

مهمله که تی پهغه مبه ران

به رنگی دووهم

دیدیکی نوښه له قورئان و سوننه ت و خوښندنه و په کی
واقعیه نهی میژووه له ژبانی پیغه مبه ران

ماکوان که ریم

منتدی إقرأ الثقافی
www.igra.ahlamontada.com

بۆدابه‌زاندنی چۆرهما کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەراي دانلود کتایه‌ای مَحْتَلَف مەراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

مهمله كه تي پيغهمبه ران

به رگي دووهم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مهمله که تی پیغه مبه ران

به رگی دووهم

دیدیکی نوییه له قورئان و سوننت

و خویندنه وه یه کی واقعیانه ی میژوو له ژبانی پیغه مبه ران

نووسین: ماکوان که ریم

پیداچو ونه وه: باران ئاریایی

کتیبخانه ی حاجی قادری کوتی

به پرتوه بهری گشتی: موحه ممهد خضر نه حمهد 07504671394 – 07824671394

به پرتوه بهری هونه ری: موسته فا موحه ممهد کوردی 07509998182

فهی سووک: کتیبخانه ی حاجی قادری کوتی / M.Ktebxana

نیستگرام: کتیبخانه ی حاجی قادری کوتی / M.Ktebxana

لقی به که م: به رانبهر ده رگای قه لا – بازاری پوئشنیری

لقی دووهم: چوارپانی شیخ مه حمود – به رانبهر مزگه وتی مه حمود عه لاف

ئیمیل: mdmaktaba@gmail.com

تایپست: باران ئاریایی

نه خشه سازی ناوه وه: موسته فا موحه ممهد کوردی

نه خشه سازی به رگ: به ره نه ججاپ

چایی به که م: ۲۰۲۵

تیراز: ۱۰۰۰

نرخ: ۲۰۰۰۰

له به پرتوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان / هه ریمی کوردستان

ژماره ی سپاردنی (۱۲۰۰) سی سالی (۲۰۲۴) سی پت دراوه.

مهمله که تی پیغه مبه ران به رگی دووهم

دیدیکی نوییه له قورئان و سوننه ت و
خویندنه وه یه کی واقعیانه ی میژوو
له ژبانی پیغه مبه ران

نووسین:
ماکوان که ریم

چایی یه که م:

۲۰۲۵

گرنگ نییه له رابردوودا چی پروویداوه!

یان ئه وهی له ئیستادا له ژیاوندتا پرووده دات، ئه گهر به باوه ره وه به ره و
پرووی خودا برۆین، هیچ کام له کیشه کان هیژی ئه وه یان نییه داها توویه کی
سه رسو پهینه ر و باشت لی بسه ننه وه.

خودا تۆی خوشده ویت!

دهیه ویت به سه رکه و تووی به سه ر گوناها بژیت

بۆ ئه وهی بتوانیت به لینه کانی زاتی به رزیت هه بیّت بۆ ژیاوند له ئه مرۆدا!

پيشەكيبەكى كورت لەم بەرگەدا

سەرنجى خوينەر پادەكيشم بۇ پرووداۋە سىياسىيەكانى سەردەمى ھەزرەتى ئىبراھىم، تا ئەۋكاتەى كە بەرگى يەكەمەن تەۋاۋەكرد، بەلام جارى كۆتايىمان بە ژيان و پرووداۋەكانى ھەزرەتى ئىبراھىم نەھىناۋە، چەند لايەنىكى تىرى ژيانى ئەم پىغەمبەرە مەزىنە ماۋە كە بىخەينە پرووچ لە سەردەمى لە دايكېۋونى ئىسماعىل و ئىسحاق و پاشان لوطى برازاي.

لە ناۋچەكەدا لە دۋاي لە ناۋچوۋونى نەمرود بۆشايىبەكى سىياسى پرووى كرده ناۋچەكە، (گرىك) ۋاتا يۇنانى ئەمپرو پەلى ھاۋىشت بۇ ناۋچەكانى كەنارى دەرياي ناۋەراست، ھەروەھا لە مىسر پادشاكانى خانەۋادەى (ھىكسۇس) ئەۋانىش ھوكمرانى مىسران دەكرد لە باكۋورى ئەۋ ۋلاتەدا، كەنعانىيەكانىش ھاۋكارى گرىكەكان بوون، كە سەرەتاي دەستپىكى شارستانىيەتى فېنىقى دەست پى دەكات، ھەلبەت دەست پى دەكات نەك بونىيات نرايىت، بۇ ئەۋەى لە پرووى زانستى مېژۋوۋە دەقىق بىم لەگەلتاندا، ھەروەھا ئىران كە بە پارسیا ناسرابوو، ئەۋانىش لە ھەۋلى فراۋانى قەلەم پەۋى خۋيان بوون، كورده لۆلۈيەكانىش زۆرىك لە ناۋچەكەيان خستېۋوۋە ژېر پكتىيان و تورك لە پىگاي خانەۋادەى نەبىطىيەكان ئەۋانىش لە جەنگ دابوون لەگەل ھەموو ھىزەكانى ناۋچەكەدا، زمانى ئەۋ ناۋچانە ھەموۋى سىراني بوو، ياخود سوريانى پى دەۋترا، ھەرچەندە زمانى لۆكالى دروست بوو، بەلام زمانى سەرەكى مېژۋپۇتاميا و كەنعانىيەكان بە گشتى سىراني بوو.

ھەروەھا لەۋ بۆشايىبە سىياسىيەدا ھەر لايەۋ قەلەمپەۋى خۋى زياد دەكرد، شۆرشى فېرەۋنەكانىش دەستى پىكرد بوو لە خواروۋى مىسر دژى بنەمالەى ھىكسۇسىيەكان-كە لە دۋاي ھەزرەتى يوسف دەسەلاتى ھىكسۇسىيەكان كۆتايى دىت، دەبىت بە دەسەلاتى فېرەۋنى، ھەروەھا گرىكەكان شېۋەى ئۆتۆنۇمىيان بەكاردەھىتا و ئىدارەى سەرەخۇ دەدرايە شار و شارۋچكەى ناۋچەكان و ھەرشۋىتېك خاۋەنى ھاكىمى خۋى بوو.

لە پرووى ئايىنيەۋە: ھەزرەتى ئىبراھىم لە بانگەۋازدا بوو لە ناۋچەكەدا و تا پادەبەك لە ۋلاتى مىسردا بانگەۋازى ئىسلامى ھەنىف بەربلاۋ بوو ھەروەھا لە ناۋچەكانى شام و حىجازدا، لە ھەمانكاتدا بەشىكى زۆرى ناۋچەكان لە بىتەرستى دابوون بە ھۆكارى ئەم بۆشايىبە سىياسىيە ئايىنيە بىتەرستى لە ئەنادۆل و عىراق و گرىك زۆر بە ھىز بوو.

له پرووی كۆمهلايه تييه وه: زۆر ئىك له ناوچه كان له دارمانى پەوشتى دابوون، له هەندىك ناوچه كلتورى نىربازى زۆر بەربلاو بوو، سەرچاوه كەي له گرىك و ھۆزى پەستناى قوبروسه وه گەيشتبووہ ناوچه كانى شام، واتا فەلەستىنى ئىستاو ولاتى ئووردنى ئەمرو.

ئەمە بە گشتى پەوشى گوزەرانى ناوچه كە بوو له پرووی سىستەمە كۆمهلايه تييه كان.

مهمله که تی پیغه مبه ران

مهمله که تی نو یه م:

پرووداوه کانی ژیانی چه زره تی لوط پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام

لوط له قورئاندا ۲۷ جار ناوی هاتوو، برازای چه زره تی ئیبراهیم بووه یه کیک بووه له ئیمانداره سه ره تایه کان، له دوا ی گه پانه وه یان له ولاتی میسر خاوه نی سه روه ت و سامانیکی زۆر بوون، میژوونووسان ده لێن به هۆکاری زۆری مه پومالآت و له وه پاندنیان له گه پانه وه یان به ره و ولاتی شام، شوانه کانی چه زره تی ئیبراهیم و چه زره تی لوط کیشه ده که ویتنه نیتوانیان و چه زره تی ئیبراهیم بۆ چاره سه ری ئەم کیشه یه ی مه پومالآت که ده کات به دوو به ش، به شیکی ده نیریت بۆ ناوچه کانی (سه دوم، عامور، صیعه، عمره، دوما و صغور) ئەم جیگایانه سه ر به شاری گه وره ی سه دوم بوون، ئەم رۆشتنه ش هاوکاته له گه ل بوون به پیغه مبه ر و خوا ی گه وره بانگه وازی ئیسلامه تی پیداده نیریت بۆ ئەو ناوچانه، که هه موو به ته رست و خراپه کاربوون له پرووی ئاکار و ره وشتی کۆمه لایه تی کاری (نیربازی) یاخود (هاوپه گه زبازی) تییاندا به ربلاو بوو.

خوای که و ره ده فهرموت:

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٦٣﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ إِنِّي لَعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَتَجَنَّبْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾﴾

الشعراء

واته: قهومی (لوط پیغهمبه ریش) ههر هه موو پیغهمبه رانیان به درو خسته وه ﴿١٦٠﴾ کاتی که (لوط) ی برابان پیی وتن: باشه نه وه تیوه له خوانا ترسن ﴿١٦١﴾ به راستی دنیای بن که من فرستاده یه کی نه مین و دلسوزم بوتان ﴿١٦٢﴾ له خوا بترسن و فهرمان به رداری من بکه ن ﴿١٦٣﴾ من داوای هیچ جوړه پاداشتیکتان لی ناکه م، من تنها پاداشتی خو م له په روه ردگاری جبهانه کان ده خوازم ﴿١٦٤﴾ نایا له ناو نه وه هه موو خه لکه دا تیوه به شوین تیرینه دا ده که پین و ده تانه وی (ثاره زووی جووت بوون) له گه ل نه واندا جیبه جی بکه ن؟ ﴿١٦٥﴾ وازده هینن له هاوسه ران و هاو جوتانی خو تان که په روه ردگارتان بوی دروست کردوون، به لکو تیوه ههر قه ومیکی ناله بار و به دره وشت و ناپه سه نن ﴿١٦٦﴾ (تاوانباران) و تیان: نه ی لوط، نه گه ر کول نه ده یه له ده ربه ده رکاوان ده بیت ﴿١٦٧﴾ (لوط) وتی: به راستی من بیزارم له کارو کرده وه تان و نه فره تی لی ده که م و (بیده نگ نابم لی) ﴿١٦٨﴾ (نه وسا که نیر ناثومید بوو لیان نرای کردو وتی) په روه ردگارا خو م و مال و خیزانم له کار و کرده وه ی (نهم ناپه سه ندانه) پرزگار بکه ﴿١٦٩﴾ (تیمه ش نزامان گیرا کردو) خو ی و مال و خیزانیمان هه مووی پرزگار کرد ﴿١٧٠﴾ جگه له پیره ژتیک (که هاوسه ری لوط بوو) له تیا چو وه کان بوو ﴿١٧١﴾ له وه وودا نه وانی ترمان (ههر هه موویان به خو یان و شارو شارو چکه یانه وه) کاول کرد ﴿١٧٢﴾ به سه ختی به ردباراغان کردن، نای که بارانی بیدارخواه کان سه خت و دژواره ﴿١٧٣﴾ به راستی نا له وه دا به لگه و نیشانه ی (به هیز هه یه له سه ر ده سه لاتی خوای په روه ردگار) که چی زور به یان باوه ر ناهینن ﴿١٧٤﴾ به راستی په روه ردگاری تو (نه ی محمد ﷺ) نه ی نیماندار (بالاده سته (به سه ر کافراندا) به سوز و میهره بانیشه (به نیمانداران) ﴿١٧٥﴾

ئەم ھۆزانی لە گەڵ ئەوێ خراپە کاری بوون و ئەتواری و پەوشتی زۆر خراپیان ھەبوو، ھەر شتیک باش بوایە بە زەم و خراپە کاری ناویان دەبرد، بە پێچەوانەشەو ھەموو شتیک خراپیان بە باش دادەنا، بۆ ئەوێ، ئەگەر بانگی کەسیکیان بکردایە بە ناو و ناتۆرە ناشرین بانگ دەکرا، بەلام بۆ ئەو کەسە گەورەیی بوو خۆ ئەگەر بە جوانی بانگ بکرایە ئەوا پیتی ناخۆش بوو چونکە وای دەزانی پێزی نەگیراوە.

تەنانەت کە باسی لوط دەکەن دەڵێن: ئەو کەسیکی زۆر پاکە دەریکەن، لە کاتی کدا پاکێ بە خراپە کاری ناویان دەبرد! خوای گەورە دەفەر مۆیت :

﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ﴾

النمل

واتە: وەلامی قەومە کە ی تەنھا ئەو ھەبوو کە وتیان: (لوط) و شوێنکە و تەووانی لە شارە کە تان دەریکەن، چونکە ئەوانە کە سانیکی پاکن و (بێزاران لە ناپوختی تێمە)

لە ناو یە کتردا خیانە تکار بوون بە زیرەکی لە قەڵەمیان ئەدا، ناو مەجلیسە کانیان ھەمیشە شەپە جێبوو، جێریان بۆ یە کتری لێ ئەدا و لە ناو دانێشتنە کانیاندا بایان لێ دەبوو ھە (تێیان) لێ ئەدا زۆر ئاسایی بوو لایان بە ئاشکرا باسی زینایان دەکرد لە گەڵ پیاویدا و اتا نێر لە گەڵ نێردا، بۆ یە کەم جار بوو لە کۆمە لگە کانی ئەو سەردەمەدا ئەو جۆرە کارە پوویدات، کۆمە لگە یە ک بوو پیاوان منداڵە کانیان بەو شیوہ یە پەرور دە دەکرد، خۆ وا نەبێت ئافرەتە کانیان باش بووبن، ئەوانیش ھاو پەرە گەز بازیان دەکرد، ھەردوو لایان لە فاحیشە و خراپە کاریدا بوون.

خوای گەورە دەفەر مۆیت:

﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿۱۷﴾ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿۱۸﴾ فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرَأَتَهُ كَانَتْ مِّنَ الْغَابِرِينَ ﴿۱۹﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرُوا فَكَيْفَ كَانَ عَذَابَ الْمُجْرِمِينَ ﴿۲۰﴾﴾ الأعراف

واتە: یادێ (لوط پێغه مبه ریش) بکە کاتیک بە قەومە کە ی وت: چۆن ئێو ھە گوناھو تاوانیکی وا دەکەن کە تا ئێستا ھێچ کەس پێش ئێو لە جیھاندا گوناھو تاوانی وای نە کردووە؟! چونکە بە پراستی ئێو ئارەزووی (جنسی) خۆتان لە گەڵ پیاواندا ئەنجام دەدەن لە باتی ژنانی ھاوسەر تان، نە خێر ئێو قەومیکێ ناپوخت و سنوور بە زین و زیادە پەرەون ﴿۱۷﴾ وەلامی قەومە نالە بارە کە ی تەنھا

ئهوه بوو که وتیان: ئهوانه شاربه ده رکهن چونکه ئهوانه که سائیکن خویان پاک راده گرن (داوین پاکن و وهک ئیمه ناکهن) ﴿٢٨﴾ ئیمهش لوط و خانه واده که یمان پرگار کرد، جگه له هاوسه ره که ی، چونکه ئه ویش لهو که سانه بوو که تیاچوون (له بهر ئه وهی باوه پری به لوط پیغه مبه نه بوو) ﴿٢٩﴾ ئه وسا (به ردمان) به سه ردا باراندن، جا ته ماشا بکه و سه رنج بده و په ند وه رگره و بزانه، سه رته نجامی تاوانباران و بی په وشتان چۆن بوو ﴿٣٠﴾

پیشتر ئاگاداری کردبوونه وه له وهی که به هوکاری تاوان و خوانه ناسیان تووشی سزا ده بنه وه که چی ئه وان داوای سزا که یان ده کرد، ﴿أَبْئُتُّمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيَكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ﴿٣١﴾ العنکبوت

واته: ئایه ئیوه به راستانه نیربازی ده کهن و ریکا به خه لکی ده گرن و له یانه که تاندا کاری نابه جی و ناشیرین و نادروست ئه نجام ده دهن؟! که چی وه لآمی قهومی (به دخوو) ته نها ئه وه بوو که وتیان: ئاده ی کوا سزا و تۆله ی خوا، ئه گهر تۆ راست ده که یت بۆمان بیهینه وه؟

لوط عَلَيْهِ السَّلَام دوو بۆ سی میوانی هاتن که خه لکه که بنیانن له جوانخاسی و بۆن خوشیان، خیرا چوون بۆ ده رگای مالی لوط بۆ ئه وهی له گه ل ئه و میوانانه ی رابویرن و ده ستریزئی ناموس و شه ره فیان بکه نه سه ر به هه ردوو دیوه که یدا، لوطیش زۆر غه مبار و بیزار بوو، ئه و میوان دۆست بوو داوای لیکردن که پیاوانه و تیگه یشتووانه بیربکه نه وه، له گه ل ئافره تانی خویان ئه وکاره ئه نجام بدهن، به لآم بیسوود بوو.

ئه و میوانانه ش فریشته ی خوایی بوون جوهره ئیل و ئیسرافیل و میکائیل بوون، لوط-یان دَلْنِیا کرده وه که ئه وان هیچ زیانیکیان پیناگات و ئه وان لای هه زره تی ئیبراهیمه وه هاتوون، موژده ی مندالیکیشیان به خشیوه ته ئیبراهیم که خوای په روه ردگار بۆ له ناو بردنی ئه م هۆزه و میلله ته به گشتی و له هه مان کاتدا موژده ی ئیسحاق بدهینه ئیبراهیم و خیزانه که شت له ناو ده چیت له گه ل ئه م گه له چونکه ئه ویش له وانه، له بیروباوه پری بته په رستی دا.

ئه و هۆزه به هوکاری بته په رستی و پاشان هوکاری تاوانی تریان هه موو له ناو چوون، لوط و ئیمانداران و مندالکهانی ده رچوون، که ٢٠ بۆ ٥٠ کهس ده بوون.

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَاءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ﴾ ﴿٣٢﴾ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَمْقُومَ هَؤُلَاءِ بِنَاتِي هُنَّ

أَطْهَرُ لَكُمْ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَلَا تَحْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿٧٨﴾ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوَى إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾ قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرًا تَكُنْ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَىهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا جِجَارَةً مِّنْ سَجَلٍ مَّنْضُودٍ ﴿٨٢﴾ مُّسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾ هود

واته: کاتی وه فدی فریشته کانی ئیمه هاته لای (لوط)، نارپه هت بوو پټیان، زور دلتنه نگ بوو چونکه له شیوهی چهند لایکی پیکه وتوودا هاتن به میوانی، ته میشت نه یزانی هوزه که ی شه پریان پټ نه گپرن و خوږه و شتیان خراپه و ناشتوانی بهرگریان لای بکات له بهر نه وه (له دلی خویدا) وتی: ته مه پوژیک سخته (منی تی که ووتوم) ﴿٧٨﴾ جا هوزه که ی به بیستنی هاتنی ته م میوانانه به په له و (بی شهرمانه) هاتنه لای، پیشتیش کاری خراپیان ده کرد، (کاتیک لوط ته م دیمه نه ناشیرینه دی) وتی: ته ی خزمه کانم ته مه کچه کاغه و پاک و خاوینن بو ئیوه (وهرن له ناو هوزدا کیتان به دله به شیوه که ی شهرعی و په و لیتان ماره ده که م)، له خوا بترسن، شهرمه زاری لای میوانه کانم مه که ن، ثایا پیاوکی ژیر و عاقلتان تیا نییه (که له کاری تاوا نارپه و جلوه وگیری بکات) ﴿٧٩﴾ نه وانیشت (پیشه رمانه) وتیان: به راستی تو ده زانی ئیمه حه قیکمان نیه به کچه کانی تووه، بیگومان ده زانی ئیمه چیمان ده ویت ﴿٨٠﴾ لوط وتی: ئای ته گهر هیژیکم ده بوو بو به رامبه ریتان، یان په نایه کی به هیژم ده ست ده که وت و ده پویشتم بو (تا تو له تان لای بکه مه وه) ﴿٨١﴾ میوانه کانی وتیان: ته ی (لوط) ئیمه فریشته ی تیرراوی په روه ردگاری توین (ته و تاوانبارانه ناگه نه لای ئیمه) تو مناله کانت به شه و ده رکه، که ستان لانه کاته وه و ئاوپ نه داته وه، به لآم هاوسه ره که ت که لاساره و به گویت ناکات، ته وه تووشی ته و سزایه ده بیت که تاوانباران تووشیان ده بیت، به راستی کاتی سزاکه شیان له سهر له به یانی دایه، ثایا به یانی نزیک نییه؟ ﴿٨٢﴾ کاتی فهرمانی ئیمه (به تیاچوونیان) ده رچوو (شاروچکه که یانمان) ژیره و ژورور کرد، به قوری سووره وه کراوی وه که به رد لیها توو چین له سهر چین به رد بارانمان کرد ﴿٨٣﴾ هه موو ته و به ردانه ی دیاری کراو بوو، له لایه ن په روه ردگارته وه (که بدا به سهر ته و قه سهری کیدا) ته م کاره ساته و ته م به رد بارانه وه نه بی دوور بی له سته مکارانه وه (له هه موو سهرده میکدا) ﴿٨٤﴾

لوط خو ی پیاوکی ئازا و به هیژ بوو، پنده چیت خیزانه که ی له و میله ته بوو بیت، چونکه خاوه نی هیچ عه شیرته و هیژیک نه بوو، بیجکه توانای خو ی، ههر بو یه پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِوَاٰلِہٖ وَسَلَّم ده فهرمویت: په حمه تی خوا له لوط بیت، کیشه ی توانا و هیژی عه شیرته ی هه بوو

که س له پشتی نه بوو له ناو نهو میلله ته دا، له دواي نهو هه موو پیغه مبه ران هاتوون له ناو هوژ و عه شیره تی خو یان پشتگیران لی کراوه^(۱).

له دواي پرگار بوونی له ناو نهو گه ل و هوژه، هیچ له سه رچاوه یه کی وا له بهر ده ست نییه، تا بزانی ت پرووی له کوئی کردووه، هه ر چه نده هه ندیک له میژوونووسان ده لئین: لای ئیبراهیم ماوه ته وه، پاشان له دواي وه فاتی ئیبراهیم ماوه یه ک له گه ل ئیسحاق دا بووه پاشان نه ویش وه فاتی کردووه یا خود ده لئین: بو بانگه واز به ره و ناوچه کانی نه نادو ل پوشتووه.

-----
(۱) اَنَّ رَسُوْلَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: رَجَمَ اللهُ لَوْطًا كَانَ يَأْوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ، وَمَا بَعَثَ اللهُ بَعْدَهُ نَبِيًّا إِلَّا وَهُوَ فِي ثَرْوَةٍ مِنْ قَوْمِهِ. / الترمذي، رقم ۸۳۷۳ و أحمد، رقم ۳۱۱۶.

کۆی گشتی باسی لوط عَیْبَةُ السَّكَم

ژیانی هه زهره تی لوط عَیْبَةُ السَّكَم ته نه لایه نی زیاده پۆی و ئاکاری پیسی به دپه وشتی ناو نه و کۆمه لگه یه زیاتر پۆشن کراوه ته وه، له بهر نه وه ی نه و کاره نه وه نه ده قیزه ونه چه ندین جار خوای پهروه ردگار نه شیاوی و دووری له سرووشتی مروّف له قورئاندا باس کردووه بۆ ئومه تی پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم، له پرووی زیانه کانیه وه له ناو کۆمه لگه دا کاریگه ریه کی زۆر خراپ به جی ده هیلت چ له پرووی کۆمه لایه تی ههروه ها له پرووی ته ندروستیشه وه.

ههروه کو زینا کردنی نیتوان ژن و پیاو مروّف تووشی چه ندین نه خووشی کوشنده ده کات، له وه نه خووشیانه (سفسل-زوهری-سه یلان-برینی شل و نه رم)، بیجگه نه خووشی پیست که تووشی چه ندین دهر د و هه ساسیه تی ده کات.

نیربازی ده بیته هۆی لاوازی کۆمی مروّفه که که توانای پیسایه هه لگرتنی به خۆی نامینیت و هه یچ خۆراگری نییه له کاتی پیسایدا و به خۆیدا ده کات بی نه وه ی له توانا و نیراده ی دا هه بیته، جگه له نه مانی ده زووله ی خوینی و گوشت پاره ی ماسولکه و چه ندین دهر دی وه کو هه وکردنی (الالتهابات) که کیم و جه راعه ت فری نه دا، نه و جیگایه ش به سرووشتی جیگایه کی پر میکروبی پیسه که مروّف هه لی گرت تووشی چه ندین نه خووشی تر ده بیته، خوای گه وره هه رگیز ئاگادارمان ناکاته وه له شتیک که زهره ر و زیانی زۆری نه بیته، نه مه ش هه ر له په حمی خوای پهروه ردگار.

سزای نیربازی زۆر تونده له قورئاندا که خوای گه وره بۆی باس کردووین له قورئاندا ده فهرمویت: ﴿فَجَعَلْنَا عَلَیْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَیْهِمْ حِجَارَةً مِّن سِجِّیلٍ﴾ ﴿٥٦﴾ الحجر

واته: ئینجا شاره که مان ژیره و ژوور کرد و به سه ننگل به رد بارانمان کردن.

ئه م کاره قیزه ونه هه رکه س نه نجامی بدات له ئایینی ئیسلامدا هه په شه ی زۆر توندی له سه ره، ده بیته به رد باران بکریته، جا نه گه ر خاوه نی خیزان بیته، یا خود په به ن بیته و اتا بن خیزان و زگورتی بیته، نه مه ش پای س ئیمامی شه ریه ته له شافعی و مالکی و ئیمامی نه حمه د، له م باره یه وه ئیمام نه حمه د له ئین عه باسه وه نه ویش له پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

فەرموودەيەك رېۋايەت دەكات و دەفەرمويت: ھەر كەستان بىنى ئەو كارەي ئەنجامدا، بىكەر و كارلىكراو بكوژن^(۲).

پاي جياۋازى ئەبو ھەنەفە لەم بارەيەو دەئيت: دەبىت لە شاخىكى بەرزەو ۋە فريديريت و پاشان بەرد باران بىكرىت ۋەكو چۆن بەرامبەر گەلى لوط خۋاي گەورە ئەنجامى دا بۆ بەھىزكردنى پاكەي ئەم ئايەتەي ھىناو، ﴿مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ يَبْعِدُ﴾ ھود

ۋاتە: ھەموو ئەو بەردانەي ديارى كراو بوون، لەلايەن پەرۋەردگار تەو (كە بدا بەسەر تەوقە سەرى كىدا) ئەم كارەساتەو ئەم بەرد بارانە ۋەنەبى دوور بى لەستەمكارانەو (لە ھەموو سەردەمىكدا).

پاشان: ريزگرتنى ميوان لاي پىغەمبەران و شوپىنكەوتووانى واجىبىكى زۆر گەورەيە، ھەر ۋەكو چۆن ھەزەرەتى ئىبراھىم نەيناسىن خىرا چوو ئاژەلىكى بۆ سەربىرىن.

بە ھەمان شىۋەش ھەزەرەتى لوط نەيزانى ئەو ميوانانە مروف نىن، ئەگەر چى زۆر قورس بوو بۆي بەلام ھەر ميواندارى كردن، خۋاي گەورە بۆمان باس دەكات ھۆكارى سەختى ميواندارىيەكە لەبەر بەدەرەشتى ئەو گەلە بوو، چونكە دەيزانى خاۋەنى چ بەھا و نەرىتىكى بۆگەنن، بۆيە فەرمووى: ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ﴾ ھود

ۋاتە: كاتى ۋەفدى فريشتهكانى ئىمە ھاتە لاي (لوط)، ناپرەھەت بوو پىيان، زۆر دلتەنگ بوو چونكە لە شىۋەي چەند لاۋىكى پىكەوتوودا ھاتن بە ميوانى ئەمىش ئەيزانى ھۆزەكەي شەريان پى ئەگىرن و خورەوشتيان خراپە و ناشتوانى بەرگريان لى بكات لەبەر ئەو (لەدلى خۆيدا) وتى: ئەمە پۆژىكى سەختە (منى تى كەوتوم).

كە ھاتن بۆ ئەنجامدانى كارە قىزەونەكە، ناچار ھىچ توانايەكى نەبوو بۆيە وتى: ئەگەر دەسەلاتم دەبوو خاۋەنى ھىز و عەشیرەت دەبووم پامدەگرتن، كەواتە ريزى ميوان زۆر گەورەيە لە ئىسلامدا و لاي پىغەمبەرانىش ھەر بۆيە پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمويت: ھەر كەس برۋاي بە خوا و پۆژى قىامەت ھەيە با ريز لە ميوان بگريت^(۳).

(۲) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- قَالَ: مَنْ رَجَدْتُمْوهُ يَعْطَلُ عَمَلُ لُوطٍ فَأَقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ.

(۳) مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ، رَقْم ۶۰۱۹ و مسلم، رَقْم ۴۸.

پاشان: هوکاری خیزانی لوط به و سزایه ده گه پیتته وه بو ئه وهی که بر وای به پیغه مبه رایه تی لوط نه بوو، سه رزاره کی به لوطی وتبوو که بر وای هیناوه، به لام درووی کرد و مونافیق بوو، هر بهم هوکاره خوای گه وره له گه ل خیزانه که ی نوح دا به خیانه ت کار ناوی بردوووه، نه وان خیانه تی شاردنه وهی بیر و باوه پریان کرد له هاوسه ره که یان پرستگۆ نه بوون بته پرست بوون، هیچ په یوه ندی نییه به خیانه تی هاوسه رگیریه وه، نه مه ش نه و نه ندازه یه که له قورئان و سوننه ت وه رمانگرتوو له م باسه دا که ژیا نی حه زره تی (لوط)ه.

ژیانی چه زره تی ئیسحاق زۆر ناروونه، بیجگه نهوهی که له قورئاندا بۆمان باس کراوه و هه نیک له میژوونووسانی ئیسلام، ژیاانی ئەم پیغه مبه ره ئازیزه و یه عقوبی کوری له نه هلی کیتابه وه گپراوه ته وه بۆمان ژیاانیان یاداشت کردووه، نه وهی جیگای سه رنجه له هه ندیگ لایه نه وه، لی ره دا باسی ده که یین و پاشان سه رنجه کانیش ده خه یینه روو.

چه زره تی ئیسحاق مژده ی خوای په روه ردگار بوو بو خاتو ساری خیزانی چه زره تی ئیبراهیم، که نه هلی کیتاب ده لێن: له ته مه نی ۹۰ سالی دا نه و کوره ی بووه نه و سه رده مه ش ته مه نی چه زره تی ئیبراهیم ۱۰۰ سال بووه، نه هلی ئیسلام گوماغان له پیری هه ردوو لایان نییه، به لام ساله کان جیگای سه رنجه و له قورئان و سونهت ژماره ی باس نه کراوه، به دلنیا ییه وه باسی پیری هه ردووکیان کراوه له سارا خاتوون و چه زره تی ئیبراهیم سه لامی خوا له هه موویان بیت، خوای گه و ره ده فه رمویت: ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلًا اِِبْرٰهٖمَ بِالْبَشْرِیْ قَالُوْا سَلٰمًا قَالْ سَلٰمٌ فَمَا لَیْکَ اَنْ جَآءَ بِعَجَلٍ حَیْذٍۙ ﴿۷۱﴾ فَلَمَّا رَآ اٰیٰدِیْهِمْ لَا تَصِلُ اِلَیْهِ نَکَرَهُمْ وَاَوْحَسَ مِنْهُمْ خِیْفَةً قَالُوْا لَا تَخَفْ اِنَّا اُرْسِلْنَا اِلٰی قَوْمٍ لُّوْطٍ ﴿۷۲﴾ وَاَمْرًا۟ لَهُ فَاٰیَمَةً فَضَحِکْتَ فَبَشَّرْنٰهَا بِاِسْحٰقَ وِمِنْ وَّرَآءَ اِسْحٰقَ یَعْقُوْبَ ﴿۷۳﴾ قَالَتْ یٰوٰیِلَیَّ ؕ اَلَا وَاَنَا عَجُوزٌ وَّهٰذَا بَعْلٰی شَیْخًاۙ اِنَّ هٰذَا لَشَیْءٌ عَجِیْبٌ ﴿۷۴﴾ قَالُوْا اَتَعْجَبِیْنَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَتُ اللّٰهِ وَبَرَکٰتُهُ عَلَیْکُمْ اَهْلَ الْبَیْتِۙ اِنَّهُ حَمِیْدٌ مَّجِیْدٌ ﴿۷۵﴾ هود

واته: بیگومان وه فدیکێ فریشته هاته لای ئیبراهیم به مژده وه (مژده ی بوونی منالیک)، وتیان: سه لاوی خوات لیبت، نه میش وتی: سه لاوی خوا له تپوهش، (دوای به خیرهاتینیان روشت و) زۆری پێ نه چوو گه پرایه وه به گوشتی گویره که یه کی برژاوه وه ﴿۷۱﴾ کاتی (ئیبراهیم) بینی دهستی بو نابه، پتی ناخۆش بوو، گومانی خرابی لێ کردن، له دلی خویدا لیان ترسا، نه وانیش هه ستیان پێ کرد و پتیان وت: مه ترسه، تیمه تیردراوین بۆلای قه ومه که ی لوط ﴿۷۲﴾ خیزانی پیغه مبه ر ئیبراهیم وه ستابوو (له خویشی مژده که)، (خوای گه و ره فه رمووی) تیمه ش مژده مان دایه که (ئیسحاق) ت پێ ده به خشین و له دوای نه ویش (یه عقوب، له نه وهی ئیسحاق ده بیت) ﴿۷۳﴾ خیزانی ئیبراهیم پیغه مبه ر وتی: (شه رمه زار خۆم) چۆن منالیم ده بیت من پیر بووم و نه مه ش مێرده که مه، پیرو به سالا چوو، به راستی نه مه شتیکی سه ر سوپه تیه ره ﴿۷۴﴾ فریشته کان وتیان: ئایا سه رت سوپ ده مینێ له فه رمان و کاری خوا، په حمه ت و به ره که تی خواتان لێ بیت نه ی خیزان و مالی پیغه مبه ر، بیگومان خوای گه و ره کاری وا ده کات، هه میشه سوپاسکراوه و خاوه نی به رزی و ده سه لاتیشه ﴿۷۵﴾.

ههر چه ننده له ژيانی پيغه مبه ر لوط دا ئاماژهی ئايه ته کان کراوه بۆ چه زهره تی ئيسحاق ليره دا بهم ئايه ته ی تر وه کو به لگه زیاتر دريژی ناکه ينه وه، خواي پهروه ردگار ده فهرمويّت: ﴿وَبَشِّرْنَهُ بِيٰسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ﴾ وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰٓ اِسْحٰقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ ﴿١٣٣﴾ الصافات

واته: مژده ی هاتنه دنيای (ئيسحاق) يشمان پي به خشی که ئه ویش پيغه مبه ريکه له چاکان ﴿١٣٣﴾ به ره که تيشمان دابه زانده سهريان و خسته ناو نه وه کانيه وه و مندالمان زور کردنه نه وه ی ئه مانیش هه بووه چاکه کار بووه، وه هه يشبووه تاوانبارو خراپه کار بووه ﴿١٣٣﴾.

ئهم پيغه مبه ره ئازيزه له نيوانی شام و هه ران دا گه راوه و بانگه وازی کردوو بۆ خواپه رستی و چاکه خوازی، خيژانی ناوی (رفقه) خه لکی ناوچه ی هه ران-ه و کچی (بتوئيل کوري ئيلياس)ه، خيژانی له ته مه نی چل سالیدا سکی کردوو و دوو مندالی بووه واتا (دوانه يه کی به يه کجار بووه) هه ردوو منداله که کوپ بوون، ناویان (عيسو و يه عقوب)ه، ئه هلی کيتاب ده ئين: عيسو پيش يه عقوب له دايک بووه، يه عقوب دهستی به قاچ و پشتی عيسوی برای بووه گوايه بۆيه ناو نراوه به (عقب) گوايه يه عقوب له وه هاتوو.

ليروهه چيروکه که ده ست پیده کات له ژيانی يه عقوب و عيسو، عه ره ب به عيسوی ده ئين: (العيس)، گوايه دايکیان يه عقوبی خو شوويستوه به هوکاري ئه وه ی له عيص بچووکر بووه، باوکیشی عيسوی خو شوويستوه له بهر ئه وه ی کوپه گه وره يه تی، ناوی عيسو به واتا سورفل و قژ زه ردباوديت ئهم به سه رهاته ی که ده يگيرمه وه له ته ورات دا (سفری تکوين ٢٤-٢٧) باسه که هاتوو هيج په يوه ندی به قورئان و سوننه ته وه نيه، ئه گه ر چی زانایانی ئيسلامی و ميژوونوو سان و رافه کاران له په رتوکه کانياندا ئاماژه يان پيداوه، ههروه کو ئاماژه م پيداوه هه موو له ته ورات وه رگيراهه.

کاتیک يه عقوب و عيسو گه وره ده بن و باوکیان به سالادا چوو، چاوی زور لاواز و نابينا بووه، هه ز له گوشتی برژاو و که باب ده کات، ده يه ويّت دوای موباره کی ياخود پيغه مبه رايه تی بۆ ئه و کوپه ی بکات که بتوانيت راو بکات و له گوشتی ئه و راوه بخوات و نزاکه بيتته مولکی ئه و که سه ی که راوه که ده کات.

دايکیان گوئی له م وتانه ده بيت به عيسو ده ليت: چه زهره تی ئيسحاق خيرا مه ريک سه ر ده بريّت و گوشته که ی ئه داته دهستی يه عقوب و جلک و بهرگی عيسو له بهر ده کات، ده چيته لای باوکی گوايه باوکی دوکا که بۆ يه عقوب ده کات و پاشان عيسو توپه ده بيت سویند ده خوات يه عقوبی برای بکوژيت ئه مه پوخته ی رووداوه که يه، هه رچه ننده به جۆری تريش هاتوو، به لام

به گشتی هه مووی هاوشیوهی ئەم باسهیه که لیڤه دا بۆم یادداشت کردوون ئەگەر سهرنج بدهین، گێڕانهوهی ئەم چیرۆکه له فهرمایشتی خوای پهروهردگار ناچیت له تهوراتدا، پاشان کاره کهش له کاری بنه ماله ی پیغه مبه ران ناچیت، وهکو چیرۆکی بهر ئاگردانی ئاغا و کوره کانی یان جوتیاریک و دوو کوره کهی...هتد.

سهرتا خوشه ویستی ههردوو منداله که دوانه ن کێ له پێشه وه هاتوو یان دواکه وتوو هه چهند ساتیک، ئەوه ناکاته ئەوهی دایک و باوک جیاوازی و خوشه ویستی له نیوان گه وه و بچوو کدا به و شیوهیه بکریت، پاشان هه لێژاردنی پیغه مبه ر له لایه ن خوای پهروهردگار هه یه، نهک به دوعای پیغه مبه ران، خوای گه وه پیغه مبه ران هه لده بژێریت، پاشان ئەوانه ی که ده بن به پیغه مبه ر شه ر له سه ر پیغه مبه رایه تی ناکه ن.

خیانهت چۆن له دوعا کردن و له بهر خاتری که باب و گوشت ده کریت و له پیناوی گوشت و که بابدا پیغه مبه ر هه لێژێریت، هه موو ئەم باسانه دهستی نوو سه ریکی زۆر چیرۆک نووسی قه دیمی پێوه دیاره، ئەمه نه فه رمایشتی خوایه نه ژیا نی پیغه مبه ریکی ئازیزه، دووره له وه حییه وه.

کهواته ده ر ئەنجام چیه؟

کاتیک که باسی میژوو یه کی راستی ناروونده کریت به ته واهه تی گوشه کانی زانستی میژوو ده توانیت له رێگای رهوشی سیاسی و کۆمه لایه تی و ئایین تا راده یهک سه ره داویکی ده ست بکه ویت، یاخود له پاشماوه ی دێرین و یان ئەو نوو سینانه ی باسیان کردوو، ئیتمه ش له م کتێبه دا ئاماژه مان پێداوه، ئەگه رچی میژوو که ناوی ته وراهه، راسته که لامی خوای گه وه یه به لām بۆ ئیتمه بووه به میژوو، له گه ل ئەوه شی که بۆته میژوو ده ستکاری کراوه، خوای پهروهردگار له قورئاندا بۆی باس کردوون.

ئوهی که لیڤه دا ده مه ویت باسی بکه م هه ر گریمانه که ده مه ویت مه عریفه تی راستی و دروستی پیغه مبه رایه تی ئیسحاق و یه عقوبی بدۆزینه وه، ده رئه نجامی سه ره تای بنه ره تی قورئان و سونه تی پیغه به ری نازداره ﷺ، سه ره تا وتمان که ژیا نی پیغه مبه ران له پرووی بانگه وازه وه تا راده یه کی زۆر هه موو له یه ک ده چن، هه موو بانگه وازی یه کتاپه رستی و له خواترسان و خو پارێزی له تاوان و باوه ربوون به پۆژی قیامهت و کارکردن بۆی، ئەم دوو پیغه مبه ره به رێزه که کوپ و باوک و باپیر و نه وه کانی داهاتوو وشیان هه موو هه ر پیغه مبه رن، به لām له سه رده می سی پیغه مبه ردا ژیاوه، که کاریگه ری زۆریان له سه ر ناوچه که داناهه، چونکه ئەم پیغه مبه رانه ئەگه ر چی له ژیا ندا بوون یان هه موو گه له که گوئی بۆ گرتوون وه کو ئیسماعیل یان له ناو چوون وه کو لوط، یان به رده وام بووه له گه ران و هه جرهت به بانگه وازه که یه وه وه کو

هەزەرەتی ئیبراھیم سەلامی خوا لە ھەموویان بێت، کەواتە درێژە پێدەری پێگای ئەو موبارەکانە ترە کە باوانیەتی.

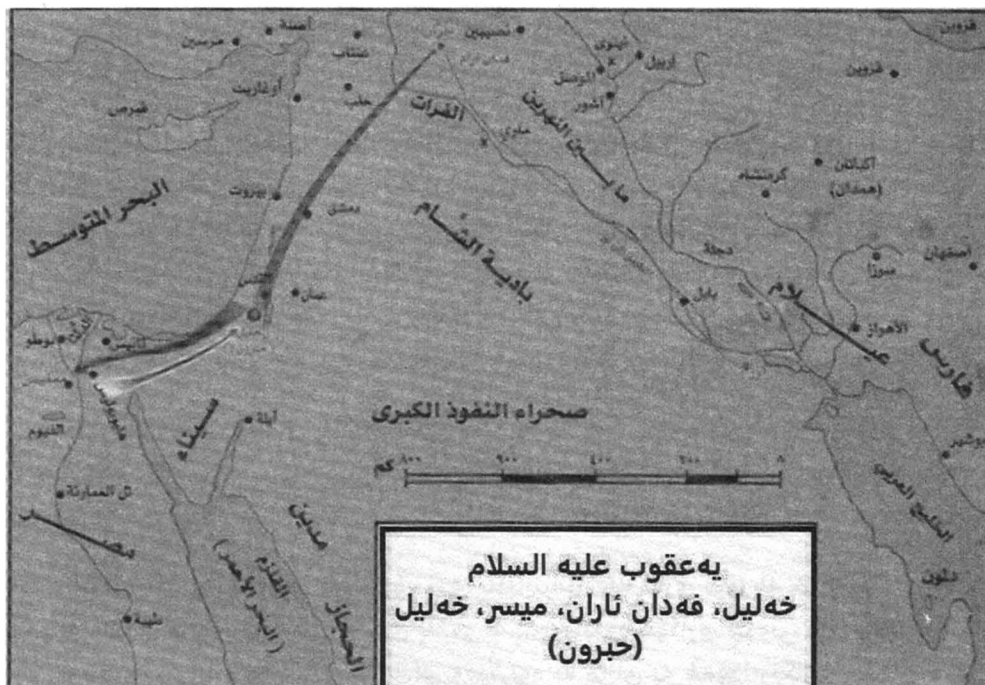
باشان بە ھۆکاری بانگەوازی هەزەرەتی ئیبراھیم و ناوناوبانگی خەڵکی زۆر لە ولاتان و شاران ئایینی ئیسلامی ھەنەفی، بە بەلگەی ئەوەی کاتیک یوسف لە زیندان ئازاد دەبێت یەکیک لە ھۆکاری ئەوەی کە دەچێتە پلە وەزیری بە ھۆکاری شەو و پڕۆژیک نەبوو، بەلکو خێزانی ھیکسۆس دەزانن کە ئەم کۆرە لە بنەمالە ییغەمبەرانە، بانگەوازی بانگەوازی ئیبراھیم، باوباو پیرانی ناوناوبانگی ییغەمبەرانی تیان ھەبە خاوەنی نفوس و خەڵکی شوێنیان دەکەون زیاتر لە مەعبەد و تەمپلەکانی تری بێتەرستەکان.

کەوا یە هەزەرەتی ئیسحاق یەکیکە لە ییغەمبەرە چالاکەکان کە بەردەوام لە بانگەواز دابوووە لە شوێنانی ئەنادۆل و شامدا درێژە دەری پێگای باوکی بوو و بانگەوازی یەکتەرستی بلۆ کردۆتەو.

تەنانت چوونی یەعقوبی کۆری بۆ زیدی باوباو پیرانیان لە شاری ئوور لە خوارووی عێراق و ھیچ پەییوەندی نەبوو بە ترسی براکە بەلکو بە پێچەوانەو ھۆکاری چوونی بانگەواز بوو بۆ ئەو ناوچە، کە گواپە نازناوی (ئیسرائیل)ی وەرگرتووە بە مانای بە شەودا پێگای پریو بە پڕۆژدا پشوو داو، ئەمەش پیشەیی بە تەنھا هەزەرەتی یەعقوب نەبوو، بەلکو ھەموو کەسێک یان کاروانەکان بەو ناوچەیدا لەبەر گەرمای پڕۆ بە شەودا پێگایان دەبێ و بە پڕۆژدا پشویان ئەدا لە ژێر سیبەری بەرد و دەوارەکانیاندا.

ھەرچەندە لە بنەرتدا وشە (ئیسرائیل) واتا بەندەیی خوای گەورە بە عیبری، ئەوەش زیاتر پێگای تێدەچیت.

چوونی بۆ ئەو ناوچە یە بێجگە بانگەواز و بانگکردنی خەڵکی بۆ خواناسی، ھەروەھا لە مائی باوان و خالوانی خێزانی پێکھێنا، جا کۆمەڵێک دەلێن: لە ھەرێان لە مائی خالوانی و پێشتریش لە ئوور لە بنەمالە باوانی هەزەرەتی یەعقوب خاوەنی چوار خێزان بوو (خاتوو لیا و خاتوو راحیل) لە دواي مەرگی لیا خواستوویەتی، ھەندێک لە ئەھلی کیتابەو وەرگیراو کە گواپە لە یەک کاتدا ھەردوو خوشکە کە خێزانی بوون ئەمەش بە دوور دەزانم، چونکە دوورە لە ئاکار و ڕەوشتی ییغەمبەرە، گواپە لە تەورات دا ئەو شەریعەتە ھەڵوێتەو.

دوو هاوسه‌ره‌که‌ی تریشی به ناوی (زولفی و بلهی) گوايه هه‌ریه‌که و له جاريه‌ی لیا و راحیل بوون له داخی یه‌کتری پتسکه‌ش به یه‌عقوبیان کردووه، ئەمەش قسه‌یه‌کی زۆر به‌تاله، چونکه سرووشتی هه‌موو ئافره‌تیک وایه هه‌ز ناکات له خۆی زیاتر هاوسه‌ره‌که‌ی خاوه‌نی ژنی تر بیت، خۆ ئەگەر بوو هه‌ز به زیاد بوون ناکات چونکه کاریگه‌ری له‌سه‌ر خۆی زیاد ده‌کات.

جا له‌به‌ر ئەو موناخه‌سه‌ی که جووله‌که دروستی کردووه له میژوو ی پتغه‌مبه‌راندا، هۆکاره‌که‌ی ده‌گه‌رپته‌وه بۆ نه‌وه‌کانی ئەم منداڵانه‌ی یه‌عقوب که له داهاتووودا باسیان ده‌که‌ین به‌پشتیوانی خوا، گوايه ئەو دوو خێزانه‌ی تری یه‌عقوب جاريه‌ی (لایان) بوون باوکی لیا و راحیل پتسکه‌شی که‌چه‌کانی کردووه، که‌چه‌کانیشی پتسکه‌شی یه‌عقوبیان کردووه!

به‌هه‌رحال لهم چوار خێزانه‌ی چه‌ند منداڵیکه هه‌بووه که ۱۲ یان کۆر بوون

له لیا: روبیل، شه‌معون، لاوی، یه‌هوزا، یاساکر و زابلون

له راحیل: یوسف و بنیامین

له به‌له‌ی: دان و نیفتالی

له زولفی: جاد و عەشیر

ئیسحاق و یەعقوب و براکە ی عیصو بە تەواوەتی فەرمانرەوای قودس و خەلیل بوون کە ئەو دەمە ناسراو بوو بە ئۆرشەلیم و ناوچەی ساعیر، ھەروەھا ئیسحاق و یەعقوب و عیصو بونیادی مزگەوتی قودسیان کردوو پاشان داوود و سولەیمان نوێی دەکەنەوھ...

ئەمەش ئەو ھەمان بۆ دەردەخات بێمالە ی ھەزەرەتی ئیبراھیم، بێمالە ی پیغەمبەر و پاشان فەرمانرەوایان ھاوێنی خەڵک و مۆلک و سامان و بێندە و کەنیزە ک بوون.

ھەر ئەم دەسەڵات و توانایانە کە خۆی گەورە ھەڵبژاردوون تا بێنە گەلی ھەڵبژاردە، نەک لەبەر ئەوەی خەڵکە کە ی زۆر باشە و پاکە، نا لەبەر ئەوەی پیغەمبەرانیان زۆر باش و بانگەوازی جیھانیان کردوو بۆ یەکتا پەرستی کە ئەو بابەتەش لە کاتی خۆیدا باس دەکەین .

پاشان ھەزەرەتی ئیسحاق کۆچی دوایی دەکات و لەو جێگایە دەنێژرێت لە خاکی کەنعان، لە جێگایە کە بە ناوی (حبرون) لە گەڵ باوکی لە ئەشکەوتێکدا نێژاون کە ھەزەرەتی ئیبراھیم ئەشکەوتە کە ی کەریبوو بۆ بێمالە کە ی، کە مردن لەو جێگایەدا بیاننێژن و بە خاکیان بسپێرن.

خۆی گەورە لە وەسفی ئەم سێ پیغەمبەرە دەفەرمویت: ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿١٥﴾ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿١٦﴾ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿١٧﴾﴾

واتە: ئە ی پیغەمبەر ﷺ بە یادی بێندە بەرێزە کاھان ئیبراھیم و ئیسحاق و یەعقوب بکە، ھەموویان دەستیکی بالاییان ھەبوو لە گەیانندی ئایینی خوادا، دەستیکی بالاییان ھەبوو لە چاکە و چاکەکاریدا، ھەروەھا بەرچاوپروونی و شارەزایی تەواویان ھەبوو لە ھەموو پرووێکەوھ ﴿١٥﴾ ئێمە بەراستی کردمان بە بێندە یەکی تایبەتی خۆمان بە ھۆی سێفەتی دنیانەوێستی کە ئێمەش یادەوھری پۆزی قیامەتە ﴿١٦﴾ بەراستی ئەوانە لای ئێمە لەو کەسانەن کە ھەڵمان بژاردوون و پەسەندمان کردوون ﴿١٧﴾

کۆی گشتی باس

خوای گه وره له حه زره تی ئیبراهیم له ئیسه قاقی کۆری و پاشان یه عقوب کۆمه لیک پیغه مبه ر بۆ گه لی ئیسرائیل ده تیریت، خو گه لی ئیسرائیل نه وه نده زۆر نه بوون، به لکو له رێگای گه له که و پیغه مبه ره که یانه وه که بانگه وازی جیهان بکه ن، ئه م ئیمتاز و جیاکارییه وای کرد له م گه له که خوای پهروه ردگار بیانکاته گه لی هه لێژاردوو، نه ک به هۆکاری لاشه و میشکیان، نا- به لکو به هۆکاری نه وه ی که بانگه وازی جیهان ده که ن، ئه م به جیهان بوونی بانگه وازی به نی ئیسرائیل ته نها بۆ یه ک جیگا نه بووه، به لکو له سه ر گه له که پتویست بووه که برۆنه ناوچه کان و دینداری بۆلۆ بکه نه وه به جیی به یلن، هه ر ئه مه ش وای کردوو که پیغه مبه رانی به نی ئیسرائیل له ناوچه کانی دنیا دا بۆلۆ ببنه وه، دانیال له بابل و یونس له نه ینه وا و میخا له ئه وروپا و به هه موو جیگا کاندای بۆلۆ بوونه ته وه، له ئیستادا یه هود ته نها برۆای به ۴۸ پیغه مبه ر هیه و نه سرانیش به ۱۶ پیغه مبه ر، هه موو پیغه مبه رانی به نی ئیسرائیل له کۆرانی یه عقوبه وه هاتوون که پتییان ده و تیریت (سبط) واتای (کۆر) دیت، یان (نه وه) واتا کۆری کۆره که ی (الأسباط) واتا نه وه کان که پیغه مبه رانن له کۆرانی یه عقوبین سه لامی خوا له هه موویان بێت.

سه لامی خواش له هه موو کۆرانی یه عقوب بێت.

له ناو ئه م ۱۲ نه وه یه هه ر یه که له ئیستادا خاوه نی مه زه به ی تاییه تی خو یه تی، له ناو بنه ماله ی یه هوزا ده بوو هه میشه پادشا بویه، له بنه ماله ی لاوی ده بێت پیغه مبه ران بێت، هه ر یه که و له شوێنکه وتووانی شتیکیان بۆخۆیان پچری بوو، پیغه مبه رانی نه وه کانی ئیسرائیل بریتین له ئیبراهیم، ئیسه قاق، مووسا، هاروون، یه شوع، فینحاس، ئه لقانه، عالی، صاموئیل، جاد، ناتان، داوود، سوله یمان، یه عرو، میخا کۆری یه مله، عوبادیا ئه خیای شیلۆنی، یاهو کۆری خانی، عه زریا کۆری عودید، یه جزه ئیل کۆری زه که ریا، ئه لیه عزز کۆری داووداوا، هۆشع، عاموس، میخای مورشتی، ئاموص، ئیبلای ته شبی، یه شه عی کۆری شافاط، یونانی کۆری مه تا، که مه به ستیان (یونسه)، ئه شعیا، یوئیل، ناحوم، حبقوق، حه فنی، ئه وریا کۆری شه معیا، ئه رمیا، حزقیال، شه معیا باروخ کۆری نیریا کۆری مه حسیا، تیریانی کۆری مه حسیا خو ی که ناسراوه به (ئه بو باروخ)، سه رایا، مه حسیا ناسراو به (ئه بو تیریا) حه ججی، زه که ریا، ملافی، مه ردخای کۆری یائیر، صفنیا، عبودیا ناسراو به (ئه بو عه زریا)، حه نانی ناسراو به (ئه بو یاهو)...

ئیر له هه ندیک مه زه به یاندا یوسف به پیغه مبه ر ده زانن، هه ندیکیان په تی ده که نه وه یوسف پیغه مبه ر بوو بێت، له گه ل چه ند پیغه مبه ریکی تر.

ئه وانه ی که له قورئاندا ناویان هاتوو به دنیاییه وه جیگای باوه ری ئیمه ن، ناوی ئه م پیغه مبه رانه ش، ئه گه ر پیغه مبه ربن ئه وا سه لامی خویان لیبیت و خو ئه گه ر واش نه بوو، ئیمه

وھەكو موسلمان وھەكو خۆي دەھیلینەوھە و باسی دەكەين نه بروای پیدەكەين نه به درۆشی دەخەینەوھە، پیغەمبەرانی نەسرانی بریتین له ۴ پیغەمبەری گەورە و ۱۲ پیغەمبەری بچووک، گەورەكان (دانیال و حزقیال و ئەشعیا و إرمیا) ئەم چوارە گەورەكانیان ئەوانیتر بریتین: له هوشەع، یوئیل، عاموس، عوبدیا، یۆنان (یونس)، میخا، ناحوم، حبقوق، صفنیا، حەججی، زەكەریا، ملاخی.

ئەمانیش به گوێرەي مەزھەبەكانیان جیاوازی دەكەوتتە نێوانیان و تەنانەت خودی زەمەنەكانیشیان.

ئەمانە و به دلتیایەوھە زۆر لەمانەش زیاتر دەكەونە ناو و نازناوی (الأسباط) كە له قورئاندا ئاماژەي پێكراو، ھەرۆھەكو ئاماژەمان پێدا به گوێرەي قۆناغی سەرەدەمەكان كە جیگای بروا نییە، زۆرجار جیاوازی زۆر گەورە له نێوانی ئۆرتۆدۆكس و پرۆتستانت و كاتۆلیك و ھەریەك لەمانەش دابەش دەبن بۆ توێژ و میژوو و گوێرانی و دروشمی تایبەت به نەسرانی و ژیانی بەنی ئیسرائیل.

ئەمەش كورتەي باسی پیغەمبەرانی بەنی ئیسرائیل له ئەسباطەكان كە نەوھەي ھەزرەتي یەعقوبن.

ھەرۆھە ھەزرەتي یەعقوب تووشی ناپەھەتي دەبێت، به ھۆکاری سەرکەشی بەشێك له مندالەكانی، له ناوخۆیاندا بپیری لەناو بردنی براهیەكان دەدەن كە له دایکەوھە جیاوازن، ھەرۆھە ھۆکاری سەرکەشی مندالەكانی دەبێتە ئەنجامی ئەوھەي كە له ولاتی میسر ببنە خاوەنی ھێز و دەسەلات، یەعقوب بەو ھۆکارە چاوی کوێر دەبێت و ئەو کوپەي كە پلانی دژی دەگێرن ناوی یوسف-ە، ھۆکارەكەشی پیدەچیت بگەریتەوھە بۆ جیاوازی چینیایەتي نێوان داکیان، كە له چوار داکی جیاواز بوون، كورد دەلێت چوار بەرەبابن، ھەرچەندە بەرەباب له ھەندێك ناوچەدا به واتای مندالی برا دیت، بەلام له ھەندێك ناوچەي تردا، به واتای بەرەباب یەك باوك و چەند داکیك دین.

ژیانی یەعقوب لایەنتیکی تری پرووداوەكاني ژیانی له بەسەرھاتەكان و پرووداوەكاني یوسف زیاتر دەخەینە پروو.

پیش وەفاتی یەعقوب وەسیەتي کرد كە بیگەریننەوھە بۆ ئەو جیگایەي كە باوك و باپیرانی لی نێژراو، لەسەر وەسیەتي خۆي ھەزرەتي یوسف باوكی گەراندەوھە بۆ ولاتی شام لەو ئەشكەوتەدا ناشتیان كە ھەزرەتي ئیبراھیم و ئیسحاقی تیدا نێژراو.

میژوونووسان كارە سەرەکیەكاني ئیبراھیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یەعقوب و كوپەكاني ھەلکەندنی بیری ئاو بووھە له ناوچە بیابان نشینەكان، ھەولێ زۆریان داوھە له زۆربەي بیابانی

ئەردەن و حىجاز و پاشان نىۋانى حىجاز و شام دا بىرى زۆريان ھەلەكەندوۋە، كەۋاتە بىجگە
كارى بانگەۋاز، ھەمىشە خەرىكى كارى خزمەتگوزارى بوون لە ناۋچەكەدا، ئەمەش ھۆكارىكى
تر بوۋە كە ئەو بىنەمالە بەناۋبانگ و خوشەۋىست بوون لە ناۋ خەلكىدا، ئەمەش ئەۋەمان بۆ
دەردەخات لەگەل بانگەۋاز و بلاۋكردنەۋەى شەرىعەتدا كارى خزمەتگوزارى پىۋىستە.

مهمله که تی یانزه یه م:

پرووداوه کانی ژیانی یوسف پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام

ناوی چه زه تی یوسف له قورئاندا ۲۷ جار هاتوو ۲۵ جاریان ته نها له سوره تی یوسف دا هاتوو، ههروه ها له سوره تی (غافر و الأعراف) دا ناوی هاتوو.

پیش چوونه ناو باسی ژیانی ئەم پیغه مبه ره به پێزه، هۆکاری باسکردنی له قورئاندا ده گه پێته وه بۆ ئەم سهردهم و زهمه نه ی که پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له کۆتاییه کانی بانگه وازی له شاری مه که که دا ده گوزه راند، له و په پری ناره حه تی و ناهه مواری و خیزانی وه فاتی کردبوو که سه نه دیک ی عاطفی بوو، پاشان ئەبو طالیب مردبوو ئەرشیفی سه نه دیک ی گه وری هیز و پاراستنی پیغه مبه ر بوو له ده سه لاتدارانی قوره یش، له ژیانی ئەم پیغه مبه ره دا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه لبه ت کت یوسف عَلَيْهِ السَّلَام پرووداوه کانی هاوشپوه ی ژیانی پیغه مبه ری خوا به صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه لبه ت کت و مت له پرووداوه کاندا نه، به لکو له ئازار و ناسۆر و دووری و دهر به ده ری و ناره حه تییه کانی، ئەم سوره ته که ناوی یوسفه، به یه کجار دابه زیوه، لایه نه کانی ژیانی یوسفی تیدا باس کردوو، خوای موته عال بۆ پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نارد تا سه بووری دلی بدات، کۆتاییش بۆ ئیماندار و سه ره برزی دنیا و قیامه ته.

له ئیستادا که ئەم باسه ده نووسم له زینداندا بۆ منیش هه مان ئەزموونه، زۆر سه بووری ئەدات به دل و ده روونم، ئەوانه شی که پابه ند بوون به م دینه وه له زیندانه کانی نه رویج و ئیطالیا ناسیومن، هه مان حاله تیان هه بووه له گه ل ئەم سوره ته دا، ته نانه ت کۆمه لیک برا له ئیطالیا هه لسان به له به رکردنی پرووداوه کانی موعجیزه یه کی زۆر عه جیه، گونجاوه له گه ل ژیانی هه موو که سیکدا جا چ له زیندان بیت، یان دووری ولات، دور له که سه کان، زۆربه ی کیشه ی سیاسی و ئەخلاق و کۆمه لایه تی و ئابووری زۆربه ی سیسته مه کانی له خۆی گرتوو.

له کاتی خوێندنه وه ی ئایه ته کانی ئەم سوره ته ئیحه ساسیکی زۆر عه جیبیت پێ ده به خشیت، له تاو ناسۆری باوک و کوپ و زولم و زۆری ناو ئەم باسه، هه موو ئازاره کانی خۆت له بیر ده که یت، گه وره و بچووک له هه موو سهردهم و زهمه نیکدا و تا پوژی قیامه ت، چه زه باسی سهردهمی ئەم پرووداوه ده که ن که خوای موته عال به وه حی ناردوویه تی بۆ پیغه مبه ری ئازیز، ئەم سوره ته ساپێژی خه م و ئازاری پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بوو ئیتر چون ساپێژکه ری خه می ئیمه نییه.

خوای پهروه ردگار له قورئاندا له سهر زمانى كه سيكى ميسرى بو ده ست و پيوهندى فيرعه ونى ده ليت: ﴿وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ﴾ غافر

واته: ئه ى قه وم و هو زم من ده ترسم له روژى هاوار و ناھو ناله و بانگ كردنتان.

خوای پهروه ردگار به سوره تى يوسف (تهحه دداى عهره بى) پيكردوو، به لام له ناوه خنيشدا و له باس و گپړانه وهى ته و ميژووو دا، هه موو جووله كه و نه سرانى دوواندوو، له راستيدا تهحه دداكه بو ته هلى كيتابه له دواى عهره بى جاهيلى، هه لبت كه ته مه شاي په يمانى كوڼم كرد وانا ته ورات به شى سفرى ته كوین، له پرووى ماناوه جياوازيه كى ته وتوى نيه، ههر چه نده له زور جيگادا بيستبووم كه گوايه له ته ورات دا نووسراوه يوسف له گهل خيزانى عه زيزدا خه وتوو، به لام راست نيه و شتى واى تيدا نيه و ههر كه س واى بليت راست ناكات و دروژنه.

به ههر حال بويه ته وه م خسته روو، بو ته وهى هه رگيز مروفى موسلمان له خو به وه بى به لگه و سه رچاوه قسه نه كات، چونكه ته گهر كه سيك بليت له ته ورات نووسراوه يوسف په نا به خوا زيناي كردوو، پاشان كه سيكى تر ته ماشاي ته وراتى كرد، ته وا موسلمانان به دروژن ته ماشا ده كه ن، پيوسته له سهر ده قه كان راستگو بن، به لام له سفرى ته كوین دا به به راورد له گهل قورئان دا، له قورئان دا له ۱۱ لاپه رهى نووسينى خه تى عوسمانى (خط عثمانى) جيگاي ته م سوره ته بو ته وه، كه به راوردم كرد له گهل سفرى ته كوینى په يمانى كوڼ، چاپى ميسر به زمانى عهره بى، زياتر له ۴۰ لاپه ربه باسى يوسف-ه، ههر هه مان واتاى قورئانى هه يه!

ته مه ش شتيك نيه له زانايه كم وه رگرتيت، نا- به لكو خودى خو م له زينداندا به راورده كم كردوو، سهر ته نجام ته وه ت بو درده كه ويت، كه نووسينى ته ورات له ئيستادا گوړاوه، به لكو ده ست نووسى مروقه، قورئانيش ته گهر عهره بى زان بيت، ته وه نده تى تر سه رسامت ده كات به وشه و شيته لكارى باس و دهنكى ريتى موسيقاى وشه كان، له ره و مه حزونى وشه و جوانى وشه و خو شى وشه له و سوره ته دا و به گشتى له قورئاندا به دى ده كريت، بيتجكه ته وهى له ته ورات دا مه به ستم ته و باسه يه له سهر يوسف پيغه مبه ر ﷺ جياوازي له نتيوان پادشا و فيرعه وندا ناكات، گوماني تيدا نيه كه هه له يه ك هه بوو به ناوى كه لامى خوا، كه واته هه موو په رتوكه كه هه له درده چيت، چونكه نابيت خوات موه تعال هه له بكات، ليره دا ده ليم پاك و بيگهردى بو خوا، حاشا خوا هه له ناكات، به لكو ته وه جووله كه و نه سرانيه كانن به ناوى خواوه نووسين هه ل ته به ستن.

سه راپاي ميژووى يوسف ﷺ قورئانيه و هه موولاكانى له قورئاندا بو مان ديارى كراوه، سوره تيكي تاييه ت به و پيغه مبه ره كراوه، خواى موه تعال ههر ناوى جه نايابانى لى ناوه، كه واته چه نده باسه كه له لايه نى-نووسه ره وه- به ميژوو باس بكريت، به لام راسته وخو ده بيته ته فسيري

قورئان، بَن وَیستی به نده-ماکوان- خوای گه وره لَیم خۆشبیّت و به هه له لَیموه رنه گریت، چونکه پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ ده فره رمویت: هه ر که س به ئاره زووی خۆی قورئان ته فسیر بکات با جیگایه که له ئاگردا بۆ خۆی هه لَبَزِیّت، منیش زۆر ده ترسم به ر ئه و هه ره شه یه بکه وم خوای گه وره قه له می عه فوو ی به سه ر تاوانه کاغاندا به یتیت.

خوای په روه ردگار ده فره رمویت: ﴿الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۱﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴿۲﴾ یوسف

واته: ئه م ئایه تانه ی (که په وانه مان کردوو له م سوره ته دا) به شیکه له و قورئانه روون و ئاشکرایه ﴿۱﴾ ئیمه ئه م ئایه تانه مان دابه زاندوو له شیوه ی قورئانیکی پاراودا به زمانی عه ره بی به لکو لئی تیبگه ن و ژیریتان بخه نه کار ﴿۲﴾ ئیمه چاکترین چیرۆک و به سه ره ات بۆ ده گیرینه وه (ئه ی محمد صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ) له رینگه ی (وه حی) و نیگامانه وه، له شیوه ی ئه م قورئانه دا، هه رچه نده تۆ پیش ئه م باسه له م به سه ره ات بَن ئاگا بووی ﴿۳﴾.

خوای په روه ردگار به م پیتانه قورئانی ناردوو بۆ پیغه به ری نازدار صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ، له هه ر ئایه تیک که که متر ئه حکامی یاسای له خۆ گرتوو و واتا زیاتر رووداو ی میژوو ی هه روه ها بیروباوه ره، به م پیتانه ده ست پیده کات، هوکاره که یشی بیجگه ئه وه ی که زانایانی ته فسیر زۆر جوان شیکردنه وه یان بۆ کردوو، به تابه ت (ئیبنو قه ییم)، به لām له راستیدا ئاگادار کردنه وه سه رنج پاکیشانه بۆ لای سوره ت و ئایه ته کان، بۆ نموونه (النساء، المائدة، الأنعام، الأنفال، التوبه، الحج، المؤمنون... هتد) ئه مانه زۆرترین ئه حکامیان له خۆ گرتوو به سه کان زیاتر له یاسا ته شریعه کاندای خۆی ده بنیته وه، به لām خۆ سوره تی (البقرة، آل عمران، مریم... هتد) راسته ئه حکامی شه ری له خۆ گرتوو به دنیاییه وه، به لām زۆرینه باسی میژوو و رووداو هکانی پیاوچاک و خراپه کانه بۆیه له و ده رئه نجامه وه ته ماشای ده که م که زیاتر ئاگادار کردنه وه بیت به وشه وه کو زه نگیك، چونکه کاتیک که (نضری کوپی حارس) چوو بۆ ولاتی فارس تا دژی پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ چیرۆکی رۆسته م و ئه سفه ندیار به یتیت و پاشان ئافره تی فارسی سه ما که ری هیتا بۆ شاری مه که که له کاتیکدا که پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ قورئانی ده خویند (نضری کوپی حارس) ئافره ته کانی ده خسته سه ما و چیرۆکی رۆسته می زāl و ئه سفه ندیاری ده خوینده وه!

قورئان دژ به و را که یاندنه ی قوره یش به م پیتانه سه رنجی عه ره بی راده کیشا بۆ ئه وه ی گوئ له قورئان بگرن، (والله أعلم).

لیره دا وه کو وتمان ته فسیر ناکه ین- باسیکی میژووی ده گپینه وه.

پاشان له چوار چپوهی ئەم پیتانه خوی گه وره ده فهرمویت: قورئانیکم یاخود کتیبیکم بۆ ناردوون پروون و ئاشکرایه له بهر ده ستاندا به عهره ب، به لام موعجیزه به (آیات) واتا ئیوه ناتوانن شیوهی بنووسن که ئیوه نه توانن، ئیتر (محمد) چۆن ده توانیت که واته بروابکه ن و ئیمانی پین بهینن، وشه ی (لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ) زۆر له کورد ده لیت واتی عهره ب بئ ئەقل بووه، به لکو مه به ست له بئ ئەقلی نییه، به لکو بۆیه ئەم قورئانه به عهره بی هاتوو ه تا عهره ب تییگات، چونکه زمانی عهره بی زمانیکی قوول و پر زانیاریه، که ئەوان بازاری زمانیان هه بوو واتا شیعی تیدا ده فرۆشرا و به که عبه دا هه لده واسرا، تا ئەم ساته وه خته زمان زانیانی عهره ب نه یان توانی وه کو قورئان بنووسن، هه لبه ت باسی نه خوینه واره عهره به مولحیده مه سیحیه کان ناکه ین، مه به ستم شاره زا و پسپۆرانی زمانی عهره بییه، یاخود ئە کادیمییه کانه، هه موو ئە وانه تا ئیستا و پۆژی قیامه تیش هه ر ده سته وسان ده بن به رامبه ر به ریزمان (گراماتیک) و به لاغه و ره وانبیژی قورئانی پیروژ.

هه موو ئەم پیتشه کییه بۆ چیه؟!

بۆ ئەوه یه که خوی گه وره باشتین پرووداوی بۆ پیغه مبه ری خوا ﷺ و ئومه ته که ی ده گپریته وه، که عهره ب به گشتی و ته نانه ت پیغه مبه ری خواش ﷺ پیش پیغه مبه رایه تی نه ناوی یوسفیان بیستبوو، نه ژیان و میژووی لای عهره ب و به تاییه ت شاری مه ککه نه زانراو بووه، هه رگیز باس نه کراوه ئەم جوانترین هه وال و پروودا و ژیا نی ئەم پیغه مبه ره عه زیزه له مه ککه دیته خواره وه، که سه راپای پر ه له جوانی چ له وشه بیت، یان ریت م و ئیقاعی مؤسیقای وشه کان و یاخود شیوه ی (سه رد) و پاشان خودی زانیاریه کانی ناو باسه که هه مووی موعجیزه یه.

ئەم به سه رهاته ش به شیکی که مه له و کتیبه ی که ناو نراوه به قورئان بو ت داته به زی ت، له راستی هه رچۆن بیر له وشه کانی ده که یته وه هه مووی ئۆتۆماتیکی ده بیت ه موعجیزه.

دیسانه وه ئەم باسه ناچارت ده کات که وه کو شیوه ی ته فسیر باسه میژووییه که بگپرمه وه.

جا هه موو ئەم باسه ورد و قوولانه که له قورئاندا هاتوو ه محمد و قورپیش هه ر زۆر لیت بیئا گابوون، غافل بوون له باسی میژووی گه لان، ته نانه ت ئاده م و حه واشیان نه ئە ناسی، چجای یوسف و یه عقوب و ئیسه اق.

سەرەتا ھاۋشېۋەي رېكلامىكى زۆر بەھىز و سەرنج پاكىش بۇ دراما و شانۆيەك كە راستەوخۇ پېشكەش دەكرىت، ياخود پەردە لەسەرى لا دەدرىت، وا زنجىرى يەكەمى ژيانى ئەو پېغەمبەرە لە مندالىيەۋە دەست پىدەكات، بە جوانترىن دىمەن كە خەۋىتەكە دەيگىرئەتەۋە،

﴿إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ۝ قَالَ يَبْنَئِي لَا تَقْضُصْ ذِكْرًا عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝ وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ ءَالٍ يَعْزُوبُ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِن قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝﴾ يۇسۇف

ۋاتە: باسى ئەۋە بکە: كاتى يۇسۇف بە باۋكى ۋت: باۋكى (بەپىزىم) مەن لە خەۋمەدا بىنىم كە يانزە ئەستىرە و خۆر و مانگىش كېنوۋشيان بۇ مەن بىر ۱ (باۋكى) ۋتى: پۇلە گىان خەۋنەكەت مەگىرەۋە بۇ براكانت (نەۋەكو) فېلىكت لى بکەن و توۋشى بەلەيەكت بکەن چۈنكە ئەم خەۋە داھاتوۋويەكى بىلەن بۇ تۆ دەگەيەتت، ئەۋانىش خەسۋودىت پى دەبەن) بەپراستى شەيتانىش (دوژمىتىكى ئاشكرائى ئادەمىزادە ۲) بەم شېۋەيە خۋاى پەرۋەردگار تۆى ديارى كىردوۋە (ئەى يۇسۇف) ئامادەى كىردوۋىت بۇ پېغەمبەرئەتى، لىكەدەۋەى خەۋت فېر دەكات و نىعمەت و پلە و پاىەى بەرزى دىناۋ قىامەتت بۇ تەۋاۋ دەكات، ھەرۋەھا بۇ نەۋەكانى يەعقوب ھەرۋەك نىعمەت و پلە و پاىەى بىلەندى بەخىشى بە باۋانت (ئىبراھىم و ئىسحاق) بەپراستى خۋاى پەرۋەردگار تۆر زانا و دانايە ۳

مەندالىك لە تەمەنى ۱۲ بۇ ۱۴ سال خەۋىتەك بە ئەدەبەۋە بۇ باۋكى دەگىرئەتەۋە، كاتىك كە دەيگىرئەتەۋە خەۋنەكە خەۋىتەكى مەندالانە نىيە، بەلكو خەۋىتەكى پىر مانايە كە مانگ و پۇژ و ئەستىرەكان لە دەۋرىدان و سۈجەدى بۇ دەبەن، خەۋنەكەش زۆر پۈۋنە لاي يۇسۇف، چۈنكە دۇنيايى ئەداتە باۋكى كە بە چاۋى لە خەۋنەكەدا بىنىۋەتى پۈۋن بوۋە، شىتىكى لىل و ناپوۋن نەبوۋە، بە ئاشكرا دەلەت (رأيت) ۋاتا بىنىۋەتى پاشان جارى دوۋەم دۇنيايى دەكاتەۋە كە ھەر ھەموۋى سۈجەدى بۇ بىردوۋە.

يۇسۇف لە شېۋەى مانگ و پۇژ و ئەستىرە بىنىۋەتى سۈجەدى بۇ دەبەن، جا دەشەت ھەر خۋدى شېۋەى مانگ و پۇژ و ئەستىرە سۈجەدىيان بىردوۋە، يان لە شېۋەيەكى تىردا كە دۇنيايى داۋەتە يۇسۇف كە پۇژ و مانگ و ئەستىرە بوۋن، باۋكىشى پېغەمبەرە بە دۇنيايەۋە دەتۋاتت بۇى تەفسىر بىكات، بەلام ۋاز لە تەفسىر كىردى خەۋنەكەى يۇسۇف دەھەتت و دەست دەكات بە ئامۇزگارى كىردى، دەلەت ئەم خەۋنە بۇ براكانت مەگىرەۋە ديارە براكانىشى شارەزا بوۋن لە بوارى خەۋن و لىكەدەۋەى خەۋندا.

ھەر بۆيە يەعقوب زانى كە ئەم كۈرەي داھاتوۋويەكى زۆر گەرەي ھەيە، پىدەچىت لە دواي ئەم خەونە كە يوسف بىنيويەتى، باوكى زياتر گىرنگى پىئەدات و ئەمەش دەبىتە ھۆكارى داخ لە دلى براكانى ترى بە تايبەت لەوكاتەدا تەنھا دايكى يوسف ماوہ لەگەل يەعقوب دا، واتا راحيل ھەموو خىزانەكانى ترى مردوون.

چونكە لە قورئاندا ئاماژە بۆ دايك و باوكى دەكات لە كاتى چوونيان بۆ ولاتى مىسر كە لە كاتى خۆيدا و جىگاي باسەكەدا ئاماژەي زياترى پىئەدەين، بە ھەرھال ئامۇزگارى باوكى لە گوڭى دەگرىت و باسى خەونەكە ناكات بۆ ھىچ كەسى تر، چونكە باوكى عىللەت و ھۆكارى نەگىرانەوہى خەونەكە دەخاتە بەرچاوى يوسف پىي دەلئيت: كە شەيتان خەلك گومرا و سەرلئىشواو دەكات.

پاشان ھەزەرەتى يەعقوب ئاماژە بەشتىكى زۆر گىرنگ دەكات ئەويش ھەلباردنى پىغەمبەرەنە لەلايەن خواوہ ھەلدەبۇزىن، پىغەمبەرەيەتى بە ھۆكارى باوك و برا و خوا پەرستى زۆر نىيە، بەلكو خوا ھەلدەبۇزىرت، لەوانەيە خەلكانىك بلىن ئەي ئەوہ نىيە مووسا بە دوەكارىنى و داواکردن ھاروونى براى كەردە پىغەمبەر؟

بەلى راستە، بەلام ھىچ خيانەت و كارى ژىر بە ژىر نەكراوہ بۆ ئەوہى بگاتە ئەو پۆستە كە پۆست و مەقامى پىغەمبەرەيەت، بەلام ئەگەر تەماشاي گىرانەوہى مېژووى يەھود بگەين پىغەمبەرەيەتى يەعقوب بە فىل بوو، حاشا كە شتى وا لە پىغەمبەرەن ناوہشەتەوہ، چونكە مووسا داواي ھاوكارى دەكات لە خواي گەرە، بەلام لاى يەھود بىرارى پىغەمبەرەكەيە بەسەر خوادا (پەنا بە خوا) كە دوەي كەرد تەواو ئىتر دەبىت بە پىغەمبەر، ھەرچەندە ئەمە تا رادەيەك باشتەر لە چا و ئەوہى كە تاوانى زىنا كەردن ئەدەنە پال لوط پىغەمبەر لەگەل كچەكەي خۆيدا و بەسەر خۆشيش، ئەمەش لە سفرى تەكويىندا ھاتوہ، زۆرى تر لەم جۆرە درۆ و بى ئەدەبىيانە كراوہ بە پىغەمبەرەن، لەلايەن يەھود و نەساراوہ، كەواتە يەعقوب ئەوہ دەردەخات كە باوك و باپىرەكانى ھەلدەبۇزىرت بە پىغەمبەر، بەلام بە ئاماژە پىكەردن نەك بە راستەوخۆي، ھەرەوہكو چۆن خواي گەرە نىعمەتى پىغەمبەرەيەتى بەخشيە بە باوانت، ئەوا تۆش لە بنەمالەي يەعقوب لەو زنجىرە موبارەكە دەبىت، بەلام خەونەكە خەونىكى ئاسايى نىيە، ئالئيت (حلم) دەلئيت (رؤيا) ئەم دوو جۆرە زۆر جىاوازە، روتيا دىتە دى وابەستەيە بە قەدەرى مرقۇفەوہ، دەشەيت دىندار و بى دىن بىيىنئيت، يەعقوب ئاماژە بۆ (يَجْتَبِيكَ) دەكات واتا ھەلباردنى خوايى لەگەل ئەوہشدا باسى زانستىك دەكات كە دوو خويندەنەوہى بۆ دەكرىت سەيد قوطب (رەحمەتى خواي لىيىت) دەفەرمويت: (التأويل، بە واتاي شارەزا بوونە لە مال و سەرۋەت و سامان و بوارى ئابوورى (الأحاديث) بە واتاي راستگوئي لە وتە و ھەلباردنندا پىشېنى كەردنى

پرووداوی سیاسی و ئابووری که هه مووی نیعمه تی خوایه و به دوایدا ته عقیب دیت که ده فهرمویت: (إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ).

ههروه ها ده لیت جهوی حکمهت و زانسته که له گه ل مه به سستی (الأحادیث) زانستی خهون بینینیش ده گریته وه، ئه و زانایانه ی وایان وتوووه وته که یان ته واره، چونکه باسی خهون بینین زور دیته ئاراهه له باسی پرووداوه کانی یوسف دا له زیندان و ههروه ها له گه ل خهون بینینی پادشای ئه و ولاته.

کهواته ئیمه وه کو موسلمان پابه ندین به وهی هه ندیک خهون که ئامازه یه بو داهاتووو له گه ل قه ده ری مروف ریگا ده بریت.

به لام نووسهر پتی وایه که (رؤیا) ئامانجت پی ده لیت، ریگا گرته به ره که ی دیار نییه و که س نازانیت چۆن ده گه یته ئه و ئامانجه، چونکه قه ده ری ئه م پیغه مبه ره ئازیزه وابسته یه به خهونه وه که بینویه تی و خوی گه وه و پهروه ردگار تا کو تایی ژیا نی ته فسیری ئه و خهونه نیشان ئه دات.

لیره دا ده بیت باسی ئه و مه خلوقه ی خوی پهروه ردگار بکه م که جیگای سه رنجی هه موو زانایان بووه، قوتابخانه جیا جیا فیکری و دهروونیه کان هه ره یه ک ته فسیری ماددی تابه تی خوی بو ی هه یه، جا (فرۆید بیت یاخود میسالی... هتد) هه موو باس له بیر و رای خوی ده کات و هیچ بنه مایه کی زانستی نییه، ته نها و ته نها ته فسیری خودی فه یله سو فه کانه له پرووی تیورییه وه، ئیمه ش وه کو موسلمان قه ناعه تمان وایه که به شیک له داهاتوووی خه لکی که بریتیه له قه ده ری ئینسانی ئه دات وه کو ئامازه یه ک (سیگنالیک) و (برقیه) لیدانیک بو مرو فه که، یاخود ئاگادار بوونه له حا لی که سیک ی نزیک... هتد، به لام هه موو ئه مانه ی که باس مان کرد، بیجگه پیغه مبه ران که خهونیا ن وه حییه، هه موو مرو فه کانی تر که خهون ده بینن هیچ ئه حکامیک و یاسایه کی له سه ر دانامه زریت، ته نها خهونی پیغه مبه رانه یاسا و ئه حکامی له سه ر داده مه زریت.

زنجیره که ی تر له پرووداوه کانی ژیا نی یوسف ده ست پیده کات له م به شه دا

پلانگیر و کومه لیک کاره کته ری نو تی راسته قینه له پرووداوه کاندایه ده رده که ویت ئه وانیش براکانیه تی. ﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِّلسَّائِلِينَ﴾ إِذْ قَالَ لِيُوسُفَ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيَّ أَيْنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥﴾ اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِن بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٦﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَبَتِ الْحُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧﴾ يُوسُفَ.

واتە: بىگومان لەم ڕووداوەى يوسف و براكانىدا نىشانەى پىغەمبەرئىتى محمدى تىايە بۆ كەسانى كە پرسیار بکەن لەو بارەىەووە (بەشوێن راستى پىغەمبەرئىتى تۆدا بگەڕێن) ﴿٧﴾ كاتى براكانى يوسف وتیان: بەراستى يوسف و براكەى (بنىامين) لاى باوكمان، لە ئىمە نازدارترن و زياتر لە ئىمە گرنگىيان پى دەدا، لە حالىكا ئىمە كۆمەلئىكى بەهيزىن، بەراستى باوكمان لەسەرلئىشواويەكى ئاشكرادايە ﴿٨﴾ (لەنيوان خۆياندا هەندىكيان وتیان) يوسف بكوژن، يان فرپى بدەنە شوێن و زەويەكى دوور، ئەوكاتە ڕووى باوكتان يەكلایى دەبێتەووە بۆ ئىووە خوشەويستىيەكەى هەمووى بۆ ئىووە دەبێت، ئىنجا دواى نەمانى يوسف ببنە كۆرۆ كەسانىكى چاك و ڕىك و پىك ﴿٩﴾ يەكئىك لە براكانى يوسف وتى: يوسف مەكوژن، بەلكو بىخەنە ناو بىرىكى قوولەووە دواى كاروان دىت و دەيدۆزنەووە دەيەن، ئەگەر بىريار بى هەر شتىكى لى بکەن ﴿١٠﴾.

خوای پەرورەردگار سەرنجمان ڕادەكئىشئىت بۆ لاى براكانى يوسف كە جىگای سەرنج و پلان دانان و جىگای پرسیار گەلئىكى زۆرن لاى خەلئىكى هەرورەكو ناساندئىك لە سەرەتای دانانى پلان بۆ براكەيان و بە داويدا ئەو پلان و كارە خراپە دىتە ئاراوە كە ئەوان بىرى لى دەكەنەووە، دىمەنى چۆنەتى پلان دانان بۆ كوشتنى براكەيان.

لە پەيمانى كۆندا، ئەووە باس كراوە كە گوايە هەوالەكە دزەى كردۆتە لاى براكانى يوسف، ئەويش دەبێتە ھۆكارى ئەووەى كە يوسف نەبێتە پىغەمبەر بىكوژن!

نەووەكانى ئىسرائىل لايان ئاسايى بوو بە درىژايى مئژوو پىغەمبەر بكوژن و كارەكەشيان ئەنجام داو،

پاشان لە دىل و دەروونياندا ڕق و قىن هەيە بەرامبەر بە يوسف، لە ئايەتەكانى قورئاندا لە زمانى خۆيانەووە دەردەكەوئىت، ھۆكارەكەشى دەگەرئىتەووە بۆ ئەووەى باوكيان يوسفى لەوان خوشتر دەوئىت، لە كاتىكدا ئەوان بە هيز و بە توانا و پارىزەرى باوكيان و سەرورەت و سامانيان، چۆن دەبێت باوكيان بەم شىو بەرخورد(بەرەنگارى) بكات لەگەلىاندا، بەو ھۆكارە دەيانەوئىت بىكوژن و ئەم خوشەويستىيە ون بکەن لە دىل و دەروونى باوكياندا، و تا خوشەويستىيەكە بگەرئىتەووە بۆ كۆرەكانى ترى، هەموو ئەم ڕقە شەيتان كارى لەسەر دەكات و زياترى دەكات، ھۆكارى ترىشى دەگەرئىتەووە بۆ داىكە جىاوازەكان، هەموو ئەم ھۆكارانە كارى كردۆتە سەر ناخيان كە كۆراني گەورەن و ھاوکارن و بەرگرىكارن لە مال و سەرورەت و سامان و باوكىشان.

ئەو تاوانە گەورە ئەنجام بدەن كە ڕۆحى براكەيان لە لاشەى دەرکەن، بىر لە تاوانئىك دەكەنەووە كە زۆر گەورەيە، بە دواى شىرك و ھاوبەش دانان دىت، لە كاتىكدا كۆرى

پیغه مبه ریکن و باپیر و باپیره گه وره یان پیغه مبه ره نه مهش زیاتر سرووشتی مروّف دهرده خات، پاشان براکه شیان بچووکه و توانای بهرگری کردنی نییه له خوئی، هه موو هه م و خه می نه وانیش نه وهیه که له بهر چاوی باوکیان ونی بکه ن، به نه قلی نه وان باوکیان خوشه ویستی یوسف دابهش ده کاته وه به سهر کوره کانی تریدا.

بۆ نه وهی بهر ده وام بن له سهر تاوانه که و نه نجام دانی پلانه کهش ده لّین که کاره که مان نه نجام دا دواي نه وه تۆبه ده که یین و بریاری باش بوون له خو ماندا نه ده یین.

نه مهش بیر کردنه وهی شهیتانی و سوور بوونه له سهر تاوان، یاخود وه کو عه رب ده لّیت بیانوو (موبه پرپه) بۆ نه نجامدانی تاوانه که، تا رق و کینه ی دلّیان ئاو. پیخونه وه، چونکه ته وه کردن لای نه وان وه کو قوتوی موعه له ب وابوو ده یانویست تاوانه که نه نجام بده ن و پاشان ته وه یی له سهر بکه ن، له ئیستاش زۆریک له خه لکی هه مان دید و تیروانییان هه یه، له کاتیکدا تۆبه کردن له تاوان نه وهیه که مروّف به نه زانیه وه بیکات و پاشان تووشی په شیمان بوونه وه ده بیّت و بریاری نه وه نه دات که نه چّته وه سه ری.

به لّام قسه که یان بۆ نه وه بوو تاوانه که نه نجام بده ن، پاشان شهیتان له ناخیاندا تاوانه که ی لا رازاند بوونه وه.

به کیک له براکان ویزدانی ده جولّیت و پلانه که یان پّیده گوړیّت بۆ دوورخستنه وهی براکه یان با کوشتن نه نجام نه ده ن، به لکو بیخه نه ناو بیریک و پاشان کاروانچی و خه لکی رپیوار هه لّی بگرنه وه، بییه ن بۆ خاک و ولّاتیکی نادیار.

نه مهش گومانیک بوو که کهوته ناویان که ئازاری یوسف نه ده ن واتا نه یکوژن، به لکو دووری بخه نه وه، له کاتیک دا نه وان بریاریان داوه که له ناوی بهرن، به لّام که به قسه ی براکه یان ده که ن که مترین کاره دژی نه نجامی نه وهی که رق و کینه له ناخیاندا که م بیته وه واتا (إِقل شیء)، هه موو له سهر نه وه بریار نه ده ن که بیخه نه ناو بیریک و رزگاریان بیّت له دهستی و له بهرچاوی باوکیان ونی بکه ن و وا هه لّدهستن به نه نجامدانی پلانه که یان و هه موو خو یان ئامادده ده که ن که برۆنه لای باوکیان و یوسف له بن دهستی دهر بهتین. قَالُوا يَتَأَبَّأْنَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَنصِحُونَ ﴿١١﴾ أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ لَحَفِظُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا لَيْنَ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَسِرُونَ ﴿١٤﴾ يُوسُفَ.

واتە: (ئەوجا ھاتتە لاي باوكيان و) وتیان: باوكە بۆچى لە ئىمە دلتيا نیت لەبارەى يوسفەو ھە پراستى ئىمە زۆر دلتسۆزى ئەوین ۱۱ بەيانى بىنئىرە لەگەلمان با گەمەو یارى بکات و باى بالى بدات، بىگومان زۆر پارىزگارى دەکەین و ئاگامان لىي دەبىت ۱۲ باوكيان وتى: من زۆر غەمناک دەبم کە ئیو ھە یوسف بەرن، دەترسم گورگ بىخوات و ئیو ھە گوئی نەدەنى و بى ئاگا بن لىي ۱۳ وتیان: ئەگەر بىت و یوسف گورگ بىخوات، ئىمەش کۆمەلئىكى ئاوا بەھىز لەگەلیدا بىن، بەپراستى ئىمە زۆر خەسارەتمەندىن ۱۴.

ھەموو لاي باوكيان کۆبوونەتەو ھە بۆ ئەو ھە پراستى يوسف پراستىش و لەگەل خۆياندا بىبەنە دەرەو ھە، پىش ھەموو شتیک دەیانەوتت باوكيان ھەلەخەلەتتىن! بزانی چى پرووتەدات؟

ئىنجا بە وشەکانیانەو ھە ديارە لە فیل و پیلاندانان و لە سەرەتا و کۆتاییدا پلانەکە لەدلیان پەگى داکوتاو ھە و سەعاتى سفر دادەتتىن بۆ جىبەجى کردنى، ئىنجا بە شىو ھەکى نەرم و نىان دەلئىن (بابە)، زۆر بە ئەدەبەو ھە داوا دەکەن بەلام لە شىو ھە پرسىارى ناپەزایى، بۆ ھەرچیان کردو ھە بەرکەتتى ئىبراھىم کە پىغەمبەرەتە بەر یوسف ئەکەوتت!

بابە تۆ بۆچى پرا بە ئىمە ناکەیت و یوسف لەگەلماندا بىتە سەیرانگا و جىگای یارى و لەگەلماندا بە ئارەزو ھە خۆى خواردن و خواردنەو ھە بىخوات و یارى بکات، جۆرى وتەکەیان بۆ ئىحراج کردنى باوكیانە.

لە شىو ھە ئامۆزگارى بەلام ناپەزایشى لە خۆیدا ھەلگرتوو ھە، دەلئىن ئى باشە خۆ لەگەلماندا دىت چى دەکات، یارى دەکات و بە ئارەزو ھە خۆى خواردن دەخوات و ئىمەش بەرەى ئەوین و دەپارەزىن، ھەموو ئەم قسانەیان جەخت و دلتیایى لەسەر پاراستنى يوسف دەکات، پاشان ھەکو سەرەنشە بە باوكيان دەلئىن تۆ ھۆکارىت کە ناھىلئىت براکەمان یارى بکات و چالاکی ھەرزى ھەبىت و چاوا کراو ھەبىت.

باوكيان پراستگۆیە، ناپراستەوخو پىیان دەلئىت، بەلئى بەپراستى پىم خوش نىبە بىت لەگەلتاندا، بە ھۆکارى ئەو ھە نەکو گورگ بىخوات! بەلام ھۆکارەکە ئەداتە پال گورگ، خۆ براکانى بۆ يوسف ھەر گورگ بوون بەلام ھەکو کورد دەلئىت لە پىستى مەپدا.

بە واتا ھەکى تریش؛ من ئارام نابم دلم دلتیای ھەرنارگىت کە يوسفم لى جىابىتەو ھە، ئەم وتە ھەى یەعقوب ئەو ھەندەى تر پرق و کىنەى لە دلى ئەواندا دروست کرد، کە عىللەتەکە دراىە پال گورگ، ئىتر ئەوانىش ھەلسان بەو پلانە و دلتیایى تەواو ھەى بدەنە باوكيان، وتیان باشە ئەگەر

گورگ هێرش بێنیت ئەو ئیمە چین، یانی بە پیاومان نازانیت؟ باوکی پێگای ئەو هەشی لێ پرین کە لەوانە یە ئیو ئەو بێتاگا بن بە هۆکاری سەرقالی و یاری کردنان، ئەوانیش دڵنیا کردنەو یان دا بە باوکیان ئەگەر شتی وا پوویدات ئیمە زیان و زەرەرمان بەردە کەوتیت و سەرگەردان دەبین، واتا ئیمە کۆمە لێک گەنجی بە هیزین جا ئەگەر نەمان توانی براکەمان بپارێزین کە واتە خێرمان نییە و بە کەلکی هیچ نایەین!

بەم شێوە یە باوک پازی بوو کە کۆرە کە یوسف لە گەڵ براکانی بێریت، داخۆ یوسفی مندال ئەو شەو هە چەندە بە خۆشی و بێرکردنەو هە خۆشەو هەوێ لێ کەوتبیت، چەند دڵنیا بوو کە لە گەڵ براکانیدا دەچیتە سەر انگا و جێگای یاری و پاکردن و ... هتد.

باوکیان یوسفی رادەستی براکانی کرد لە سەر بنەمای دڵنای ئەوان و ئیجراج کردنیان بەو هەوێ کە متمانە ی پێیان نییە.

هەموو ئەمانەش دەگەریتەو بۆ ستراتیژی قەزا و قەدەری خوای پەرورەدگار، وا کاتی پوشتنیانە و یوسف دڵ خۆش و ئامادە یە، لەوانە شە چەند جار لە خۆشەو یستیدا باو هەشی کردبیت بە براکانیدا، ئەوانیش خەریکی جێبەجێ کردنی پلانی کە یان.

بەلام نە یانزانی ناپەرە حەتیە کە بە سەر یوسفی بریاندای دیت و ئەوانیش دە کەو نە ژێر باسکردنی خوای پەرورەدگار و لە کارە کە یان هەموو خەلکی جیهان دە یزانن، نە یانزانی دژایەتی پێغەمبەرەن هەروا کارێکی ئاسایی نییە، شەر لە گەڵ خوادا ناکریت!

ئینجا کە و تە گێرانی پلانی کە و کۆبوونەو لە یوسف، هەلبەت یوسف-یش وای زانیو یاری لە گەڵ دە کەن، داوای کراسە کە ی دە کەن و کراسە کە ی لە بەردا دادە کەنن و فری پێ ئە دە نە ناو بیریکی ئاو.

﴿فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْتَمَعُوا أَن يُجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْحَبْلِ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٥١ وَجَاءَ وَرَأْبَاهُمْ عِشَاءَ يَبْكُونَ ٥٢ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتْلَعِنَا فَانْكَرَ الْذَنْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ٥٣ وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ٥٤﴾ يُونُس.

واتە: کاتێ یوسفیان برد هەموو هاتنە سەر ئەو بریارە ی کە بێخە نە ناو بێرە کەو لەو کاتە دا (و هە جی) مان بۆ نارد کە هەوالی ئەم بە سەر هاتە لە ئایندە دا بە براکان ت دە دە ییت، کاتێ ئەوان ئاگایان لە خوێان نابیت و لە بیریان چۆتەو ٥١ ئەنجا هاتنە لای باوکیان کاتی ئیوارەو بە دەم

گریانه وه ❸ و تیان: باوکه ئیمه پۆیشتین پێشبرکیمان کردو (یوسف) مان لای کهل و په له که مان به جیه پێشت، گورگ (په لاماری داو) خواردی، به لām تو بروامان پێ ناکهیت هه رچه نده راستگوش بین ❹ براکانی هه ندی خوینی درۆینه یان دابوو له کراسه که ی، (باوکیان) وتی: وادیاره خۆتان شتیکتان له ژێر سه ردایه، چارم ته نها خوگر یی و ئارامگرتنه به جوانی، (داواکارم) خوا کۆمه کیم بکات به رانه ر ئه و باسه ی ئیوه ده یکه ن ❺

جاری واز له یوسف به پێن که خستیانه ناو بیره که، بگه رپێنه وه بۆ لای براکانی بزانی چى درامایه ک ئه نجام ئه دن، کاره که یان له سه ر ئه وه ته واو بوو که براکه یان بخه نه ناو بیریک و وازی لێ به پێن، تا وه کو کارواتیک یان قافلای رپێواران بیدۆزنه وه و له گه ل خۆیاندا بیهن.

ئێواره گه رانه وه بۆ لای باوکیان و به گریان و شین و پۆرپۆوه، به م هه واله پر ئازار و پر سوپیه وه بۆ باوکیان، خێرا هۆکاریان دروست کرد که گوايه چوون بۆ پێشبرکی و یوسفیان لای خواردن و که ره سه کانیان جێ هێشتوو و گورگ خواردوو یه تی، ئه مه ش به لگه ی قسه که مانه که کراسه که یمان هێناوه ته وه بۆت ئه وه نده ش په لایان بووه بۆ له ناو بردنی، هه ر هه مان پلانیان دووباره کرده وه که باوکیان ئاگاداری کردبوونه وه وته کانی باوکیان کردیانه وه به به لگه له سه ر ئه نجامدانی کاره که یان، ئه مه ش دوو بۆچوونی لێ وه رده گیریت که شیوه خێرايه ک و نه زانیه کی پێوه دیاره، یان ئه وه تا ده لێن وه لاهی خو راست کرد قسه که ت هاته دی، یان هه ر به عه مده ن ئه و قسه یه یان کردوو، یه عقوب ده شیت خوای گه وره ئاگاداری کردبێته وه له پلانی مندا له کانی هه ر بۆیه به شوین یوسف دا نه گه راوه داوای هیه شتیکی تری نه کرد له کوره کانی وه کو به لگه، چونکه ده یزانی ناتوانن یوسف بکوژن، به لām ده یزانی پیلانیان دژی گیراوه، چونکه ده یزانی گورگ ئه وه نده به ره حم نییه یوسف بخوات و کراسه که ی ته نها خویناوی بکات و ده می پێ پاک بکاته وه، دیار بو درامایه کی زۆر ساده یه و ده ره پێنه ره کانیشی و کاره کته ره کانی زۆر لاوازن.

با بگه رپێنه وه بۆ لای یوسفی زو لم لێکراو له لایه ن براکانیه وه، داخو مندا لێکی وا له و ته مه نده دا چۆن ژیان بگوزه رپێت له و بیره دا، که پێشتر هه میشه له ته نیشت باوکیه وه بووه، وا ئیستا به ده ستی براکانی خراوه ته ناو بیر و له وێدایه که پرپه تی له مار و میروو و دووپشک، ئه وان وا په بیان ده برد، خوای په روه ردگار به هانای به نده ی خۆیه وه نایه ت؟!

یوسف ماوه ی سێ شه و له بیره که دا مایه وه، هه ندیک له براکانی خواردنیان بۆ ده برد، چونکه به هیوای ئه وه بوون، که کارواتیک له گه ل خۆی بیات و پرزگاریان بێت له و تاوانه ی ئه نجامیان داوه.

رۆژانه له ماوهی مانهوهی یوسف له بیره کهدا براکانی سهردانی ناوچه که یان ده کردو خواردنیان بۆ دهبرد، ئەمەش دهگه پێتهوه بۆ ئەو درۆیهی که کردبوویان لاواز بوو بۆیه دهیانویست زوو دووری بخه نهوه تا له بهر چاوی باوکی ون بیت.

باوکی یوسف فهرمووی: هیچ سکاڵا و هات و هاواریک ناکه م، ئەزانم ئەوهی بۆتان وهسف کردم وا نییه، له نهفسی خۆتانهوهیه، ئارامگر ده بم و پشت و په نا ته نها به خوای پهروه دگرم ده گرم، لێره دا ئەوه مان بۆ ده رده که ویت که ههر شتیک وهسف و پێناسه ی خۆی نه کریت به تاوان و درۆ هه ژمار ده کریت، بۆ نموونه، پێناسه ی دیمو کراسی پێویسته وه کو خۆی بۆ خه لک بکریت تا خه لکی بزانی چیه، یان عه لمانیه ت، یان لیبرالیه ت، شار د نه وهی ههر پێناسه یه ک به واتای درۆ دیت و هه موو درۆیه کیش تاوانه له سه ر خاوه نه که ی به هه له ده نوو سرت. ﴿وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَبُشْرَىٰ هَذَا غُلْمٌ وَأَسْرُوهُ بَضْعَةً وَلِلَّهِ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا يَعْمَلُونَ﴾ وَشَرُّهُ بِنَمْنٍ يُخْشِي دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٥٠﴾ يُونُسَ

واته: کاروانی هات و ئاوه پێنه ره که یان نارد ئاو بپنن، (ئه ویش چوو ه سه ر بیره که، سه تله که ی داهێشته ناو بیره که و کاتی هێنایه سه ره وه له جیاتی ئاو یوسف ها ته ده ره وه، کاتی که کابرا بپنن)، وتی: مژده بیت ئەمه منالیکه (ئه وسا ههر منالی بدۆزرایه ته وه ده کرا به به نده و ده فروشا) ئەم باسه یان شار ده وه و کردیانه که ره سه ته ی فروشتن، خوای گه و ره ش زانا و ئاگایه به کار و کرده وه یان ﴿٥١﴾ سه ره نه نجام (بردیان و) فروشتیان له بازاری کۆیله فروشه کاندایه میسر به نرخیکی هه رزان، چه ند دره مه مکی که م، له فروشتنیدا هیچ گرنگیان پێ نه دا، چونکه پشتیان پێوه ی نه تیشابوو ﴿٥٢﴾.

ئه گه ر جارێکتر بگه رپێنه وه بۆ لای یوسف به خێرای ته ماشای پرو دا وه کانی ژیا نی بکه ین، ئەم قۆناغه یه که م قۆناغی نا ره حه تی ژیا نی یوسف - ه عَیَّانَکَمْ، به لām سوپیه کی زۆر گه و ره یه، به و ته مه نه مندالیه وه ئەو نا ره حه تی و موصیبه ته ی به سه ردا ده هینن.

کاروانیک له شامه وه به ره و میسر ده گه راپه وه، یه کیک له ئەندامانی کاروانه که به دوا ی ئاودا ده گه رپیت به دۆلچپه وه یاخود (سه تل) ههر چه نده به کوردی مانای دۆلچپه یه و له سه تل به هێز تره، ده شیت دۆلچپه له ته خته و دار دروست کرابیت یاخود پێسته ی ئاژه ل، کاتی که دۆلچپه که شۆر ده کاته وه، مندالیک خۆی به گوریسی دۆلچپه که هه لواسیوه و له تاواندا تووشی شوک ده بیت، مندالیک له و بیره ده رده هینیت خۆش حاله به رزگار کردنی مندالیک ئاوا ههر بۆیه مژده ی ژیا نی مندالیه که ئەدات، خۆی ده زانیت که مندالیه که ئەگه ر مردوو بوا یه به ناوی مردوو ه بانگی ده کرد به لām له خۆشی ئەوه ی مندالیک رزگاری بووه، حه مه ن بیر ی بۆ ئەوه چوو له ئەنجامی یاری کردنی که وتۆته ناو ئەو بیره، ئەو کاروانچیه ههر وا مندالیک نابات له گه ل

خۇيدا، بە دۇنيايىيەۋە دەگەرپىت بۇ ئەۋەى بزانىت كەس و كارى كىيە و تا بىگەرپىننەۋە بۇ لاي كەس و كارەكەى لىرەدا پرووداۋە مېژوۋىيەكەيە كەسەكە دېتە لاي براكانى و دەيفرۇشن بە پارەيەكى زۆر كەم، ئەمىش لە دوو ھالەت بەدەر نىيە، ھالەتى يەكەم بە ندى خۇيان ناۋزەندىان كىروۋە بە ئاسانى فرۇشتوۋىيەنە و ھەرپەشەى كۇشتن لە يوسف كراۋە كە نەپرات دەيكۇژن، بۇيە زۆر بە ئاسانى يوسف لەگەلىاندا دەپرات، ھالەتى دوۋەم يوسف باسەكەى بۇ كارۋانەكە گىراۋەتەۋە وتۈيەتى كە ئەمانە براين و ويستيان لە ناۋى بەرن و شەر و دەمەقالە لە نىۋانىان دروست دەبىت و بەو پارە كەمە قافلەكە يوسف پرگار دەكات و ئەۋانىش ئامادەن بە ھەر نرخیك بوۋە يوسف دوۋر بىكەۋىتەۋە، پىدەچىت يوسف كە داۋاى باۋكىشى كىرەبىت، بەلام بە ھۆكارى ھەرپەشە و چاۋسور كىرەنەۋەى براكانى ۋازى لەو گرېمانەش ھىنابىت.

ھەر بۇيە زۆر بە پارەيەكى كەم فرۇشتيان، لاتان سەير نەبىت، نەۋەكانى ئىسرائىل ۋاتا يەعقوب بەم شىۋەيە بوۋن لەگەل برا پىغەمبەرەكەيان، ئىتر چۆن ۋەفا و سۆزىان ھەيە بۇ خەلكى تر، چۆن دىنيا ۋىران ناكەن لەبەر خاترى بەرژەۋەندى خۇيان لە داھاتوۋىيەكى نىزىك دا ھەموو ئەمانەمان زىاتر بۇ پروۋن دەبىتەۋە لە نەۋەكانى ئىسرائىل بە گشتى كە چەندە سەر كەش بوۋن، چۆن ئازارى پىغەمبەرەكانىان داۋە تەننەت شەھىدىشان كىرەۋون.

براكەى خۇيان كىر بە كالا و فرۇشتيان نەيان كىردە بەندە، چۈنكە مىندالە كىردىانە كالا!

ئەمەش كۇتايى بەلا و موصىبەتى ناۋ بىنەمالەكەيەتى، داخۇ دايك و باۋكى يوسف لە چ ھالەتتىكى دژۋاردا بوۋن، ھەتەن بۇيە پروۋى لە باۋكىەتى، چۈنكە خۇشەۋىستى يەعقوب ھىچى كەمتر نەبوۋ لە دايكى(راھىل) تەننەت چاۋى بۇى كۆپر دەبىت، براكانى ويستيان يوسف لە چاۋى باۋكى ون بىكەن كەچى باۋكى لە يوسف زىاتر كەسى تىر نەدەبىنى.

ئەۋانىش ھاۋسۆزى و ھاۋ خەمىيان بە دۇنيايىيەۋە دەرپرېۋە لەگەل باۋك و داكى يوسف دا، درامايەكى ئەۋتۆيان كىروۋە كە قسە و باس نەيەتە سەريان و ھەناسەى درۆيان بۇ ھەلمژۋە و فرمىسكى ساختەيان ھەلپشتەۋە بۇى.

قوناغیکی تری ژبانی یوسف عَیْمَالَكَم له مندالیه وه بو لایه تی و پیگه یشتوی بوون له قوناغی پیاوانه

﴿وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٠﴾ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٥١﴾ وَرَوَدَتْهُ الْمَتَىٰ هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٢﴾﴾ يُونُسُف

واته: نهوهی که یوسفی کړی، به خیزانه که ی وت: پړزی نه م لاهو بگرو شوین و جیگه ی بو ئاماده بکه، به لکو سوودمان پښ بگه به نن یان بیکه به کورې خو مان، ئا به م شیوه به جیگه مان خو ش کرد بو یوسف له م دنیا دا، فیری بکه یین چو ن خه ون لیک بداته وه و پرو داوه کانی چوارده وری وه ک خو ی تیبگات، خوی گه و ره زاله به سه ر کارو فره مانه کانی خو یا به لام زور به ی خه لکی به مه نازانن ﴿٥٠﴾ کاتیک یوسف گه و ره بوو، عه قل و بیرو هو شی به هیز بوو، پله ی پیغه مبه ری تی و شاره زایی باشمان پښ به خشی، هه ر به و شیوه به پاداشتی چاکه خوازان ده ده ی نه وه ﴿٥١﴾ نه و نافرته ی که یوسف له مالی دابوو هه ولی دا له خشته ی بیات و (تووو شی گونا ه ی بکا)، هه موو قاییه کانی داخست و وتی: من خو م بو تو ئاماده کردوو و شیت و شه یدای تو م، یوسف وتی: په نا ده گرم به خوا (کاری واکه م) چونکه (په روه ردگارم) ده رووی لڼ کردوومه ته وه، هه روه ها (میرده که ت) چاک په فتار بووه بو م (چو ن خیانه تی لڼ ده که م)، چونکه من دلنیا م سته مکاران سه رفه راز نابن ﴿٥٢﴾.

نه م دیمه نانه ی تر که باسی ده که یین له قورئاندا هاتوو، میژوو ده که ی هه مووی له ولاتی میسه، پیشت له خاکی قودس دا بوون، ئیستا کراوه به ره و ولاتی میسه هیزاوه، مندالیکی هاو شیوه ی یوسف ناتوانیت له گه ل کاروان چیه کاندا بیت، جاری پیو یستی به سه ره پرشتی هه یه، بو یه کاروانه که گه یشته ولاتی میسه ده ست به جی فروشتی، له سه ره تای ده ست پیکی هاتنی سه رده می به ندابه تیه وه پادشا و گه و ره پیاوانی سه ربازی مندالیان کړیوه و به خیویان کردوو و پاشان نه وانیش وه کو سه رباز له گه و ره بووندا به کاریان هیناوه، یوسف ده که ویت به ده ستی که سیک که سه روکی وه زیره کانی میسه و خاوه نی پله و پایه یه که به ناوی (عزیز) نه م پو سته ته فسیر پکی تریشی بو ده کریت که گوا یه (عزیز) وه زیری کاروباری ئابووری و کو مه لایه تی بووه دوور بووه له بواره کانی جهنگ، به لام پیو یستی به سه رباز و ده ست و پیوه ند هه بووه بو کو کردنه وه ی باج و خه راج بو ده ولت.

یوسف له بازاردا نه فروشراره، به لکو کاروان چیه کان بازرگان بوون زانیویانه که چۆن کالاکانی خویان ساغ ده که نه وه، یوسفیان فروشته به (عزیز) میسر که ناوی له پهمانی کوندا هاتووه له سفری ته کوین دا ناوی (فوطیهار یان پوتیفار) ه، ههروه ها پایته ختی ئه وه دهوله ته ناوی (تانیس) بووه یاخود (أفاریس) به عه ره بی پی وتراوه (صان الحجر) به پایته ختی هیکسو سه کان ناسراوه، ئه وه جیگایه له ئیستادا هه ره به (صان الحجر) ناسراوه نزیک ده ریاجه ی (المنزلة) له ولاتی میسر.

یوسف فروشرا - قوناغیکی نوێ ده ست پیده کات له ژبانی، بۆ ماوه یه ک له ناره حه تی و ئازار و شه که نه جه ی براکانی رزگاری بوو، به لام مهینه ت و به لا و موصیبه تی تر پرووی تیده کات که زۆر به سویره له وه ی براکانی له گه لیاندا ئه نجامیاندا.

ئه وه ی کړی بر دیه وه بۆ لای خیزانی و ئاگاداری کرده وه که زۆر باش بی ت له گه لیدا، چونکه سیما و ئاکاری به که سیک ی باش و پر خیر و چاکه ده چیت ته نانه ت، جیگای تایبه تی بۆ دابین کرا (أکرمی مثواه) به واتای جیگای مانه وه پشوی با باش و جوان و تایبه ت بی ت وه کو به نده و خزمه تکاره کانی تر نه بی ت، پاشان عه زیز هۆکاره که شی دیار ده کات و ده لیت: له داهاتووو ده یکه نه کوړی خۆمان و سوودمان پێ ده گه یه نیت، ههروه ها په حمی خوی گه وریه کاتیک که عه زیز داوای جیگای باشی بۆ ده کات و پاشان وشه کان هه موو واتای قوولیان له ناو خۆیاندا هه لگرتوو، بۆ ئه وه ی پیشتر له ناو بیریکدا دۆزراوه ته وه، ده شیت عه زیز به رووداوه که ی زانی بی ت، بۆیه قه ره بووی بۆ ده کاته وه به جیگایه کی زۆر باش له ئه نجامی ئاخفتنی له گه ل یوسف به دنیا ییه وه بۆی ده رکه وتوو که مندالیک ی ئاسای نییه، به لکو که سیک ی زۆر به توانا دیاره له پرووی ئه قل و ئاخفتنه وه، هۆکاریک ی تریش عه زیز و هاوسه ره که ی مندالیان نه بووه. ده شیت ئه وانیش عیله تیکیان هه بوو بی ت، بۆیه هه ز ده که ن بیکه نه مندالی خویان، به سرووشتی وه کو زانراوه خوی پهروه ردگار به جوانی و جوانخاسی درووستی کردوو، به دنیا ییه وه روح سوک و له دلدا شرین بووه یوسف.

لیره دا ده بی ت بوه ستین له سه ره ته قدیری خویای که بۆ یوسف ته مکین و جینشین کردنی پێ ده به خشیت و فیری بواری ئابووری ده کات، جا یه که م جار له ریکای عه زیزه وه ده بی ت، یاخود له ریکای وه حیه وه بی ت خوی گه وریه له گه ل گه وریه بوونی ته مه نیدا، براکانی ویستیان وابوو که ونی بکه ن و ناوی نه میتیت به لام ئیراده ی خوی موته عال به جوړیک ی تره، خوی پهروه ردگار به توانایه به سه ره هه موو شتیکدا، ئه وه ی بیه ویت ئه نجامی ئه دات، براکانی یوسف، یوسفیان له ده ست ده رچوو له ئیراده شیاندا نه بوو هیچی لیکه ن.

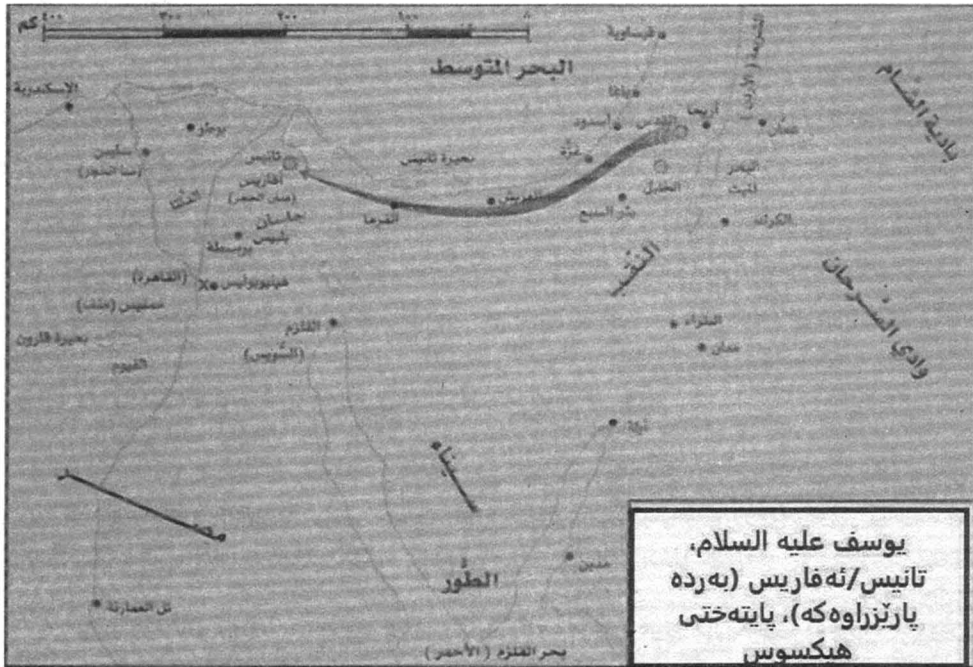
خوی پهروه ردگار یاسا و سونه ته کانی به گویره ی ویستی خوی هه لده سوړنیت و که س توانای نییه به سه ریدا، ئه مه ش زۆر یک له خه لکی نایزانن.

پاشان له دواى گه وره بوونی و فیرکاری له بواره کانی حوکم و ئابووری له سهر و هه موو
ئه وانه وه خواى په روه ردگار حیکمهت و زانستی پښ ده به خشیت جا حیکمهت له دیندا و که
وه حى ده گریتته وه و زانست له بواره کانی ژيان، هه موو بواره کانی ژيان ده گریتته وه، ئه مه ش
پاداشتی خوايه بو ئه و که سانه ی که چاکه خواز و سهر راست و داد په روه رن.

یوسف پوژ به پوژ له ناو مالى عه زیزدا و له ناو ده ست و په یوه ندى عه زیزدا به هیزتر و
خۆشه ویستر ده بیټ، گوئ بو گیراو و خاوه ن دید و تیروانینى خۆیه تی، ئه مانه ش هه موو به
وه حى له لایه ن خواى گه وره ئاراسته کراوه بو حه زره تی یوسف ﷺ، به لام له دواى ئه م به رز
بوونه وه یه یوسف تووشى به لا و موصیبه تیکى زور گه وره ده بیټ، که زور سه خت تر و ناهه موار
تره له وه ی براکانى ده ره ه قى ئه نجامیان دا، ئه مه ش هه ر له چوار

چپوه ی ئه و خه ونه یه که بینویه تی، ئه گه ر چى جوانى و به هیزى لاشه و حیکمه تی و زانستی
پښ به خشراوه، تاقیکردنه وه یه کى تر دپته ئاراوه بو یوسف که بتوانیت پرووبه پرووی بیتته وه، جا
ئه گه ر حیکمهت و زانسته که ی ږیگری

له موصیبه ته کان نه کات، که واته حیکمهت و زانسته که ی هیچ کاریگه رى نه بووه، ئه ویش
حاله تی وروژاندن و گه نجا یه تی لاشه ی پرووت و قووتى ئافره تانى (بوړجوازو) پر بوئى خوښ و
خوښى ژيانه و هه موو له زه تیکى گه نجانیه ی له خوډا هه لگرتووه، ئه گه ر مروڤ به ئیمانى
نه توانیت خو ی بپاریزیت ئه و به دلنیا یه وه پوډه چیت و سه رگه ردانى دنیا و قیامهت ده بیټ.

﴿وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا اَنْ رَّءَا بُرْهَنَ رَبِّهٖۙ كَذٰلِكَ لِنُصْرِفَ عَنْهُ السُّوٓءَ وَالْفَحْشَآءَ اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِيْنَ ۝۱۰۱﴾ وَاسْتَبَقَا الْاَبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصُهٗ مِنْ دُبُرٍ وَّالْفَيَّا سَيِّدَهَا لَدَا الْاَبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ اَرَادَ بِاَهْلِكَ سُوٓءًا اِلَّا اَنْ يُسَجَّنَ اَوْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝۱۰۲﴾ قَالَ هِيَ رَاوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِيۙ وَشَهِدَ شَهِدٌ مِّنْ اَهْلِهَا اِنْ كَانَ قَمِيصُهٗ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ۝۱۰۳﴾ وَاِنْ كَانَ قَمِيصُهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝۱۰۴﴾ فَلَمَّا رَءَا قَمِيصُهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهٗ مِنْ كٰذِبِيْنَ اِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيْمٌ ۝۱۰۵﴾ يُوْسُفُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا وَاَسْتَغْفِرِيْ لِذٰلِكَ اِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخٰطِئِيْنَ ۝۱۰۶﴾﴾ يُوْسُفُ.

واته: بیگومان (شاژن) ویستی په لاماری بداو مهست و چهیرانی بوو، (یوسف) یش گیری خواردبوو به دهستیوهو (هه ر ئاموژگاری ده کرد)، نه گهر به لگهی ئیمانی له دل و دهروونی خویدا ههست پټ نه کردایه و سزای دۆزهخ نه هاتایه ته به رچاوی، به و شیویه (به هوئی ئیمانی دامه زراوه وه) هه رچی گوناھو تاوان و خراپه یه لئی به دوور ده گرین، به پراستی ئه و له بهنده هه لېژارده و پا که کانی ئیمه یه ۱۰۱ سهرته نجام یوسف به په له رای کرد به ره و درگا که و زوله یخاش به شوینیا (توانی دهستی له کراسه که ی گیر بکات) به دهستیوه در، له به رده می قاپیه که دا تووشی می رده که ی هاتن، (خیرا شاژن هاته گفت و ویستی یوسف تاوانبار بکات بویه) وتی:

باشە ئاخۇ سزاي ئەو كەسە چىيە كە بىھوۋى دەستدرىژى بىكاته سەر خىزانەكەت و بىھوۋى خراپەي لەگەلدا بىكات مەگەر بەند بىكرىت، يان سزايەكى بەئىش بدرى ﴿يوسف وتى:﴾ (نەخىر وانىيە) ئەو ويستى لە خشتەم بەرى، ئەو ويستى گوناھم پى بگات، (يەككىك لە) خزمانى شاژن (كە گوۋى لە بەسەرھاتەكە بوو، دياربوو كە پياوۋىكى دىنا دىدە بوو) شاھتە داو وتى: ئەگەر كراسەكەي يوسف لە پىشەوۋە دىراپى ئەوۋە (شاژن) راست دەكات و يوسف لە رىزى درۆژناندايە ﴿بەلام ئەگەر كراسەكەي لە پىشەوۋە دىراپى ئەوۋە شاژن درۆ دەكات و يوسف لە رىزى راستگوۋياندايە﴾ (كاتى شا) بىنى كراسەكەي يوسف لە پىشەوۋە دىراوۋە، بە (شاژنى) وت: بەپراستى ئەمە پىلان و نەخشەي خۇتانه، بەپراستى فېل و تەلەكەو نەخشەو پىلانى ئىوۋە زۆر گەورەيە ﴿ئەوۋا پرووى كرده يوسف و وتى: ئەي يوسف: ئەم باسە فەرامۆش بىكەو گوۋى مەدەر، تۆش (ئەي زولەيخا) داۋاي لىخۆش بوون و لىبورىن بىكە لە ھەلەو تاوانەكەت چونكە بەپراستى تۆ لە گوناھباران و بەھەلە چواندايت﴾

لە باسەكانى ئايەتەكەدا تەمەنى كارەكتەرە سەرەككىيەكان دىارى نەكراوۋە، بەلام لە رىگاي گرىمان و لەوانەيەوۋە دەتوانىن بلىين عەزىز تەمەنى لە چلەكاندايە، چونكە باسى نەزۇكى نەكراوۋە، بەلام دەشپىت خىزانەكەي تەمەنى لە خۆى مىندال تر بوويىت لە بىستەكاندا بوويىت، يوسفىش تەمەنى پىدەچىت لە بىستەكاندا بوويىت، بەلام خىزانەكەي عەزىز گەورەتر بووۋە بە چەند سالىك لە يوسف پىدەچىت يوسف ۲۰ سال بوويىت و خىزانى عەزىز ۲۷ سال بوويىت، ئەمەش زۆر رىگاي تىدەچىت، چونكە ھەر بۆيە لىرەوۋە وروژاندنى سىكىسى لاي بىنەمالەيەكى دەولەمەند و بۇرجواز و مەخمەلى بۆ گەنجىكى خزمەتكار دەجولت، داۋاي كارى سىكىسى لىن دەكات و ھەموو گىيانى سەراپا بۆ ئەو كارە

ئاماددە كىردوۋە لەگەل يوسف دا، بەلام يوسف لە دىنبايەكى تردايە ئەويش بە دواي خواپەرستى و زانستەوۋەيە، ھەرچەندە سىد قوطب مەزەندەي دەكات تەمەنى يوسف بە ۲۵ سال و تەمەنى خىزانەكەي عەزىز بە ۳۰ سال، كاتىك كە ئافرەتەكانى شار دەللىن ژنەكەي عەزىز (سەرگەرمە لەگەل فەتا) دا وشەي (فەتا) بە واتاي بەندە بەكار ھاتىت، ئەوۋە تەمەن گىرنگى نىيە، بەلام بە واتاي لاويەتى بەكار ھاتىت ئەوۋا خىزانى عەزىز زۆر لەو گەورەتر بووۋە، چونكە لە ھەردوۋە حالەتەكەدا سەرزەنش كىردنى خىزانەكەي عەزىزە كە ناۋى (زولەيخا)يە.

ھەرۋەھا دەرەكەويىت ئەو ئافرەتە زۆر بەھىز و خاۋەن توانايە و قسە پۇشتوۋە و تواناي پلانگىرى ھەيە خاۋەنى نفوز و دەسەلاتىش بووۋە، ھەرۋەھا ژيانى يوسف لەو قۇناغەدا كەسىكى ھەرزەكار و پەبەن بوو، ھەموو ھۆرمۇناتى لاشەي پۇژنەرى وروژاندنى سىكىسى بووۋە، بەلام لەبەر ئەوۋەي پىغەمبەرە و مەعسومە (پارىزراۋە) لە لايەن خۋاي پەرۋەردگارەوۋە، ھەرۋەھا

پەرۋەر دەكرامى ئاۋ بىنەمالەي يېڭى مەھسۇلات بولۇپ، لەگەل ئەۋ كەشەدا لە بارەي ئاۋ بالەخانەكاندا، ئافرىتەك كە ھەموو بېرىكردنەۋەي خۇ پازاندنەۋەي و بۇنى خۇش و دەرختىنى لاشە و ورژاندنى بەرانبەرەكەي بولۇپ، ھەرۋەھا لە تەمەتتىكى لىزانىدا بولۇپ بۇ ئەۋەي دەيەۋىت ئەنجامى بدات پلانى بۇ دانالە زۇر بە ئەدەبەۋەي يوسىف لەۋ پەرى پارگىدا دەلىت، مەن چۇن كارى وا ئەنجام ئەدەم، لىزەدا بە خوا پەرسى ناتوانىت كارىگەرى لەسەر زولەيخا دروست بىكات، بەلكو ۋەكو سۇزىكى مىندالانە و لە ھەمانكاتدا بە ۋەفا و پىۋانە دەلىت: چۇن كارى وا لە مەن دەۋەشەتەۋە لە كاتىكتا ئەۋەي مەن پەرۋەر دەكرامى مەبەستى عەزىزى مىسەر، باشترىن خىزمەت و پىزى لە مەن گىرۋە.

ژىنگەكە زۇر ترىسناكە ئافرىتەك جەلەكانى لەبەر خۇيدا داكەندەۋە، ھەموو دەرگاكانى لەسەر داخستەۋە، پىشترىش ئەم ئافرىتە خەرىكى وروژاندنى ھەستى يوسىف بولۇپ بە ناراستەۋەخۇيى، ئىتر ئىستا ئارامىي لى ھەلگىراۋە و تواناى نەماۋە خۇي لەبەردەم يوسىف دا رپوت كىرۋەتەۋە، تەۋاۋ لە تواناىدا نىيە راستەۋەخۇ پىدەلىت ھىچ بوارىكى دەرچوۋىت نەماۋە، ھەر دەبىت كارى سەرجىم لەگەلدا بىكەت، ياخود ئەگەر تۇ نايەت بۇ لام و ئەۋە مەن دىمە لات لەگەلدا ئەۋ كارە ئەجام ئەدەم، شىۋە دەستىرىزىيەكە لە ناموسى يوسىف.

ھەرچەندە يوسىف سەرەتا پەناى گىرت بە خوا و دواى پەناگىرتنى خۇي بە خوا ھىچ كارىگەرى لەسەر ئافرىتەككى (ئەرسۇكراتى) بەرژەۋەندچى كە ھەموو ژيانى لەسەر ھەزەكانى دامەزراۋە، پاشان بىرى خستەۋە بە چاكە و پىۋەتى ھاۋسەرەكەي كە ھاۋسەرى ئەۋە و پاشان پەرۋەر دەكرامى مەن بولۇپ لە مىندالىيەۋە، ئىتر ھەموو ئەمانە سنور بەزاندە، خۇي پەرۋەردگارىش سەركەش و سەرەپۋكان و زالمەكان پىزگار ناكات.

ئەمە ۋەلامى سەرەتا بولۇپ، بەلام كە وتى: (ھەيت لىك) واتا ھىچ چارەيەكت نەماۋە، ديارە ماۋەيەكى زۇرىش ماۋەتەۋە بەۋ ھالەتەۋە، يوسىف-ىش ھەر داۋاى لى دەكات كە ۋازى لى بھىنىت، بەلام يوسىف ھەر مەۋقە و ھەموو تۋانا وروژاندەكانى ھاتۋتە ھۇش و خۇش ئەمەش بۇگەنجىك كارىكى ھەر ۋا ئاسان نىيە زۇر ترىسناكە، ھەر چەندە ھەندىك ئەۋە بە دوور دەگىر كە يوسىف ھەستى بۇي جۇلابىت!

ئەمەش زىادەرۋەيەكە دەكرىت لە ھەقى يوسىف، يوسىف ﷺ ۋەكو ھەموو مەۋقەكى ئاسايى خاۋەن تۋاناى پىۋەتى بولۇپ (سىكىسى)، بەلام ئەۋ لە شىۋەي يەقۇبى باۋكى جۈبەرئىل گۈايە ھاتۋە بە سەققى مەلەكەيانەۋە خۇي نىشان داۋە ئىتر كارەكەي نەكرەۋە، ئەمەش بەلگەي لەسەر نىيە و تەنھا پى دەچىت ئىسرائىلىيات بىت و ھىچى تر.

يوسف دەپىت ھەست و سۆزى بۆى جولايىت، ئەگەر وا نەپىت كەواتە مروڧ نەبوو، موعجىزە و كارە گىرنگە كە لەو دەپە كە يوسف ھەموو گىيانى ئارەزووى ئەو ئافرەتەى كىردىت، بەلام خۇپراگر بوو لەبەر خوا و ترسى خۇاى مۇتەعال وازى لەو كارە ھىناو، دانى بە خۇيدا كىرتوو، جا ئەگەر وەكو ھەندىك لە پاقەكاران دەلن، ھىچ سۆز و ھەستىكى بۆى نەجولاو، ئىتر گىرنگى و ھىز و خۇپراگرىيەكەى يوسف لە كۆيدايە؟ بىگومان من ئەو بە دوور دەگرم، ھەزەرتى يوسف ﷺ توانا و ئارەزووى تەواوۋەتى بۆى ھەبوو، بەلام لەبەر خوا وازى ھىناو، ناچار كە زولەيخا پەلامارى داو ھەوئىش پايكردوو، تەنانت كراسەكەى لە داو ھەدواندوو، پرووى تىنەكردوو، ھەرچەندە لە تەفسىرى مەنارد، محمد رەشىد دەلن، لە يەكەيان داو كە يوسف نەبوستو ھەو كارە ئەنجام بەدات، ئەمەش بە دوور دەگىر، چونكە يوسف خەمەتكار و بەندەيەك بوو تواناى لىدانى نەبوو لە خىزانى عەزىز، بەلام بە دىنبايەو لە دەستى پايكردوو، ئەو خۇپراگرىيەى يوسف پىغەمبەرەيەتى دەرەخات رىزار بوونىەتى لەو فىتنەيە، چونكە نابىتە بەلا و فىتنە و موصىبەت ئەگەر يوسف لە پرووى ناخ و دەرۋونەو ھەستى نەجولايىت.

ئەو ھەش كە شىخ محمد رەشىد رەزا دەلن لىداو، ئەگەر وابوايە حوججەى بەھىز دەبوو زولەيخا، بەلام عەزىز بىروا بە يوسف دەكات، نەك بە زولەيخا، پاشان ئەم كارە ھەروا لە پىكدا پرووى نەداو، بەلكو يوسف بە دىرژايى تەمەنى لاوى (موراھقى) لەو مىحنەت و ئازار و پاكردنە و خۇشاردنەو دابوو لە دەستى ئەم ژنە سەرەكەشەى عەزىز، بۆيە فىتنەكە زۆر لەو گەورەترە لە پروودا پىكدا مروڧ لىكدانەو ھى بۆ بىكات، بەلكو ئەم پرووداو ئەنجامى چەندىن سالا كە يوسف بە پاكى خۇى پاكىرتو و خۇى نەداو بە دەستەو، لەو ھالەتەش كە لاواز بوو، خىرا گەپراو خۇاى گەورەش ھاوكارى بوو، بە دىنبايەو كە ئەو خراپەيەى لى دوورخستەو، بەردەوام نەبوو پىرسەكە، لە پىر عەزىزى مىسر لە دەرگا كەو ھەدەكەوئىت، ئەمەش بۆ خۇى ھاوكارىيەكى خودايە كە لەو كاتە عەزىزى مىسر بۆچى گەپراو تەو ھى بۆ قەسرەكەى، خۇ ئەگەر قەدەرى خۇاى گەورە نەبوايە و ئەو كەسە كە ھاوسەرىيەتى نەگەپراو تەو ھى مال، زولەيخا وروژاو بوو ھەروا بە ئاسانى وازى نەدەھىنا، خۇاى گەورە كىردى ئىرادەى وابوو عەزىز لە پىر دەرگاى لى كىردنەو، ئەو ھەش بە دوورى دەگىر كە راست بىت و گوايە دەرگاكان لە خۇيانەو ھى كىرابتەو، بەلكو كە پادەكات و تواناى دەرچوونى نىيە كراسەكەى يوسف لە داو ھەدەپىنن، ھەمەن بە دەنگە دەنگى ئەوانەو ھى دەرۋات، (فوطىفار) دەرگا دەكاتەو، دەبىنن خىزانەكەى لە ھالەتەكى وروژاوى زۆر ئاژەلدايە، ھەوئىش ھاوسەرەكەى دەبىنن خىرا و تەى ئامادەكراوى پى نىيە دەلن: چى دەكەيت بەرانبەر بە كەسىك بىەوئىت بەرانبەر ھاوسەرەكەت كارى خراپە بىكات؟!

بەردەوام زولەيخا لە دەرۋەندايە دژى يوسف، خۇ ھەر بەندەيەك بەرانبەر ئافرەتەكى ئازاد دەستىرژى بىكات، لايەنى كەم كوشتنە دەنا بە كوشتن وازى لى ناھىن، بەلكو پارچە پارچە و

کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌نه‌وه به هه‌مان شیوه‌یه، له سه‌رۆک و ولاته‌وه ده‌ست پێ ده‌کات بۆ هونه‌رمه‌ند و نووسه‌ر و نه‌کته‌ره‌کان... هتد، جارانی‌ش له پێگای گواستنه‌وه‌ی خزمه‌تکار و خه‌لکی تهره‌وه هه‌وآل بۆ ده‌بووه‌وه.

هه‌روه‌ها له لایه‌کی تهره‌وه نه‌یاری عه‌زیزی میسر ئه‌م هه‌وآله بۆ ده‌که‌نه‌وه، چونکه به دنیاییه‌وه له ناو ده‌سه‌لاته‌که‌ی‌اندا عه‌زیز نه‌یاری هه‌یه، بۆ شکاندن و سه‌ر شوێرکردنی ئه‌وه‌نده‌ی تر باسه‌که‌ گه‌وره‌ ده‌که‌ن.

﴿وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرْوَدُ فَتَنْهَىٰ عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَنَّهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ﴿٥٠﴾ يُونُسُ.

واته: (ژنانێک له ئافره‌تانی ناو شار ئه‌م ده‌نگ و باسه‌یان بیست بۆیه) وتیان: (سه‌یره) ژنه‌که‌ی پاشا لاوه‌که‌ی خۆی به‌گیر هه‌ناوه‌و خۆشه‌ویستی هه‌موو دڵ و ده‌روونی داگیرکردوه‌وه، به‌راستی ئێمه به ئافره‌تێکی سه‌رلێشتاوی ئاشکرای ده‌بینین ﴿٥٠﴾

هه‌مان قسه‌یه‌ که ئافره‌تانی هه‌مان کلتوره‌کانی ژینگه‌ جیاوازه‌کان دووباره‌ی ده‌که‌نه‌وه و له پێگای میوانداری و دانێشته‌کانیان و ته‌له‌فون و نامه‌ گوێینه‌وه، کلتوری ناو ده‌سه‌لاتی میسریش هه‌ر هه‌مان کلتوره‌، سه‌رووشتی ئافره‌تانی جیهانه‌ هه‌موو وه‌کو توتی قسه‌که‌یان دووباره‌ ده‌کرده‌وه ده‌یانوت (کچێ ئاگات لێیه ئه‌و ژنه‌ی سه‌رۆک وه‌زیران هه‌زی له خزمه‌تکاره‌که‌ی خۆیه‌تی)!

ئێتر ئه‌وه مانێشتی هه‌وآله‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بوو، ده‌یانوت ئه‌و ئافره‌ته‌ شیت و هار بووه بۆ خزمه‌تکاره‌که‌ی، هه‌ر وه‌کو یه‌که‌م جار بێت کاری وا ڕوو بدات، ئێتر قسه‌ له دوا‌ی قسه‌ دروست ده‌کرا.

ئینجا بۆ خوشکردنی دانێشته‌که‌یان، هه‌ر وه‌کو ئێستا هه‌ندێک یه‌کتری بانگ ده‌که‌ن ده‌لێن وه‌ره‌ با تۆزێ دانێشین و زه‌می ئه‌م و ئه‌و بکه‌ین، به‌ شانازییه‌وه ئه‌م قسه‌یه‌ش ده‌که‌ن!

ئه‌م خووه‌ نا په‌سه‌نده‌ و کاره‌ قیزه‌ونه به‌ تایبه‌ت له ناو موسڵماناندا تاوانێکی زۆر گه‌وره‌یه‌، لای خوا‌ی گه‌وره‌ سزا‌که‌ی زۆر قورسه‌، له سوره‌تی (نور) دا به‌ گه‌وره‌ و سه‌خت هه‌ژمار کراوه‌ لای خوا‌ی موته‌عال.

له دوا‌ی ئه‌م قسه‌ و باسانه‌ و سه‌ره‌زنه‌شتانه‌ی ناو خه‌لکی خێزانی عه‌زیز هه‌لسا به‌ پێک‌خه‌ستنی میواندارییه‌ک بۆ ئافره‌ته‌ مه‌خمه‌لیه‌کان تا هه‌ر چۆنێکه‌ پۆزش بۆ کاره‌که‌ی خۆی به‌هێنێته‌وه، چونکه زانیویه‌تی قسه‌ و باسێکی زۆری له‌سه‌ر کراوه‌، وه‌کو کۆنگره‌یه‌کی ڕۆژنامه‌نوسی بگریت،

ئهمهش ئه وه دهرده خات که ئافره تیکی خاوهن جورئته و بههیز بووه، بویه بریاری دا له بنه ماله بۆرجوازیه کان بانگهێشت بکات پاشان بپیته شاهد له داهاتووودا له سه ره هزره تی یوسف علیه السلام.

﴿فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكِنًا وَهَاتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ
اَخْرِجْ عَلَيْنَهُنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ
كَرِيمٌ ﴿٥١﴾ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودْنَاهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا ءَامُرُهُ
لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِّنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٥٢﴾﴾ يُونُسُ

واته: کاتی که شارژن هه والی قسه و گوشتاریانی بیست، ناردی به شوینیانداو جیگه یه کی خوشی بۆ ئاماده کردن، ههریه که یان چه قویه کی دایه دهستی (بۆ میوه قاش کردن) (ئینجا فه رمانیدا به یوسف و) وتی: ئاده ی وه ره دهره وه بۆلایان (با بتبینن)، کاتی که بینیان لاوکی زۆر رێک و پێکه، (مهست و ههیران بوون) و دهستی خۆیان بری و وتیان: پاکیی و بێگهردیی و دووری له هه موو که م و کوپییه ک شایسته ی خوایه، ئهم (لاوه) به شه ره نیه (ئه وه نده جوان و قه شه نگه)، ئهم (لاوه) ههر فریشته یه کی قه شه نگ و جوان و پیروژه ﴿٥١﴾ (شارژن) وتی: ئا ئهم (لاوه) که ئیوه لۆمه ی من ده که ن له سه ری (ئه وه یه ئیوه ش مهست و ههیرانی بوون)، بێگومان من هه و لَم دا له خشته ی به رم، به لَم ئه و خۆی گرت و خۆی پاراست و دووره په ریز بوو، خۆ ئه گه ر ئه وه ی من ده مه وی نه یکات، ئه وه به راستی ده بی به ند بکری و ده بی زه لیل بی ﴿٥٢﴾

مالی پازانده وه به چه شه م و خه ده م، ههر له و سه رده مه وه ئه ته کیتی خه لکی بۆرجواز دهرده که ویت که به چه قۆ و چه تال ده ستیان به خواردنیان کردوو.

به ههر حال له دوا ی بانگهێشت کردنیان له لایه ن ئه و ئافره ته خاوهن جورئه ته وه که ده یه ویت پرو به پرو ی هه موو ئافره تانی ناو ئه و چین و توێژه مه خمه لیه بپیته وه، له باله خانه که یان بۆ ئهم چینه را قییه له خه لکی خوانی ئاماده کرد و ههریه که چه قویه کی دا به ده ستیانه وه

گویه له سه رده می هیکسو سدا به سیو و تراوه (متکا) به واتای (التفاح) هاتوو، ئه وه ش وته ی جه نابی مامو ستا کریکاره له ته فسیری سوره تی یوسف دا، به زاراوه ی یه مه نی کۆن به سیو و تراوه (متکا) به و اتا شان دادانیش دیت.

هه موو دیمه نی ئهم پرووداوانه له ناو وشه کاندا خه لکی خوشگوزه ران و ده و له مه مند دهرده خات، یا خود چه قۆ که یان بۆ میوه بووه یان بۆ گوشت خواردن بووه، خواردنه که له دهستی

يوسف دايە و ئەو خواردنە دابەش دەكات و بۆيە داواي لى دەكات لە پشتى پەردەوہ دەردەكەوئىت، حەزرەتى يوسفیان بىنى ھەموو تووشى شوک بوون لە جوان خاسى و بالا و شىوہى دەم و چاوى، ھەر کۆمەلگەيە کيش لەسەر بنەماي وروژاندنى سىکسى تەماشاي پياو و ژن کرا کۆمەلگەيە کى فاسيدە، ئەگەر ئەم ديد و تىروانىنە گۆرا بوو بۆ تەماشاکردنى مروڤ، ئەوا بە دلنبايەوہ کۆمەلگەيە کى تەندروستە، ئەو کۆمەلگەيە ديارە ئافرەتەکانى تەنھا بە چاوى جوانى روخسار و بالا ھەستيان جولاوہ لە تاو جوانى يوسف دەستى خوڤان برى، بريندارکردنى دەستيان بە ناگاي ھىنانەوہ لە تەماشاي يوسف، ئىنجا بە سەرسامىيەوہ وتيان: ئەمە مروڤ نييە، بەلکو لە جوانيدا ھاوشىوہى فرىشتەيە، لىرەدا وشەي فرىشتە (الملائكة) بەکار ھاتووە، کەواتە ئايىنى ئىبراھىمىي لەو ولاتەدا بوونى ھەبوو، پاشماوہى ئايىي يەکتا پەرستى تيدا ماوہتەوہ، ئەگەر چى لای ئەو ئافرەتانە بە خوار و خىچى بير و باوہرەکەيان وەرگرتى يان ھەر ئايىنى ئىبراھىم بەربلاو بوو، بەلام لە رووى تاوان و خراپەکارى و خوڤى ژيانەوہ نغرو بوون. لەگەلدا تووشى شىرک و ھاوبەشى دانان بوو بوون، بەلام بنەرەتى ئايىنى ئىبراھىمى و تەوحيد لە ناوياندا ماوہتەوہ ئىنجا جىي شەرم کردن و بى پەردە و بە ئاشکرا وتى کە ئەوہ ئەو کەسەيە کە لۆمەتان دەکردم، ئەم بى شەرمى و راستەوخۆ لە داننان بە کارەکەيدا زانى ھەموو ئافرەتن و لە جنسى خوڤن و ئەوانىش بەردەوامن لە ھاوشىوہى کارى زولەيخا، بۆيە بە راشکاوى بۆي باس کردن، ياخود کە لە جوانى يوسف ھەموو دەستى خوڤان بريندار کرد، ئىتر ھەنجەت و بيانووى باشى دايە دەست زولەيخا بليت، بۆ لۆمەي من دەکەن ئەوہ تا ئىوہ لە چەند چرکە ساتىکدا بينيتان دەستى خوتان برى، ئەي من چىبکەم کە تەمەنىکە لەگەلدا دەژى، کەواتە دەمتان دابخەن و لۆمەم مەکەن جارىکى تر.

ئىنجا شتىکى زۆر گرنگ باس دەکات و لە داھاتوووشدا دەبىتە شاھيد بەسەر خوڤەوہ دەلپت داوام لى کردووە کە لەگەلما بىت و سەرجىي لەگەلدا بکەم، بەلام رووى نەداوہ لەبەر ئەوہى يوسف کارەکەي ئەنجام نەداوہ بە ئاشکرا و پروونى دەلپت: من ئارەزوومەندم کارەکە بکەم، بەلام بۆ لۆمەم دەکەن خوڤى ھىچ پروونەداوہ!

کەواتە جارى دەمتان داخەن ھىچ پرووى نەداوہ، زۆر بى شەرمانە و بە ئاشکرا لە پرووى شانازى کردنەوہ قسەکە دەکات دەلپت من دەبىت ھەر لەگەلى بخەوم خوڤ ئەگەر پازى نەبوو، ئەوا بە دلنبايەوہ زىندانى دەکەم و بچووکی دەکەمەوہ و ئازارى ئەدەم تا پازى دەبىت، ئەمە جوړىکە لە ھەرەشە و تەھدىدکردنى يوسف، خودى يوسفىش گوڤى لەم وتانەيە بۆيە لە ترساندا لە خواي گەورە دەپاريتەوہ کە تووشى تاوان نەبىت و پىندەچىت لە تاو گەورەي تاوانەکە پەشوکا بىت، بۆيە ھەلبژاردەي زولەيخا ھەلدەبژىرتى دەلپت خوايە زىندانم پى خوڤترە لەو کارەي ئەنجامى بدەين، زانايان دەلپن خوڤ ئەگەر يوسف داوايە کى ترى بکردايە خواي گەورە بۆي جىبەجى دەکرد!

ئهم داوايهش بۆ ئهوه بوو که ئيتير له دهستی ئهم ئافره تانه پرزگاری بێت و نه که وێته ناو تاوان تووشی تاوان نه بێت، داوا له خواى گهوره دهکات بپاريزێت و پرزگاری بکات له دهستان، دوعا کهى دوعايه کى عارفانه يه له دهست تاوانى تاوانباران، خوايه له پلان و قیلان ئاسووده م بکه و زیندان بم باشته تا تووشی ئه و کاره نا په سنده بیم له تاوان.

﴿قَالَ رَبِّ السَّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَلَا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ ۖ﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٧﴾ يُونُسُ

واته: له ترسی خواى گهوره و ئومیدی پاداشته کهى به ندرکردنى هه لێژارد به سه ر تاوان کردندا، له گه ل ئه وهى له وه پرى گهنجی و جوانییدا بوو، ئافره ته که ش له وه پرى جوانی و ده وه له مه ندى و ده سه لاتدا بوو، فه رموو یه ی پهروه ردگار سجن و به ند کردنم له لا خۆشه و یستره له وه ی که ئه وان بانگی منی بۆ ئه که ن له خراپه کارى، ئیوه هه مووتان به کۆمه ل داواتان له یوسف کرد که کارى خراپتان له گه لدا بکات، ئه ی پهروه ردگار ئه گه ر فروفیل و نه خشه و پیلانی ئه وانم له سه ر لاناده ی له وانه يه منیش مه یلم به لایندا بچن، ئه و کاته له خه لکی نه زان و نه فام بکه م، له خۆی ترساو په نای بۆ خواى گهوره بردو خواى گهوره يش په نای دا ﴿﴾ پهروه ردگاری وه لآمی دایه وه و پاراستی له نه خشه و پیلانی ئه وان، نه خشه و پیلانی ئه وانى لى دوورخسته وه و لێ لایدا، به راستی خواى گهوره زۆر بیسه ره بۆ دوعاو پارانه وه، زۆر زانایه به حالى ئه و که سانه ی که په نا بۆ خواى گهوره ئه به ن ﴿﴾.

دوعا کردنه کهى گیرا بوو بۆ زیندان، چونکه خواى پهروه ردگار ده بیستیت و بینایه ئه وه ی یوسف داواى کرد خواى گهوره بۆی جێبه جێ کرد، به مه ش یوسف له میحنه تی تاوان پرزگاری بوو، به لآم میحنه تیکى گهوره تر پرووی تیده کات ئه ویش زیندانه.

زیندان ئاوا جێگایه کى ئاسان نییه، به لکو مرۆف ئه گه ر و ترا زیندانیت له خۆشترین بآله خانه شدا زیندانی بکریت ئازاری تایبه تی خۆی هه یه، چجای ئه وه ی زیندانی سه رده می هه زاران سآل به ر له ئیستا، زیندان سزایه کى زۆر سه خته ته نها بۆ خاوه نه که ی نا - به لکو بۆ که سوکاره که شی ده بیته خه م و میحنه تی، بۆیه ده سه لاتدارانى ملهوړ هه میشه په نا بۆ زیندان ده به ن، به لآم هه موو ژيانى پیغه مبه رى خوا ﷺ و هاوه لان زیندانیان نه بووه، به لکو له ئیسلامدا قیصاص هه یه، هه رکه س تاوانى کرد به گوێره ی تاوانه که ی سزا ده دریت و دوا ی ده چێته وه ناو مآل و مندآلی خۆی.

بۆ چه زره تی به لا و موصیبه تیکى تر هاته پیشه وه ئه ویش زیندانی کردنى جه نابیانه له خاکی میسر قه له نده ر و بێ که س و بێ که سوکار، که سیش سه ردانی ناکات و به ده میه وه نا روا ت.

﴿ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا آيَاتٍ لَيْسَ جُنَّتَهُ حَتَّىٰ حِينٍ﴾ ۛ يُونُسُ

واتە: پاشان بۆيان دەرکەوت لە دواى ئەوەى ئەو نیشانانەيان بىنى لەسەر پاکىتى يوسف، لە دراندنى قەمىسەكەى يان شايەتى دانەكە، يان دەستېرىنى خۆيان دواى ئەو برىارىيان دا كە بىخەنە بەندىخانەو تە كاتىكى نادىار ۛ.

لەم ماوەيەدا لە زىنداندا خواى گەورە فێرى زۆر شتى كرد لەوانە خەو لىكدانەو و وەحى و ئامادەكردنى بۆ كارىكى گىرنگ تر، بەم شتووەيەش پرزگارى بوو لە جەو و كەشى ناو بالەخانەكانى ئەرستۆكراتى و كەشى جاھىلەكانى ئەو سەردەمە، ماوەى زىندانىەكەى يوسف ديار نىيە (لە سى سەلەو بۆ نۆ سەلە) دەشت ۛ بووبىت، دەشت ۛ سەل بووبىت، بەلام ئەوئەى كە بۆلەو ۛ سەل بوو و هېچ بەلگەيەكىشمان لەبەر دەست نىيە.

ئىنجا كۆتايى دىت بە ژيانى دەرەو و ژيانى ناو زىندان دەست پى دەكات ژيانى ناو زىندان دىنايەكى تر زۆر جىاوازە لە دىناى دەرەو، خەلك تانەگىرىت و زىندانى نەكرىت هەست بەو ئازار و ناسۆرە ناكات، هەلبەت باسى خەلكانىك دەكەم كە بە زولم دەكرىتە زىندان، سالتىكى تىدا بەسەر دەبات، دەنا لە ئەوروپادا هەندىك كەس ئەوئەندە دىندە و پىسن بۆ ئەو باشن كە هەموو ژيانىان لە زىنداندا بىنەسەر، چونكە ترسانكن بۆ كۆمەلگە، بەهەر حال بگەرپىنەو لای حەزەرەتى يوسف عَلَيْهِ السَّلَام ئەو كەسەى دەچىتە زىندان هاوړپى بۆ دروست دەبىت، با بزەين هاوړپىكانى يوسف كىن؟!

﴿وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أُحْمَلُ فَوَقَّ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ ۛ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِيهِ إِلَّا نَبَّأُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۛ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي ابْرَهِيمَ وَاسْحَقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نَشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ ۛ يُونُسُ

واتە: دوو گەنجىش لەگەلیدا خزانە بەندىخانەو كە يەكىكىان نانهواى پاشا بوو و ئەوئەى تىرشىيان خەمرو مەى بۆ پاشا دروست كردوو و پى داو، زانىان كە يوسف عَلَيْهِ السَّلَام لە لىكدانەوئەى خەون ئەزانى يەكىكىان وتى: من لە خەودا بىنىم كە تىرى ئەگوشم و مەى لى دروست ئەكەم بۆ پاشا، ئەوئەى تىريان وتى: من لە خەودا بىنىم كە نان لە بان سەرمەو هەلمگرتوو و بالندەش دىت لەو نانه ئەخوات، تۆ هەولى لىكدانەوئەى ئەم خەونانەمان بۆ بكە تىمە و ئەبىنىن كە تۆ لە چاكەكارانى لە لىكدانەوئەى خەون، يان چاكەكارى بەرامبەر بە

به ندیه کان ﴿٦٧﴾ فرموی: هیچ خواردنیکتان له لایه ن پاشاوه بۆ نایه ته ناو به ندیخانه وه ئیلا من پیتان ئه لیم که چ خواردنیکتان بۆ دیت پیش ئه وه ی که پیتان بگات، یاخود له خه ودا بۆتان نایه ت ئیلا من پیتان ده لیم: ئا ئه مه پهروه ردگارم فیری کردوم، من قه ومیکم به جی هیشتووه که ئیمانیا ن به خوای گه وره نییه، ئه وان باوه ریا ن به پوژی دوا یی نییه ﴿٦٨﴾ من شوین دین و بیرو باوه ری باوک و باپیرانم که وتووم ئیبراهیم و ئیسه ق و یه عقوب که هه موویان پیغه مبه ر بوونه، ئیمه بۆمان نییه هیچ جو ره شه ریکیک بۆ خوای گه وره بریار بده ی ن. ئه مه فه زل و چاکه ی خوای گه وره یه به سه ر ئیمه و تیکرای خه لکی به وه ی پیغه مبه رانی بۆ ناردوون، به لام زو ره ی خه لکی شوکرانه بژی ری نازو نیعه ته کانی خوای گه وره ناکه ن ﴿٦٩﴾.

دوو که س له گه لیدا خرا نه زیندان، له دوایدا ده رده که ویت که ئه م دوو که سه ش له ده ست و پیوه ندی تابه تی پادشا ن، دیا ره ئه و زیندانه ی یوسف تیی دا بووه، په یوه ست بووه به وانه ی که له ناو ده سه لاتدا کاریان کردووه.

خوای پهروه ردگار راسته وخۆ ده ییا ته ناو زیندانه که و که شی ناو زیندان و هاوړپیه تی زیندانه کان، له هه مووی گرنگ تر دیسان پرس ی خه ون بینین دپته وه ئارا، ئه و دوو که سه خه ون ده بینن، هه ردوو که سه که ش بینینی خه ونه که یان په یوه ندی هه یه به کاری رابوردوویانه وه، که له ناو قه سری پادشا دا مه یگتیر و چیشتلینه ر بوون، خه ونه که شیان په یوه ست به کاره که یانه وه چه زره تی یوسف نه یفه رموو پتیه پشتر کاره که تان ئه و کاره بووه، دیا ره به خه یالی کاره که تانه وه خه وتون، نا - به لکو ریک ته فسیری خه ونه که ی بۆ کړن بۆ لیکدانه وه، چونکه په یوه ست بوو به قه ده ریانه وه.

هیچ میژوو و به لگه یه کم له بهر ده ستا نییه، هوکاری زیندانی کردنه که یان چیه به لکو لیره دا پرس ی خه ون و فریشته که بۆ ئیمه گرنگه که ئاماژه یه بۆ قه ده ری مروف ئاگادار کردنه وه ئاماژه یه کی (سیگنالیک) خوای پهروه ردگار به هه موو به نده کانی به کافر و موسلمان ه وه.

خه ونی یه کیک له زیندانیه کانی هاوړپ یوسف ده لیت: خه ریکی گوشینی تر ی بووم بۆ مه ی، ئه ویتیش له هاوړپیکه ی له خه وندا بینویه تی نانی له سه ر سه ری هه لگرتووه و بالنده له نانه که یان خواردووه.

له ناو زیندانیشدا، هه رکه س بیرو باوه ری خو ی ده خاته به رده می خه لکی، جیگای بانگه وازه بۆ هه موو بیر و باوه رپیک، یوسفیش پیغه مبه ریکه و ئه رکی سه ر شانی بانگه وازه، چۆن هه لی زیندان به کار نا هتیت له گه ل زیندانییه کاند ا بۆ راستکردنه وه ی بیر و باوه ریا ن و بلاو کردنه وه ی یه کتا په رستی.

جیاوازی له نټوان خه لکی نازاد و زیندانییه کان بۆ بانگهواز، هه موو مروڤیک حه قی ئه وهی ههیه له ههر بار و زروڤیکدا بیت بیر و باوه ږی راست بکریته وه له شتی گهنده ل و خراپه کار ناگادار بکریته وه، پهروه ردگاریه تی خوا و خوایه تی له به ندایه تی بۆ خه لکی پروون بکریته وه، یوسف عَیْهَ السَّکَم دهستی کرد به بانگهواز له گه ل هاوریکانی زیندانی که سه رقال بوو میشک و ژیان و هه موو بیرکردنه وهی بۆ ئه و کاره ته رخانه.

سه ره تا دلنیا یان ده کاته وه له وهی که ته فسیری خه ونه که یان بۆ ده کات و خه ونه که یان بۆ لیکنه داته وه، له بهر ئه وه خوا ی پهروه ردگار ڤیری زانستی خه ون لیکنده وه زانستی (لدن) ی کردووه، ئه مه ش هه موو په یوه ندی ههیه به وه حی پیغه مبه رانه وه تایبه ته به خودی پیغه مبه ران، هه موو ئه مانه ش په یوه ندیان ههیه به و ئاسته به رزه ی له به ندایه تی یه کتا په رستی خوا ی موته عال له لایه ن پیغه مبه رانه وه.

له هه مانکاتدا ده یه ویت هاوریکانی زیندانی له شیرک رزگار بکات، جا له چرکه ساتی یه که مه وه جه زره تی یوسف متمانه یه ک له نټوانی خو ی و هاوریکانیدا دروست ده کات له ږیگای لیکنده وهی خه ون بۆ که سایه تی خو ی و پاشان متمانه له نټوان ئه وان و ئایینی خوا یی که یوسف بانگه وازی بۆ ده کات.

له ږیگای زانستی (له دونی) (لدن) ناگاداریان ده کاته وه که خه ونه که یان بۆ لیکنده وه تا خواردن و خوړاکیکی باشیان بۆ دیت بۆ زیندانه که، که ئه مه ش جیگای ږپوا نه بوو، هه میسه خواردنی زیندان خواردنیککی ناخو ش و په سه ند و ته ندروست نییه، له هه مان کاتدا له ږیگای نه رم و نیانی که سایه تی خو ی له سه ر خو یی سه رسامیان ده کات به که سایه تی خو ی، به م ناگادار کردنه وه یه که خواردنی باش دیت بۆ زیندانه که - جا له ږیگای خیرخوازه وه بیت یان له ږیگای زوله یخواه بیت، چونکه مه عشوقه که ی که یوسف ه له زینداندایه و وه کو جاران خواردنی باش ناخوات دل ی بۆی ده سووتیت و هیوا و ئاواتیکیشه لای خیزانی عه زیز که دل ی یوسف به لای خویدا راده کیشیت، یوسف له ږیگای وه حیه وه ده زانیت که خواردن دیت بۆ زیندانه که یان، سه ره تا هیچ کام له زیندانییه کان ږپوا ناکان چونکه ئه وه پرووی نه داوه، پنده چیت پاسه وانه کانیش گویتان له وته که ی یوسف بووبیت، به لام زه رده خه نه ئه وانیشی گرتبیت که شتی وا پروو نادات، به ههر حال ئه وهی یوسف وتی پرویدا، قسه که ی راست ده رچوو که هه مووشیان خوارد و زیاتر یوسف له ناو زینداندایه جیگای متمانه و خو شه ویستی تر بوو، ئیتر ئه وه ش کاتی ئه وه یه که بانگه واز ده ست پیبکات و له باره بۆ بانگه واز، له دوا ی پروودانی ئه م پرووداوه خسته دلیان که زانینی ئه م کاره له لایه ن خوا ی پهروه ردگار بووه، زانینی هه واله که وه حی بووه، پاشان خو ی ناساند که پیغه مبه ره سه لامی خوا له هه موو پیغه مبه ران بیت.

ئینجا دلنیا کردنه وهی دوو هاوړیکه به تی که لیکدانه وهی خه ونه که شیان له خویبه وه نییه، به لکو هه به زانستیک لیکي ته داته وه که (العلم اللدني) ه ثم زانسته ش ړیک په یوه سته به وه حی خویابه وه.

پاشان ناماژه به شتیک ده کات که دوو خویندنه وه هه لده گریټ، په که م ناساندنی خویبه تی له گه ل دینه که ی، دوو همیشه پروونکردنه وهی تهو واقیعه ی تیدا ده ژین، هه زره تی یوسف ده فهرمویت: من له ناو میله ت و خیزان و هوژیک بووم که مبه سته بنه مالهی عه زیز و زوله یخا-یه، که بروایان به ته وحید و هه روه ها پوژی دواپی نییه!

چونکه تهو دوو که سه و ته وانه ی تریش که له گه لیدا بوون یان ته نها تهو دوو که سه بووه ته وه ش زانانین دیار نییه، به لام به هه ر حال که کافر بوونی بنه مالهی عه زیز و زوله یخا ناشکرا ده کات و بروایان به خوا و پوژی دواپی نییه، مبه سته که زیاتر بو ته وه یه که دوو که سه که و که سانی تریش له سه ر ئایینی ته وانه، بروابوون به پوژی دواپی توخمیکي سه ره کی بیروباوه ره له سه ر زمانی هه موو پیغه مبه ران، لیره دا ده به ویت ته وانه ی که زیندانن له گه لیدا پرزگاریان بکات له بیروباوه ری هاوبه ش دانان و خوار و خپچ و ته وانه شی له گه لیدا له ده ست و پیوه ندی پیوانی باله خانه ی پاشان.

لیره دا یوسف ﷺ پرووبه پرویان نابیته وه راسته وخو بلیت تپوه کافرن، به لکو له ړیکای میلله ت و قه ومه که یانه وه بیروباوه ری خراپیان ده رده خات، بو ته وه ی هه ر له سه ره تاوه ړق و کینه نه یانگریټ، به لکو به شیوه یه کی جوان و باش په یامه که ی خوی ده گه یه نیت، پاشان دوا پروونکردنه وه و به یان کردنی میلله تی کوفر و ناساندنی، ئینجا نوبه ی پروونکردنه وه ی ئیمان و خواناسی و یه کتاپه رستییه، خوی ده ناسیتیت له ړیکای په یامی باوک و باپیرانی ئیبراهیم و ئیسحاق و یه عقوب، که ته مانه هه موو زنجیره یه ک له پیغه مبه ران بوون و منیش له و به ره باب و خانه واده م و منیش وه کو ته وان پیغه مبه رم و هه موو پروامان به خوی گه وره بووه هاوبه شمان بو ته نجام نه داوه له سه ر بیروباوه ری یه کتاپه رستی بووین.

ثم میلله ته به ته وحید ناسراون و که هاوبه ش بو خوا ته نجام ناده ن، خه لکی هیدایه ت ته ده ن بو ړیکای یه کتاپه رستی، ته مه ش کاری ثم پیغه مبه رانه بووه به گشتی به لام زورینه ی خه لکی وا ته زانن تووشی هاوبه شدانان و خراپه کاری ده بن، سوپاسگوزاری خوی موته عال نابن.

ثم پیشه کییه ی یوسف بو روشنکردنه وه ی واقیعه که و ناساندنی خوی زور گرنگه ئینجا دوا ته وه راسته وخو بانگه وازه که پروون ده کاته وه که خوی په روه ردگار داوا ی چیمان ل ده کات.

﴿يَصْصِي السَّجْنَءَ رَبَّابٌ مُتَّفِقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَتَيِّئُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ أَحْكَمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمْرٌ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الَّذِينَ الْفَتَمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾ يُونُسُ

واته: پاشان یوسف عَزَّوَاللَّهِم پرووی کرده نهو دوو گه نهجهو بانگی کردن بۆ یه کخوابه رستی و فره مووی: نهی ههردوو هاوه له که ی بهندیخانه م نایا کۆمه لئیک پهروه ردگاری لئیک جیاواز باشته که ئیوه نه یانپه رستی یاخود ته نهها خواجه ک که (الله) یه و تاک و ته نهها و بالاده ست و به توانایه ﴿١٥﴾ ئیوه هیچ شتیک ناپه رستن له غهیری خوی گه و ره ته نهها کۆمه لئیک ناو نه بیت که ئیوه خۆتان و باوک و باپیرانتان ناوتان ناوه، خوی گه و ره هیچ به لگهی له سهر نهو ناوانه و په رستنی نهو شتانه نه ناردۆته خواره وه، حوکم و بریاردان ته نهها بۆ خوی گه و ره یه. خوی گه و ره فره رمانی کردوو که هیچ که سیک نه په رستن ته نهها خوی گه و ره نه بی به تاک و ته نهها و شهریکی بۆ دانه نین نا نه مه ئایینی راست و دامه زراوه که خوی گه و ره به لگهی له سهر ناردۆته خواره وه و فره رمانی پیکردوو، به لام زۆربه ی خه لکی نه م شته نازانن ﴿١٥﴾.

بۆ راکیشانی سهرنج و پاشان یه ک ئاست له نیتوانیادا بۆ بانگهواز یوسف وشه ی هاوپی به کار ده هیئت، نه مه ش جوریکه له هونه ری بانگهواز و راکیشانی دلی به رانه ر، راسته وخۆ ده روا ته ناو قوولایی بانگهواز و بیر و باوه ر که جهسته ی بنه رته ی ئایینی پیروزی هه موو پیغه مبه رانه نه ویش ئیسلامه، به شیوه یه کی نه قلانی پوخت سهرنجیان

را ده کیشیت بۆ نه وه ی که ئایا فره خوایی چاکه یان خواجه ک خاوه نی ده سه لات، هیز و قودره ت بیت و ئاگادار و چاودیره به سهر به نده کانیه وه؟ بانگهوازیکی بابه تیانه و دوور له هه لگرتنی ده مه ده می و پرو به پرو بوونه وه ی وته و باس، چونکه بانگهوازه که ت له شیوه ی پرسیار وایه و پاشان ئاخافته له گه ل سرووش و ناخی مروف، پرسیاریکی فیطریه چونکه هه موو که سیک به فیطره تی ده زانیت، ته نهها یه ک خوا بوونی هه یه نه ویش تاک و ته نههایه، فره خوایی خه لکی خاوه ن نه قل و هوش و بیر و هزر ده زانیت، پرسیار گه لئیکی زۆر به دوا ی خۆیدا ده هیئت و کو تایه کی به نه قلانیه ت و کو تایه نایه ت، به لکو یان ده مارگیریه، یاخود ده به نک، نه وه ی که پیویسته و حقه په رستنی بۆ بکری ت خواجه که تاک و ته نهها بیت، خاوه نی شه ریعه ت بیت بۆ مروقه کان، ناشگونجیت خه لکی بزانت خوی موته عال تاک و قه هاره، ئیتر بۆ چرکه ساتیکیش په رستن بۆ خواکانی تر ناکات که بوونه ته هاوبه ش و شهریک له گه ل خوی تاک و کردگاری نه م بوونه.

له گه‌ل ئه‌وه‌ی سیفاتی قه‌هاری هه‌یه ده‌سه‌لاتداره به‌سه‌ر هه‌موو دروست کراوه‌کانی، چاکتره گهردنکه‌چ بێت بۆ ئه‌و یان بۆ فره‌خوایه‌ک توانای پاراستنی خوشی نییه؟!

ناردنی ئه‌م پیغه‌مبه‌رانه به‌شهریعت واتای ته‌نها دروشمه‌کان نییه، به‌لکو ئازار و بانگه‌واز و جیهاد و خوین‌رشتن له‌ پیناوی ئه‌م دینه بۆ به‌ندایه‌تی هه‌موو لایه‌نه‌کانی ژبانه له‌ پرووی یه‌کتا په‌رستییه‌وه، کاتیک باسی یه‌کتاپه‌رستی ده‌که‌ین، مانای وا نییه ته‌نها له‌ ناسینی یه‌ک خوایه. راسته ئه‌وه بنه‌ره‌ته، به‌لام یه‌کتاپه‌رستی له‌ په‌روه‌ردگاریه‌تی به‌ واتای ئیداره‌ی ئه‌م که‌ونه و به‌ هه‌موو شتیکی له‌ ورد و درشتی تا ده‌گاته هه‌ر شتیک ناوی مه‌خلوقه‌ خوا‌ی گه‌وره یاسا و پرسی‌ای بۆ داناوه، ناکریت بلیین خوا‌ی گه‌وره یاسای سرووشی داناوه بۆ گه‌ردوون و یاسا‌کانی فیزی‌ا و کیمیا... هتد، یاسا بۆ مرو‌ف دانه‌نیت و بلیین تیمه‌ خو‌مان یاسا دارپ‌زهر ده‌بین!

یه‌کتاپه‌رستی له‌ خواپه‌رستی به‌واتای هه‌رچی دروشمی و به‌ندایه‌تی و قوربانی و قوربانیدان هه‌مووی بۆ زاتی به‌رزیه‌تی.

یه‌کتاپه‌رستی له‌ شهریه‌ت، به‌ واتای بێجگه‌ شهریه‌تی خوا‌ی گه‌وره هیچ شهریه‌تیک نییه جیگای ب‌روا و پیاده‌کردن بێت.

یه‌کتاپه‌رستی له‌ شوین که‌وتنی پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، کۆتا په‌یامه‌په‌ره‌ و له‌ جه‌نابیان زیاتر نابیت و ناگونجا و کوفره‌ شوین هه‌ر که‌سولایه‌ک و سه‌رکرده‌ و تاغو‌تیک بکه‌وین... هتد.

ئینجا هه‌زه‌رتی یوسف وینا و کار و کرداری جاهیلی ده‌خاته پێش چاویان و واقیعه‌کان بۆ پروون ده‌کاته‌وه پێیان ده‌لێت: له‌وه‌ی که‌ ناوتان لێناوه‌ خوا یاخود خواکان ئه‌مه ته‌نها نازناوه‌ و خو‌تان و باوباپیرانتان بو‌تان داتاشیوه، جا هه‌ر ناوێکه له‌ مرو‌فی پادشا و طاغوطه‌کان یان فریشته و جنو‌که، یان هه‌ر بت و داریک ئه‌مانه هه‌موو هی‌چیان پێ نییه له‌ پرووی په‌روه‌ردگاریه‌وه، ته‌نها خوا‌ی مه‌ته‌عال خاوه‌نی په‌روه‌ردگاریتییه.

ئه‌م په‌روه‌ردگاریتییه‌ش حوکم و ده‌سه‌لات له‌ خو‌ ده‌گریت، ئیتر ده‌سه‌لاتدارانی سه‌ر زه‌وی و له‌ طاغوت و پادشا و سه‌رو‌ک و سیسته‌مه‌کان، ته‌نها به‌ ئه‌ندازه‌یه‌کی بجووک له‌ چوارچێوه‌ی سنووری ولایتیک یاخود زۆر جار شاریک خاوه‌نی ده‌سه‌لاته، خوا‌ی گه‌وره خاوه‌نی ئه‌م گه‌ردوونه‌یه، ئه‌وانه‌ی ئێوه ناوتان ناو‌ن به‌ په‌روه‌ردگار هه‌موو قسه‌ی خو‌تانه و له‌ چوارچێوه‌ی بیر و بۆچوونی کورتی خو‌تان و باوباپیرانتان ناوتان ناو‌ن خوا، خوا‌ی گه‌وره خاوه‌نی سولطه و حوکم و ده‌سه‌لاته، که‌ ده‌بیت له‌ رێگای شهریه‌ته‌که‌یه‌وه پیاده‌ بکریت.

ئینجا چه زهره تی یوسف عَلَيْهِ السَّلَام لیره دا بزماری له تابوتی جاهیلی ئه و سه رده مه و هاوبه شدنان له یاسا و پرتسا و دهسه لات ئه دات و ئه چه قینیت و دهفه رمویت: هه موو ئه مانه ی باسمان کرد له به ندایه تی دروشم و خواپه رستی که وشه ی عیبادت ده گریته وه هه مووی، حوکم و فه رمانه وایش هه رده چیتته وه ناو به ندایه تی و خواناسی بویه حوکم و دهسه لات ته نها هه ر بۆ خواپه، جا هه ر ئه وه شه که وای کردوو پیمان بلت که ئه و زاته خاوه نی دهسه لات، ده بیت خاوه نی په رستش بیت، به پیچه وانه وه ئه گه ر زاتی پاکی به رستین ده بیت توانای حوکم پرانیسی هه بیت، که واته هاوکیشه که ته واو نابیت له به ندایه تی ئه گه ر خۆت به ته واو هه تی پاده ستی خوای پهروه ردگار نه که یت.

هه ر بویه چه زهره تی یوسف دهفه رمویت: فه رمانی پیکردووین ته نها زاتی پاکی به رستین و هه موو په رستراویکی تر کوفره و به تاله.

یوسف عَلَيْهِ السَّلَام کۆی باسه که ی له سه ر یه ک خالی جه وه هه ری بوو که مادده م خوات ناسی به راستی ده بیت حوکم و فه رمانه وایش بگه ریتته وه بۆ زاتی به رزی.

ئینجا یوسف عَلَيْهِ السَّلَام له ئه نجامی ئه و دوو پرسه گرنگه له حوکم و به ندایه تییه، ئه و دوو چه مکه دین راوه ستاو ده که ن و (قه وامه) ی پیده به خشن بویه فه رمووی: ئه گه ر ئه و دوو پرسه له دیندا ئه نجام درا ئه وه به دلنیا ییه وه دینیکی ته واو راوه ستاوه و خوا په رستی راسته قینه و چه قه.

به لām هه ر چه زهره تی یوسف عَلَيْهِ السَّلَام لیره دا به پیچه وانه ی زۆرینه ی دیموکراسی که زۆرینه خاوه نی رایه، به لām جه نابیان دهفه رموون زۆرینه ی خه لکی بیئاگا و نه زانه له م پرسانه، که سه ره کیتیرینه له ناو هه موو پرسه کانی به ندایه تیدا.

چه زهره تی یوسف به کۆمه لیک وشه ی زۆر که م توانی ته وای بیروباوه ری یه کتاپه رستی له خواناسی و حوکم پرانی بخاته به رده میان، شیرک و هاوبه ش دانانیا بۆ پروون بکاته وه، ئایینی راستی و دروستیان پێ بناسینیت، بنه ره تی به ندایه تییان فیربکه ن که هه ر شتیک بونیاده که ی راست و دروست بوو ئه وکات بینای زۆر شتی له سه ر ده کریت و خۆپاگر ده بیت. لیره دا هه ردوو هاوپیکه ی زبندانی گوئیان گرتوو بۆ وانه ی یوسف که دووباره شتیک پروو ئه دات، چونکه ناساندنی حوکم و خواپه رستی راست دابه ش ده بیت به سه ر ئه م دوو هاوپییه دا، یه کیکیان ده گه ریتته وه بۆ باله خانه که ی پادشا و ئه میش له سیداره ئه دریت و ده گه ریتته وه بۆ لای خوای پهروه ردگار، که واته که سیک گرنگه له قه سری پادشاییدا خاوه نی ئه م بیروباوه ره بیت که سیکێ تریش که ده مریت زۆر پیویست تره که خاوه نی ئایینی راست و دروست بیت و بتوانیت له قیامه ت دا پیناسه ی ئایینی راستی هه لگرتیت.

﴿يَصْحَبِي السِّجْنُ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ﴾
قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿١٥﴾ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَهُ الشَّيْطَانُ
ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴿١٦﴾ يُوسُفُ

واته: دواى ئه وهى باسى ته و حیدو به کخوایه رستی بو کردن ئینجا لیكدانه وهى خه ونه کانیاں بو ده کات و فه رمووی: ئه ی هه ردوو هاوه له که ی به ندیخانه م به کیک له ئیوه ئه گه پرتیه وه سه ر ئیشه که ی پیشتی و مه ی بو پاشا ئه گرپته وهو پتی ئه به خشی، ئه وه ی تریشیاں که نانه واکه یه له خاچ ئه درۆ و ئه کوژری. ئه و کاته بالنده له سه ری ئه خوات و تراوه خه و نیاں نه بینیه و ویستویه نه تا قی بکه نه وه و که بو ی لیكدانه وه و تیاں درۆمان کردو خه وغان نه بینیه، یوسفیش عَزَّوَالله فهرمووی: ئه و خه ونه ی که ئیوه پرسیا رتاں لپی کرد بریاری له سه ر دراو به و شیوازه ئه بیت و کو تایی هات ﴿١٥﴾ به و که سه ی وت که گومانی ئه برد که پژگاری ئه بی و ئه گه پرتیه وه بو لای پاشا و مه ی بو دروست ده کات، کاتیک گه راپته وه بو لای پاشا حالئ منی بو باس بکه که به بی تاوان خراومه ته به ندیخانه وه، ئه ویش به ربوو گه یشته وه لای پاشا به لام شه ی تاں له بیرى برده وه که باسى یوسف-ی عَزَّوَالله بو بکات له ماوه ی سن تا نو سال یوسف هه ر له به ندیخانه دا مایه وه به بی تاوان ﴿١٦﴾

که خه ونه که ی بو ته فسیر کردن دلنیا شی کردنه وه له راستی و دروستی لیكدانه وه که ی، چونکه زانستیکی وه حییه و خواى گه و ره پتی به خشیوه له خو یه وه قسه ناکات، خه ونی هاو پرتی به که می بریتی بوو له وه ی که ده گه پرتیه وه بو کو شکی پادشا و خه ونی هاو پرتی دو وه همی له سیداره ده دریت و چاره نووسی مردنه، ئه وه ش که وتی به دلنیا ییه وه دپته دی و روو ئه دات.

پاشا ن یوسف عَزَّوَالله باسى حالئ خو ی کرد بو ئه وه ی ئه وه یان که ده چپته وه کو شکی پادشا که به هوکاری چی گیراوه چو ن له لایه ن خیزانی عه زیزه وه زو لمی لی کراوه، جار یکی تر یوسف ویستی (که یسه که ی) یا ن کیشه که ی پادشا چاوی پیدایه بخشینیت و پشکینیت بو بکات بو یه ئه م داوایه ی له هاو پرتی زیندانییه که ی کرد، به لام شه ی تاں له بیرى برده وه ماوه یه کی زو ر له زینداندا مایه وه که پت ده چپت ماوه که ی له ٧ سال بو نو سال بوو بیت.

لیره دا ئه وه مان بو ده رده که ویت، جیاوازی نیوان حوکم بردنه لای طاغوت و زو لم کردن له که سیک له ولایتیک که داوا ی دادپه روه ری ده کات دوو شتی زو ر له یه ک جیاوازن، یوسف عَزَّوَالله به هه موو یاسا و پیوه ریکی سه ر زه ی زو لمی لی کراوه و تاکه هه لپژارده یشی ئه وه یه که کیشه که ی جار یکی تر چاوی پیدایه بخشیت و لی کو لینه وه ی له سه ر بکریت، چونکه به لگه کان شیوتراوه و راستی شاراوه ته وه، ئه مه پی ناوتریت حوکم بردنه لای طاغوت، به لکو حوکم بردنه

لای طاغوت ئەوەیە مەرووف دوو هەلبژاردەى هەیه، هەلبژاردەى حوکمی خوا و حوکمی طاغوت، بەلام بە حوکمی خوا پازى نیه و کێشه کەى دەباتە لای طاغوت و خوانەناس.

لە کۆتاییدا خۆى مۆتەعال وىستى چۆن بێت دەبێت پووبدات، ئەویش دياره زیاتر بۆ پێگەیاندى حەزەرتى یوسف بوو لە ناو زینداندا و بەرزکردنەوى پله و پایەى بوو، بەش بە حالى خۆم لەو دُنیا بوو، هەر کەس بە ناحەق بخەیتە زیندان لە کۆتاییدا خۆى گەوره پاداشتی ئەداتەوه جا لە دنیا بێت و یاخود لە قیامەت، بەلام ئەوێ زیاتر بۆم دەرکەوتوو خۆى گەوره پاداشتی ئەداتەوه سەرەتا لەم دنیاى و پاشان پاداشتی قیامەتیش هەر وەرەگریت.

با بزاین خۆى گەوره چۆن قەدەرى یوسف ﷺ پێکدەخات بۆ بەرزکردنەوى لە دنیاى و پاداشتی ئەو چەند سالی بۆ قەرەبوو دەکاتەوه کە بە ناحەق لە زیندان خەزێنراوه، خۆى گەوره وای پێکى دەخات کە هۆکارێک دروست ببێت تەنها یوسف تایبەتمەند بێت لەو بوارەدا و هەموو دەستەنەخوارى ئەو بن، بێ ئەو کارە کە چارەسەر نەکریت، ئەویش خەو بینینی پادشایە^(۵).

﴿وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعُ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَةٍ إِنِّي أُنذِرُكَ فِي رُبْعِي إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ﴾ ١٥ ﴿قَالُوا أَضَعَتْ أَحْلَامُ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ﴾ ١٦ ﴿وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ﴾ ١٧ ﴿يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَةٍ لَعَلِّي أَرْجِعَ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ ١٨ ﴿قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ﴾ ١٩ ﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ﴾ ٢٠ ﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ﴾ ٢١ ﴿يُوسُفُ﴾

واتە: پاشای گەوره خەونی بینى وتى: من لە خەوئەدا حەوت مانگای قەلەو ئەبینم حەوت مانگای لەر ئەو حەوت مانگا قەلەوانە ئەخۆن، حەوت گۆلەگەمى سەوز و حەوت گۆلەگەمى وشکیش ئەبینم، فالپچى و خەونلێکدەوانى کۆکردەوه وتى: ئەى پیاوماقوولان و دەسەلاتداران هەوالى ئەم خەونەم پێ بدەن ئەگەر ئێوه لێکدانهوى خەون ئەکەن ١٦ و تیان: ئەمە خەونێکى تیکەل و پێکەلە و هیچ حەقیقەتێکى نیه، ئیمەش هیچ لێکدانهوى خەون نازانین و لە

-----

(۵) لە کۆى گشتى باسى یوسف (عليه السلام) بە پشتیوانى خوا باسێکى خەوبینین و لێکدانهوى ئەو زانستە بە شێوەیه کى قوول باس دەکەین لە لایەن زانایانى ئەو بوارهوه.

لیکدانه وهیدا زانا نین ⑬ ٔهوهی که له بهندیخانه پرزگاری بوو له پاش ماوهیهک یوسفی بیر کهوته وهو به پاشاکهی وت من ههوالی ٔهم خهونه تان بو دینمه وه بمنیرن بو لای یوسف ٔهو لیکدانه وهی خهون ٔهزانن، رۆیشت بو لای یوسف و پیتی وت: ⑭ ٔهی یوسفی هاوړپی بهندیخانه م، یان زور راستگو، لیکدانه وهی ٔهو خهونه مان بو بکه که حهوت مانگای له ر حهوت مانگای قه له و ٔه خوات حهوت گو له گه ٔمی سه وزو حهوتی وشک، به لکو بگه پیمه وه بو لای خه لکی (پاشا) به لکو لیکدانه وهی خهونه که بزائن ⑮ یوسف سه رزه نشتی نه کرد که بوچی منت له یاد کرد، به لکو خهونه که ی بو لیکدایه وهو فهرمووی: حهوت سالی یهک له دوا یهک ٔتیه کشتوکال ٔه که ن ٔهوهی که به رهه می دینن ٔهوه له ناو گو له گه ٔمه کاندایه پیلنه وهو لیکی جیا مه که نه وه بو ٔهوهی تیکنه چیت، ته نها که میک نه بی له وهی که ٔه یخون، واته: لیکدانه وهی خه وه که ی به وه بو یان کرد حهوت مانگا قه له وه که به حهوت سال که پیت و به ره که ت ٔه بی، حهوت مانگا لاوازه که به حهوت سال که وشکه سالی و نه بوونی ٔه بیت ⑯ له دوا ی ٔهوه حهوت سال دیت که سه خت و بیبارانی و وشکه سالی ٔه بیت، ٔهوهی که هه لتان گرتوه ٔهوه ٔه یخون، ته نها که میک نه بی که هه لی ٔه گرن ⑰ دوا ی ٔهوه سالتیک دیت زیان خوش ٔه بیت و باران ده باریت و ناوی نیل دیت، تری و میوه ٔه گوشن و هه لیته گرن، یاخود ناژه له کانتان شیریان زور ده بیت و ده یاندو شن ⑱.

ٔیستا با پرۆین بو کۆشکی پادشا و زیندان جی به یلین، له کۆشکی پادشا و ناو مه جلیس باسیک ده کات ده لیت، من خه ونم بینوه، دیاره خه ونه که ی خه ونیکی ساده نییه، بو یه لای گرنگه لیکدانه وهی جددی بو بکرتیت، پادشا خوی که سیک ی به توانا و زیرهک بووه، هه روه ها نه یان توانیوه به دوو باس و خواس له لایه ن دار و دهسته و کاهین و ٔه وانه که خه ویان لیکدا وه ته وه هه لیبخه له تینن، بو یه ٔهوه ی زانیویانه وتویانه ٔهوه شی نه یان زانیوه لی بیده نگ بوون، پادشا ناوی (ره یانی کوری مالیک) بووه له خانه واده ی هیکسو س بووه.

خه ونه که ی باس ده کات، له کو تایی ده لیت ئاده ی ٔه وانه ی که شاره زان بو قسه ناکه ن؟!

سه ید قوطب ده لیت: له وانه یه زانیبیتیان که ئاماژه یه بو کاره ساتیک له ولاندا به لام نه یان وراوه لای پادشا بیدرکینن بو یه وتیان: خه ونه که ی بینوته تیکه ل و پیکه له هه موو جه مسه ره کانی ده رنه که وتوو، که مادده م خه ونه که ش تیکه ل و پیکه له ٔه و هه یه ته فسیر پیک هه لئا گریت.

چه ندین که س دیت تا کو خه ونه که ی پادشا لیکبده نه وه، هه موو ده گه رینه وه هه یه ٔه نجام پیک ناده نه پادشا، پادشا ش هه ر داوا ده کات و جه خت له سه ر ته فسیر کردنی ده کاته وه، له و کاته شا

كەسكىك بە ناۋى (نەبوا) لە مەجلىسى پادشايە و مەيى گىپرە بۆ پادشا، واتە شەربەتى ترى دەگوشىت و دەيكاتە شەراب، جا ئەو كەسەش ھاۋرىكەي يوسفە لە زىنداندا كە خەۋنى يىنى و بۆي لىكدايەۋە لە گەل ھاۋرىيەكەي ترى بە ناۋى (مەجلەس) كە ئەويان لە سىدارە درا، بەھەر حال بىرى دەكەۋىتەۋە و خۆي بە ھۆكارى خەۋن بىنين گەپاۋەتەۋە بۆ كۆشك، بۆيە راستەوخۆ بە پادشا دەلىت: لە بىرم چوۋە كە كەسكىك ھەيە لە زىنداندا تواناي لىكدانەۋەي خەۋنى ھەيە، ديارە ھەموو باسەكە بۆ پادشا باس دەكات و پادشاش خەۋنەكەي بە مەي گىپرەكەيدا دەنرىت بۆ يوسف، ديارە ھۆكارى لە بىر چوۋنەۋەي (نەبوا) دەگەپتەۋە بۆ ئەۋەي ھەمىشە لە ناو شەراب درووستكردىنى مەي دا بوۋە بۆيە يوسفى لەبىر كىردوۋە، سەرقالە بە پادشا و دار و دەستەكەي بىرى يوسفى نەماۋە، نەبوا چوۋە لاي يوسف و خەۋنى پادشاى بۆ گىپرايەۋە.

ھەزرەتى يوسف-يش خەۋنەكەي لىكدايەۋە، بە شىۋەيەكى زانستى و پىر ۋەھى و دلىيايەۋە كە دەبىت چى بىكرىت و پاشان لە شىۋەي پىرۋەي ئابوورىدا بوو كە ھەۋت سال زۆر تەپ و بەخىر دەبىت و كە پەرمى مانگا قەلەۋەكانە ھەروەھادروپتە و ھەلگىرتى دانەۋىلە كە بە لاسكەكەيەۋە بىت بۆ ئەۋەي توۋشى ھىچ كارىگەريەكى كەش و ھەۋا و ژىنگەكە نەبىت ۋەكو خۆي مېنىتەۋە.

پاشان ەھبار كىردن و ھەلگىرتى بە شىۋەيەكى ئەكادىمى و زانستى، ئەمەش بۆ ئەۋە كاتەي كە گرانى و قات و قى دەست پىندەكات، كە پەرمى مانگا لەپ و لاۋازەكانە و قەلەۋەكان دەخۆن، ئەمەش ھەۋت سال ژيان لەۋ پەرى نەھامەتى و ناخۆشى و وشكە سالىدا دەبىت، خەلكى لەۋپەرى دەست كورتى و ھەژارى و نەدارىدا دەبن و دەبىت فرىيان بىكەۋن، لىرەدا يوسف عَلَيْهِ السَّلَام لە شىۋەي مژدە ئەيدات بە نوپنەرى پادشا و پاشان كە ۷ سال خۆشى و شادى و پىرخىر و بەرەكەت دەبىت.

ھەموو ئەم پىرۋەيە لە گەنم و جۆ و دانەۋىلەدا خۆي نابىنپتەۋە، بەلكى لە زەيتوۋندا ۋەكو مەۋنەيەك، پۆنەكەي دەگىر و ناۋكەكەي دەكرىت بە ئارد و خودى زەيتونەكەش بۆ خواردن بەكار دىتەۋە، واتا پىرۋەكە گىش گىرە پىۋىستى بە چاۋدىرى خەللى لىزان و خاۋەن تايەتمەندى ھەيە، پىرۋەيەكە كە ۋەزارەتلىك دەبىت لە خىزمەتى دابىت، سەرەتا پىشنىارىك (پىرۋەزەلىك) ئەنرىتەۋە بۆ پادشا، بەلام ھەروا سادە و ساكار نىيە، بۆيە كە (نەبوا) دەگەپتەۋە ھەۋالەكە ئەدائە مەلىك پەيان، خىر لە دىمەنى زىندانەۋە لە پىرۋەيەكى گىرگ كە باسەكەي قوۋل و جىگاي تىپرامانە و دەرۋاتە ناۋ مەجلىسى پادشا لە كۆشكەكەيدا و ھەموو سەرسام دەبن بە ۋتەي ئەم زىندانە، ئەگەر پادشايەك خەم خۆر بىت، گوئى بۆ ھەموو پىرۋەيەك دەگىرت، پاشان بە دلىيايەۋە مەي گىپرەكەي باسى يوسف-ي بۆ گىپراۋەتەۋە و ھەلسەنگاندنى تەۋاۋى

کردووه بو پادشا له که سایه تی ئەم کوڤه که نهجه، پادشا خو ی پیناگیریت و داوای ئەو زیندانییه ده کات بو ی بهینن!

﴿وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا بَالَ الْإِسْوَةِ الَّتِي قَطَعَنَ أَيْدِيَهُمْ إِنْ رَبِّي بِكَيِّدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٦﴾ قَالَ مَا خَطْبُكُمْ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَلَّسَ اللَّهُ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْقَتْلُ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥٧﴾ ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا أُبْرَأُ نَفْسِي إِنْ التَّفْسُ لَأَمَارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَجِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٩﴾﴾ يُونُسُ

واته: کاتیک پاشا لیکدانه وهی خهونه که ی بیست سه رسام بوو، پتی وتن: برۆن یوسفم بو بێن کاتیک نێردراوی پاشا هات بو لای یوسف عَلَيْهِ السَّلَام، یوسف عَلَيْهِ السَّلَام نه هاته ده ره وه له به ندیخانه که و فه رمووی: بگه ږیره وه بو لای پاشاکه ت پرسیا ری لئ بکه ږووداو و به سه ره هاتی ئەو ئافره تانه ی که دهستی خویان بری چی بوو؟ به دنیایه وه په روه ردگارم زۆر زانایه به نه خشه و فروفیل و پیلانی ئەوان ﴿٥٦﴾ پاشا هه موو ئافره ته کانی کو کرده وه و پتی وتن: ږووداو و به سه ره هاتی ئیوه چی بوو کاتیک که داواتان له یوسف عَلَيْهِ السَّلَام کرد که خراپه تان له که لدا بکات وتیان: پاک و مونه ززه هی بو خوی گه و ره هه یج خراپه به کمان له یوسف نه بینوه، خیزانه که ی عه زیز وتی: ئیستا هه ق ده رکه وت و ئاشکرا بوو من بووم که داوام لیکرد کاری خراپه م له که لدا بکات، یوسف عَلَيْهِ السَّلَام له راستگوییانه له و قسانه ی که کردوویه تی ﴿٥٧﴾ یوسف عَلَيْهِ السَّلَام فه رمووی یان ئافره ته که وتی: تا عه زیزی میصر بزانی که من خیانه تم لئ نه کردووه به زینا کردن کاتیک که خوی له مال نه بووه، به لکو ته نها ویستیک بوو خوی گه وره ش هیدایه تی نه خشه و پیلانی ناپاکان و خائیان نادات ﴿٥٨﴾ من نه فسی خۆم پاک ناکه مه وه چونکه نه فسی هه موو که سیک فه رمانی پتی ده کات به خراپه و نه فس زۆر فه رمانکاره به خراپه، ته نها ئەوه ی که خوی گه و ره په حمی پتی بکات له و نه فسانه وه کو نه فسی پیغمبه ران به راستی په روه ردگارم زۆر لیخو شبوو و به به زه ییه ﴿٥٩﴾

له داوی ناردنی پرۆژه که ی بو پادشا و خهونه که ی بو لیکدایه وه، که ده لێن: پرۆژه به وا تای ئەوه ی که ته نها لیکدانه وه ی خه ون نه بوو، به لکو ده یتوانی به وه نده واز به ینیت که گرانی ده که و یته ناو خه لکی، به لام یوسف واقیعه که ی باس کردووه چاره سه ریشی له که لیدا نارد بو یه ناومان ناوه پرۆژه، که قه یرانیک ږوو ئەدات چاره سه ری بو دانرا ئەوه پتی ده و تری ت پرۆژه.

پادشا سه رسامه، ئەم جاره ش نوینه ری ده نیری ت، کیه؟ نازانین که سی ږا بردووه یان که سیکه تره، به هه ر حال که ده چنه خزمه تی یوسف عَلَيْهِ السَّلَام داوا ده که ن که پادشا بانگت ده کات، لیره دا

ئازايى و خۆراگرى يوسف دەردەكەوئىت پەرورەدەيەكى ئاياب بووہ لە زىندان لە لايەن پەرورەدگار يەوہ، بۆيە بى راجلەكان و ترسان، وەلام ئەداتەوہ كە نايەوئىت پادشا ببىئىت، چونكە زولمى لى كراوہ، پئويستە رەد ئىعتىبارى بۆ بگەرئىتەوہ، بۆيە زۆر بە سادەيى نوئىنەرەكە دەنئىرئىتەوہ بەلام بەدەست بە تالى نا، بەلكو بە ھەوائىكى ترى سەرسامكەر كە پادشا تووشى حالەتتىكى لاواز دەكات و دەسەلاتەكەى دەخاتە ژۆر پەرسىار و واى لى دەكات كە خۆى ھەلبسىت بە لىكۆلئىنەوہ لە كىشەكەى ئەويش بەو سەرقەلەمەى كە دەشئىت بۆ پادشا و ھەزرەتى يوسف دەفەرموئىت: بزانە لە ناو دەسەلاتەكەدا كۆمەلئىك لە ئافەرەتان بۆ دەستى خۆيان پريوہ؟ لئىرە وشەى كەم، بەلام لاى پادشا ديار نىيە داخۆ دەبئىت چى بئىت كە ئەم كۆمەلە ئافەرەتە دەستيان براوہ، ئامازەشە بۆ ئەوہى خۆيان كارەكەيان ئەنجام داوہ، ھەزرەتى يوسف نەكەوتە گىرآنەوہى باسەكە لە سەرەتاوہ، چونكە كاتى نىيە و پادشا كە گوئى بۆ ئەو كىشەيە بگريئ لە نوكەوہ بۆ كۆتايى، بەلكو سەرنجى رادەكشئىت و سەرسامى دەكات لە ھەمووى گرنگ تر ئازايەتى خۆى بووہ كە داواكردى پادشا و كەسئىك لە ناو زىنداندا بئىت ماوہى چەندىن سالى، بەپاستى خۆ راگرىيە كە يوسف دەئىت: نايەم تا چاو بە كىشەكەمدا نەخشئىن و ئازادى وەرناگرئ ئەگەر بەرائەتەم دەرئەچئىت، نەك ھەروا بمبەن و دواى بلئىن بە پريارى پادشا ئازاد بوو، جەنابيان ئەوہيان ناوئىت بەلكو ئازادى بە بەرائەتەوہ دەوئىت.

ھەر چەندە ئەو پىغەمبەرە دلىا و يەقىنى ھەبووہ بەوہى كە زولمى زالىم تا سەر نىيە و ھەق و ن نابئىت و ناشاردردئىتەوہ و ھەر ئاشكرا دەبئىت.

ئىنجا لئىرەوہ قۇناغى تەحقيق و لئىپچىنەوہ دەست پئىدەكات كە خودى پادشا ئەنجامى ئەدات، چونكە پادشا باش لە پەيامەكەى يوسف عَلَيْهِ السَّلَام تىگەيشتووہ.

لە كاتىك پادشا بانگيان دەكات سەرچاوہكانى ھەوائى بۆيان ئاشكرا كردووہ كە چيان دەرھەق بە يوسف كردووہ بۆيە لە شۆوہى تاوانبار و لئىپچىنەوہيان لەگەلدا دەكات، بە ئوسلوبىكى تورە، ھەروەھا كارەكە بە گەورە تەماشى دەكات بە ترسناكى لە قەلەم داوہ، چونكە دەسەلات بەكار ھاتووہ بۆ زولم كردن، پاشان لە لايەن ئافەرەتانەوہ، خۆشى بە دلىاىيەوہ كۆمەلگەكەى خۆى باش ناسيوہ و خويئندەوہى تەواوى بۆ ئەو ئافەرەتە (بۆرجوازەنە) كردووہ، دەزائىت ھەموو خانەوادەى مەخمەلى و ئەرستوكراتن.

ھىچ بوارىكى سەرەكەشى و نكۆلى كردن و دەمەدەمى نىيە، پادشا خۆى پشكنىن دەكات، بۆيە زۆر زوو خۆيان دا بە دەستەوہ، بەو پەرى پاستى و ھەر لە سەرەتاي و تەيانەوہ وتيان: حاشا كە يوسف ھىچ كار و كردەوہيەكى ناشايستە و خراپەمان لى نەبىنيوہ، كەواتە پادشا لە ئاسايشى ولاتەكەى دەپرسئىتەوہ كە بۆچى يوسف لە زىنداندايە، ھۆكارى چيە كە مادام ئافەرەتان

ھەموو شاھىدى پاكى و جوان رەفتار و رەوشتى بەرزى يوسف ئەوھن، پىويستە ھۆكارى زىندانى كەردنى روون بېتەوھ؟!

چار نەما ھەموو جەمسەرى تاوانەكان دەرکەوت، يوسف عَلَيْهِ السَّلَام بە زولم لە زىنداندايە، ئەوھى كە كارەكەى كەردووه دەبىت دان بە ھەموو تاوانەكەيدا بنىت، رىگای ترى نىيە، ھەندىك وا لىكيان داوھتەوھ كە گوايە لەبەر خۆشەويستى يوسف ئىعترافى كەردووه بەلام پروكەش وا نىيە، بگرە پىچەوانەيە چەندىن سالا لە زىندانى كەردووه ھىچ گەنگى پى نەداوھ، لە ئىستادا ھەموو شتىك ئاشكرایە ئەو دان بە تاوانەكەشیدا نەنىت ھەر تاوانبارە، شاھىدى زۆرى لەسەرە، پىندەچىت ھۆكارى لاوازی عەزىز بەرانبەر بە خىزانەكەى كارەكەى بەو ھۆكارە لەدەست دابىت، چونكە عەزىزىش كە گەورەى وەزىرەكان بووھ بەشدارە لە تاوانەكە، ھىچ بەدەم يوسف-وھ نەپۆشتوھ بۆيە، لە كۆتايدا ئەو پۆستەى (فوطىفار) ئەدرىت بە يوسف^(٦)!

ئەويش چونكە بە زولم لە زىندان كرابوو، خواى گەورە ئەو زولمە لەسەر ئىمەش ھەلبگرىت كە لە ولاتانى بە ناو ئازادى و مافى مروف كرا لىمان، بە تايبەت لە جەنابى مامۇستا كرىكار و ھەموو برايانى تر، خوايە تۆ شاھىدى لەسەر دىنەكەت گىراوين.

بگەرپىنەوھ بۆ لاى زولەيخا ديارە كاريگەرى يوسف لەسەرى بووھ، بۆيە ھەست بە بوونى خواى ئاسمان دەكات و نەفسى خۆى بە خرابەكار دادەنىت و راستەوخۆ داواى لىخۆش بوون دەكات، جا ئەم لىخۆشبوونە لە خواى پەرورەدگارەيان لە پادشاى، چونكە بۆ ھەردوو حالەتەكە دەشىت و دەتوانىن خويئەندەوھى بۆ بكەين، لەبەر ئەوھى، وشەى رەب (رەب) بۆ پادشا و خاوەن مولك و دەسەلاتدار بەكار ھاتووھ لەم پرووداوانەدا، سەيد قوطب دەلىت: پادشا خاوەنى دەسەلات بووھ ھەموويان بۆى گەردەن كەچ بوون، يوسفىش خاوەنى خوا بووھ بۆ ئەو گەردەن كەچ بووھ (رەب)ى يوسف لەگەل (رەب)ى ئەوان جياواز بووھ.

قۇناغى دەرچوونى بەرئەتى يوسف وەھا سادە و ساكار بە ئازاد بوونى كۆتايى نەھات، بەلكو خودى پادشا ھەز بە بىنين و دانىشتن دەكات لەگەلیدا، بەلام يوسف سەرھەتا نەسازا و پارى نەبوو، بەلكو لە دواى دەرچوونى بەرئەتى، پادشا قەرەبووى بۆ دەكاتەوھ، پاشان رەد ئىعتىبارى بۆ دەگەرپىنئەوھ، لە سەرروى ھەموويەوھ ئىرادەى خواى موتەعالە و قەدەرى يوسف كە پەيوەندى ھەيە بە خەونەكەى مندالىيەوھ كە بىنيويەتى بۆ ھىتانه دى ئەو خەونە قەدەرى يوسف لە لاين خواى پەرورەدگارەوھ وا دەخوازىت كە بىتتە سەرۆك وەزىرىك كە بتوانىت

-----

(٦) (ئىرەدا پرووداوى نىلسون ماندىلام بىردەكەوتەوھ كە لە زىندان بوو ھەموو پۆژىك پىلاوھكانى بۆياخ دەكرد و پاكى دەكەردوھ و خۆى دەگۆرى، پاسەوانەكە پۆژىكيان لىي پرسى بۆ وا دەكەيت تۆ زىندانى ئەويش لە وەلامدا وتى لەوانەيە بەم جل و پىلاوانەوھ برۆم بۆ كۆشكى دەسەلات!).

هه موو پۆژه لاتى ناوه راست بخاته ژیر پکیفی حوکمرانى خۆی و خۆراک دابهش بکات به سه رياندا.

﴿وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتِنِي بِهَـذَا أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي ۖ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ۝ قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ ۚ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْمُ ۝ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ شَاءَ ۖ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَلَآ أَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۝﴾ يُوسُفَ

واته: پاشاکه دیسان وتی: پرۆن یوسفم بۆ بیتن تاییه تی ئەکه م به خۆم و ئەیکه م به راویژکاری خۆم، کاتیکی پاشا قسه ی له گه لدا کردو فه زل و لیها تووی بۆ ده رکه وتی: ئە ی یوسف ئەمرۆ تۆ له لای ئیمه جیگیریت و خاوه ن پله و پایه ی، ئەمینی له لای ئیمه یوسف ﷺ وتی: بکه به سه ره رشتیاری خه زینه کانی زه وی میصر له وه ی که خواردن و سه روه ت و سامانی تیایه بۆ ئەوه ی دادپه روهری بلاو بکاته وه و زۆلم و سته م نه هیلی و خه لکه که بانگ بکات بۆ عیباده تی خوای گه وره، به دلنایای من زۆر پارێزهرم و هه مووی ئەپارێزم، زۆر زانام له م بهاره داﷻ خوای گه وره ئەفه رمووی: به م شیوازه پله و پایه و ده سه لاتمان به یوسف دا له سه ر زه وی له میصر، له هه ر شوێنیک دانیشیت وه کو مالی خۆی هه لسوکه وت و مامه له ده کات، دوا ی ئەوه ی له به ندیخانه ی ته نگدا بوو په حمه تی خۆمان به هه ر که سیکی ئەبه خشین که ویستمان لی بیت نه جرو پاداشتی چاکه کاران نافه وتینﷻ به لام پاداشتی قیامه ت باشته بۆ باوه پداران که ته قوای خوای گه وره یان کردووﷻ.

زنجیره کانی ژیا نی حه زه ته ی یوسف به ناخۆشی به پری کرا، به لام له مه ولا قو ناغیکی تر ده ست پیده کات، زۆر جیاواز تره له زنجیره رووداوه کانی رابردوو!

دیمه نه کانی رابردوو بریتی بوون له لپیچینه وه له ئافره ته کان به گشتی و زوله یخا به تاییه تی و ونبوونی خانه واده ی (قو طیفار) له رووداوه کاندا به گشتی، هینانه دی په غبه تی یوسف و ده رچوون و ئاشکرا کردنی به رائه تی، چونکه ده بوو ئەو کاره ئەنجام بدات، یوسف پیغه مبه ره کاری پیغه مبه رایه تیش بانگه وازه، نا کریت پیغه مبه ریک ده ست به بانگه واز بکات و تۆمه تی داوین پیسی درابیته پال، چونکه بۆ خه لکی زۆر ئاسان ده بیت که رووبه رووی ببنه وه به و هۆکاری تۆمه ت و تاوانه ی که دراوه ته پالی، بۆیه جه ختی له سه ر پاکیتی و به رائه تی خۆی ده کرده وه، چونکه له مه ولا ده بیته پیاوی ده ولت و اتا له سیکته ری ده سه لات کار ده کات و له هه مانکاتدا بانگه وازیش ده کات، ئەم دوو کاره پیویستی به متمانە ی که سایه تی خودی مرو فە که

ههیه، بۆیه یوسف باشتین و جوانترین پهروه ده کراو بووه له ناو بنه ماله ی پیغه مبه رانه وه هاتبوو، پاشان خوای پهروه دگاریش به وه حی ئاراسته ی ده کرد و په وشتی به رزی فترده کرد و به جوانترین شیوه پهروه ده بوو.

وا ئیستا پادشا بانگی کردوو هه ونه که ی بۆ لیکداوه ته وه، پرۆژه یه کی ئابووری زۆر زه به لاهی خستۆته به رده م کۆشکی پادشایی، کاره کانی رابردووشی هه مووی جیگای پرز بووه، به چاو یکی زۆر گه وره ته ماشای یوسف ده کریت، پادشا هه روا ئازادی ناکات، به لکو ئازادی ده کات بۆ نه وه ی سوودی ل وهر بگریت ده بکاته راویژگاری خو ی چونکه پیاویکی راستگو و سه ر راسته و ئامانجی خزمه تی خه لکیه. جا به هه ردوو پرۆژه که ی که وا پرۆژه ی پیغه مبه رایه تی خه لکی له ناگر رزگار ده کات بۆ به هه شت، ههروه ها پرۆژه ی خزمه تگوزاری که خه لکی له برسیتی و نه هاهمه تی رزگار ده کات.

سه ید قوطب په حمه تی خوای لیبت ده لیت: خوژگه نه وانه ی که ده سه لاتدارن یان هه لبراون بۆ جو مگه کانی ده سه لات ژیا نی پیغه مبه ر یوسفیان ده خو ینده وه و تیده گه یشتن له وه ی که سه ره به رزی و شکو و عیزه ت و راستگو یی زۆر گرنگترو هه زار جار به هیز تره له ماده و مال و سهروه ت.

یوسف له گه ل پادشا دایه هه موو دیمه نه کان کۆتایی دیت، به وه ی چیت یوسف عه بد یکی عیبری نییه، به لکو (مکین) وانا خاوه نی خو یه تی و که سیکی دیاری ولاته، تۆمه تبار نییه به کار یکی تاوان و زیندانی بگریت به لکو که سیکی (أمین)ه، نه مه ش وته ی پادشایه، یوسف عَیْیَاسَکُم ئیتر که سیکی ئاسایی نییه، به لکو خاوه ن ده سه لاته و فه رمان په وایی ده کات.

داخو وه لامی یوسف عَیْیَاسَکُم چی بیت؟!

یوسف دهستی نه کرد به هه لدان به شان و شه وکه تی پادشا و هیچ ستایشی نه کرد، به لکو مافی خو ی بۆ گه راندۆته وه، ماستاو چی نه بوو وه کو خه لکی نه م پرۆژگاره، بکه ویته ده عوه ت و ده عوه تکاری و هاوار بکات بلیت خوا پایه دارت بکات جه نابی سه روک، له مانه هه مووی دوور بووه، نه وه ی نه وه نده ی تر که سایه تی به رز کرده وه. دوا ی پرۆژه که ی خو ی کهوت که له خه و نی پادشاهه لیکیدایه وه، بر وای ته وای به کاره که ی خو ی هه بوو، پاشان پاراستنی که رانه تی بنه ماله ی پیغه مبه ران که خو ی له ناو نه وانه وه هاتوو به بۆ بلاو کردنه وه ی دینه که ی.

زۆر به ساده یی فه رمووی: مکه لپرسراوی عه مبار و سایلۆ و بواری کشتوکال و ئاو و ئاوهرۆ، تا بتوانم نه م چه ند ساله ی که خو ش و شادی و ئاوهدانیه سوودی ل وهر بگرم بۆ سالانی نه هاهمه تی و ناخو ش و نا په حه تی.

ئىتر پىيوستە ھەلسىت بە كارە سەختەكەي، بەرپرسىارەتى قووتى ھەموو پۈژھەلاتى ناوہراستى دەكەويتە سەر، ئەمەش نابىتە غەنىمەت بۇ يوسف ﷺ، بەلكو تىركردنى گەلە بۇ ماوہى ۷ سالى ھەر وەكو ئاماژەمان پىدا پۈژھەيەكى زۆر زەبەلاحە، خۇ ئەم پۈژھە پارەى تىدا دەست ناكەويت ھەرچى كەسە خۇى لى دەشارىتەوہ چونكە بەرپرسىارەتییەكى زۆر گەورەيە، پىاوى خاوەن توانا و تايىبەتمەند دەرەقەتى نايەت، بەلام كارى پىغەمبەرەن ھەر وا ئاسان نىيە، ئەمەش برسیتىيە، برسیتىش شىتى و كافەر بوونى لە دوايە!

لېرەدا ئەم دوايەى يوسف ﷺ ناچىتە ئەو بنەما ئىسلامىيەى پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرەمۆيت: ھەرکەس داواى دەسەلاتى کرد پىنداردىت، پاشان خواى گەورە لە قورئاندا دەفەرەمۆيت: خۇتان بۇ خۇتان تەزكىيە مەكەن و بە پاکی خۇتان نىشان بەدن (فَلَا تُزَكُوا أَنْفُسَكُمْ)، دەقى فەرەمۇودەكەش دەفەرەمۆيت: إِنَّا وَاللَّهِ لَا نُؤَلِّي عَلَى هَذَا الْعَمَلِ أَحَدًا سَأَلُهُ، وَلَا أَحَدًا حَرَصَ عَلَيْهِ. (متفق عليه)

لەسەر دەمى رەسولى ئەكرەم محمد ﷺ حۇكۇمەت و دەسەلات ۱۰۰% ئىسلامىيە، بۆيە ئەم ھاوکیشەيە دەيگىرتەوہ.

بۇ ھەزرەتى يوسف ﷺ دەسەلاتىكى ئىطلاقيە دەبىت داواى دەسەلات بکات بۇ ئەوہى بىسەلمىنىت كە لە ھەموويان باشترە.

ئەم پۈژھەيەى يوسف زياتر بۇ ئەم سەردەمە گونجاوہ كە حیزب و رېكخراوہ ئىسلامىيەكان دەبىت بىسەلمىن لە ناو سىستەمى دىموكراسىدا كە ئەوان زۆر باشتر و شياوترن لە حیزبە عەلمانىەكان، ئەم باشترىنەش بە وتە نابىت دەبىت خاوەنى پۈژھە بن، وەكو حیزبى رەفاهى تورکيا تا سەردەمى ئۆردۇغان و لە پۈژھەلاتىش نمۇنەى ماليزيا.

ئايىنى ئىسلام كە ئايىنى ھەموو پىغەمبەرەنە، زۆر واقىيە و لەگەل ھەموو ژىنگەكاندا خاوەنى فىقھى تايىبەتى خۇيەتى، بەو شۆوہ کارکردنە چەقيوہتە كە زۆرىك لە حیزب و كۆمەلە كلاسىكىيەكان بىرى لى دەكەنەوہ، يان خىلافەت يان نەمان، لە نىوانى ئەم رەش و سىپىيەدا رەنگى تر زۆرە بۇ گەيشتن بە ئامانجى سىستەمى ئىسلامى كە خىلافەتە، جا وەكو ھەزرەتى يوسف دەسەلاتى ئىطلاقيە، يان وەكو مووسا ئۆپۇزسىۆنە، يان وەكو داوود و سولەيمان پادشايە، يان وەكو پىغەمبەرى خوا ﷺ ئىمپراتۆرىيە...ھتە.

گەرەنەوہ بۇ ناو مېژووى ژيانى ئەم پىغەمبەرە عەزىزە، ديارە پادشا راستەوخۇ داواكەى يوسف ﷺ جىيەجى دەكات و لە داھاتووودايە و پلە و پۇستى عەزىز وەرەدەگىرتەوہ، ئەمەش ماوہەكى زۆر يوسف دەستبەكار دەبىت و ماوہى ۷ سالى خۇشى و شادى ناو گەلان و بە تايىبەت

میسر بهرده وام ده بیټ، له م ماوه یه شدا یوسف کاری بانگه واز و پرژوی خزمه تگوزاریه کانی جوښ و خرؤش داوه، خه ریکی بونید نانه.

ئوهوی یوسف عَزَّوَاللَّهِ دواوی کرد له وه زیاتری پټ به خشر، چونکه خوی گه وه له قورئاندا ده فهرمویت: (يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ)، ئه مهش مانای وایه ئه وهی ئه یه ویت و ویستی له سه ریته پی به خشر، ئه مهش له به رانه ر فیللی براکانی و خستنه ناو بیر و فروشتنی و نازاردانی و له زیندانه وه بو نازاد بوون، له ناره حه تی و کویلایه تی بو عه زیز بوون و وه زیر بوون و ده سه لات، ئه م مه قام و پله و پاییه له لایهن خوی موته عاله وه یه چونکه پاداشتی چاکه کاران ون ناکات.

هه لبه ت له دنیا دا هه ر پاداشت ئه دریته وه ئه وانه که خاوه ن ئیمانی به هیز و خاوه ن ته وه کول و هه رگیز روو له خوی خوین وه رناگپرن، خاوه نی ئاکار و په وشتی جوان و په سندن، له کوټایشدا له قیامه ت پاداشتی گه وره تر و باشر و خیرتر ئه دریت به ئیمانداران و ئه وانه ی خو پاریزن.

له کوټاییدا یوسف هه موو ناره حه تییه کانی بو گوټا به جینشینکردن له سه ر زه وی بووه خاوه ن ده سه لاتیه گه وره و به رز - چو ن حوکمرانی کرد و چی کرد له و ئایه ته دا هه مووی ده رده که ویت که خوی گه وره ده فهرمویت: (إِنِّي حَفِیْظٌ عَلَیْمٌ)، پاریزه ر و ده ست پاکه و پاشان خاوه ن زانسته به کاره که ی.

رووداوه کان له قورئاندا باس نه کراوه خه لکی چو ن رووبه پرووی ۷ سال ناره حه تی بوونه وه و خاک چو ن وشکی کرد و ئاسمان بارانی نه باراند و نازار و ناره حه تی له میژوووه کاند باسکراوه، قورئان ته نها ئاماژه به خه ونه که و پاشان واقیعه که ئه دات که روو ئه دات دریژه ی باس و رووداوه کان له دیمه نه که دا یاخود له ناوه خنی ئایه ته که دا ده رده که ویت و منیش ئه م به شه به وه کوټایی پټ ده هیتم که یوسف عَزَّوَاللَّهِ بووه خاوه نی ده سه لات و ئه وه ی بیه ویت ده یکات له ولاتی میسر و ناوچه کان به گشتی، ئه م ناره حه تییه و وشکه سالی و قات و قریبه که وته ناو بنه ماله ی یوسف له قودس، زانیان له ولاتی میسر خواردن و خوړاک ده فروشرت.

بو ئه م مه به سته بنه ماله ی یوسف و براکانی و خزم و که سوکاری بو کرپنی خوړاک و پیداویستی پرویان کرده ولاتی میسر، له کاتیکدا نزیکترین جیگا بوو له وانه وه بو هاتوچو تا ولاتی میزو پوټامیا، براکانی یوسف به ره و ولاتی میسر که وته ری...

﴿وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ﴾ ۵۱ ﴿وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ أَتُنُونِي بِأَنْجٍ لَّكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ أَلَا تَتَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ﴾ ۵۲ ﴿إِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ

لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرُبُونِ ﴿٥٠﴾ قَالُوا سَتَرُوْهُ عَنْهُ اَبَاهُ وَاِنَّا لَفَعِلُوْنَ ﴿٥١﴾ وَقَالَ لِفَتَاتِيْنِهٖ اَجْعَلُوْا بِضَعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُوْنَهَا اِذَا اَنْقَلَبُوْا اِلَى اَهْلِيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٥٢﴾ يُوْسُفُ.

واته: براكانی یوسف له زهوی که نعان له شامه وه هاتن بۆ میصر بۆ ئه وهی که خواردن به رنه وه چونکه گرانی و نه بوونی بوو، یوسف سالی باری و شتریکی به خه لکی شوینیانی تر ده دا به نرخی ئاسایی خۆی پیش گرانییه که هاتنه ژووره وه بۆ لای یوسف عَزَّوَاللهُ، ئه م ئه وانی ناسیه وه له بهر ئه وهی کاتی به جیی هیشتن ئه وان ههر گه وه بوون به لām ئه وان یوسفیان نه ناسی له بهر ئه وهی کاتیک خستیانه ناو بیره که وه ئه و بچووک بوو ئیستا گه وه بووه، نه یانزانی چی به سه رهاتووه و گومانیان نه برد گه یشتبیتته ئه م پله یه ﴿٥٨﴾ کاتیک ئه وهی که داوایان کرد له خواردن و پتویستی سه فه ره که یان بۆی ئاماده کردن و پتی به خشین، دوا ی ئه وهی که پرووداو و به سه رهاتی خۆیان بۆ یوسف گیرایه وه که برایه کیان له مال به جی هیشتووه، یوسف داوای لی کردن که ئه مجاره هاتنه وه ئه و برایه ی ترتان که له باوکتانه و له دایکتان نییه که بنیامینی برای یوسف خۆی بوو وتی: له گه ل خۆتاندا بیهینن، ئایا نابینن که من چهند به ته واوی شتم پیتان داوه که له لای من دابه زیون چه ندی چاکه م له گه لدا کردوون و پرزی میوانداریم لی گرتوون ﴿٥٩﴾ به لām ئه گه ر ئه مجاره هاتنه وه ئه و برایه تان نه هیتا، ئه و هه یج شتیکتان پتی نافروشم و جاریکی تر نزیک من مه که ونه وه ﴿٦٠﴾ وتیان: هه ول ئه ده یین و کۆشش ئه که یین تا باوکی رپگه مان بدات له گه ل خۆماندا بیهینن، یاخود فیلیکی بۆ ئه دۆزینه وه تا رازی بکه یین له گه ل خۆماندا بیهینن، ئیمه ش هه ول ئه ده یین و که مته رخه می ناکه یین تا له گه ل خۆماندا بیهینن ﴿٦١﴾ یوسف به گه نجه خزمه تکاره کانی وت: ئه و خواردن و شتانه ی که هیناویانه بیخه نه وه ناو باره که یان و پییان بده نه وه، به لکو بیناسنه وه کاتیک گه رانه وه بۆ لای که سوکاریان، به لکو جاریکی تر بیتنه وه که بزائن خواردنه که یان به بی به رامبه ر پی دراوه، ئه وهی که خۆیان هینابوو یان پییان دراوه ته وه و گه ریندراوه ته وه بۆیان ﴿٦٢﴾.

له خاکی که نعان قات و قری دهستی پیکرد ناچار خه لکی ئه و جیگایه پروویان کرده میسر بۆ کرینی که رهسته و خۆراک، براكانی یوسف له و خه لکانه بوون که چوون به ره و ئه و ولاته و برستی تهنگی پی هه لچنی بوون، خۆیان کرد به عه مبار و جیگای کرینی خۆراک، یوسف ئه وانی ناسیه وه، یوسف گۆراوه سالانیکه له بهر چاوی ئه واندا نه بووه، به لām یوسف ئه وان ده ناسیتته وه، زۆر گۆرانکاری به سه ریاندا نه هاتووه شکلیان وای لی نه هاتووه که نه ناسرینه وه.

پاشان ئەوان ھەرگىز پروايان وا نەبووھ يوسف عەزىزى مىسر بىت و بگاتە ئەو پلە و پۆستە، لە كوئى بىريان دەچىت كۆيلەيەكى عىبرانى مندال خراوھتە ناو بىرىك ئىستا خاوەنى دەسەلاتىكى ئاوا بەھىز و توانايە!

يوسفىش خاوەنى ھەيەت و دار و دەستە و ھەشەم و خەدەم بووھ، بۆيە ھەرگىز بىريان بۆ يوسف نەچووھ، بەلكو ھەر لە بىريشاندا نەماوھ كە خاوەنى برايەك بوون بە ناوى يوسف لە ئىستادا، چونكە نازەھەتى برسىتى تەنگى پى ھەلچىون يوسف كە ناسىنەوھ، بەلام خۆشى لى ئاشكرا نەكردن ديارە پىتويستە وانەيەكيان فىر بكات و سەر لە نوئى كەسايەتى و ئاكار و رەوشتيان دابرىژىتەوھ، يوسف پىغەمبەرە و ئەوانىش براين، كەواتە بانگەوازي يوسف بۆ ھەموو كەسە، ئەى چۆن خۆى تەرخان ناكات بۆ برا و كەسوكارەكەى باشتىن رەوشتيان فىر بكات.

پىناسەى پىغەمبەرايەتىش ئەوھەيە كە لووتبەرز نىن و ھەمىشە لە ناو كۆمەلايەتى خەلكيدان، بۆيە پىدەچى، يوسف خۆى پىشوازي لە ميوانەكانى ولاتانى دراوسى بكات، چونكە لە ئايەتدا دەرەكەوئىت كە خۆى پىشوازي لە براكانى كردووھ، ديارە پىشوازيەكەش لايەقە بە شان و شەوكتەى ھەزەرەتى يوسف عَلَيْهِ السَّلَام، تەعاروفى لەگەل كردوون و ديارە ئەوانىش خۆشحال بوون و باسى باوكيان كردووھ كە پياويكى بەتەمەن و ھەتەمەن لە بنەمالەى پىغەمبەرەنە و پرسىارى چەند براى كردووھ لىيان كە چەند بران ئەوانىش وتويانە برايەكى ترمان ھەيە لە باوكمان بەلام لاى باوكمان بەجىمان ھىشتوھ و باوكم ھەز ناكات لىي دوور بكەوئىتەوھ.

لە دواى ئەوھى كە باريان كرى و كاروانيان ئامادە كەرد بۆ گەرانەوھ بۆ خاكى كەنعان و شارى قودس، پىش چوونيان يوسف داواى كەرد، ئەگەر ھاتنەوھ برا بچووكىستان لەگەل خۆتان بھىنن، زياتر خەزەمتان دەكەم و پەيمان و وەعدى زياترتان ئەدەمى لە خۆراك و كەرەستەكان كە پىداويستىتانە، ئەوانىش وتيان ھەولتيكى جەدى ئەدەين، بەلام پىدەچىت ئەو كارە زۆر سەخت بىت وشەى (سَرَاوْدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ) ئەمەش بە واتاي ھەول و كۆشى زۆرى دەوئىت، ديارە لە دواى يوسف، ھىچ متمانەى بە كورەكانى نەماوھ، بۆ برا بچووكەكەيان كە براى دايك و باوكى يوسف-ە.

پىش ناچىت يوسف مەبەستى تەنھا بىنىنى براكەى بووبىت، چونكە باوكى لە پىشتەرە لەگەل دايكى بۆ بىنين، يوسف وا پەى دەبرد كە بە ھىچ شىوھەك باوكيان متمانەيان پى ناكات جاريكى تر مندالەكانى راھىل لەگەل مندالەكانى خىزانەكانى تر بنىرئىت، چونكە ناكريت و ناگونجىت موشتاقى باوكى نەبىت و موشتاقى برايەكى بچووكى بىت، ياخود ئەيەوئىت دلىيا بىتەوھ كە ئەو تاكە برايەى دايك و باوكى ھەيەتى برا باوكىيەكانى نەيان كوشتووھ يوسف دەويست باوكى بىنىت، لە رىگاي برا بچووكەكەى كە رادەستى براكانى ناكات، بەلكو بلىت خۆشم دىم لەگەلتاندا.

هەر بۆیە سەرنجیان ڕادەكێشیت، بەهەر شیوەیەكە جاری تر بگەرێنەوه بۆیە بە دار و دەستە و ئەوانەی فەرمانبەر و هاوکاری بوون دەلیت پاره‌كانیان بۆ بگەرێنەوه، بێخەنە ناو بار و کاروانەكەیان كە چوونەوه دەزانن كە بە خۆپایی پێم بەخشیوون، سەرنجیان ڕادەكێشیت بۆ زوو گەرانه‌ویان بۆ ولاتی میسر، پاشان لە گەرانه‌وه‌دا تەماشایان كرد پاره‌كەیان بۆ گەرانه‌وه، ئەوه‌ش وای كردووه بگەرێنەوه بۆ جارتکی تر.

به لّام له راستیدا ئایه ته که وا نییه، ئه یه ته که ده فهرمویت: له دواى باس و خواس پنده چیت باسی باوکیان کردوو که پیغه مبه ره و برایه کی تریان لای باوکی ماوه ته وه یوسفیش میوانداری کردن، تیشوو ی ریگای دانق و پاره که ی بو گه رانده وه و ناچاری کردن به هاتنی براکه یان ئینجا خوراک و شتوومه کیان پیبدات، ده شیت بو پهروه رده کردنیان بوو بیت که داواى براکه یان ده کات، بو ئه وه ی فیری پاریزگاری و راستگوویی بن (والله أعلم) ئایه ته کان زیاتر له چه ندین واتا هه لده گرت، به ههر حال خواى گه وه ده فهرمویت:

﴿فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانًا نَحْمِلْ وَنَأْتَا لَهُ لِحَفِظُونَا ۚ﴾
 ﴿٣٧﴾ قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا ءَامَنُتُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِن قَبْلُ ۚ قَالَلَّهُ خَيْرٌ حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٣٨﴾
 وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضْعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَذِهِ بِضْعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ
 أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانًا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ لَن أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ
 اللَّهِ لَتَأْتُنِي بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ ۚ فَلَمَّا ءَاتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ يَبْنَئِي لَا
 تَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِن أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا
 لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٤١﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُم مَّا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ
 مِنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَلَهَا ۚ وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
 لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ يُوسُفَ

کاتیک گه ږانه وه بۆ لای باوکیان وتیان: ئه‌ی باوکه له‌مه‌ودوا هه‌چ خواردنێکی ترمان پێ ناده‌ن تا تۆ بنیامینی برامان له‌گه‌ڵماندا نه‌تیریت، بۆیه له‌گه‌ڵماندا بیه‌یڤه به‌هۆی ناردنی ئه‌وه‌وه بارێکی زیاتر خواردن ډډین، ئیمه‌ش به‌ دنیایی براکه‌مان ئه‌پاریزین و نایه‌لین تووشی هه‌چ زهره‌رو زیاتیک بێت ﴿٣٧﴾ یه‌عقوب فه‌رمووی: ئایا ئه‌مین بم له‌ ئێوه که‌ ئه‌پاریزین، هه‌روه‌کو چۆن پێشتریش ئه‌مین بووم له‌ ئێوه له‌سه‌ر یوسفی برای، به‌لام له‌ناوتان برد، خوای گه‌وره‌ باشترین پارێزه‌ره، له‌ هه‌موو به‌ره‌حم و سۆزه‌کان به‌ره‌حم و سۆزو به‌زه‌یه‌تیه‌وه به‌زه‌یه‌ی به‌ لاوازی و پیریمدا دێته‌وه ﴿٣٨﴾ دواتر که‌ شتومه‌که‌کانیان کرده‌وه بنیان ئه‌و شتانه‌ی که‌ له‌گه‌ڵ خۆیان بردووبانه بۆ

ئهوێ خواردنی پێ بکړن هه مووی گه پێندراوه تهوه بۆیان وتیان: ئه ی باوکه ئیمه چیمان له م وهزیره دهوێت ئهوه تا شتومه کی خۆمانی بۆ گه پاندوینه تهوه، ئه گه ر براکه مان له گه لمان بنێری خواردنی زیاتر دینین، براکه شمان ئه پارێزین باری حوشریک خواردن زیاتر له گه ل خۆماندا ئه هینین، ئه م زیاده یه ییش بۆ پاشاکه یان بۆ یوسف سووک و ئاسانه به لایه وه که بهمانداتی و لای قورس نییه ﴿١٥﴾ یه عقوب فهرمووی: کۆره که م له گه لتاندا نانێرم تا به لێنیکم نه ده نێ له لایه ن خوای گه و ره وه، واته: سویند نه خوون به خوای گه و ره که ئه پیا ریزن، که بردتان له گه ل خۆتاندا کۆره که م بۆ بگه پێنه وه ئیلا ئه گه ر هاتوو تووشی به لایه ک بوون و هه مووتان تیا چوون ئه و کاته ئه ویش له گه لتاندا تیا بچێ ده سه لاتتان نه بێ ئه وه ئه یته عوزر بۆتان کاتیک که سویندیان خوارد به خوای گه و ره که ئه پیا ریزن و ئه هیننه وه وتی: ئه وه ی که ئیمه ئه یلێن خوای گه و ره چاودێره به سه رمانه وه هه یج شتیکی لێ ناشاردریته وه ﴿١٦﴾ پاشان که پڕویشن وتی: ئه ی کۆری خۆم له یه ک پێگایه که وه مه چنه ناو میصره وه، ئه گه ر تووشی به لا و موسیبه ت بوون تا هه مووتان به یه که وه تووش نه بن، یاخود له چا و ترساوه له بهر ئه وه ی کۆره کانی یه کجار جوان بوونه نه وه کو بن به چاوه وه، به لکو له چه ند پێگایه کی جیاوازه وه بچه ژووره وه که پێگاتان بۆ ئه کیشم ناتوانم هه یج زه ره رو زیانیکتان لێ بگه پێنمه وه یان هه یج سوودیکتان پێ بگه یه نم و قه ده رو پیا ری خوای گه و ره بگه پێنمه وه حوکم و پیا رو هه لسوکه وت له م که ونه دا هه ر هه مووی ته نها به ده ست خوای گه و ره یه، منیش ته نها پشتم به خوای گه و ره به ستوه و متمانه م به خوای گه و ره هه یه، ئه وانه یشی ته وه کول ده که ن با ته نها ته وه کول بکه نه سه ر خوای گه و ره کاره کانیان ته نها به خوای گه و ره بسپێرن ﴿١٧﴾ کاتیک چوونه ناو میصره وه به و شیوازه ی که باوکیان فهرمانی پێ کردن له چه ند پێگا و ده رگایه کی جیاوازه وه چوونه ژووره وه ئه مه نه پیا راستن و هه یج سوودیکی پێ نه گه یاندن له وه ی که خوای گه و ره بۆ دانا بوون، ئه مه ته نها په حم و سۆزو خۆشه ویستی بوو له دلی یه عقوبدا بۆ مناله کانی ده ریبری، یه عقوبیش عَلَيْهِ السَّلَام خاوه نی زانیاری بووه که خۆمان فیرمان کردوه به لام زۆربه ی خه لکی ئه وه ی که یه عقوب ئه یزانی نایزانن ﴿١٨﴾

پای گشتی زانیان له سه ر ئه وه یه که خۆراک و شتومه کیان بردوه، پاشان پێگایان لێ گیراوه، که جاریکی تر نه یان دریتی، گوایه یوسف پێی وتوون که ئیوه جاسوسن، ئه وانیش ئه وه یان به ره په رچ داوه ته وه که کۆری پیغه مبه رن و ناسراون به ١٢ سبطه که ی یه عقوب، یوسف ده لێت: ئه ی کوا دوو که سه که ی ترتان، ده لێن یه کیان له ناو چووه و ئه وێ تریان لای باوکمانه، بۆ بینینی برا که ی داوای کردوه له گه ل خۆیان به یینن و پا ره که شی بۆ گه پاندونه ته وه، به لام برا کانی نازانن که پا ره و که رسته کانیان بۆ گه راوه ته وه مه رچ نییه پا ره بوو ییت، ده شی ت پێسته و زیو و ئالتون... هتد بوو ییت.

راسته و خو چوونه لای باوکیان و رایانکه یاند که هه موو خوړاک و دانه و ئله یه کیان لای قه ده ده غه کراوه، تاوه کو براکه مان له که لدا نه یه ت نه و گه مارو یه مان له سه ر لا ناچیت، لیره دا خودی په یامه که ی یوسف بو باوکی تی، چونکه هه ردوو لا پیغه مبه رن، به دلنیا یه وه خوی گه وره نه گه ر به په مزیش بووه یه عقوبی ناگادار کردو ته وه که یوسف ماوه، چونکه خه ونه که ی نه ها تو ته دی، خودی نه م په یام و ها تو چوی نه م برایانه بو فترکردنی یه عقوب و یوسف ه، چونکه له داها تو وودا گه لیک له مانه دروست ده بن، نه گه ر نه مانه هه ر خو ار بن ئی به دلنیا یه وه گه له که ش ناو ده بریت به به نی ئیسرائیل، هه ر هه مان جیناتیان هه لگرتووه، بیجگه پیغه مبه ران و پیاو چا کانیان به هه ر حال حه زره تی یوسف رازی نا بیت، چو ن یوسف پلانه که یان بیر ده خاته وه، باوکی ته واوکه ری پلانه که یه ده لیت: چو ن پرواتان پی بکه م چیتان کرد له یوسف، وه کو نه وه ی که کرا هه مبه ر به یوسف، به ته مان بو نه میش وا بکه ن، به ناراسته و خو یی سه ر له نو ی بوخچه ی ۲۲ سال ده که نه وه، ئین عه باس ده قه رمویت: ۲۲ سالی تیچووه که چوونه ته وه لای یوسف عَیَّةَ اَتَمَ.

هیچ شتیکیان له یه عقوب پیغه مبه ر ده ست نه که وت، فه رموی برؤن وازی لای به ینن و هیچ متمانه م پیتان نییه، خو تان و په یمان و وه عدتان لای من نرخ (نه رزشی) نییه.

پاشان کوره کان رویشتن تا پشوو بدن و ماندویتی ریگیان ده ربجیت دواتر زانیان له هه رچی خه رچی و پاره و سه روه ته که یانه بو یان گه راوه ته وه، به په له ها تنه وه بو لای باوکیان و وتیان: ته ماشا بکه باوکه، هیچ پلانیکی نییه له ئارادا نه وه تا پاره که مان بو گه راوه ته وه و براکه مان ده به ین و کاروانه که مان زیاتر ده بیت له وشتریک و ناگاداری براکه شمان ده بین، خو شیان وا په یان ده برد که یوسف بیه ویت شتیک له براکه یان بکات، به لام که پاره و ئالتون و زیره کانیان بینی دلنیا بوون، که ته نها داواکاری هاوړتیانه بووه زیاتر ته عاروف و راستگو یی ده رخستنی نه وان بووه.

ئینجا کوره کان هه موو باسیکی به رژه وه ندی ده خه نه بهر چاوی باوکیان که زیاتر و زیاتر خوړاک و شتومه ک ده هیتن، نه گه ر براکه یان له که لدا بیت.

باوکیان رازی بوو به لام به مه رچی نه وه ی که سویندی بو بخو ن ده پاریزن خوی گه وره یان کرد به وه کیل، له سویند خو اردن به مه ش یه ک برایان سوینده که ی نه شکاند و مایه وه لای برا بچو وکه که ی که ناسراوه به (بنیامین).

حه زره تی یه عقوب کوره کانی ناگادار کرده وه که هه ر یانزه یان به چاریک و له ده رگایه کی شاره وه برؤن، به لکو دابه ش بین، له بهر دوو هوکاری چاو پیسی خه لکی و کاریگه ری، پاشان نه گه ر دوژمن له که میندا بوو بو یان هه موویان نه گیرن، چونکه ده ترسن که پلان له ئارادا بیت

چۆنه و چۆن نییه، پلانه که نازانن و یه عقوب هه موو حوکمیک ده گه پینتیه وه بۆ خوا، که نه مه ش مانای بپروا بوونی ته و اووه به قهزا و قهدهر به خیر و شه پری.

خوای گه و ره دوو حوکمی هه به، حوکمیکیان قهدهریه هیچ کهس توانای دهستکاری و دوا خستن و پینسخستنی نییه، که نه فهرمویت به ده بیت، حوکمی دووهم حوکمی شه رعییه که به یانی دهکات و له پریگای په یامه وه، که به پیغه مبه ریک ده نیریت، تا خه لکی پیاده ی بکه ن، نه ویش بریتیه له فهرمان و پریگری کردن له کاری خراپه.

هه موو که و تنه پری و وه سیه ته که ی باوکیان جی به جی کرد و له بهر نه وه ی گرانی و قات و قری بوو، مه بهستی یه عقوب ده شیت بۆ نه وه بوو بیت که وا نه زانن کاروانن و چه ته و پریگه کاروانیه کان پریگیان لی بگرن.

نه و تپروانینه ی یه عقوبیش ته نها ئاموژگاری و وه سیه تیک بوو بۆ کوره کانی کرد بۆ پارێزگاری وه کو هه موو باوکیکی دلسۆز.

﴿وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾﴾
يُوسُفَ

واته: کاتیک که چوونه ژوو ره وه بۆ لای یوسف دوو دوو له شوینیکدا داینان، برا که ی به ته نها مایه وه چونکه یانزه کهس بوون، باوه شی به بنیامینی بریدا کرد خو ی پین ناساندو وتی: من یوسفی براتم خه فته مه خو و دلته نگ مه به به و کرده وه خراپانه ی که له رابردو ودا به رامبه ر به من کردو و یانه ﴿٦٧﴾

خودی یوسف مندال بووه که نه م برایه ی جیه پشستووه، ماوه ی ٢٢ ساله له یه ک دوورن، یوسف که به جی هیشتووه ده شیت شیر خۆره بوو بیت، گوايه هه موو براکان دوو دوو دانیشن بنیامین به ته نها مایه وه، یوسف وتی: من ده بم به یه کیک له براکانت و له گه لت دا ده نیشم، دیاره هه ر له و دانیشن ته دا خیرا یوسف ئاشکرای دهکات که برای دایک و باوکی یه کترن.

پرسیار نه وه یه بۆچی یوسف هه ر له سه ره تاوه خو ی ئاشکرا نه کرد و ئیتر نه م هه موو هات و چۆیه ی له چیه؟!

وه لآمی نه و پرسیاره هه ر وا ساده نییه، نه وان ئامادده بوون یوسف له ناو بهرن، خو نه گه ر یوسف خو ی ئاشکرا بکردایه، نه وا ژۆر پریگای تیده چوو له گه رانه وه شدا باوکیان بکوژن بۆ نه وه ی وه کو یوسف ماوه باوکیان به کاره که یان نه زانیت و له ناویان ده برد، بۆیه یوسف وانه یه کی وای پینشکه ش کردن، که هه رگیز له بیرى نه که ن، یاخود نه گه ر برا که ی له ده ست وه رنه گرتبایه ده شی

وه کو بارمته لای خوځیان بیانته لایه ته وه بو مه رجیکی تر تا یوسف رازی بکهن، به لام حه زره تی یوسف هه موو سه ره کانی لن گرتن توانای هیج پلاندانیکي تریان نه بوو.

ئینجا یوسف بو ته مّ کردنیان و ثاقل کردن و بهر زکردنه وهی ره وشتیان پلان داده پرژیت، داخو پلانی یوسف عَلَيْهِ السَّلَام چی بیت.

﴿فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَيْتُهَا الْعِبرُ إِنَّكُمْ لَسِرْقُونَ ﴿٦٠﴾ قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوا تَفْقِدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٦٢﴾ قَالُوا نَالَهُ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتُمَا لِتُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سُرِقِينَ ﴿٦٣﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٦٤﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٦٥﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ رِغَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ رِغَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ تَرْفَعُ دَرَجَتٍ مِّنْ نَّشَأٍ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٦٦﴾ * قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبَيِّدْهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرٌّ مَّكَاتًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا يَتَّيْتُهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٨﴾ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَّعَتَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذَا لَطَلِمُونَ ﴿٦٩﴾﴾ يُوسُفَ

واته: کاتیک باری بو ئاماده کردن و بهر یکه وتن به بن ئه وهی هه ست بکهن ئه و صاعه ی که خواردنه که یان پښ ئه پیوا، یان خواردنه وهی پښ ده خواردنه وه که له زیو یان ئالتون بوو خستیه ناو باری بنیامینی برابه وه پاشان بانگیژیک بانگی کرد ئه ی خه لکی کاروانه که به دنیایی ئیوه دزن ﴿٦٠﴾ ئه مانیش پرویان تی کردن و وتیان: ئیوه چیان ون کردووه به دوا ی چیدا ئه گهرین ﴿٦١﴾

وتیان: صاعی پاشامان بزر کردووه پیش ئه وهی بگهرین هه ر که سیک بمانداته وه بو مان بیتنی باری حوشریکی تریشی ئه ده نینی و من که فالت و زه مانه تی ئه که م که باری حوشریکی ئه ده نینی ﴿٦٢﴾ وتیان: سویند بن به خوی گه و ره ئیوه خویشان ئه زانن و یوسفیش ئه زانی که ئیمه نه هاتووینه ئاشووب له سه ر زه ویدا بگهرین و دزی بکهین ئیمه دز نین و نه بووین ﴿٦٣﴾

وتیان: ئه ی ئه گه ر ئیوه دروژان کردو دزه که له ناو ئیوه دا بیت سزای ئه و که سه چی بیت که دزیه که ی کردووه ﴿٦٤﴾ وتیان: سزای ئه و که سه ی که له ناو باره کهیدا ئه و صاعه بدوژرته وه ئه وه سزاکه یه تی، واته ئه دربی به و که سه ی دزیکه ی لیکراوه به و شیوازه سزای سته مکاران ئه دهینه وه ﴿٦٥﴾ ئه وانیش یه که مجار باری براکان گه ران پیش باری بنیامینی برای یوسف بو ئه وه ی

که گومان نه چیتته سهریان، دواتر که گهران له ناو باری بنیامیندا دهریان کرد، خوای گه وره
 نه فهرموویت: بهم شیوازه نه خشه مان بۆ یوسف دانا نه خشه یهک که خوا پتی رازیه و پره له
 حیکمهت و بهرژه و هندی، نهو سزای براهی خوی نه دا به گویره شی ریعتی پاشاکه به و هی که
 نه بوایه لئی بدرایاو دوو قات غه رامه بکرایه، به لام نه م به گویره شی ریعتی به عقوبی باوکی
 کردو کردی به کوپله و بۆ ماوه ی سالتیک لای خوی هیشته و نه لای نه گهر خوای گه وره ویستی
 لئی بیت پله ی ههر که سیک بهرز نه کهینه و نه که ویستمان لئی بیت و نه کوپله و پایه ی یوسفمان
 بهرز کرده و نه سهرووی هموو خاوهن زانیاریه که و نه زانیه کی تر هیه تا ده گاته خوای
 گه وره ❸ نه وانش و تیان: نه گهر براهه مان دزیشی کرد بیت نه و پشتریش براهه کی هه بوو که
 یوسف بوو دزی کردوو، که نه وتری باپیری بتیکی هه بوو په رستوو یه تی نه میش دزیو یه تی و
 شکاندوو یه تی، یاخود و تراوه ههر تۆمه تیک بوو داویانه ته پال یوسف و هیچ دزیه کی
 نه کردوو، یوسف نه م شته ی له نه فسی خویدا شارده و نه و ده ری نه بری، خه فته ی خوارد له و
 قسه یه ی که کردیان و نازاری پنی گه یشت، له دلی خویدا وتی: ئیوه خراپترین شوین و
 مه نزیله تان هیه له بهر نه و هی دزی کردیان دایه پال یوسف، خوای گه وره زاناره که ئیوه
 راستگو نین له و هی که دزی نه دهنه پال یوسف و بهم شیوازه و هسفی نه کهن ❹ و تیان: نه ی
 عه زیزی میصر باوکیکی پیره میردی به سالچووی ته مهن گه وره ی هیه ناتوانی به بی نه م کوره
 بژیت، یه کیک له ئیمه له جیی نه و دابنی و له لای خوت به ندی بکه ئیمه نه بنین تۆ که سیک
 چاکه کاری به رامبه ر به هموو خه لک، به تاییه تی به رامبه ر ئیمه ش نه م چاکه یه شمان له گه لدا
 بکه و نه و براهه مان بده و نه و براهه کی ترمان له لات جی دلیین ❺ وتی: په نا به خوای گه وره ئیمه
 هیچ که سیک نابهن ته نها نه و نه بیت که شتومه که که ی خۆمان له لای بینوه ته و، نه گهر
 که سیک تر له جیاتی به رین نه و به دلنایی زولم و سته ممان له و که سه کردوو ❻

یوسف و بنیامین دیاره دوا ی به یه ک گه یشتیان قسه و باسی زوری تریان کردوو، ژیا نی له
 ماوه ی چه ند پوژیک که به یه که و نه بوون بۆ گپراوه ته و، یوسفیش هه والی ته وای دایک و
 باوکی زانیوه و ئینجا کاتی نه و یه براهه کی هه موو که رسته و کاروانه که یان ریک ده خه ن و
 ده یانه ویت بگه رپنه و نه بۆ خاکی که نعان و یوسف پلان داده رپژیت و هه لبه ت براهه کی لئی
 ناگادار ده کاته و، بۆ نه و هی نه ویش ده ور ببینیت له گه لدا.

پلانه که ش بریتیه له: هه موو نه و بارگه ی بۆ پپچانه و نه ماوه ی میوانداریان ته و او بوو، یه کیک
 له جامی شهرباب خواردنی مه لیک و نه کو پلانیک به پاسه وانه کانی وت بیخاته ناو باری براهه کی
 که له دایک و باوکیکن، هه روه ها نه و جامه یاخود کوپه بوو بۆ پیوانه ی دانه ویتله بۆ خه لکی،
 پلانه که وا بوو که گوایه براهه کی دزیو یه تی، کاروانی براهه کی یوسف به ریکه و نه به ره و خاکی

که نعان، له پر دوور نه که و تنه وه له سنووری شار که سیګ بانگی دا گوايه جام پیوانه ی پادشا دزراوه، ئه ی ئیوه کاروانچپانی که نعان ئیوه دزیوتانه.

براکانی یوسفیش ترسان که واهوان کاری واه انجام نادهن، چونکه له که سایه تیان ناوه شته وه دزی، نه وانیس زور له خو یان دلنیا بوون که دزی ناکهن و وتیان جا چیتان ون کردووه، پاسه وانه کانی یوسف نه وانه ی که هه لسا بوون به پلانه که وتیان کوپ و پیوانه که ی پادشا ئالتونه و هه روا شتیکی ساده نییه.

پاشان بانگ چیه که وتی هه ر که س بردوویه تی له بهر نه وه ی په وشه که گرانییه و قات و قریه، لیخوش ده بین و پاداشتی نه ده ینه وه به و شتریک خوړاک نه وه ش فهرمانی عه زیزه.

براکانی یوسف هه موو له خو یان دلنیا بوون، که کاری وایان نه کردووه، وتیان فهرموو بگه رپن، ئیوه ده زانن ئیمه خراپه کاری و به دی له سه ر زه ویدا دروست ناکه ین، سویند به خوا ئیمه ش دزی ناکه ین، نه و کاره له ئیمه ناوه شته وه، پاشان یوسف وتی له شه ریعه تی باو باپیرانتاندا نه گه ر که سیګ دزی بکات چی لږ ده که ن، نه وانیس هه موو وتیان: یان ده بیته کویله، یاخود دیل، چونکه له زولمکاران هه ژمار ده کریت.

یوسف عَلَيْهِ السَّلَام شه ریعه تی پادشای میسری به کار نه هینا، به لکو شه ریعه تی پیغه مبه رانی به کارهینا! خو نه گه ر به شه ریعه تی پادشا رازی بوونایه نه ی ده توانی براکه ی لای خو ی بهیلتنه وه.

له دوا ی پشکنین، جامه ئالتونه که یان له باره که ی بنیامین ده رهینا و هه موو براکانی تووشی شوک بوون، براکانیشی هوکمیان کردووه به شه ریعه تی باو باپیرانیان بریار باند او ده که شه ریعه تی نه وانیس له لایه ن خوای په روه ردگار ه وه یه.

یوسف وانه یه کی وای دانن که زور ئیحراج بن لای باوکیان، چونکه پاش که میکی تر دیسانه وه نیه تی خراپیان ده رده که ویت که تووشی په رچه کردار ده بن، لږه دا نه گه ر ته ماشای په وشه که بکه ین خوای گه وره وشه ی ئایینی به کار هینا وه بو یاسا و رپسای پادشا، که واته هه ر که س دانه ری ته شریع بوو با هه ر یاسا و رپسایه ک بیت، نه وه ده چته خانه ی ئایین، بو یه یوسف و براکانی پابه ند بوون به شه ریعه تی خوا ییه وه نه ک شه ریعه تی پادشای میسر.

که واته دین واتا سیسته م و یاسا و رپسا ده گریتنه وه...

بگه رپینه وه بو ناو قوولایی پرووداوه کان، براکانی یوسف له و په ری ئیحراجیدان له دوو سه ره وه سه ریکیان جاریکی تر ناتوانن بگه رپینه وه بو کرپینی خوړاک، پاشان سویندیان خواردووه

لای باوکیان که ئاگایان له براکه یان بیت، پاشان له رەت دانەوێی ئەو کارە ی براکه یان وتیان: براهەکی تریشی هەبوو دز بوو! خێرا تانە و تەشەر یان دا لەو خێزانە ی که یوسف تیدا هاتوو یاخود لە بەشی یوسف و خێزانە که ی تا ئەم سەر دەمە ش هەر خاوەنی بوغز و پقن دەر حەق بە یوسف بۆ یە خێرا دزیشان دایە پال یوسفی براهان.

یوسف لە پرووی دا دەر نە کەوت که پێینا خۆشە، بە لکو شار دیەو تەنھا فەر مووی ئەمە ی دە یلێن تەنھا وەکو جینیۆک نییە، بە لکو تۆمە تە و خۆ ی گەورە ش ئەم تۆمە تە ئەگەر نا راست بیت ئەو تۆلە ی لە سەر دە کاتەو، بە دلنیا ییەو سزاکە ی وەر دە گرن، زۆر نە کەوتە مونا قەشە و باس و خواس پاشان فەر مووی: ئەم وە سفە ی یوسف که دە یکن خۆ ی گەورە ئاگادارە لە سەری زۆر بابە تیانە لە گە لیاندا رە فتاری کردوو، برا که ی لێ وەر گرتن.

پاشان کەوتنە بواریکی زۆر ئیجراج و سەر شوپی، بیریان لەو پە یمان و سوێند خواردنە کردوو که بۆ باوکیان وتبوو، هاتن داوای رە جا و سۆز و میهرە بانی یوسفیان کرد که واز لە برا که یان بهێنیت، چونکە باوکی زۆر پیرە و دلی بەو کورە ی خۆشە و جیا بوونەوێ لێ نییە با یە کێک لە براکانی تری بخاتە جیگای؟

یوسف-یش فەر مووی: پە نا بە خوا ئەو لە من ناوە شپێتەو که کە سێکی بێ تاوان بخەمە جیگای کە سێک که دزی کردوو، ئەمە ش وانە یەکی تر بوو پێشکەشی ئەوانی کرد، تا جاریکی تر فێر نە بن لە خۆیانەو خە لکی تاوانبار بکەن، هەر چە نده براکانی یوسف بە زمانی عیبری ئاخافتیان دە کرد یوسف عیبری دە زانی بە لām بە زمانی میسری کۆن قسە ی لە گە ل کردوو که پێی وتراوێ زمانی (وسطه)، دیارە وەر گێرێ لە نێوانیاندا هە بوو.

جا یوسف عَلَيْهِ السَّلَام فیریان دە کات، هەر کە س کە سێکی بیتاوان تاوانبار بکات زو لمی کردوو لە زالمە کان هە ژمار دە کریت.

هیچ چاره یە کیان نە ما زانیان یوسف لە سەر هە لوێستی خۆ ی بە رده وامه بنیامین راده ستی ئەوان ناکات.

﴿قَلَمًا أَسْتَيْسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَحِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِيَ أَبِي أَوْ يَخُذَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٥٠﴾ أَرْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَتَا بَنَاءَ إِنَّ أَبْنَاكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٥١﴾ وَسَلِّ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٥٢﴾﴾ يُوْسُفَ

واته: کاتیک بئ ئومید بوون له یوسف پویشتن له خه لکی جیا بوونه وه و به چیه چپ و نهینی به یه که وه قسه یان کرد، گه وه که یان پیی وتن: ئایا نازانن که باوکتان عه هه و به لئینی لئ وه رگرتوون به خوای گه وه که سویندتان بو خوارد به خوای گه وه که ئه بئ کوره که ی بپاریزن و بوی بگه پرنه وه، پیشتریش که که مته رخنه میتان کرد له حه قی یوسفدا من ئه م زه وی میصره به جئ ناهیللم و لئی ئه مینمه وه تا مه گه ر باوکم ئیزنم بدات و بلئ: وه ره وه ئه و کاته دیمه وه یان خوای گه وه بریاریکی تر بدات به وه ی که بتوانم براکم پرگار بکه م و بیهینمه وه خوای گه وه باشرین بریارده ره ﴿٨٥﴾ ئیوه ش بگه پرنه وه بو لای باوکتان بلئن: ئه ی باوکه ئه م کوره ی تو دزی کردووه، به چاوی خوومان نه مان بینیه دزی بکات ته نها کاتیک زانیمان که صاعه که یان له ناو باره کهیدا ده رکرد، ئیمه ی ش شتیک که غه یب و نادیار بیت ئاگاداری نین تا بوومان ده رکه وئ، واته: کاتیک که ئه م دزی کرد بیت مه گه ر ئیمه خه و تبیتین ئاگامان لئ نه بووه ﴿٨٦﴾ پرسیار بکه له خه لکی میصر که ئیمه له وئ بووین، ئه و کاروانه ی ش که له گه لیاندا هاتین پرسیار له وانیش بکه که ئیمه راستگوزین له و قسانه ی که ئه یکه ین که دزی کردووه و بردوو یانه ﴿٨٧﴾.

به ته واهه تی دلنیا بوونه وه که یوسف هیچ هاوکاریان ناکات بو براکه ی ئینجا که و تنه بیرکردنه وه چی بکه ن، ئینجا برا گه وه که یان که و ته باسی ئه و عه هد و په یمانه ی که داویانه ته باوکیان، ئه مجاره ش هه ره وه کو چوئن یوسفیان سه رگه ردان کرد، بیران ده خاته وه که زیاده پرۆیان کرد له به رانه بر یوسفی برایشان ئینجا ئه گه پرنه وه روشدی برا گه وه که یان و ده لیت: من میصر جئ ناهیللم و ناگه پرنه وه به چ چاو و پرویه ک پرویه پرووی باوکم بیمه وه، یان خوای گه وه حوکم و فه رمانم له سه ر ده کات، دیاره مه به سته وه حی بووه له پئگای باوکیه وه.

داوا ده کات له براکانی تر که هه موو بگه پرنه وه، به باوکتان به راشکاوانه پابگه یه نن که کوره که ت دزی کردووه، ئه وه ی ش بینومه و پروداوه که یه بوی بگپرنه وه، پاشان ده توانیت به رسیت له و قافلانه ی که له ولاتی میصره وه ده گه پرنه وه، مه به ست (قریه) ئه و جیگایه ی که پروداوه که تیدا پرووی داوه، بلئن به باوکه مان خه لکیکی زور شاهیدی و ئاگاداری ئه و ره وشه بووه، ته نها نه بووین و کاره که له نیوانی ئیمه دا پرویدابیت که سانیکی زور ئاگادار بوون به و ره وشه و پروداوه.

داخو له دوا ی قات و قری و گرانی، بو باوکی پیران یه عقوب چ هه والیکی تر ده به نه وه و چوئن باوکیان پیشوازیان لئ ده کات، ئه م زنجیره یه ش لیره دا کو تایی دیت به گه یشته وه ی یوسف و براکانی و ئیحراج و سه رشووری براکانی و دل ناره حه تی یه عقوب.

خوای گه وره ده فهرموویتی: ﴿قَالَ بَلْ سَأَلْتُ لَكُمْ أَنْفُسَكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَتَّاسِفُنِي عَلَى يُوسُفَ وَأَبْيَضْتُ عَيْنَاهُ مِنْ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتُوْا تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ﴾ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿يَبْنَئِي أَدْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأْيِسُوا مِنْ رَّوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِئُسُ مِنْ رَّوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾ ﴿يُوسُفَ

واته: کاتیک که گه پانه وهو بو یه عقوب عَیْبَالَلَّام - یان گپراه وه فهرمووی: به لکو ئەمه نه فستان ئەم ئیشه ی بو جوان کردوو و پازاندۆته وه که ئەلین: کوره که دزی کردوو له حهقیقه تدا ئەو دزی نه کردوو، فهرمووی: صهبرو ئارامگرتنیکی جوان ئارام نه گرم که هیچ گلهیی و گازندهیه کی تیا نه بیت له خوای گه وره، به لکو خوای گه وره هه موویانم بو بگه پیتیتته وه به دنیایی ههر خوای گه وره زور زاناو کاربه جتیه ﴿٣٧﴾ پشتی تی کردن و قسه ی له گه لدا برین و دیسانه وه خهفته تی بو یوسف عَیْبَالَلَّام خواردچاوی سپی بوو له غهم و خهفته تداو رهشایی له چاویدا نه ما، ئەو غهم و خهفته تی خو ی نه شارده وهو بو که سی دهر نه ته بری ﴿٣٨﴾ وتیان: سویند به خوای گه وره تو بهرده وام بری یوسف ئەکهیت و خهفته تی لی ئەخوی تا لهش و عهقلت بیهیز ده بیت و له ناو ده جیت یان ههر ئەمریت و تیا ئەچی ئەوهنده خهفته ئەخویت و ئەوهنده بو ی ئەگری ﴿٣٩﴾ واته: ئەوه پهری غهم و خهفته و سهخترینی، یه عقوب عَیْبَالَلَّام فهرمووی: شه کواو گلهیی و ئەوه پهری غهم و خهفته تی خۆم بو لای خوای گه وره دهر نه برم ئەوه ی که له لایه ن خوای گه وره وه من ئەیزانم ئیوه نایزان، له رهحم و بهزهیی خوای گه وره، یان پاداشت وه رگرتن له سه ر موسیبهت، یاخود خوای گه وره پتی وتووم و ئەزانم یوسف زیندوو، یان یوسف خهونه که ی راست بووه و ههر ئەگه پیتته وه ﴿٤٠﴾ ئە ی کور ی خۆم برۆن بگه پین به دوا یوسف و براکهیدا، [(تهحه سوس) گه پانه بو شتی چاک، (تهجه سوس) گه پانه بو شتی خراب] بیتومید مهن له رهحمه تی خوای گه وره، به دنیایی هیچ که سیک بیتومید نابیت له رهحمه تی خوای گه وره ته نها که سانیکی کافرو بیباوه ر نه بیت ﴿٤١﴾

گه پانه وه بهرده م باوکیان و پرووداوه که یان بو گپراه، به لام یه عقوب به دل پر ئازار و دل شکاو به یوسف وا کوپتیکی تری ههر له خیزانی راحیل له دهست دا، بیجگه حالی یوسف داخو دایکی یوسف له چ حال و رهوشیکدا بیت، لیره دا خوای گه وره زیاتر خۆشه ویستی باوک ئەدات، چونکه خۆشه ویستی دایک قسه و باسی ناویت، دایک خۆشه ویستی له باوک به هیز تره بو منداله کانی، لیره دا لایه نی باوکایه تی زیاتر نشان نه دریت و دهرده که ویت چونکه دایکی یوسف و بنیامین له ناو پرووداوه کاندایه و حال و گوزهرانی باشر نییه له حه زره تی یه عقوب، چونکه

پرووداوه کانش په یوه ندى به میژوو و ژيان و پیغه مبه رانه وه هه یه، میحوهره سهره کییه کان دهرده که ون، نهک هه موو لاکانی تریش، یه عقوب له باسی گورگ خواردنی یوسف وه سفه که ی به راست نه زانی، به لآم لیږه دا پرووداوه که ی به راست زانی، لیږه وه هیوا دهرده که ویت، نه گهر چی دلی پر نازار و شکسته یه، ده لیت خوی گه وره به لکو هه ردوو کیانم بو بگه پښتته وه، هه موو نه مانه په یوه ندى به جوانی نارام گرتنه وه یه، نارام گرتن به واتای نه وه ی هه رگیز ناشوگری و دهنگ به رزگردنه وه پروو نادات له نه نجامی فهرمانی خوی، هه روه کو هیوای بو گه پرایه وه بو هاتنه وه ی هه ردوو کیان، به لآم سیفاتی خوی گه وره ی خسته پروو (العلیم الحکیم)، واتا خوی گه وره زانایه چی پروو نه دات له پرووداوه کان و حه کیمه، به پښکڅستنی هوکاره کان، خوی گه وره به زانستی و حکیمه تی سترا تیژی قهزا و قه دهر پښک ده خات و فهرمانی پښه کات.

نهم هیزه ئیمانییه به هیزه له ناو دلی نهم پیاوه به سالآچووه، هیوا و ناوات و ره جایه له خوی په روه ردگار وه، هه ست گردنه به ره حمه تی خوی موته عال، نهم شعوره ته نها له دلی نه و کومه له خه لکه هه لېژارده دهرده که ویت که هه موو ژيان و کار و فهرمانیان گری داوه به خوی موته عال وه، نه و هه ست و شعوره قووله ش هه رگیز هه لېان له گه لدا ناکات به رامبه ر به خوی په روه ردگاریان.

پاشان دیمه نیکی تری نهم باوکه دل پر ناسوره بو دوو کوره که ی چووه خه لوه تگه که ی خوی، نه وه نده به ته نها گریا بوو چاوه کانی له ده ست دا بوو بو کوره خو شه ویسته که ی یوسف، وا ئیستا بنیامینیش هاته سهر خهم و خه فته تی، باشتړین چاره ش نارام گرتنه، هوکاری له ده ستدانی نهم کوره شی خهم و ناسوړی یوسفی بو نو ی کرده وه، ههر بو یه فهرمووی حه زره تی یه عقوب به داخه و هم بو یوسف، خهم و خه فته و گریان چاوی په شایي تیدا نه بوو له دواى ناسوړ و نازاری له دووړی یوسف.

ته نانه ت مندال و خپزانه کانی نه وه نده به زه بیان پیادا ده هاته وه، بو نه و هه موو نارپه حه تییه ی ده یچه شت، سهرزه نشتیان ده کرد، ده یانوت خو ت له ناو ده به یت به هوکاری بیرگردنه وه ت له یوسف، یوسف ته واو بوو جاریکی تر ناگه پښتته وه و به ته مای مه به!

هه موو خهم و غه مباریه کانی واز لی ده هیتا بو خوی موته عال، یه عقوب هه رگیز سکالای نه بردو ته لای هیچ که س، هه میشه په یوه ندى له گه ل خوی په روه ردگار دا بوو، په یوه ندیه کی زوړ توند و تو ل و خوی گه وره زوړ شتی فیر ده کرد، ههر بو یه هه ست به خوا په رستییه کی زوړ توکمه ده که یت که ده لیت هه موو خهم و موصیبه ته کانم ده گه پښمه وه بو لای خوی موته عال، نه مه ش موخی به ندایه تی و ئولو هیه ته، ههر له پښگای نه و په یوه ندییه خوی گه وره فیری کرد که مه ئیوس نه بیت له کوره کانی و به تابیته یوسف، ههر بو یه نه و ماوه دووړ و درېزه گوپی بو کوره کانی نه گرت، چاوه پروانی یوسفی ده کرد، پروو به پروی نه و واقیعه سه خت و گرانه

ده بووه وه، هیچ گۆرانکاریه کی له ههست و نهستی به عقوب دا نه کرد، چونکه زۆر متمانه ی به پهروه ردگاری هه بوو، ئه مهش ئه و ئیمانه بهرز و کامله یه که خوای موته عال دهیبه خشیده پیاو چاکان و پیغه مبه رانی، ههر بویه یه عقوب جاریکی تر به باسی یوسف کوره کانی ئاگادار ده کاته وه ده لیت کوره کانم بی هیوا مهن له په حمی خوای گه وه هه لسن برۆن بگه پین به دوا ی یوسف و براهه یدا، ده یزانی په یوه ندیه که له نیاوان هه ردوو کوره که یدا له ئارادایه، بویه دیسان یوسفی له گه ل بنیامیندا باس کردوو، خو نه وتراوه کوره که ی تری کوژراوه یان مردوو به لکو له جیگایه که دهست به سه ره، به لام یه عقوب باسی یوسفیش ده کات، ئه مهش ئه و زانسته یه که خوای موته عال به خشویه تیه یه عقوب خه لکی تر نایزانیته.

جا قورئان وشه ی (فتحسسا) به کار ده هینیت، چونکه ده بیت به ئیساس و ههست و درک پیکردن یوسف بدۆزنه وه، چونکه یوسف له چاویان ون بووه ناتوان به شیوه و شکل بیناسنه وه.

ئینجا وانیه که فیری منداله کانی ده کات ئه ویش بی هیوا نه بوونه، خو ئه گه ر مروفی بی هیوا بو ئه و کاری بو ناکریت، هه موو ژبانی له سه ر بونیادی ماددی بونیات ده نیت، به لام مروفی ئیماندار بونیادی هه موو ژبانی و کردار و بیرکردنه وه ی په یوه سته به خوای پهروه ردگاره وه، خوای گه ورهش له هه موو توانداره کان به توانا تره و به ده سه لاتره، ئه وه ی ویستی له سه ر بیت ده بیت ئه وه شی نه به ویت به دلنیا یه وه نابیت، بویه ده رچوون له هه موو ناره حه تی ئازار و دلّه راوکییه که زۆر ئاسانه لای پهروه ردگارت، بۆت بگۆریت به ئارامی و ئاسایش و خوشحالی و په حمهت به لام به و مه رجه ی متمانهت به خوای خو ت هه بیت و دل و میشک و هه موو کردارت به وه په یوه ست کرد بیت.

﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَكْنَا الضُّرَّ وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُزَجَّجَةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ۝ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ۝ قَالُوا أَأَنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَاقَبْنَاكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ۝ قَالَ لَا تَثْرِبَ عَلَيْنَا الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۝ أَذْهَبُوا بِقِيصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ۝﴾ يُوسُفَ

واته: کاتیک گه پانه وه بو میصر چوونه ژووره وه بو لای یوسف وتیان: ئه ی عهزیزی میصر خو مان و که سه وکارمان تووشی زه ره رو زیانیکی زۆر بووینه، له بی بارانی و وشکه سالی و نه بوونی شتومه کتکی خراپمان هتاوه کهس لیمانی وه رناگری و لیمانی ناکریت، تو خواردمان پین بده له به رامبه ریدا به باشی و به ته واوی وه کو پیشتر چاکه شمان له گه لدا بکه و زیاترمان بده رت،

ياخود براكه مان بۆ بگه پرنه وه به دنيایى خواى گه وه پاداشتى ئەو كه سانه ئەداته وه كه چاكه كارن و ئەبه خشن ﴿٨٨﴾ كه يوسف براكانى باسى نه بوونى و حالى خرابى خويان كردو ئەميش بىرى باوكى كه وته وه به زه يى پيياندا هاته وه خوى ئاشكرا كردو فهرمووى: ئايا ئەزانن ئيوه پيشتر چيتان به يوسف عَزَّوَاللَّهِم و براكه ي كرد؟ كاتيك كه ئيوه نه زان بوون ﴿٨٩﴾ وتيان: به دنيایى تۆ يوسفى، هەر ئەوه نده كه ناوى يوسفى برد زانيان كه ئەمه خوى يوسفه و سەريان سورما فهرمووى: بەلێ؛ من يوسفم و ئەميش بنيامينى بrame، به دنيایى خواى گه وه نيعمه تى خوى پزاند به سەرمانداو پزگارى كردین، هەر كه سېك ته قواى خواى گه وه بکات و ئارام بگرئ ئەوا به دنيایى خواى گه وه پاداشتى چاكه كاران نافه وتينيت ﴿٩٠﴾ وتيان: سوئند به خواى گه وه، خواى گه وه تۆى هەلبژاردو فەزلى دايت به سەر ئيمه دا، ئيمه به پاستى هەلەو تاواغان كرد ﴿٩١﴾ فهرمووى: ئەمرو هيج سەرزە نشت و لۆمه ناکرین بەلکو ليتان ئەبوورم، خواى گه وه ليتان خوش بيت، هەر خواى گه وه زۆر به پەرحم و به زەبیه و له هەموو كەس به پەرحم و سۆزو به زەبیره ﴿٩٢﴾ ئەم قەميسەم بەرن هەلبێدە نه سەر پرووى باوكم يەكسەر خواى گه وه چاوى چاك ئەكاته وه له نابيناوه ئەبیتە بينا، هەموو كه سوکارتان بيتن به ژن و خيزان و منالە وه ﴿٩٣﴾

بۆ جارى ستيەم براكانى يوسف چوونه وه بۆ لای عەزیزی ميسر، كه ئیستا يوسف دەورى ئەو دەبينیت، وا برسیتی تهنگى پى هەلچنيون، پارەيان كەم بووه سەر وهت گۆرپنه وه ی كه رهسته يان زۆر كەمه ئەوه ی هەيان بوو زۆربه ی زۆرى دراوه به خۆراك، دەچنه وه بۆ لای يوسف بۆ كرپنى خۆراك بەلام به شكای و زەللی، چوونه لای يوسف وتیان: ئەى جەنابى وه زیر ياخود جەنابى عەزیز خۆمان و كەس و كارمان له قەيرانتيكى زۆر ئالۆز و دژوار داین برسیتی تهنگى پى هەلچنيوين، بهو كه رهسته ی پيمانه خۆراكمان پييفروشه و هاوكارى چاكه و خيرمان له گەلدا بكه.

يوسف كه بهو حاله بينينى چيتر خوى پينه گيرا كه له بهرگى عەزیزی ميسردا له گەلياندا مامه له بکات، ئيتەر كاتى وانەى چاكسازى نه ماوه چونكه ئەوان له بار و زروفيكى زۆر دژواردان، كاتى ئەوه يه كه تووشى شوکیان بکات و پاستى و دروستى خوى ئاشكرا بکات، هەر بۆيه باوكيان فهرمووى: برون به دواى هەست كردن به يوسف و براكه ی بن، يوسف دەيان گه پرينتیه وه بۆ رابردوويان ئينجا له شيوه ی ته حقيق، باسى هيجكام له باروزروفي ئیستا ناکات دەيانگه پرينتیه وه بۆ ٢٤ - ٢٥ سالى رابردوو، كه هيج كەس ئاگای لهو حال و گوزەرانه ی يوسف نه بووه بيچگه خواى پهروهردگار، به دەنگيتكى پر سۆز و قورگ پر له گريان و توورپه ی پيوه دياره له ئەنجامى رهفتاره كەيان، يوسف ده ليت: ئايا دەزانن چيتان كرد به يوسف و پاشان براكه شى؟! كاتيك نه زان و جاهيل بوو؟! و

به ته واهه تی دهنگی عهزیزی میصر هه موویانی تووشی شوک کرد، ئیتر راسته وخۆ ههست و شعوریان جولاً و شکل و شیوهی یوسفیان که وته وه بهر چاو له بهرگی عهزیزی میسر دا!

راسته وخۆ وتیان: ناشیت تۆ یوسف نه بیت، یان له شیوهی دلنایی وتیان دهی تۆ یوسفی، مه گهر وا نییه؟! ئیتر دلنایان هه موو ههستیان پیکرد که ته وه یوسفی برایانه، ویستیان یوسف له بهر چاوی باوکیان ون بکهن، باوکی بۆی کوێر بوو، فروشتیان له مالی عهزیزی میصر سهری هیتایه دهر، خستیانه ناو بیر وا هه موو له بهرده میدا زهلین و خۆی بۆته عهزیزی میصر، هه موو ته مانه له ناخ و ههستیاند و هه کو فیلمیکی سینه مایی خیرا خۆی غمایش ده کات.

یوسف عَیْیَہُ السَّکَم فهرمووی: به لئ؛ من یوسفم ته وهش براهه مه که ئیوه به چاوی کهم له کاتی ته و پلانهی دامانپرشت لای خۆم گلم دابووه وه، نه دزه و نه هیچ به لکو منه تیکی پهروه ردگار که شادی کردینه وه به یه کتری، ته وهشتان له بیر بیت، هه رکهس ئارامگر و خۆ پاریز بوو خوای پهروه ردگار پاداشتی ته داته وه له ههردوو دنیا.

وا براکانی زهلل و سهر شوړن له بهردهم یوسف دا وهستاون، چاوه پروانی سزای داد پهروه رانهی یوسف ده کهن داخۆ چیان لئ بکات و چۆن تۆله یان لئ بکاته وه، ته وانیش له تاو شهرمه ندهی خۆیان و زهللیان ناچارن که دان به تاوانه که یاندا بنێن، چونکه تاوانلیکراو و تاوانباران پرووبه رووی یه کترن، تاوانلیکراویش خاوهن دهسه لاته، خۆی دادوه ری ده کات، ته وان ناتوانن نکۆلی کاره که یان بکهن، بۆیه ناچار دهستیان کرد به دانپیدانانی تاوانه که یان و وتیان، خوای گه وه تۆله ی له ئیمه کرده وه به هوکاری ته و تاوانه ی ته نجاماندا، خوای گه وه تۆشی سه رخست و پله و پایه ی پێ به خشیت، ئیمهش زهللین له بهر دهستدا و بۆ کۆتا جار تۆ سه رکه وتیت و ئیمهش دۆراین.

چاوه پروانی یوسف-ن وه لامداته وه، یوسف عَیْیَہُ السَّکَم حه قی بوو تۆله یان لئ بکاته وه له توانا یشیدا هه بوو، به لام پیاوی ئازا و جوامیر هه رگیز پرووبه رووی خه لکی سه رشۆر و زهلل نابیتته وه، یوسف له هه موو ناره حه تی و میجنهت و موصیبهت خوای گه وه سه رکه وووتی کرد، یوسف دهستی کرد به وته کانی و ته وانیش تف له گه روویاندا وشکی کردووه، فهرمووی: ته مرۆ پۆژی تۆله کردنه وه نییه، به لکو ئیوه برای منن، خوای گه وه لیتان خوش بیت چونکه زاتی بهرزی میهره بان و به خشنده یه، له دل و دهروونی یوسف دا هیچ ئیره یی و رق و کینه ی تیدا نه بوو، به دلناییه وه پیغه مبه ره هه ر ده بیت وابیت، هه موویانی به خشی و ته وه ندهی تر براکانی ئیحراج کرد، ته مهش له هه موو پیاویک ناوه شیتته وه مه گه ر پیاوانی خوا، هه ر وه کو چۆن پیغه مبه ری ئازیز صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم هه موو خه لکی شاری مه که ی به خشی.

پاشان دیمه نیکي تر به پروماندا ده کرېته وه، نه ویش داهاتنی ئاو سپیایه تی چاوی باوکیان و چاک بوونه وهی، پاشان موشتاق بوون بۆ دیدنه ی باوکی و دایکی و که سوکاری، خو شکردنی دلی باوکی و له خه م ره خساندنی ئیسپاتی وجودی پیغه مبه رایه تی یوسف لای براکانی به موعجیزه، هه ر بۆیه به براکانی فهرموو برۆن کراسه که م به رن بۆ باوکم بابیخاته سه ر چاوی، چاوی ده بینیت و چاک ده بیته وه، هه موو که سوکارتان به ینن بۆ نه م ولاته و لیته ژیان ده که ین.

﴿وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَتِّدُونِ ﴿٥٥﴾ قَالُوا تَأَلَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٥٦﴾ فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ قَالُوا يَتَّبِعُنَا أَنْتَ وَنُوبَتَا إِنَّا كُنَّا ضَالِّينَ ﴿٥٨﴾ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٩﴾﴾ يُونُسَ.

واته: کاتیک کاروانه که له میصر ده رچوو به ره و شام باوکیان له وێوه وتی: من بۆنی یوسف نه که م نه گه ر تۆمه تبارم نه که ن به گیلی و نه زانی و عه قَل له ده ستدان ﴿٥٥﴾ نه وانیه که له وێ بوون له که سوکاری وتیان سویند به خوای گه وره تۆ له ریگای راست لاتداوه و له سه ر ریگا کۆنه که تی که نه وه ندیه یوسف خو ش نه وێ ئاگات له خو ت نه ماوه هه ر به ئومیدی بگه ریته وه ﴿٥٦﴾ کاتیک که موژده ده ره که هات قه میسه که ی یوسفی هه لدایه سه ر رووی یه عقوب یه کسه ر به ئیزنی خوای گه وره چاوی چاک بوو، یه عقوب عَیْبَانَتَم فهرمووی: ئایا من پیم نه وتن که من له لایه ن خوای گه وره وه هه ندیک شت نه زانم که ئیوه نایزانن ﴿٥٧﴾ وتیان: نه ی باوکه داوای لیخو شبوو غان بۆ بکه و لیمان خو ش به له تاوانه کاغان، به راستی ئیمه هه له و تاواغان کرد ﴿٥٨﴾ فهرمووی: له دواترا له به ره به یاندا داوای لیخو شبوونتان بۆ نه که م له په روه ردگارم تا لیتان خو شبیت له به ر نه وه ی له و کاته دا دوعا قه بووله به راستی خوای گه وره زۆر لیخو شبوو و به به زه ییه ﴿٥٩﴾

له ناو نه م پرووداوانه دا زۆر پرووداوی کوت و پر و له نا کاو پرووداوه له به رده میدا خو مان بینیه ته وه وه کو عه ره ب ده ئیت موفاجه نه له دوا ی موفاجه نه، به هه ر حال کاتیک یوسف عَیْبَانَتَم کراسه که ی نارد به کاروانه که دا بۆ باوکی تابیخاته سه ر چاوی، چاوی چاک بیته وه، کاروانه که که نزیک بوویه وه باوکی یوسف له دووره وه وتی بۆنی یوسف ده که م، کێ له و کاته دا خه یالی بۆ لای یوسف ده چوو له که سوکار و نزیکه کانی یه عقوب، هه موو وتیان له پیریدا خه له فاوه و نه قلیشی له ده ست داوه، هه ر چه ندیه و دنیای کردنه وه فهرمووی بۆنی یوسف ده که م نه گه رچی دووریش بیت!

هه رچه نده پای زۆری له سه ره که گوايه هه ر له خاکی میسه وه بۆنی کردووه یان له خاکی که نعان، به هه ر حال گرنگه بۆ ئیمه، که خۆشه ویستی ئه م باوک و کوره و پاشان نیشان دانی موعجیزه له ئیواناندا و بوون به پیغه مبه ری یوسف و دانان به پیغه مبه رایه تی دا له لایه ن باوکیه وه.

پاشان خه لکه که وتیان چیه له سه ر بای په ره ی کۆنی، یوسف ۲۵ ساله که س نازانیت له کۆیه، تازه به تازه تۆ ده لئیت بۆنی یوسف ده که م، به راستی ئه مه پیری و خه له فاویه.

کاروانه که گه یشتن و هه والی یوسفیان هینا، پاشان بۆنی کراسه که ی گه یشته لای یه عقوب، خه لکه که هه موو به چاوی خۆیان بینیان که چاوی چاک بووه و هه موو ئه م کاره له ناکاو کتوپر و مو فاجه ئانه له کاتیکێ زۆر که مدا پروویاندا، به لام یوسف چۆن له براکانی خۆش بوو، په یامی نارد بۆ باوکی لئیان خۆش به، ئه گه ر کراسه که ی منیان هینا به خوینی درۆ و تئستا کراسه که ی منیان بۆ هینا ویت و چاوت وه کو جارانی لی دیته وه به ئیزنی خوای پهروه ردگار، پاشان یه عقوب به هه موویانی راگه یاند که من ده یزانم ئیوه نایزانن، ئه و زانین و زانسته ش لای خوای پهروه ردگاره وه یه، ئینجا پیده چیت گه رانه وه ی بنیامین و کراسه که ی یوسف هاوکات بوو بیت بۆ ئه وه ی دوو جار مژده ی دل خۆشی باوکیان بیت.

پاشان هه ر ۱۰ کوره تاوانباره که ی کۆبونه وه داوای لیبووردن و لیخۆشبوونیان کرد له باوکیان و دانیان نا به هه له و تاوانی خۆیان، باوکیشیان فه رمووی پیده چیت لیتان خۆش بم و داوای لیخۆشبوونتان لای خوای گه وره بۆ ده که م، وشه ی (سوف) ته نها له دلێکی شکاوی باوکانه وه هات، ده نا باوک به یه ک جار مندا له کانی خۆش ده ویت هه ز به مه رگی هه یچکامیان ناکات، به دلنیا ییه وه داوای لیخۆشبوونیان بۆ ده کات لای خوای پهروه ردگار و خوای پهروه ردگار به به زه یی و میهره بانه.

﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ﴾ ۵ وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَتَأَبَتِ هَٰذَا تَاوِيلُ رُءُوسِي مِن قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم مِّنَ الْبَدْوِ مِن بَعْدِ أَن نَزَّغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ ۶ يُوسُفَ

واته: کاتیک که پۆیشتن بۆ لای یوسف ئه و هاته پێشوازییان له پێگاو باوه شی کرد به دایک و باوکیدا پێی وتن: فه رموو وه رنه ناو میسه وه (إن شاء الله) ئه مینن لیره هه یچ که سیک سته متان لی ناکات ۵ دایک و باوکی برده سه ر کورسیه که ی خۆی، هه موویان کورنوшіان بۆی برد هه ر یانزه براکه و دایک و باوکیشی فه رمووی: ئه ی باوکه ئه مه لیكدانه وه ی خه ونه که مه که پێشتر

خه ونم بینی و بۆم باس کردیت، پهروه ردگارم گیرای به خه ویکی حهق و پروویدا خوای گه و ره چاکه ی له گه لدا کردم کاتیک که منی له به ندیخانه ده رکرد، ئیوه شی له ده شته وه هینا له زهوی که نعان له شامدا که له ده شتدا ئه زیان و ئازه لیان هه بووه، دوا ی ئه وه ی که شهیتان نیوان من و براکامی تیکدا به دنیایی پهروه ردگارم زۆر به پره حم و به زهیی و نهرمونیا نه بۆ ههر که سیک که ویستی لئ بیت به دنیایی خوای گه و ره زۆر زاناو کار به جیه ❸

سه ره تای ئه م باس و پروودا وانه که به باشرین هه و آل و به دوا دا چوونی ژیا نی پیغه مبه رانه، به خه ونیک ده ست پیده کات و کۆتاییه که ی به ته فسیری ئه و خه ونه کۆتایی دیت، کۆتاییه کی زۆر ئارام و دل خوشکهر بوو، پاشان له پر جیگا و سه رده م ده کات و زه مه ن ته و او ده بیت و ده گه ی به زنجیره ی کۆتایی پروودا وه کان، باوک و دایکی دینه لای یوسف و پاشان به رزیان ده کاته وه بۆ جیگا که ی خۆی و خۆشی له لایندا وه ستا وه و ههر ۱۱ برا که شی سه ری پیز و حورمه تی بۆ داده نه وین و له پر یوسف ده لیت: ئه وه ته فسیری خه ونه که بوو که پیشت دبیووم، ههر له ریگای قه ده ری خه ونه که مه وه بوو که ئیوه ی له ده شته کی بوون به ره و شارنشین هینا، واتا کوپانی به عقوب کۆچه ر بوون، وا ئیستا نیشته جی بوون، دوا ی ناره حه تی و دووری و شهیتان که و تنه نیوان من و براکانم و وا کۆتایی به موصیه ت و خه م و خه فه ت هات، له به ر ئه وه ی خوای پهروه ردگار به لوتف و که ره م بوو به رانه به به یوسف به رانه به به وانه ش که زولمیان لئ ده کریت، سه ره تای باسه که و کۆتای باسه که به (علیم و حکیم) دیت که خوای گه و ره زانایه به سه ر هه موو شتیکه وه و هه موو هوکار و کاریک به حیکمه ت ده کات، ئه مه ش ناو خنی مانا و مه دلولی قهزا و قه ده ره.

﴿ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴾ ❸ يُونُسُ.

واته: یوسف عَزَّوَاللَّام فهرمووی: ئه ی پهروه ردگارم پیغه مبه رایه تی و مولکی میصرو خه زینه کانیت پئ به خشیم، فیری لیکدانه وه ی خه ونه ت کردم، ئه ی دروستکه ره داهینه ری ئاسمانه کان و زهوی ههر تۆ دۆست و پشتیوان و سه رخه ره یارمه تیده ری منی له دونیا و قیامه تدا به موسلمانیتی بمهرینه و مگه یه نه به کاروانی پیاوچا کان له پیغه مبه ران ❸

پاشان کۆتایی و پایانی پروودا وه کانی ژیا نی یوسف له دوا ی گه یشتن به ویصالی که سوکاری و سولطان و سوپاس و ستایشی پهروه ردگاری ده کات، هه موو غه م و کۆششیکی و خه ونیکی ئه وه یه که به موسلمانی مهریت و بگات به چاکه خوازان، خۆی له پارانه وه ی کۆتایی ژیا نی له پیربوونیدا ده لیت: پهروه ردگار مولک و ده سه لات و سه روته و سامانت پئ به خشیوم، ئه مه مانای سوپاس گوزاری و پیزانینه.

پاشان زانستی لیکدانه وهی خهون و زانستی ئابووریت فیکردووم به ههمان شیوهش سوپاسگوزارییه، ئینجا ئه ی پهره وردگاری ئهم گهردوونه زاتی به رزت گه وره و سه رخه ری منه و هاوکارمه ده بمهرینه و با له گه ل پیاو چاکاندا بم.

ئهمهش گه وره ترین شه هاده بوو که به دهستی هینا له تاقیکردنه وه کانی.

له ناو ئه هلی کیتاب دا هاتوو که به موو مال و سهروهت و سامانی خه لکی به دهست هینا و هه مووی لیکرینه وه به خوراک و پاشان هه موویانی ئازاد کردوو سهروهت و سامانه که ی پیدانه وه.

پاشان له ناو ئه هلی کیتاب دا وا هاتوو که گوايه به عقوب ۱۷ سال له ولاتی میسر ژیاوه و پاشان وه فاتی کردوو و هیناویانه ته وه بو ئه و جیگایه ی که باوو باپیرانی لی ئیژراون له خاکی که نعان له ناوچه ی (حبرون)، ماوه ی ۷ رۆژ پرسه یان بو گرتوو پاشان گه راونه ته وه بو ولاتی میسر، ههروه ها یوسفیش که وه فاتی کرد له خاکی میسر وه فاتی کرد، به لام ئه ویش میژوونوو سان و ئه هلی کیتاب ده لین گه راندوو یانه ته وه بو خاکی که نعان و له ته نیش باوکی و باپیرانی له ئه شکه وتی حبرون ئیژراون.

ئهو ماوه یه که نه وه کانی به عقوب له ولاتی میسر مانه وه پادشایه تی له بنه ماله ی هیکسوس بوو، وه زیرانش له بنه ماله ی به عقوب، له دوا ی وه فاتی یوسف، به هوزای برای بوو به عه زیزی میسر.

شیکارییه ک له سه ر خهون و لیکدانه وهی

خهون دیارده یه کی زۆر سهیره له پرووی زمانی شه رعیه وه ده لین خهون مه خلوقیکی زۆر سه رسوپه ئنه ره، زۆر ئه سه ته مه مروف له پرووی زانستی و سایکۆلۆجی و زانستی پزیشکییه وه بتوانیت بگاته هیه ئه نجامیک، له م زیندانی کافرستانه دا داوای چه ند سه رچاوه یه کی زانستیم کرد، که به پارهش بووه بیگه یینه دهستم که له پرووی زانستی و قسه ی پوختی زانست، له باره ی خهونه وه چی ده ئیت، له کتیبخانه ی زیندانه که زیاد له ۱۲ بو ۱۵ کتیم بو هات پشکنیم بو کرد هه موو یه ک وته یان هه بوو، دواتر باسی ده که م بوتان ده گوازمه وه، له کو تاییدا دلم ئاوی نه خوارد وه هه موو سه رچاوه کان کو ن بوو، واتا له سالی ۲۰۰۰ بو ۲۰۱۸ بوو، داوام کرد که نو ترین لیکۆلینه وه م به دهست بگات که باسی دیارده ی خهونبینین بکات، دوو گو فاری نویان بو هینام به پاره یه کی یه کجار زۆر، که خو ی له راستیدا بو زیندان زۆره ده نا له ده ره وه ی زیندان ئاساییه ئه ویش گو فاری نه رویجی به ناوی (VITENSKAP) که جو ری زۆره ئه وه ی لای من گرنگ بوو به شی سایکۆلۆجی بیت و ئه و باسه بیت که باسی خهونبینین ده کات له لاپه ره (۷۲)

و ۷۳) ناوی (Mentale Funksjoner)، دوو ليكۆلینه وهی گرنگی له خو گرتوو به زمانی نهرويجی، هه چهنده گوڤاره كه ۱۲۰ لاپه ریه، به لام ئه وه به شه زیاتر له ۱۰ بۆ ۱۵ لاپه ری ته رخانه بۆ میشك، گوڤاری دووهم گوڤاریکی جیهانی به ناوی (NATIONAL GEOGRAPHIC) له لاپه ره ۸۶ باسی ليكۆلینه وهی دیاردهی خهون بینینه ليكۆلینه كه به ناوی (The dreaming brain)

من لیره دا کۆی گشتی هه موو باسه کانم بۆ گوشیون له پیناسه یه کی زانستی ماددی پوخت ده خه مه بهر دهستان، به گشتی زانست پتی وایه كه بیرکردنه وهی مرۆڤ به دهست خوئی نییه و سه ره بخویه، هه موو ئه وانهی ده بیینیت تۆماری ده کات و له میمۆری بچووکی میشكدا هه لیده گریت و پاشان ده یگوازیته وه بۆ میمۆری گه وهی میشك و له کاتی خه وتندا پیچه وانه ده بیته وه بۆ ئه وهی مرۆڤه كه ده سه لاتی هه بیته به سه ریدا، خه و بینینی مرۆڤ زۆر کورته له چه ند چرکه یه ک تپه ر ناکات، پاشان زانست دانی ناوه به وهی دهنگی خه و بینین و وینه ی خه و بینین چۆن دیت تا بزانیته هیه ته فسیریکی بۆت نییه، ته نها ته فسیری ئه وه یه كه گوایه (ئیفرزاتی) فریدانی وینه رابردوو هه کانه له میشك و میمۆریدا.

هه لبه ته پیناسه ی تری زۆره ئه مه کۆی گشتیه كه بۆ خوینه ری به پریم هه لبژاردوو هه كه هه موو كه س بتوانیت لیتی تیگات.

له گه لیدا باسی بواری ترس و نه خووشی و خووشی و مندالی و گه وه یی و جیگا و سه رده م هه مووی باس ده کات له چوارچۆیه ی ئه و پیناسه ی كه ئاماژه مان پێداوه، زیاتر زانیاری تر ده خه یه نه روو له داها تووودا كه زانست چی ده لیت.

له راستیدا زانست زۆر كه م زانیارییه له سه ر ئه م بواره، بۆیه له رووی ئه مانه تی زانستیه وه سه ره تا باس مان کرد بۆ ئه وهی شیکارییه كه کال و کرچ نه بیته، ئینجا با بزانی زانیانی بواری خهون بینین له رووی ئایینه وه چی ده لین؟!

ئه بو محه مه دی دینه وه ری ده لیت: زانستی خهون و ئه وانه ی كه ليكدانه وهی بۆ ده کهن، خه و بینین چه ندين جوړه، خه ونیش شتیکی نادیار و قوول و له تیفه و به هیز، زۆر سه خته و له سه ختیش سه خت تره، جوړه کانی خهون بینین توخمیکه له توخمه کانی وهی، وه حییش په یوه سه ته به پیغه مه رانه وه.

بینینی خه و په یوه ندی به رۆحی مرۆڤه وه هه یه و زانیان هیه له باره ی رۆح نازانن، ئیتر چۆن ده توانن بگهن به بینینی خهون.

ئینو تهیمیه ده لیت: خوی گه وره ده فهرمویت: (بهنده کهم بینیت پوچی لای منه و لاشه ی به ندایه تیدایه) ئهمه ش مه به ست له مروقه که خه و ده بینیت و له خه ونیدا سوجده ده بات، شیخی ئه لبانی ئهم فهرمووده یه ی به راست داناو ههروه ها زانایان ده لیت: پوچ له خه وندا له گه ل قه ده ردا تیکه ل ده بیت و زورجار داهاتوووی خوی یان خه لکی تر ده بینیت.

که واته چۆنیه تی خه و بینین لای زانایانی ئیسلام و ههروه ها زانست شتیکی نا دیاره و نه زانراوه، به لام لیکدانه وه بو خاوه نی زانستی تاییه تی خۆیه تی سه دان زانا و پاڤه کار له م بهاره کتیبیان نویوه.

که واته مادده م له خودی خه و بینینی و چۆنیه تی زانایان و زانست به نادیار و سه خت ته فسیریان کردوه، توانای ماددی به سه ریدا ناشکیت، نووسین و قسه کردن له سه ری ئه وه ونده زیاتر درژدادریه.

که واته ئیستا باشتره له جوړی لیکدانه وه باسی ئه و زانسته بکهین که جهوت جوړ لیکده دریتته وه و بهرته تی ئه و زانسته چۆنه و له کوپوه سه رچاوه ی گرتوه.

گومانی تیدا نییه بهرته تی لیکدانه وه ی خه ون پیغه مبه رانن و شاره زاترین که سن به و پرسه، پاشان ئه بوبه کری سدیق ره زامه ندی خوی لیت و هه ندیکی تر له هاوه لان و پاشان شوینکه وتوانی هاوه لان. له لیکدانه وه ی خه ون ئینو سیرین و شیخ حه سه نی به صری... هتد، لیکدانه وه ی خه ون زانستیکی زور موخته به ره، به لام ئه و که سه ی لیکده داته وه ده بیت شاره زا بیت له قورئان و ته فسیر و قیاس و اتا به پیوه رکردن و فهرمووده ی پیغه مبه ر ﷺ و زانستی شه ری و شیعه نایابه کانی عه رب که وشه کانی تیدا پروون کراوه ته وه، که واته ئه و که سه ی که لیکدانه وه ی خه ون ده کات، به لای که مه وه ده بیت شاره زای زانسته ئیسلامیه کان بیت و له زانایان بیت.

ئهو محهمه دی دینه وه ری ده لیت: لیکدانه وه ی خه ون له که سیکه وه بو که سیکی تر ده گوړیت، له دینیکه وه بو ئایینیکی تر زور جیاوا تر ده بیت، که سایه تییه کان پوچی سه ره کی ده بینن له لیکدانه وه ی خه ونه کانیان و اتا خه ونی که سیکی خواناس و که سیکی نا پابه ند زور جیاوازه، یان خه ونی دکتوریک وه کو قه ساییک لیکنادریته وه، خه ون به گویره ی کات و سه رده م لیکدانه وه کانیشی جیاوازه ده بیت، ئهمه ش بهرته تی ئه و زانسته یه که ده بیت لیکده ره وه ی خه ون ره چاوی بکات.

زانایه کی تر به ناوی (شهاب العابر) کتیبیکی نووسیوه له سه ر زانستی خه ون لیکدانه وه یه به ناوی (البدر المنیر) له لاپه ره ۱۴۹-۱۵۳ دا ده لیت: لیکدانه وه ی خه ون بو که سه که ده بیت ره چاوی زمانی قسه کردنی بکات، پاشان پیشه ی سه ربازیک جیاوازه له گه ل که سیکی بازگان،

که سیکی هه ژار لیكدانه وهی خهونی جیاوازه وه کو که سیکی خوش گوزهران، یاخود جیاوازی ئایین، ههروه ها بۆ که سیکی ئیماندار خواردنی مردوو مالی حه رامه ئه گهر پاره داربوو، بۆ که سی هه ژار ده چیتته خانه ی باسکردنی خه لکی نزیک ئیره یی بردن، بۆ که سیک که ئایینی جیاوازه لیكدانه وهی تر هه لده گریت.

ئه گهر وه رزه کانیش جیاواز بوو به هار و هاوین و زستان و پاییز خه ونبینن تیتیدا هه ر لیكدانه وهی جیاوازی بۆ ده کریت، ئه گهر له زستاندا جلی گهرم و ئاوی گهرم هه ر شتیکی گهرم به کار به ئینیت ئه وه خیر و چاکه و خوشیه، به لām له هاویندا ئه وه واتای نه خوشی و نه هاهمه تی و ناره حه تی...هتد.

لیكدانه وهی خه ون بۆ پیشه وه ران جیاوازه، بۆ نموونه ئه گهر که سیکی سه رباز له خه ونێک جل و به رگی جهنگی پۆشی و چه کی ئاماده بوو بۆ جهنگ ئه وا نیشانه ی سه رکه و تنه، به لām ئه م خه ونه ئه گهر خواناس و عابیدیک بییینیت واتای به تالی و وه رنه گرتنی به ندایه تیه کانیه تی، بۆ خه لکی تر واتای فیتنه یه یاخود دوژمنایه تی و رقه به رایه تی.

بۆ نموونه وه کو هه یه ت و شیوه و شکلی ئه و که سه ی که دابونه ریتی جیاوازیان هه یه، له خه وندا ریشتاشین و سه رتاشین واتای لابرندی ناره حه تی و ناهه موارییه، بۆ هه ندیک ریک پیچه وانه که یه تی، که واته ئه و زانایه ی که خه ونه که لیكداته وه ده بیت ئاگاداری حالی ئه و خه لکه بیت، زۆر نموونه ی تر باس ده کات له کتیه که یدا، به لām بۆ ئه م باسه ئه وه نده کو تایی به وته ی (شهاب العابر) ده چینه لای زانایه کی تر که زیاتر ئه م باسه پروون ده کاته وه، که سیکی تر له زانایانی ئه م بواره ناسراوه به (القادری) له کتیبی (التعبیر) (به رگی یه که م، لاپه ره ۱۰۸-۱۰۷) خه ونی هه موو مرو فیک پله و پایه ی ده ست نیشان ده کات، چونکه خودی خه ونبینن جوړیکه له جوړه کانی زانست، جوړی خه ونه که ی به های مرو فقه که دیاری ده کات، هه موو خه ونیکیش پازی قه ده ری خاوه نه که ی دیاری ده کات یاخود قه ده ری خو ی و باو باپیرانی نیشان ئه دات له کردار و پیشه و خواناسیان، زانایه کی تر به ناوی (شاهین) له کتیبی (الإشارات) دا لاپه ره ۶۳۳ هه موو لیكدانه وهی خه ونیک به گویره ی حالی خاوه نه که ی ده گوړیت ئینجا نموونه یه ک له لیكدانه وهی خه ونی ئین سیرین دینیت و ده لیت: که سیک خه ونی بینوو له سه ر مینه ر وتار ئه دات، ئینو سیرین وتی: ئه وه گه یشتنه به ده سه لات و پله و پایه و سو لطان، به لām ئه گهر که سیک توانای له و بواره دا نه بوو، واتا ئه هلی نه بوو ئه وا له سیداره ئه دریت یاخود له خاچ یان تووشی شکستی حه یا و حورمه ت ده بیت.

که واته به گویره ی حال و سه رده م خه ون بینن گوړانکاری به سه ردا دیت، له کتیبی (تعبیر الرؤیا) ئه بو محمه د دینه وه ری دا لاپه ره ۹۲ ده لیت: که سیک خه ونی بینی به به خشین ۷۰ که لای دار، ئه بوبه کر فره منی کرد که ۷۰ جه لدی لیتده ن، بۆ سالی ئایینه هه مان خه ونی بین

و گپراهه وه بۆ ئه بوبه کر ۷۰ ههزار درهه می پێ به خشی، پاشان که سه که پرسی هوکار چیه سالی رابردوو ۷۰ قامچیت لێدام و ئهم سالیش ۷۰ ههزار درهه مت دام؟

له وه لامدا ئه بوبه کر فهرمووی: سالی رابردوو سه رده می هه لوه راندنی که لا بوو، له م ساله دا ده ست پێکی جوړی که لایه، جیاوازی له سه رده مه کاندایه زۆربه ی زانایانی ئه و بواره له ئه بوبه کری صدیقه وه بنه مای ته عبیری خهونیان کردوو، نموونه ی لیکدانه وه ی داریان جیا کردۆته وه جارێک به که لاکه ی جارێک به ته خته که ی جارێک به سییه ر و به روبوومه که ی، یان به جوانی په گی یان به کو ی گشتی خودی دار و دارستان... هتد.

که واته پیشیناغان که ته فسیر و لیکدانه وه ی خهونیان کردوو به گوێره ی حال و ئه حوالی خه لکی سه رده مه که کردوو یانه، که لیکدانه وه ی خه و نیکان بۆ که سیک کردوو بۆ نموونه: فلانه خه ون ئه وه ته عبیره که یه تی، بۆ هه موان نه بووه، به لکو هه میشه تایبه ت کراوه به که سه که وه، ئه مه ش ئه صل و بنه په تی زانسته که یه که به و شیوه دامه زراوه.

(شه هابی عابر) له ته فسیری که سیک له خه ونیدا بووه به فریشته ی روح کیشان چه ندین لیکدانه وه ی بۆ کردوو، بۆ که سیک و توویه تی ده بیته قه ساب، یان قه سابی ده که یه تی، بۆ که سیک تر به خوێنریژ و پێگر لیکدراوه ته وه پاشان تۆبه ده کات، یان بۆ که سیک تر که ولات ده گریت و شار و خه لکی وێران ده کات و ده کوژیت له که ل حالی خه لکه کاند لیکدانه وه که ش جیاواز بووه.

هه موو ئهم نموونه ی که باسم کرد به لکه یه له سه ر ئه وه ی مروف ناتوانیت له مرودا به هوکاری ئه و کتیبی خه و نامانانه که دراوه ته پال ئین سیرین، رافه ی خه ون بکات و خه و لیکداته وه، هه ندیک له زانایان به هه رامیان داناهه، هه ندیک به شیرک و قسه کردن له غه بییات و په نهانی هه ژماریان کردوو، به دریزی به لکه کانی ده خه یه روو به پشتیوانی خوا.

باشترین پیوه ر بۆ لیکدانه وه ی خه ونی چاک و که سی باش قورئانی پیروژه، هه روه ها لیکدانه وه ی خه ون به جوړیک له جوړه کانی شیعی (عروض) که (عه لی کوپی ئه بو طالیبی قه یه روانی) دایناهه ئه ویش پیوه ریک باشه به ناوی (عارضة الأحوذی)، به لام له که ل په چاوکردنی باسه کانی رابردوو بۆ ئهم زانسته هه روه ها (ابن شاهین و شیخ عبدالغنی النابلسی) ده لیت: هه یج کات ناییت ئه و که سه ی که لیکدانه وه ی خه ون ده کات په له بکات له ته فسیرکردنی خه ونی خه لکید، تا بتوانیت هه موو رووه کانی بخوینیته وه و بیزانیت، (ئهبی سه عیدی واعظ) ده لیت: باشترین کار ئه وه یه که ئه و که سه ی خه ون لیکه داده وه پشکینی ته واو بکات به خه ونه که و له ئوصول شاره زا بیت، واته له زانسته بنه په تییه کان وه کو قورئان و فهرمووده و شه ریعه ت و ئوصولی فیهی ئیسلامی.

ھەروھە زاناي ئەو بوارە نىل شىخ خالىد عەنەھرى لە كىتەبى (القاموس) لاپەرە (۱۰-۱۱) دا دەلەت: ھەندىك خەلكى تانە و تەشەر ئەدەن لە لىكدانەوھى خەون، كە گوايە ھىچ بەلگەيەكى راست و دروست لەبەر دەست نىيە بۆ لىكدانەوھى ھىچ پىويست بە لىكدانەوھ و تەفسىر و تەعبىر ناكات، چونكە دەچىتە خانەى غەيبىيات و بە ھىچ شىوھەك جائىز نىيە، لە راستىدا ئەم وتەيە تا رادەيەك زىادەپۇيە، چونكە ناچىتە خانەى غەيبىيات ئەگەر كەسەكە خۆى خاوەنى ئەو توانايە بىت بەلكو دەچىتە خانەى ئىجتىھاد جوړى ئەقلى لىكدەرەوھەكەى بەو پىوھرانەى بەكارى دەھىتەت.

حوكمى ئەو كەسانەى كە تەفسىرى خەون دەكەن

لەرەدا دەبىت ئەوھ باش بزائىت كە لە پووى شەرعىيەوھ كىتەبىك ياخود ھەر پىوھرىكى گشتى وەكو ئەوانەى ئىستا لە بازاردا ھەيە بەناوى كىتەبى ئىبنو سىرىن دەفرۆشەت و خەونى پى لىكدەدرىتەوھ، ئەوھ بەھىچ شىوھەك جائىز نىيە و بەو شىوھەيە خەون لىكدەدرىتەوھ لەو كىتەبانەوھ ياخود وىب سايەكانەوھ، خەلكان پىوھ سەرقال كەردوھ. ھەروھە ئەوانەشى لە پىگاي ئەو كىتەبانەوھ خەون لىكدەدەنەوھ زانايان بە جاھىل و نەزان ناويان بەردوون و ھىچ شارەزايان لە لىكدانەوھى خەون نىيە، چونكە زۆر ئاسانە نەمرۆفەك كىتەبىك لە بازار بەكرىت و لە پىگاي ئەو كىتەبەوھ خەون بۆ خەلكى لىكدەداتەوھ، ئەمەيە دەچىتە بوارى فال گرتەوھ و غەيبىيات.

چونكە ھىچ لە بوارى ئەو زانستەوھ نىيە لەو جۆرە كىتەبانەدا، ھەر لە راستىدا كىتەبىكى تايبەت نىيە بە لىكدانەوھى خەون، خودى ئىبن سىرىن و زانايانى تر ھىچ كىتەبىكان لەو بارەيەوھ نەنووسىوھ بىجگە ئەو كىتەبانەى كە باسى خودى زانستەكە دەكەن و چۆنەتى لىكدانەوھ و پىوھرەكانى ھەروھەكو پىشتەر ئاماژەمان پىدا خەون بە گوێرەى خاوەنەكەى گۆرانكارى رىشەيى بەسەردا دىت، بىجگە كات و شوین و حالى كەسەكە كە خەونى بىنيوھ (ئىبن شەھاب) دەلەت: ئەگەر بىت و خەلكى پىوھريان تەنھا ئەو كىتەبانە بىت، ئەوا زۆر شتايان لەبىركەردوھ كە ھىچ لە كىتەبانەكاندا نەنووسراوھ، بۆ ئوونە لەمەردا زۆر شت ھەيە كە گرنگى خۆى ھەيە، لە فرۆكە و كۆمپىوتەر و مۆبایل و چاويلكە و جۆرەكانى ماتۆر و پاسكىل و سەيارە، پاشان كارەبا و گەرمى و سەپلىت و گلوپ فەنكايى و ئامێرە پىشكەوتوھەكانى سەردەم بەگشتى، پىوھرى ئەم شتانە و كاتەكان بە سەردەمى ئىبنو سىرىن و ئەبو محەمەدى دىنەوھرى...ھتە ناكەرىت و پىويستى بە زاناي لىزان ھەيە لەو بوارەدا تا لىكدەداتەوھ.

(النابلسى) لە كىتەبى (تعطير الأنام) دا دەلەت: بۆ ئەوانەى كە تەفسىرى خەون دەكەن پىگا زۆرە بۆ دەرکردنى تەئوىلى خەون، بەھىچ شىوھەك خەون لىكدانەوھ لە كىتەبىكدا يان لای

زانايەك كۆنەبوتە، بەلكو زۆر فراوانە و بوارى زۆرى تېدايە كە زاناينى ئەو بوارە لىكدانەوھى لىدەر بېيىنن و دەكەوتتە سەر ئەقلى كەمالى زاناکە و خوای گەورەش ھىدايەتى كەسىك ئەدات كە بىھوئەت بۆ پىگای راست، ھەرۈھە دەئەت: لىكدانەوھى خەون لای ئەو كەسانەى كە لە پىگای كىتەبەوھى خەون لىكئەدەنەوھى، ئەو كەسانە جاھىلن بە ھونەرى خەونلىكدانەوھى لەپرووى شەرعیەوھى جاھىز نىيە و دروست نىيە ئەو پىگایە، ھەر كەس ئەو جۆرە تەفسىرانە بكات، بى ئەوھى بگەرپتەوھى بۆ ئاداب و چوارچىوھى ئەو زانستە ئەو كەوتتە بوارى فەساد و گەندەلى، چونكە ھىچى لەو زانستە نەزانىوھى و شارەزا نىيە لە بنەماكانى، ئەمەش بۆى جاھىز نىيە و ھەلەل نىيە، ئەوھى ئەو كارە دەكات لە عامەى خەلكى، ھەلەبەك كەوتتە ناو ھەلەبەكى بىروبوھرى، ئەمەش دەقى زۆربەى زۆرى زاناينە، واتا دەقى كۆى گشتى وتەكانیانە كە لە نابلسى-يەوھى گواستويانەتەوھى. لە كىتەبى (شرح زروق على الرسالة) لەویدا وتەبەكى مالىكى ھىتاوھى، مەبەستى ئىمامى مالىكە و دەئەت: ئايا گونجاوھى كەسىك شارەزا نەبەت لەو بوارە و تەفسىرى خەو بكات و لىككىداتەوھى، ئەویش دەئەت: دەكرەت بە گالەكردن نەوتەتى پىنغەمبەرەن.

مەبەستى زياتر لەوانەيە كە لە پىگای كىتەبەكانەوھى تەئويل و تەفسىر و لىكدانەوھى دەكەن، ئەبو محەمەدى دىنەوھى دەئەت: ناسراوھى بە (ابن قتیبە) زانای ناسراوى ئەو بوارە (شيخ علي الصعيدي) لە كىتەبى (حاشية العدوي على شرح الكفاية الطالب الرباني الرسالة ابن أبي زيد القيرواني) لە بەرگى ۲ لاپەرە ۶۷۵) دا دەئەت: بەھىچ شىوھەك جاھىز نىيە لىكدانەوھى خەون لە پىگای كىتەبەكان كە لە بازاردا دەفرۆشەن، وەكو ئەوھى كە ئىستە دەكرەت، ئەوھى ھەرھامە! چونكە لىكدانەوھى خەون لە كەسىكەوھى بۆ كەسىكى تر دەگۆرەت و جىاوازی دەكات لە مەروۇفكەوھى بۆ مەروۇفكى تر.

ھەرۈھە (أحمد بن غنيم النفراوي) لە كىتەبى (الفواكه الدواني) ھەمان پراوېچوونى ھەيە، بەھەرامى داناوھى ئەو كەسانەى بەناو كىتەبى ئىبن سىرىن خەون لىكئەدەنەوھى.

(شيخ الدردير) لە كىتەبى (شرح أقرب المسالك) دەئەت: زانستى تەفسىرى خەو لە كىتەبدا نىيە، بەلكو لای زاناينە كە بەگۆرەى ھالوگوزەران و ھەيئەتى خەلكى و جىگاۋ شوئەن و سەردەمیان تەفسىر و لىكدانەوھى بۆ دەكات، ئەوھى بە كىتەبى ئىبن سىرىن خەون لىكئەداتەوھى ئەوھى ھەرھامە و خودى كىتەبەكەش ھەرھام دەكات، بەكارھىتانى بۆ ئەو بوارە دەئەت: دەبەت بە تىگەيشتن و لىكدانەوھى زانای ئەو بوارە بىت.

ھەرۈھە زانای گەورە شىخ عوئىمىن لە بەشداربووندا لە (فتاوى نور على درب) دا لەبەرگى (۲) لاپەرە (۴۸۳-۴۸۴) دا پىسارى لى دەكەن دەربارەى كىتەبى خەونامەى ئىبن سىرىن و ئەو خەونامانەى كە دەبەستەنەوھى بە رزق و پۆزى ئەجەل و شەرپو خىر ئايا ھوكمى چىيە؟

لیکدانه وه کانیاں ریک پیچه وانیه و راستی و دروستی نازانن یان له خو پانه وه قسه ده کهن، به بی زانستی خهون لیکدانه وه. زانایانی خهون له هه موو کات و سه رده میکدا هه ن و جیگایان دیار ده بیته، به لام کهمن که شارها بن له و بواره دا زور کهمن وه کو خوئی ناو ئاردن بو نانکردن له چاو زانایانی ترده، چونکه ئه م زانسته خوی گه وه ده بیه خشیت به زاناکانی ئه م ئیسلامه، ههروه کو خوی گه وه له سه ر زمانی به عقوب ده فهرمویت:

﴿وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٥١﴾ يُونُسُ.

واته: به م شیوازه پهروه ردگار هه لت ئه بزیری و ده تکات به پیغه مبه ر، فیری لیکدانه وه ی خهونت ئه کات نیعمه تی خوئی تهواو ئه پرژینتی به سه رتدا به وه ی ئه تکات به پیغه مبه ر، مولک و خیری دونیاو قیامه ت پئی ئه به خشتی، نیعمه تی خوئی تهواو ده کات به سه ر ئالی به عقوبدا وه کو پیشتیش نیعمه تی خوئی تهواو پرژاند به سه ر ئیبراهیم و ئیسه ق دا به وه ی که کردیانی به پیغه مبه ر، ئیبراهیمی پاراست له ئاگره که و کردی به خه لیلی خوئی به راستی پهروه ردگاری تو زور زاناو کار به جیه ٥١

﴿قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِيهِ إِلَّا نَبَأُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلُ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ٥٢﴾ يُونُسُ

واته: فهرمووی هیچ خواردنیکتان له لایه ن پاشاوه بو نایه ته ناو به ندیخانه وه ئیلا من پیتان ئه لیم که چ خواردنیکتان بو دیت پیش ئه وه ی که پیتان بگات، یاخود له خهوندا بو تان نایه ت ئیلا من پیتان ده لیم نا ئه مه پهروه ردگارم فیری کردووم من قهومیکم به جی هیشتووه که ئیمانیاں به خوی گه وه نییه، ئه وان باوه ریاں به پرژی دواپی نییه ٥٢

* رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ٥٣﴾ يُونُسُ

واته: یوسف عَلَیْهِ السَّلَام فهرمووی: ئه ی پهروه ردگارم پیغه مبه رابه تی و مولکی میصرو خه زینه کانیت پئی به خشیم فیری لیکدانه وه ی خهونت کردم ئه ی دروستکه رو داهینه ری ئاسمانه کان و زهوی، هه ر تو دوست و پشتیوان و سه رخه رو یارمه تیده ری منی له دونیاو قیامه تدا به موسلمانیتی بمه رینه و بمگه یه نه به پیاوچاکان له پیغه مبه ران ٥٣

ئەو کەسانە ی کە شارەزایی تەواویان هەبوو یوسف پێغەمبەر ﷺ هەروەها محمد پێغەمبەر ﷺ پاشان ئەبو بەکر صدیق و عەلی کۆری ئەبو طالیب و سەعیدی کۆری موسەیب و ئیبن سیرین پەزنامەندی خویان لێ بێت.

کۆی گشتی باس

﴿قَالَ يَقَوْمُ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾

هەو

واتە: ئە ی گەل و ھۆزە کەم و خزمە کانم ئە گەر مەتان بینی و بۆتان دەرکەوت کە لە سەر بەرنامە یەکی پێک و پۆشم لە لایەن پەروەردگارمەو، ھەر لە لایەن ئەویشەو پزق و پۆزی باش و مال و سامانی زۆرم ھە یە، مە نامەوێ قەدەغە ی شتێکتان لێ بکەم کە چی خۆم وە ک ئێو نە کەم (چی بە ئێو بگە یەنم خۆم لە پێشا ئەنجامی دە دەم) مە تەنھا چاکە خوازیم دە ویت، بە گۆرە ی توانام، مە بەر دەوام تە و فێق و یارمە تی و سەرکە و توویم تەنھا لە لایەن خواوہ یە، پشت و پە نام تەنھا ئەو و تەنھا بۆ لای ئەو دە گەر تەمەو.

ئەم پڕۆژە ی یوسفیە بە گشتی بۆ کۆمەل و لایەنە ئیسلامیە کانە کە ھەرکەس ویستی چاکسازی بکات سەر تە پتووستی بە لایەنی پەروەردە و پەرەشتە لە سەر ئاکاریکی پەرسەن، پاشان چاکسازی ئەنجام ئەدریت.

بە گشتی لایەنە ئیسلامیە کان لە پێژە یەکی نە گۆردا ماوئە تەو و جە ماوہریان زیاد ناکات، ھەر لەو خەلکە ی کە لە دەوریاندا یە ماوئە تەو، ئەمە یاسایەکی نە گۆری خوی بەرزو پیرۆزمانە ھە تا ئەوان بەوشێو بێ دنیابن ھەر وا دە میننەو، بە لکو بچوو کتریش دە بنەو لەوانە یە سوننە تی "ئەستبدالیان" بە سەردا بێت، ھۆکارە کە ی ئەوہ یە کە گۆرانکاریان پێ ناکریت و پتووستان بەوہ یە کە لە گەل یە ک پێک بکەون. بە دنیاییەو نانبە یە ک، بەس بەرە یەکی ئیسلامی پێک بێن، بۆ ئەوہ ی پەچاوی ئاکارو ئەدەبیات و شێوہ کاری ئیسلامی بکەن دوور بێن لە بیرو بۆچوونی تر کە نامۆ و نە شیاو بە بەرنامە ی ئێو کە ئیسلامە کە یە، ھۆکاری قەشە لیشیان دە گەر تەو بۆ ئەو پارچە پارچیە یان، { وَلَا تَنَزَعُوا فَعَسَلُوا وَتَذَهَبَ رِيحُكُمْ }.

کەواتە خالی یە کەم یە ک بوونیان، جا (بە لیست بێت یان بە بەرە) یاخود بە ھەر ناوێک گرنگە ئەوہ یە پەچا و بکریت، ئەمە ھەنگاوی یە کەمە بۆ سەرکە و تێیان، ئە گەر ئەمە نە کەن بە دنیاییەو زۆر لەو بچوو کتر دە بنەو کە ئیستا ھەن.

ئه گهر سهیری هه موو میژووو ئیسلامیه کان بکهین بۆ پرۆژهی چاکسازی گهلان، ده بیته دیدیکی روون هه بیته تا خاوهنی ئهم پرۆژه چاکسازییه یوسف عَیْمَالُکَم بن بۆ کۆمه لگه کهوا له بارو رهوشیکه وه بییهن بۆ ناو رهوشیکی تر و ئه وهی که ههیه به رهو باشتی بههه. ئیوه بۆخوتان ئهو دید روونییه تان ههیه، به لام وهک پیویست کاری له سهه ناکهه پشنگوئیتان خستوه و به شتی لاهوکی و ناوه وه خه ریکن وهکو (ئه شعهری، سو فی سه له فی، مو عته زیله و خه و رایج... هته).

چۆن؟

به ئامانج گه یاندنی کۆمه لگه و سه رخستنی پرۆژهی چاکسازی به کۆمه له ئاکاریکی ده ستووری رهوشتی ده کریت!

ده ستووری رهوشته: واته ئهو دید روونی و ئاشکراییه که کۆمه لگه که ی له سهه ره وه ده ده که یته وهک پلان داتناوه، تا به ره هه مه که ی کۆبکه یته وه، له مه ی داندای پییده و تریت په ره وه ده ی سلوکی کۆمه لگه، هه رچی پرۆژهی چاکسازییه که ماونه ته وه له ناو گهل و هوژه کانی تری دونیادا و بوته خاوهنی شارستانییه ته نه ا له ریگای ئاکاره رهوشتییه کان بووه، ئه گهر ده وله تیک رهوشته و ئاکاری نه ما بیت شارستانه یه ته و ده سه لاته که یشی له گهل رهوشته که یدا نه ماوه و پروخواه.

بۆ هه نگاوه له پێنانه وه و کارکردن له سهه ره و پرۆژهیه تا بتوانین بینای کاری خو مان بونیاد بنیین، دلنایام سه ره که و توه ده بین ئه گهر دهستی پیوه بگرین. هاته نه خواره وه ی سوره تی یوسف هه روا بۆ ئه وه نییه که خه لک بیکاته فیلم و زنجیره دراما و یاخود چیرۆک و پۆمان، نا؛ به لکو بۆ ئه وه یه که په ندو ئاموژگاری لیوه ریگرین و لاسایی بکه ی نه وه چونکه قورئان ده ستوره بۆ ئهم ژیا نه مان تا رۆژی قیامه ته، که واته بۆ ئهم سه ره ده مه ته و او گو نه جاوه و ئه وه ی خو ی لا بداته زه ره ره مند ی دنیا و قیامه تیشه.

بۆ ئه وه ی په نه جه به خه ی نه سهه سونه ته کان و یاسا کانی خوا ی گه وه ی لیوه فیربین که چۆن بزووتنه وه ی گۆرپانکاری له ناو کۆمه لگه دا کراوه و رابوونی کۆمه لگه سه رییه لداوه، خوا ی گه وه ده فه رمو یته:

﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةً لِّأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهَدَىٰ رَحْمَةً لِّلْقَوْمِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ يُونُسُ

واته: به‌راستی له‌سه‌رگوزه‌شته‌و به‌سه‌رهاتی پێغه‌مبه‌راندا په‌ندو ئاموژگاری هه‌یه‌ بۆ که‌سانی ژێرو هۆش‌مه‌ند، وه‌نه‌بن قسه‌و باسی هه‌لبه‌ستراو بێ، به‌لکو له‌لایه‌ن کتێبه‌ پیشووه‌کانه‌وه‌ (وه‌کو ته‌ورات و ئینجیل) په‌سه‌ندکراوه‌، روونکردنه‌وه‌ی هه‌موو شتیکی تیا دیاریکراوه‌، هیدایه‌ت و پێنمووی و په‌حمه‌ته‌ بۆ که‌سانی که‌ باوه‌ر ده‌هێنن ﴿٣٧﴾.

وێنایه‌کی گشتی له‌سه‌ر پرۆژه‌ چاکسازییه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر یوسف - عَلَيْهِ السَّلَام دارشتنی پلان و کو‌کردنه‌وه‌ی توانای یوسف بۆ ئه‌وه‌ بوو که‌ بتوانیت خه‌لکی له‌ برسێتی رزگار بکات و له‌و ناهه‌مواری و بیکارییه‌ دووریان بخاته‌وه‌.

هه‌موو ئه‌و کۆمه‌لگه‌یه‌ و ته‌نانه‌ت کۆمه‌لگه‌کانی تریش سوودیان له‌ پرۆژه‌ چاکسازییه‌که‌ی وه‌رگرت، که‌واته‌ ژیا‌نی ئه‌و پێغه‌مبه‌ره‌ ئاماژه‌یه‌ بۆ واقی‌یک که‌ چۆن پلانی چاکسازی تیدا دارشتوه‌، پاشان بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو لا‌کان بزانه‌ن ئیسلام له‌سه‌ر گریمان و قسه‌ی ناو مه‌جلس دانامه‌زریت و له‌سه‌ر بنه‌مای تیکه‌ل‌کردنی دیدو ئه‌فکاری تر به‌ره‌مه‌ نایه‌ت، به‌لکو- گرنگی زۆر ئه‌دات به‌ کاری مه‌یدانی و هه‌موو ئه‌و ئوسلوبانه‌ی که‌ به‌ درێژایی می‌ژوو گیراونه‌ته‌ به‌ر و قوول بوونه‌وه‌ له‌ شیوه‌ی کارکردندا، ئه‌گه‌ر له‌ لایه‌نی ئابووری بیت یاخود سیاسی یان هه‌ر سیسته‌مێکی تری کۆمه‌لگه‌، ئیستاش هه‌موو دونیا به‌ دوا‌ی ئه‌وه‌دا ده‌گه‌ریت، ولاتی به‌هێز ده‌کات و له‌ ژێرخان و سه‌رخانیدا که‌ خه‌لکه‌که‌ی برسی نه‌بیت و بیکار نه‌بن، گه‌لی تیمه‌ش هه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌ویت، هه‌لبه‌ت به‌ مانا به‌رفراوانه‌که‌ی مه‌به‌ست پێ سیسته‌مه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانه‌.

بۆ نموونه‌ ده‌قیکی قورئانی پیرۆز خه‌ونی پادشایه‌ک ده‌گیرێته‌وه‌: که‌ له‌ بنه‌په‌تدا هیچ خه‌ونێک بێجگه‌ خه‌ونی پێغه‌مبه‌ران - سه‌لامی خوا‌یان لێبیت- ئه‌حکامی له‌سه‌ر دانامه‌زریت، به‌لام یوسف عَلَيْهِ السَّلَام له‌به‌رنه‌وه‌ی خاوه‌نی پرۆژه‌و دانایی و ژیرییه‌ سه‌رباری هه‌مووی وه‌حیییه‌ ئه‌م خه‌ونه‌ ده‌کاته‌ په‌وشی واقع و واده‌کات کاری له‌سه‌ر بک‌ریت.

ئێستا زۆربه‌ی جیهانی ئیسلامی له‌ خه‌وندا ده‌ژین و تا‌که‌کانیان وا راده‌هێنن که‌ هه‌میشه‌ خه‌والوو بن، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌پ‌ر‌اب‌ر‌دوودا بینیمان.

﴿وَقَالَ أَلَمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَعِ سُبُلَاتٍ خُضِرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَأْتِيهَا أَلَمَلٌ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِن كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ﴾ ﴿٣٨﴾ يُونُسَ

واته: (پ‌ر‌وژێک پاشا خه‌وێکی سه‌یری بینی و بوو به‌ مه‌راقی له‌ کو‌بوونه‌وه‌یه‌کدا) وتی: من (له‌ خه‌وئ‌مدا) بینیم که‌ حه‌وت مانگای قه‌له‌و له‌لایه‌ن حه‌وت مانگای له‌رو لاوازه‌وه‌ خوران،

حهوت گۈلە (گەمى) سەوزو جوانم بىنى ھەروەھا ھەوتى تىرىش كە وشك بوون، ئەى خەلگىنە ئەم خەووم بۆ لىك بدەنەو ئەگەر لىكدانەو ھەى خەو دەزانن.

ئىمە بۆ خۆمان بە ھىزو توانىن بە گشتى، بەلام چى واى لىكردوین كە لەرو لاوازەكان ئىمە قووت بدەن، ھۆكارى ئەو مىكانىزمەيە كە ئىسلامى نىيە، كەچى ئىسلامىيەكان كار لەسەر ئەو پروسەيە دەكەن، ئەو خەلگەى تىرىش نوپۇز و شەونوپۇز دەكات و پۇژوو دەگرىت و ئىسلامى خۆش دەوئىت، كەچى دەنگ نادەن بە ئىسلامىيەكان، دەنگ دەدەن بە ەلمانىيەكان.

كارە مەيدانىيەكەى يوسف - عَزَّوَاللَّام - و لىكدانەو ھەى خەونەكە و دانانى پلانى چاكسازى

﴿قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَأْكُلُونَ﴾ ⑤ يوسف.

واتە: يوسف ھەرمووى: ھەوت سالى بەردەوام كشتوكال دەكەن و دانەوئىلە دەچىنن، ئەو ھەى كە دروئىنەتان كىردو (لىتان زىاد بوو) بە گۈلەكەيەو بەيئىلنەو، مەگەر ئەو كەمەى كە دەيخۇن (دانەوئىلە بە گۈلەكەيەو ھەلدەگىرىت لە كىرم و ئەسپى و زايەبوون بەدوور دەبىت).

پلانىكى كىردەى و مەيدانى دارىشت كە ھەموو گەل و ھۆزى ئەو ولاتەى گىرتەو و بەشدارى پىكردن لە ناو پلانەكدا، پلانەكە لەسەر پاىەى گەل دامەزراو گىنگى دا بە خەلگە و ھەموو تواناكانى گەلى تىدا بە بەرنامە خستەگەر و توانى كاتىكىش دەست نىشان بكات و اتا زەمەنى دانا، ھەموو تواناى تاكى تىدا كۆكردەو لەو عىبارەتەى بەكار ھاتوو لە چاندندا.. {تَزْرَعُونَ}، پلانەكە ديارە ئەوئىش بەھىز كىردنى بەرھەمى زۆر و كەمى بەكارھىتان؛ چونكە ھەموو كاتىك كە تەنگەژە پروودەكاتە ھەر جىگايەك، پىويستى بە پەوشتىكى جياوازە بۆ پىادەكردنى ئاكارىك كە كۆمەلگەى لەسەر بىنا بكىرت، چونكە ئاكارى خەلگى لە كاتى ژيانى سادەياندا جياوازە لەگەل ئاكارى گەلىك كە تووشى گەندەلى و لەمپەرو تەنگەژە دەبنەو ھەك كاتەكانى تىران ئاساىى نىيە.

ئەو سوودانەى وەردەگىرىن بۆ پروژەى كاركردنمان لە پلان دانان

ھىچ چاكسازىيەك ناكىرت بىن پەوشت بەرزى؛ يوسف - عَزَّوَاللَّام - بە رافەكردنى خەونەكەى پادشا ھەندىك ھىلى سەرەكى كىشا و ستراتىيەكى بىن وئەى دەست نىشان كىرد، چاودىرى بۆ داھاتوو دانا، پاشان چۆنىەتى ئامانجى ديارى كىرد بۆ سەرگەوتنى پلانەكەى و ھەموو ئەم كارانەى كىردە سى قۇناغ كە برىتىن لە:

قۇناغى يەكەم: ھەوت سال بەردەوام خەرىكى چاندن و كۆكردنەو ھەى بەروبووم دەبن

ئهم قوناغه له كارى ئىسلامياندا به س كۆكردنه وه و پيگه ياندن و پهروه رده يه، واتا يوسف - عَزَّوَجَلَّ - به رههم و پاشه كه وتى به لاهه گرنگ بوو، له گه ل به كارهي تاني كه مى به روبووم.. {إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَكُلُونَ}

به بۆچوونى من له ئىستادا، كارى ئىسلامى بۆ قوناغى يه كه م پيويستيان به و كاته ئيعداده يه (ئاماده سازييه) كه خويان كۆبكه نه وه له سه ر بنه ماي ئيعدادى ئىسلامى و به ره يه كى يه كگرتوو دوور له تيكه لكردنى ميكانيزمى عه لمانى وه ك ئه زموونى ميصر به ره ي ئيخوان و سه له فييه كان، واتا له هه ر جىگايه ك يه كگرتن روويدا ئه واه سه ركه وتن و ته مكين به ده ست ديت، جارى به لاي كه مه وه هه موو لاکان كه وت ساليان پيويسته، ئه گه ر بيانه وي ت كارى گه رى دروست بكه ن له ناو موسلماناندا به گشتى.

قوناغى دووهم: دواى ئه و حاله ته كه وت سالى ناره كه تى ده ستپي دكات "سبع شداد"

له دواى ئه وه ي سالى به رههم كه كه وت ساله كه يه كۆتايى هات و به رده وام ئهم كه وت ساله خه ريكي چاندن و دروي نه بوون، ئي تر كاتى به كارهي تانيه تى به لام به سنووردارى، كه ئه مه بۆ خۆ پلانى كاركردنه كه و ده ستنيشاني جوړى كار هه وه كه ي يوسفى نيشاندا له ناو كۆمه لگه كه دا، نه ك جوانى و سه رنج راكي شاني له سيميدا، چونكه جوانى و سيمه خه لكى كه م ئه قل ته ماشاي ده كات، به لكو ئه وه ي كه گرنگه به لاي خه لكه وه كاركردى مه يدانييه كه ده وتاي ت به رههمى سالانى دواى خۆ به رههم به ئي ت كه ناسراوه به وشكه سالى.

به عيباره تى كى تر بلين بۆ ئيه وه ئىسلاميه كان له دواى قوناغى يه كه م كه قوناغى پلان و دروستكردى نوخبه يه له سه ر په وش و ئاكارى به رزى ئىسلامى، قوناغى دووهم جيه جىكردى داواى خه لكيه له رووى پيداويستيه كانيه وه -نه ك- به وه ي مووچه يان بۆ بريته وه، به لكو زه مينه كه ت سازاندوه به سيسته مي ك كه ئىسلام ده يه وي ت، خه لك ئاراسته ده كه ين، شي وه ي پيداويستيه كانيان ده خه ينه به رچاو ده لي ين كار بۆ ئه مانه ده كه ين و خاوه نى ئه و پرۆژه يه ين، كه سه ره تاي هه موو پرۆژه يه كى چاكسازى ناو گه لان نان و ئه مانه.

دواى ئهم قوناغه ئي تر قوناغى راوه دونامانه و زيندانه كان پرده كه ن له خه لكى موسلمان و چاويان پياماندا هه لثايه، ده بى ئه و كار هه نجام به دين كه له دواى هه ر ئه ندامي كى كاراو چالاك ياخود كادي ري كى وه سه ت، ده بيت ئه و زه مه نه ي كه باس مان كرد ئه گه ر ئه وانه جىگايان چۆل كراو ده ستگير ياخود كوژران، پيويسته جىگايان خالى نه بيت كه لي نه كان پربري نه وه به زووترين كات، چونكه له ناو ئىسلاميه كانى ئىستادا ئه گه ر يه ك ئه ندامى سه ركر دايه تى ياخود كادي ري كى وه ست نه مي ني ت، ده ست به جى به ئىسلاميه كانه وه دياره و به درهنگ جىگا خاليه كه ي پر ده بيته وه.

قوناغی سییه م: به ده مه وه چوونی خه لکیه له داواکانیان و هاوکاری کردنیانه، سالی به هاناوه چوونه "عام یغا"

ئه گهر ته ماشای کاره کانی یوسف - عَیْسَى - بکه یه هه ست به پختستنیکی زۆر وریایانه و ده قیق ده که یه، چونکه بو سالانی ناره حه تی زه خیره ی هه لگرتبوو خه زینه کانی پر بوون له گوله گهنم، زۆر به دید پوونی کاری کرد ده یفه رموو: ﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ﴾ یوسف.

واته: له دوا ی ئه وه حهوت سال دیت که سهخت و بیبارانی و وشکه سالی ئه بیت، ئه وه ی که هه لتان گرتوو ئه وه ئه خوون ته نها که میک نه بی که هه لی ئه گرن.

که واته خومره که ی و تۆوه که ی هه لگرتبوو بو وشکه سالییه که، تا بتوانیت که له که ی پی پرگار بکات، واتا به کار هینانه وه ی هه لگیراو و پاشه کهوت کراو.

میژوو خوی دووباره ده کاته وه و ده بیت موسلمانان و ئومه تی ئیسلامی به گشتی له م هاوکیشه قورئانییه تییه گن، ئه گهر به ده م داواکانی خه لکه وه چوویت خه لکی خوی ده نگت ئه داتی و هه لته گرن ئه تخه نه سه ر قه لادۆشکانیان و به دواته وه چه پله لی ئه دهن، چونکه تۆ ئالای نان و ئه مان و که رامه تی ئه وانت هه لگرتوه و مافه کانت بو دهسته بهر کردوون، هه موو خه لک ناوی ئیسلامیه کانیان له سه ر ده م ده بیت هه وه ک چۆن یوسف له ناودل و ده می خه لکید باس ده کراو خوی گه وه کردیه خیرو به ره که ت ئاراسته ی ده کردن، خو ئاراسته که ی خوی موته عال به رده وامه کیشه که له وه دایه به گویره ی پیویست به ده میه وه ناچین.

شیکارییه ک له سه ر پرۆژه که ی یوسف - عَیْسَى - ده ست نیشان کردنی په ههنده کان تیدا و به پارسه نگ راگرتنیان له کارکردندا

یوسف - عَیْسَى - پارسنگی راگرتبوو له تیوان سی په ههند و پلانه که ی

په ههندی یه که م: (لایه نی) به ره هم هینان

په ههندی دووه م: (لایه نی) به کارهینان

په ههندی سییه م: (لایه نی) پاشکهوت و به کارهینانی سه رمایه ی تۆوه که بو دیسان به ره هم هینان

لیره دا نه گهر ته ماشای پلانه که ی یوسف - عَیْسَى - بکه ین که بۆ راقهی خه ونه که ی پادشا دای ده بیت به کار هینان و به گهر خستنی وزه کانه له کارو باری ئیداریدا، له بواری ئیداره دا پینج بنه مای سهره کی هه ن که یوسف هه موویانی کو کرد بووه تیدا.

"پلاندانان ، ریکخستن، به گهر خستنی وزه، ئاراسته، چاودیری"

هه موو پیکاته ی ئیداره یه ک ده بیت له م پینج بنه مایه پیک بیت، نه گهر وانه بوو نه وا ئیداره یه کی چالاک نییه، به لکو تووشی ئیفلیجی بووه.

له راستیدا هه موو پلانیک له سهر بنه مای هاوکاری و پشتیوانی و بوونیه تی باش داده مه زریت، هوکاری زیاتر نه خشه بۆ کیشان و فیکرو ته فکیره و ده ستینشان کردنی ئامانج و ستراتیژییه، به لام بوونیه تی باش یاخود (عونسوری) باش بریتییه له: سیاست، پیداو یستی و که رهسته، سهرچاوه ی دارایی، سهرچاوه ی مرویی، لیکۆلینه وه له چۆنیه تی کات و به رنامه ی کارکردن، پارسه نگی و هه لسه نگاندن، دوا ی نه وه ئیتر یوسف - عَیْسَى - داوا ی کرد که به شدار بیت له حوکمه ته که داو به زمانی نه مرو حوکمه تیکی بنکه فراوان و یاخود ئیتلافی پیکهینا، له زیندانه وه داوا ی کاری کرد له سهر بنه مای پلانه که ی فهرمووی: ﴿قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ﴾ یوسف.

واته: یوسف عَیْسَى وتی: بکه به سهر په رشتیاری خه زینه کانی زه وی میصر له وه ی که خواردن و سهر وه ت و سامانی تیا به، بۆ نه وه ی داد په روهری بلاو بکاته وه و زولم و سته م نه هیلێ و خه لکه که بانگ بکات بۆ عیبادیه تی خوا ی گه وره، به دلنیا یی من زۆر پارێزهرم و هه مووی نه پارێزم، زۆر زانام له م بواره دا.

چونکه پلانه که ی مه حکه م بوو توانی چاکسازی سیاسی، ئابووری، کو مه لایه تی، پۆشنبیری، په روهر ده ی، راگه یاندن و کشتوکالی بوو، له گه ل نه وه هه موو توانا گرنگه ی له چاودیری و پلانه ستراتیژییه که ی بوو ده یزانی داوا ی چی ده کات و له باز نه یه کی به تالدا نه سوپا یه وه، کاریگه ی دانا له سهر چوارده ور نه ک چوارده وری کاریگه ری له سهر ی بیت! ئامانجی زیاد کردنی به ره هه م بوو له هه موو پرووه کانی که له سهر وه ئاماژه مان پیداه. نه وه ی که یوسف کردی له سهر بنه مای زانستی ئیداره ی سهر ده م بوو که هه موو ده و له تیک له ولاته پیشکه وتوه کانی دنیا پیاده ی ده که ن له پۆژئاوا و پۆژه لات.

مه شخه لی ده ستی نه و بۆ پلانه سیاسی و ئابوورییه که سهر که توه بوو له سهر بنه مای زانیاری دروست دامه زرا، بۆیه سهر که وتنی به ده ست هینا، نه ک له سهر بنه مای سوفستائیه ت (وه هم) و شیعر (خه یال) دانه مه زرابوو، به لکو به ستیه وه به واقعه وه و گونجاندی له گه ل سهر ده مدا،

ئەم گىرىيەندە تەنھا لە رووى بەرھەم و پاشكەوت نەبوو ، بەلكو واجىيەبوو كۆمەلگەي كرده يەكتاپەرست و ھەموو تواناي خەلكى خۆي خستە گەر بۆ سەرخستنى حكومەتەكەي.

ئەو ھەوت سالاھ يوسف - عَلَيْهِ السَّلَام - بەخشىنى نەبوو بەلكو ھەرگرتن و ئەرک خستە سەر شان بوو، ئىنجا لە گەل ئەو ھەدا ھىوا بەخشىن و بەرچاۋروونى بوو، ھەر پلانىك ھىواي نەدا بە خەلكى سەرکەوتوو نابىت، خواي گەورە بۆمان باس دەكات لەسەر زمانى يوسف - عَلَيْهِ السَّلَام - دەفەرموئە: ﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ﴾ ﴿١٥﴾ يُونُسُ

واتە: دواي ئەو سالىك دىت ژيان خۆش ئەبىت و باران دەبارىت و ئاوي نىل دىت، ترى و ئەوانە ئەگوشن و ھەلئەگرن، ياخود ئاژەلەكانتان شىريان زۆر دەبىت و دەياندۆشن.

بۆيۆستە بۆ ھەر نەخشەو پلانىك ھىوابەخشىنى تىدا بىت، چونكە ھىوا مروڤ و لىدەكات كار بكات، نەك ھەر كۆمەلەك لەسەر شانۆكە ديار بن نەھيئەن كەسى تر دەور ببىنەت، دەبىت خەلكى بەگشتى بوونى خۆي لەم ژيانەدا بناسىنەت، تواناكانى بەگەر بخريت، ھەرەك يوسف - عَلَيْهِ السَّلَام - بە ئاگابىھەو كارى كرد، سەردەمى ھەوت سالى يەكەم بەس بە ناپەھەتى و ناھەموارى خەلكى خۆي پەرەردە كرد، دوايى بزووتنەوھەكەي وا بار ھىئا كە كردنەوھەي دەرگا و پەنجەرەكان و ھىواكان بوو بەگشتى.

كۆبەندى وتەكان لەسەر ئەم دەرئەنجامە:

يوسف پىغەمبەر - عَلَيْهِ السَّلَام - گىرنگى دابوو بە توخمى مروڤ تىكەلكردنى لە ھەموو كارىكدا، ھىچ كارىك ئەنجام نادرىت ئەگەر جىبەجىكارەكانى مروڤ نەبن، لەوانەيە پرسىار بكرىت بلىن ئەي ھەموو جىبەجىكارىيەك ھەر مروڤ نىيە لە جىبەجىكردندا ئەم بىرگە زىادە چىيە نوسىوتانە مروڤ توخمى كارکردن بوو لەگەل يوسف؟

بىگومان دەلەين بەلەن، منىش دەمەوئە ئەو ھەتان پىلەيم، كە ماددەم مامەلە لەگەل مروڤ دەكەيت بە سرووشتى خۆي ئەگەر مەنھەجىكى نەبىت ئەوا بۆ خۆي گەندەل دەبىت، ئەو مەنھەجەي كە يوسف داينا لەسەر سى بنەماي سەرەكى بوو..

بنەماي يەكەم: گەرپانەوھەي بۆ لای يوسف و لە پرووى سىياسەتى گىشتىيەوھە بۆ ئەوھەي بتوانىت كۆنترۆلى تەواوي پەوشەكە بكات و فرە كوئىخا دروست نەبىت، واتا مەرچە دەست نىشان كرا كە ھەدەتى فىكرى و ھەقىدەتى و سىياسى بىيەت، بۆ ئەوھەي پرۆژە چاكسازىيەكەي بچىتە پىش، ئەگەر وردبىنەوھە لەسەرەتاي زىندانەكەيەوھە ئەم خالەي پىادە كردبوو.. فەرمووي: ﴿يُضْجَى السَّجْنِ عَزَابًا مُتَّفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ ﴿١٦﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا

أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الْبَلَى الْقَلِيمُ وَالْكَفَّ الْأَنَاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٠﴾ يُوسُفَ

پاشان یوسف پرووی کرده ئه و دوو گهنجه و بانگی کردن بۆ یه کخوابه رستی و فهرمووی: ئه ی ههردوو هاوه له که ی بهندیخانه م ئایا کۆمه لێک پهروه ردگاری لێک جیاواز باشتره که ئیوه ئه یانپه رستن یاخود تهنها خوابه ک که الله یه و تاک و تهنها و بالاده ست و به توانایه ﴿٥١﴾ ئیوه هیچ شتیک ناپه رستن له غهیری خوی گهوره تهنها کۆمه لێک ناو نه بیست که ئیوه خۆتان و باوک و باپیرانتان ناوتان ناوه، خوی گهوره هیچ به لگه ی له سهر ئه و ناوانه و په رستنی ئه و شتانه نه ناردۆته خواره وه، حوکم و بریاردان تهنها بۆ خوی گهوره یه، خوی گهوره فهرمانی کردووه که هیچ که سیک نه په رستن تهنها خوی گهوره نه بێ به تاک و تهنها و شه ریکی بۆ دانه نین، ئا ئه مه ئایینی راست و دامه زراوه که خوی گهوره به لگه ی له سهر ناردۆته خواره وه و فهرمانی پێکردووه، به لام زۆربه ی خه لکی ئه م شته نازانن ﴿٥٢﴾

بنه مای دووه م: ئه و به رنامه یه بوو که ئه وه ی خواوه نی توانا شایسته ی کاره که ی پێبسیتریت و تواناکان له جیگای خۆیدا به کاربه تریت، ئه مه ش بنه مای گه وه ری په وش و کارکردنه له هه موو بواره کاند، خۆی فهرمووی به پادشای میسر: ﴿قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ﴾ ﴿٥٣﴾ يُوسُفَ

واته: (یوسف) وتی: (هه زده که م) به کهیت به لپه سرای سامانی سه رزه وی (ئه م و لاته) (چونکه من له خۆم راده بینم) که شت بپاریزم و زاناشم که چۆن ده یاریزم، دیاره که ویستویه تی له پێگه ی دادپهروه ری و گرنگیدان به پزق و پۆزی جیگه ی خۆی بکاته وه له دلی ئه و خه لکه دا تا بانگیان بکات بۆ خواناسی و سه رفه رازی ههردوو جیهان.

چونکه که ده لیت "إني حفيظ أمين" ئه مه له خۆوه نه و تراوه به لکو به ئاکاریکی گشتی په وشتی پابه نده وه، له هه مان کات پهروه رده ی پهروه ردگاریه تی له و پێگایه وه ده یه ویت پڕۆژه چاکسازیه که ی به ره و پێش به ریت، ئه سته مه بێ په وش هیچ بکریت، ئه م ئومه ته ده توانیت له پێگای زاناکانیه وه بینا و بونیادی په وشتی ئه و خه لکه بکه ن که ی عه لمانی خواوه نی په وش بووه، واتای چاکه و خراپه.

بنه مای سییه م و کۆتایی: له وته کهیدا ده رده که ویت که ده فهرمویت (عَلِيمٌ) واتا ئاگادار بوون به هونه ری ئیداره و ئه و پلانه ی گرتبویه بهر و چۆنیه تی سه رکه وتی، کۆی گشتی باسه که له زانسته دا خۆی ده بینیته وه.

به م شیوهیه مه نه هجی یوسف - عَزَّوَجَلَّ - له وپه پری جوانی و مرویددا خوئی بښیه وه، بووه هوکاری دروست کردنی شارستانیهت و بنه ماکانی دامه زرانندی ده ولت و جولینه ری رابونی کومه لگه و هه موو نه وانه ش که جیهه جیکار بوون له به رنامه که یدا، دروشمی پروژه که ی وه حدهت بوو له ناو نه و کومه لگه یده دا، بیرو باوه پریکی کوبه ندو پو شنبیرییه کی باشی پیشکه شی نه و خه لکه کرد، فیری حه قیقه تی ئیمان به خوی کردن، پی وتن نه م که ردوون و ژیا نه چیه، پاشان هه موویان پر چه کی په وشتی جوان و سازگار کرد، له که ل نه وانه شدا زانستی فیرکردن که چو ن به ئیداره یه کی پیشکه وتوو و سهر به رزانه بتوانن که رامة تی خو یان بپاریزن و پاشان بتوانن قیاده ی خه لکانی تریش بکه ن.

نه گهر خه لکی خاوه ن په وشت و ده ست پاک نه بوو، باشه ی گوړانکاری له ناو ده چیت، نه و ده سته کوتی گوړانکارییه نه پاریزیت، که سی گوړانخواز هه لگری ئاکاریکی به رزی ده روونی و پاشان ده یخاته ده ره وه ی روو که شی کاری پیده کات تا گوړانکاری له ده ره وه ی خو شیدا بکات، به دل سوژی و به راستگو یی و به پاراستنی نه مانه ت.

گوړانکاری پتویست ده کات نه و خه لکانه ی پیاده ی ده که ن کومه لگه له خراپه وه به ره و باشیان به ریت، پاشان ده بیته لاشه یه ک له ناو گوړانخوازان تا له رووی ده روونییه وه گوړانکاری نه نجام نه ده ن له ناو خو ی خو یان و ده ره وه ی خو شیاندا؛ چونکه بارو گوزهرانی خه لکی که گهنده لی تیکه وت له رووی سیاسی و کومه لایه تی و ئابووری و... هتد، ناگوړیت تا کو مرو فکان خو یان چاک نه که ن، تا کو وایان لیدیت ریگه یان نیشان نه ده ی کام ریگا راسته و کامه چه وته.

نه یسه پینیت به سهریدا که ئیر نه مه خراپه کارییه، نابیت وته یه ک دووباره بکریته وه خه لکی بیعار بن له ئاستی وشه که دا کاریگه ری وشه ی گهنده ل له سهر خه لکی نه میتیت به بچوو ک وه ریگری ت، نه گهر بلیت گهنده لی بلن جا چیه! خو هه موو خه لکی نه مرو گهنده ل، نه مه ش لوژیکی قورئان و ژیا نه؛ که خه لکی له سهر سیسته میتک په ره ورده ده کات که مرو ف په ره ورده کاری نه و سیسته مه ده بیت و خو یان له سهر نه و تیزو چه مکه نه بینا و بونیاد ده تین.

که واته پتویسته نه م سیسته می که چاکساز ی تیدا ده که یت بابی نه وه مرو فته هه بیت که بتوانیت بیانخه یته ناو نه م سیسته مه که ده ته ویت چاکساز ی تیدا بکه یت، تو که توانای دامه زراندن و توانای نه ووت نییه خه لکی شیوا بخه یته جیگای شیوا بو پو ست و مه قام و ئیمتیازی حیزبی و ناو نه بیت ئیر چو ن چاکساز ی ده که یت؟ یان خه لکه که ت به که لک نایه ت یان سیسته مه که نه وه نده ی تر گهنده ل ده که یت، چونکه بو خو ی مرو ف هه موو کاره کان به ریوه ده بات با خه لکی دیندارت هه بیت، به لام جیگا ئیداریه کانت بو پر نه بیته وه، چاکساز ی هیچ مانابه کی نییه، به چی ده چیت توش ههر بو نه وه ی ده سه لاتت هه بیت خه لکی تر بخه یته نه و جیگا و پو ستانه ی که گرنگ و قووت و نانی خه لکیان له بهر ده ستدایه یا خود پو ستی سیادین،

چونكى خۆويىستى و لە خۆپازى بوون ھەز بە خۆ دەرخستن و خۆشەويىستى دەسەلات ئەمانە لە ناو ناخى ھەموو كەسكدا ھەيە، پتويىستى بە رېتكخستن ھەيە لە ناو ناخى مروڤدا بە ناسىنى خوا و خۆشەويىستى پەرورەدگار بتوانرېت رېك بخرېت.

ھەر لە سورەتى يوسفدا ئاماژە بەو ھە كراو ھە چەند پەرەھەندىك ھاوکار بوون بۆ سەرخستنى پرۆژەكەى يوسف ﷺ پاشان دوو توخمىش ھۆكارى سەرەكى سەرکەوتنى بوون پلان و مروڤ. كەواتە دەبېت بزانيں پلانەكەى چى بوو ھە بۆ سەرکەوتن.

أ- ئامادە باشى يوسف ﷺ بۆ سەرپەرشتى پلانەكەى كە دايرپشتو ھە خۆى رادەبينى، ئىرادەى بەھىز بوو كە تواناى ھەيە لەگەل پلاندا ھەرو جېيە جېكاراكاندا بکەوتتە رې و كارەكە ئەنجام بدەن، لە نىوانى ژمارەو پەرەشت رېكەوتن واتا (دەست پاكي و نىوانى ماددەو ئىمانى بۆرېكخستن، ئايىن و زېنى بۆ كردن بەيەك، ئاكارىكى رۆحى لە ناو كۆمەلگەكەدا دروستكرد بە پرۆژە گەورەكەى كە چاكسازى ئابوورى بوو)

لەراستىدا دەبېت ئومەتى ئىسلامى باش ئەو ھە بزانيں كە چاكسازى پەرەشتى زۆر گەورەترە لە چاكسازى سياسى و لە ناو دەسەلات، چونكى كېشەكەتان لەگەل پەرەشتى خەلكىدا تووش دەبېتتەو، بۆيە پتويستە خەلكى ئاراستە بكرېت و خۆشمان ئاراستە بكرېنەو ھە ئاكارى بەرزى ئىسلام تا كۆمەلگەيەكى پارسەنگى ئەخلاقى دەرېچېت، ئەو دەمە ھەموو چاكسازىيەكانى تر ئاستەم نابېت ھەك ئاو لە سوراحى بۆ ناو پەرداخ چەند ئاسانە ئاوا چاكسازى بەدەست گۆرانخووانەو دەبېت. ئەمەش خۆى پتويستى بە پلانە، بۆ ئوموونە دەبېت پرۆژەى چاكسازى سەرەتاكەى بە قورئان و سوننەت بېت؛ بۆ ئەو ھە لە پەرەشتى و ناخ و رۆح و پەرورەدەى ئىسلامىيەو ھە سەرچاو ھە بگرېت. دەبېت بتوانرېت بپرواتە ناو ھەموو چىن و توژەكانى ناوكۆمەلگە ھەر لە ئەندازيارو ئىدارىيەكان و ئابوورىناس و راگەياندنكارو سياسىيەكان...ھەتد.

ب- لايەنى دوو ھەمى پلانەكەى داواكارى بوو لە يوسف ﷺ چونكى تواناى ھەبوو ھەك ئىستا دەلېت پىسپۆر بوو، ئىنجا خۆى ئىختىيارى دەكرد كىي لەگەلدا بېت، بۆ ئەو ھە زۆر بە ئارام و ھىمنى بتوانن پلانەكە جېيە جې بکەن.

سەرمايەى پەرەشتى و ئاكارى بەرزى يوسف ﷺ خۆى بوو بۆ بەرەو پېشچوونى پرۆژە چاكسازىيەكەى، چونكى خۆى خاوەنى ھەموو ئاكارە بەرزەكان بوو رەنگدانەو ھە ھەبوو لە زيان و لە ھەلسوكەتيدا، كەواتە لايەنى دوو ھە چا و لەو بكرېت سەرکەوتو دەبين.

پەرەشتى يەكەم : بپروا بوون بە توانا ھىزى خۆى و گەرانەو ھە بۆ لای خوا و ھەمىشە خواى لەبىر بوو، ﴿قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ﴾ يوسف.

واته: (یوسف) وتی: (حه زده کهم) بکهیت به لپیرسراوی سامانی سهرزه وی (ئهم ولاته) (چونکه من له خوځم راده بینم) که شت بپاریزم و زاناشم که چوځ ده بپاریزم، دیاره که ویستویه تی له ږیگه ی دادپه روه ری و گرنکیدان به ږزق و ږوژی جیگه ی خو ی بکاته وه له دلی نهو خه لکه دا تا بانگیان بکات بو خواناسی و سهرفه رازی هه ردوو جیهان.

ږه وشتی دووهم: سهره تایه کی ناسک و کو تاییه کی زبر، پویسته خه لکی به ږه حمی موسلمان بزانیته به تو له سهندنه وی خوایش ناشنا بکریته بو نه وه ی ږه وشتی کی پارسه نگی هه بیته و مرو فیکي لاسه نگ دهرنه چیت.

﴿وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ قَالِ اَتُتُونِي بِاُخْ لَكُمْ مِّنْ اَبِيْكُمْ اَلَا تَرَوْنَ اَنِّيْ اُفِي الْكَيْلِ وَاَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِيْنَ﴾ فَإِنْ لَّمْ تَأْتُونِيْ بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِيْ وَلَا تَقْرُبُوْنِ ﴿٦٥﴾ يُوْسُفُ

واته: (ئهویش ږیزی گرتن و دواندن و پتی دهر خستن که براهه کی باوکیان هه یه و نه یانه پتاوه له بهر نه وه) کاتی بارگه و بنه یانی بو پیچانه وه وتی: من هه ز ده کهم نهو برا باوکیستانم بو بینن، مه گه ر نابینن من چوځ کیشانه و پتوانه م تیرو ته واوه و چوځ ږیز له (میوان) ده گرم ﴿٦٥﴾ نه گه ر (نهو کوږم) بو نه هینن، نهو نهو ئیتر موعامه له و کیشانه و پتوانه ی ئیوه لای من نییه، هه ر نزیکیشم نه که ون و نه یه ن بهم ناوه دا ﴿٦٥﴾

ږه وشتی سییه م: له کاتی توره بووندا یاخود له کاتی توره کردندا بتوانیته خو ته هیمن بکه یته وه و کاره کانت لیتیک نه دات، ﴿قَالُوْا اِنْ یَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ اَخٌ لُّهُ مِنْ قَبْلُ فَاسْرَهَا یُوْسُفُ فِیْ نَفْسِهٖ وَلَمْ یُبْدِهَا لَهُمْ قَالِ اَنْتُمْ شَرٌّ مَّكَانًا وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَصِفُوْنَ﴾ ﴿٦٧﴾ یُوْسُفُ

واته: (براکانی) وتیان: نه گه ر ئهم دزیی کرد بیته، براهه شی کاتی خو ی دزیی کردووه، یوسف نهو (قسه نارواو تو مه ته نا قولایه ی له دلی خویدا هیشته وه و لپی دهر نه کهوت و پییان نه زانی که سه غله ته)، نهو سا پتی وتن: به راستی ئیوه (به م ږه فتره تان) شوینی خراب بو خو تان مسو گه ر ده که ن، خوا خو ی له هه موو کهس زاناره به وه ی که ده یلین و باسی ده که ن.

ږه وشتی چواره م: خو پاراستن له شه هوات به تاییه ت له شه هه وه تی ثافره ت و دنیاو قسه کردن تا بتوانی خو ته ږا بیته بو قیامه ت، ﴿وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا اَنْ رَّءَا بُرْهٰنَ رَبِّهٖۤ كَذٰلِكَ لِیُصْرِفَ عَنْهُ السُّوْءَ وَالْفَحْشَآءَ اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِيْنَ﴾ ﴿٦٩﴾ یُوْسُفُ

واته: ثافره ته که ویستی خراپه له گه ل یوسف دا بکات نه گه ر به لگه ی خوا ی گه وره ی نه بینیا یه نه وه یوسفیش به دل دلی به لای ثافره ته که دا ده چوو، به لام به لگه ی خوا ی گه وره ی بینی، واته:

بىرى كىردەۋە لە تەۋانە دەسەلاتى خەۋى گەۋرە ئەۋ كاتە ئەسلەن ھىچ ھەمەم و ختورەيش بەدلىدا نەھاتەۋە، ئەگەر ھاتىيەتەش ئەۋەى دىل بە تەۋان نەۋۋوسى، و زۆر شتى ئىسرائىلىيات لە كىتەبى تەفسىرەكاندا باسكراۋە كە شايان نىيە بە يوسىف پىغەمبەر، بەم شىۋازە بۇ ئەۋەى كە خراپەكارى و زىنا لە يوسىف عَلَيْهِ السَّلَام دۋور بىخەينەۋە، بەپاستى ئەۋ يەكەك بۋو لە بەندە ھەلبۇزراۋ و دىلسۆزۋ چاك و پاكەكانى خەۋى گەۋرە.

ئەگەر بەلگەى ئىمانى لە دىل و دەرۋونى خۇيدا ھەست پى نەكردايە و سزاي دۆزەخ نەھاتەتە بەرچاۋى، بەو شىۋەيە (بەھۋى ئىمانى دامەزراۋەۋە) ھەرچى گوناھو تەۋان و خراپەيە لىتى بەدۋور دەگرىن، بەپاستى ئەۋ لە بەندە ھەلبۇزاردەۋ پاكەكانى ئىمەيە.

رەۋشتى پىنجەم: ھىزۋ تەۋاناي بىر تىزى بزانرەيت كى كارەكانى ناپوخت بۋوۋە كى كارى جوانى ئەنجام داۋە، ﴿وَجَاءَ وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ﴾ ﴿يُوسُفَ

ۋاتە: (سالانى گرانى ھاتە پىشەۋە) براكانى يوسىف (ھاتن بۇ مىسر) چۈۋنە دىۋانى، ئەۋ ئەۋانى ناسىيەۋە، بەلام ئەۋان ئەمىيان نەناسىيەۋە.

رەۋشتى شەشەم: خۇ ئامادە كىردن بۇ ۋەرگىرتى زانست ھەمىشەۋ خۇشەۋىستى بۇ زانست كەپان بەشۋىنىدا، ﴿* رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ ﴿يُوسُفَ

ۋاتە: (ئىنجا يوسىف پىغەمبەر چۈۋە كەنارەۋەۋ دەستەكانى ھەلبۇرئى ۋنزاى كىردو ۋتى): پەرۋەردگارا تۇ پاشايەتەت پى بەخشىم و لە لىكدانەۋەى خەۋ شارەزات كىردم، ئەى بەدەيەنەرى ئاسمانەكان و زەۋى، تۇ پىشت و پەناۋ يارۋ يەۋەرى منى لە دىۋاۋ قىامەتدا، داۋاكەرم كە بەموسلمانى بىم مەرتىنى و بىخەيتە رىزى پاكانەۋە و بىگەيەنەت بە سەرفەرازان.

رەۋشتى ھەۋتەم: بەزەيى ھاتنەۋە بە سەر ئەۋ كەسانەى كە خەۋەنى تەۋحىد نىن و يەكتاپەرىست نىن، خۇ بەكەم زان لەئاستى خەلكىدا بە گىشتى فەركىردىيان بۇ خەۋناسى ھەرۋەك چۈن لە دۋو گەنچەكە بانكى يوسىفيان - عَلَيْهِ السَّلَام - كىرد، ﴿يُصْلِحْ لِي السَّجْنَاءَ رَبَّابٌ مُتَّقِرٌ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَحْدُ الْقَهَّارُ﴾ ﴿يُوسُفَ.

ۋاتە: ئەۋسا رۋۋى كىردەۋە ھەۋەلانى بەندىخانە: ئايا (باۋەپمان) بە كۆمەلىك خەۋى ھەمەجۋرۋ جىاۋاز (ھەبىت چاكىرە يەۋد تەنھا و بەدەسەلات و بەتەۋانۋ بەھىز ھەبىت).

﴿قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَايَهُ إِلَّا نَبَأُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ ﴿٢٧﴾ يُوسُفُ

واته: یوسف وتی: (جگه له وهش) هیچ خواردنیتکتان بۆ نایهت و هیچ رۆزییه کتان پێ ناگات که من نه زانم چیه و چۆنه پیش نه وهی بگاته لاتان (ئهمهش ئازایهتی خۆم نییه)، به لکو نهو شتانه پهروه دگرم فیری کردووم، (بزانی) که من بهرنامهی قهومیکم واز لیهتیناوه که باوهریان به خوا نییه، ههروهها بروایان به قیامهتیش نییه.

پهوشتی ههشتهم: خاوهنی لیخۆشبووی دڵ گه وهی بهرانبهر به خه لکی، ﴿قَالَ لَا تَثْرِبَ عَلَیْكُمْ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ

واته: (یوسف) وتی: خه متان نه بێ ئهمرۆ ئیتر هیچ سه رزه نشیتکتان ناکهم، خوا لیتان خوش بێ، بێگومان نهو زاته له هه موو میهره بانان میهره بانتره.

پهوشتی نۆیه م: ریز گرتن له موسلمانان و پاراستنی ستراتیژی ئومه تی ئیسلامی و هه وڵدان بۆ سه رخستنی، ﴿أَذْهَبُوا بِقِیَاصِ هَذَا قَالُوا عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ﴿٢٩﴾ يُوسُفُ

واته: (یوسف هه وائی باوکی پرسی، که زانی نابینا بووه، پێی وتن) بچن و ئهم کراسه م بهرن و بیده ن به سه رو رووی باوکمدا بینای بۆ ده گه رێته وه و چاوی چاک ده بیته وه، پاشان هه موو که سوکارتانم بۆ بێنن.

ده یه م په وشت: تواناو هیزی تیگه یاندن، ههروهک چۆن یوسف توانی به خیرایی پادشا تیبگیه نیت له خه ونه که ی وای لیبکات که سه رنجی به لای خۆیدا پابکیشیت، بتوانن به پرۆژه کانتان سه رنجی گه ل بۆ خۆتان پابکیشن، ﴿وَقَالَ أَلَمَلِكُ أَتُتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ﴾ ﴿٣٠﴾ يُوسُفُ

واته: کاتی که (هات و) قسه یان پێکه وه کرد، پاشا وتی: ئهمرۆ ئیتر تۆ له لای ئیمه ده سه لاتت هه یه، به ته وایی لیت دنیاین و (جیگه ی پازی ئیمه یه).

مهمله که تی دوانزه یه م:

رووداو هکانی ژیانی حه زره تی شوعه یب، ئه یوب و ذولکیفل

پیش چوونه ناو باس و قوولبوونه وه له ژیانی ئه م پیغه مبه‌ره به‌ریزه پتویسته هه‌ندیک روونکردنه‌وه‌ی میژووی بخه‌ینه به‌رده‌م خوینه‌ری ئه م کتیه، راسته ئه م کتیه له ژیانی پیغه مبه‌ران ئه‌دویت، به‌لام به‌گویره‌ی قوناغه‌کانی میژوو ویستوو مانه له م کتیه‌دا پریشان بکه‌ین، پاشان واقعیانه بو خوینه‌ری بگوازینه‌وه، ئیبراهیم پیغه مبه‌ر عَیْبَالکَم باوکی پیغه مبه‌رانه، ته‌نها خاوه‌نی ئیسه‌حاق و ئیسماعیله‌وه نییه، به‌لکو خاوه‌نی کورێ تریش بووه.

وه‌کو له‌باسی ژیاننامه‌که‌یدا ئاماژه‌مان پێداوه.

ئه‌م پیغه مبه‌ره ئازیزه که له‌فه‌رمووده‌یه‌کی ئیبنو عه‌باس دا هاتوو هه‌رکات ئه‌و پیغه مبه‌ره به‌وتاریژی پیغه مبه‌ران ناسراوه^(٧).

هه‌روه‌ها له‌قورئان دا ١١ جار ناوی هاتوو.

شوعه‌یب خه‌لکی ناوچه‌ی مه‌دیه‌نه، یاخود مه‌دیه‌ن شار بووه له‌ناوچه‌ی موعان که ده‌که‌وێته ناوچه‌ی شام، له‌سه‌ر ڕێگای حیجاز و نزیک ده‌ریاچه‌ی لوط-ه، ڕه‌چه‌له‌کی ئه‌م پیغه مبه‌ره عه‌ره‌ب بووه یاخود له‌ناو عه‌ره‌بدا ژیاوه وه‌کو ئیسماعیل به‌ (مستعرب) واتا له‌ ڕێگای زمانه‌وه بوته عه‌ره‌ب.

مه‌دیه‌ن یه‌کیک بووه له‌ کورپه‌کانی ئیبراهیم، سه‌ره‌تا هۆز دروست بووه، بێگومان له‌ ڕێگای خێزان و ژن و ژنخوازییه‌وه پاشان هۆزه که‌ گه‌وره‌تر بوون، توانیویه‌ نه‌ ناوچه و شار بو خۆیان دروست بکه‌ن. پێده‌چیت ئه‌مه‌ش له‌ ڕێگای چه‌ند سالتیک ئه‌م هۆز و شاره چڕ بوونه‌ته‌وه.

هه‌روه‌ها ده‌لێن: مه‌دیه‌ن کورپ مه‌دیانی کورپ ئیبراهیم بووه، باوکی پیغه مبه‌ر نه‌بووه به‌لکو کورپه‌که‌ی یه‌کیک بووه له‌ پیغه مبه‌ران، شوعه‌یب کورپ میکیل-ی کورپ یه‌شحنه له‌ناو سریانییه‌کاندا، واتا له‌ ده‌وله‌تی سریانی یاخود ئاشووری که‌ زمانیان سریانی بووه و ناسراوه به‌ (یترون)، ئه‌مه‌ش هه‌یج به‌لگه‌ی ڕوون و ئاشکرا له‌ به‌رده‌ست نییه و ته‌نها وته‌ی میژوونووسانه گواستومه‌ته‌وه.

(٧) ذاك خطيب الأنبياء/رواه الحاكم في المستدرک.

وته و باسیکی زۆر ههیه له سهر باوباپیرانی له ناو میژوونووسان به هاوړتی ئیبراهیم و لوط ناوی بردووه، ههیه له سهردهمی مووسا ناویان بردووه له ږیگای فهرموودهیه کی پیغه مبه که کهسیک به ناوی سهلمه ی کورپی سهعد موسلمان ده بیټ و خه لکی ناوچه ی (عه نزه) یه، گوایه پیغه مبه که فهرموویه تی که جیگای شوعه ییه خه زووری مووسا.

هه رچه نده له ژیا ننامه ی (سلمة بن سعد بن مریم العنزي) دا هاتووه هیچ سه نه دیکی له و باره یوه نه دیووه، ده شیټ به هوکاری ناوچه که و نه و شیخه که له بنه ماله ی شوعه یب بوو بیټ، نه و وته یه له مه ږ نه و هاوه له نوو سربیت (والله اعلم).

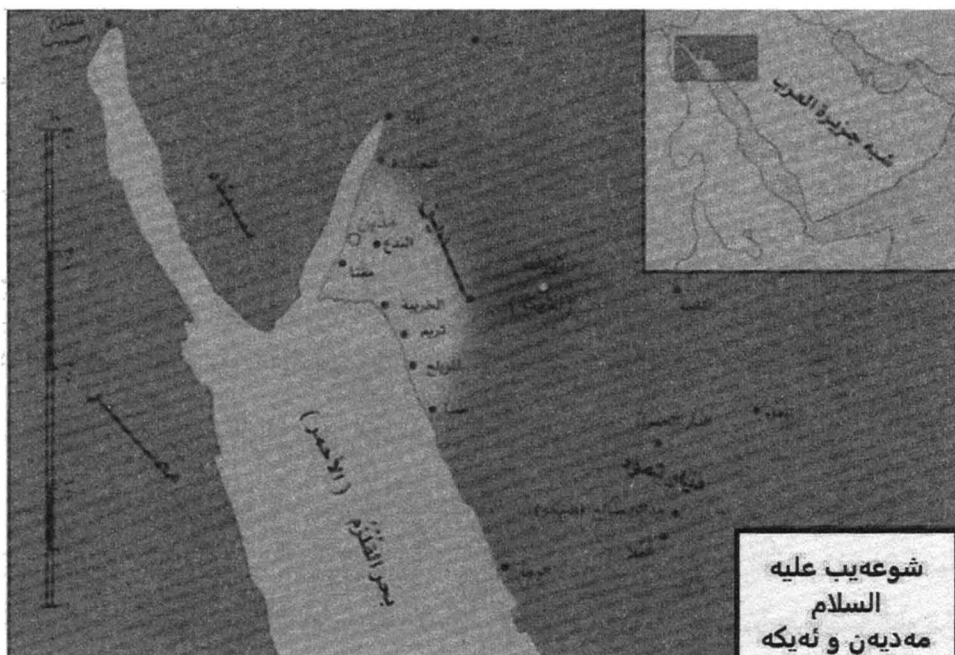
شوعه یب له سهردهمی دوا ی یوسف دا بووه، هه ندیک ده لټن شوعه یب کورپی شیخزی کورپی لاوی کورپی یه عقوب-ه، نه مه ش هیچ سه نه دی نییه، به تایه ت له نه هلی کتیه وه نه هاتووه.

کوټا نه سه ب باسکراوه نه ویش شوعه یب کورپی ضیفوری کورپی عه بقا کورپی ثابت کورپی مه دیه ن کورپی ئیبراهیمه.

زۆری تر له و باره یوه و تراوه، نووسین هیچ سوودی نییه، به لام زانراوه که له کورانی حه زره تی ئیبراهیمه سه لامی خوا ی گه وره له هه موویان بیټ.

له پرووی میژوو ییه وه ده چینه سه ر پای نه و میژوونووسانه ی که ده لټن دوا ی یوسف بووه، هوکاری هه لټناردنی نه م رایه ش ده گه ږته وه بو چنه د هوکاریک:

هوکاری یه که م: له دوا ی وه فاتی حه زره تی یوسف زۆریه ی میژوونووسان و نه هلی کیتاب نتوانی یوشه عی کورپی نون و حه زره تی مووسا باس ده که ن له گه ل هاروونی برایدا، نه مه ش له پرووی میژوو ییه وه هه روه ها لوژیک و لیکوینه وه ی میژوو ی راست نییه و ناگونجیت، چونکه سه ردهمی مووسا گه لیک هه بوون به ناوی کورانی ئیسرائیل، نه مه ش له ماوه ی چنه د سالد ا پروونادات. به لکو دروستبوونی گه لی ئیسرائیل که له نه وه کانی یه عقوب-ه لایه نی که م ۲۰۰- ۳۰۰ سالی ده ویت، نه م گریمانه ش هه رچه نده لاوازه چونکه دروست بوونی گه ل زۆر زیاتری ده ویت، به لام نه گه ر به هوژ وه ریگرین وه کو قورئان به (قهوم) ناوی بردووه که پیم وایه وشه ی قورئان زۆر ده قیق تره تا وشه ی ته ورات، ته ورات به گه ل ناوی بردوون.

كەواتە لە ھەردوو حالەتەكەدا لانی كەم چەند سەد سالیكى دەوێت بۆیە ئێوانی یوسف عَیْیَاكَام لە گەڵ مووسادا لانی كەم ۳۰۰ سالیان ئێوانە، دواتر زیاتر ئەم باسە پوون دەكەینەووە لە باسی ژيانی ھەزرەتی مووسا عَیْیَاكَام.

كەواتە ھۆكاری یەكەم لە پووی سەردەمەووە گونجاوترین كاتی پێغەمبەرە كە تێیدا ژیاو، درێژەدەری بانگەوازی باباپیرانی بوووە لە (ھیلالی میزۆپۆتامیا)دا، لە گەڵ میزۆپۆتامیادا فیرەھون و ئیمپراتۆریەتی ئەوانیش دروست دەبێت.

ھۆكاری دووھەم: شوعەیب لەناو گەلیك دا ژیاووە ناسراو بوون بەگەلی (الایكە) و (مدین) كە دوو ھۆزی جیاواز بوون، لە ئیبراھیم، ئیسحاق، یەعقوب، یوسف سەلامی خوا لەھەموویان بێت، ئەم چوار پێغەمبەرە و پاشان ھەزرەتی ئیسماعیل كە ھەموو زۆر نزیك بوون سەردەمەكانیان لە یەكتری، ھەروا بەئاسانی دەست بەردار نەدەبوون كە خەلكی لەو ناوچەیەدا بە بێبەستی بێننەووە، ئەزموونی لوپ-یش زۆر دیار و نزیك بوو، ھەر بۆیە پاو بۆچوونی نووسەر وایە كە بەلای كەمەووە سێ بۆ چوار سەدە دوور بوو لەسەردەمی یوسف سەلامی خوا لەھەموو پێغەمبەران بێت.

ھۆكاری سێھەم: دروست بوونی ئیمپراتۆریەتی فیرەھون زۆری پێچوووە لەدوای ھەزرەتی یوسف، پاشان خودی میزۆپۆتامیاش جیاكاری دەوڵەتی تری بەخۆیەووە بینی وەكو ئاشووری و

بابلی و ئەکه دی و عیلامی، ئەمانەش هەموو لەسەر دەمی دوا یوسف و یەعقوبی باوکی پروویانداوه.

هۆکاری چوارەم: لەباسی شوعەیب دا و کاتی بانگەوازه که ی و هیچ پیغه مبه ریکی به نو ئیسرائیل ناوی نه هاتوو له که لیدا یان کتیه ئاسمانیه کان و میژوو ییه کان ته نانه ناوی نه و که سه ی که مووسا ده چیه مه دیه ن و ناوی مه رپه کان بۆ ئەدات به ناوی (وائیل) که خاوه نی دوو کچ و دوا یی ده بیته خیزانی مووسا کچی کیانی به ناوی (صفوره) که مووسا کو ریکی لێ ده بیته به ناوی (جرشوم)، بیجگه قورئان ناوی بانگه واز و پیغه مبه رایه تی نه هاتوو، قورئانیش ئاماژه یه کی بۆ ئەم سه رده مه کردوو که تیتسا له باسکردنی داین (والله اعلم).

خوا ی گه و ره له قورئان دا ده فه رمو ئت:

﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَبْقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ مَن يَصِفْ بِهِ وَأَتَّبِعْهَا عِوَجًا وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنتُمْ قَلِيلًا فَكَفَّرْكُمْ وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عِقَابُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٥٦﴾ وَإِن كَانَ ظَافِقَةً مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَظَافِقَةً لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَخْضَمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٥٧﴾﴾ * قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعُوبُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِن قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُولُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ﴿٥٨﴾ قَدْ أَفْتَرْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِن غَدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّيْنَا اللَّهَ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَن نَّعُودَ فِيهَا إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبُّنَا أَفَتَمَحُّبٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ لَئِن أَتَبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ ﴿٦٠﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمِينَ ﴿٦١﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْتَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٢﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَبْقَوْمِ لَقَدْ أَتَلَعْتُكُمْ رَسُولًا مِنِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ ءَاسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٦٣﴾﴾ الأعراف

واته: بۆ لای مه دیه ن که شارو هۆزیک بوونه له نزیک (مه عان) له رێگای (حیجاز)، هه ره له نه وه ی ئیبراهیم پیغه مبه ر بوون، پیغه مبه ریکی بۆ ناردن له خو یان که شوعه یب بووه، یاخود شوعه یب له نه وه ی ئیبراهیم پیغه مبه ر بووه و پیتی وتراوه (وتاریژی پیغه مبه ران) چونکه زۆر زمانپاراو و په وانیژ بووه ئامۆزگاریه کان که و ره بووه، ئەمیش فه رموو ی: ئە ی قه ومه که ی خۆم به تاک و ته نها عیبا ده تی خوا ی گه و ره بکه ن و شه ریک بۆ خوا ی گه و ره بریار مه ده ن، چونکه

جگە لە (الله) ھېچ پەرستراویکی تەرتان نییە بەحقەق کە شایەنی پەرستن بێ ئیو بەلگە ی روون و ئاشکراتان لەلایەن خوای گەورەو بو ھاتوو، ئیو کیشانەو پێوانەتان بەدادپەرورەری بێت و فێلی تیا مەکەن کاتیک کە شتومەک بەخەلکی ئەفرۆشن کەمیان مەدەن، یاخود کەموکۆری تێ مەکەن، یان فێل لە خەلکی مەکەن لەسەر پرووی زەویشدا ئاشووب و ئاژاوە مەننەو بەخراپەکاری لە دواي ئەوێ کە خوای گەورە چاکسازی تیا کردوو لە پێی ناردنی پێغەمبەرەن و دابەزینی کتیبەکانەو، ئەمە بو ئیو باشتەر ئەگەر ئیو ئیماندارن ﴿٥٥﴾ دامەنیشن لەسەر ھەموو پێگاکان و پێگری و ھەرپەشە لە خەلکی مەکەن کە ئیمان بێن، کە دادەنیشن لەسەر ئەو پێگایانە کە بو مالی شوەیب ئەپۆی و ھەرپەشیان لە خەلکی ئەکرد بو ئەوێ ئیمان نەھین، یان ھەرپەشە کوشتیان لە خەلکی دەکرد ئەگەر پارەیان نەدەن، پێگری ئەکەن لە ئایینی خوای گەورە نەیاننەھیشت خەلکی موسلمان بێت و ئیمانی پێ بەنیت، ئەتانەو پێگە و ئایینی خوای گەورە چەوت و گیر بکەن و بەئارەزووی خۆتان بێ یادێ ئەو نەعمەتە خوای گەورە بکەنەو کە ئیو ژمارەتان کەم بوو خوای گەورە زۆری کرد، یان فەقیر بوون دەوڵەمەندی کرد، تەماشای بکەن بزانی سەرەنجای ئاشووبگیران و خراپەکاران لە نەتەوەکانی تر چۆن بوو چۆن خوای گەورە لەناوی بردوون ﴿٥٦﴾ ھەر چەندە کۆمەلێکیان ئیمانیا ھینا بەو پەيامە کە خوای گەورە منی پێ ناردبوو کۆمەلێکیان ئیمانیا نەھینا، ئارام بگرن تا خوای گەورە خۆی بپار ئەدا لە ئیوانماندا کە بزانی کێ لەسەر حەقەو کێ لەسەر باتلە، یان تا خوای گەورە باوەرداران سەر ئەخات بەسەر بپاوەران خوای گەورە باشتیری دادوەرانە ﴿٥٧﴾ دیسانەو دەسەلاتدارو گەورەو سەرکرەکان لە کافران و خو بەگەورەزانان لە قەومەکە ی پێیان وت: ئەو شوەیب خۆت و ئەوانە کە ئیمانیا ھیناوە لەگەڵ تۆدا، ئەبێ لە دینیە کەمان دەرتان بکەین و شاربەدەرتان بکەین یاخود ئەبێ بگەرێنەو بو سەر ئایینی ئیمە، شوەیب وتی: ئایا بەزۆر لە دین ھەلماندەگەرێنەو چۆن شتی وا ئەبیت ئیمە ئیمانیا ھیناوە ﴿٥٨﴾ بەپراستی ئەگەر ئیمە بگەرێنەو بو ئایینی ئیو و شەریک بو خوای گەورە بپار بەدین ئەو واتە درۆمان بو خوای گەورە ھەلبەستوو، کەواتە ھەر کەسێک شەریک بو خوای گەورە بپار بدات ئەو درۆی بو خوای گەورە ھەلبەستوو لە دواي ئەوێ کە خوای گەورە ئیمە ی پرگار کرد لە کوفرو شەریک دانان بو، ئیمە بۆمان نییە بگەرێنەو بو ناو ئەو کوفرو شیرکە، ئیلا مەگەر خوای گەورە ویستی لیبیت، زانیاری خوای گەورە زۆر فراوانەو ھەموو دروستکاروانی گرتۆتەو، ئیمە تەو کولمان لەسەر تەنھا خواوەو پشتمان تەنھا بەخوای گەورە بەستوو کە دامەزراومان بکات لەسەر ئیمان، ئەو پەرورەدگار بپار بدە لە ئیوان ئیمەو قەومە کەماندا بەحق بەوێ کە سەرمان بخە بەسەرماندا، تۆ باشتیرین دادوەر و سەرخەری کە موسلمانان سەرئەخە بەسەر کافراندا ﴿٥٩﴾ دیسانەو دەسەلاتدارو سەرکرەکان لە کافران لە قەومەکە ی وتیان: ئەگەر بێتوو

ئېۋە شۈيىنى شوعەيب بىكەون و ئىمانى پى بېنن و بېچە ناو دىنەكەى ئەۋە ئېۋە زەرەرەمەند ئەبن و تيا ئەچن و لە ناوتان ئەدەين، ياخود ئىتر نابى قىل بىكەن لە كېشائەو پىۋانەدا بەۋە زەرەر ئەكەن ﴿٦٠﴾ ئەمانىش خۋاى گەورە زەۋى ھەژاند لە ژىرياندا بە بوومەلەرە، ياخود دەنگىكى بۆيان نارد لەناو مالى خۆياندا ھەموويان لەسەر ئەژنۆ و پرويان نووسان بەزەۋىەكەۋە ھەموويان مردن و جوۋلەيان لى برا ﴿٦١﴾ ئەوانەى كە شوعەيبان بەدرۆ زانى ۋەك ئەۋەى كە لەو شۈنەدا ھەر نەبوۋىتتەن لەبەر ئەۋەى خۋاى گەورە پىشەكېشى كردن، ئەوانەى كە شوعەيبان بە درۆزانى و شۈيىنى نەكەۋتن ئەمان زەرەرەمەندى راستەقىنە بوون، كە پىشتر ئەوان بە موسلمانانان ئەۋت ئەگەر ئېۋە شۈيىن شوعەيب بىكەون ئېۋە زەرەر ئەكەن، نەخىر زەرەرەمەند خۆيان بوون ئەۋەتا خۋاى گەورە لە دونيا لەناۋى بردن و لە قىامەتېش بەھەمىشەى لە دۆزەخدان ﴿٦٢﴾ شوعەيب كە بىنى خۋاى گەورە سزايان بۆ دائەبەزىنى پىشتى تى كردن يان دۋاى لەناۋچوونيان ۋەكو سەرەنشت كردن يان پىت فەرموون: ئەى قەۋمى خۆم بەدلىيى من پەيامى خۋاى گەورەم پى راگەياندن و ئامۆزگارېم كردن بەدلسۆزى ئىتر چۆن من خەفەت بخۆم لە كەسانىك كە كافرن بە خۋاى گەورە و ئىمانيان نەھىناۋە ﴿٦٣﴾

ھەرۋەھا پروۋىەكى تىرىشمان نىشان ئەدات و دەفەرموئىت: ﴿۱﴾ وَاللّٰى مَدَّيْنِ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَقَوْمِ اَعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۥ وَلَا تَنْفُصُوا الْاَلْمِيزَانَ اِنِّىۡ اَرٰكُمْ بِخَيْرٍ وَّ اِنِّىۡ اَخَافُ عَلٰىكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٢﴾ وَيَقَوْمِ اَوْفُوا بِالْمِيزَانَ وَالْمِيزَانُ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ اَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣﴾ بَقِيَتْ اِلٰهٌ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا اَنَاۡ عَلٰىكُمْ بِمُحْفِظٍ ﴿٤﴾ قَالُوا يٰشُعَيْبُ اَصْلُوْكَ تَأْمُرُكَ اَنْ تَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ اٰبَاؤُنَا اَوْ اَنْ تَفْعَلَ فِىۡ اَمْوَالِنَا مَا نَشَآءُ اِنَّكَ لَآَنْتَ الْخَلِيْمُ الرَّشِيْدُ ﴿٥﴾ قَالَ يَقَوْمِ اَرَأَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّىۡ وَرَزَقْنِىۡ مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا اُرِيْدُ اَنْ اُخَالِفْكُمْ اِلٰى مَا اَنْتُمْ عَنْهُ اِنْ اُرِيْدُ اِلَّا الْاِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِىۡ اِلَّا بِاللّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ ﴿٦﴾ وَيَقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِىۡ اَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَاۤ اَصَابَ قَوْمَ نُوْحٍ اَوْ قَوْمَ هُوْدٍ اَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمٌ لَّوِىٌّ مِّنْكُمْ بِبَعِيْدٍ ﴿٧﴾ وَاسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوْا اِلَيْهِ اِنَّ رَبِّىۡ رَحِيْمٌ وَّدُوْدٌ ﴿٨﴾ ھود

ۋاتە: بۆ لای قەۋمى مەدەين كە لە نىۋان حىجازو شام نىشتەجى بوون شوعەيب پىغەمبەرمان نارد كە ئەمىش لە خۆيان بوۋە، ئەمىش ۋتى: ئەى قەۋمى خۆم بەتاك و تەنها عىبادەتى خۋاى گەورە بىكەن و خوا بپەرست و شەرىك بۆ خوا دامەنن لەبەر ئەۋەى جگە لە زاتى پىرۆزى (اللە) ھىچ پەرستراۋىكى تىرى ھەقتان نىيە شاھەنى پەرستىن بىت، پىۋانەو كېشائەتان كەم مەكەن بەجۋانى و تەۋاۋى بەخەلكى بەدن. من ئەبىنم كە ئېۋە خۋاى گەورە پىزق و

ڕۆژییەکی فراوان و زۆری پێ بەخشیون، من لەوێ ئەترسێم ئەگەر ئێوە لەسەر ئەم کارانە
 بەردەوام بن خواى گەورە سزایەکتان بدات لە ڕۆژێکدا کە سزای خواى گەورە دەوێرتان بدات و
 شوێنی پراکردن و پەناتان نەبێ بۆی پرا بکەن ﴿٤٨﴾ ئەى قەومى خۆم کێشانه و پێوانه تان با به
 دادپەرۆهرى بێت و نوقسانى مه کهن و فێلى تيا مه کهن که شتومهک به خه لکی ئەدەن به کهمى
 پێیان مه دهن له سەر زه ویشدا ئاشووب مه نینه وه و ئاشووب بڵاو مه که نه وه و ڕێگرى و چه ته یی
 مه کهن ﴿٤٩﴾ ئەوهى که به خه لآلى خواى گەورە پێتان ئەبەخشی و بۆتان ئەمێنێته وه ئەوه با شتره
 بۆتان لهو حه رام و فێله ئەگەر ئێوه باوه پدارن، من پارێزەر نیم به سهرتانه وه و چاودێریتان بکه م
 به لکو خواى گەورە چاودێریتان ده کات و مو حاسه به تان ده کات له بهر خوا ئەمه بکەن ﴿٥٠﴾ به
 سوکایه تی و گالته پێکردنه وه وتیان: ئەى شوعه یب ئایا نوێژکردنه کانتە فه رمانت پێ ده کات که
 واز بێنین له په رستنى ئەو خوايانەى که باوک و باپیرا ئمان ئەیانپه رست، یاخود له مالى خۆماندا
 به وى ستى خۆمان کړین و فروشتن نه کهین واته فێلى تيا نه کهین و زیادو کهمى لى نه کهین؟ به
 سووکایه تی و گالته پێکردنه وه ئەیانوو: به راستى تۆ که سێکى زۆر نه رمونیاى و سزای
 به رامبه ره که ت نادهى، له سەر ڕێگای راستى هه ر چه ندە ئەیانزانى له حه قیقه ت و راستیشدا
 هه روا بووه ﴿٥١﴾ شوعه یب پێغه مبه ر فه رمووی: ئەى قەومى خۆم هه و آلم پێ بدەن که من له سەر
 به لگه یه کی ڕوون و ئاشکرام له لایه ن خواى گەورە وه رزق و ڕۆزى و مالىکى زۆرو باش و خه لآلى
 پێ به خشیووم، یان پێغه مبه رابه تی و حیکمه تی پێ به خشیووم، من نامه وێ پێچه وانه ی ئێوه
 بکه م و شتێک له ئێوه قه ده غه بکه م و خۆم بیکه م، به لکو من ته نها مه به ستم چاکسازیه و
 چاکسازیم ده وێت چه ندێک له توانامدا بێت ڕێنمایى و هیدایه تی من ته نها له لایه ن خواى
 گەورە وه یه کاره کانم هه مووی به و سپاردوو وه ته وه کۆم له سەر ئەوه، هه ر بۆ لای خواى گەورە ش
 ئەگه ڕێمه وه ﴿٥٢﴾ ئەى قەومى خۆم با ڕق لێبوونتان له من واتان لى نه کات که من به درۆ بزائن و
 ئیمانم پێ نه هێنن، چونکه ئەو سزایه ی که تووشى قەومى نوح و هود و صالح بوو تووشى
 ئێوه ش ده بێت و خواى گەورە سزاتان ده دات قەومى لوط-یش سه رده میان یان شوێنیا ن له
 ئێوه وه دوور نییه، به ترسێن که خواى گەورە سزای ئێوه ش بدات ﴿٥٣﴾ ئێوه داواى لێخو شبوون له
 په ره ر دگارتان بکەن له تاوانه کانی پاردووتان، پاشان بۆ لای خواى گەورە بگه ڕێنه وه ته وه
 بکەن و له داها توو دا مه گه ڕێنه وه سه ر تاوان، به راستى په ره ر دگارى من زۆر به ره حم و سۆزو
 به زه ییه بۆ ئەو که سانه ی ته وه ئەکەن، ئەوانه ی که ته وه ئەکەن خو شه وى ستى خواى گەورە ن
 و خو شى ئەوین ﴿٥٤﴾

يېشىرىش لەسەرەتاي ئەم كىتەبەدا ئاماژەمان يېداۋە ژيانى يېغەمبەرەن زۆربەي زۆرى لىكچوون، ئەگەر تەماشاي ژيانى يېغەمبەرەن رابردوۋ بىكەين لەگەل شوعەيب دا لىكچوونى زۆر ھەيە لە ئىوانىندا.

لېرەدا تاۋانەكان گۆرانكارى تېدا دەكرىت، بەلام لە پرووى بېروباۋەرەۋە ھەموو يېغەمبەرەن خاۋەنى يەك ۋتە و پروونكرەنەۋە بوون ئەۋىش تەۋحىدە.

خۋاي مۈتەعال لەگەل كافرى بېروباۋەرى چەۋتىاندا، تاۋانە گەۋرەكانيان دياردە قېزەۋنەكانيان دەرختوۋە، لوۋتەرزى ھۆزى (عاد) خۇبادانىيان بەھىزو بازووياندا بە ھەمانشېۋە ھۆزى (ثمود) لوۋتەرزى و گالتهكرەن بە خودى يېغەمبەر و ئىنكارى كردنيان لە وجودى ئيمان بە يەكتاپەرستى، ھۆزى لوط بە نىربازى و پەرۋشتى ناپەسەند و..ھتد. مىصر بە چاۋېركى و داۋىنپىسى ناو كۆمەلگە...ھتد.

ھۆزى مەدىيەن يان ھۆزەكانى ناۋچەي مەدىيەن بېجگە لە پەرستى دارو بەرد و بت، تاۋانى زۆر ناشىرىنيان ھەبوو، ئەۋانەش ھەر دياردەي ناو كۆمەلگەن، ۋا دەرەكەۋىت بېجگە بېروباۋەر ئەم تاۋانانە دەشىت ئيماندازىش تېبىكەۋىت، بەلام تاۋانەكەي زۆر گەۋرەيە لاي خۋاي پەرۋەردگار بۆيە لەگەل ھەر يېغەمبەرەن كىدا تاۋانەكەي گەۋرەيان ئاشكرا دەكات كە بابوۋە لەناو كۆمەلگە كەياندا.

جا لەناو ھۆزەكانى مەدىيەن دا دياردەي زۆر ناشىرىن بابوۋە، لەۋانە لاسەنگ كردنى تەرازوۋ، مەرج نېيە مەبەستەكە لە فروشتى كېلۋەك تەماتە يان فەردەيەك بىرچ بە قەپان و تەرازوۋ سەرشان، نا بەلكو ھەموو پېۋەرەيكى چەۋت دەچىتە خانەي تەرازوۋبازى بە بەلگەي قورئان خۇي، خۋاي گەۋرە دەفەرۋىت:

﴿وَبَلِّغْ لِلْمُطَفِّفِينَ ۝ الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝﴾ الْمُطَفِّفِينَ

ۋاتە: ھەرپەشەي قورس و سەخت و ئاگرى دۈزەخ بۆ ئەو كەسانەي كە شت لە خەلكى بىرەن ئەۋە بە تەۋاۋى ئەيكرەن، بەلام بە خەلكى بفرۆش بە كەمى پېيان ئەفروشن ﴿كَاتِيك كە شت لە خەلكى بىرەن ئەۋە ھەقى خۇيان بە تەۋاۋى ۋەرئەگرەن ياخود بە زىادەۋە لىيان ۋەرئەگرەن﴾ بەلام كاتىك كە شت بە خەلكى بفرۆش كەميان پې ئەدەن و فېلىيان لى ئەكەن، قەۋمى (شوعەيب) یش لە پاش شەرىك دانان بۆ خۋاي گەۋرە ئەم سېفەتە خراپەيان تىابوۋ لە كېشەنەۋ پېۋانەۋ كرىن و فروشتندا فېلىيان لە خەلكى ئەكرد خۋاي گەۋرە لەناۋى بىردن ﴿ئايان ئەم كەسانە

نازانن كە ئەمانە زىندوو ئەكرىنەووە لەبەر دەستی خۆی گەورەدا پائەووەستىترىن و لىپرسىنەووەيان لەگەڵدا ئەكرى ⑤ لە پۆژىكى زۆر گەورەدا كە پۆژى قىامەتە ⑥ پۆژى قىامەت پۆژىكە كە خەلكى ھەموويان پائەووەستىترىن لەبەر دەستی پەرورەدگارى ھەموو جىھاندا بە پى پەتى و بە روتى و بە خەتەنە نەكراوى، لە ھەلۆست و دىمەنىكى زۆر قورس و سەختدا كە خۆر نزيك بۆتەووە بە ئەندازەى تەنھا مىلىك، خەلكى بە گوێرەى تاوانى خۆيان عەرەق ئەكەن و لە عەرەقى خۆيان نوقم ئەبن و غەرق ئەبن، ھەيە عەرەقەكەى ئەگاتە لای گوێ، ھەيە دايئەپۆشى، ھەيە خوارتر و ھەيە سەرووتر بە گوێرەى تاوانى خۆيان، واتە: لەو پۆژە بترسىن كە خۆى گەورە لىپرسىنەووەيان لەگەڵدا ئەكات كە پۆژى قىامەت ئەندازەى ھەر پۆژىكى بە پەنجا ھەزار سالى تىئەپەرى لەسەر خەلكى و پۆژىكى يەكجار سەختە پەنا بەخۆى گەورە ⑦

جا تەرازووبازى لە دادگادا دەكرىت، لە پىشانگاي سەيارە فرۆشتن دەكرىت، تەرازووبازى تەنانت لە فرۆشتنى ئامىرەكانى سەردەمىش دەكرىت، ئىنجا دياردەيەكى تری ناو كۆمەلگەى شوەيب شتى خەلكيان بەكەم دەزانى، مالى خەلكى تریان دەشكاند و سووك دەكرد، ئەمە تەنھا لە شووتى و كالك دا نابىزىت، بەلكو بىستانى باخەوانەكە بشكىنن و بلىن شوپەكەى سىيە و كالكەكەى بۆگەنە.

دەبىت ئىماندار زۆر دەمپاك بىت و نەكەوئە ئەو بوارانەووە بەتايبەت قسە وتن بە زانايانى ئىسلام، ھەرەكو چۆن ھەندىك قسەى ناشىرىن بە سەيد قوطب دەلین و درۆى بەدەمەووە ھەلدەبەستن، تەنھا بۆ سەرخستنى مەنھەجى حىزب و گرووپەكەى يان سۆفى قسە بە ئىبنو تەيمىيە دەلین يان (مەمدى كورپى عبدالوھاب) ياخود سەلەفى قسەى ناشىرىن بەرانبەر بە زانايانى ئەشعەرى و خودى ئەبۇ ھەسەنى ئەشعەرى پەحمەتى خوا لە ھەموويان بىت، ئەمانە ھەموو دەچنە خانەى ئەو دياردە ناشىرىنەى ھۆزى مەديەن كە پىغەمبەر شوەيب نىردراوہ بۆيان.

پاشان فرت و فیل و چاوبەست و كارى ھەلخەلەتاندنيان دەكرد، لەسەرەپىگا دا بۆ خەلك دادەنيشتن و چاوبەستيان دەكردن و مالى خەلكيان بەھەدەر دەبرد، ھەلبەت زۆرجار بە كۆمەل ئەم كارەيان دەكرد.

لە ئىستاشدا سەرۆت و سامان و خاك و نەوت و كانزاي ئەو ولاتانە دەفرۆشرىت و دەدزىت بۆ سەرۆك و حكومەت و حىزبەكان و خەلكيش ناوى خواردنەووەشى بەپارە دەست ناكەوئە!

ھەربۆيە لەسەرەتاوہ چەند نموونەيەكمان لە ئايەتەكان داناوہ بە تەفسىرەوہ، بىجگە ئەو سەرچاويە ھىچ سەرچاويەكى تر بەردەست نىيە كە راست و دروست بىت، بۆ پشت بەستن

به و ئایه تانه واتا به هیژ کردنی باسه که مان، بۆیه ناچارین زیاتر ئه وهی لایه نی ژیا نی چه زره تی شوعه ییه له قورئان وه رده گرین.

جا هر گه لیک بیباوه پ بوون ئه م کردار و دیارده ناشیرینه یان هه بوو ئه وه به دنیاییه وه له ناو ده چن، ئه م سوننه ته ش به رده وام بوو تا هاتنی تهیر و ئه بابیل، له دوا ی ئه و موعجیزه یه خوا ی گه و ره گه لان له ناو نابات به هوکاری تاوانیان، چونکه کو تا پیغه مبه ر هات که محمد ﷺ ده بیّت به قورئان و سوننه تی جه نابیان چاکسازی له ناو گه لان دا بکریّت یان خوا ی موته عال له قیامه تدا تو له یان لی ده کاته وه.

له وانه یه خوینهر بپرسیّت ئه ی ئه و هه موو په شه با و لافاو و زه مین له رزه و بورکانه چییه له م سه رده مه دا؟

له وه لامدا ده لّین: هیچ په یوه ندی به تو له سه ندنه وه ی گه لانه وه نییه، به لکو هه مووی دیارده ی سرووشتی زهوییه، به فهرمانی خوا ی گه و ره، بیگومان بو (ئه پده یت کردنه وه ی خودی گو ی زهوی و ئاو و هه واکه یه تی) له ناو بردنی گه لانی رابردوو پیشت ئاگادار کرانه وه له لایه ن په یامبه ره کانیان دوا ی ئه وه راسته وخو پرووی ئه دا، به لام دیارده سرووشتییه کانی ئیستا هیچی ناچیته ئه و خانه به وه، ده شیت له ولّاتیکی موسلمان زهوی له رزه پروو بدات له ئه مه ریکا باو بو ژان و لافاو ئه مانه هه موو ته فسیری په ستانی به رز و نزم و گو ژانکاری هه وای بو ده کریّت، به لام لافاوی نوح هی ته فسیریکی زانستی هه ئناگریّت عه زاب و سزای خوا ییه.

له ناو چوونی هوژی (ئمود و عاد و لوط) ئه وه ته فسیری زانستی هه ئناگریّت (کن فیکون) ی خوا ی پهروه ردگاره.

که واته پیوه ری له ناو چوونی گه لان کو تایی پیهاتوو به هاتنی پیوه ری شه ریعه تی محمد ﷺ که شه ریعه تی ئیسلامه، له وانه یه جاریکی تر خوینهر بپرسیّت ئه ی ئه وه نییه پیغه مبه ری خوا ﷺ ده ترسا له دووباره بوونه وه ی ئه و سزایانه؟

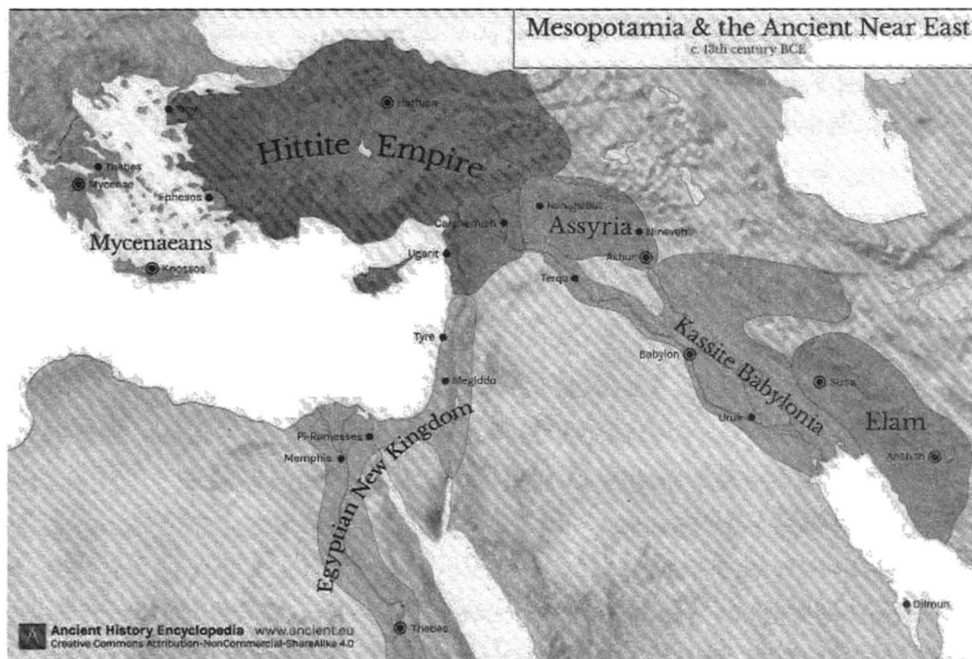
به دنیاییه وه ئه م وشه یه راسته، به لام خودی پیغه مبه ر ﷺ مابوو، بۆیه (رسول الله ﷺ) ده ترسا، چونکه خو ی رثوف رحیم بوو دوعای ده کرد له خه لکی طائف که خوا هیدایه تیان بدات له کاتی کدا ده یتوانی شار و خه لکه که ی وێران بکات له ڕیگای فریشته کان که خوا ی گه و ره هه لّبژارده ی خسته به رده می تا خو ی له ژیا ندا بوو ده ترسا وه کو (ته غیب و ته ره یب) بو ئیمه و هاوه لّانیشی باسکرد و جیّه یش، به لام هیچ کات پرووی نه دا.

ده شیت له یه ک حاله تدا پروو بدات ئه گه ر موسلمانان دژی بیباوه پان جه نگان، خوا ی موته عال وه کو سه ربازی خو ی ده نیریّت جا په شه با بیّت یان باران وه کو له به در و ئه حزاب پروویدا وه،

به لām ناگاته ته وهی هه موو هۆز و گه لیک له ناو ببات، چونکه ته و زولم و کوشتاره ی یه هود ده یکات به رانه بهر فه له ستین له ماوه ی چه ند مانگیک دا ۴۰ هه زار ژن و مندال و پیری شه هید کرد و شاریکی ویران کرد، ده بوو به و پتوه ره بیت ئیسرا ئیل به لافاو له ناو به چوا یه یان به زه مین له رزه.

هاوکی شه که به م شتوه یه نییه، به لکو خوای گه و ره فیرمان ده کات که سه رکه و تن لای خودی ئیمانداره وه دیت، نه ک له پوژ ه لات و پوژ ئاوادا، که مادام خاوه ن هیز و عیزه ت و که رامه ت نین که واته دوژمن به سه رتاند ا زال ده بیت.

بابگه پیننه وه بۆلای چه رزه تی شوعه یب عَیْهَ لَکَم، شوعه یب ته زموونی گه لانی پابر دووی له به رچاو بوو بۆیه ناگاداری هۆزه که ی کرده وه، ئاموژگاری کردن که چی به سه ر (هۆزی ئمود و لوط و نوح) دا هاتوو، داوای لیکردن که زوو فریای خو یان بکه ون و تۆبه بکه ن و داوای لیخو ش بوون بکه ن، به لām ته وان ده یانوو ت چه زمان به م جو ره و تانه نییه، نامانه ویت گوماغان لیت بیت. خو ته گه ر هیز و توانای هۆز و عه شیر که ت نه بوایه ته و زوو ده ربه ده ر و په جممان ده کردی، پاشان ده ستیان کرد به گالته پیکردن و ده یانوو ت ته مه نوپزه کانت ته م فه رمانه ت پینده کات؟ ته و هه ر به رده وام بوو له وشه ی جوان و ئوسلوبی جوان له گه لیاندا، به لām به داخه وه هه یج کاریگه ری نه بوو له سه ر زو رینه ی گه له که ی هه رچه نده هۆزه که ی بوون به دوو به ش، به شیکیان به ته واره تی شوین شوعه یب که و تن و به شه که ی تریش دژایه تی سه رخستنی شوعه یبیان ده کرد، ناچار شوعه یب دوعای لیکردن و که خوای مو ته عال جیا کاری بخاته نیتوان به شی چاکه و به شی خراپه که ی، ته وه بوو خوای گه و ره (رجفة) ی بو ناردن که زانایان کو یان کردو ته وه له نیتوانی زه مین له رزه و ده نگیتی به هیز که هه رچی ده نگی تره ده یوه ستینیت و پاشان وشک بوونی لاشه یان و ده رچوونی پو حیان، کو تایی به خو یان و خراپه کاریان هات، پشتر ده یانوو ت شوین شوعه یب مه که ون دوا یی تووشی زه ره رو زیان ده بن، چونکه بو فرت و فیتی ته وان به زه ره رو زیان یان ده زانی به لām که خوای گه و ره (الرجفة) ی بو ناردن هه موو له ناو چوون، ته و زه ره رو زیانه که مرو ف به کافری به ریت، ته و زه ره روزیانه که مرو ف بو هه تاهه تایه به روا ته دوژه خ، سه رگه ردانی ته وه یه که قیامه ت له ده ست به دیت نه پوژی که و نه سه د سال و نه ملیو نیک سال، به لکو هه تاهه تای ی و ته به دییه.

اصحاب‌الایکه‌ خه‌لکی‌ دارستانه‌ چره‌که‌ قوناغی‌ دوا‌ی‌ هوژی‌ مه‌دیه‌ن

له‌ دوا‌ی‌ له‌ ناو‌چوونی‌ هوژی‌ مه‌دیه‌ن‌ خوا‌ی‌ گه‌وره‌ فه‌رمانی‌ کرد‌ به‌ هه‌زره‌تی‌ شو‌عه‌یب‌ که‌ ب‌روات‌ بۆ‌ ناو‌ خه‌لکی‌ ناو‌ دارستانی‌کی‌ چ‌ر له‌ ناو‌چه‌یه‌، ئه‌وانیش‌ هه‌موو‌ دارپه‌رست‌ و‌ کافر‌ و‌ خراپه‌ کار‌ بوون‌، ناسرا‌ بوون‌ به‌ (اصحاب‌الایکه‌) واتا‌ خه‌لکی‌ ناو‌ دارستانه‌ چ‌ره‌که‌، یاخود‌ کۆمه‌لێک‌ له‌ میژوونووسان‌ ده‌لێن‌: که‌ کۆمه‌له‌ دارێکیان‌ ده‌په‌رست‌ و‌ به‌یداخیان‌ پێوه‌کردبوو‌ و‌ به‌ پیرۆزیان‌ ده‌زانی‌، نازناوی‌ خه‌لکی‌ ناو‌چه‌که‌ی‌ ئه‌و‌ داره‌یان‌ وه‌رگرتوو‌ه‌، خوا‌ی‌ گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت‌: ﴿وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَقَالِيبِينَ ۝ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ ۝ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَارٍ مُّبِينٍ ۝﴾ الحجر

واته‌: هه‌رچه‌نده‌ هاوه‌لانی‌ (ئه‌یکه‌) له‌ سته‌مکاران‌ بوون‌ (شه‌ریکیان‌ بۆ‌ خوا‌ داناوه‌و‌ چه‌ته‌یی‌ و‌ پ‌یگریان‌ کردوووه‌ له‌ کیشانه‌و‌ پ‌توانه‌دا‌ ق‌تلیان‌ کردوو‌ه‌)، و‌تراوه‌: (ئه‌یکه‌) داری‌ چ‌ر‌ بووه‌، یاخود‌ ناوی‌ دێ‌ یه‌که‌یان‌ بووه‌ که‌ قه‌ومی‌ شو‌عه‌یب‌ بوون‌ ۝ تۆله‌مان‌ له‌وانیش‌ سه‌ندو‌ زه‌ویمان‌ له‌ژێرینادا‌ هه‌ژاندو‌ به‌ ده‌نگ‌ی‌ گه‌وره‌ له‌ ناومان‌ بردن‌ ئه‌وانیش‌ شو‌ئێیان‌ ئاشکراو‌ دیار‌ بووه‌ ۝

پاشان‌ خوا‌ی‌ گه‌وره‌ له‌ سوره‌تی‌ (الشعراء) زیاتر‌ باسه‌که‌مان‌ بۆ‌ روون‌ ده‌کاته‌وه‌ و‌ ده‌فه‌رمویت‌:

پووداوه کانی ژیانی حه زره تی ئه یوب عَیْه اَللّٰه

ئهم پیغه مبه ره چوار جار ناوی له قورئاندا هاتوو، میژووی ژیانی له ناو موسلماناندا زۆر کورته و نادیاره، ئه وهنده ی که پیویست بووه له ئارامگری و ناره حه تی له قورئاندا بۆ پیغه مبه ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم باسکراوه.

لای موسلمانان یه کیک له پیغه مبه ران و ههروه ها لای یه هودیش به ئه یوبی راستگۆ ناسراوه، لای ئه وانیش پیغه مبه ره، به لام لای نه سارا به پیغه مبه ری نازانن و ده لّین: (موباره ک و قدیسه) واتا به (سهنه ت) ناوی ده بن، له کیتابی پیرۆزدا (ئینجیل) به شیک تاییه تی هه یه به (سفری ئه یوب) ئینو ئیسحاق ده لّیت: یه کیک بووه له خه لکی پۆم، ئهم وته یه پیناچیت دروست بیت، چونکه ئهو سه رده مه جیگایه ک دروست نه بووه به ناوی پۆم، ئه گه ر مه به سستی پۆژئاوا (ئه وروپا) بیت پیده چیت به م شیوه یه دروست بیت، ههروه ها نه سه ب و بنه مالّهی ده گه رپّته وه سه ر حه زره تی

ئیبراهیم عَیْه اَللّٰه، له پیغه مبه رانی به نی ئیسرائیل نییه، چونکه نه سه بی ده گه رپّته وه سه ر ئه یوبی کوپی موصی کوپی زراحی کوپی عیسی کوپی ئیسحاق کوپی ئیبراهیم سه لامی خوا له هه موویان بیت.

هه ندیک ده لّین دایکی کچی حه زره تی لوط بووه، ئه میش پیناچیت دروست بیت، چونکه جیاوازی زۆری سه رده م له ئیوانی ئهو دوو پیغه مبه ره دا هه یه، ده شیت دایکی یه کیک بیت له کچانی نه وه کانی لوط عَیْه اَللّٰه.

رپاهه ک هه یه که گوایه نه سه بی ده گه رپّته وه سه ر یوسف، کوپی یوسف به ناوی ئه فراسیاو یاخود ئه فراسیم کوپی یوسف، ئه مه ش جیگای برپوایه له به ر چه ند هۆکاریک ههروه ها گوایه له خانه واده ی یه عقوبه، له کچیکی به ناوی لیای کچی مه نسای کوپی یه عقوب، کۆتا قسه ش ئه وه یه که کوپی لاوی کوپی یه عقوبه.

بۆچی جیگای باوه ره وتمان له به ر چه ند هۆکاریک!

هۆکاری یه که م: ده شیت له نه وه ی یوسف بیت به چه ند پشت ئه مه دیار نییه، چونکه واهاتوو که گوایه له بنه مالّهی یه عقوب له نه سه بی یوسف پیغه مبه ران دّین، له خیزانی یه هوزای کوپی یه عقوب پاشان مه لیکه کانیان دّیت، ئه میش پیغه مبه ریکه و له نه وه ی یوسف- ه عَیْه اَللّٰه.

هۆکاری دووه م: ده شیت ئه یوب له ناوچه ی ئه نادۆل (تورکیای ئه مرۆ) یاخود یۆنستانه وه هاتبیت و له نه وه ی ئیبراهیم، به لام له به شی یه عقوب که ئه سباط بیت، له به ر ئه وه ی کورانی

یه عقوب به هوکاری پله و پایه ی عه زیزی میسری درا به یوسف، پاشان یه هوزای برای توانیویانه دهسه لاتیان هه بیت به زۆر یک له ناوچه کاند، هه ربۆیه کورانی ئیبراهیم و له نه سه بی یه عقوب زۆر بلاوه یان کرد بیت به ولاتاندا و ئه یوب پیغه مبه ر له نه وه کانی ئه سباط بیت.

هوکاری سییه م: که سیک زۆر سه رمایه دار بووه له هه ژارییه وه پنگه یشتووه، به لکو له قورئان و کتیبی پیروژدا به ده و له مه ند باسکراوه، ئه مه ش زیاتر دلنیا مان ده کاته وه که له بنه ماله ی ئه سباط-ه، چونکه به هوکاری یوسف و دهسه لاتیان له ولاتی میسردا ده و له مه ند بوو بوون.

هوکاری چواره م و کو تایی: پیغه مبه ریک بووه له ناو گه لیک تانوانباردا، بانگه وازی بو ئه وه بوو که خه لکی کوفری نیعمه ت نه که ن، خه لکه که ی بروایان به یه کتاپه رستی خوا هه بووه، به لام کوفری نیعمه ت و سه ری پچییان زۆر بووه. ئه مه ش ئه وه ده گه یه نیت که نزیک بووه له بانگه وازی پیغه مبه رانی تر، ئه ویش باو با پیرانیه تی له یوسف و یه عقوب و ئیسحاق و ئیبراهیم سه لامی خوا له هه موویان بیت.

خوای پهروه ردگار له قورئان دا له چوار سوره تی جیاوازا باسی کردووه که سه ره تا له سوره تی النساء به پیغه مبه ر ناوزه دی کردووه و ده فه رمویت:

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالْحَبِشَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا﴾ النساء

واته: ئه ی محمد ﷺ ئیمه وه حیمان بو تو ناردووه ههروه کو چۆن وه حیمان بو نوح و بو پیغه مبه ره کانی دوای نوحیش ناردووه، که ئه مه ش به لگه یه له سه ره ئه وه ی نوح یه که م پیغه مبه ر بوو بو یه باسی ده کات و پیغه مبه رانی تر له دوای ئه وه باس ده کات و له فه رمووده ی شه فاعه تدا هاتووه که نوح یه که م پیغه مبه ر بووه خوای گه وه ناردوویه تی، وه حیمان بو ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب و هوژه کانی تر له نه وه ی یه عقوب پیغه مبه ر له پیغه مبه رانیان و بو عیسی و ئه یوب و یونس و هاروون و سوله یمان ناردووه، زه بووریشمان به داوود پیغه مبه ر به خشیوه.

ههروه ها له سوره تی (الأنعام) نه سه بی دیاری کردووه که ده گه رپته وه سه ره ئیبراهیم نه ک نوح سه لامی خوایان لی بیت.

﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ الأنعام

واته: ئیسحاقمان به ئیبراهیم به خشی کاتیک که خوی و ساره ی خیزانی بئومید بوون له مندال، له نهوه ی ئیسحاقیش یه عقوبیشمان پئی به خشی و کوره زای خوی بینی هیدایه تی هه موویانمان دا، پئش ئه مانیش هیدایه تی نوحمان دا، له نهوه ی ئه مانیش داوودو سوله یمان و ئه یوب و یوسف و موسی و هاروون هیدایه تی هه موومان داوون و هه موومان کردوون به پیغه مبه به م شیوازه پاداشتی چاکه کاران ئه دهینه وه.

پاشان له سوره تی (الانبیاء) خوی گه وره باسی دهر د و نه خووشی و بواری کۆمه لایه تی و نه خووشیه که ی ده کات و ده فهرمویت: ﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَئِنِّي مَسْنِي الضُّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ ﴿٨١﴾ الانبیاء

واته: ئه یوب پیغه مبه ر کاتیک له خوی گه وره پارایه وه که من تووشی نه خووشیه کی سه خت بووم هه ر تو خویه له هه موو به ره حم و به سۆزه کان به ره حم و به سۆزو میهره بانتری ﴿٨١﴾ تیمه ش وه لامان دایه وه و ئه و نه خووشیه ی که هه یوو لامان برد له سه ری و شیفامان دا، خیزان و که سوکاریشیمان بو گه رانده وه هاوشیوه ی ئه وه یشی که هه یوو بویمان گه رانده وه، یاخود مندالی ترمان پئی به خشی، ئه م شتانه مان به ئه یوب به خشی ره حمه ت و میهره بانیه ک بوو له تیمه وه یادخستنه وه یه کیشه بو ئه و که سانه ی عیباده تی خوی گه وره ئه که ن تا ئارامگر بن وه کو ئه یوب ﴿٨١﴾

له کۆتاییدا خوی گه وره له سوره تی (ص) دیمه نی چاک بوونه وه یمان نشان ده دات و ده فهرمویت:

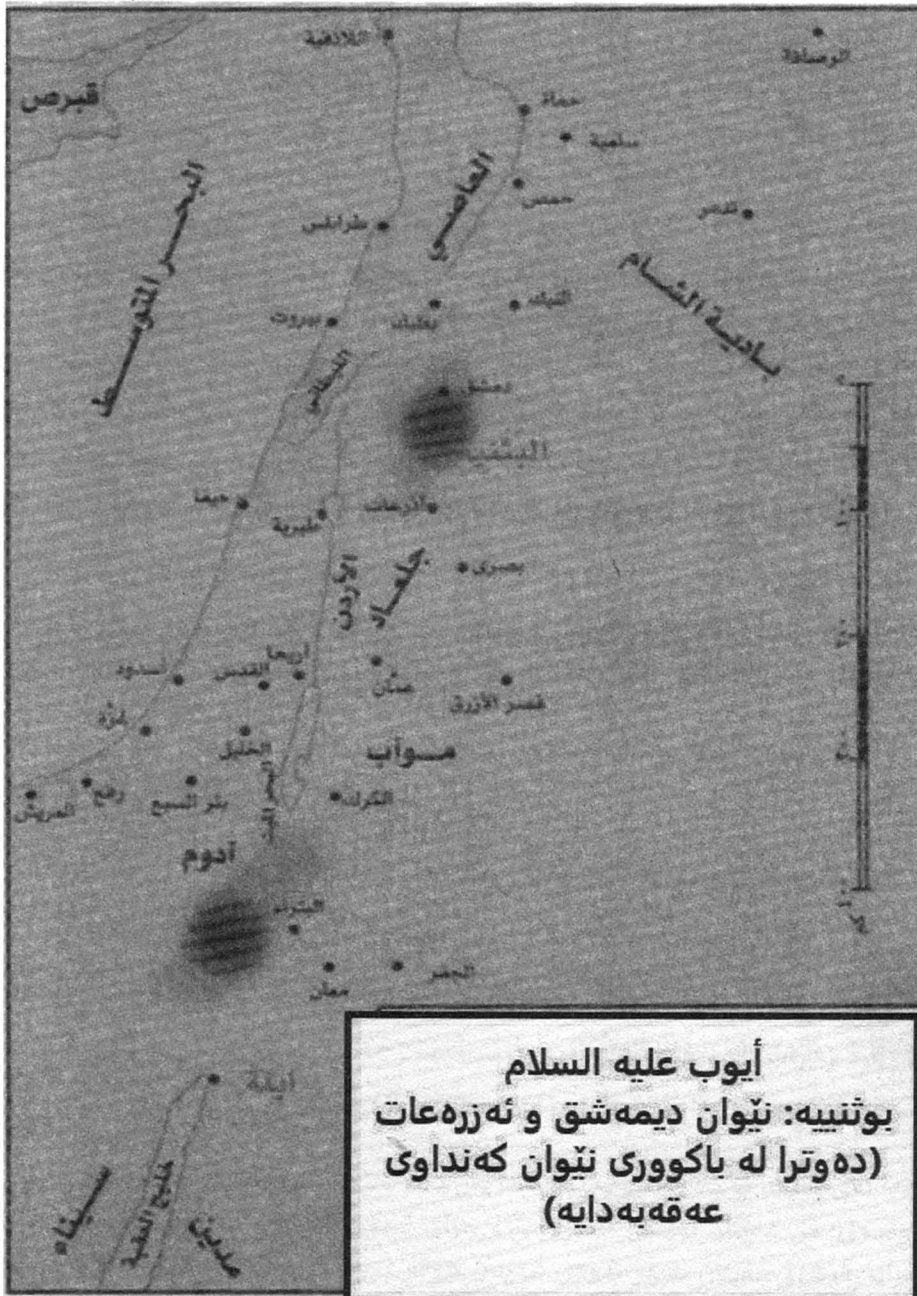
﴿وَأَذْكُرْ عَبْدًا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَئِنِّي مَسْنِي الشَّيْطَانُ بِضُضٍّ وَعَذَابٍ﴾ أَرْكُضُ بِرَجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٍ وَشَرَابٌ ﴿٨٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِلْأُولَى الْأَلْبَبِ ﴿٨٣﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَاحِرًا نَعَمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٨٤﴾ ص

واته: ئه ی محمد تو یادی ئه یوب پیغه مبه ریش بکه کاتیک بانگی له په روه ردگاری کردو لئی پارایه وه، وئی: من شه یتان تووشی ماندوویتی و سزای کردووم به هو ی نه خووشی و ئه و شتانه وه، که گه رانده وه بو شه یتان له بهر ئه وه ی شه یتان هوکار بووه، ئه وتری: شه یتان وای لی کردووه به خوی سه رسام بیت، خوی گه وره نه خووشی خستوووه، لی ره ش دیسان له م چیرۆکه ش (ئیسرا ئیلیات) هه یه که گوایه هه موو له شی بوته برین ته نها دلی نه بیت و بیزیان لی کردۆته وه و

که سوکاری فریایان داوه ته سهر زبلدان، ئەمانەش بەهەمان شتووە هێچی راست نییە^(۸) خوای گەورە فەرمووی: بە پێیەکانت رابکەو بێدە بە زەویدا ئەمیش وای کردو ئاوێکی بۆ هەلقوولاندو فەرمووی: بەناو ئەم ئاوەدا برۆ و خۆتی پێ بشۆرە ئەمە ئاوێکی ساردو سازگارە، دواتر لێشی بخۆرەو بەو چاک ئەبیتەو یە کسەر چاک بوووەو لەو نەخۆشیە کە هەژدە سأل نەخۆش بوو^(۹) که سوکاریشیمان بۆ گیرایەو، ئەوتری: مردوون خوای گەورە زیندووی کردونەتەو، یاخود کۆی کردونەتەو لە دواي ئەوێ بڵاو بوونەتەو، هاوشتیوێ ئەوانەیشی لەگەڵیاندا پێ بەخشیو، وەکو پەحمەتیک لە خوای گەورەو بەهۆی ئارامگرتن و سوپاسگوزاری و پاززی بوونی وەکو یادخستنهو یە کیش بۆ ئەو کەسانە ی کە خاوەن عەقل و ژیرین کە بزائن سەرەنجامی ئارامگرتن خۆشگوزەرائی و دەرووی خێرو بردنەو یە^(۱۰) هەندیک پووش یان پەلە دار خورمایە بگرە بە دەستەو بەو شێوازە لێی بدە بۆ ئەوێ سویندە کەت نەشکیت و ئەویش ئیش و ئازاری پێ نەگات. ئێمە بینیمان ئەیوب کە سێکی زۆر ئارامگر بوو باشترین بەندە بوو زۆر بۆ لای خوای گەورە ئەگەرایەو^(۱۱)

پاشان پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرمویت: زۆرترین ئازار و ناپەهەتی و سوێ بەسەر پێغەمبەراندایەت، ئەوانە ی شوینکەوتووی پێغەمبەرەکان و اتا چاکەکاران و پاشان ئەوان هاوشتیوێ ئەو چاکەخووانەن^(۸).

.....
(۸) سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: "قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ النَّاسِ أَشَدُّ بَلَاءً؟" أَيْ: مَنْ أَثْقَلَ النَّاسُ ابْتِلَاءً وَأَشَدَّهُمْ مَصَائِبَ وَبَلَايَا؟ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْأَنْبِيَاءُ" أَيْ: "أَشَدُّ النَّاسِ الْمُبْتَلَيْنِ وَأَثْقَلُهُمْ بَلَاءٌ وَمَصَائِبَ وَبَلَايَا هُمُ الْأَنْبِيَاءُ،" ثُمَّ الضَّالُّونَ، ثُمَّ الْأُمَثُلُ فَالْأُمَثُلُ" / الترمذي.

ههروه ها فهمووی: هه موو که سیک به گویره ی پابه ند به دینه که به وه تا قی ده کریته وه، چه نده پابه ند و باش بیت له خواناسی و دیناریدا نه وه نده تا قی کردنه وه که ی سه ختر ده بیت^(۹).

قوول بوونه وه له به شیک له پرووداوه کانی ژیا نی

له سفری ئه یوب دا هاتوو که هه زه تی ئه یوب زور ده ولهمه ند بووه، خاوه نی هه زاره ها سه ر مه ر و وشتر و مانگا بووه، بیجگه له زه وی و زار و خاک و مال و ده ست و پیوه ند و خزمه تکار و کویله!

له خاکی (البثنية) که به حوران که وتوته ئیوانی دیمه شق و ئه و زه رعاتانه له و خاک و نیشتمانه دا جیگیر بووه.

ئه م پیغه مبه ره به پرزه له ناو که لیکدا هاتوو که زور خوشیان ویستوو هه واکاری هه ژار و بیوه ژن و مندالانی بن باوک بووه، هه یچ کات به ته نها نانی نه خواردوو، هه ر له خوشه ویستی و چاکی ئه م پیغه مبه ره ئازیزه هه موو که له که ی و ناوچه که خواناس و دیندار بوون، ئه م پیغه مبه ره ئازیزه به لاو موصیبه تیک که پرووی تیده کات له خو ی و مالومندالییه وه ده ست پیده کات، خه لکی سه رزه نشتی ده که ن به وه ی که پیغه مبه ر نییه!

له کیتابی پیرۆزدا هاتوو که له گه ل سئ که س له ناودارانی ئه و ناوچه ده که ویته گفتوگو و ئه وانیش، سه رزه نشتی ده که ن ئه گه ر پیغه مبه ره بو تووشی ئه م هه موو ئازار و نا ره حه تی و بن که سییه بووه، ئه ویش وه لامیان ئه داته وه له وه پری لۆژیک، پاشان له سه ر و عه قلانیه ته وه باسی ئیمان به خوا ی پهروه ر دگاریان بو ده کات.

ئه وه ی سه رنجی منی را کیتبا وته کانی ئه یوب پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام له کیتابی پیرۆز دا زور باسی حیکمه ت و نموونه ی زور جوانی عه قلانی فه لسه فی ده کات بو هاوړیکانی یان بو خه لکی ناوچه که که له دوا ی ئه و نا ره حه تییه بوچی به و شیوه یه هه لسوکه وتی له گه ل ده که ن، وته کانی چه نده پرووناکی وه حی پیوه دیاره له کیتی پیرۆزدا، ئه وه نده شی باسه کانی عه قلانی و شیکاری په خنه ی سئ قسه که ره که یه به ناوی (ألفاز التیمانی، بلد الشوحي، صفور النعمانی)، وته کانی ئه مان و وه لامدانه وه ی ئه یوب زور جوان و ناوازه یه له سفری ئه یوبی راستگودا، به لام ئه گه ر به اتینایه ته نها بمانگواستایه ته وه بو ناو ئه م کتیبه تامی میژووی ژیا نی ئه یوب عَلَيْهِ السَّلَام-ی له ده ست ئه دا و ده بووه وه رگپراتیک بو سفری ئه یوب له کیتابی پیرۆزدا.

(۹) فیتلی الرجل علی حسب دینه، فإن کان فی دینه صلباً اشتد بلاؤه.

دینه وه سهر باسی میژووی ژبانی ئەم پیغه مبه ره به پرتزه، له میژووی ئەهلی ئیسلامدا هاتوو که له دواي دهوله مهندي ژور به رشکست ده بیت، پاشان مالموندالی له دهست ئەدات. له سفری ئەیوب دا هاتوو خواهنی ۷ کور و سێ کچ بووه، هه موو ئەمانه له دهست ئەدات، پاشان تووشی نه خووشی پیست ده بیت له تهفسیری (المراغي) نووسه ره که ی (أحمد مصطفى المراغي) وا ده لیت: ئاماژه به بۆ نه خووشی پیست، وه کو گه پری و گولی و ئەکریم، تووشی نه خووشی پیست بووه، نه ک نه خووشی ناوه کی وه کو گورچيله، جگهر و دل و... هتد. ئەم نه خووشیه ش کوشنده نیه، به لām بیزار که و له ناو خه لکی قیزه ونه، به لām نازاری ژوری هه به بۆ نه خووشه که، ئەیوب پیغه مبه ر عَیْهَ الْکَلَم تووشی نه خووشی پیست ببوو که بۆندار بوو، وای لێ کردبوو بۆتیکي ناخۆش له لاشه ی دهرده چوو، که ناچار بوو له ناو کۆمه لکه دا ئەم نه خووشیه سێ سالی خایاند، کۆمه لیک له میژوو نووسان ده لێن ۷ سالی خایاندوو، له ئین که سیره وه هاتوو که ده لیت: ۷ سال له لایه ن (ئهنه س) وه و تراوه.

ته نانه ت ئەوه نده هه ژار که وت توانای کارکردنی نه ما، خیزانه که ی کاری ده کرد، خه لکی له به ر حورمه تی ئەیوب ترسان له وه ی که به لایان به سه ر نه یه ت کارو ئیشیان ئەدایه هاوسه ری پیغه مبه ر ئەیوب عَیْهَ الْکَلَم.

له گه ل ئەوه ی خه لکه که ده یانزانی که پیغه مبه ره، له سفری ئەیوب دا هاتوو تانه و ته شه ریان له ئەیوب ئەدا و ده یانوت تۆ ئەگه ر پیغه مبه ری بۆچی خۆت له م ناره حه تی و نه خووشیه رزگار ناکه ی، ئەویش نه یده ویست قه ده ری خوای گه وه ره له سه ر خۆی بگۆریت، چاوه رپی خیر و پاداشت بوو که بێته سه ر چاکه و حه سه نات، بێجگه ئەو تانه و ته شه ر دانه، مالموندالی له دهست دا بوو بێجگه هاوسه ره که ی ئەوه نده ئارامگر بوو، ته نانه ت ئیستاش له م سه رده مه دا که سێک تۆزیک ئارامگر بیت نمونه ی حه زره تی ئەیوب- ی له سه ر ده هینه وه و ده لێن: سه بری ئەیوبی هه یه!

که واته ئەوه نده ئارامگر بووه!

له فه رموو ده یه کدا هاتوو که دوو هاو پری ئەیوب به یه که وه ئاخافتیان کردوو، وتوو یانه ئەیوب تاوانیکي کردوو که هێچ که س تاوانی وا گه وه ری نه کردوو، ماوه ی ۱۸ ساله خوا تووشی ناره حه تی و نازاری کردوو، ئەیوب که به قسه ی دوو هاو پری که ی ده زانیت سه رده کاته سه ر سوچه و ده لیت: خوای په ره ر دگرم زاتی پیرۆزت زاتی به رزو پیرۆزت ده زانیت که هێچ کات تیر سکی خۆم خواردنم نه خواردوو ئەگه ر زانی بیتم له جیگایه کدا سک برسییه ک هه بووه تا چووم هاوکاریم کردوو، پاشان فه رمووی په ره ر دگرم زاتی به رزت ده زانیت که خواهنی دوو کراسم بوو بیت کراسیکم به خشیوه به که سیک که پرووت و په جال بووه، پاشان له دوو هاو پری که ی خۆش بووه له به ر وته کانیا، یان له فه رموو ده یه کی لاوازا که به رزکرایه وه ده لیت:

ئەو دوو كەسە بىر ئاي ئايوب بوون، ئەوئەندە بۆنى ناخۇش لىھاتووہ بۆ سەردانى چوون نەيانتوانيوہ لەلايدا مېننەوہ، پاشان سەرى كىرئۆتە سەرى سوجدە و كېرئۆش بىردووہ، ئەو دوغايەى كىرئووہ و فەرمويەتى: سەربەرزناكەمەوہ تاكو خۇاى گەورە ئەم ناپەحەتى و نەخۇشەيەم لەسەر لانەبات، خۇاى گەورەش وەحى بۆ كىرئووہ و فەرمويەتى:

﴿أَرْكُضْ بِرَجْلِكَ هَذَا مُغْتَسِلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ۝﴾ ص

واتە: خۇاى گەورە فەرمووى: بە پىيەكانت رابكەو بىدە بە زەويدا ئەمىش واى كىرئۆ ئاويكى بۆ ھەلقوولاندو فەرمووى: بەناو ئەم ئاوەدا بېرۆ و خۆتى پىر بىشۆرە ئەمە ئاويكى ساردو سازگارە، دواتر لىشى بىخۆرەوہ بەوہ چاك ئەبىتەوہ يەكسەر چاك بووہوہ.

پاشان كە ھاسەرەكەى گەپاوەتەوہ بۆلاى خۇاى گەورە چاكى كىرئۆتەوہ، نەيناسىوہتەوہ كە ئەيوپى ھاسەرەيەتى، بە ئەيوپ-ى وتووہ ئەى بەندەى خوا كەسەك لەم ئاوەدا بوو تووشى نەخۇشى و ناپەحەتى بوو بوو نازانى چووہ بۆكوئى ياخود نەت بىنيوہ؟

ئەيوپىش وەلامى ناداتەوہ بۆ ئەوہى زىاتر لەگەلى بىروات و بۆى بكاتە خۇشەيەكى لە ناكاو و كوتوپر، بەلام ھاسەرەكەى دەلەيت: زۆر دەترسم سەگ و گورگ خواردبىتيان، چونكە لە جىگايەكدا بوو دوور لە كۆمەلگەو خەلكى.

ئىنجا ئەيوپ فەرمووى: ئەى مائاوەدان منم ئەيوپ!

ھاسەرەكەى دەلەيت: ئەى بەندەى خوا گالئەم پىر دەكەيت؟ ئەيوپ دىسان دەلەيت: مائاوەدان من ئەيوپ-م، خۇاى پەرورەدگار لاشەى ساغى بۆ گەپاندەمەوہ. لەفەرموودەيەكى تردا لە ئەبو ھورەيرەوہ دەگىرپىتەوہ لە پىغەمبەرى خوا ﷺ لەكاتى خۇشۆردندا خۇاى گەورە لە شىوہى كوللەدا ئالتونى بۆ دەنارد و پاشان ھەلىگىرەتەوہ و خستىيە ناو جەلەكانى، خۇاى گەورە فەرمووى: بەست نىيە ئەو ھەموو ئالتونە پىرى تىر نەبوويت؟

ئەيوپىش فەرمووى: خۇايە گيان كى تىر دەخوات لە پەحمەتى زاتى بەرزت؟

ئەم فەرموودانە لە (البدایة والنهاية) داھاتووہ، ھەرۋەھا لە (قصص الأنبياء) دا ھاتووہ كە ئىبن كئىر نووسىوويەتى و سەنەدى فەرموودەكانىش دىيارى كراوہ.

ھەرچەندە ئەۋەى كە وتراۋە لەناو خۆل و خاشاكى مآلەكاندا فرېدراۋە و گوايە لاشەى بۆنى ناخۆشى لىھاتوۋە، ئەمە جىگاي باۋەر نىيە، چونكە خۋاى گەورە پىنھەمبەرانى بەو شىۋەيەى لى ناكات، نەخۆش نەكەوتوۋە بەلام بۆنى نەھاتوۋە (والله اعلم)^(۱۰).

خىزانى ئەيۈب و ۱۰۰ قامچىيەكە

لەدۋاى چاك بوۋنەۋەى خۋاى گەورە مندالى تىرى بەخشىيەۋە ھەزەرەتى ئەيۈب و مآلوسەرۋەت و سامانى زۆرى بۆ گەراندەۋە، ھەرچەندە زانايان دەلېن: لە پۇژى قىامەتدا ھەموويان كۆدەكاتەۋە ئەۋەى كە مرد ناگەرېتەۋە، پاشان ئەيۈب ۷۰ سالى تەمەنى لەخاكى پۇم دا بەسەر بردوۋە لەبانگەۋازى ئايىن ھەنەفى ئىبراھىمى.

بەلام دەشېت تەندروستى باش و سەرۋەت و سامان، خزمەتكار و ...ھەند خۋاى گەورە پىتى بەخشىيەۋە.

زۆرىك لە سەرچاۋەكاندا ھاتوۋە كە گوايە شەيتان خۆى لىكردوۋە بە ھەكىم و پزىشك و بە پەلەكەكانى ويستوبەتى دەرمانى لىبكرېت كە ئەيۈب پىتى زانىۋە سوئندى لىخواردوۋە كە ۱۰۰ قامچى ياخود چەند قامچىيەكى لى بدات.

ياخود دەلېن: پەلەكەكانى بۆ خواردن فرۇشتوۋە بۆ ئەيۈبى ھاۋسەرى، ئەگەر بەگۈرەى ئەم دوو باسە مېژوۋىيە بېت ھاۋسەرەكەى كارىكى خراپى نەكردوۋە، پەلەكەى خۆى فرۇشتوۋە بە ژنانى دەۋلەمەند بۆ بەدەستەيتاننى پارە بۆ ھاۋسەرەكەى، ئەمەش ۋەفايە ھاۋسەرەكەى پىتويستە سوپاسى بكات نەك قامچى لى بدات.

كەۋاتە ئەو وتانە ھىچى جىگاي باۋەر نىيە.

﴿وَحُذِّ بِيدِكَ ضَعْفًا فَأَضْرِبْ بِهِ، وَلَا تَحْنُثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾^(۱۱) ص

ئەۋەى كە زانايان باسيان كردوۋە لە تەفسىرەكانىندا ئەۋەيە كە ھاۋسەرى كارىگەرى كۆمەلگەى كەوتۆتە سەر پىدەچېت لە چەند ساتىكى لاۋازدا، كارىكى ۋاى كردېت كە نازانين چىيە، ئەۋىش سوئندى لى خواردېت كە دەبېت قامچى لى بدات!

خۋاى گەورەش بەۋەفايى ئەو خىزانەى باس دەكات و سوئندەكەى پىتى ھەلدەۋەشېنېتەۋە بەۋەى كە بە چەپكى رېحانە يان گول و گزۇگيا يەكجار پىيدا بكىشېت، ياخود بە ديارى پىتى

^(۱۰) ئەمەش ۋەتى زانايانى فەرمودەۋانىيە لە كىتېبى (قصص الأنبياء والأخبار الماضين خلاصة: تاريخ ابن كثير) (للقاضي الشيخ محمد بن أحمد كنعان) لاپەرە (۲۳۳).

بەخشیت لە حیاتی لێدانه کە ی خۆ ئەگەر ئەم چەپکە گۆلە یان گیایە یاخود پێچانەیشی پێدا کیشا بێت وەکو خۆشەویستی و بەخشینی دیارە بە هاوسەرە کە ی چونکە بەوفا بوو تا چاک بوویەو جێی نەهێشت و خۆی گەورە دوو کۆری پێ بەخشیو بەناوی (حومل و بشر) کە بشر دەبێتە پیڤەمبەر و بەناوی (ذولکفل) دەناسرێت.

ئەوێ که باسکراوە لە میژوووەکاندا گوايە ئەيوب ماوہ ٩٣ سآل ژياوہ، ئەمەش لە میژووی طەبەریدا هاتووہ. کۆی گشتی باسە لە گشتی ئەم پیڤەمبەرەدا ئارامگرییە و گیرانەوێ لە قورئان دا بۆ پیڤەمبەری نازدار ﷺ بۆ ئەوہ بووہ کە زیاتر خۆپاگرییت لەبەرانبەر قورەیش دا ئینجا بە ئازاری برا پیڤەمبەرەکانی بزانییت، بۆیە زۆریکیان بە کورتی لە قورئان دا باس کراون، باسکردنی ئەم پیڤەمبەرە عەزیزانە بۆ چاویکردن و پەند و وانە وەرگرتنە لێیانەوہ، ھەرۆھەا لە پرووی میژوویشەوہ گرنگە بزانیین چونکە بەرپەرچدانەوێ بێ دین و خوانەناس و مولحیدەکانە کە زۆرجار بەوہ گومان دروست دەکەن کە بۆچی پیڤەمبەرەان تەنھا لە پۆژھەلاتی ناوہراستەوہ هاتوون لە کاتیکیدا ئەيوب بە پیڤەمبەری پۆم ناسراوہ؟

پووداوی ژیا نی ذولکفل

ئەم پیڤەمبەرە لە دوو جێگادا خۆی گەورە لە قورئان دا ناوی ھێناوہ ئاماژە ی بەناوہ کە ی داوہ، پووداوی ژیا نی زۆر نادیار و ناپوونە. زۆریک لە میژوونووسان وتوویانە کە گوايە پیڤەمبەر نەبووہ، بەلام خۆی گەورە کە ناوی ھێنا لەگەڵ پیڤەمبەرەاندا ناوی هاتووہ، خۆی مۆتەعال دەفەر مۆیت:

﴿وَأَسْمِعِلْ وَأَذْرِيسْ وَذَا الْكُفْلِ كُلُّ مِّنَ الصَّابِرِينَ ۝ وَأَدْخَلْنَهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝﴾ الأنبياء

واتە: ئیسماعیل و ئیدریس (وَذَا الْكُفْلِ)، ھەموو ئەمانەش ئارامگر بوون و ئارامیان گرتووہ ۝ ئەمانەشمان خستۆتە ناو پرەحمەتی خویمان واتە: پیڤەمبەراییەتی، پیڤەمبەراییەتی یان بەھەشتمان پێ بەخشیون، ھەموویان لە پیاوچاکان بوون ۝

لەباسی دووہمدا لە سورەتی (ص) دەفەر مۆیت:

﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ﴾ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿١٦﴾ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُضْطَفِينَ الْأَخْيَارِ ﴿١٧﴾ وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ ﴿١٨﴾﴾ ص

واته: تۆ یادی ئەم بەندانهی ئیمه بکهوه ئیبراهیم و ئیسحاق و یه عقیوب که ئەمانه دەستیکی بالاییان هه بووه له کردهوهی چاک و په رستندا، چاکه ی زۆریان هه بوو به سهر خه لکه وه، خاوه ن بینایی بوون و حه ق بین بوون و زانیاری و شاره زاییان هه بووه له دیندا ﴿١٦﴾ ئەمانمان تاییه ت کردووه به وهی که بیریان لای دونیا نه بووه به لکو تاییه ت یادی قیامه تیان کردۆته وه و کاریان بۆ قیامه ت کردووه و خوشه ویستی دونیامان له دلایان ده رکردووه و خوشه ویستی قیامه ت و به هه شتمان خستۆته دلایانه وه ﴿١٧﴾ ئەمان له لای ئیمه له و که سانه بوون که له ناو چاکه کاراندا هه لمانبۆاردوون و چاکه کار بوون ﴿١٧﴾ یادی ئیسماعیل و (ئیلیه سه ع) بکه وه، که وتراوه: (خضر) بووه، یاخود هاوڕێی (ئیلیاس) بووه یادی (ذا الکفل) یش بکه که پیاویکی چاک بووه له به نی ئیسرائیل وتراوه: پیغه مبه ر بووه ئەمانه هه موویان له پیاوچاکان بوون ﴿١٨﴾

له راستیدا ئەم ئایه تانه هه موو به لگهی پیغه مبه رایه تی نشان ئەده ن، زۆریک له میژوونووسان به پیغه مبه ری به نی ئیسرائیل له قه له میانداوه. ئەمه ش وه ک نووسه ر زۆر به دووری ده گرم، چونکه هه یچ په یوه ندی به کوپانی حه زره تی یه عقیوبه وه نییه که ناسراون به (الأسباط)، به لām له به شی عیصۆی کوپی ئیسحاقه وه کوپی حه زره تی ئه یوبه و ئه یوبیش خه لکی ناوچه ی ئه نادۆله و له کوپانی عیصۆ له (پۆمیان) و اتا عیصۆ کوپێکی هه بووه ناوی پۆم بووه، ده شپێ ناوی کوپه که ی عیصۆ (پۆم) تێکه لاو بووبێت به خه لکی ولاتی پۆم، چونکه پێشتر ئاماژه مان پێداوه زۆر دێرینه هه شتا ولاتی پۆم دروست نه بوو، ناوناوبانگی نییه و نه بۆته شارستانییه ت تا ئه و ساته وه خته، لێره وه ده ستپێکی شارستانییه تی قیبطی فیره ونی ده ست پێده کات و پاشان فینیقییه کان و پارسیا و ئینجا گریک که له سه رده ستی ئه سکه نده ری مه قه ده ونی داڕێژه ری ئیمپراتۆریه تی گه وره ده بێت، بۆ ئەم سه رده مه ش به لای که مه وه (١٤٠٠- ٢٠٠٠) سالمان ماوه به گوێره ی قۆناغه کانی میژوو که شارستانییه ته کان دروست بوون به راوردیان له گه ل میژووی پیغه مبه ران له قورئان و کتیی پیرۆزدا، ذولکفل کوپی حه زره تی ئه یوبه سه لامی خوا له هه موویان بێت. له دوا ی باوکی هه ر له و ناوچه دا ماوه ته وه له شام مردووه و اتا له دیمه شقی ئیستا و نزرگا که شی هه رله وێه، هه ندیک له سه رچاوه کان ده لێن: گوایه له نه جه ف-ه، ئەمه ش وته ی شیعه کانه و هه یچ راستی پێوه نییه.

چونكى شىيە خاۋەنى ھىچ سەنەد و كىتەپكى موعتەبەر نىيە، ھەموو بىنەماي مېژوۋىي تەننەت ئوۋولۇشيان لەسەر خورافات دامەزراند، ھەلبەت ئەم وتەيە (د. على شەرىيەتى) دەفەر مۆيت: لە رەخنە لە ئەھلى شىيە و سوننە، بە شىيە دەلەيت: واز لە خورافات بەيىن دەگەن بە ئەھلى سوننەت، ئەھلى سوننەتەش واز لە دەمارگىرى بەيىت دەگات بە ئەھلى شىيە!

ھەندىكى تر ذولكفل-يان بە ھەزقىال دانائە كە لە كىتەپى پىرۆزدا ئەۋىش خاۋەنى سەرى تاييەتى خۆيەتى بەناۋى (سەرى ھەزقىال) كە ئەمەش لە پروى مېژوۋىي و نەسەب و لۆژىكەۋە يەك ناگرتەۋە. ھەزقىال پىغەمبەرىكى چاكساز بوۋە بۆ ناو بەنى ئىسرائىل و بانگەۋازى تەنھا بۆ خۆدى نەۋەى ئىسرائىل بوۋە كە ئەو دەمە خاۋەنى دەۋلەتى بەھىزى مېژوۋىتەميا تا دەگاتە تەيماء لە ۋلاتى ەھرەب كە بە ھىلالى جوۋلەكە ناسراۋە ئەۋىش لەكاتى خۆيدا باسى دەكەين بە پىشتىۋانى خۋاى مۈتەعال.

ذولكفل زانايان لە مېژوۋى ژيانى پىغەمبەراندا و رافەكارانى قورئان دەلەين بەۋاتاي ئەۋەبوۋە كە زۆر نوژ و پۆژو و زىكرى كىردوۋە، زۆر خۆى وابەستە كىردوۋە بە بەندايەتى و خواناسى زۆرەۋە بۆيە ناونراۋە ذولكفل، چونكى خۆى كىردۆتە كەفلى ئەو بەندايەتپانە بۆيە ئەو نازناۋەى ۋەرگرتوۋە بەۋەفا بوۋە بەرانبەر بە (كەفلىكەى) تا ئەو كاتەى ۋەفاتى كىردوۋە بەردەۋام بوۋە لەسەر بەندايەتپەكانى.

خۆيىندەۋەيەكى نوژ بۆ ذولكفل

خۋاى گەۋرە لە قورئان دا باسى گەل و ھۆزى زۆرى كىردوۋە كە لە ناۋچوون لە نەۋونەى (ھۆزى رەس) (أصحاب الرس).

﴿وَعَادًا وَثُمُودًا وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ۖ وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَلُ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا﴾ الفرقان

ۋاتە: قەۋمى (عادو ۋمود) و ھاۋەلانى بىرەكەش، چەندەھا ئوممەتى تر لەم نىۋانانەدا خۋاى گەۋرە ھەموۋيانى لەناو بىردوۋە كە ئىمانيان نەھىتاۋە^(۱۱) ھەموو ئەمانەمان ترساندوۋەو

-----

^(۱۱) كە بىرىك بوۋە ئەۋۋترى: لە دېنى (فەلج) لە (يەمامە)، ياخۇد لە (ئەنطاكيا)، ياخۇد لە (ئازەرىجان) بوۋە، كە قەۋمىكى تەپەرسىت بوۋەنەو پىغەمبەرەكەى خۆيان بە درۆزانيۋەو كۈشتوۋيانەو خىستوۋيانەتە ناو بىرەكەۋە، بۆيە پىيان وتراۋە: ھاۋەلانى بىر، خۋاى گەۋرە لە ناۋى بىردوۋن، ياخۇد (أصحاب الاخدود) بوۋە ئەۋانەى كە خۋاى گەۋرە لە سورەتى (البروج) باسيان دەكات، ياخۇد وتراۋە: قەۋمى شوعەيب پىغەمبەر/ تەفسىرى پىبەر.

غۇوئەو بەلگەمان بۇ ھىئاوئەتەوھو بىانوومان بىريون كە ئىمانيان نەھىئاوھەمووياغان لەناو
بردووه ﴿٦٦﴾

﴿وَعَادَ وَفِرْعَوْنَ وَإِخْرُونَ لُوطِ ۖ وَأَصْحَبُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ ۝﴾

ق

واتە: لە پىش كافرانى قورەيشىشدا قەومى نوح پىغەمبەرى خۇيان بەدرۆزانى، ھاوئلانى
بىرەكە و قەومى (غۇد) ﴿٦٦﴾ قەومى (عاد) پىش كە خۇاي گەورە ھود پىغەمبەرى بۇ ناردبوون،
قەومى فىرەونىش كە مووساى بۇ ناردبوون قەومى (لوط) پىش كە لوط لە خۇيان بوو
پىغەمبەركەى خۇيان بەدرۆ زانى ﴿٦٧﴾ ھاوئلانى دارەكە قەومى (توبىيە) پىش ھەر ھەموو ئەمانە
پىغەمبەرانى خۇيان بەدرۆ زانىوہ بۆيە ھەرەشەو سزاي خۇاي گەورە جىيەجى بوو بەسەرياندا،
بۆيە با كافرانى قورەيشىش ئاگادار بن ئەگەر ئىمان نەھىتن خۇاي گەورە تواناي ھەيە ئەمانىش
وہكو ئەو نەتەوانەى تر لەناو بدات ﴿٦٨﴾

دەشەت يەكەك بووبەت لەم پىغەمبەرانەى كۆ بۇ ھۆزى (رەس) ون و خۇاي گەورە
ھاوشىوہى گەلان و ھۆزەكانى عاد و ئەمود و ئەيكە و لوط...ھتد، لەناوچوون. لىرەدا خۇاي
گەورە باسى ئەوھەمان بۇ دەكات لەباسى ھەزەرەتى مووسادا كە گەلانىكى تر لەناوچوون،
دەفەرەمۆيت:

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ۝﴾ القصص

واتە: بەدلىيايى ئىمە تەوراھمان بە موسى بەخشى، لە دواى ئەوہى كە چەندەھا ئوممەتانى
كافرى پىشترمان لەناو برد، كە ئەو تەوراتە چاوپرۆشنايى بوو بۇ خەلكى سەردەمى خۆى كە
ھەقيان پىي ئەدۆزبەوہ، ھىدايەت بوو بۇ ھەق و پەھمەت بوو لەلايەن خۇاي گەورەوہ بۇ
خەلكى، بەلكو خەلكى يادى خۇاي گەورەو شوكرانە بۆزىرى نىعمەتەكانى بكەن ﴿٦٩﴾

خوئندەوہى ئەم باسە دەبەستىنەوہ بە گریمانىكەوہ كە باسى نەكردووه، بۆچونىكى ناكاملى
خۆمە (نووسەر) كە پىم وايە ذولكفل يەك پىغەمبەر نەبووه، دەشەت چەند پىغەمبەرىك بووبن
كە بەدواى يەكدا ھاتبن و كەفالىتى ناوچەكەيان كەوتىيەتە سەرشان و لە نەوہى ھەزەرەتى ئەيوب
بن، ذولكفل سى پىغەمبەر بوون بەناوى (صادق، مەصدق و شلوم)، ئەم پىغەمبەرە بۇ ناوچەى

(نه نطاکیا) نیردراون، که فاله تی نهو ناوچه یان له نه ستو گرتووه، به لام که خه لکی نه نطاکیا به ده م بانگه وازی نهو سنی پیغه مبه ره به پرزه وه نه چوون، خوی گه وره له ناوی بردوون.

ههروهک چوون پیغه مبه رانی به نی ئیسرائیل ناسراون به نه وه کانی به عقوب (الأسباط) نه م سنی پیغه مبه ره ش ناسراون به ذولکفل خوی موته عال به پروونی بومان باس ده کات له قورئان دا ده فهرموت:

﴿وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٦﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ ﴿٣٧﴾ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿٣٨﴾ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُم لَمُرْسَلُونَ ﴿٣٩﴾ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٤٠﴾ قَالُوا إِنَّا نَطَّيَّرُكُمْ بِكُمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤١﴾ قَالُوا طَبِّرْكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٤٢﴾ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَفْقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٣﴾ اتَّبِعُوا مَن لَّا يَسْأَلْكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٤٤﴾ وَمَالِيَ لَّا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٥﴾ أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً إِنْ يُرَدِّنَ الرِّحْمَنُ بِضُرٍّ لَّا تُعْصِي عَنِّي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿٤٦﴾ إِنْ إِذَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٧﴾ إِنْ يَأْمُرْ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُوا ﴿٤٨﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلِيَّت قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٥٠﴾ * وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٥١﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴿٥٢﴾﴾ يس

واته: نهی محمد صلی الله علیه و آله و سلم تو موه نهی هاوه لانی نهو شاره یان بو بینه وه کاتیک که پیغه مبه رانی خوی گه وره بو نهو دینه رویشتن ﴿٣٦﴾ خوی گه وره نه فهرمووی: دوو پیغه مبه رمان بو ناردن، به لام خه لکی شاره که به درو یان زانین و باوه ریان پی نه کردن به هیزمان کردن به سییه میان و سییه م پیغه مبه رمان نارد وتیان: تیمه پیغه مبه رو نیردراوی خوی گه وره یین بو تیوه ﴿٣٧﴾ خه لکه که وتیان: تیوه هیچ شتیک نین ته نها مروقیکن وه کو تیمه، بو وه حی بو تیمه دانه به زیوه و بو تیوه دابه زیوه خوی گه وره ی پهمان هیچ شتیک دانه به زاندوته خواره وه بو سهر تیوه تا ببن به پیغه مبه ر، به لکو تیوه ته نها درو نه که ن له وهی که بانگه شهی پیغه مبه رایه تی نه که ن ﴿٣٨﴾ پیغه مبه ران وتیان: پهروه ردگارمان ده زاتیت که تیمه به دلنیایی پیغه مبه رین و بو لای تیوه

.....
 (١٧) زوربهی زانایانی ته فیر نه فهرموون: (نه نطاکیا) به به لام (ابن کثیر) له کو تایی ته فیر که ره تی نه کاته وه که (نه نطاکیا) بیت وه به لکه دینیتته وه که شاریکی تره، چونکه نه م شاره خوی گه وره له ناوی بردن، به لام (نه نطاکیا) به که م شار بووه که ئیمانان به عیسا پیغه مبه ره یناوه/ ته فیری ریبه ر.

تیردراوین ❶ هیچ شتیکیش له سهر تیمه نییه تهنه گه یاندنی په یامی خوی گه وره نه بیت که به
 ناشکرا بۆتان پروون ده که ینه وه ❷ وتیان: باوه پمان وایه که ئیوه شوومن و هیچ خیریکتان پئ
 نیه و تهنه شهرو خراپه تان پییه، نه گهر واز نه هینن له م بانگه واز کردنه بۆ ته وحیدو
 یه کخوایه رستی خوی گه وره، نه واه به ردبارانتان نه که یه له لایه ن تیمه وه سزایه کی زۆر به ئیش و
 نازار ده تانگریته وه ❸ نه وانیش وتیان: شوومی ئیوه به هووی کرده وهی خراپ و کوفری
 خو تانه وه یه ئایا کاتیک تیمه یادی خوی گه وره تان نه خه ینه وه و بانگتان ده که یه بۆ
 یه کخوایه رستی به تیمه نه ئین شوومن و هه ره شه مان لیده که ن به لکو ئیوه قه ومپکن که
 زیاده ویتان کردوه له تاوان کردندا ❹ کاتیک که خه لکی ویستیان پیغه مبه ران بکوژن له وپه ری
 شاره وه پیاویک به را کردن دیت و کوشش نه کات بۆ نه وهی سه ریان بخات که (حه بیبی نه جار)
 بوو پیاویکی چاک بووه، عیاده تی خوی گه وره ی کردوه و زۆر خیرخواز بووه، هانی قه ومه که ی
 دا موسلمان بن و وتی: ئه ی قه ومی خو م شوین ئه م پیغه مبه رانه بکه ون ❺ شوینی که سائیک
 بکه ون که داوای پاداشت و پاره له ئیوه ناکه ن له سهر گه یاندنی په یامی خوی گه وره، نه واه
 هیاده تدراون له لایه ن خوی گه وره وه ❻ من چیمه و چی پیگری له من نه کات که عیاده تی
 نه و خواجه نه که م که منی دروست کردوه وه هه ر بۆ لای نه ویش نه گه ریته وه و پاداشت یان
 سزامان ده داده وه له سهر کرده وه کا ممان ❼ ئایا جگه له خوی گه وره من خوا گه لیکی تر بریار
 بده م و بیانپه رستم که نه گهر خوی گه وره بیه وئ من تووشی زیانیک بکات نه و خوا گه له ی تر
 ناتوان سوودیکم پئ بگه یه نن، یان ناتوان لای خوی گه وره هیچ شه فاعه ت و تکایه کم بۆ بکه ن
 نایشتوانن پرزگارم بکه ن ❽ نه گهر من جگه له خوی گه وره خوا گه لیکی تر بریار بده م و
 بیانپه رستم نه وه به دلنایی من له گومرا بوونیک زۆر ناشکرادام ❾ به پیغه مبه رانی وت: نه وه
 من ئیمانم به په روه ردگاری ئیوه هینا ده ی ئیوه بیستن و لای خوی گه وره شایه تیم بۆ بده ن ❿
 که وای وت خه لکه که یه کسه ر په لاماریانداو کوشتیان، خوی گه وره راسته وخو خستییه
 به هه شته وه، پتی و ترا: فه رموو بچۆره به هه شته وه وه کو هه موو شه هیدان که له پیناو خوی
 گه وره بکوژرین یه کسه ر شوینی خو یان له به هه شت نشان نه درتی نه میش وتی: خوژکه
 قه ومه که م ئیستا نه یانزانی ❿ که چۆن خوی گه وره لیم خو شبوو منی گیرا له و که سانه ی که پریم
 لیگیراوه تا نه وانیش ئیمانان به پینایه، له دوا ی مردنیشی په رو ش و دلسۆز بووه بۆ قه ومه که ی تا
 ئیمان بیتن ❿ خوی گه وره نه فه رمووئ: له پاش نه میش بۆ سه ر نه م قه ومه هیچ سه ربازیکمان
 له ئاسمانه وه دانه به زانده خواره وه که تۆله یان لیسه نیت و له ناویان به ریت و هیچ شتیکمان
 دانه به زاند، چونکه شایه نی نه وه نه بوون که له ئاسمانه وه سزایان بۆ دابه زینین ❿ به لکو تهنه

دهنگیک بوو جبریل هاواریکی کرد، نهوان هه موویان مردن وهک ئاگریک که بکوژیتته وهو دامرکیته وه ﴿٢٥﴾

درووستبوونی گهلی ئیسرائیل

به بۆچوونی نووسهر له مه و دوا ناوی گهلی ئیسرائیل دهست پیده کات له دواي پرووداوه کانی ئه یوب و ذولکفل، ئینجا پیغه مبه رانی به نی ئیسرائیل دهست پیده کهن، له دواي یوسف عَیْسَى الْکَلَمِ پاشان نه وه کانی یه عقوب پیغه مبه ر (الأسباط) له دواي پیغه مبه ر هه لده بژیریت بۆ بانگه وازی جیهان، هه لبه ت له دواي ده ستکاری کردنیان و نه ته وه په رستی خۆیان که خواي گه وره هه لپیژاردن بۆ ئه وه ی بانگه واز بکه ن، نه ک هه لپیژردراون له بهر ئه وه ی چاکترین بن له مروقی تر له پرووی له شولاره وه، یاخود وه کو خۆیان ده لێن هه موو نه وه کانی یه عقوب کوپی خوان، په نا به خوا.

له به شی داهاتووودا باسی پیغه مبه رانی به نی ئیسرائیل و نه وه کانیان و ده سه لاتیان ده که یین.

مهمله که تی سیانزه ههم گه لی ئیسرائیل و چه ند پیغه مبه ریک

پیش چوونه ناوباس...

له میژووی ئین که ئیردا له دواى ژيانى ئه یوب و ذولکفل جه نابى ئین که ئیر باسى ژيانى یونس عَلَيْهِ السَّلَام ی کردووه، کاتیک ته ماشای میژووه کانى تر ده که ین به تایبه ت ئین جه ریری طه به رى و ئین ئه ئیر باسیان نه کردووه، ته نانه ت میژووی پیغه مبه رانی ئین که ئیر که قاضى محمد أحمد که نعان ئاماده ی کردووه ئه ویش دواى خستووه بۆ سه رده مى دواى مووسا و هاروون و پیغه مبه رانی ئه سباط و ته نانه ت دواى داوود و سوله یمانیس هیناویه تی، پاشان ته ماشی کتیبی پیروزمان کرده وه ژيانى یونس عَلَيْهِ السَّلَام به هه مان شیوه زۆر له سه رده مى دواى مووسا و هاروون و پیغه مبه رانی تر باسکراوه، چه زره تی یونس له په رتوکی پیروژدا ناوی به یۆنان هاتووه خاوه نی سفری تایبه تی خو یه تی، جا بۆیه لیتره وه باسه که ی دواده خه ین بۆ سالی (٦١٠) ی.پ.ز. پشت به سه رچاوه ی کتیبی پیروژ ده به ستین به هوکاری ئه وه ی ئین جه ریری طه به رى له میژووه که یدا باسى نه کردووه.

که واته ئیستا له سالانى (١٤٠٠-١٣٥٠) پ.ز. که سه رده مى زۆربوونى گه لی ئیسرائیل و هاتنى پیغه مبه ر مووسا و هاروونه سه لامى خوا له هه ردووکیان بیت.

لیتره دا هه ولمان داوه پشت به م سالانه نه به ستین وه ک ئارگو مینتیکى به هیژ و به لگه ی ته واه، به لکو ته نها بۆ زانیاری خوینهر که بزانتیت ئه م سالانه له کتیبی پیروژه وه وه رگیراون، ده شیت راست بیت و به پیچه وانه شه وه ده شیت هه له بیت. هه رچه نده شوینه وارانسه کان به شیکى ئه م سالانه به راست نازانن، کو مه لیکیش ده لێن راسته، لیتره دا بۆ ئیمه سال گرنک نییه وه کو ژماره به لکو رووداوه کان گرنکه که بتوانین به راستی و دروستی بۆ خوینهری بگوازینه وه.

له وانه یه جیگای سه رنجی خوینهر بیت بۆ له کتیبی پیروژدا (ئینجیل) سه رچاوه وه رده گرین؟ به راستی له دواى قورئان و سوننه ت ئه و سه رچاوه زیاتر به راست ده زانم له وته ی ئارکۆلۆژه کان که وته یان له سه ر شوینه واری دیرینه، به هیواى ئه وه روون بیت لای خوینهر.

گه لی ئیسرائیل

وشه ی گه لی ئیسرائیل جیاوازه له گه ل وشه ی نه وه ی ئیسرائیل، به لام جووله که تیکه لی کردوو به ئه جێندای سیاسی و دیمۆگرافی خۆی. نه وه کانی ئیسرائیل کورانی چه زهره تی یه عقوبن، گه لی ئیسرائیل شوێنکه وتوو ی پیغه مبه رانی ته سباط-ن که له دوا ی چه زهره تی یوسف ده ست پێده کات بۆ چه زهره تی مووسا سه لامی خویان لی بیت.

مه رج نییه گه لی ئیسرائیل هه موویان عیبرانی بن، به لکو شوێنکه وتوو ی ئایینی عیبرانی به هوکاری ئینتیمایان بۆ دینه که ناو نراون به گه لی ئیسرائیل، چونکه ناگونجیت و جیگای باوه ر نییه له ماوه ی سێ پشت بۆ چوار پشت نه وه کانی یه عقوب بگه نه ده یان هه زار که س!

به لام ته گه ر ته فسیری بکه ین به وه ی که گه لی ئیسرائیل تیکه لآوه به هه موو نه ته وه کانی تری ته و چوارده وه ره ته وه به دلناییه وه زۆر گونجاو و لۆژیکه که له ماوه ی ژایانی چوار پیغه مبه ردا به دوا ییه کدا ته و خه لکه زۆره کو بوو بیت ته وه له و ئایینه ی که ئیبراهیم، ئیسحاق، یه عقوب و یوسف سه لامی خویان لی بیت بانگه شه یان بۆ کردوو.

چه زهره تی ئیبراهیم سالانێکی تولانی گه رایه وه بۆ بلاو کردنه وه ی ته وحید و خواناسی له نیوان عێراق، شام، حیزاز و میصر دا پاشان ئیسحاق و یوسف که واته زۆر ئاساییه که گه لی ئایینی ئیسرائیل زۆر بوو بیت.

پێده چیت پرسته که ئاوا راستر بیت بلیین (گه لی ئایینی ئیسرائیل)، چونکه له ناو ته و گه له دا خه لکی تریشی تیدا بووه که ئیمانی به مووسا هه بووه و شوێنی که وتوو، وه کو ئیمانداره کانی بنه ماله ی فیرعه ون، ته هلی مه دیه ن که یه هود به وانه ده لیت (ته شکه ناز) بیجگه ته و ناوانه جیاوازی کلتوری پۆشنیبری له ناو گه لی یه هود دا زۆره که ناسراون به (میزاحی، سه فاردی، ته شکه ناز، ته قویمی... هتد). که واته له مه ودوا که باسی گه لی ئیسرائیلمان کرد به واتای شوێنکه وتوانیانه نه ک نه وه کانی یه عقوب، چونکه نه وه کانی ئیسرائیل یان پادشا بوون یاخود پیغه مبه ران یان ته وانه بوون که ده زگای ته م دینه یان به رپگاو ده برد له نه وه کانی ئیسرائیل، زانا کانیان ته وانه ی که نیسه کانیان به رپوه ده برد، یاخود مالی (میدراس) یان خیمه و چادری کو بوونه وه یاخود به یکی پیرۆز و به یکی (دوم) که له قودس-ه به به رپوه به رانی په یکه ری سوله یمان ناسراوه، یان رپیه ره کانیان رپیه ری سینا و کرمل و به یکل ته مانه هه موو شاخن، زۆر شتی تریش که باسما ن کرد ده بیت به ده ست نه وه کانی ئیسرایله وه بیت، به لام به گشتی شوێنکه وتوانیان ناسراون به گه لی ئیسرائیل.

جياوازي نيوان گهل و نهوهي ئيسرائيل

تارادهيهك بو خوئنه رپوونكراوه تهوه له رابردوودا كه جياوازي نيوان چينهكاني گهلي ئيسرائيل چيه و چونه، نهوهي كه گرنگه ئاماژهي پي بدهين نهوهيه كه نهوهكاني ئيسرائيل لهلايهن خواوه ههلبژيردراون بو بانگهوازي ثانيي خوي پهروردگار لهو ماوهيهدا، كه بانگهوازه كه بگهيه ننه جيهان و ناوچهكاني روزهلاتي ناوه پاست، ههنديك لهوان گهندهل و خراپهكار بوون، بو چاكسازي هم نوخبيه خوي گهوره پيغه مبه راني رهوانه ده كرد بو گه رانهوه بو سهر بنه ماي ئايينه كه يان و چاكسازي نيوان گه له كه شيان، چونكه گهل شوئنه كه وتووي نهوهكاني ئيسرائيل بوون برويان به نهوهكاني ته سباط هه بوو، بويه بانگهوازه كه نه ده بوو له ناو نهوهكاني ئيسرائيل دا ده ربيچيت، هوكاري ههلبژاردنيان به گهلي ههلبژيردراو هوكاري بانگهوازه كه يان بوو له ريگاي پياوچاكان و پيغه مبه رانيان.

له دواي سه رده مي به هوزا و لاوي كه له دواي يوسف ي برايان پله و پايه ي عه زيزيان پي به خشرا له ناو ده سه لاتي هيكو س ي ميسردا و بانگهوازي خوي پهرودگار يان به باشتري شيوه بلاو ده كرده وه له ناو نهوه كانياندا گهندهلي و خراپه كاري و فساد سهر ي ده رهيتاو خه ريكي زولم كردن و مالي خه لك خواردن بوون، ته مهش واي كرد كه خه لكي ميسر به چاويكي زور كه م ته ماشاي نهوه كاني ئيسرائيل بكهن، له خوارووي ميسريش شو رشيك ده ستي پيكرد كه خه لكي ميسر پادشاي خوي ههلبژراد و ناوي نان به فيرعه ونه كان.

ده سه لاتي فيرعه ونه كان به سهر گهلي ئيسرائيل دا

فيرعه ون له ناو كو مه لگه ي ميسردا به چهند قوناغيك ده روا ت، فيرعه ونه كان زورن ميژووي سه ره تايي هم فيرعه ونانه زور رپوون و ئاشكرا نيه و قسه و باسي زوري ميژووي له سهر كراوه، به چوار قوناغ ده سه لاتي بنه ماله ي جياواز كه هاتونه ته سهر حوكم له ميسردا باسكراوه به شيوه يكي گشتي، هه رچه نده راوبوچووني زور جياواز هه يه له مباره يه وه، به لام نه وه نده ي كه تاراده يهك كو رپايه كي له سه ره به م جو ريه:

بنه رهي بنه ماله ي فيرعه ون ي له خوارووي ميسره وه هاتوون له سوودان ي ته مپو و لو كسو ره وه وه كو وتراوه له يهك كاتدا ده شيت دوو فيرعه ون هه بوو بيت له دوو ناوچه ي جياوازي ولاتي ميسردا، به لام هاوكار و دزي يه كتر نه بوون و بونديادي شارستانيه تيان نه نجام داوه.

شو رشي سياسي و شارستانيه تي فيرعه ون ي له دواي بنه ماله ي هيكو سيه كانه وه ديت، نه وان توانيان شو رش بكهن به سه رياندا و هه موو ده سه لاتي هيكو س له ناوبه رن و گهلي نه و

سەردەمەش شۇيىنكە وتتۇرى ئايىنى كوپانى يەققوب بوون كە ناسراون بە نەوھەكانى ئىسرائىل بىيانكەنە بەندە و كۆيلەي خۇيان بە پىاو و ژن و منالەوھ.

ھەر لەرېڭاي ئەم گەلەوھ كە ناسراون بە ئىسرائىل بونىيادى شارستانىيەتى فیرعەونىيەكان لەسەرەتاوھ دروست بووھ.

ھەرەكو وتمان فیرعەون كە پلەوپايە و پۆستە لە دېرژەمانەوھ ھەبووھ گوايە وتراوھ يەكەم فیرعەونىك ناوى (خەشايار شاھد) بووھ لە بابلەوھ كە پارسەكان فەرمانرەوا بوون ناردوويانەتە ناوچەي مىسر.

فیرعەونەكان زۆرن ناوى ھەندىكىيان لە بەناوبانگىرتىيان (پامسىس، توموس، حت شېستوت، ئامىن ھۆتاب، خۇفۇ، خەفرەع، خىو، نىو، جۆزەر، ئەختاتون، تون ئانخ عامون، كلىوپاترا...ھتد)، زۆرىكى تر لە فیرعەونەكان ھەمان ناويان ھەيە بە ژمارە جىادەكړېنەوھ غوونەي (پامسىس ۲) كە لەسەردەمى ھەزرەتى مووسا ئەو ھوكمپران بووھ، ئەمەش لە كىتېبى پېرۇژدا ھاتووه، زانايان دەلېن مووسا لە سەردەمى دوو فیرعەون دا ژياوھ، ئەوھى كە پەرۋەزىدى كىرەوھ مردووه كۆرەكەي ھوكمپران بووھ، ئەمەش ھەر زانا و مېژوونووسانى نەسارا و يەھود ئەم وتەيە دەلېن لە دواي نازار و ئەشكەنجەي ئەم گەلە و زولم لېكردىيان، خواي گەورە پېڭەمبەريان بۆ دەنېرېت تاكو پرڭاريان بكات لەو ناپەھەتى و زولم و زۆرەي لەسەريانە.

پروودا و ژيانى ھەزرەتى مووسا عَلَيْهِ السَّلَام

ھەزرەتى مووسا عَلَيْهِ السَّلَام ۱۳۶ جار لە قورئان دا ناوى ھاتووه، لە پېنج پېڭەمبەرە گەورەكەيە كە ناسراون بە ئولول عەزم، ناپەھەتى و ناھەموارى زۆرى چەشتووه، ھەر لە مندالىيەوھ تا كۆچكردنى و گەرانەوھى بۆلای پەرۋەردگارى.

ناوى مووساي كۆرى عىمرانى كۆرى قاھت كۆرى غازرى كۆرى لوى كۆرى يەققوبى كۆرى ئىسحاقى كۆرى ئىبراھىمە سەلامى خوايان لى بېت.

ھەموو پېڭەمبەرانى نەوھەكانى ئىسرائىل بە شەرىعەتى تەورات ھوكمپرانىان كىرەوھ كە بۆ مووسا ھاتووه، مووسا دوو كىتېبى بۆ ھاتووه صوحوف و تەورات.

ژيانى ھەزرەتى مووسا لە قورئان دا بە جوانى پروونكراوھتەوھ ئەگەرچى لە كىتېبى پېرۇژدا لە بەشى خروچ باسى ژيان و دروشم و شەرىعەتى تەوراتى مووسا دەكات، خودى قورئان ئەو باسانە بەدەستكارى كراو دادەنېت و لە قورئان دا زۆر بە باشى پروون كراوھتەوھ، لەبەر ئەوھ

مهمله که تی سیانزه هم: گهلی ئیسرائیل

هیچ پتویستمان به سه رچاوه ی به هود و نه سرانی نییه، مه گهر ته نها بۆ هیتانی ناوه کان وه کو
مُوونه ی ناوی دایکی مووسا سهلامی خوای لئ بیت.

که ناوی (یوکاید) بووه، هه رچه نده به ناوی تریش باسکراوه هه موو ناوه کان له یه که وه
نزیکن دیاره به گوێره ی زمان و زاراوه جیاکان گوێراوه وه کو مُوونه ی (ئه یارخا، یاخود
ئه یازخت... هتد).

ههروه ها خوشکه که ی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام که کۆمه ئیک له ئه هلی کیتاب ده لێن ناوی (مریم)
بووه، به لām کۆمه ئیکی تر له ئه هلی کیتاب و موسلمانان ده لێن ناوی (زهینه ب) بووه.

حه زه ته ی مووسا له سه رده می فیرعه و تیک ژیاوه به ناوی رامسیس، دووه م خێزانی ناوی
ئاسیای کچی مزاحم بووه که یه کیک بووه له ئافره ته ئیمانداره کان له خانه واده ی هیکۆسییه کان
بووه، له نه وه ی پادشای هیکۆسییه کانه که ناوی په یانی کوری وه لید بووه، واتا ئاسیای کچی
موزاحیمی کوری عوبهیدی کوری په یانی کوری وه لید بووه. لێره دا ئه وه ده رده که ویت که
بنه ماله ی هیکۆسییه کان بنه په تیان ده گه رتیه وه ناوچه ی شام خاوه نی به شیکی که م له ده سه لات
بوون له ناو فیرعه و نه کان دا. ههروه ها به نی ئیسرائیلیش خاوه نی ده سه لات بوون هه ر له ناو
سیسته می حوکمرانی فیرعه ون وه کو قارون.

پرسیار ئه وه یه ئه ی بۆچی گهلی ئیسرائیلی ئازار ئه دا؟

ئازاری ئه دان له بهر ئه وه ی فیرعه و نه کان خۆیان به خوا ده زانی و گهلی ئیسرائیلیش خوای
پهروه ردگاریان ده په رست، ئه وه ی وازی له ئایینی ئیسرائیل به ئینایه ئه و ئازاری له سه ر هه لده گیرا
تا راده یه ک پارێزراو بووه.

پایته ختی ده وه ته ی فیرعه و نییه کان لوقسوره یان ناسراوه به (طیبة)، مالی باوکی مووسا
عَلَيْهِ السَّلَام له شاری لوقسور بووه، له وێ ژیاون و پرووداوه کان له وێ ده ست پێده کات.

سەرەتای پرووداۋوۋەکان بە سىحربازى

سىحر پرسیكى شاراوۋەيە كە پىكھاتوۋە لە گۆرانی شتیک كە لە دۆخى خۆى دەربجیت، ئەمەش جۆرى ھەيە لە رینگای چاۋبەستى و فرتوفیل یاخود لە رینگای جنۆكە و شەیتانەكانەو ھەيان لە كۆندا لە رینگای ماددە كىمىيەكان كە لای خەلكى زانراۋ نەبوو بە گشتى.

لەباسەكانى داھاتوۋودا زیاتر تیشكى دەخەینە سەر و پروونى دەكەینەو^(۱۳).

واباۋە لە كىتیبە مێزوۋیەكاندا كە ساحیرەكان ھەوالیان داوھتە فیرعەون كە لەو سالاھدا مندالێك لە دایك دەبیت لەنەوۋەكانى ئیسرائیل كەوا دەبیتە ھۆكارى لەناوبردنت.

بەم ھۆكارە فیرعەون دەكەوتتە لەناوبردنى مندالانى بەنى ئیسرائیل لە راستیدا ھىچ پەيوەندى نییە بە ھەوالى ساحیرەكان، چونكە سىحر ھىچ زانیارى لە پەنھانى نییە و غەیب نازانن، ئەو قەسەيە دوورە لە راستیەو ھەوالیان دا بیتە فیرعەون كە سىك پەیدا دەبیت و لەناوت دەبات، بەلكو راستیەكە لە دوو ھالەت بەدەر نییە.

یەكەم: فیرعەون بەھۆكارى بیروباۋەرى گەلى ئیسرائیل لەناوى دەبردن و دەيوست لەناویان بەریت بە جینۆساید، پیاو و مندالى تیرینەى دەكوشت و ئافرەتەكانیشى بەكاردەھێنا بۆخەمەتكارى و كەنیزەك. فیرعەون دژيان بوو و زۆر لووتبەرز و خراپەكار بوو، بۆ مانەو ھەى خۆى گەلەكەى پارچە پارچە كردبوو، بەم ھۆكارە ھەوالى پێدەگەشت و دەیزانى چى روودەدات لەناو ژێر دەستەكانیدا.

دووھەم: لەناو بەنى ئیسرائیل دا لە رینگای نبوھتى پێغەمبەرانى پابردوۋەو ھەوالیان پێدراۋە كە پێغەمبەرىك بۆ ئەو ھەى ئیسرائیل دیت و رزگاربان دەكات لە دەست زولم و زۆر، یاخود ھەرچەند سالتیک لەناو بەنى ئیسرائیل دا واباۋبوو كە پێغەمبەرىك دەمریت، ماو ھەكى كەم بى پێغەمبەر دەبن پاشان پێغەمبەرىكى تر دیت، ئەویش مووسا عَلَيْهِ السَّلَام، خۆى گەورە دەفەرمووت: ﴿تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ نَتْلُوْا عَلَیْكَ مِنْ نَّبَاِ مُوسٰی وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱﴾ اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِی الْاَرْضِ وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِیْعًا یَسْتَضِعُّ طَایِفَةً مِنْهُمْ یُدْبِحُ اَبْنَاءَهُمْ وَیَسْتَحْیِیْ نِسَاءَهُمْ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِیْنَ ﴿۲﴾ وَرِیدُ اَنْ نَّمُنَّ عَلَی الَّذِیْنَ اسْتَضِعُّوْا فِی الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ

^(۱۳) بۆ زانیارى خوێنەر سەرنجتان پادەكیشم بۆ كىتیبى مەملەكەتى شەیتان كە پىك ھاتوۋە لە چەند بەرگىك لەویدا بە پروونى و درێژى سىحر و جۆرەكانى سىحرى تیدا پروون كراۋەتەو.

أَيُّمَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾ وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُم مَّا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ القصص

واته: ئاماژه به بۆ ئایه ته کانی ئەم سووره ته، یان ئەم قورئانه پیرۆزه که کتابیکه هه موو شتیکی به ئاشکراو به پروونی تیا دا باسکراوه ﴿٥﴾ ئە ی محمد ﷺ له ڕێگای وه حییه وه ئیمه هه وائی مووسا و فیرعه و نت بۆ ده خوێنینه وه و پروون ئە که ی نه وه به حق و به راستی وه کو ئە وه ی به چاوی خۆت بیبینیت بۆ که ساتیک که باوه پدار بن تا په ندو ئامۆزگاری لێ وه ربگرن ﴿٦﴾ به دنیایی فیرعه ون لووتبه رزی نواند له سه ر زه ویدا و خۆی به گه وه زانی و خۆی به خوا ئە زانی، خه لکه که یشی پارچه پارچه و به ش به ش کردبوو تا گوێرا به لێ بکه ن کۆمه لێکیانی لاواز کردبوو که به نی ئیسرائیل بوون که له و کاته دا باشتین ئوممه ت بوون کوپه کانی سه رئه بیری، کچه کانیشیانی بۆ خزمه ت کردن به کار ئە هینا به دنیایی فیرعه ون که سیکی زۆر ئاشووبگێر بوو له سه ر زه ویدا ﴿٦﴾ ئە و که سانه ی که له سه ر زه و ی لاواز کرابوون که به نی ئیسرائیل بوون ئە مانه و ئی نیعمه تی خۆمان بڕژین به سه ریاندا بیانکه ی به پێشه و او سه رکرده بۆ خه لکی، ئە وان بێ به میراتگری زه و ی و بێ به ده سه لاتدار ﴿٦﴾ له سه ر زه ویشدا ته مکین و جێگیریان بکه ی و ده سه لاتیان پێ بده ی، نیسانی فیرعه ون و هاما ن و سه ربازه کانی بده ی که ئە م خه لکه لاوازه ی که ئە وان هه زه ریان لێ ئە که ن و لێیان ده ترسین له ناوچوونیان له سه ر ده ستی ئە مان ده بیت ﴿٦﴾

له ناو گه لی ئیسرائیل بڵاوبوو یه وه که به م نزیکانه پێغه مبه ریک دیت ڕزگاریان ده کات، له سه ر ئە م بنه مایه فیرعه ون و قیبطیه کان ترسان و ده ستیان کرد به کوشتنی مندا له کانیان. خوا ی گه وه هه وائی دا بو ئی که منه تی خۆی ده کات به سه ر زو لم لیکرا و و ییده سه لات و لاوازه کان دا و به هیزیان ده کات و ئە وان ده بنه خاوه ن ده سه لات.

هۆکاری زانیی فیرعه ون له ده می خودی گه لی ئیسرائیله وه بووه، بۆیه کاتی هاتنی مووسای نه ده زانی، بۆیه بریاری دا هه ر ئافره تیک سکی هه یه به مندال داوی دانانی سکه که ی بکوژریت.

هۆکاری کوشتنی منالانی گه لی ئیسرائیل بووه هۆکاری که م بوونه وه و که مکردنی هیزی کار له ولاتی میسردا، هه ر بۆیه قیبطیه کان سکا لایان برده وه بۆ لای فیرعه ون که گه لی ئیسرائیل پروو له که مییه، ئە گه ر وا بروات هیزی کارکردن و بونیاد نانی ئە و هه موو هه رهم و بیناییه کێ دروستی بکات، به م هۆکاره فیرعه ون بریاری دا سالتیک مندالان ئازاد بن بۆ له دایک بوون، سالتیکش مندالانی نه وه ی ئیسرائیل بکوژرین، ئە مه ش دوا بریاری فیرعه ون بوو له مه ر مندالانی نترینه ی گه لی ئیسرائیل.

له دا يکبوونی مووسا عليه السلام

خانه واده ی مووسا عليه السلام له شاری (طیبة) که ئیستا ناسراوه به (الأقصر) یان لوکسور لهو شاره دا نیشته جی بوون که به شاری فیرعه ونه کان ناسراوه له پیاوان و ژنانی فیرعه ونی خاوه نی دوو گورستانی گه وره بوون به ناوی دۆلی خانمانی فیرعه ونی و دۆلی فیرعه ونییه کان، له ئیستادا پییده وتری (وادی الملکات، وادی الملک)، له دواي مردنیان ئەمانه ده په رستان و زوریک له فیرعه ونه کان مۆمایای ده کران، پاشان مه وسمی په رستنی ئەم فیرعه ونانه له به هار و پاییزدا بوو.

ئهو شاره به ئهرک و هیزو توانا کانی گه لی ئیسرا ئیل دروست کرا خه لکی ئیسرا ئیل زولمی زوریان لیده کرا، هه ندیکیش له گه لی ئیسرا ئیل له گه ل فیرعه ون دا هاوکار بوون، وه کو قاروون که له نه وه ی ئیسرا ئیل بوو، به لام دزی گه له که ی خوی بوو.

له ناو ئەم خه لکه دا خه لکی خواناس و دینداری زوری تیدا بوو زانی گه وره و عابید و بنه ماله ی زور گه وره به پریزی دیندار ده ژیان، یه کتیک له و بنه مالانه خیزانی عیمران بوو که باوکی حه زره تی مووسایه و دایکی حه زره تی مووسا سکی پر بوو به مووسا، قه ده ری خوا ی گه وره واده بیت دایکی مووسا عليه السلام یوکابد خانم هه رچۆن بووه پاریزگاری له کۆرپه که ی ناو سکی ده کات و ناهیتیت که س بزائیت تا ئهو کاته ی حه زره تی مووسا له دایک ده بیت له باسی یوسف دا زیاتر پۆلی باوک نیشاندر، به لام لیره دا پۆلی دایک نیشان ئه دریت له بهر دوو هۆکار، هۆکاری یه که م مندال که کۆرپه یه پۆلی سه ره کی دایک ده بییتیت تا گه وره ده بیت و له کۆرپه له یی ده چیته قو ناغی مندالی ئەم پۆله ش ته نها دایک ده بییتیت تا گه وره ده بیت و له کۆرپه له ده چیته قو ناغی مندالی، ئەم پۆله ش ته نها دایک تیدا سه ره کییه، هۆکاری دووه م پۆلی باوک له مندالدا له ته مه نی ۱۰-۱۸ سالی سه ره کییه و مندال که سایه تی باوک وه رده گریت، بۆیه قورئان له جیاوازی حاله ت و پروودا وه کاند پۆله سه ره کییه کان نیشان ئه دات.

خوای گه وره له قورئان دا ده فه رمویت: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ إِذًا خِفْتَ عَلَيْهِ فَالْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۚ إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٥﴾ فَالْقِطْطَةُ ۖ ءَالَ فِرْعَوْنَ لَيَكُونَنَّ لَهُمْ عَذَابٌ وَحَرَاتٌ ۚ إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمُّنَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِلِينَ ﴿٦﴾ وَقَالَتْ أُمُّرَأْتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٧﴾﴾ الفصص

واته: وه حی لیره به مانای ئیلهام دیت نه ک سرووش، چونکه پیغه مبه ران هه موویان پیاو بوونه و هیچ ئافره تیک پیغه مبه ر نه بووه، هه موویان مروف بوونه و که سیان جنی نه بوون، ئیلهاممان بۆ دایکی مووسا ناردو خستمانه دلپه وه که دوو گیان بوو به مووسا کاتیک که له دایک ده بیت شیر ی پی بده که ترسای له سه ربازه کانی فیرعه ون بین بییه ن بیخه ره ناو ده ریای نیله وه،

مهمله که تی سیانزه هم: گهلی نیرانیل

مالیان له پوخی دهرای نیل بوو دهیکرده ناو تابووتیکهوهو دهیکرده ناو دهریاکهوهو به
حهبلتیک دهیبهستهوه تا سهربازهکان دهپویشتن، پوژیک فریا نهکهوت بیبهستتهوهو ئاوهکه
بردی، خوای گهوره فهرمووی ترست لئی نهبت و نوقم نابیت و ئیمه ئهپاریزین، خهفتهش
مهخو به دوورکهوتنهوهی له تو. له بهر ئهوهی به دلنایی ئیمه بوئ ئهگهپنینهوهو ئهیشیکهین
به پیغه مبهرو وه حی بو ئهتیرین ﴿٥﴾ دهستی هه ندیک له ئافره ته خزمه تکارانی فیرعه ون کهوت
و که له پوخی دهریاکه ئیشیان دهکرد، ئهوانیش له ترسا سهریان هه لئه دایه وهو نه یانزانی چی
تیدایه و بردیان بو (ئاسیا) ی خیزانی فیرعه ون، کاتیک سهیری کرد بینی مندالتیکی یه کجار جوانی
تیایه و سه ره نجی پراکش، نه یانزانی که ئه مه له داهاتووودا ئه بی به دوژمنیان و خه فته تباریان
ئه کات به دلنایی فیرعه ون و هامان و سه رجهم سهربازه کانیان تاوانبارو سه ریچیکار بوون له
هه موو وته و کرده وه یه کیاندا ﴿٦﴾ فیرعه ون که بینی ویستی بیکوژیت، خیزانه که ی فیرعه ون وتی:
ئه ی فیرعه ون ئه و منداله مه کوژه، چونکه ئه مه له ولاتیکی تره وه ئا و هیناویتی و زیانی بوئ
نابیت و ئه بیتته هو ی ئه وه ی که هه ردوو کمان چاومانی پی پوشنا بیت له داهاتووودا، یان بیکهین
به کوپی خو مان، له بهر ئه وه ی خو یان منالیان نه ئه بوو، به لام ئه وان هه ستیان نه ئه کرد که
تیاووونی فیرعه ون له سه ر دهستی ئه م منداله نه بیت ﴿٧﴾

خوای پهروه ردگار دایکی مووسای ئاگادار کرده وه که منداله که ت تیر شیر بکه و له ناو شتیک
داینتی و بیده به دهم رووباری نیله وه که نغروی ناو رووباره که نه بیت، جا به له میکی بچووک
یان تابوته گرنگ ئه وه یه ئه و شته نغروی ناو رووباره که نه بیت.

ئهم ئاگادار کردنه وه یه له پنگای وه حییه وه بوو، جا وه حی جوړی زوره. هه رکه س وه حی بو
کرا له لایه ن خوای گهوره وه به واتای پیغه مبه رایه تی نایه ت، زانای پافه کاری قورئان
عه بدولپه حمان سه عدی ده لیت: وه حی ده شیت له لایه ن خوای پهروه ردگار وه بکریت، به لام
جوړه کانی وه حی زوړن وه حی پیغه مبه ران و چاکه خوازان و... هتد.

ئین حه زم ده لیت: گوايه وه حی بو دایکی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام وه حی پیغه مبه ران بووه واتا
پیغه مبه ری ئافره ته، هه ندیکی تر له وانیه ی که له زانستی که لامدا پوچوون هه مان قسه یان
کرده وه.

له راستیدا زانیانی ئه هلی سوننه ت و جه معه له سه رو هه موویان ئه بو حه سه نی ئه شعهری
ده لیت: که ئه وه وه حی پیغه مبه رایه تی نییه، به لکو ئاگادار کردنه وه ی دایکی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام به و
ئیلهام و هیدایه تی خوايه هه ره کو چو ن خوای گهوره پیکا نیشاندهری هه نگه بو هه نگوین
دروست کردن و ده فهرمویت:

﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٠﴾ ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلَالًا يَخْرُجُ مِنْ بَطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦١﴾﴾ النحل

واتە: وهى لىره بهماناى ئىلھام و پىنمايى دىت، پەروەردگار ئىلھامى نارد بۆ مىشھەنگ و پىنمايى كردن كە لە شاخەكان و لەناو دارەكان بۆ خوتان مالى دروست بكەن لەو كووورەى ھەنگەى كە مروفھەكان بۆتان دروست ئەكەن ﴿٦٠﴾ پاشان لە ھەموو بەرھەم و بەرى گوليىك بخۆن، ئەو پىگايەى كە خواى گەورە تىي گەياندوون و فىرى كردوون بىگرەن بەر لە شاخەكان و لەناو دارەكان، خوتان ملكەچ بن و ئەو پىگايەشى بۆ ئاسان كردوون و بەئاسانى پىي ئەگەن و دەيدۆزنەوھ لەناو سكى ئەم مىشھەنگانەش خواردنەوھەك بۆ تىوھ ھەيە كە ھەنگوينە، پەنگى جياوازى ھەيە سىپىيە و ھەيە سوورە و ھەيە زەردە كە شىفای تىايە بۆ ھەندىك لە خۆشىيەكان بۆ خەلكى بە دىنبايى ئەمانە ھەمووى بەلگەو نىشانەن لەسەر تواناو دەسەلات و تاك و تەنھايى خواى گەورە بۆ كەسانىك كە بىر بكەنەوھ ﴿٦١﴾

نووسەر پىي واىە وهى ئاراستەيە جا ئەگەر ئاراستەكە باش و چاكەخوازى بوو ئەوھ لەلايەن خواى پەروەردگارەوھەيە ھەموو كەس خواى گەورە وهى بۆ دەتيرىت بۆ چاكەكارى وانا ئاماژەي(سىگنالى) خوايە، لە پىگاي ئەقلەوھ بىت يان خەون و ئاموژگارى پياوچاكان و زۆر بوارى تريش.

وهى خراپە بوونى ھەيەو خواى گەورە باسى وهى شەيتانەكان دەكات بۆ مروف كە ئاراستە و سىگنالى خراپ ئەدەنە مروفھەكان، خواى گەورە دەفەرمويت: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَجِيٍّ عَدُوًّا شَيطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿٦٢﴾﴾ الأنعام

واتە: بەم شىوازە بۆ ھەموو پىغەمبەرەن ئىمە دوژمنمان داناوھ كە دوژمنيان ھەبووھ لە كافران كە دژايەتيان كردوون بۆيە ئەي محمد ﷺ بەلاتەوھ ئاسايى بىت دوژمنەكانيان لە شەيتانى مروف (فالچى و جادووگەر و سەرانی كافران) و شەيتانى جنين ئەمانە دوژمنى پىغەمبەرەن بوون كە ھەندىك لە شەيتانە جنيەكان وەسوھسە ئەخەنە دلى شەيتانە مروفھەكانەوھ، وهى لىره واتە: وەسوھسە قسەكانيان بۆ ئەپازىننەوھ بۆيان جوان ئەكەن بۆ ئەوھى كە پىي ھەلخەلەتتىن و لە خستەيان ئەبەن، ئەگەر خواى گەورە ويستی لى بوايە ئىشى

وایان نهئه کرد تو لیان بگهړی و وازیان لی بینه چی بوهتان و درو ههلبه ستنیک نه که ن با بیکه ن زهره رو زیانی ته نها بو خوځانه.

که واته ناگدار کردنه وهی دایکی موسا له لایه ن خوی موته عال ده شیت به خهون بوویتی یان به ئیلهام خستنه دلی یاخود هه شتویه کی تر، به لام دایکی موسا پیغه مبه ر نه بووه و پیغه مبه رایه تی له ناو ئافره تانه وه نایه ت نه ک له بهر نه وهی نه وان توانای گه یاندنی په یامیان نییه، نا؛ به لکو له بهر نه وهی توانای هه میشه یی به ندایه تی و دروشمه کانیان نییه، به هوکاری (فهلله جهی) لاشه یان که ده که ونه دوخی خوین دانان و پاکبونه وهی ره حمیان و سک پری و مندال بوون، نه م حاله ته ش زور نه سته مه و سه خته له کاتی نه و پرۆسه جه سته ییه دا.

که واته وه حی پیغه مبه ران جیاوازه هه موو وه حییه ک وه حی پیغه مبه رایه تی نییه.

دایکی موسا یوکابد خانم منداله که ی تیر شیر کردو خستیه ناو به له میکی بچووک و ته وه کول به خوا خستیه ناو رووباری نیله وه، به لام ده یزانی خوی گه وه منداله که ی بو ده گه ریتته وه، چونکه نه سته مه دایک کوړپه که ی خو ی له ناو به ریت، نه گه ر ئیلهام و ئاراسته ی خوی په روه ردگار نه بیت، ده شیت به کوړپه که ی وه هه لبیت و رابکات بو جیگایه کی دیکه، به لام ئاراسته ی خوی گه وه روون بوو بو دایکی موسا عَیْهَآلَکَم بویه خستیه ناو رووباره که نه گه رچی دلته نگ و چاو به گریان بوو، به لام خوی موته عال به وه حی ئاراسته ی کردووه که بیتخه م به و کوړپه که ت بو ده گه ریتنه وه، پاشان پله و پایه ی پیغه مبه رایه تی پیده به خشن.

نه مه ش دنیایی ته واو بوو بو یوکابد خانم که منداله که ی گه وه ده بیت و ده بیتته پیغه مبه ر تا په یامی خوی موته عال بگه یه نیت و بانگه وازی بو بکات.

مالی داروده سته ی فیرعه ونه کان گه ره که کانیان له سه ر رووبار دروست کردبوو خه لکی نه رستوکران هه میشه به دوا ی دیمه ن و جوانی و نه تیکیتته وه ن و خه لکی ره ش و پروت ده چه وسیتنه وه، له سه ر خوین و توانای نه وان ده ژین بویه

به له مه که ی موسا عَیْهَآلَکَم له جیگایه ک له نگه ری گرت به فه رمانی خوی کی به بنه ماله ی فیرعه ون نه و منداله یان دوزیه وه هه ر نه و منداله ده بیتته هوکاری ئازار و نه شکه نجه بو بنه ماله ی فیرعه ون و خه م و ئازار ده کات به دلیاندا، چونکه فیرعه ون که ناوی ره مسیس ه و وه زیره که ی هامان له گه ل سه ر بازه کانیان هه موویان هه له کارن و پی به هه له ی خوشیاندانانین، هه ر بویه خوی په روه ردگار تووشی سزا و ئازاریان ده کات.

پاشان نه م میژووه که خوی موته عال بومان ده گپرتته وه له قوناغی مالی موسا عَیْهَآلَکَم ده چینه ناو قوناغیکی تر یاخود دیمه نیککی تر له رووداوه کان، نه وهی موسا هه لده گرتته وه

ده لیت له ناو تابوتیکی داخراودا بووه، نه مه ش پښکای تیده چیت بو نه وهی نه گهر شه پوولی پرووباره که تابوته که ی خسته سه رلایه ک منداله که نه که ویتته ناو پرووباره که و ههر له ناو تابوته داخراوه که دا مینیتته وه.

نه و که سه ی که هه لیده گریتته وه خیزانی فیرعه ونه، ناسیا خاتوون مندالی نییه، خودی فیرعه ونیش خاوه نی مندال نییه، هه رچه نده له ریوایه تیکدا هاتووه که گوايه کچی فیرعه ون به ده ستی باوکی کوژراوه. فهرمووده که لاوازه و هه نیک به هه لبه ستر او (مه وزوع) یان داناوه، ثین کثیر له میژووی پیغه مبه راندا ده لیت کوری نه بووه فیرعه ون، ته نها کچی هه بووه. که ناسیا خاتوون تابوته که ده کاته وه خوشه ویستی ده چیتته سه ری و به فیرعه ون ده لیت به گالته وه: نه مه نه و منداله یه که تو لئی ده ترسیت! پاشان پیی ده لیت: با بیکه یه کوری خو مان و سوو دیکمان پی بگه یه نیت.

فیرعه ون ده لیت: من پیویستم پیی نییه، به لام تو نازادی بو خوت به خپوی ده که یت.

ناوی مووسا له لایه ن بنه ماله ی فیرعه ونه وه هه لبرژردراوه، ناوی مووسا واتا (دره خت) یاخود به قیبطی به وواتای (مندال) دیت یان ده لیت به زمانی کوونی میسری دوو وشه ی لیکدراوه به وواتای (ناو) و (دره خت) دیت، (مو) به مانای ناو، (شا) به مانای دره خت.

خوای په روه ردگار ویست و یراده و قه ده ری و ابو له دوژمنی فیرعه ون له ناو بنه ماله که یدا گه وره بکات، نه وه ی فیرعه ون نه یده ویست به ویستی خوای گه وره پروویدا.

له ناو کتیبی پیروژدا هاتووه که کچی فیرعه ون مووسای هه لگرتوته وه به ناوی (درېته) نه مه ش به دلنیا ییه وه ده ستکاری کراوه، چونکه هیچ میژوویه کی میسری کوون نایسه لمینیت که په مسیس کچی هه بوو بیت.

پاشان دیمه تیکی تر ده ست پیده کات له ژبانی مووسا نه ویش خوشکی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام دیتته ناو پرووداوه کان، خوای گه وره ده فهرمویت:

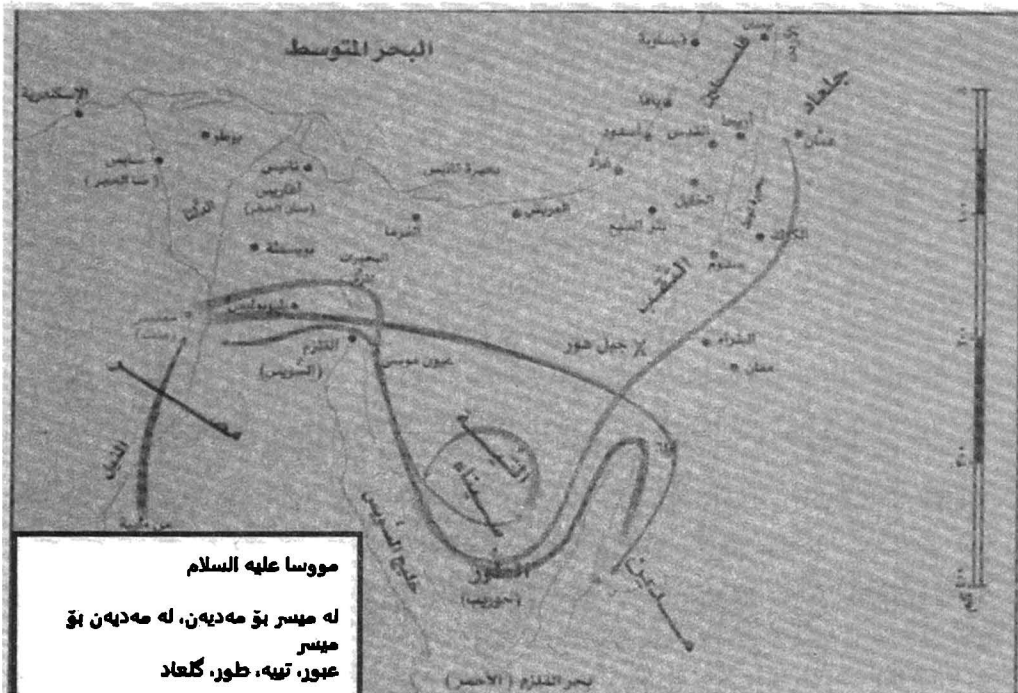
﴿وَأَصْحَٰبُ فُؤَادٍ أُمِّ مُوسَىٰ فَرِغْنَا إِن كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِن قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصْحُونَ ۝ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَتَعَلَّمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝﴾ القصص

واتە: دايكى بە خوشكەكەى مووساى وت: بړۆ ھەوالىكى مووسام بۆ بېنەو ەلای مالى فیرعەون، بەلام ئەوان ھەستیان نەکرد كە ئەم كچە خوشكى مووسايە و ھاتووە بۆ ھەوالى موسى ﷺ دواى ئەوہى كە مووسايان ھەلگرت چەندىك ئافرەت كە شیری ھەبوو ھىتايان بۆ ئەوہى شیرى پېیدات، خواى گەورە قەدەغەى كرد شیرى ھېچ كەسیان بخوات و مەمكى ھېچ ئەو ئافرەتەنەى نەگرت تا شیرەكەیان بخوات، پېش ئەوہى كە بگەرېتەوہ بۆ لای دايكى ھىتايان بۆ بازار تا ئافرەتیکیان دەست بگەوېت شیرى پېیدات، خوشكەكەى بېنى و وتى: ئایا پېنمایتان بگەم بۆ مالىك كە ئەوان سەرپەرشتیاری بگەن و شیرى پى بدن، ئەوان زۆر بەرپەحم و سۆزو ئامۆزگارى كار دەبن بۆى لە پەرورەردەکردنیدا ﷺ گەراندمانەوہ بۆ لای دايكى، ھىتايان بۆ لای دايكى مەمكى گرت و شیرەكەى دايكى خوارد، ئەوانیش زۆریان پېخۆش بوو بۆ ئەوہى كە دايكى چاوپۆشن بېت بە مندالەكەى خۆى خەفەت نەخوات بە دووركەوتنەوہى مندالەكەى تا بۆى دەرکەوئ و بزائیت كە بە دلتیایى بەلتنەكانى خواى گەورە ھەمووى حەقەو خواى گەورە بەلتنى خۆى ئەباتە سەر، بەلام زۆربەى خەلكى لە بېئاگاییدان و ئەم شتە نازانن ﷻ.

دايكى مووسا زۆر دلى لای مندالەكەى دەبېت، توانای خۆراگرتنى نامېتېت و ھەموو بیروھۆشى لای كۆرپەكەیتى، راستەوخۆ خواى مۆتەعال دلتیایى كردۆتەوہ كە مندالەكەى لەو پەرى ئاسایش و ئارامیدا دەبېت بەلام نازائیت ئارامى و ئاسایشەكە چییە، ئەویش پېغەمبەر نییە تا بتوائیت و ھەموو قەدەرەكان لىكېداتەوہ، بۆیە نەیزانى ئارامییەكەى مووسا و پاراستنى لەمالى زالمترین كەسەوہ دەبېت كە مالى فیرعەونە. ھەر بۆیە خوشكەكەى مووسا ئاگادار دەكاتەوہ كە بە نھینى شوپن تابوتەكە بگەوېت، ھەر بۆیە خوشكەكەى مووساى خستە شوپنى ئەویش لە لابەلاوہ كەوتە شوپنى و كەس ھەستى پېنەكرد، خوشكەكەى مووسا ﷺ زانى مالى فیرعەون مندالەكەیان ھەلگرتۆتەوہ.

قەدەرە ئیرادە و ویستی خواى گەورە وایە كە مووسا برسپەتەى و دەگرى، بەلام لەسنگى كەس شیر ناخوات و مەمكى ھېچ دايكىك یاخود ئافرەتیک ناگرت، بۆیە ناچار لەناو خەلكیدا گەرەن، بەلكو كەسێك ھەبېت ئەو مندالە تیر شیر بكات. خواى گەورە ئیرادەى وابوو ھەموو سنگى ئافرەتانی لى قەدەغە كرد بېجگە دايكى خۆى، ھەربۆیە خوشكەكەى ئەو كەسانەى ئاگادار كەدەوہ كە بەدواى كەسێكدا دەگەرەن بۆ شیردانى مندالەكەو مالى خۆیانى نیشان دان، مووسا ﷺ گەرپایەوہ سەر سنگى دايكى و بە دلتیایەوہ پارە و موچە بۆ دايكى مووسا دەپرېتەوہ و دەچېتە مالى فیرعەون بۆ شیرپېدانى مووسا، بەم حالە مالى مووسا ﷺ گوزەرانیان باش بوو. مووسا گەرپایەوہ لای دايكى، بەلام بە پارەو سەرۆت و سامانى فیرعەون پەرورەدە دەبېت و باشتیرین ژيان دەباتە سەر، بە دلتیایەوہ پەرورەدەى بەھیز دەبېت لە پرووى

لاشهیی و بیروهزی سیاسییه وه به هوکاری ئه وهی له ناو خانه وادهی دهسه لاتدا پهروه ده ده بیت.

له ئین که ئیردا هاتوو له ئینو عه باسه وه کهوا پیاوانی فیرعه ون گومان ده بن به خوشکه کهی مووسا که ئه و چ په یوه ندی هه یه به دۆزینه وه و شیر پیدانی ئه و منداله وه.

له وه لامدا ده ئیت: ته نها ئاره زوو ویستم ئه وه بووه که سوود به جه نابی پادشا (فیرعه ون) بگه یه نم، که هه و آل ئه ده نه ئاسیا خاتوون و منداله که ده به نه لای دایکی مووسا (یوکابد خانم) داوای لیده که ن که له کووشی فیرعه ون دا بمتینته وه، یوکابد خانم ده ئیت: من خاوه نی خیزان و مāl و میرد و مندالی ترم، هاروونی برای مووسا له و سالددا له دایک بو بوو که بریاری کوشت نهیده گرتوه و سالتیک له حه زره تی مووسا گه وره تره بویه وتی ناتوانم بيمه کووشک و له و ئی بيممه وه، ئیت. مووسایان گه رانده وه مالی باوکی و له و ئی به خێوکرا.^(۱۴)

^(۱۴) ئهم ڕیوایه ته له ئیمام حاکمی نه یسابورییه وه هاتوو له موسته دره که کهیدا، به لām لاوازه. ئیمامی زه هه بی ده ئیت: که سیک له ڕیوایه ته کهیدا هه یه که س نایناسیت به ناوی (حه سان کوپی نه بی عابد).

که واته شیاوتره بلین مووسا له ناو کۆشکی فیرعه ون دا گه وره بووه و چاوی کراوه ته وه به هونه ری سیاسه ت و سه ربازی و پاشان فیرکراوه، ریوایه تی میژووی زۆره که ئاسیا خاتوون مووسای زۆر خوش ویستوه (هه رده بیت واش بیت، چونکه له مندالییه وه خۆی په روه رده ی کردوه)، به دلنیا ییه وه خوشی ده ویت، مووسا عَمَّاكَ زۆر هۆگری خاتوو ئاسیا بووه، به لام پیده چیت له مندالییه وه زانیبیتی که کوری نه و ماله نییه، چونکه لووتبه رزی فیرعه ون وای کردوه که دان نه تیت به مندالکی عه بید و نه و خوشی له نه قباط بووه.

خوای موته عالیش باسی نه وه مان بۆ ده کات که وای کرد مووسا زۆر خوشه ویست بیت.

﴿وَلَقَدْ مَتَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٣٥﴾ إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٦﴾ أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ ۚ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٣٧﴾ إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۖ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۚ فَلْيَمِزْ عَيْنُكَ سِينِينَ ۚ وَهِيَ أُمُّ إِبْرَاهِيمَ إِذْ يَمُوتُ ۚ﴾ طه

واته: نه وه جارێکی تریش ئیمه نیعمه ت و فه زل و چاکه ی خۆمان به سه رتدا پرژاند کاتیک که وه حیشمان بۆ دایکت نارد، له سه ره تادا که مووسا مندال بوو له ناو بیتشه که دا له و ساله دا له دایک بوو که به بریاری فیرعه ون نه وه ی کوپ بوایه نه یکوشت، خوا ی گه وره ئیلهامی خسته دلی دایکی مووسا که به خه ره ناو نه و تابوت و سندوقه ی که له دار دروست کرابوو نه که وه سه ر ناو، شیر ی پیده داو پاشان فری ده دایه ناو ده ریاکه وه که ده ریای نیل بوو، ده بیه سه ته وه نه وه کو که مالان ده گه ران بۆ کوپ بیبه ن و بیکوژن، پۆژیک په ته که له ده ستی به ر بوو ئاوه که بردی پاشانیش ده ریاکه فری نه داته پۆخ و که ناری ده ریاکه، نه و منداله ش که له ناو نه و سندوقه دایه دوژمنی نه و و دوژمنی من که فیرعه ونه ئه بیات، تۆمان خوشه ویست کردوه بۆ نه وه ی له پیش چاوی خوا ی گه وره نه م شته دروست بکری و پروبدات، خوا ی گه وره خۆی چاودیری نه کات و له مالی پاشا گه وره ده بیت و خواردنی شاهانه ده خوات و خزمه تی شاهانه ده کریت کاتیک که خوشکه که ی مووسا نه گه را ته ماشای تابوته که ی نه کرد تا بزانیته بۆ کو ی ده روات تا گه یشته لای مالی فیرعه ون و نه وان هه لیان گرت، وه دواتر به دوا ی دایه نیکدا نه گه ران که شیر ی پ ب دات، نه ویش مه مکی هیچ که سیکی نه نه گرت، خوشکه که ی وتی: ئایا رینماییتان بکه م بۆ که سیک که سه ره رشتی بکات و شیر ی پ ب دات دواتر هینایانی بۆ ماله وه و مه مکی دایکی خۆی گرت و شیره که ی خوارد، خوا ی گه وره نه فه رمووی: تۆمان گه رانده وه بۆ لای دایکت تا چاوپرۆشناو دلخۆش ب بن به گه رانه وه ی تۆتا خه فه ت نه خوا تۆ که سیکی قیبتیت

کوشت له هوژی فیرعه ون به لām مه به سستی نه وه نه بوو که بیکوژی به لکو به هه له کوشتی، له و غم و په ژاره یه یان له و ترسه که نه ترسای سزات بدن له وه ش پرزگارمان کردیت جار له دواي جار توّمان پرزگار کرد یان توّمان تاقیکرده وه چهند سالتیکیش له لای خه لکی مه دیه ن مایته وه، که ده سال بوو پاشان له کاتیکي دیاریکراودا گه پایته وه له و کاته ی که بوّت دیاریکرا بوو له قه زاو قه ده ری خواي گه وره تا بتکه ین به پیغه مبه ر^(۱۲۰).

خوای گه وره له کوژی ئایه تی ۱۴۰ ده فهرمویت: { وَتَنَّاكَ فُتُونًا } به واتای نه وه هموو نازار و ناربه حه تی و ده ربه ده ریبه ی که له کوژپه له ییه وه به سه ریدا هاتووه هه تاووه کو کاتی وه فاتی، هه ر بوّیه گه لی ئیسرائیل ده یانوت له پیش نه وه ی بییت، واتا به پیغه مبه رایه تی و دواي که هاتی ئیمه ی گه لی ئیسرائیل به هوکاری توّ نازار ده دریین، نه مه ش وته ی نه و گه لانه بوو به رانه ر به پیغه مبه ریکي به ریز و نولولعه زم، خواي گه وره ده فهرمویت:

﴿قَالُوا أَوَإِذَا نَا أَوْذَيْنَا مِنْ قَبْلُ أَنْ نَأْتِيَنَّا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَذُوْكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ (الأعراف)

واته: پیش نه وه ی که توّ بیی ئیمه هه ر له لایه ن فیرعه ونه وه نازار نه دراین و کوپاغان نه کوژرا، دواي نه وه ی که توّش هاتوویت دیسان نه وه تا تیتا فیرعه ون نازارمان نه دات و نه مانکوژیت، مووسا فهرمووی: به لکو خواي گه وره دوژمنه که تان له ناو بدات که فیرعه ونه و ئیوه بکات به جیشین له سه ر زه ویدا تا خواي گه وره ته ماشا بکات ئیوه چ کارو کرده وه یه ک نه که ن، ئایا وه کو فیرعه ون و قه ومه که ی زالم و سته مکار نه بن یاخود عیباده تی خواي گه وره نه که ن و خواي گه وره له خوّتان پازی نه که ن، واته که خوا نیعمه تی پّ به خشین و پرزگاری کردن سوپاسگوزاری بن^(۱۲۱)

دیمه نیکي تری ژایانی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام خواي گه وره ده فهرمویت:

﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ (۱۲۲) وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَمَلٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَفْتَاهُ الَّذِي مِّنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوُّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ﴿۱۲۳﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَقَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۱۲۴﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أُنْعَمْتُ عَلَىٰ فَلَن أُكُونَ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿۱۲۵﴾ القصص

واتە: كاتىك كە مووسا بالغ بوو و پىنگەيشت و دروست كىردنى رىك و دامەزراو بوو
حوكممان پىي بەخشی واتە: پىغەمبەرايەتى، تىگەيشتن لە دىن و زانىاريمان پىي بەخشی بەم
شيوازه پاداشتى چاكەكاران ئەدەينەو ھەرۈەكو چۆن پاداشتى داىكى مووسامان دايەو ۱۱
موسى ھاتە ناو شارى مىسرەو ەدواى ئەو ەى كە وەحى بۆ ھات و بوو بە پىغەمبەر لە كاتىك
كە خەلكە كە بى ئاگابوون، و تراو: لە تىوان مەغرىب و عىشادا، يان لە نيوەپۇدا بە نھىنى خۆى
كردە ناو شاردا بىنى دوو پىاو شەپيانە يەكەميان بەنى ئىسرائىليەو لە ھۆزى خۆيەتى، ئەو ەى
ترىشان (قىيىي) يە لە ھۆزەكەى فىرەو ەو ە دوژمىنىتى، ئەو ەى كە لە ھۆزەكەى خۆى بوو
كاىراى بەنى ئىسرائىلى داواى فرياكەوتن و سەرخستنى لە مووسا كىرد بەسەر دوژمەكەيدا: ئەى
مووسا فريام بكەو ەو لەم دوژمەنە رزگارم بكە، ئەيەوۆ بە زۆر ئىشم پى بكات و پارەم پى نەدات،
مووسا ھەردو ەستى كۆ كىردەو ە داى بە سىنگى ئەو پىاو ەدا، ياخود بە گۆچانەكەى لىيداو
يەكسەر مردو كوشتى ھەر چەندە بۆ ئەو ەى نەبوو كە بىكوژى بەلام نەيزانى بەو ە ئەمرى!
مووسا وتى: بەراستى شەيتان ئەم كىردەو ەيەى پى كىردم لەبەر ئەو ەى فەرمانم پى نەكراىو بە
كوشتنى بە دلىباى شەيتان دوژمىنىكى گومراكارى ئاشكراىو ئەيەوۆ مروف گومرا بكات ۱۲
يەكسەر مووسا پەشيمان بوو ەو ە وتى: ئەى پەرۋەردگار من زولم و ستەمم لە نەفسى خۆم كىرد
لىم خۆشە، خواى گەورەش لىي خۆشبوو، بەراستى خواى گەورە زۆر لىخۆشبوو بەبەزەيە
بەتايىەتى بۆ كەسانىك كە داواى تەوبە و لىخۆشبوون لە خوا ئەكەن و بۆ لای خوا ئەگەرپنەو ە ۱۳
مووسا فەرمووى: ئەى پەرۋەردگار بەھۆى ئەو نىعمەتە زۆرانەى كە بەسەرما پڑاندووتە لە
پىغەمبەرايەتى و زانست و لىخۆشبوون لەمەودوا نابم بە يارمەتيدەرى تاوانباران ۱۴

لەگەل زەمەندا ھەزرىتى مووسا عَلَيْهِ السَّلَام گەورە دەبوو، بەلام ھەندىك خويندىان بە گوتى
فىرەون دا كە پىدەچىت ئەم مىندالە ئەو كەسە بىت كە تۆ لەناو دەبات، بۆيە فىرەون بىرارى
دا كە بكوژىت لە مىندالىدا!

خاتوو ئاسيا بەمەى زانى و تورە بوو كە ئەو مىندالە و ھىچ نازانىت جىاوازى لە نىوان چاك
و خراپدا ناكات، تەنانەت جىاوازى لە نىوانى كەرەستەكانى دەورويشتى ناكات، چۆن دەتوانىت
تۆ بكوژىت؟

فىرەونىش ھەزرىتى مووسا عَلَيْهِ السَّلَام ەى تاقى كىردەو ە لە نىوانى خورما و پشكۇدا ھەرچەندە
لە پىوايەتى مۆژوودا ھاتو ە كە پىشى فىرەونى پاكىشاو، پىشى فىرەون لە شىو ەى پەلكەدا
بوو ە نازارى پى گەياندو ە، ھەزرىتى مووسا دەست بۆ پشكۆكە دەبات و لەتاو نازارى دەستى
دەيات بۆ دەمى و لىو زمانى دەسووتىت، ئەم ھۆكارەش كارىگەرى دەبىت لەسەر شىو ەى
قسەكردنى.

هه رچه نده جیگای باوه پری (نوسهر) نییه هیچ سه رچاوه یه کی راست و دروستان دهست نه که وتوو که جیگای بروا بیت بو ئه م کاره ساته به سهر مووسادا هاتبیت بو ئه وهی زمانی تهواو نه بیت، به لام من وای ده بینم که مووسا له نیوانی زمانی قیبطی و عیبری له نیوانی (ش) و (س) و ههروه ها چهند پیتیکدا توانای دهر برینی نه بووبیت ئه مهش له نیوانی دوو زماندا زور به ئاسایی پروو ئه دات، له کاتی خویدا زیاتر باسی ده کهین، فیرعه ون پریگای نه ئه دا گه لی ئیسرائیل به ئاشکرا به زمانی عیبری ئاخافتن بکه ن، ده بوو به زمانی کوونی میسری ئاخافتن بکه ن.

مووسا گه وره بوو له ناو کۆشکی فیرعه ون دا و ده یزانی که له گه لی ئیسرائیله و مالی خوایانی ده زانی هه موو شتیک لای ئاشکرا بوو و هیچی لی نه شارابوووه، ههستی ده کرد که گه له که ی زولم و زوریان لی ده کریت، به لام له ناو کۆشکی فیرعه ون دا گه وره بووه پارێزهر و هه صانه ی خاتوو ئاسیا بوو، خاتوو ئاسیا خاوه نی بیروباوه پری دامه زراو بوو. و فیرعه ونیش سلی لیده کرده وه به دوو هوکار: یه که م له بنه ماله ی هیکسو سییه کان بوو، له هه ندیک جیگا وه کو باکووری میسر ده سه لاتیان هه بوو.

هوکاری دووهم؛ فیرعه ون کوپی نه بوو یان ههر نه زۆک بوو و مندالی نه بوو، به لام ده شیت مندالی کچی هه بووبیت و کوپی نه بووبیت، بۆیه زور ئیعتیباری بو قسه ی خاتوو ئاسیا داناوه، تاکه که سیک بوو له ناو کۆشک که به خوای نه زانیوو و گالته ی پیکردوو.

حه زه ته ی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام گه وره بوو لانه و کۆشک و په وش ی سیاسی و کۆمه لایه تی ناو ئه و کۆمه لگه یه، په یوه ندی ته وای هه بوو له گه ل مالی باوکی و براکانی، به به لگه ی ئه وه ی زانیویه تی برای هه یه ناوی هاروون-ه که له و ساله دا له دایک بووه که فیرعه ون پریگای داوه و منداله کانی نه کوشتوو.

گه وره بوونی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام له ناو ئه و کۆشکه دا حیکمه تی خوای گه وره بوو، له و پریگایه وه خوای موته عال فیتری هونه ری به پریوه بردن و ئیداره و سه رکر دایه تی کرد و زانستی زور فیر بوو، به تایبه ت زانستی ئایینی باووباپیرانی که پیغه مبه ر بوون، چونکه گه لی ئیسرائیل له نا په حه تی و ناهه مواریدا بوون، به لام خوای گه وره وای په خساندبوو بو مووسا که هه موو ئه و زانستانه فیر بیت، ئه مهش پاداشتی خوایی بوو بو حه زه ته ی مووسا و ئامادده کردنییه تی بوو پروبه پروو بوونه وه ی ده سه لات ی زولم و زوری فیرعه ون و پاراستنی گه له که ی له جینۆساید و کار پیکردنیان.

له نیوه پریه کدا خوای ده کات به بازاردا که زانیان باسیان کردوو، ههروه ها هاتوو که وای له نیوان مه غریب و عیشادا هاتۆته ناو بازار، هه رچه نده هه ردوو پریاوه ته که له ئیبنو عه باسه وه هاتوو، به لام نوسهر ئه م پایه ی پی په سه نده چونکه جووله که په فتاریان وایه له دوی مه غریب

مهمله که تی سیانزه هم: گه لی ئیسرائیل

دېته دهره وه و پېداوېستی خوږيان ئه نجام ددهن. هه رکاميان بېت هيچ له بنه رته تي باسه که ناگوړېت، له کاتي هاتني دا ده بېت دوو که س شه ر ده که ن که وا به کيکيان له گه لی ئیسرائيله و ئه وی تریش قېبطيه که حه زره تی مووسا ده بېت قېبطيه که زولم له عېبرانيه که ده کات مسته کۆله يه کی پېدا ده کيشيت بۆ له يه ک جيا کردنه وه يان ياخود بۆ سه لماندنی زولم لېکردنه که ی له که سه عېبرانيه که ی له گه لی ئیسرائيله، حه زره تی مووساش مه به ستي کوشتنی نييه، به لکو پېدا کيشانکي ئاسايه و قېبطيه که ده مریت و به ده ستي حه زره تی مووسا عَزَّوَاللَّام ده کوژریت. حه زره تی مووسا له ناو ميسريه کان و ئیسرائيليه کان وا ناسراوه که هه ولی چاکسازي و له نپوه ندگيري خه لکی شاردابه به گشتی، چونکه هه روا کوژرانه ده مارگيري گه ل و هوژی نييه بير له پشتگيري هوژه که ی خو ی بکاته وه، لېره دا باسه که له وه دايه که ميسريه که زولمی کردوه، جيا کردنه وه ی دوو گه له جياوازه که به هوکاري ده سه لاتداری به کيکيان بووه، وه کو سه يد قوطب ده لیت: ئه و که سه له ده سته و پپوه ندي کۆشکی فیرعه ونی بووه.

پېده چیت عېبرانيه که ش له بازاردا خواردن و سه وزه و ميوه فروش بوو، به هوکاري کرين و فروشتن له گه ل ميسريه کدا تووشی ده مه ده می و شه پرکردن بوو، هاوارکردنی عېبرانيه که ش به و هوکاره بووه که مووسا له داروده سته ی کۆشکی فیرعه ونی بووه، بۆيه داوای هاوکاري و فرياکه وتنی لېده کات، مووسا که سیکي زالمی کوشته هه رچه نده نييه ت و مه به ستي کوشتنی نه بوو قه ده ری خوای گه وره بوو، ده ست به جی مووسا له کاره که ی په شيمان بوويه وه، چونکه ده يزانی کوشتنی که سیکي ميسري هيچ له پروداوه کان ناگوړېت، به لکو ئازار و ئه شکه نچه زیاتر ده بېت بۆ گه لی ئیسرائيل، ئه وه ی که کوژراوه که سیکي ئاسايی ناو بازار نييه، مووسا له وه ده ترسیت که په وشه که زیاتر ناآرام بېت له لايه ن فیرعه ونه وه، به هه رحال له و کاره ی ئه نجامی داوه که به مسته کۆله يه ک يان به هه ردوو ده ستي له توره بوونی خویدا که زولمی له عېبرانيه که کردوو به هیز و بازووی خو ی پېدا کيشاوه و کوشتويه تی لئی ده رباز ده بېت و که س به و حاله نازانیت، ته نها ئه و که سه نه بېت که له گه لی ئیسرائيله بۆيه په شيمانی دهرده بریت و داوای لېخو شبوون ده کات له خوای گه وره و خوای موته عاليش لئی خو ش ده بېت، برياريش ئه دات که تاوانه که ی داپوشیت و بې ده نگ بېت له وه ی کردوويه تی تا بيانوو و هه نجه ت نه دا به ده سته وه به پياوانی فیرعه ون.

مووسا عَزَّوَاللَّام بۆ ئه وه ی بزانت که سیک له داروده سته ی فیرعه ون زانويه تی دېته وه هه مان جیگا، پېده چیت ته رمی ميسريه که له و ناوه دوور خرابيته وه بۆ جیگا و شویتیکي دیکه، بۆيه ئه و که سه ی که عېبرانيه له و جیگایه دا ماوه ته وه و هيچ پرس و لیکو لینه وه يه کی له گه لدا نه کراوه، به لام شار پره له پياوانی فیرعه ون به دواي بکوژی چیتلینه ره که ی کوشک دا ده گه رین، خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اَسْتَنْصَرَهُ بِالْأُمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَعَوِيٌّ مُبِينٌ﴾ ﴿فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْبَظَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَمُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأُمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمَصْلُحِينَ﴾ ﴿وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَمُوسَى إِنَّ أَلْمَلَأُ بِأَتَمِرُونَ بِكَ لِيُقْتَلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ﴾ ﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ ﴿القصص

واته: له کاتی به‌یانی‌دا هاته ناو شاره‌وه به‌لام نه‌ترسا و چاوی نه‌گیراو چاودیری نه‌کردو ئاوری ده‌دایه‌وه هه‌ر نه‌و پیاوه به‌نی ئیس‌رائیلییه‌ی که‌ دوینتی داوای سه‌رخستنی له‌ مووسا کرد دیسانه‌وه له‌گه‌ل که‌سیکی تری (قیبطی) دا شه‌پریتی که‌ نه‌و (قیبطی) یه‌ دیسان نه‌یه‌وئی بنگاری پی بکات و به‌ زور ئیشی پی بکات و پاره‌ی پی نه‌دات و زولمی لئ بکات، دیسان هاواری کردو داوای فریاکه‌وتنی له‌ مووسا کردو وتی: ئه‌ی مووسا فریام بکه‌وه‌و سه‌رمب‌خه‌ به‌سه‌ر ئه‌م (قیبطی) یه‌دا مووسا که‌ بینی هه‌مان پیاوه که‌ به‌ه‌وئی نه‌وه‌وه‌ دوینتی که‌سیکی کوش‌ت، وتی: به‌پراستی تو که‌سیکی زور گو‌م‌رایت و خراپه‌ت ئاشک‌رایه‌، له‌به‌ر نه‌وه‌ی بوو‌یته‌ ه‌وئی نه‌وه‌ی که‌ من دوینتی که‌سیک بکوژم، ئیستاش نه‌ته‌وئی بی‌م که‌سیکی تر بکوژم ﴿کاتیک که‌ مووسا ویستی ب‌روات له‌و (قیبطی) یه‌ بدات که‌ نه‌یه‌وئی زولم له‌ به‌نی ئیس‌رائیلییه‌که‌ بکات که‌ به‌نی ئیس‌رائیلییه‌که‌ داوای فریاکه‌وتنی لئ کرد که‌ (قیبطی) یه‌که‌ دوژمنی مووسا و دوژمنی کاب‌رای به‌نی ئیس‌رائیلیش بوو، مووسا چووه‌ پ‌یشه‌وه‌ بوئی، کاب‌رای به‌نی ئیس‌رائیلی له‌ لاوازی و بی‌ده‌سه‌لاتیدا وایزانی مووسا بو ئه‌م د‌یت و له‌م ده‌دات، وتی: ئه‌ی مووسا نه‌ته‌وئی من بکوژی هه‌روه‌کو چو‌ن دوینتی که‌سیکت کوش‌ت، له‌ویدا یه‌ک‌سه‌ر ئاشک‌رای کرد که‌ نه‌و کوژراوه‌ی ه‌وژی فیرعه‌ون دوینتی کوژراوه‌ مووسا کوش‌توو‌یه‌تی وتی: ئه‌ی مووسا که‌ تو خه‌لکی نه‌کوژی و له‌ خه‌لکی نه‌ده‌یت ته‌نها مه‌به‌ستت نه‌وه‌یه‌ که‌ خو‌ت به‌سه‌ر خه‌لکیدا زال بکه‌ی له‌سه‌ر زه‌وی تو ناته‌وئی له‌سه‌ر زه‌ویدا چاک‌سازی له‌ ن‌توان خه‌لکیدا بکه‌یت ﴿دوای نه‌وه‌ی هه‌وال گه‌یشته‌وه‌ به‌ فیرعه‌ون که‌ نه‌و پیاوه (قیبطی) یه‌ی دوینتی کوژراوه‌ مووسا کوش‌توو‌یه‌تی، نه‌وانیش پیلانیان دانا بو نه‌وه‌ی مووسا بکوژن، پیاویک له‌و‌په‌ر و له‌ دوورترین شوینی شاره‌وه‌ به‌ خ‌یرابی هات و پ‌نگایه‌کی نزیک‌تری گرته‌به‌رو زووتر گه‌یشت وتی: ئه‌ی مووسا نه‌و ده‌سه‌لاتدارانه‌ راو‌پ‌ژیان کردوو‌و پیلانیان داناوه‌ بو کوش‌تنت تو له‌ میسر ده‌رچو من به‌پراستی ئاموژگاریکارو د‌لس‌وزی تو‌م ﴿دیسان مووسا عَلَيْهِ السَّلَام له‌ میسر ده‌رچوو به‌لام نه‌ترسا له‌ زالمه‌کان که‌ تو‌له‌ی لئ به‌سه‌ننه‌وه‌، چاود‌یریشی نه‌کردو ئاوری ده‌دایه‌وه‌ نه‌وه‌کو بین و پیی بگه‌ن، وتی: ئه‌ی په‌روه‌ردگار پ‌زگارم بکه‌ له‌م قه‌ومه‌ زالم و سه‌ته‌مکارانه‌﴾.

خوای گه وره سرووشتی مروڤی وا دروست کردوو که نه گهر هه له یه ک بکات و کهس پیی نه زانیت نهوا بهو جیگایه دا ده گه پیت که تاوان و هه له که ی تیدا نه نجام داوه، حه زره تی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام لهو کاته دا نه بووه به پیغه مبهه تا به وه حی ئاراسته بکریت و گومانیش له وه دا نییه که مروڤ بووه ده رنه چوو له جنسی مرویی خو ی بووه و هه موو ئی حساس و هه ست و نهسته کانی هه بووه، جا کاتیک قورئان ده فهرمویت ﴿يَتَرَقَّبُ﴾ واتا گه پرایه وه نهو جیگایه و مورافه قه و چاودیری ده کات تا بزانت چ باسه، ترس و دله پاوکی پیوه دیاره له ناو شارد، ده ترسیت له وه ی فیرعه ون به کاره که بزانت نه ترسه ش زور سرووشتییه، حه زره تی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام مروڤه و ده بیت نهو حالته ی بو دروست بییت.

له لایه کی تره وه که سه عیرانییه که هه والی کوشتنی میسریه که ی له ناو گه لی ئیسرائیل دا بلاو کرده وه و خه لکی شار زور دلخوش بوون که که سیکی میسری کوژراوه به دهستی عیرانییه ک که حه زره تی مووسایه، هه موو شانازی ده که ن بهو کاره وه چونکه داخ له دلن.

لیره وه له وی ده نگۆ وا بلاو بوویه وه که مووسا کاره که ی نه نجام داوه، نه هه واله ش لای میسریه کانی ناو بازار بلاو بوته وه حه زره تی مووسا بو پوژی دوابی دیت نهو جیگایه ی دوینن که میسریه که ی تیا کوژراوه، لای کابرای به قال له بازاردا چاودیری ده کات له پر میسریه کی تر دیت و به هه مانشیوه ی دوینن میسریه که ی تر بیانوو به عیرانییه به قاله که ده گریت و زولمی لیده کات. حه زره تی مووسا وه کو سید قوطب ده لیت: که سیکی توپه بوو ناحه قی پتقبول نه کراوه بویه زوو هه لده چیت و دیسان په لاماری میسریه که ده دات، میسریه که ش له هیزو بازووی مووسا ده ترسیت و خیرا تاوانه که ی دوینن نه دات به سه ر مووسادا، چونکه گوپی لیبوه که عیرانییه کان خوشحال بوون و درکاندوو یانه، بویه ده لیت به مووسا ده ته ویت همکوژی وه کو چون دوینن که سیکت کوشت، تو ده بیت چاکه خواز و چاکساز بیت^(۱۵) که چی زورداریت و ده ته ویت زورداری بکه ی ت.

هه رچه نده زوریک له زانایانی رافه کار ده لین که عیرانییه که نهو قسه یه ی کردوو ره پای زورینه له سه ر نه وه یه که وته ی کابرای عیرانی بیت، به لام (نوسهر) پای نهو رافه کارانه هه لده بژیرم که میسریه که نهو وته یه ی به حه زره تی مووسا وتوو.

زور ده گونجیت کاتیک عیرانییه که هاواری کردبیت بو مووسا له نه نجامی هاواره که ی عیرانییه که بوی روون بووبیته وه که مووسا که سه که ی دوینن که کوژراوه کوشتبیتی، ده شیت

-----
(۱۵) موسا علیه السلام به وه ناسرابوو که هه ولی چاکسازی نه دات.

عیرانییه که به نیازی خوئی ته نها وتیبتی نه وه ئه میش ده به ویت ده سترژی و زولم بکات وه کو که سه که دی دوینتی و هاواره که دی له مووسا ئه م وته یه بو ویت.

هه ردوو ته فسیره کان گونجاوه له ئه نجامی ئه م درک و پیزانینه مووسا ئاشکرا ده بیت و فیرعه ون فه رمانی ده سترکردنی ئه دات و خه لکی خوئی یان سه ربازه کانی ده نیریت بو ده ست به سه رکردنی. گومانی تیدا نییه مووسا له ناو کوشکی فیرعه ون دا ژیاوه، به دلنیا ییه وه خه لکیکی هه یه خوشیان ده ویت و کاری له گه ل دا ده که ن، بو یه خیرا فه رمانی ده ست به سه رکردنی له لایه ن که سیککی ناو کوشک ده گات به مووسا، ئاموژگاری ده کات که هه لیت و ناوچه که به جی بهیلتیت، جاریکی تر به وریایی چاودیری جه نابی مووسا ده به ویت پرزگاری بیت له ده ستیان، بو یه سه رها تا روو ده کاته خوای په روه ردگار داوای پرزگار بوون ده کات له ده ستیان.

حه زه رته ی مووسا ریگای دوورو دریز ده گرته بهر به ده شت و شاخ و بیابان دا تا له ده ستی فیرعه ون پرزگاری بیت، رووده کاته ناوچه ی پیغه مبه ریک که پیشتر بانه واز و خواناسی ئایینی ئیسلامی هه نه فی ئیبراهیمی تیدا بلاوه ئه ویش شاری مه دیه نه.

خوای موته عال ده فه رمویت:

﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ۝ فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ۝﴾
القصص

واته: کاتیک که پرووی کرده (مه دیه ن) ریگای نه ئه زانی، وتی: به لکو خوای گه وره ریگای راستم نیشان بدا بو ئه وه ی بگه م به (مه دیه ن) و ریگاکه ون نه که م ﴿﴾ کاتیک که گه یشته سه ر ئاو یک که له (مه دیه ن) بیریان هه بوو شوانه کان مه ریان ده هیناو ئاو یان ده دا خه لکانیکی زوری بینی له وئی ئاو به ئازه له کانیا ن ئه دهن، له دوور یشه وه له دوای هه موویانه دوو ئافره تی بینی که ریگری له ئازه له کانیا ن ئه که ن و نایه لن بچه پی شه وه بو سه ر ئاوه که، مووسا عَزَّوَجَلَّ به زه یی پیناندا هاته وه و پی وتن: ئیوه چیتانه بو نایه لن ئازه له کانتان بچیته سه ر ئاوه که و ئاو یان ناده ن؟ وتیان: عاده تی ئیمه وایه ئاو به ئازه له کامان ناده ی ن و په له ناکه ی ن تا خه لکی هه مووی ئاو به ئازه لی خو یان ئه دهن و چۆل ئه بی بو ئه وه ی تیکه لیان نه بین، باوکی شمان پیاوکی به ته مه ن و به سالچوو وه توانای ئه وه ی نییه که ئاو به ئازه له کان بدات ﴿﴾ ئاوی به ئازه له کانیا ن دا پاشان

چوۋە سىبەرى دارىك و دانىشت فەرموۋى: ئەي پەرۋەردگار خىرم پىن بىكە من زۆر پىتۈيستم بە خىرو چاكەى تۆيە ﴿١﴾.

ھەلبەت مووسا ﷺ نەيدەزانى شارى مەدەيەن لەكوئدايە و پىشتەر پلانى بۆ دانەنابوو، بەلكو زۆر بە ئاسايى مىلى پىنگاي گرت و خوای گەورە ويستى وابوو كە بەرەو ئەو ناۋچەيە برۋات، چونكە پىشتەر جىنگاي ھەزرەتى شوغەيب بوو، نويتىرەن پىتخەمبەرەو خەلكى ئەو ناۋچەيە شوئىنكەوتوۋى ئايىنى شوغەيب.

ھەزرەتى مووسا ﷺ لە پىنگاي گرتە بەر داۋاي لە خوای گەورە كرد كە پىنوئىنى بىكات بۆ جىنگايەكى باش و بتوانىت تىيدا بەسەستەو.

لەپراستىدا پىنگاي مووسا ﷺ ھەروا ئاسان نەبوو، بەلكو زۆر سەخت بوو بەتەنھا بى دەلىل و چاۋساغ، لەپىر كەسىك لە كۆشكەو ھاگادارى كىرەو ھە رابىكات و بى توئىشۋى پىنگا زاد، لەكاتىدا مووسا لەناو نازو نىعمەتى كۆشك دا ژياو ھا ئىستا بەتەنھا و بىكەس مىلى پىنگاي دوورو درىژى بىابانى گرتۆتە بەر و بەرەو باشوورى شام و باكوورى ھىجاز تا دەگاتە جىنگايەكى ئاۋەدانى، ئىنجا دىمەتىكى زۆر سەرنج پاكىش و غەرىب دەبىنىت، لىرەو كۆتاي بە ئازار و ناپەھەتى پىنگا سەختى دىت و دەگاتە ئاۋەدانى.

لە ئاۋەدانىدا دەبىنىت پىاۋانى شۋانى دەفەرەكە مەرەكانىان ئاۋەدەن، بەلام دوو ئافرەت ۋەستاۋ و چاۋەروانى تەواۋبوۋنى ئەوانن، مووسا زۆرى لا سەير دەبىت چونكە خەلكى خاۋەن شەھامەت و عىزەت ھەرگىز پىش ئافرەتان ناكەون، دەبوو ئافرەتەكانىان پىش بىخستايە، مووسا بەم رەفتارە رازى نىيە بۆيە خىرا دەپرسىت لە ئافرەتەكان بۆچى لىرەدا چاۋەروانن؟

دوو خامەكەش لە ۋەلامدا وتىان: تىكەل نابىن بە پىاۋان و ئىمە شۋانى ئەم مەرەپانەين و باۋكىمان پىاۋىكى پىرە و تواناي كاركردى نىيە، ياخود تواناي شۋانى نىيە و ئىمە كارەكە ئەنجام دەدەين، بەلام تىكەل نابىن و چاۋەروانىن تا شۋانە پىاۋەكان تەواۋ دەبن.

مووسا دەستبەجى دەستى كرد بە ئاۋدانى مەرەكانىان نە وتى ماندووم و برسىمە ۋ ھاۋكارىم بىكەن، بەلكو بەئەركى سەرشانى زانى و دۋاي تەواۋبوۋنى چوۋە بن سىبەرىك و لىي دانىشت بۆ پىشۋودان، ئىنجا پارايەو ھەلخوای پەرۋەردگار كە برسىيە ۋ ھەزارە بىن دەرەتانە، بەۋپەرى زەلىلى و گەردن كەچىيەو، خوای گەورە لەماۋەيەكى زۆر كەمدا و نزا و موناجاتەكەى گىرا كرد و لەپىر ئافرەتىكى بەشەرم و شكۆ ھات يەكېك بوو لە شۋانەكان و بە مووساى وت، باۋكىمان بانگت دەكات تا پاداشتى ئەو كارەت بۆ بىكات كە مەرەكانت ئاۋداۋىن، خوای گەورە دەرگاي رەھمەتى لە ھەزرەتى مووسا كىرەو، گومانى تىدا نىيە كە بەگەرەنەۋەى كچەكان بۆلاى باۋكىان

باسى شەھامەت و چاكەكارى ئەم لاوھيان كىرۋوھ بۆي، باوكىشيان بە ئەزموونى خۆي و ژيانى كەسى وا بە شەھامەت و خاوەن پىزى پىويستە پاداشت بىكرىت و كارى پىبىدرىت.

بانگىشت و ميوئندارىيەكەي مووسا لە ئاستى چاكەي خۆيدابوو، خۆ ئەگەر ئەو كارە باشەي ئەنجام نەدايە بە دۇنيايەوھ وەكو ھەموو پياوانى تىرى دەرھەرەكە ناوي نەدەبوو و ميوئندارىش نەدەكرا، كەواتە (الجزاء من جنس العمل).

كاتىك مووسا ﷺ گەيشتە لاي پياوھ پىرەكە و دەرە دۆلى خۆي بۆ گىرايەوھ و باسى ژيان و ھالوگوزەرانى بۆ كرد، ئەويش گوتى بۆ گرتبوو (لە رىوايەتى ئەھلى كىتابدا ھاتووھ كە گوايە مووسا شەرىكى گەورەي كرد لەگەل شوانەكاندا تا مەرەكانى ئاوداوھ، ھىزو تواناي مووسايان بۆ باوكيان باسكىرۋوھ پاشان باوكى كچەكان داواي لى دەكات كە بە كرىي بىكرىت و بىتتە شوانيان، بەلام پىنچايت وابت، چونكە ئاودانى مەر شەرى ناويت)، دەرھىت ھىزو بازووي مووسا سەرنجى كچەكانى پاكىشايت و چاكەو پياوھتى لى وەشاوھتەوھ ئەمانەيان بۆ باوكيان باسكىرۋىت، پىدەچىت باوكىشيان زۆر دەمىك بىت بەداوي پياويكى ئازا و چاپوك و بەھىزدا بىگەرىت بۆ ئەوھى بە كرىي بىكرىت و شوانى پىبىكات، لەداوي گىرايەوھى بەسەرھاتى خۆي يەكەك لە كچەكان زانى كە ئەم كەسە پىويستى بە كاركردن و خۆراك و جىگاي مانەوھ ھەيە داواي كرد لە باوكى كە شياوھ بۆ ئەو كارەي ئەوان و بىرى خستەوھ كە زۆر دەمىكە بە شوين كەسىكى وادا دەرگەرىت.

خودى ئەم شىخە پىرە و باوكى ئەم دوو كچە كەسىكى خواناس و لە بنەمالەي پىغەمبەرەنە، ناوي (يىژون/يەسرون) ھە كورى براى ھەزەرەتى شوغەيب-ھ، ھەندىك دەلەين گوايە خودى ھەزەرەتى شوغەيبە، ئەم وتەيە گونجاو نىيە لە پرووي مېژووويەوھ و ناكرىت بنەمالەي پىغەمبەرىك كە لە سەردەمى شوغەيب گەلەكەي لەناوچووھ ئەم جىلە يەكەم جىل بىت، بەو شىوھە مامەلە لەگەل پىغەمبەر و كچى پىغەمبەرەكەياندا بىكەن، بۆيە (نووسەر) لەسەر راي ئەو زانايانەيە كە پىيان وايە ئەو شىخە پياوچاكىك بووھ و پەيوەندى نەبووھ بەسەر پىغەمبەرايەتى و ھەزەرەتى شوغەيبىش نەبووھ.

باوكى دوو كچەكە يەسرون وتى: مووسا چىتر مەترسە!

چونكە چەندە پىويستى بە خۆراك و جلوبەرگ و شوئنى مانەوھەي ئەوھەندەش پىويستى بە ئارامى و ئاسايشە، ھەربۆيە دۇنيايى كىرەوھ كە فىرەھون و سەربازەكانى دەستيان ناگاتە مەدەيەن و ئارام بە، پىزگارت بووھ لە دەستى زالمەن و كەس ناتوانىت زەرەر و زىانت پى بىگەيەنىت، ديارە فىرەھون ھىچ دەسەلاتى لە ناوچەي مەدەيەن دا نەبووھ.

ئینجا دهنگی کچه کان بهرز ده بئته وه چونکه زۆر گیرۆده و سهختییان چهشتوو به دهست شوانیه وه، به کیک له پیشه زۆر سهخته کان بووه، چهنده کاره که سهخت بووه دوو ته وهنده بو کچه کان سهختتر بووه که پیاوانی تر شوان بوون ته مانیش خوین له تیکه لای بوونیان پاراستوو.

چونکه ئافره تی پاک و بێگهره ئافره تی دلساف و خواناس چهز به تیکه لای ناو پیاوان ناکات، چونکه به سرووشتی پاکی فطره تی وایه ته نها بو هاوسه ری پراوه ستاو و خزمه تگوزار بیت، چیت چه زیان به کاری سهخت نییه، مادام خوی گه وه ره گه نجیکی به هیز و به ره وشتی ناردوو پتویسته له دهستیان ده رنه چیت، هه ره ته مهش وای کرد له و کچه پاک و به ره وستانه که داوا له باوکیان بکه ن که به کرێ بیگریت و بیکاته شوانی مه ره کان.

له ئیستادا هه ردوولایان پتویستیان به یه کتره، بویه باوکه که پیشناری کچه که ی لاجوان و په سه ند بوو، بویه خیرا داوای کرد که مووسا مینیتته وه و کوتراکتی کارکردنی له گه ل به ست، هه ندیک وا ته فسیری ده که ن گوایه ته و کچه چهزی له مووسا عَلَيْهِ السَّلَام کردوو، به و هوکاره بووه داوای کردوو له باوکی که مینیتته وه، ته و ته یه هیه بیه مایه کی نییه، چونکه که سیکه غه رب و نه ناسراو بووه، پاشان ئین عه باس ده لیت: ته و ماوه یه که له میسه ره وه به ریکه وت بو مه دیه ن مووسا هیه خواردنیک پینه بوو، گه لای دارو گزوگیای ده خوارد، ته نانه ت نه عله کانی له پیدا درا بوو به پتی په تی ری ده کرد، موحتاجی له ته خورمایه ک بوو، هه ره بویه دوای کرد که خوی گه وه یارمه تی بدات و بیده ره تان و سک برسی و پرووت و ره جال و پنه ته یه، پرووداوه که له سه رنج راکیشه وه بووه گه نجیک به و حاله و به و شیوه یه خاوه نی عیزه تی نه فسه، سکی نووساوه به پشتیه وه له برسا به لام هاوکاری خه لکی تره، خوی گه وه ده فهرمویت:

﴿فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ رَفَضَ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتُ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَتَأَبَتِ أَسْتَفْجِرُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَفْجَرْتُ الْقَوِيَّ الْأَمِينُ ﴿٥٦﴾ قَالَ إِنْ أُرِيدُ أَنْ أُنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَي هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي جِجْجٌ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥٧﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٥٨﴾﴾ القصص

واته: دواي ته وهی که دوو ئافره ته که ته مرۆ زوو گه یشتنه وه ماله وه باوکیان پرساری لن کردن چۆن وا زوو هاته وه؟ بویان گپراهه وه وتیان: بیاویک ئاوی ئاژه له کانی بو داوین، ته ویش ناردی به شوینیداو یه کیکیان به شه رمه وه هاته وه بو لای مووسا عَلَيْهِ السَّلَام وتی: به دنایی باوکم بانگت ته کات تا پاداشت بداته وه له سه ره ته وهی که تو ئاوت به ئاژه له کاغان داوه، کاتیک

مووسا عليه السلام هات بۆ لای باوکیان چیروک و به سه رهاتی خوئی بۆی گتیرایه وه که له میسر چی به سه رهاتوو، باوکیان وتی: ئه ی مووسا عليه السلام مه ترستی به راستی تۆ له قه ومیکی سته مکار پرگارت بووه که فیرعه ون که سیکی زۆر سته مکاره، وتراوه: ئه م پیاوه شوعه یب پیغه مبه ر بووه -صلی الله علیه وسلم- که ئه وه بۆچوو نیکی ته واو نییه، چونکه شوعه یب پیغه مبه ر عليه السلام زیاتر له چوارسه د سأل پیش مووسا عليه السلام بووه و نزیک بووه له سه رده می ئیبراهیم پیغه مبه ر عليه السلام وتراوه: برازای شوعه یب بووه، و وتراوه: پیاوچاک و موسلمانیک بووه له عه شیره تی شوعه یب و له سه ر ئایینی شوعه یب پیغه مبه ر عليه السلام بووه ﴿٥٠﴾ یه کیک له کچه کان وتی: ئه ی باوکه به کرپی بگره تا شوانیمان بۆ بکات به راستی ئه مه باشتین که سه که تۆ به کرپی ئه گری، له بهر ئه وه ی زۆر به هیزو ئه مینه، باوکی وتی: چۆن ده زانیت؟ وتی: به هیزه چونکه بینیمان چۆن به ردی سه ر بیره که ی لابرده له بیره که ئاوی بۆمان ده رکردو ئاوی ئاژه له کانیدا، که سیکی زۆر ئه مینیشه، له بهر ئه وه ی که چووم به دوایدا مووسا عليه السلام له پیشه وه ئه پروی و پیتی وتم: ئه گهر پتیه که م هه له کرد به ردیک تیکره ده زانم و له وپوه ده رۆم، نه ک کچه که له پیشه وه بروات و ئه م له دواپه وه بروات، بۆیه وتی: که سیکی زۆر ئه مینه ﴿٥١﴾ پیاوه که وتی: ئه ی مووسا عليه السلام من ئه مه وئی یه کیک له م دوو کچه ی خوتم لئ ماره بکه م تویش هه شت سأل شوانیم بۆ بکه ئه گهر ده سالیشم بۆ ته واو بکه ی ئه وه له چاکه ی خوته، من نامه وئی تووشی مه شه قه و ناره حه تیت بکه م بلیم ئیلا ئه بئ ده سأل شوانیم بۆ بکه ی، ئه گهر هه شت سأل بکه ی به سه، ئه گهر ده سالیشت کرد ئه وه له چاکه ی خوته ان شاء الله ئه مبینی من که سیکی چاک ئه بم و به چاکه مامه له ت له گه لدا ده که م ﴿٥٢﴾ مووسا عليه السلام وتی: ئه مه به لیتیک بیت له نیوان من و تۆدا هه ر کام له و دوو ماوه یه م به سه ر برد هه شت ساله که یان ده ساله که وه زولم له سه ر نییه، واته: داوای زیاتم لئ مه که خوای گهره ش شاهیدو پاریزه رو ئاگاداره له م مه رجه ی که دامانناوه ﴿٥٣﴾.

خوای موته عال که باسی به شهرم و حه یای ئه و کچه ده کات، هه روا له بنه ماله یه کی ساده په روه رده نه بووه، ئه و حالوگوزه رانه ی مووسا بۆته هوکاری به زه یی هاتنه وه، به لام له گه ل باوکیان داده نیشت و خوئی پتیه ناسیتیت، مووسا له بنه ماله ی پیغه مبه رانه، ئین عه باس ده لیت: برازای حه زره تی شوعه ییه، پیاویکی ده و له مه ندی ناو شاری مه دینه، به م پاوپوه نده هه ردوو لایان یه ک به ره بابن و ده چنه وه سه ر ئیبراهیم عليه السلام ئه گهر له عیصۆ و یه عقوب دا جیاوازیان هه بیت، پتویسته له سه ر ئه م پیاوه پیره ی ناو شاری مه دیه ن هاوکاری بکات، بۆیه داوای کارکردن و کۆنتراکتی ٨ سأل کارکردنی لینه کات و ئه گهر مووسا رازی بوو به ١٠ سأل کارکردن له گه لدا، ئه و دوو ساله له که ره می حه زره تی مووسایه عليه السلام.

ئه ی ٨ سأل کارکردن پاداشتی چییه؟ ماره کردنی یه کیک له کچه کانیه تی، هه ردوولا به م بریاره رازی بوون وا مووسا له پرووت و ره جالی بووه خاوه نی مأل وخیزان و کار و که سابه ت.

مهمله که تی سیانزه هم: گهلی ئیسرائیل

کۆنتراکته که له نێوانیاندا به سترای خوای گهوره به شاهید و پارێزهر له نێوانیاندا بوو، له فرموده دا ها تووه که مووسا ۱۰ سال کاری کردوو له مه ديه، بوخاری له فرموده دا هیناویه تی له خانه ی په یمان بردنه سهر، به لام گوايه مووسا به نانه سکی کاری کردوو و وتوویه تی پیشه ی من هه لگرتنی به ردو شکاندنی به رده و رینگای دروست کردوو بۆ ئه و پیاوه پیره ی مه ديه، جۆری زیخ و چهوی بۆ جیا کردۆته وه بۆ ئه وه ی به دهنگی زیخ و به رده کاندای رینگاکه بناسیته وه، ئه و وتانه هه موو (ضعیف، مجهول و موضوع) ن بنه مای راستی نییه.

ئه و ماوه یه مووسا له ناوچه ی مه ديه ن مایه وه خه ریکی کارکردن و پیکه ینانی خێزان و دارشته وه ی که سایه تی خو ی بوو، ئه و زه مه نه بۆ مووسا زۆر گرنگ بوو چونکه ماوه ی پێغه مبه رایه تی له و یوه ده ست پێده کات.

کۆی گشتی باس پیش پێغه مبه رایه تی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام

ههروه کو له سه ره تاي کتیه که دا ئاماژه مان پێداوه که ژیا نی پێغه مبه ران له یه ک ده چن، هه موو ئازار و نا په حه تی زۆریان چه شتوو به گشتی، ده ربه ده ر کراون له زید و مه لبه ندی خویان هه لکه ندراون ئه مه ش حیکمه تی تیدایه، بۆ ئه وه یه که شوێنکه توانیان وه کو ئه وان ئارامگرین، هه نهجه تیان نه بیته بلێن پێغه مبه ران له خو شی و شادی و نا په حه تیدا بوون، بۆیه ده بیته شوێنکه توانیان له ئازار و نا په حه تیدا بن.

هیچ پێغه مبه ریک نه بووه که ئازار و نا په حه تی نه چه شتیته، جا له ده ربه ده ری و مندال و که سوکار مردن، برسیتی و دوور بوون هیج رهت و راوه دوونان... هتد. مووسا عَلَيْهِ السَّلَام هه ر له کۆر په له ییه وه له ئازار و نا په حه تی دا بووه، ده ربه ده ر و دوور که وتوه بووه، حیکمه تی ئه م ئازار و نا په حه تیا نه بۆ ئه وه یه خوای گه وره راید هه ییت بۆ ئه رکی گه وره تر تا بتوانیت زیاتر به رگه ی نا په حه تی و ئازار و ده ربه ده ری بگریته.

که واته له وانه ی ژیا نی پیش پێغه مبه رایه تی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام ده بیته موسلمان هه روا هه وانه و هه ره مه کی نییه، به لکو مرو ف ناییت له ئازار و ده ربه ده ری و زیندان و راوه دوونان بترسیته، چونکه به دنیاییه وه په روه رده ی خوا ییه بۆ کاری گرنگتر، خوای گه وره موسلمانان تووشی نا په حه تی و فیتنه ده کات تا راستگو و سه ر راسته کان ده ربکه ون، ده فه رمویت:

﴿أَحْسِبِ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٥٠﴾ العنكبوت

واته: ئایا خه لکی وا گومان ئه بهن و وا حساب ئه کهن که وازیان لی بهینین ته نها به وهی که بلین ئیماغان هیناوه و تاقی نه کرینه وه، واته: ئه وه گومان بردنیکه هه له یه و ئیلا تاقیتان ئه کهینه وه ① به دلنایای ئوممه تانی پیش ئیوه یشمان تاقیکردۆته وه ئه وانه ی که به زمانیان ئه لین: ئیمه ئیماغان هیناوه تا ده ربکه وئی و خوای گه وره ببینیت که کئی راستگۆیه و کئی درۆزنه، تا عوزرو بیانوو یان نه مینیت بۆ قیامهت ②.

که واته ناره حه تی و ناسۆر و ده رده سه ری سونه تی پیغه مبه رانه و هه روه ها نزیک بوونه وه یه له خوای په روه ردگار، خوای گه وره وه لامي نزا و مونا جاتی مووسای دایه وه که برسی و پیپه تی و پرووت و په جال بوو، مروّف له خوشیدا بوو زۆر دووره له خوا که له ناسۆر و ناره حه تیدا بوو زۆر نزیکه له په روه ردگاری به ئیخلاص دوعا ده کات، به نیه تی ساف و پاک به ندایه تی و درووشمه کان ئه نجام ئه دات. یه کیکه تر له وانه ی ژایانی مووسا ③ بریتیه له پشتگیری لاوازو هه ژار و زولم لیکراوه کان، مووسا له پله و پایه ی زۆر گه وره دا بوو له کۆشکی فیرعه ونی و جوانترین و باشرین جلوه برگ و خواردنی ده خوارد، به لام له ئاستی زولم و زۆردا خۆی پینه گیرا، مروّف که خواناس بوو هه رگیز ناچیته به ره ی زالمیان به لکو له گه ل مه زلومدایه، ئایینی خوایی پۆحی شۆرشگیری ده کات به به رگی خواناسان دا چابوک و ئازا و چاونه ترسیان ده کات، ئه م پۆحی شۆرشگیری به ئاده مه وه تا خاته م ده بیریت.

سه ره تای هاتنی ئیسلام شۆرش بوو له ئاسمان و زه وی دا، شۆرشیش واتا لابردنی سیسته میک و له جیگایدا سیسته میکی تر دابیریت، بۆیه مووسا ④ پیش پیغه مبه رایه تی پۆحی کۆشش و شۆرشگیری تیدا بوو، هه وولی ئه وه بوو که چاکسازی زولم نه هیلیت.

لیره دا وانه یه کی تر به دی ده کریت ئه ویش کارکردنی ئافره ته، ئافره ت هاوشانی پیاو ده توانیت کاری تر بکات له ده ره وه ی ماله که ی، به و مه رجه ی تیکه لای زۆر ئاپه سه ند پروونه دات، وه کو ئه وه ی که له ئیستادا ده بیریت، له حاله تیکدا ئه گه ر خانه واده و خیزانه کان پیوستیان به وه بوو که ئافره تان کار بکه ن، ئافره تیش ده توانیت پله و پایه و مه نصه به کان ببریت پاشان هاوسه رگیری بکات و خیزان دروست بکات که ئه رکیکه پیوسته بۆ هه موو که س به تایبه ت بۆ بانگخواز و ئه وانه ی که ئه رکی زیاتری بانگه وازیان له سه رشانه، چونکه هاوسه ره کانیا ن ئارام تر و له ناو کۆمه لگه دا په سه ندتر ده بن که سه نه د و پشتیوانیه کی زۆر گرنگه بۆ هه ردوولا.

هه روه کو بنه ماله کان ده گه رپن به دوا ی که سی باشدا بۆ کوپه کانیا ن، به پینچه وانه ده بیت خانه واده ی که چه کانیش بگه رپن به دوا ی خانه واده ی باشدا تا که چه کانیا ن بدن به شوو، هه روه ها زۆر گرنگه په زامه ندی به شوو ده ر و به شوو درا و هاوسه رگیر له و نیه و نه ده دا هه بیت.

مهمله که تی سیانزه هم: گهلی ئیسرائیل

خاوهن رهوشتی تهنه دروست و بهرز بدۆزنه وه و به شوئیدا بگهړین، پاشان دهستگیرۆبی لئ
قهوماو و بیکهسه کان و دۆزینه وهی مه ئوا و دامه زرانندیان له سه ر کار و پیشه و یارمه تی دانیان
بۆ دروستکردن و پیکهتینانی خیزان و دامه زراندن و پیکه یاندنی بۆ باشه و چاکسازی تا ببیته
که سیکى باش له ناو کۆمه لگه دا و سوود ده به خشیت نه ک وازی لیبهتیریت به بیانوو ی نه وه ی
که س نایناسیت و په راوێز بخریت، که سیکى زیان به خشى لیده ربه چیت و کۆمه لگه گیربخوات
به دهستییه وه و خه ریکى نه نجامدانی تاوان بیت.

قوناغی ژیان و پیغه مبه رایه تی موسا عَیْهِ السَّلَام

قوناغی بوون به پیغه مبه ر له دوای ده سال ژیا نی له ناوچه ی مه دیه ن ده ست پیده کات،
موسا له ته مه نی رووشدا به ۳۵-۴۰ سال، خاوه ن خیزان و مندال و سهروه ت و سامان و
مه رومالاته، په یمانی خو ی برده سه ر له گه ل پیاوه پیره که ی مه دیه ن، له گه ل نه وه ی که زاوای نه و
بنه مالیه، بیرى که سوکاری ده کات ئاره زووی گه رانه وه ی هیه، جا ئه م ئاره زووه به نه یینییه
یاخود ئاشکرا، ماوه یه کی زۆر به سه ر نه و کاته دا تپیه ری کردووه که موسا عَیْهِ السَّلَام له شاری
لوکسور نه نجامی داو میسریه کی کوشت.

ئیتستا پلانی گه رانه وه ی داناوه پیده چیت بیه ویت به نه یینی بگه ریته وه ته نها بۆ سه ردانیک
بیت، ئه م وته یه که له میژوودا هاتوو، چونکه سیمای ده موچاوی گۆراوه تا راده یه ک و له وانه یه
و نه گه ری زۆره میسریه کان نه یناسنه وه یان پیده چیت خاتوو ئاسیا له لایه ن فیره وه نه وه عه فوی
بۆ وه رگرتبیت و له تاوانه که ی خو شبوین.

هه موو ئه م ئارگومینتانه (بیانوو) ده شیت راست بیت، به ئام له رینگادا که به ره و میسر
ده گه ریته وه هه موو هاوکیشه کان هه لده وه شیته وه، شتیک رووده دات که موسا بیرى
لینه کردۆته وه نه ویش پیغه مبه رایه تییه.

خوای گه وره ده فه رمویت:

﴿ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ ۚ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا ۚ قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا ۖ لَعَلِّي آتِيكُم مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿١٠﴾ فَلَمَّا أَتَتْهَا نُودِيَ مِنَ شِطَائِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَن يَمُوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١١﴾ وَأَن أَلْقِي عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمُوسَى أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ﴿١٢﴾

أَسْلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَأَضْمُمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذُنُوكَ بُرْهَنَانِ
مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٤١﴾ القصص

واته: کاتیک که موسی ماوه که ی تهواو کرد تامه زرۆی ولّات و که سوکاری بوو، ویستی به نهینی بگه پیتته وه بۆ میسر، و هه ندیک مه پیشی پێ بوو که خه زووری پیتدا بوو هیتایه وه بۆ میسر، خیزانه که یشی پیتوو له شه ویکی زستانی ساردی باراناوی تاریکدا، چه ندیک هه ولّی ده دا ناگری بۆ نه کرایه وه، له لای کتوی (طور) وه له دووره وه ناگریکی بینی به خیزانه که ی وت یتوه لیره بمیننه وه به دلنایی من ناگریکم بینوه نه چمه سه ر نه و ناگره به لکو نه گه ر که سیکی لێ بوو هه وایتکتان بۆ بینمه وه، چونکه ریگیان ون کردبوو یاخود پشکویه ک له ناگره که دینم، به لکو ناگری پێ بکهینه وه و خۆمانی پێ گه رم بکهینه وه ﴿٤٢﴾ کاتیک هاته لای ناگره که بینی داریکی سه وزه و ناگری گرتوه ده دره وشیتته وه و نووری خوای گه وره یه له که ناری دۆله که له لای راسته وه خوای گه وره بانگی له مووسا عَلَيْهِ السَّلَام کرد له و پارچه زه وییه پیروژه لای داره که که له که ناره که دا روابوو، خوای گه وره فه رمووی: نه ی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام نه وه ی قسه ت له گه ل ده کات منم الله په روه ردگاری هه موو جیهان ﴿٤٣﴾ نه و گوچانه ی به ده سته وه یه فریتی بده تا موعجیزه یه کت نشان بدهم، که فریتی دا بوو به ماریکی زۆر گه وره، کاتیک بینی نه و ماره نه جوولایه وه زۆر به خیرایی و زۆر گه وره بوو وه کو جنی، نه گه یشت به هه ر تاویرو به ردیکی گه وره قوتی ده دا مووسا عَلَيْهِ السَّلَام نه وه ی بینی یه کسه ر پایکردو پشتی هه لکردو پۆی ناوړی نه دایه و نه گه راپایه وه له ترسا، خوای گه وره فه رمووی: نه ی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام وه ره بگه پیره وه مه ترسی، تۆ نه مینی و هیچ زیانیک به تۆ ناگات ﴿٤٤﴾ ده ستت بخه ره ناو باخه لته وه ده ستت ده رنه که ی زۆر سپی و جوانه و وه کو مانگی چواره ده دره وشیتته وه، نه مه یش موعجیزه یه کی تره به بن نه وه ی که به لک یاخود گه پروگول بیت، که ترسایت هه ردوو ده ستت کۆبکه وه و بیخه ره سه ر دلت ترست نامینیت و دلنارام ده بیت نه مه دوو به لگه و حوجه و موعجیزه یه له په روه ردگارته وه بۆ تۆ تا برۆی بۆ لای فیرعه ون و ده سه لاتداران، به راستی نه وان قه ومیک بوون له گوپرایه لی خوای گه وره ده رچوو بوون ﴿٤٥﴾

له دوا ی تهواو بوونی ماوه ی په یمانی کۆنتراکتی کاره که ی، مووسا عَلَيْهِ السَّلَام بریاری دا سه ردانی که سوکاری بکات، هه ندیک له رافه کارانی قورئان ده لێن: بریاره که ی که بۆ گه رانه وه دای بریاری دا به نهینی که سوکاری ببینیت، به نیازی نه وه نه بووه له ولاتی میسر بمینته وه، نه ویش ده شیت به هوکاری نه وه بووبیت که که سیکی لێ کوشتون، پاشان فیرعه ون له سه ر ده سه لات و خاوه ن توانا و هیزه، به لām خو شه ویستی و فیطری خانه واده و خیزان و عه شیرت هوکاری سه ره کی گه رانه وه یه تی، هه رچه نده له ده ستی زالم پایکردوو، پاکردنیش له ده ستی زالم سوننه تی پیغه مبه رانه، واتای ترسنۆکی نییه، به لکو واتای خو پاراستنه له ده ستی زولم و زۆرداریان، وا

مووسا عَلَيْهِ السَّلَام بە شەودا کەوتۆتە ڕیگا و لەگەڵ خێزان و ئەوانەیی که لەگەڵیدان لەو دۆڵە بەرفراوانە لای راستی تاکە داریک بەدی دەکات و لای دارەکه ئاگر و پۆشناییەکی دیارە. ئەو سەرەمەش پێداویستی خەلک بوو بۆ ئاگرکردنەوه، ئاگر لەجێگای تەرەوه بخوازن بۆ پێداویستی چێشتلێنان، کردنەوهی ئاگر زۆر سەخت بوو، وەکو پێداویستی سەرەکی بوو لای خەلکی بەهەر حال مووسا کە سوکاری ئاگادار دەکاتەوه کە چاوەڕوانی بکەن تا دەچێتە لای ئەو ئاگر و پۆشناییە، بەلکو (چزویەک لە ئاگر)، کورد پێی دەلێت (چزووی ئاگر) لە کۆندا شقارتەو چەرخی نەبوو، چوونەتە ماله دراوسێ چزووی ئاگریان هێناوه واتا داریکی گراوی، مووساش عَلَيْهِ السَّلَام بە دوای ئەو چزووه ئاگرەدا گەراوه بۆ چێشت لێنانی خێزانەکەیی و پشوو دانیان لەو دۆڵە بەرفراوانە.

ئینجا مووسا عَلَيْهِ السَّلَام وتی: لەگەڵ خۆمدا هەواڵێک دەهێنمەوه، دیارە ئەو هەواڵە پێی مەبەستی پەروشی ولاتی میسر بوو، یاخود نیشانەدانی ڕیگا بوو بەرەو شاری (طیبة) یاخود لوکسور.

مووسا عَلَيْهِ السَّلَام کە نزیک بوویەوه لەدارەکه بینی دارەکه نوورە و ئاگریکی بێ دووکه‌له، لەپەر لەو دۆڵە کەناوی دۆلی (طوا/طوی) دەنگێک هاتوو فەرمووی مووسا من خوای بەرز و پیرۆزی تۆم، خوای زانا و حەکیمی تۆم، ئەو دۆڵە بەو دەنگە موبارەک بوو، نەعلەکانی مووسا لەپێستی گوێدرێژ بوو، یاخود هەندێک لەزاناکان دەلێن نەعلەکانی پیسی پێوه بوو، گومانی تێدا نییه خوای پەرورەدگار پاکە و پاکیشی خۆش دەوێت، داوای کرد لە مووسا نەعلەکانی دابکەنێت، پاشان خوای پەرورەدگار دەفەرمویت بە مووسا لەناو خەلکیدا هەلمبژاردوویت کە پەيامی زاتی من بگەیهنێت، گوی بگرە بۆ ئەوهی بزانیی پەيامەکه چیه، زاتی بەرزێ من (الله) یە و هیچ خوایهک و پەرستراویکی تر نییه بێجگە زاتی بەرزێ من، دەبێت هەر زاتی من بپەرستیت و بەندایەتی بۆ هیچ کەس و شتیکی تر نەکریت، نوێژ بکەن بۆ ئەوهی هەمیشە منتان لە یاد بێت بە هۆکاری نوێژو یادی خواتان سەربەرز دەبن، پاشان قیامەت دێت و هەموو نەفسێک بە گوێرە کردەوهی چاکەیی خۆی پاداشت وەرەدەگرێت، خۆ ئەویشی سەرپێچی و لاریی کرد و ئیمانی نەهێنا و بێ باوەڕ بوو شوێن هەواو ئارەزوو حەزەکانی کەوت ئەوه بە دُنیاوییهوه سەرکەش و لاری و ڕیگای لێ ون بوو، ئەم بەشە لە سورەتی (طه) دا خوای گەوره پەيامەکی کورت کردەوه بۆ مووسا عَلَيْهِ السَّلَام.

﴿فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَمْؤُسَىٰ ۖ إِنَّي أَنَا رَبُّكَ فَأَخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۚ وَأَنَا أَخَذْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ۚ إِنَّنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ۚ إِنَّ السَّاعَةَ

ءَاتِيَهُ اَصَادُ اُخْفِيهَا لِجَزَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى ﴿٥٠﴾ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ
فَتَرَدَى ﴿٥١﴾ طه

واته: خوای گه وره بانگی کرد نهی مووسا ﴿٥٠﴾ نه عله کانت دابکه نه له بهر نه وهی تو له م کیوه
پیروژه پاککراوهی که (طوی) ناوی دۆله که یه له زهوی (سهیناء) ﴿٥١﴾ من هه لمبژاردوویت بو
پیغه مبه رایه تی و په یام گوی بگره بو نهو وه حیهی که له لایه ن منه وه بۆت دیت و خو تی بو
ناماده بکه و لئی تیبکه ﴿٥٢﴾ من (الله) م که بانگت نه که م هیچ په رستراویک به حه ق نییه شایه نی
پهرستن بئ ته نها من نه بئ تاک و ته نهاو بئ شهریکم تو به تاک و ته نها من په رسته نوژی ش
بکه بو نه وهی یادی منت بکه ویتته وه، ههر کاتیک یادت که وته وه نوژ بو من نه نجام بده ﴿٥٣﴾
دنیا به که قیامه تیش دیت و نزیکه له هه موو که سیکی بشارمه وه، یاخود ته نانه ت له خویشمی
بشارمه وه ئیر ئیوه چۆن ده یزانن، تا هه موو که سیکی پاداشتی خو ی وهرگری به هو ی نهو
کرده وانه ی که له دنیا کوششی بو کردوو و هه ولی بو داوه ﴿٥٤﴾ با نهو که سانه ی که ئیمان به
رۆژی دوا یی ناهینن و شوین هه واو ئاره زووی خو یان که وتوونه، به هیلاک نه چن تو لانه دهن له
ئیمان هینان پیی ﴿٥٥﴾

کورتکردنه وهی په یامی ئایینی له ته وحید و په رستن و هاتنی قیامه ت بو حه زره تی مووسای
باسکرد له سن ئایه ت دا، کاری بانگه وازه که ی بو نهو سن توخمه سه ره کییه ده بیت، بانگه واز
ده کات بو یه کتاپه رستی له زاتی به رزی (الله) هیچ که س و دروستکراویک نییه شایه نی خواجه تی
بیت و له هه مانکاتدا هیچ شتیک نییه که هاوشیوهی خوای په روه ردگار بیت، که مادام نه م
ده سه لات و بئ هاوشیوه ییه نییه جگه زاتی (الله) خو ی که واته ده بیت په رستی بو بکری ت و
به ندایه تی نوژ و زکر ههر بو نهو زاته بیت، خوای گه وره له که ره م و سه خاوه تی خو ی که
شایسته ی خواجه تییه، به هو کاری نه م په یامه هه رکه س وهریگرت و کاری پیکرد نهوا رۆژیک
هه یه که رۆژی قیامه ته و پاداشتی له سه ر وهرده گری ت، نه مه ش پوخته ی په یامی خوای
په روه ردگار له هه موو کات و ساتیک دا.

باشان خوای گه وره هیز و توانا ده به خشیت به حه زره تی مووسا عَزَّوَاللَّهُ چونکه فیرعه ون
خاوه ن ده سه لات و حه شه م و خه ده مه، بۆیه خوای په روه ردگار له مووسا ده پرستیت نه وه چییه
به ده ستی راسته وه، به دنیا ییه وه خوا ده زانیت چییه، به لام بو نه وهی که مووسا عَزَّوَاللَّهُ دنیا
بکاته وه توانای خوای په روه ردگار بئ وینه یه و هیچ مه خلوقیک نهو تواناییه ی نییه، مووسا
فه رمووی: نهو گۆچانه و مه ره کامی پی به رپوه ده به م و گه لای داری پی نه ته کینم و له ریکا

مهمله که تی سیانزه هم: گه لی نیرانیل

برینمدا هاوکارمه، چهند کاری تریشی پئی ده کهم وه کو پاراستنی خوّم له ئاژه لی درنده و لیکردنه وهی بهروبوومی درهخت...هتد.

لیره دا پرسیاره که له شیوهی لیکۆلینه وهیه که پهروهردگار ده یکات له مووسا عَیْهَ السَّکَم.

پاشان خوای پهروهردگار ده فره مویت: گوچانه کهت فری بده مووسا، مووساش گوچانه کهی فری دا و بووه ماریکی زه به لاج فیشکهی ده هات و ده له رزی وه کو هه موو ماریکی تری گه و ره و زه به لاجی تری ترسناک.

مووسا توانی له ئاستی ده نگه که دا خوئی بگریت، به لام که ماره کهی بینی ترسا و رایکرد، نه مهش سرووشتی مروقه له هه موو درنده یه که ده ترسیت ماریش زور ترسناکه، خوای پهروهردگار بانگی کرده و فره مووی:

مه ترسه ماره که بگره و به ده ست تیه و ردانت ماره که ده بیتته وه گوچان.

دیاره نه و خاسیه تهی پئی به خشیوه خوای پهروهردگار که مووسا فری بدات ده بیتته مار و دهستی بو به ریت ده بیتته وه گوچان، خوای گه و ره فره مووی: ده چیتته وه سهر شیوه و شکلی یه کهم جار که گوچانه، پاشان پهروهردگار فره مووی: بن ترس به و زیانی نییه بو مووسا عَیْهَ السَّکَم.

هوکاری نه م موعجیزه یه که خوای گه و ره به خشییه مووسا عَیْهَ السَّکَم له بهر نه وهی فیرعه ون جادوو بازی زور بوو، خوای گه و ره له پئی گای موعجیزه و جادوو باز زه لیل و سهر شور ده کات.

پاشان پهروهردگار فره مووی ده ست بخهره ژیر بالت یان به واتایه کی تر گیرفانت، که نه و کاره ی نه انجام دا دهستی پرووناکی و شه و قتیکی (بلاجیکتوری) پیوه دیار بووه یان مه به ست نه وهیه کهی ترسای له دهسته و سهر بازی فیرعه ون و گه له کهی، خوای گه و ره فره مان ی به مووسا کرد که پرووبه پروویان بیتته وه.

مووسا عَیْهَ السَّکَم داوای کرد له خوای گه و ره که پئی گای نیشاندهری بیت به وهی که له گه لی فیرعه ون که سیکی لی کوشتون، پاشان هاوکاری تری ده ویت کاره که هه روا ئاسان نییه، بو گه یاندنی په یامه کهش خوای گه و ره ده فره مویت: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ﴾ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْضَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٥٦﴾ قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَيِّتِنَا إِنَّكُمَا مَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٥٧﴾ القصص

مهمله که تی سیانزه هم: گلی نیراتیل

واته: ئه‌ی مووسا عَیِّیَاسَکَم تۆ تیردراوی تیمه‌ی برۆ بۆ لای فیرعه‌ون له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و سه‌رکه‌شی و کوفری کردووه‌و سنووری به‌زاندووه له کوفردا^(۱۵) مووسا عَیِّیَاسَکَم فهرمووی: ئه‌ی په‌روه‌ردگار سینگم فراوان بکه بۆ ئه‌وه‌ی که بتوانم باری قورسی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و ئازاری خه‌لکی هه‌لبگر^(۱۶) کارم بۆ ئاسان بکه^(۱۷) گیریه‌ک له زماغدايه بیکه‌ره‌وه^(۱۸) تا بتوانم تییان بگه‌یه‌نم و له قسه‌ی من تۆ بگه‌ن^(۱۹) له که‌سوکاری خۆیشم که‌سیک بکه به یارمه‌تیده‌رم تا هاوکاریم بکات له هه‌ندیک کاروبارمدا^(۲۰) ئه‌و که‌سه‌ش با هاروونی برام بێت^(۲۱) تا خۆمی پێ به‌هێز بکه‌م^(۲۲) بێ به‌هاوبه‌شم له هه‌لگرتنی په‌یامداو وه‌کو من بێم به پیغه‌مبه‌ر^(۲۳) تا هه‌ردوو‌کمان زۆر تۆ به پاک رابگرین و زیکری تۆ بکه‌ین^(۲۴) زۆر زیکری تۆ بکه‌ین^(۲۵) که تۆش خۆت زۆر بینای به تیمه‌و ئاگات له تیمه هه‌یه^(۲۶) خوای گه‌وره فهرمووی: ئه‌وه‌ی که داوات کرد هه‌ر هه‌موویم پێ به‌خشیت و هاروونیشم عَیِّیَاسَکَم کرد به پیغه‌مبه‌ر له‌گه‌لتدا^(۲۷)

له‌پاش ئه‌وه‌ی خوای په‌روه‌ردگار هه‌موو دوعا‌کانی گیرا کرد داوای هه‌رچی کرد پێی به‌خشی، پاشان هاروون نه‌یزانی که بووه به پیغه‌مبه‌ر، ته‌نها له رێگای مووساوه زانیویه‌تی که بووه به پیغه‌مبه‌ر، هه‌ر وه‌حیه‌کی بۆ به‌هاتایه له رێگای مووساوه پێی ده‌وترا، واتا فریشته له‌نیوان پیغه‌مبه‌ر هاروون و خوای په‌روه‌ردگارا نه‌بووه، به‌لکو مووسا له نیوان خوای په‌روه‌ردگار و هاروون دا بووه.^(۱۶)

که‌واته هاروون هاوکات پیغه‌مبه‌ر بووه له‌گه‌ل هه‌زره‌تی مووسا له رێگای پیغه‌مبه‌ر مووساوه وه‌حی بۆ هاتووه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووت:

﴿وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا﴾ مَزِمَ

واته: له په‌حمه‌تی خۆمان براکه‌یشی که هاروون بوو کردمان به پیغه‌مبه‌ر کاتیک که داوای کردو تکای له خوای گه‌وره کرد که هاروونم له‌گه‌لدا بنێه‌و بیکه به پیغه‌مبه‌ر^(۲۸).

له ژبانی ئهم دوو پیغه‌مبه‌ره‌دا جوړیک له سیاسه‌تی جیاوا‌زتر له پیغه‌مبه‌رانی رابردوو ده‌بینریت، بۆ ئه‌وه‌ی که‌سی نوح، صالح، هود و شوعه‌یب سه‌لامی خوا له هه‌موویان بێت،

.....^(۱۶) ئه‌مه‌ش له طه‌به‌ری و له میژوو و ته‌فسیره‌که‌یدا هاتووه له سوره‌تی القصص ۱۱-۷۷، هه‌روه‌ها ئیبنو که‌ثیر له ته‌فسیره‌که‌یدا باسی کردووه، پاشان ئیبنو جه‌وزی له کتیی (المنظم) به‌رگی ۱ لاپه‌ره ۳۴۲ باسی کردووه، هه‌روه‌ها له زۆربه‌ی میژوووه‌کاندا هاتووه له‌وانه الکامل فی التاریخ-ی ابن که‌ثیر.

سىياسەتى ئىصلاح طەلەب بوو، سىياسەتى يوسىف ﷺ جىاواز بوو، سىياسەتى ھاوپەيمانى و ئىتتىلاڧ بوو، بەلەم سىياسەتى مووسا سىياسەتتىكى ئۆپۆزسىيۇن بوو، بەرھەلستىكارى بوو لەبەرانبەر فىرەئون دا.

خوای گەورە لە دووبارە كىردنەوھى ئايەتەكانى قورئان دا لە باسى مووسا دا ھەرچارە و گۆشەنىگايەكىمان نىشان دەدات، لە سورەتى (طە) دا باسى دوغاو پارانەوھى مووسايە كە داواى ھاواكارى دەكات لە سورەتى (القصص) ھەر ھەمان ئايەتە بەلەم دىمەن و گۆشەيەكى تر دەبىنىن باسى زمان پاراوى ھاروون و كوشتنى كەسپىك دەكات لە گەلى مىسر، لە سورەتى (الشعراء) دا خوای گەورە باسى داواكردنى گەلى ئىسرائىل دەكات، ھەر ھەمان ئايەتە بەلەم ئەوھى تىرىش نمايشى وەھىيە لە پروپھەكى ترەوھ.

كەواتە تا ئىستا مووسا ھەر لە دۆلە كەيدايە، مەدھۆش و ھەيرانە لە خۆشى ئەو دەنگە، كە زانايان دەلەين تەنھا خۆى گۆيى لى بوو، ھىچ كەسى تر گۆيى لى نەبوو، ھەلەت زانايان دىكەش پىچەوانەى ئەو پۆچوونەن.

مووسا ﷺ بە نەپنى گەراپەوھە ناو خىزانەكەى، ھاروونى براى ئاگادار كىردەوھە كە بۆتە پىغەمبەر كارەكەى روونكردەوھە بۆ ھاروونى براى كە دەبىت بانگەواز بكەن و گەلى ئىسرائىل لەبن دەستى فىرەئون دەرپەيتن و بانگەوازي جىھان بكەن، خوای گەورە دەفەرەمۆيت:

﴿وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰٓ أَنِ اسْبِطْ أَلْفُومَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٠﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۖ أَلَا يَتَّقُونَ ﴿١٠١﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ ﴿١٠٢﴾ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْظِلُّ لِسَانِي فَأُرْسِلْ إِلَىٰ هَرُونَ ﴿١٠٣﴾ وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ ﴿١٠٤﴾ قَالَ كَلَّا ۖ فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا ۖ إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿١٠٥﴾ فَأَتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٦﴾ أُنْزِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٠٧﴾﴾ الشعراء

واتە: پەرەردگارت بانگى لە مووسا ﷺ كىرد برۆ بۆ لای ئەو قەومە ستمكارە كە قەومى فىرەئونە ﴿١٠٠﴾ قەومى فىرەئونە كە تەقواى خوای گەورە ناكەن، پىيان بلى: ئايا بۆ لە سزای خوای گەورە ناترسىن ﴿١٠١﴾ مووسا ﷺ فەرەمۆي: ئەي پەرەردگار من لەوھە ئەترسىم كە بە درۆم بزانن ﴿١٠٢﴾ دلم تەنگ بى زمانم نەكرىتەوھە بۆ قسە كردن، پەيام بىترە بۆ ھاروونى برام و بىكە بە پىغەمبەر تا لەگەلمدا بىت وەكو يارمەتیدەرىك ﴿١٠٣﴾ ئەوان تاوانىكەيان لەسەر منە كە كاتى خۆى يەككىم لى كوشتن لە (قىبطى) ھەكان لە ھۆزى فىرەئون كە نەمزانى و مەبەستم كوشتنى نەبوو لەوھە ئەترسىم كە ئەوان بكوژن و تۆلەى خۆيان بكەنەوھە، كە ئەم ترسە ترسىكى سرووشتيەو

ئاساییه و دروسته ﴿١٦﴾ خوای گهوره فهرمووی: نه خیر برۆ مه ترسی ناتکوژن خوای گهوره وه لای دایه وه هاروونی برای کرد به پیغه مبهرو فهرمووی هه ردووکتان به یه که وه برۆن به موعجیزه کانم پشتیوانیتان ده که م، مه ترسین منیش له گه لئاندام ئه بیستم، به بیستن و بینین و تواناو ده سه لات و پاراستن و سه رخستن له گه لئاندام ﴿١٧﴾ برۆن بو لای فیرعه ون بلین ئیمه تیردراو و پیغه مبهری پهروه ردگاری هه موو جیهانین ﴿١٨﴾ به فیرعه ون بلین که به نی ئیسرائیلی کردو وه به کۆیله با ئازادیان بکات و له گه ل ئیمه دا بیان تیره ﴿١٩﴾.

لای ئه هلی کیتاب هاتوو مووسا ده گه پێته وه میسر و پێکخستنیک سهره تای دروست ده کات له لاو و گه نه کهانی ده وروپشتی خووی و پاشان چه کیان بو پهیدا ده کات بو هاوکاری کردنی، به لام به نهینی دواي بانگهواز کردنیان خووی ئاشکرا ده کات له فیرعه ون و دارودهسته که ی له گه ل هاروونی برابدا مه شقی سه ربازی فیری ئه و که سانه ده کات که له گه لیدان بو پاراستی پلانی توکمه داده پێژیت که چون رووبه رووی فیرعه ون بینه وه.

خوای گه وره ش ٩ موعجیزه ده به خشیت به هه زره تی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام، ئه م موعجیزانه ش بریتین له:

یه که م: گوچانه که ی دهستی، دووهم: دهستی موباره کی مووسا خووی که رووناکی دره وشاوه ده بیت، سییه م: گرانی و قاتوقری، چواره م: بووق، پێنجه م: کولله، شه شه م: خوین، هه وته م: طوفان، هه شته م: ئه سپی و رشک، نویه م: دوو کهرت بوونی ده ریا بووی، خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ إِسْحَاقَ بَيْنَتٍ فَسُئِلَ ابْنُ إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٦﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُ مَا أُنْزِلَ هَؤُلَاءُ إِلَّا رُبَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَاطِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٧﴾﴾ الإسراء

واته: به دنیایی ئیمه نو موعجیزه ی ئاشکراو رووغان به مووسا عَلَيْهِ السَّلَام به خشی وه کو به لگه له سه ر پیغه مبه ریه تیه که ی له وانه زریانه که و کولله و ئه سپی و بووق و خوین و گوچانه که ی و دهستی و وشکه سالی و که می له به رو بوومدا، موعجیزه ی تریشی پێبه خشرا بو وه کو به گوچانه که ی دهستی له به رده که ی داو ناوی لێهه لقوولا، و هه وری سپی سییه ری بو کردن، سوئسکه و گه زویان بو دابه زی، به لام لیره باسی نو موعجیزه کراوه چونکه ئه م نویه فیرعه ون و قه ومه که ی بینیان و به لگه بوو به سه ریه وه، کاتییک که مووسا عَلَيْهِ السَّلَام چوو بو لایان فیرعه ون وتی: ئه ی مووسا من گومان ئه به م که تو سحر لیکرابیت و عه قلت له ده ست دابیت، یاخود

ساحيرو جادوگەر بىت ﴿٣٨﴾ مووسا فەرموۋى: ئەى فىرەئون بە دۇنيايى تۆ ئەزانى ئەم نىشانەو موعجىزانە كەس دايىنەبەزاندوۋە تەنھا پەرۋەردىگارى ئاسمانەكان و زەۋى نەبى كە بەلگەى پروون و ئاشكرايەو بەچاۋ ئەبىرئىت مەن يەقىنم ھەيە ئەى فىرەئون كە تۆ بەھىلاك چوۋىت و زەرەرمەندى ﴿٣٩﴾.

چوون بۆلاى فىرەئون

فەرمانى خۋاى مۈتەعال دابەزى بۆ ھەزەرەتى مووسا و ھاروون كە بېرۇنە لاي فىرەئون و بانگەۋازى بىكەن بۆلاى ئايىنى خۋاى پەرۋەردىگار، كەۋاتە مووسا و ھاروون خۇيان ئاماددەكرد بۆ پروۋبەپروۋبوۋنەۋەى فىرەئون، بۆ مووسا ئاسان بوو بىگەرپتەۋە ناو كۆشكى فىرەئون، چونكە خۋى لەۋى گەۋرە بوۋە و پەرۋەردەكراۋە، پىۋاۋانى فىرەئون ناتۋانن رېگاي لى بىگرن، ديارە مووسا پېش چوۋنى بۆلاى فىرەئون كەسەكانى لەناو كۆشك ئاگادار كىرەتەۋە، فىرەئون بۆيە ناتۋانن پاستەوخۆ داۋاى گىرتن و كۈشتىنى بىكات و فەرمانى بۆ دەرەبكات، چونكە گىفتوگۆى درېزخايەن پروۋنەدات و مووسا چەند جار كۆشك جى دەھىلئىت و دەگەرپتەۋە بۆ گىفتوگۆۋ دانۇستان لەگەل فىرەئون، ئەمەش ئەۋەمان بۆ پروون دەكاتەۋە مووسا ھىزى ھەبوۋە تا سلى لى بىكاتەۋە فىرەئون، سەرەتا ناۋەندى ھىزى مووسا، بىگومان پاش خۋاى پەرۋەردىگار لىرەدا مەبەست ھۆكار و ھىزى ماددىيەكەيە مووسا پېشتىر ئاماددەى كىردوۋە، ئەۋىش خاتوۋ ئاسيا و رېكخستىنى نەپنى ناو گەلى ئىسرائىل و پىندەچىت لەناو گەلى مىسریشدا ھىز و تواناى ھەبوۋىت، بە بەلگەى ئەۋەى خۋاى گەۋرە باسى ئىماندارانى ناو گەلى فىرەئون دەكات.

مووسا چوۋە لاي فىرەئون، فىرەئون بە لوۋتەرزى و تەكەبورى داۋاكردنى خوايەتى بۆ خۋى و زالم و زۆردارى، يىغەمبەر مووسا عَلَيْهِ السَّلَام فەرموۋى:

﴿وَقَالَ مُوسَىٰ يٰفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿٣٨﴾ حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُم بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٣٩﴾﴾ الأعراف

ۋاتە: مووسا عَلَيْهِ السَّلَام فەرموۋى: ئەى فىرەئون مەن يىغەمبەرىكەم لەلايەن پەرۋەردىگارى ھەموو جىھانەۋە نىردراۋم ﴿٣٨﴾ ھەقى خۋىەتى و شايەنى ئەۋەيە و پىۋىستە لەسەرم و مەن سوۋرم لەسەر ئەۋەى كە ھىچ شىتەك نەلېم و بەناۋى خۋاى گەۋرەۋە قەسە نەكەم تەنھا ھەق نەبى، مەن بە دۇنيايى لەلايەن پەرۋەردىگارەۋە بەلگەم بۆتان ھىناۋە كە مەن يىغەمبەرى خوام، تۆ بەنى ئىسرائىل لەگەلدا بىنرە با بىگەرپتەۋە بۆ (بىت المقدس) و خۋاى گەۋرە بېرستى و چىتر مەيانچەۋسىنەرەۋە ﴿٣٩﴾

مووسا عَلَيْهِ السَّلَامُ راسته و خو چووه ناو باسه که ی و داواکه ی، سهره تا ده بیت بزانتیت مووسا نه و مووسا منداله نییه که نه وان په روه رده یان کردووه، ئیستا بووه به پیغه مبه ر، مادام پیغه مبه ر گومانی تیدانییه په یامی پییه، داواکارییه که ش نه وه یه که گه لی ئیسرائیلی بداتی بو هاو پستی و بانگه واز به شار و ولاتان دا تا ئایینی خوی گه وره بلاو کاته وه له دهستی زولم و زوری فیرعه ون و فیرعه ونه کانی تری دنیا، گه لی ئیسرائیل و خه لکی به گشتی پرزگاریان بیت.

مووسا به په یامه که ی که له لایه ن خواوه یه له حه ق و راستی داوای شتیکی تری نه کردووه له فیرعه ون، بویه له وته کانیدا جه خت و سوور بوون دیاره له داواکه ی و سووره له سهر داواکه ی.

حیوار و وه لامی فیرعه ون چییه له گه ل مووسا عَلَيْهِ السَّلَامُ؟

خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ﴿١﴾ وَقَعَلْتَ فَعَلَتَكَ آلَتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٢﴾ قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٣﴾ فَفَرَزْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خَفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٤﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٥﴾﴾ الشعراء

واته: کاتیک که چوون بو لای فیرعه ون و به نه رمونیانی قسه یان له گه لدا کردو پیان وت، فیرعه ون وتی: نه ی مووسا ئایا به مندالی ئیمه به خیومان نه کردیت و له مالی ئیمه دا گه وره نه بوویت له کاتیکدا مندالانی ترمان نه کوشت تو مان نه کوشت؟ چه نده ها سال له لای ئیمه مایته وه ئیستا خو ت کردووه به پیغه مبه ر له ئیمه ﴿١﴾ نه و کرده وه خراپه یشت کرد که کوشتنی (قیبطی) ه که بوو، تو که سیکی که نکولی و کوفرانه ی نه و نیعمه تانه ی ئیمه نه که ی به سهرته وه ﴿٢﴾ مووسا عَلَيْهِ السَّلَامُ فهرمووی: به لی من نه و پیاوه (قیبطی) هم کوشت، به لام من نه و کاته که سیکی نه زان و ویل بووم له بهر نه وه ی هیشتا وه حیم بو نه هاتبوو و پیغه مبه ر نه بووم ﴿٥﴾

بویه له ئیوه رامکرد بو (مه دیه ن) کاتیک که لیتان ترسام تو له ی خو تان بسه ن، په روه ردگارم حوکم و پیغه مبه رایه تی پ به خشیم منی کرد به یه کیک له پیغه مبه ران و نیردراوانی خو ی، نه م نیعمه ته یش که تو منته نه که ی به سهر مندا که منت به مندالی گه وره کردووه ﴿٣﴾ به لام باسی نه وه ناکه ی که هه موو به نو ئیسرائیلت کردووه به عه بدو کویله ی خو ت و ده یانچه وسپنیه وه که ههر نه مه یش وای کرد دایکم له ترسی نه وه ی تو نه مکوژیت منی هه لدا یه ناو ئاوه که وه و که وه ژر ده ستت ئیستاش منته نه که ی به سهرمدا ﴿٤﴾

لیره دا فیرعه ون ده یه ویت هه لویستی موسا لاواز بکات له به رچاوی داروده سته که ی، بویه منه تی نه وه ی به سهر دا ده کات که ته مه نیک ی له ناو کۆشک و ناومالی فیرعه ون به سهر بردووه، له جیاتی نه وه ی هاوکاری ده سه لات که بیت که چی داوای به ره له لستکاری و پاشان گه وره ترین هیزی کارکردن ده کات له و ده سه لات ده دا.

فیرعه ون به مه شه وه ناوه ستیت راسته خو تاوانه که ی کونی ده خاته وه بیرو به کافر موسا ناوزه ده کات، لیره دا کوفر کردن واتای ئینکاری کردنی نازو نیع مه ته کانی فیرعه ونه.

موسا هه مان شیوه ی گفتوگوی هه لباردووه هه لویستی فیرعه ون لاواز ده کات و ده فهرمویت: راسته کاتیک له ناوتاندا بووم نه و کاره هه له م نه جامدا و سهرم لی شیوا بوو، پاشان سزا که ی باس ده کات که چه شتویه تی، ده فهرمویت: رامکرد و ۱۰ سال له که سوکارم دوور که و ته وه له تاو ترسی ئیوه و زولمتان، تا خوای گه وره لیم خوش بوو، ده سه لات و هیزی پی به خشیم و کردومه ته پیغه مبه ر، ئینجا موسا باسی عیله تی کاره نا پوخت و نا په سنده که ی بو ده کات و ده فهرمویت: منه تی چی ده که ییت به سهرماندا، تو هه موو گه لی ئیسرا ئیل کردو ته کویله و زولمیان لی ده که ییت، له هه مان کاتدا هوکاری کوشتنه که ییش که موسا کوشتویه تی له پیاوانی کۆشک، واتا بیری ده خاته وه خو کوشتنه که هه روا له خووه نه بووه، به لکو له زولم و زوری تو و داروده سته که ته.

فیرعه ون وه لامی پینیه و ناتوانیت له به رانه ر به لگه ی (حوجه ی) به هیزی موسا دا بوه ستیته وه، بویه ناچار پرس ی گه لی ئیسرا ئیل ده گوړیت بو پرس یکی تر، ده یه ویت به وه ریگری له قسه و وته ی مووسا بگریت:

پرسه که ش زور گرنگه فیرعه ون داوای خوا یه تی ده کات و ده لیت ده بیت مپه رستن، ته مه له ئیستادا بیروباوهر ی خه لکی میسه ر، به لام موسا ده لیت من پیغه مبه رم و خوای په روره دگار نار دوومی که خوای هه موو جیهانه!

ته مه ش زور ترسنا که له ده سه لاتی فیرعه ون دا چونکه ئاسایشی نه ته وه ی فیرعه ونی ده خاته مه ترسی!

موسا زور به هیمنی و له سه رخوییه وه ئاخافتن له گه ل فیرعه ون دا ده کات خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٥٦﴾ فَقَالَ لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٥٧﴾ طه

واته: برۆن بۆ لای فیرعهون له بهر ئه وهی سنووری به زاندوو له کوفرو تاوان و سه رکه شی کردندا ﴿١٥﴾ قسه ی له گه لدا بکه ن به قسه یه کی نه رم که ره قی و توندوتیژی تیا نه بی و پیتی بلین من له لیبوردن و لیخۆشبوونه وه نزیکترم وه ک له توره بوون و سزادان، به لکو بیر ئه کاته وه دهسته ه لده گریت و ده گه رپته وه له کوفرو گومرایی، یاخود له سزای خوای گه وه ئه ترسیت و گوپرایه لی ده کات ﴿١٦﴾

هوکاری ئه وه نه رمونیاییه ده گه رپته وه بۆ سه رنج راکیشانی ده وروپشتی فیرعهون، هیچ حوجه و بیانو نادات به دهسته وه که هه لۆستی مووسا لاواز بکات، ئه گه ری زۆریشی هه یه بگه رپته وه بۆلای خوا و ترسی خوای گه وه برواته ناودلی.

ئینجا جهوله ی دووه می (موناقه شه ی) فیرعهون ده ست پێ ده کات له گه ل هه زره تی مووسا، ده یه ویت لیره وه له م باسه وه هه لۆستی مووسا زۆر لاواز بکات به و جوړه قسه سیاسی و یاساییانه له و سه رده مه دا و له ده سه لاته که ی دا ده یه ویت مووسا بخاته ناو چالیک و لیی ده رنه چیت، خوای گه وه ده فهرمویت:

﴿قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿١٨﴾ قَالِ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَعِينُونَ ﴿١٩﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٠﴾ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢١﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالِ لِمَنِ اتَّخَذَتْ إِلَٰهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ مِنَ الْمُسْجُونِينَ ﴿٢٣﴾﴾ الشعراء

واته: فیرعهون وتی: ئه و پهروه ردگاری هه موو جیهانه ی تۆ باسی ئه که ی چیه و کییه؟ ﴿٢٣﴾ مووسا عَلَيْهِ السَّلَام فهرمووی: پهروه ردگاری هه ره حهوت ئاسمانه که وه هه ره حهوت زه ویه که وه ئه وه ی له نیوانیاندایه خوا به رپۆبه ره وه لسو رپته ره ی هه موویه تی، ئه گه ره ئیوه دلنیایی و یه قبتان هه یه ﴿٢٤﴾ فیرعهون وه کو سووکایه تی و گالته پیکردن به وانه ی ده وروپشت و ده ست و پتیه نده کانی خو ی وت ئایا نابیستن و پیتان سه یر نیه مووسا عَلَيْهِ السَّلَام چی ئه لی؟ ﴿٢٥﴾ مووسا عَلَيْهِ السَّلَام فهرمووی: الله پهروه ردگاری ئیوه و پهروه ردگاری باوک و باپیرانی پیشینه یشتانه ﴿٢٦﴾ فیرعهون وتی: به راستی ئه م پتیه مبه ره ی که نیردراوه بۆ لای ئیوه که مووسایه که سیکی شیته، گالته ی پتیه کرد ﴿٢٧﴾ مووساش عَلَيْهِ السَّلَام فهرمووی: پهروه ردگاری من پهروه ردگاری رۆژه لات و رۆژئاوا و ئه وه ی له نیوانیاندایه، هه مووی مولکی خوای گه وه یه و خو ی هه لی ئه سوورپتی ئه گه ره ئیوه عه قبتان هه یه و بیر ئه که نه وه ﴿٢٨﴾ فیرعهون که ده مکوت کرا به به لگه و قسه ی نه ما په نای برد

بۆ هیزو دهسه لاتی و هه پشه ی لێ کردو وتی: ئە ی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام ئە گەر جگه له من خوايه کی تر بۆ خۆت بریار بدهی ئەوه ئەتخه مه به نديخانه وه ﴿﴾

پێده چیت فیرعه ون وا په ی بردبیت ناوی سه روکی ولایتیک ده لیت مووسا عَلَيْهِ السَّلَام که خوا ی هه موو جیهانه، فیرعه ون ده یویست له ڕیگایه وه خه تا بکاته ملی مووسا وتی: خوا ی هه موو جیهان کتیه و چیه؟

مووسا فهرمووی: خوا ی دروستکاری زه وی و ئاسمان و ناوه ندیانه، دنیابن که خالقیک دروستی کردوو ه جا ئیمان به ین به و خالق ه یه قینتان پتی هه بیت.

فیرعه ون و ئەوانه شی له دورو پستی دان، ده لێن گویتان لیه چی ده لیت، به شیوه یه کی گالته ئامیز وه کو ئەوه ی که پرسیاری فیرعه ون وه لامه که ی هاوشیوه و ته واو نه بووه، بویه به داروده سته و وه زیر و حه شه م و خه ده می ده لیت گویتان له م که سه یه خۆشی له خۆی تیناگات و شیتانه قسه ده کات، ئینجا مووسا عَلَيْهِ السَّلَام سه رنجیان ڕاده کیشیت دوا ی خالق ی بۆ زیندوویتی هه تاهه تایی، ئەفه رموی خوا ی پهروه ردگارم خوا ی باوک و باپیران و هه موو خه لکه له سه ره تاوه، ئینجا فیرعه ون ده یه ویت به شیت مووسا بداته قه له م، ئەمه ش مو عجیزه ی پیغه مبه رانه هه موو دوژمنه کانیا ن نازناوی شیتیان لکاندوو به پیغه مبه رانه وه، به لام هیچ پیغه مبه ریک له وه لامی ئەواندا نه یفه رموو خۆتان شیت، چونکه بانگه واز له سه ر شیت هه لده گیریت و ته کلیفی له سه ر نییه و هیچ به ندایه تییه ک بکات، بویه پیغه مبه ران له گه یاندنی بانگه وازیاندا زۆر وریا و ده قیق بوون له قسه یاندا.

﴿قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يٰمُوسَىٰ﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ﴿١﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ﴿٢﴾ قَالَ عَلِمْتُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى ﴿٣﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَرَسَلَ إِلَيْكُمُ فِيهَا سُبُلًا وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّى ﴿٤﴾ كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥﴾ * مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ ﴿٦﴾ طه

واته: فیرعه ون له بهر ئەوه ی خۆی به خوا ئەزانی وتی: ئە ی مووسا پهروه ردگاری تیه کتیه؟ ﴿﴾ مووسا عَلَيْهِ السَّلَام وتی: پهروه ردگاری تیه ئەو خوايه یه که هه موو شتیکی دروست کردوو، پاشان ڕینمای ی کردوون بۆ ئەو شته ی که سوودو به رژه وه ندی خویانی تیدابیت ﴿﴾ وتی: ئە ی باشه ده نگوباس و هه وāl و به سه رهاتی ئومه تانی پێشتر چیه ئەوانه ی که بتیان په رستوو وه

بە بت پەرستى رۆيشتوونە ﴿مُوسَا عَلَيْهِ السَّلَام﴾ فەرمووى: زانىارى و بەسەرھاتى ئەوان لای خوای گەورە پارىزاراوه و لە کتیب و پەراویکە کە خوای گەورە لایى تىکناچى و ھەلە ناکات و لە بیرو یادی ناچیت ﴿ئەو خوايەى کە زەوى وەکو بيشکە بۆ پراختوون کە بە ئاسانى لەسەرى بژین و جیگیر بن جۆرەھا پىگاشى تىادا داناوہ بۆ ئاسانکاری ئیوہ، لە ئاسمانیشەوہ بارانى بۆ دابەزاندوون، خوای گەورە بەھۆى ئەو بارانەوہ لە ھەموو پرووہ کیک جووتیکى جوانى لیک جیاوازی بۆ دەرکردوون ﴿خۆیشتان بخۆن لەو رزق و رۆزییەى خوای گەورە، ئازەلەکانیشتانى لى بلەوہ پىنن بە دلنایى ئەمانە ھەمووی نیشانەىە لەسەر تاک و تەنھایی و تواناو دەسەلاتى خوای گەورە بۆ کەسانیک کە خاوەنى عەقڵ و ژیری بن و ھۆشمەند بن ﴿لەو زەویە لەو خۆلە دروستمان کردوون، واتە: ئادەم بنچینەو ئەسلى لە خۆل بووہ، پاشانىش ئەتانگە پىننەوہ بۆ ناو زەوى کاتیک کە ئەمرن، لە رۆژى قیامەتیش جارىکى تر لە زەوى دەرئان ئەکەینەوہو زیندووتان ئەکەینەوہ ﴿﴾

ئینجا لەم دیمەنەدا شیکارى زیاترى سورەتى الشعراء-یە، لیرەدا ھەموو میحنەتەکان دەخاتە بەرچاوى فیرعەون و مووسا عَلَيْهِ السَّلَام، بە شیکارى وردەکاری بە جوانترین شیوہ، لەم حالەتەدا فیرعەون توانای خۆگرتنى نامىتیت. پىشتەر دەیویست ھەلۆیستى مووسا عَلَيْهِ السَّلَام لاواز بکات، وا ئیستا خۆى ھەلۆیستى لاواز بووہ و تۆرە بووہ ھىزی فیزیکی بەکاردەھىتیت.

فیرعەون دەلێت: بىجگە لە خوايەتى من ھەر خوايەكى تر ھەلدەبژیریت ئەوا زیندانیت دەکەم ﴿... لِأَجْعَلَكَ مِنَ الْمُسْجُورِينَ﴾ الشعراء.

لیرەدا وا دەبىزىت مەبەست خوايەتى فیرعەون ھوکم و یاسا و دەسەلاتەکەیتى، مووسا دەیەوێت ھوکمى خوا پىادە بکات، فیرعەون یاسا و ھوکمى خۆى سەردەخات، خوايەتەکەى لیرەوہ سەرچاوەى گرتووہ، مووسا بۆ ئەم مەبەستە دەیەوێت بە تەواوہتى سەرشۆرى بکات.

فیرعەون کە مووسای ترساند بە زیندانى کردن، مووسا لە بەرانبەرىدا بەلگە و ھوججەتى پىغەمبەرایەتى بەکارھىتا تا فیرعەون دەمبەست بکات، خوای گەورە بۆمان دەگىریتەوہ و دەفەرمویت:

﴿قَالَ أَوْ لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿٣١﴾ فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِیْ نُعْبَانٌ مُّبِیْنٌ ﴿٣٢﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِیْ بَیْضَاءُ لِلنَّظْرِ ﴿٣٣﴾﴾ الشعراء

واته: مووسا عَلَيْهِ السَّلَام فهرمووی: ئایا من به لگه به کی یه کلاکه ره وه و ئاشکرام بۆت نه هیتاوه که ئاشکرایه له سهر راستگوویی من ﴿﴾ فیرعه ون وتی: ئه گهر راست نه که ی موعجیزه و شتیکی ئاشکرام بۆ بینه ﴿﴾ مووساش عَلَيْهِ السَّلَام گوچانه که ی دهستی هه لداو بوو به ماریکی گه وره و ئاشکراو دیار که ده بیزا ﴿﴾ دهستی خسته بن بالی و ده ریھتینا، دهستی زۆر سپی و پرشنگدار بوو وه کو مانگی چوارده ئه دره وشایه وه هه موو به چاوی خویان بینیان ﴿﴾.

فیرعه ون وتی: ده ی باشه ئه گهر راست ده که هیت بزانی به لگه ی پیغه مبه رایه تی چییه؟ چه زهره تی مووسا گوچانه که ی فریدا بووه مار و مه جلیسه که ی فیرعه ون هه موو ترسان و پاشان دهستی خسته ناو باخه لی و ده ریھتینا وه کو پۆژی دره وشاوه بوو.

مه جلیسه که به ته واوه تی له تاو ترسی ماره که و پۆشنایی ئه و شه و قه ی دهستی چاویان بهر شه واره که ون هه چیان نه ده بینی، فیرعه ون که ئه و په وشه ی بینی، خۆی پێ نه گه را خێرا به وانه ی ده وروپشتی وت: ئه مه چییه روونه دات؟ ئه وانیش بۆیان ته فسیر کرد به سیحر یان به پیچه وانه وه خێرا فیرعه ون ته فسیری کرد بۆ ئه وان که ئه مه ی مووسا سیحر و جادوو بازییه، (قال للملأ حوله إن هذا لساحر عليم)

خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ، فَمَاذَا تَأْمُرُونَ﴾ قَالُوا: أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿﴾ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلَيْهِمْ ﴿﴾ فَجَمَعَ السَّحَرَةَ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿﴾ الشعراء

واته: فیرعه ون له جیاقی ئه وه ی ئیمانی پێ بێنیت به ده سه لاتدارانی ده وروپشتی وت: به راستی ئه مه جادووگه ریکی زۆر زانایه ﴿﴾ ئینجا فیرعه ون خه لکی لی هانداو وتی: مووسا مه به ستی ئه وه یه به م سیحره ی سه رنجی خه لکی پاکیشیت و شوینکه و تووانی زۆر بکات و زāl بیت به سه ر ئیوه داو له شاری خۆتان ده رتان بکات و ده ست بگریت به سه ر ولاته که تاندا بۆ ئه وه ی زیاتر سه رنجیان پاکیشی وتی: ئیوه فه رمانتان به چیه و چی ئه لین؟ ﴿﴾ وتیان: ئیشی خۆی و برا که ی دوا بخره، بنیره به شاره کاندا بگه رین و خه لکی ههر هه مووی کۆ بکه نه وه ﴿﴾ بگه رین ههر چی جادووگه ری زۆر زاناو شاره زایه ههر هه مووی کۆ بکه نه وه و بیانیه تین ﴿﴾ ههر چی ساحیرو جادووگه ری به ناوبانگ و زانا هه بوو هه موویان کۆ کرده وه بۆ کاتیکی دیاریکراو که پۆژی جه ژن بوو ﴿﴾ به خه لکی وترا یان هانی خه لکی درا که هه موویان کۆ بینه وه بۆ ئه وه ی ئه م شته بینن له ئیوان مووسا و ساحیره کاندا ﴿﴾.

له داوی ته فسیرکردنی موعجیزه کانی مووسا به سیحر، ئینجا پرس و پاویژی فیرعه و نی پیکخرا بۆ ئه وهی بزانی چی بکه ن له گه ل مووسا و هاروونی براید، ناتوانن بیانگرن هه لۆیستیان لاواز نییه و مه و قیفیان زۆر به هیزه، گرتنی مووسا و هاروون ته ره فی فیرعه ون لاواز ده کات، فیرعه ونیش ده ترسیت له شوړشی گه لی ئیسرائیل! نایه ویت هیچ شتیکی نه خوازراو پروو بدات، بۆیه که دلیا بووه وه که کاره که ی مووسا سیحره ئه ویش خۆی خاوه نی ده زگایه که له ساحیره کانی، له وه ده زگایه دا خه لکی ده ترسین و چاوبهستی ده که ن. بۆیه فیرعه ون داوی کرد له سه نته ری شار یاخود جیگای کۆبوونه وه ی خه لکی که چهند مه یدانی که کات دابنی بۆ مووسا و هاروون و ساحیره کانی خۆی داخۆ کتی سه رکه وتوو ده بیت، بۆیه هه لسان به ریکخستنی ئه و میهره جانه له ناو مه یدانی شاردا و خه لکیان لی ئاگادار کرده وه و ریکلامیان بۆ ده کرد و بانگه وازیان بۆ کرد که هه موو خه لک له رۆژی (زینه) کۆبنه وه.

خوای گه وره دیمه ن و گو شه نیگایه کی ترمان له م په وشه له قورئان دا نیشان ئه دات و ده فه رمویت: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهَا فَاكْذَبَتْ وَأَنَّى لِلَّهِ آلُكُمْ إِنَّهُمْ لَخَالِفُونَ مِثْلَهُ فَاَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى﴾ قَال مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُخْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ﴿طه

واته: هه موو نیشانه و موعجیزه کا ئمان نیشانی فیرعه ون دا به لام ئه و هه ر مووسای عليه السلام به درۆ زانی و ره تی کرده وه که ئیمانی پی بینن عليه السلام وتی: ئه ی مووسا عليه السلام تۆ به م سیحرانه ی که کردت ئه ته وئی ئیمه له زه وی خو مان ده ربکه ی و زه ویه که مان لی داگیر بکه ی؟ عليه السلام وتی: تۆ سیحرت هه یه ئیمه ش ساحیرمان هه یه و سیحریکی هاوشیوه ی سیحره که ی تۆ دینن، مه وعیدو کاتیکی دیاریکراو دابنی له نیوان هه ردوو که ماندا نه ئیمه و نه تۆش وه عده خیلاف نه که ی و له کاتی خویدا ئاماده بین له شوینیکی ریکدا که هه موو شتیک له خه لکی دیار بیت، یان مام ناوه ند له نیوان هه ردوو لاما نداییت عليه السلام مووسا ش عليه السلام فه رمووی: مه وعیدو رۆژی به یه ککه یشتنمان رۆژی جه ژن بی له به ر ئه وه ی خه لک هه مووی خۆی ئاماده ئه کات و هه مووی ئه بیسنیت با له چیشه نگاودا بیت که دنیا روونا که نه ک له شه ودا بیت و خه لک گومانی هه بی له موعجیزه که ید عليه السلام.

لیره دا فیرعه ون به درۆزن و لووتبه رز نیشان ئه دات، چونکه ئه شیت زانیبیتی که ئه و کاره ی مووسا سیحر نییه، به لکو موعجیزه یه، پاشان راستیه کان ده شیونیت و ده لیت: ئه ته ویت به جادوو بازی له خا که که ماندا ده ربکه ویت هه روه کو به رپرسه کانی ئه مړی ولاتی خو مان که هه لۆیستیان لاواز ده بیت با سی کوردا یه تی ده که ن، فیرعه ونیش له پرووی سۆزداریه وه

ده يانجولینیت دږی مووسا و هاروون به داگیرکار نشانیان ددهات، له کاتیکدا مووسا داوای که له که ی ددهات بو دهرچوون له و ولاته دا.

ئينجا خو ی وا نشان ددهات که زور خاوهن مه بدهنو هه لویسته و کات و ژوان داده نیت و هیچ که س نابیت دوابکه ویت له و ژوانه، خوی گه وړه ددهرمویت: ﴿لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ﴾ ۱۵ فلما جاء السحرة قالوا لفرعون أين لنا لأجرا إن كنا نحن الغالبين ۱۶ قال نعم وإنكم إذا لمين المقربين ۱۷ قال لهم موسى ألقوا ما أنتم ملقون ۱۸ فآلقوا حبالهم وعصيهم وقالوا بعزة فرعون إنا لنحن الغالبون ۱۹ فآلقى موسى عصاه فإذا هي تلقف ما يأفكون ۲۰ الشعراء

واته: وتیان: به لکو ټیمه شوین ساحیره کان بکه وین نه گهر نه مان سه رکه ون و بیبه نه وه ۱۵ کاتیک که ساحیره کان هاتن به فیرعه و نیان وت: نه ی فیرعه ون نه گهر ټیمه زال بین و بیبه نه وه ټیا هیچ نه جرو پاداشتی کمان بو هه یه؟ ۱۶ فیرعه ون وتی: به لی، ټیوه نه که مه که سه نزیکه کانی خو م، واته: پله و پایه تان نه دهمی ۱۷ مووسا علیه السلام فیرمووی: چیتان پنیه هه لی بدهن و جادووی خو تان بکه ن ۱۸ حبل و گوچانه کانیان هه لدا وتیان: به عزیزه ت و تواناو دده سلات و گه وړه یی فیرعه ون به دلنیایی ټیمه زال نه بین و نه بیبه نه وه، مووسا علیه السلام گوچانه که ی هه لدا ۱۹ نه و ټیفک و درو یه که نه وان هه لیان به سته بو له سیحرو جادوو نه مه ی مووسا علیه السلام هه موو نه وه ی نه وانی قووتداو نه یه یت ۲۰.

مه به سستی فیرعه ون زیاتر له وه بوو که ساحیره کانی کوکرده وه که س شوینی ټایینی مووسا نه که ویت، به لکو به پیچه وانه وه شوین ساحیره کان بکه ون، چونکه ساحیره کان له سه ر ټایینی فیرعه ون و فیرعه ون به خوا دده زانن.

کاتیک که ساحیره کان دلنیایی سه رکه وتیان دایه فیرعه ون داوایان کرد له فیرعه ون داخو پاداشته که یان چی ده بیت؟

کاتیک ساحیره کان هاتن له که ل فیرعه ون دا، ټین عه باس ددهرمویت: ۷۰ که س بوون، ۴۰ که س له ساحیره کان هه ر له که لی مووسا بوون واته به نی ټیسرا ئیل بوون، ټینجا مووسا علیه السلام لیره دا که نه و کومه له ساحیره ی بین ی پتی وتن: درو به دهم خواوه مه که ن قورتان به سه ر کوتایتان سه رشو پریه، ټینجا که و تنه مقو مقو و چه چپ له نیوان خو یاندا وتیان: نه م وته یه له وته ی ساحیر ناچیت.

خوای گەورە دیمەنى ئەو دلە راوکییهی ساحیرهکان و دلنیایی مووسامان بۆ باس دەکات و دەفەر مۆیت:

﴿فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى﴾ قَالَ لَهُم مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُم بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنْ آفَتَرَى ﴿فَتَنَزَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا السَّجُونَ﴾ قَالُوا إِنْ هَذَا إِلَّا لَسِحْرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَى ﴿فَاجْمَعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى﴾ ﴿طه

واتە: فیرعەونیش پۆیشت و نەخشە و پلانی خۆی کۆ کردەووە پاشان ھەموو ساحیرەکانی ھێناو ھات بۆ شوێن و کاتی دیاریکراو ﴿موسا علیہ السلام﴾ بە فیرعەون و ساحیرەکانی وت: ھاوار بۆ خۆتان درۆ ھەلمەبەستن بۆ خوای گەورەو شەریک بۆ خوا دامەنن چونکە خوای گەورە بێ شەریکە لەبەرئەوێی خوای گەورە سزایەکی واتان ئەدات پەرگ و پێشەتان دەرئەکات و کۆتاییان پێ دینێ و دواتان دەبرێ، ئەوێشی درۆ بۆ خوای گەورە ھەلبەستن و سەر لە خەلکی بشیوتنیت زەرەرمەندو خەسارەمەند دەبیت ﴿ساحیرەکانیش کاتیک کە گوێیان لە قسەى مووسا بوو لەناو یە کدا گفتوگۆ راویزیان کردو کێشە کەوتە ئێوانیان و ھەندیکیان وتیان ئەمە قسەى ساحیر نیەو قسەى پیغەمبەر بە چپە چپ لە ئێوان خۆیاندا قسەیان کرد ﴿وێستیان خەلکیان لێ ھان بدەن و وتیان: ئەم دووانە (مووسا و ھاروون) دوو ساحیرن بەھۆی ئەم سێحری کە ئەیکەن ئەیانەوێ لە زەوی خۆتان دەرتان بکەن، ئەم مأل و سەرۆت و سامانەى کە ئێمە بە سێحر کۆمان کردۆتەو ئەمان بۆ خۆیان ببەن و لیمان بسەنن و بەسەرماندا زāl بن ﴿ئێوە نەخشەو پلانی خۆتان کۆبکەنەووە پاشان ھەمووتان بە یەک پۆل وەرن ئەوێ ئەمڕۆ زāl بیت و ببیاتەووە ئەو سەرفرازو سەرکەوتوو ئەبیت ﴿

وا نمایشی ساحیرەکان دەست پێ دەکات و بەرپز وەستان، بە مووسایان وت: تۆ دەست دەکەیت بە سێحر و ھەلدانی کەرەستەکانت یاخود ئێمە، ئەمەش لای خۆیانەو بە ھێز بوونی خۆیان بۆ مووسا نیشان ئەدەن، مووسا ساحیر نیە بەلکە پیغەمبەرە چاوەروانی بەتالکردنەوێ سێحری ئەوانە، بۆیە فەرمووی: ئێوە کەرەستەکانتان ھەلبدەن من چاوەروانتانم، ئەوانیش ھەر یەکە فرت و فێل و حەبل و پەتی خۆیان ھەلدا.

بە عیزەت و توانای فیرعەون سوێندیان دەخوارد، لێرەدا دەشیت فیرعەون خۆی گەورەى ساحیرەکان بووبیت لە سێحرکردن دا بەواتای ئەوێ خۆی زانیاری داویتە جادوو بازەکان، چونکە ئەو حەبل و پەت و دار و کەرەستانە لەبەرچاوی خەلکیدا دەبوونە مار و بāئندە و...ھتد.

له پرځای چاوبهستی و سه رلیشیواندن و پاشان جنوکه و شهیتانه کان، بو دلنیا بوون له سه رکه و تن جادوو بازه کان به هیزی فیرعه ون پشتمان به ستو فیرعه ونیش به پستی نه وان قسه ی ده کرد.

له دوا ی نمایشی جادوو بازی نه وان، داواکرا له موسا که سه رهی نه وه، هه زره تی موسا عَیَالَسَکَم جادوو ناکات، به لکو موعجیزه به به لام که نه وانی بینی و موساش به چاوی خوی سحره کانی نه وانی بینی ترسی لی نیش، خوی گه و ره ناگاداری کرده وه که نه ترسی و به لکو سه رکه و تنو ده بیت.

﴿قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّمَا أَنْ تُلْقِيَ وَإِنَّمَا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ﴾ ٥٥ ﴿قَالَ بَلْ أُلْقُوا فَإِذَا جِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ﴾ ٥٦ ﴿فَارْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ﴾ ٥٧ ﴿قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ﴾ ٥٨ ﴿وَأَلْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَجِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاجِرُ حَيْثُ أَتَىٰ﴾ ٥٩ طه

واته: وتیان: نه ی موسا عَیَالَسَکَم به که مجار یان تو سحری خوت بکه، یا خود نیمه سه رتا سحری خومان نه که ی ٥٥ موساش عَیَالَسَکَم وه کو بن بایه خیه ک فهرمووی: به لکو تیوه ده ست پی بکه و چیتان له ده ست دیت بیکه، کاتیک که نه وه به ل و گوجانانه ی که بیان بوو هه لیاندا سحریان له چاوی خه لکه که کردو خه لکی وایانزانی که نه مه هه مووی بووه به مارو هه ژدیه و به خیرایی نه روا ٥٦ موسا عَیَالَسَکَم کاتیک که نه وه شته ی بینی له نه فسی خویدا ترسا، ترسیکی سروشتی نه وه ی له سروشتی مروفا هه یه له وه ی که خه لکی به و جادوو هه لبعه له تین ٥٧ خوی گه و ره فهرمووی: نه ی موسا عَیَالَسَکَم مه ترسی به دلنیا یی هه ر توی زال و سه رکه و تنو و به رزو بلندو تو نه یه به ته وه به یزن و پشتیوانی خوی گه و ره ٥٨ نه وه ی له ده ست دایه که گوجانه که یه هه لی بده هه موو مار و هه ژدیه کانی نه وان قوت نه دات که خوی له حه قیقه تدا گوجان و حه بله، به لام له پیش چاوی خه لک بووه به مارو هه ژدیه نه گه ر نا نه بووه و حه قیقه تی نه، نه وه ی نه وان کردوویانه ته نها فروفتلیکی ساحیره و سحر و جادوو هه یچ شتیکی تر نیه ته نها خه یاله له پیش چاوی خه لکی وایان کردوو، ساحیریش هه رگیز سه رفراز ناب به و سحره ی که نه ی کات ٥٩

موسا عَیَالَسَکَم که نوره ی هات گوجانه که ی فریدا و هه موو که ره سه ته کانی نه وانی قووت دا و هه لیلوشی به فرمانی خوی گه و ره، جادوو بازه کان هه موو لیزان بوون له کاری خویاندا، به لام که نه دیارده یان بینی زانیان نه مه سحر نیه، لی ره دا پیشبرکتی و میهره جان و یا خود جه نکه که

لهسەر راست و دروستی ئایینی خوا به، کام ئایین راسته ئایینی فیرعهونی که خوی داوای خوا به تی دهکات، یان ئایینی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام که بانگهواز بو یه کتاپه رستی و قیامت دهکات و ده لیت من پیغه مبهرم، نه گهر ته عبیره کهم راست بیت واتا گره وه که لهسەر دینداری کام لا راسته.

بو به ساحیره کان که نه م حاله ته یان بینی چیر خویان پ نه گیراو هه موو سو جده یان برد بو خوای هاروون و مووسا سه لامی خوایان لی بیت.

خوای گه و ره نه و دی مه نه مان بو ده گیر ته وه که چون ساحیره کان له کات و ساتیکی که مدا له سه رباز گه ی کوفر و زولمی فیرعه و نی به وه، ده چنه ناو سه رباز گه ی ئیمان و خواناسی، چونکه کاری نه وان خه یال و چا و بهستی بوو، به لام کاری مووسا راستی و دروستی حه ق بوو. نه وانیش خویان خا وهن پی شه ی جادوو بن و له هه موو که س زیاتر ئاشنان به کاری قیزه و نی خویان، هه موو ناچار بوون سو جده بو خوا به رن.

خوای گه و ره ده فهرمویت: ﴿قَالَتِ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا ءَأَمَّا بَرْ هِرُونَ وَمُوسَى ۖ قَالَ ءَأَمْنُكُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَادَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَأَصْلَبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمَنَّ أَنِّيَأَأَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى ۖ﴾ قَالُوا لَنْ تُؤْثِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَیِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرْنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا ۖ إِنَّا ءَأَمَّا بَرْبِنَا لِيُغْفِرَ لَنَا خَطِيئَتِنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَبِيرٌ وَأَبْقَى ۖ﴾ إِنَّهُ مِنْ يَأْت رَبُّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۖ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ۖ﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ۖ﴾ طه

واته: کاتیک مووسا عَلَيْهِ السَّلَام گو چانه که ی هه لدا بووه مار یکی گه و ره هه موو مارو هه ژدیهاکانی نه وانی قووت دا که ساحیره کانیش نه مه یان به چاوی خویان بینی زانیان نه وه ی مووسا سیحر نیه و موعجیزه یه و له لایه ن خوای گه و ره وه یه هه ر هه موو ساحیره کان موسلمان بوون و کر نووشیان بو خوای گه و ره برد و ئیمان یان به مووسا عَلَيْهِ السَّلَام هینا و تیان: نه وه تیمه ئیمانان به خوای هاروون و مووسا هینا ﷺ فیرعه ون وتی: ئایا ئیوه ئیمانان پتی هینا پیش نه وه ی که من مؤله تان بدهم و ئیزنتان بدهم، مووسا گه و ره ماموستا که تان بوو که فیره سیحری کردن پاشان هه په شه ی لی کردن و ترساندیانی و وتی: نه بئ دهستی راست و پتی چه پتان بپر مه وه، نه بئ به سه ر نه و دارخورمایانه وه هه لتان بواسم و له خاچتان بدهم نه و کاته نه زانن سزای کاممان سه ختره و به رده و امتره و نه مین ته وه ﷺ جادوو گه ره کان که موسلمان بوون و تیان:

ئیمه ئه وهی که بۆمان هاتوو له به لگهی روون و ئاشکراو به قین و هیدایهت و موعجزه له لایه ن مووساوه عَلَيْهِ السَّلَام نایگوژینه وه به وهی تو، هه رگیز ده سته ردار ی نابین و تو هه لئا بژیرین سویند بیت به خوای دروستکارمان، یا خود ئه و خوایهش که ئیمه ی دروست کردوو به باوه پمان به و هه یه چیت له ده ست دیت بیکه، تو ته نها ئه توانی له دونیادا سزامان بده ی ئه وی تر به ده ست خوای گه وره یه و ئیمه ی ش مه به ستمان قیامه ته نه ک دونیا ﷺ ئیمه ئیمانمان به په روه ردگاری خو مان هی نا تا خوای گه وره له تاوانه کانی پی شترمان خو ش ب ن له کوفرو سیحر ئه و سیحرانه ی پی شتر که تو به زو ر پیمانت کردوو تا خوای گه وره لی مان خو ش بی به تایبه تی ئه وه ی که رووبه پرووی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام بووینه وه، خوای گه وره بو ئیمه با شتره له تو، پاداشتی شی ئه مینته وه و به رده و امتره له وه ی تو ﷺ به دلنایبی هه ر که سی ک بگات به خوای گه وره به تاوانه وه ئه وه ئه چیت ئاگری دوزه خه وه که له وی نه مردن هه یه که به ریت و پر زگاری بیت، نه ژیا نی ش هه یه که ژیا نی کی خو ش بیت به لکو زیندوو وه هه مووی سزایه ﷺ به لام هه ر که سی ک بگات به خوای گه وره به باوه ردا ری و کرده وه ی چا کی ئه نجام دا بیت ئه مانه پله به رزه کانی به هه شتیان بو هه یه ﷺ به هه شتیک که بو هه می شه ییه و ئه مینته وه که ئا و به ژیر خانوو و دارو ماله کاند ا تی ئه په ریت به نه مری و بو هه می شه یی له وی ئه میننه وه، ئه مه ش پاداشتی که سی که که خو ی له کوفرو تاوان پاک بکاته وه و بو لای خوای گه وره بگه رپته وه و به تاک و ته نها خوای گه وره به رستیت ﷺ.

سوجه بردنیان سه ری فیرعه ونی شو ر کرد، چیت فیرعه ون نه ی توانی دان به خویدا بگری ت، وتی: ئه مه فیله کردو وتانه بو به رز کردنه وه ی ئا برووی خو ی و ئه وانه ی له گه لیدان، ئینجا گه راپه وه کو شکه که ی و بریا ری کو شتی و له سی داره دان و به خا چ هه لواسین، سزای پینج ئه ستیره ی بو دانان قاچ و ده ستی راست و چه پیان ده بریت و هه لیان ده واسیت به په لک و قه دی دارخورمادا، به لام هیچ کاریگه ری نه بوو بو ساحیره تو به کاره کان و ئه وان بریا ری شه هید بوونی خو یان دا وه و کاریگه ری ترس و تو قان دنی فیرعه ون له سه ریان ئه رزشی (نرخ) نییه و چاوه رپوانی به هه شتی خوای په روه ردگارن.

پاشان فیرعه ون شکست له دوای شکست ده یخوارد، هه رجاریک پلانی داده نا بو له نا و بردنی مووسا و هاروون، خوای گه وره دیارده یه کی سرووشتی ده نارد که سه رقالی ده کردن به و دیار دانه وه، له وانه نه بوونی به رو بووم له کاتی کدا خا کی میسر زو ر پر بیت و به ره که ت و پر فه ر بووه، فیرعه ون و داروده سه ته که ی دا وایان کرد له مووسا ئه گه ر پیغه مبه ری فه رموو به رو بوومه کا ئمان بو چاره سه ر بکه، هه زه ته ی مووسا ش دو عای کرد به رو بوومی خه لکی به گشتی پر پیت و به ره که ت بوو، به لام فیرعه ون هه ر ملی نه دا، پاشان خوای گه وره باو بو ران و طوفانیان

مهمله که تی سیانزه هم: گهلی ئیسرائیل

بۆ ده ئیریت جاریکی تر دینه وه بۆلای مووسا و داوای لیده کهن ته گهر بتوانیت تهو طوفانه بوه ستینیت تهوا گهلی ئیسرائیلی ته داتی که له ولاتی میسر برۆن، مووسا عَلَيْهِ السَّلَام دیسان دوعا و نزا له خوای پهروهردگار ده کات که طوفانه که بوه ستینیت خوای گه وه طوفان ده وه ستینیت. جاریکی تر پلان داده ئیته وه فیرعه ون بۆ له ناو بردنی مووسا و هاروونی برای خوای گه وه تهو ولاته پر ده کات له کولله، ته نانه ت ماله کانیشیان کولله ده یگریته وه به روو بوومیان له ناو ده چیت، ته م جار ه ش دینه وه بۆلای مووسا و داروده سته ی فیرعه ون و خودی فیرعه ون داوای لی ده کهن که نزا و دوعا بکات تهو کولله و نه هاهمه تییه یان له سهر هه لبریت.

فیرعه ون ملهو پترین کهس بووه ته م هه موو موعجیزه یی بینی، به لام دیسان که وته وه پلاندانان بۆ کوشتنی مووسا و گهلی ئیسرائیل، خوای موته عال ته مجاره ماله کانی پرکردن له رشک و ته سپی، ته نانه ت پروواری نیلش پاکی نه ته کرده وه، ته مجاره ش ناچار فیرعه ون هاته وه لای مووسا عَلَيْهِ السَّلَام و داوای لیکرد که به لای ته سپی یان له سهر هه لبریت، مووسا هه لسا به دوعا و پارانه وه خوای گه وه له سهری هه لده گرتن. فیرعه ون بۆ ساتیکیش بیرى له په شیمانی نه ده کرده وه، به لکو هه رجاره که به لا و موصیه تیکیان له سهر لاده چوو هه موو شتیکی بیرده چوو وه، دیسان پلانی کوشتنی مووسا و هاروونی برای داده پرژیت، خوای گه وه مال و قاپ و قاچاخی پر کردن له بۆق، ته نانه ت جیگاوبان و شوینی خهوتیان پر بوو له بۆق و هه رسانی کردبوون، ته مجاره ش به سه رشویری فیرعه ون داوای کرد له هه زه ته ی مووسا که تهو بۆقانه له سهر یان لابه ریت، تهوا گهلی ئیسرائیلیان پیده به خشیت.

هه زه ته ی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام هه لده سیت به پارانه وه دوعای کرد له خوای موته عال که ته م به لابه یان له سهر لابه ریت، خوای گه وه ئاو خواردن و خۆراک و جلوه برگ و مالیان ده کات به خوین، هه رچی ده خوون و ده خوئنه وه له ناو ده میاندا ده بیته خوین پروواری نیل و چه مه کانی هه مووی هه ر ده بیته خوین!

ته م جار ه ش به سه رشویری و ناچار ی دیته لای مووسا و داوای لیده کات که ته م خوینه یان له سهر لابه ریت، هه زه ته ی مووسا داوا له خوای گه وه ده کات که تهو خوینه یان له سهر لابه ریت، خوای گه وه له سهر یان لاده بات و فه رمان به هه زه ته ی مووسا ده کات که گهلی ئیسرائیل ناگادار بکاته وه له گه ل خویندا بیانبات و چاوه پروانی فه رمانی فیرعه ون نه بیت.

گومانی تیدانییه که گه لیکی ئاوا زۆر له شهو و پرۆژیکدا ریکناخریت بۆ ده رچوون لهو ولاته، بۆیه ته مه ش کاری ده ویت، مووسا هه لسا به دارشینی پلانیکی بۆ ده رچوونی گهلی ئیسرائیل.

خۆ ئاماده کردن بو ده رچوون و خنکانی فیرعهون

له دواى ئه و پروداوانه پروياندا و زياتر قیبطیه کان بى دین تر و رقی ئه ستور تر ده بوون به رانبهر به مووسا و هاروون و گهلى ئیسرائیل به گشتی وا هه موو ساحیره کان موسلمان بوون، ئه و هه موو موعجیزه یه ی مووسایان به چاوى خویان بینى، تا ئه م ساته وه خته ش داروده سته ی فیرعهون و خودی فیرعهون له دارشتنى پلاندان بو نه هیشتنى به نى ئیسرائیل، خواى گه وره ده فهرمویت: ﴿وَقَالَ أَمْلَأْ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ قَالَ سَنْقِيلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ﴾ ٢٥٠ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ٢٥١ قَالُوا أَوِذْنَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ٢٥٢ الأعراف

واته: ده سه لاتدارو گه وره کان له قهومی فیرعهون وتیان: ئه ی فیرعهون ئایا تو واز له مووسا و قهومه که ی دینی تا ئاشووب و ئازاوه بگێرن له سه ر زه ویدا واز له خۆت و په رستنت بێنیت، یان واز له خۆت و خوایه که شت بێنیت، که ئه لێن: فیرعهونیش خواى هه بووه بتى هه بووه په رستوو یه تی، یان خۆرى په رستووه، یان ملوانکه ی له ملدا بووه کړنوشى بو بردووه. فیرعهون وتی: کورانیان ئه کوژین و ئافره تانیان ئه هیلینه وه بو خزمه تکاری و تیمه به سه ر ئه واند زال و بالاده ستین ٢٥٣ مووسا عَلَيْهِ السَّلَام به قهومه که ی فهرموو ئیوه پشت به خواى گه وره به ستن و ئارام بگرن، به دلنایای زه وى مو لکی خواى گه وره یه و خواى گه وره به ویستی خۆی که سانیک له به نده کانى خۆی ئه کات به میراتگری، که ئه مه موژده بوو له مووسا و قهومه که ی، سه ره نجام هه ر بو ئه و که سانه یه که ته قواى خواى گه وره ئه که ن ٢٥٤ وتیان: ئه ی مووسا (علیه السلام) پێش ئه وه ی که تو بێی تیمه هه ر له لایه ن فیرعهونه وه ئازار ئه دراین و کورانه مان ئه کوژرا، دواى ئه وه ی که تو ش هاتوو یته وه دیسان ئه وه تا ئیستا فیرعهون ئازارمان ئه دات و ئه مانکوژیت، مووسا فهرمووی: به لکو خواى گه وره دوژمنه که تان له ناو بدات که فیرعهونه و ئیوه بکات به جێنشین له سه ر زه ویدا تا خواى گه وره ته ماشا بکات ئیوه چ کارو کرده وه یه ک ئه که ن، ئایا وه کو فیرعهون و قهومه که ی زالم و سته مکار ئه بن یاخود عیباده تی خواى گه وره ئه که ن و خواى گه وره له خۆتان پازی ئه که ن، واته که خوا نیعمه تی پێ به خشین و پرگاری کردن سوپاسگوزاری بن ٢٥٥

له دواى ئه وه ی راوێژکارانی فیرعهون له دواى چپاندنیان به گوێی فیرعهون دا و هاندانی بوکاری خراپه، بریاریاندا که پیاوه کان بکوژن و ژنه کانیا بکه نه کوپله و که نیه ک به بیانوی ئه وه ی دینه که یان گوپیوه کاری فه سادی و گه نده لى ئه نجام ئه دهن له سه رزه ویدا، ئه م بریاره

پیده چیت له ئه نجامی ئه و مه فره زه بچوو کانه وه بوو پیت که مووسا دروستی کرد بوون بۆ پاراستنی خه لکه که ی گه لی ئیسرائیل، چونکه داروده سته ی فیرعه ون خو یان به به هیتتر ده زانن له وان.

بۆیه هه زره تی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام هیچ چاره و ده سه لاتیک ی نه ما بۆیه ناچار بوو به وه که پیتان بلیت ئارام بگرن خوای گه و ره ده رگای په حمه ت له که س داناخات و کۆتایی ده سه لات ی سه ر ئه م زه ویه بۆ خواناسان و خو پارێزانه.

هیواری سییه می گه لی ئیسرائیل به رانه بر مووسا قسه ده کات و ده لیت هه مووی خه تای تۆیه، به له دایک بوونت به هۆکاری تۆ ئازار ئه دراین، هه ر به گه رانه وه ت له مه دیه نه به هۆکاری تۆ دووباره ئازار ده درین، ئه م شیه قسه کردنه راسته ناره حه تی گه له که ی پتیه دیاره، به لام هه زره تی مووسا داوای هیچ شتیکی نه کردووه بۆ خو ی و بنه ماله که ی پیت له دایک بوونی مووسا ئه وان هه موو کۆیه کرابوون، به هه رحال کاریک ی زۆر نه شیوا بوو، ئه نجامی اندا به رانه بر مووسا، مووساش وه کو سه رکرده یه کی لی هاتوو موژده ی دان ی که پیده چیت به م نزیکانه دوژمنه که تان له ناو بچیت، ئیه برۆنه جیگای له سه ر زه ویدا بینه خاوه ن ده سه لات.

له کاتیکدا مووسا ده یوانی وه لامیان بداته وه، به پتیه وانه وه که به هۆکاری گه لی ئیسرائیل له مال و که سوکاری دوور خراوه ته وه، هه ر به هۆکاری پشتگیری له هۆزه که ی ۱۰ سال ده ره به ده ر بوو، وا هاتۆته وه پووبه رووی فیرعه ون

بۆته وه که هیچ که س له به نی ئیسرائیل ئه و توانا و جورته ته ی نه بووه، به لام وازی له م قسانه نه هیتا و مژده ی سه رکه وتنی دان ی، پاشان دوعا و نزا و پارانه وه ی واز لی نه هیتا و فره مووی:

﴿وَقَالَ مُوسَى يَقَوْمُ إِن كُنْتُمْ ءَامِنْتُمْ بِاللّٰهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ ﴿١٠٠﴾ فَقَالُوا عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٠١﴾ وَنَحْنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾﴾ یونس

واته: مووسا عَلَيْهِ السَّلَام فره مووی: ئه ی قهومی خو م ئه گه ر ئیه ئیمانان به خوای گه و ره هیتاوه ته نها پشت به خوای گه و ره بیه ستن و ته وه کول بکه نه سه ر خوای گه و ره و کاره کانتان به خوای گه و ره بسپرن ئه گه ر ئیه مو سلمان خوای گه و ره تان به سه ﷺ ئه وانیش مو سلمانان وتیان: ته نها پشتمان به خوای گه و ره به ست و کاری خو مان به خوای گه و ره سپارد، خوا به مه مانکه به فیتنه بۆ سه تهمکاران و ئه وان زال مه که به سه رماندا که تووشی فیتنه مان بکه ن و له دینه که مان پاشگه زمان بکه نه وه به سزادمان و ابزانن ئه وان له سه ر حه قن و تیمه له سه ر باتلین بۆیه زال

بوونه به سه رماندا، یاخود خۆت سزامان مه ده وایزانن ئه وان له سه ر حه قن و ئیمه له سه ر باتلین بویه تۆ سزات داوین^{۵۵} به په حمه تی خۆت پرزگارمان بکه له م که سه کافرانه^{۵۶}.

داروده سه ته ی فیرعه ون زۆر خراپه کار بوون له وانه قاروون و هامان، هه رچه نده قاروون له به نی ئیسرائیل بوو، چونکه له سه رده می هه زره تی یوسف عَلَيْهِ السَّلَام ده بوو وه زیریک له به نی ئیسرائیل بیت، جا فیرعه ونیش وه کو پیشه ی حکومه ته کانی ئه مپرو پۆستی وه زاره تی مال و سامانی دابوو قاروون، خۆی که سیکی گهنده ل و خراپه کار بوو، ته نانه ت له به ر پله و پۆستی وه زاره تی ئابوو فیرعه ون دژی که له که ی خۆی بوو، لامان سه یر نه بیت زۆرن له م جوهره که سانه له کوون و نوێ دا.

مووسا عَلَيْهِ السَّلَام ته نها بۆ خودی فیرعه ون نه تیردرا بوو، به لکو بۆ فیرعه ون و هامان و قاروونیش، ئه وانیش ده سه لاتدار بوون، خوای گه وره ده فه رمویت:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۖ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَمَّانَ وَقَرُونَ فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَابٌ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۖ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ ۚ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ۖ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ۖ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَنَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ ۖ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ ۖ يَقُولُ لَكُمْ أَلْتُمُوكَ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنَ بَاسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّسَادِ ۖ﴾^{۵۷}
غافر

واته: به دنیایی ئیمه به کومه لیک موعجیزه و به لگه ی پروون و ئاشکراوه مووسامان علیه السلام نارد^{۵۸} بۆ لای فیرعه ون و (هامان) که وه زیری فیرعه ون بوو، بۆ لای (قارون) که ده وله مه ندرتین که سی سه رده می خۆی بوو، ئاموژای مووسا علیه السلام بوو ئه مان وتیان: مووسا (علیه السلام) جادووگه ره و زۆر درۆزنه^{۵۹} کاتیک که حه قی بۆ هیتان له لایه ن ئیمه وه ئه وه هه موو موعجیزه یه ی که به چاوی خوێان بینیان وتیان: ئه وانه ی که ئیمانیا ن هیتاوه له گه ل مووسادا کوپه کانیان بکوژن ئافره تانیان به ئیلنه وه بۆ خزمه تکاری، نه خشه و پیلانی کافران ته نها له گو مپرای و وێلی و تیاچووندا یه^{۶۰} فیرعه ون وتی: وازم لێ بیتن و لیمگه پێن با مووسا عَلَيْهِ السَّلَام بکوژم و

ئهویش با بانگی پهروهردگاری بکات ئه گهر راست ئه کات با خوا به که ی بیت من بییا کم و گوئی ناده م و به لاهمه و ئاساییه، من له وه ئه ترسیم که مووسا عَلَيْهِ السَّلَام ئایینی ئیوه بگووێ یا خود له سه ر رووی زه ویدا ئاشووب و گهنده لی بلاو بکاته وه و ناکوکی بنیته وه عَلَيْهِ السَّلَام.

وا داروده سه که ی ناساند پیمان خوای پهروهردگار پلانه که شیان دیاره، به لām له ناودار و دهسته ی فیرعه ون دا که سیک ئیماندار که کار بو مووسا ده کات لانی که م زو لم و زو رداریان بیرده خاته وه، رق ئه ستووریان هیمن ده کاته وه له به رانه ر مووسادا، زو ر به ساده یی پیمان ده لیت که سیک ده کوژن که ده لیت خوای من (الله سبحانه و تعالی) یه واتا له سه ر ئه م وشه یه ئه ی کوا ئازادی پاده رپرین؟ کوا مافی مرو ف؟ ئه وانه ی که زو ر باسی مافی مرو ف و ئازادی ده که ن دلیا بن ئه وه زو ر فیرعه و نیانه بیرده کاته وه ده شیت ئازادی بو به ره لایی زو ر بیت و په ره بسیتیت، به لām ئازادی بو خواناسی نییه، چونکه پروژه ی فیرعه ونه کان ده خاته مه ترسی.

هه ر بۆیه ئه و که سه بیریان ده خاته وه که ده سه لاتی فیرعه ون به هیز و به توانا و حوکمرانه و خاوه نی ولاتی میسه ر، له نتوان ته رغیب و ته رهیب دا، وته که ی خو ی خسته به رده م فیرعه ون. هه رچه نده هه لوستی ئه وانی لاواز کرد و فیرعه ون وته که ی پ خۆش نه بوو، وه کو هه موو سه رکرده یه کی ئه مرو که هاوشیوه ی فیرعه ونه وتی: ئه وه ی من فه رمانی پ ده که م و دیدو بو چوونی منه، ئه وه با شترین رینگا و پینگه یشتوترین و رینمونیتترین بو چوون و رینگابه.

ههروه کو چو ن له ئیستادا سه رو ک هه رچی وت له ولاتاندا ئیتر ئه وه وته ی هه موو گه له، پتویست ناکات گه ل بیربکاته وه، زه عیم و سه رو ک بیرمان بو ده که نه وه.

ئینجا فیرعه ون ده ستی کرد به وتاردان بو گه لی قیبطیه کان، به وه پهری لووتبه رزی و خو به زلزان، خوای گه وه ده فه رمویت: ﴿نَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَبْقَوْمُ آلَيْسَ لِي مَلِكٌ مِّسْرَ وَهَٰذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ ۱۰۱ ﴿أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مِثِّي وَلَا يَكَادُ يُبِينُ﴾ ۱۰۲ ﴿فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقَرَّرِينَ﴾ ۱۰۳ ﴿فَاسْتَحَفَّ قَوْمُهُ فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَٰسِقِينَ﴾ ۱۰۴ ﴿فَلَمَّا ءَاسَفُونَا اٰنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ اٰجْمَعِينَ﴾ ۱۰۵ ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَٰفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ﴾ ۱۰۶ الزخرف

واته: فیرعه ون له ناو قه ومه کهیدا بانگی کرد وتی: ئه ی قه ومی خو م ئایا مولکی میسه ر هه مووی هی من نییه؟ ئه م رووبارانه ی (نیل) یش له ژیر کو شک و ته لارو ده سه لاتی مندا ئه روات، ئایا نابیین که بزنان من چه ند به هیزم و مووسا عَلَيْهِ السَّلَام چه ند لاوازو بیده سه لاته بو شوینی ئه که ون عَلَيْهِ السَّلَام به لکو من با شترم له م که سه بپریزو سووک و بترخه، نزیکیشه له قسه ی تن

نه گه‌ی ۵۴ و تی: باشه نه گهر پیغه مبه‌ری خواجه و که سیکی گه‌وره یه بوچی نه‌پرازی‌ندراوه ته‌وه به خشل و ئالتوون؟ یان بوچی فریشته‌کان له‌گه‌لیدا نایه‌ن پیکه‌وه و شایه‌تی بو بدن نه‌گهر راست‌گۆیه؟ با به چاوی خۆمان بیبینین، به‌مه گومانی بو خه‌لکی دروست نه‌کرد ۵۵. بۆیه ئه‌م سووکایه‌تی به‌عه‌قلی قه‌ومه‌که‌ی کردو نه‌وانیش گوێپرایه‌لیان کرد به‌دنیایی ئه‌وان قه‌وم‌پیک بوون له‌گوێپرایه‌لی خوا ده‌رچوو بوون و فاسق بوون ۵۶. خوای گه‌وره نه‌فه‌رموو: کاتیک ئه‌وان ئیمه‌یان تووپه کرد نه‌وپه‌ری تووپه بوون به‌هۆی کوفرو شهریک دانان و وه‌لام نه‌دانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر مووسا علیه‌السلام تۆله‌مان لێ سه‌ندن، فیرعه‌ون و شوئیکه‌وتووانی هه‌موویاغان له‌ناو ده‌ریاکه‌دا نوقم کرد ۵۷. کردمان به‌پیشینه‌و په‌ندو عیبه‌ت بو کافرانی دواي خۆیان تا په‌ندو عیبه‌ت وه‌ربگرن و کوفر نه‌که‌ن و وه‌لامی پیغه‌مبه‌ران بده‌نه‌وه ۵۸.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئیت: ﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَّاهُ الْكُفْرَى ۖ فَكَذَّبَ وَعَصَى ۖ ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَى ۖ فَحَشَرَ فَنَادَى ۖ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ۖ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَى﴾ النازعات

واته: مووسا علیه‌السلام موعجیزه هه‌ره گه‌وره‌که‌ی نیشاندا بو ئه‌وه‌ی که ئیمان بیتی و موسلمان بێ، مه‌به‌ست له‌موعجیزه‌که‌ گۆچانه‌که‌ی بووه، یاخود که ده‌ستی ده‌رکردایه سپی ئه‌بوو ده‌دره‌وشایه‌وه، یاخود حوجه‌و به‌لگه‌ی بو هینایه‌وه بو ئه‌وه‌ی که موسلمان بیت ۵۹ به‌لام فیرعه‌ون له‌جیات ی ئه‌وه‌ی ئه‌و حه‌قه به‌راست دابنێ به‌درۆی زانی، سه‌رپیچی مووسا علیه‌السلام-ی کردو هیچ سوودیکی له‌بانگه‌وازی مووسا نه‌بینی ۶۰ پاشان پشتی له‌و حه‌قه هه‌لکردو وه‌لامی نه‌دایه‌وه‌و هه‌ول و کۆششی کرد بو کۆکردنه‌وه‌ی ساحیران ۶۱. ئه‌و کاته سه‌ربازه‌کانی کۆکرده‌وه، یاخود هه‌موو ساحیران و جادووگه‌رانی کۆکرده‌وه‌و بانگی کردن: هه‌ر هه‌مووتان کۆبینه‌وه‌و ئاماده‌بن بو پروبه‌پروبوونه‌وه‌ی مووسا، خه‌لکه‌که‌یشی کۆکرده‌وه ۶۲. و تی: من په‌روه‌ردگاری هه‌ره به‌رزی ئیوهم، نه‌مزانیوه جگه له‌من په‌روه‌ردگاری خواجه‌کی ترتان هه‌بیت ۶۳. خوای گه‌وره‌ش تۆله‌ی لێ سه‌ندو له‌دونیای قیامه‌تدا کردی به‌په‌ندو عیبه‌ت بو هه‌موو سته‌مکاران و کافرانی تر ۶۴. به‌راستی ئه‌مه په‌ندو ئامۆزگارییه بو هه‌ر که‌سیک که بترسی و ترسی خوای گه‌وره‌ی له‌دندا بیت ۶۵.

مهمله که تی سیانزه هم: گلی نیسرائیل

پاشان له وتاره کهیدا پرووده کاته هامان وه زیری سهربازی ده لیت: هامان ههره و قه لایه ک یان بورجیکم بۆ دروست بکه تا بهره و ئاسمان برۆم و بزائم خوای مووسا له کوئیه، ههرچه نده درۆ ده کات!

خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمُنُ ابْنِي لِي صَرَحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿١٥﴾ أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لأَظُنُّهُ كَذِبًا ﴿١٦﴾ وَكَذَلِكَ زَيْنَ فِرْعَوْنُ سُوءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ ﴿١٧﴾ وَمَا كُنْتُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿١٨﴾﴾ غافر

واته: فیرعهون به هامانی وه زیری وت: ئهی هامان کۆشکی به رزم بۆ دروست بکه له خشتی سوره وه کراو به لکو بگه مه پێگا و ده رگا کانی ئاسمان و بیگره بهر ﴿١٥﴾ تا سه رکه وم پێگا و ده رگا کانی ئاسمان بگره به رتا خواکه ی موسی بینم له بهر ئه وه ی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام و تی: خوای من له ئاسمانه ههر چهند من گومان ئه بهم که مووسا عَلَيْهِ السَّلَام درۆزن بیت و ئاسمان هیچ خواهیه کی لئ نه بی بهم شتوازه شهیتان کوفرو کرده وه ی خرابی بۆ فیرعهون پازاند بووه وه پێگری لئ نه کرد له پێگای راستی خوای گهوره نه خشه و پیلان و فروفتلی فیرعهون هیچ شتیک نییه ته نها له زهرمه ندی و تیاچووندا نه بیت ﴿١٧﴾

له م جوړه گوتارانه ی فیرعهون دا به شیک ی سیاسیه، به شیک ی گوتاری ئایینییه، به شیک ی گوتاری چه و اشه کارییه بۆ هه لخله تاندنی گه له که ی و شوئیکه وتووانی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام، به شیک ی تری درۆ کردنه له گه ل خۆ و چوار ده وره که ی، مووسا له به رانه ر فیرعهون و بانگه وازه کهیدا، ئه ویش بانگه وازی ده کرد و گوتاری ئایینی و راستی و دروستی ده گه یاند به گوئی خه لکید، خوای گهوره ده فهرمویت:

﴿* وَيَقَوْمَ مَا لِيَ ادْعُوكُمْ إِلَى التَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ﴿١٩﴾ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴿٢٠﴾ لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٢١﴾ فَسَتَذَكَّرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفْرِضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٢﴾ فَوَقَّعَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكُرُوا وَخَاقٍ بَالٍ فِرْعَوْنَ سُوءَ الْعَذَابِ ﴿٢٣﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُرًا وَغَسِيًّا ﴿٢٤﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٢٥﴾﴾ غافر

واته: ئهی قهومی خۆم ئه وه چیه من بانگتان ئه که م بۆ پێگای پرزگاری که بریتیه له به رستنی خوای گهوره به تاک و ته نها و به راستدانان و شوئیکه وتنی پیغه مبه ره که ی، به لام ئیوه

بانگم ئە کەن بۆ ناو ئاگری دۆزەخ، بۆ شەریک دانان بۆ خوای گەورە ﴿١٥﴾ ئێوە بانگی من ئە کەن بۆ ئەوێ که کوفر بکەم بە خوای گەورەو شەریکی بۆ دابنێم بە نەزانی و بە بێ بەلگە، چونکە من هیچ زانیارییەکم نییە که خوای گەورە شەریکی هەبێت لە کاتی کدا من بانگتان ئە کەم بۆ لای خوای گەورە که خواپەکی زۆر بە عیززەت و لیخۆشبووە ﴿١٦﴾ درۆ نییەو گومانی تبادا نییەو راستی و حەقیقەت وایە ئەوێ که ئێوە منی بۆ لا بانگ ئە کەن لە بەتە کانتان لەوانە ی که جگە لە خوای گەورە ئەیانە رستی ناتوانن وەلامی بانگەوازی هیچ کەسێک بدەنەو ئە لە دنیاو ئە لە قیامەت، چەندێک خەلکی لیان بپارێتەو سوودو زیانیان بە دەست نییە، گەرانیەوێ تیمەو شوێنی گەرانیەوێمان لە پۆژی قیامەتدا هەر بۆ لای خوای گەورە یە ئەو کەسانە ییش که زیادە پەویان کردووە لە کوفرو شیرک و تاواندا ئەوانە بە دنیایی هاوێلی ئاگری دۆزەخن ﴿١٧﴾ لە داها تووویەکی نزیکیا بیر ئە کەنەو لەو قسانە ی من که پێتانی ئە لێم و ئەزانن که من چەندێک ئامۆژگاری ئێوەم کردووەو دلسۆزتان بوومەو پەشیمان دەبنەو بەلام لە کاتی کدا که پەشیمانی سوودی بۆ کەس نابێت، من کارەکانی خۆم تەنها بە خوای گەورە ئە سپێرم و خۆم تەسلیمی خوای گەورە ئە کەم بە دنیایی خوای گەورە زۆر بینایە بە بەندەکانی و هەموو شتێکیان ئە بینن ﴿١٨﴾ خوای گەورە لە دنیاو ئەم باوەرداری پاراست لەو نەخشەو پیلانە خراپانە ی که بۆیان داناو ویستیان بیکوژن، پۆژی قیامەتیش لە ئاگری دۆزەخ پاراستی و خستییه بەهەشتەو کەسوکار و شوێنکەوتووانی فیرعەو نیش تووشی خراپترین سزا بوون لە دنیاو بە نقوم بوون و لە قیامەتیشدا بە ئاگری دۆزەخ ﴿١٩﴾ هەموو بەیانیان و ئیواراتیکی فیرعەون و دارودەستەو شوێنکەوتووانی بە ئاگر سزا ئە درێن لەناو گوێرەکانیاندا کاتیکیش که پۆژی قیامەت دێت خوای گەورە ئە فەرمووێ: فیرعەون و شوێنکەوتووانی بخەنە ناو سەختترین سزاو که سزای ئاگری دۆزەخە ﴿٢٠﴾

هەروەها ئیماندارانیکی که لە گەڵ مووسادا بوون ئەوانیش دەستیان کرد بە بانگەواز لەناو گەلی ئیسرائیل دا لەتاو ئەو هەموو ناپەزایەتییه ی دەریا دەبری لە بەرانبەر حەزەرەتی مووسادا، خوای گەورە دە فەرمووێت:

﴿وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُونِ أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ يَقَوْمُ إِنَّمَا هَٰذِهِ الدُّنْيَا مَتَّعَ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٢١﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنفَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٢﴾ غَافِرٌ

مهمله که تی سیانزه هم: گه لی ئیسرائیل

واته: باوه‌پداره‌که‌ی قه‌ومی فیرعه‌ون وتی: ئه‌ی قه‌ومی خۆم شوین من بکه‌ون پێگه‌ی راست و پێگای به‌هه‌شتان نیشان ئه‌ده‌م ﴿١٠﴾ ئه‌ی قه‌ومی خۆم ئه‌م ژایانی دونیایه‌ چه‌ند پوژیکێ که‌مه‌و تیایدا پائه‌بوێرن و به‌سه‌ری ئه‌به‌ن و کو‌تایی دیت پیتی هه‌لمه‌خه‌له‌تین، به‌لام پوژی دوایی شوینی مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یه‌ که‌ کو‌تایی نایه‌ت گرنگی و بایه‌خی پێده‌ن ﴿١١﴾ هه‌ر که‌سیک له‌ دونیادا خراپه‌و تاوان بکات ئه‌وا سزا نادریته‌وه‌ ته‌نها به‌ هاوشیوه‌ی ئه‌وه‌ نه‌بیت، واته: خراپه‌ یه‌ک به‌رامبه‌ر یه‌که‌، هه‌ر که‌سیکیش کرده‌وه‌ی چاک بکات و باوه‌پدار بیت ئیت ئه‌گه‌ر نیر بێ یان مێ، ژن بێ یان پیاو به‌مه‌رجیک باوه‌پدار بێ ئه‌و که‌سانه‌ ئه‌چه‌ به‌هه‌شته‌وه‌، خوای گه‌وره‌ له‌ به‌هه‌شتدا پزق و پوژیان ئه‌دات به‌بێ ژماره‌و یه‌کجار زۆر ﴿١٢﴾

بانگه‌وازی هه‌ردوولا به‌رده‌وام بوو حه‌ق و باطل له‌دوای ئه‌وه‌ی ئه‌و هه‌موو موعجیزه‌یه‌ پرویدا له‌سه‌ر ده‌ستی مووسا ع‌ل‌یه‌الس‌لام، به‌لام فیرعه‌ون سه‌رباز و داروده‌سته‌که‌ی ملیان نه‌ئه‌دا و تووشی ئینکاری و نه‌خۆشی لووتبه‌رزی بووبوون.

له‌دوای تووشبوونی ئه‌و هه‌موو پیس و خراپه‌کارییه‌ مووسا به‌فه‌رمانی خوا پزگاری کردن، ئینجا کاتژمێری سفر دانرا بۆ ده‌رچوون له‌و ولاته‌، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت:

﴿وَلَمَّا رَفَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَمُوسَى اَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ بَلِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿١٤﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ يَأْتُهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٥﴾﴾ الأعراف

واته: کاتیک که‌ سزا که‌ پرویدا به‌سه‌ریاندا و خوای گه‌وره‌ به‌م شتانه‌ سزایان وتیان: ئه‌ی مووسا دوعا بکه‌و له‌ په‌روه‌ردگارت بپاړه‌وه‌ به‌و به‌ئینه‌ی که‌ به‌تۆی داوه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌م سزایانه‌ی خوای گه‌وره‌مان له‌سه‌ر هه‌لبگری ئه‌وه‌ ئیمه‌ ئیمانته‌ پێ دینین به‌نی ئیسرائیلیشت له‌گه‌لدا ئه‌نیرین و وازیان لێ دینین له‌گه‌لدا بێ بۆ قودس ﴿١٣﴾ کاتیک که‌ خوای گه‌وره‌ ئه‌م سزایانه‌ی له‌سه‌ریان هه‌لگرت تا کاتیک دیاڕیکراو ئه‌وان به‌ئینه‌که‌یان هه‌لوه‌شاندوه‌و به‌نی ئیسرائیلیان له‌گه‌ل مووسادا نه‌ناردو ئیمانیشان پیتی نه‌هیتا ﴿١٤﴾ کاتیک که‌ به‌ئین و په‌یمانکه‌یان شکاند تۆله‌مان لێ سه‌ندن و له‌ناو ده‌ریاکه‌ نگرۆمان کردن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌درۆزانی و بێتاگابوون لیتی ﴿١٥﴾.

به‌حه‌زهرتی مووسایان ده‌وت ساحیر، هه‌رچه‌نده‌ ناوی ساحیر له‌و سه‌رده‌مه‌دا عه‌یه‌ نه‌بوو چونکه‌ گه‌وره‌ زاناکانی میسر هه‌موو ساحیر بوون، به‌لام به‌رانبه‌ر مووسا شیوا نه‌بوو، چونکه‌ ئه‌و

پیغه مبه ره نازناوی ساحیریان له ویش دهنه که داوای لبردنی نه و ناره حه تیانه ی له سهریان بوو، وه کو کولله و خوین و نه سپی و بوق، خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٥٠﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥١﴾﴾ الزخرف

واته: وتیان: نه ی ساحیر، لیره مه به ست پتی زانایه، نه ی زانا نه ی پیغه مبه ری خوا دوعا بکه و داوا بکه له په روه ردگارت به و به لینه ی که پتی داوین نه گهر تیمه تیمان بیتین سزمان له سه ر لانه دا، نه وه تیمه تیمان هینا و ریگای هیدایه مان گرت به ر با خوای گه وره نه و سزایانه ی که ناروویه تیه سه رمان لایبدا٥٠ کاتیک که مووسا دوعای کردو له خوا پاراپه وه خوای گه وره سزای له سه ر لبردن، له وشکه سالی و نه بوونی و بی پیت و به ره که تی و نارونی زریان و نه سپی و بوق و خوین، به لام نه وان به لین و په یمانیا ن هه لوه شانده وه و گه رانه وه بو سه ر کوفرو شه ریک دانان بو خوای گه وره٥١.

مووسا بریاری دهرچوونی دا له و ولاته دا له گه ل گه لی ئیسرائیل، هه موو به شه ودا دهرچوون به ره و دولیک که ناسراوه به (وادی النخيل) له وپوه هیژ و سه ربازی فیرعه ون که وتنه شوینیا ن و خوای گه وره دهریای سووری بو کرد به دوو به ش و پیتدا تیه ر بیت و فیرعه ون و سه ربازه کانی شوینیا ن که وتن و هه موو له ناوچوون.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّقْتَرَى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٥٢﴾ وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُ عِبَادِي مِنْ عِندِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَتَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْنَمُنْ عَلَى الظِّمَنِ فَأَجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطْلُعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٥٤﴾ وَأَسْتَكْبِرُ هُوَ وَجُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٥٥﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَاظْطَرَّ كَيْفَ كَانَ عَقِيبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٥٦﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى التَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُنْصَرُونَ ﴿٥٧﴾ وَأَتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٥٨﴾﴾ القصص

واته: کاتیک که مووسا علیه السلام نه و موعجیزه ئاشکراو پرونانه ی بو فیرعه ون و ده سه لاتدارانی برد، نه وان وتیان: نه مه هیچ شتیک نییه ته نها جادوویه که و هه لبه ستراوه و خوت داتهیناوه، تیمه له باوک و بابیرانی پتشیمنان شتیک و امان نه بیستوه که سیک ئاوا بیت و بانگه شه ی

پێغه مبه رایه تی بکات و بلێت به تاک و ته نه ها خوا بپه رستن و شه ریکی بۆ دامه نین ﴿١٠﴾ موسا
 عَلَيْهِ السَّلَام فهرمووی: په روه ردگارم زاناتره به و که سه ی که هیدایه تی هیناوه له لایه ن خوا ی گه و ره وه
 سه ره نجام و سه رکه وتن بۆ کۆ ده بیّت به دنیای ی خوا ی گه و ره که سانی سه ته مکارو ها و به ش
 بریار ده ر سه رنا خات ﴿١١﴾ فیرعه ون وتی: ئه ی پیا و ما قو و لّان و خانه دانان من نه مزانیوه ئیوه جگه
 له من خوا یه کی تر تان هه بیّت، ئه ی هامان (که وه زیرو راویژکاری بوو) ئاگر له و قوره به رده و
 قورم بۆ سوور که وه، واته: خشتی سووره وه کراوم بۆ دروست بکه کۆشکیکی به رزم بۆ دروست
 بکه بۆ ئه وه ی بچمه سه ر کۆشکه که تا سه رکه وم بۆ لای خوا یه که ی موسا عَلَيْهِ السَّلَام که ده لێت
 خوا یه که ی من له ئاسمانه هه ر چه نده من گومان ئه به م که موسا عَلَيْهِ السَّلَام درۆ بکات و ه یچ
 خوا ی نه بیّت ﴿١٢﴾ فیرعه ون و سه ربازانی به ناحق خو یان به گه و ره زانی له سه ر پرووی زه ویدا له
 میسر، گومانی وایان ئه برد که بۆ لای ئیمه ناگه رینه وه و زیندوو بوونه وه نییه ﴿١٣﴾ فیرعه ون و
 سه ربازه کانیمان برده وه فریمان دانه ناو ده ریا که وه و نو قمان کردن، تۆ ته ماشا بکه و بزانه
 سه ره نجامی سه ته مکاران چۆن ئه بن ﴿١٤﴾ ئه وا غمان کرده پێشه و بۆ شوینکه وتو وانیان، به لّام بانگی
 خه لکیان ئه کرد بۆ ئاگرو پێشه وای خراپ بوون له پوژی قیامه تیش که س نییه سه ریان بخات و
 له سزای خوا ی گه و ره بیان پارێزیت ﴿١٥﴾ له دونیا ییدا له عه قمان لێ کردن و له په حمه تی خو مان
 ده رمان کردن له پوژی قیامه تیشدا دیسانه وه ده رکراو ئه بن له په حمه تی خوا، یا خود بو غزی ترا و
 ئه بن له لایه ن خوا ی گه و ره وه، یا خود له ناو ئاگر دا شیوه یان ئه شیوینین به سو و تاندن ﴿١٦﴾

کۆتایی سه رده می فیرعه ون و سه ره تایه کی نو ی بۆ گه لی ئیسرائیل

له دوا ی ئه وه ی موسا و هاروون چه ند مالێکیان جیا کرده وه بۆ کۆبوونه وه و پو یشتنی
 خه لکی ئیسرائیل له ولّاتی میسر دا و پێشتر هه ندیک مال یان هه بوو که به ندایه تی و خوا په رستیان
 تیدا ده کرد، خوا ی گه و ره ده فهرمو یّت:

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
 وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿١٧﴾ یونس

واته: خوا ی گه و ره وه حی بۆ موسا و هاروونی برای نارد له میسر بۆ قه ومه که ی خو تان مال
 دروست بکه ن و ماله کانتان بکه ن به مزگه وت و پرووی بکه ن له قیبله که (بیت المقدس) بووه،
 یا خود وتراوه: که عبه ی پیرۆز بووه، چونکه له فیرعه ون ده ترسان فه رمانیان پێکرا له ماله کان یان
 نو یژ و عیباده تی خوا ی گه و ره بکه ن، یان کاتیک که به لّاو سزایان سه خت بوو فه رمانیان پێ کرا

به نوڙ کردن چونکه دلنه واییه و هۆکاره بۆ لابرندی به لآو غهم و خهفته، نوڙه کانتان بکه و موژده بده به باوهرداران به پاداشتی زۆرو سه رکهوتنی نزیک ﴿٥٧﴾

ئینجا مووسا عَلَيْهِ السَّلَام دوعای کۆتاجاری کرد له فیرعهون دارو دهسته که ی که له وه پیری ئازار و نه شه که نهجهدانی مووسا و گه له کهیدا نه دوعایه ی لیکردن، خوی گه و ره له سه ر زمانی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام ده فهرمویت:

﴿وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٥٨﴾ قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَا سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾﴾ یونس

واته: کاتیک که فیرعهون و دهسه لاتدارانی حه قیان وه رنه گرت و به رده وام بوون له سه ر کوفرو سته م و تاوان مووسا عَلَيْهِ السَّلَام دوعای لیکردن و فهرمووی: ئه ی په روه ردار تۆ جوانی و مالی دونیات به فیرعهون و دهسه لاتدارانی به خشیوو له هه موو شتیک که به هو ی ئه م جوانی و ماله وه له ژیا نی دونیادا خه لکیان ئاوا گومرا کردوو وه له ریکای راستی تۆ خه لکیان لاداوه و زآل بوونه به سه ر خه لکید، یا خود خه لکی پییان ده خه له تیت واده زانن تۆ خوشت دهوین بو یه دونیات پێ به خشیوون خوا به مالیان له ناو بده دلیان توند بکه و مۆری لیبه که حه ق وه رنه گریت و بۆ ئیمان نه کریته وه و ئیمان نه هینن تا سزای به تیش و ئازاری تۆ نه بینن که نه و کاته یش ئیمان سوودی نییه ﴿٥٨﴾ خوی گه و ره فهرمووی: ئه ی مووسا و هاروون نه وه دوعای هه ردووکتانم قه بوول کرد، که مووسا دوعای نه کردو هاروون ئامینی نه کرد، ئیوه دامه زرا و بن له سه ر دین و شوین ریکه و ریکازی نه و که سه نه زان و نه فامانه مه که ون ﴿٥٩﴾

لیره وه پرۆسه ی له ناوچوو نه که ی فیرعهون کۆتایی دهسه لاتی دیت خوی موته عال ده فهرمویت:

﴿* وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِلَيْكَ مُتَّبِعُونَ ﴿٦٠﴾ فَأَرْسَلْنَا فِي الْمَدَائِنِ خَشِيرِينَ ﴿٦١﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٦٢﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَاطُونَ ﴿٦٣﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ خَدِيرُونَ ﴿٦٤﴾ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٦٥﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٦٦﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٦٧﴾ فَأَتْبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦٨﴾ فَلَمَّا تَرَاءَا الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمَذْكُورُونَ ﴿٦٩﴾ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٧٠﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَضْرِبْ يَعْصَاكَ الْبَحْرُ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٧١﴾ وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ الْآخِرِينَ ﴿٧٢﴾ وَأَنْجَيْنَا

مُوسَىٰ وَمَنْ مَّعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٧﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩﴾ الشعراء

واته: خوای گه وره وه حی بۆ موسا عَیْسَى نارد که به شهو بهنی ئیسرائیلی بهنده کانی من ده ربکه له میسر چونکه فیرعهون و سهربازه کانی شویتنان ئه کهون، ئه ویش به شهو به نهینی ده ری کردن ﴿١٦﴾ فیرعهون که بینی بهنی ئیسرائیل پۆیشتوون و نه ماون توره بوو به ناو شاره کاندای خه لکی ناردو شوینکه وتووای و سهربازه کانی خۆی ههر هه مووی کۆ کردهوه ﴿١٧﴾ به دنیایی ئه مانه که ساتیکی نزم و بپریزو که من ﴿١٨﴾ ئه مانه هه میسه ئیمه دل تهنگ و توره ئه کهن و خه فه تمان ئه ده نی ﴿١٩﴾ ئیمه له و په ری ئاماده باشیداین بۆ شوین که وتنی بهنی ئیسرائیل و له ناو بردنیان ﴿٢٠﴾ خوای گه وره ئه فه رموو: فیرعهون و سهربازه کانیمان ده رکرد له شوینیکدا که باخ و بیستان و کانی و پروبارو سهرچاوهی ئاویان هه بوو ﴿٢١﴾ که نزو ئالتوون و خشلیان هه بوو، شوین و کۆشکی چاکیان هه بوو ﴿٢٢﴾ بهو شیوازه بهنی ئیسرائیلمان کرد به میراتگریان ئه وانمان له ناو بردو بهنی ئیسرائیل چوونه شوینیان ﴿٢٣﴾ له کاتی به ره بهیان و پۆژه لاتندا فیرعهون و وه زیرو ده سه لاتداران و سهربازانی هه موویان شوینی موسا و موسلمانان که وتن ﴿٢٤﴾ کاتیک که هه ردوو کۆمه له که پرو به پرووی به کتر بوونه وهو به کتریان لی ده رکهوت و به کتریان بینی هاوه لانی موسا عَیْسَى وتیان: ئه ی موسا عَیْسَى ئه وه فیرعهون پیمان گه یشت و پيشمان ئاوه که بهو دواشمان فیرعهون و سهربازه کانیتی ﴿٢٥﴾ موسا عَیْسَى فه رموو: نه خیر ئه وان به ئیمه ناگه ن به دنیایی من پهروه ردگارم له که لدا به زانیاری و بیستن و بینین و توانا ده سه لاتی، ئه و سه رمان ئه خات و پینماییمان ئه کات و پرزگاریان ئه کات ﴿٢٦﴾ خوای گه وره ئه فه رموو: وه حیمان بۆ موسا عَیْسَى نارد بهو گوچانه ی به ده سته وه به بیده به ده ریا که دا ده ریا که له ت بوو، بوو به زه ویه کی وشک به ئیزنی خوای گه وره ئاوه که به رز بووه وهو ههر شه پۆلیکی وه کو پارچه شاخیکی گه وره له ئاسمان پاوه ستا و بوو به دوانزه پێگا، له بهر ئه وه ی دوانزه هۆز بوون بۆ ئه وه ی ههر هۆزیک به ئیسراحت به پنه وه، نیوانی ئاوه که یش خوای گه وره بای ناردو وشکی کردو به ناو وشکانیدا تی ئه په رین، تاق و که لینی له نیوان ئاوه کاندای کردهوه تا له به کتری دیار بن و دنیا بن هه موویان پرزگاریان بووه ﴿٢٧﴾ ئاله ویدا فیرعهون و سهربازه کانیمان نزیک کردهوه له ده ریا که تا چوونه ناو ده ریا که وه ئه وانیش به دوا باندای پۆیشتن ﴿٢٨﴾ موسا و ئه وانه ی له که لاندای بوون هه موومان پرزگار کردن و له ده ریا که په رینه وه ﴿٢٩﴾ پاشان فیرعهون و سهربازو وه زیرو ده ست و پیوه ندیمان

هه مووی له ناو ئاوه که دا غه رق کردو که سیان پرزگاریان نه بوو ﴿٦٦﴾ که ئه مه به راستی نایهت و موعجیزه یه کی گه وره یه و تواناو ده سه لاتی خوای گه وره ده رنه خات به لام زۆر به یان ئیمانیان نه هینا ته نها که مکیان نه بی ﴿٦٧﴾ په روه ردگاری تو به راستی زۆر بالاده ست و به عیززه ته، زۆر به پرهم و به زه ییه بو باوه پداران ﴿٦٨﴾.

خوای گه وره فه رمانی کرد به چه زره تی مووسا که به شه ودا گه له که ی هه مووی بخاته پئی، ده بیته ئه وه ش بزنان که فیرعه ون شویتان ده که ویت دپاره خوای گه وره ئیراده و ویستی وایه که فیرعه ون شویتان بکه ویت. پلانه که ی مووسا عَیْیَاسَکُمْ وابوو که به ناوی جه ژنیکه وه هه موو گه له که ی برده ده روه به شه ودا، گه لی ئیسرائیل زۆر بوون له نیوان هاتنی گه لی ئیسرائیل له گه ل یه عقوب دا عَیْیَاسَکُمْ تا چه زره تی مووسا عَیْیَاسَکُمْ (٤٠٠) سال نیوانیان بووه، زانایانی ته فسیر ئه مه یان باسکردووه ئین که ئیر گواستویه تیه وه، له جیگایه کی ترده ده لیت نیوانی هاتنی گه لی ئیسرائیل له گه ل ئیسرائیل دا که مه به ستی چه زره تی یه عقوب ه، له گه ل چه زره تی مووسا عَیْیَاسَکُمْ (٤٢٦) سالی شه مسی بووه.

هه ربویه ژماره یه ک هاتوو له پرووداوی پیغه مبه ران که به (چیرۆکی پیغه مبه ران) ی ئین که ئیر ناسراوه، گوایه گه لی ئیسرائیل (٦٠٠) هه زار که س بوون. ^(١٧)

هه روه ها بو سه ربازی فیرعه ون به یه ک ملیون و (٦٠٠) هه زار مه زنده کردووه، گوایه ئه وانه ی که سوار بوون (١٠٠) هه زار سواره ی سه ربازی له گه ل بووه، واتا خاوه ن ئه سپ. ^(١٨)

فیرعه ون که ئه م هه واله ی بیست خیرا له مهیدانه کانی شارد سوپا زۆره که ی کۆکرده وه و راویژکاره کانی وتیان با شویتان بکه وین، چونکه ئه وان زۆر که من له چاو سوپای ئیمه دا.

خوای گه وره هه موویانی ده رپه راند له ناو باخ و بیستانیان که له لیواری پرووباری نیل دا بوون، هه موو ئالتون و زیو و کۆشک و مه جلیسی خویان به جیهیشت و شوین گه لی ئیسرائیل که وتن.

له به ره به یاندا که یشتنه سه ر گه لی ئیسرائیل که به ره و ولاتی شام پێگایان ده پری، گه لی مووسا عَیْیَاسَکُمْ که هیژ و سوپای فیرعه ونیان بین و تیان ته واه هه موو له ناوچووین، به مووسادا هه لشاخان. چه زره تی مووسا عَیْیَاسَکُمْ دلنای کردنه وه که خوای گه وره پێگا نیشاندهریه تی، چونکه له و دۆله دا ته نها ده ریای سوور پێگایان بوو، هه ر بویه خوای په روه ردگار فه رمووی به

^(١٧) هه رچه نده ئه م ژماره یه زۆر زۆره و جیگای سه رنجه/نووسه ر.

^(١٨) ئه مه ش جیگای بروا نییه، والله اعلم/نووسه ر.

گوچانە کەت بکێشه بە دەریای سووردا، هەر بە پێداکێشانی ڕووبارە کە لە هەردوولاو وەستاو شەپۆلەکانی بەرزبوهو وەکو شاخ بۆ ئاسمان و ڕیگایەک لەناو دەریاکە کرایه وە بۆیان، کە وشکانی بوو هەموو پێیدا پەڕینه وە بە خۆیان و مالموندال و مەرۆمالات و ئەسپ و ولآغه کانیانە وە.

کە فیرعهون ئەمە ی بونی خیرا داوای کرد کە سەربازەکانی کە شوێنیان بکەون، وای زانی دەریاکە بۆ ئەویش هەر بەو شیوه دەمینێتە وە، هەموو گەلی ئیسرائیل لەناو دەریاکە وە کە بۆیان بوو و وشکانی پەڕینه وە بە گشتی و کەس نەکەوتە دەستی فیرعهون. فیرعهون و سوپاکە ی لە ئاوه کەدا بوون و اتا لەو ڕیگا و شکانییە ی کە مووسا و گەلە کە ی پێیدا پەڕینه وە و خوای گەوره بۆی فەراهم هێنا بوون، ئەوان هەموو نغرو بوون و غەرقی ناو دەریاکە بوون.

خوای گەوره دەفەرموێت: ﴿وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَرْقُ قَالَ ءَامَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَامَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَءِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ ءَالْقَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ۝ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَ ءَايَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ ءَايَتِنَا لَغَافِلُونَ ۝﴾ یونس

واتە: بەنی ئیسرائیلیمان لە دەریاکە پەڕاندە وە بۆ وشکانی فیرعهون و سەربازەکانی شوێنیان کەوتن وەکو زولم و ستم و دژایەتی کردن و دەستدرێژی کردنە سەریان تا فیرعهونیش چوو و ناو ئاوه کە کە پێشتر لە سوورەتی (البقرة) و سوورەتەکانی تر باسمان کرد کە خوای گەوره دوانزە ڕیگای وشکانی بۆ مووسا و موسلمانان کردە وە پەڕینه ئەو بەرە وە کاتی کە فیرعهون و سەربازەکانی بەو ڕیگا و شکانیانە ڕۆشتن خوای گەوره فەرمانی کرد ئاوه کە بەکیگرتە وە هەموویانی لەناو ئاوه کە غەرق و نوقم کرد کە لە پوژی عاشورادا بوو لەو کاتەدا فیرعهون زانی تەواو غەرق ئەبێ و تی: ئیمانم هێنا بەو خواوە ی کە بەنی ئیسرائیل ئیمانیان پێ هێنا کە هیچ پەرستراویک بەحق نییە شایەنی پەرستن بێ تەنها ئەو خواوە نەبێ کە بەنی ئیسرائیل ئیمانیان پێی هێنا و من تەسلیمی فەرمانی خوای گەوره بوومە و منیش یەکیکم لە موسلمانان ۝ خوای گەوره فەرمووی: بەلام ئیستا ئیمان دینی کە ئیمان سوودت پێ ناگەیهنێ، لەبەر ئەوە ی ڕوح گەیشته غەرغەرە ئیمان سوودی نییە، جەربیلیش بە بالەکانی قوڕی ئەکرده ناو دەمی فیرعهونە وە بۆ ئەوە ی زوو گیانی دەرچێ و فریای ئیمان هێنان نەکەوتی پێشتر تۆ سەرپێچی خوای گەورەت ئەکرد و تۆ کەسیکی گەندەل و ئاشووبگێڕ بوویت و خراپەت ئەنایە وە لەسەر زەوی ۝ ئەمرۆ لاشە ی تۆ ئەپاریزین بەبێ گیان، کە بەنی ئیسرائیل گومانیان هەبوو لە مردنی فیرعهون خوای گەوره لاشە ی بەبێ ڕۆح فری دایە دەرە وە ی دەریاکە لە شوێنێکی بەرزدا بە مردووی تا

هه موویان بینیان و دلنیا بوون که فیرعه ون مردوو تا بۆ ئوممه تانی دواتریش بییت به په ندو
عیبره ت که خوی گه وره هه ر که سیک لووتبه رزی بکات چی به سه ر دینیت زوریک له خه لکی
بیئاگان له ئایه ت و نیشانه کانی ئیمه و په ندو ئاموژگاری لی وه رناگرن ﴿۱۸﴾.

فیرعه ون که بینی گه لی ئیسرا ئلی هه موو ده رچوون ئه ویش له ناوه ندی ده ریا که دایه و
شه پۆلی ده ریا که دایه وه به یه کدا و یاسا و پرسیای ده ریایی خۆی پیاده ده کات، زانی کۆتایی
هات وای زانی وه کو رابردوو که گالته ی ده کرد به مووسا په شیمان بوویه وه، وای زانی وه کو ئه و
چه ند جاره ی پیشوو که له بۆق، کولله، خوین و ئه سپن پرزگاری ده بییت، به لام ئه مجاره کۆتاییه تی
هاواری کرد وا بروام هینا به خوی گه لی ئیسرا ئیل و منیش له موسلمان ه کانم، به لام ئیمان ه که ی
به ده ردی نه خوارد و کۆتایی هات به ژیا نی و خوی گه وره لاشه که ی ده هیلیته وه تا رۆژی
قیامه ت بۆ په ند و عیبره ت.

له جیگایه کی تر دا خوی گه وره دیمه نه که مان بۆ باس ده کات و ده فه رمویت: ﴿فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا
قَالُوا ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَحَدُّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ﴾ ﴿۱۹﴾ فَلَمْ يَكْ يَنْفَعُهُمْ اِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سَنَّتْ
اَللّٰهُ اَلَّتِي قَدْ خَلَتْ فِيْ عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿۲۰﴾﴾ غافر

واته: کاتیک که سزای ئیمه یان به چاوی خۆیان بینو تیان: ئه وه ئیمه به تاک و ته نها ئیمانمان
به خوی گه وره هینا وه ئیمه کافرو بیبا وه رین به و شتانه ی که پیشتر ده مان کرده شه ریک بۆ خوی
گه وره له به ته کان ﴿۱۹﴾ به لام کاتیک که سزای ئیمه یان به چاوی خۆیان بینی ئه و کاته ئیمان
هینانه که یان سوودی پێ نه گه یان دن له بهر ئه وه ی کاتیک سزای خوی گه وره دابه زیت ئیمان
هینان سوودی نییه، یان کاتیک رۆج بگاته گه روو (غه رغه ره) ئیمان هینان سوودی نییه، یان
کاتیک که قیامه ت هه لئه ستی ئیمان هینان سوودی نییه، ئه مه سوننه تی خوی گه وره یه له ناو
به نده کان و ئوممه تانی پیشتریشدا هه ر وابوو کافرانی ش له ویدا هه موویان زه ره رمه ندو
خه ساره مه ند بوون و خوی گه وره سزای دان، والله اعلم ﴿۲۰﴾

به م شیوه یه فیرعه ون و سه ربازه کانی له ناوچوون، گه لی ئیسرا ئیل ئه م دیمه نه گه وره و
موعجیزه بیو ئنه یه یان بینی به چاوی سه ریان و خۆیان له واقیعه که دا بوون، بێ هیچ کیشه و
مه ترسییه ک په رینه وه بۆ خاکی (سیناء) پرزگاریان بوو له زو لم و سته می فیرعه ون و
داروده سه ته که ی، به لام هه ندیک له داروده سه ته که ی مان وه بۆ ئه وه ی ئه م هه واله به رنه وه بۆ
وڵاتی میسر و عاقیبه تی فیرعه ون بۆ خه لکی ئه و وڵاته باس بکه ن، لی ره وه گه لی ئیسرا ئیل ده چیته
قۆناغیکی نوپوه.

كۆي گشتى باس

ئەستەمە خەلكانىك هەبن خاوەنى ھىز و دەسەلات و ھەموو تەكنەلۇجىيە سەربازى بن و دژى خواى گەورە بۆستەنەو و دوژمنايەتى بكەن، خواى پەرورەدگار كام دوژمنەى سەرسەختەو لووتبەرزە و خاوەنى ھىزى گەورەيە لەناوى دەبات، خاچپەرستان لەناو چوون، تەتار و مەغۇل لەناوچوون، ئىستعمار دەرگرا، بەرىتانيا خۆرى ئاوا بوو، دەولەتى سۆڤىت نەما، بەدلىنبايەو ئەوانەى تىرىش كە وەكو فیرعەونن ھەر لەناودەچن، ئايىنى خوا لەناو ناچىت، خۆ ئەگەر لەناوچوو واتا قىامەت دىت.

ژيانى حەزەرەتى موسا ﷺ پریەتى لە پىداكیشان و مەملەت و بانگەواز، ئايىنى پىروژى ئىسلام ئايىنىكە كە پىر توخمى شۆرشكردنە، ھەموو ئەم باسانە بۆ پىغەمبەرى خوا ھاتووە كە ئاراستەى دەكات بەوہى كە فیرعەونەكانى قورەيشیش لەناو دەچن، بەلام مەروڤ نابىت لەكاركردن بۆستىت، پىوستە ھەمیشە لەھەولى سەرخستنى ئايىنى خوا بىت، خۆ ئەگەر وا نەكرا خۆ ئەوہ دلىا بن ھەرچى فیرعەونە بەسەرتاندا زال دەبىت.

ژيان بزووتنەوہەكى بازنەيە ھەمیشە دووبارە دەبىتەوہ، فیرعەون بەك كەس نەبووہ، بەلكو خاوەن دەزگاو سەرمایەدارى گەورە بووہ، لەم پوژگارەى ئىستاماندا فیرعەون زۆرە كە ھاوشیوہى فیرعەونەكانى مىسرن، مەنھەجى حەزەرەتى موسا ﷺ لە قورئان دا بۆمان باس كراوہ، گەلى ئىسرائیل بەردەوامە لەم ژيانەدا، ھەرگىز لەناویش ناچن تا پوژى قىامەت. لە قورئان دا ئەزموونيان بۆ ئىمە باسكراوہ لە ژيانى گەلەكە و خودى پىغەمبەرانيان بۆ ئەوہى گەندەلىيەكانيان دووبارە نەكەينەوہ، پاشان شوین پىغەمبەرانيان بكەوين بەوہى كە لە قورئان دا بۆمان باسكراوہ. گىرانەوہى ژيانى بەنى ئىسرائیل چىزۆك و پۆمان نىيە تا چىژى سىنارىو و پۆمانى لىوہرىگرین، بەلكو ئەزموونى ژيانە لە ئىدارە، پىكخستى، چاودىرى، لە شۆرش كردن دژى زولم و ستەم، قوربانى دانە لە پىناوى ئايىنى خوادا بە مالو مندال و دايك و باوكەوہ دەبىت ھەولى بانگەوازی خواى پەرورەدگار بدەين تا فەرمانپەرەوايى بۆ خواى پەرورەدگارمان بىت، دە سال دووربوون لە كەسوكار، دەسال دەرەدەرى، ئەگەرچى ژيانى خۆى لەبىر نەكرد، ژنى ھىتاو مالوسەروەت و سامانى پىكھىتا، بەلام بانگەوازی خواى گەورەى لەبىر نەكرد و شۆرشى كرد.

حەزەرەتى (موسا) بە وەحىى خوايى گەورە فیرعەونى لەناوبرد، تۆش كە خۆت بە شوینكەوتووئى ئەم ئايىنە دەزانى، كەس لارى لەوہ نىيە لە پوژئاواى يان پوژھەلات كارو كەسابەتى خۆت بكە و ژيان دروست بكە، بەلام مەلئ من حەقى ھىچم نىيە، تۆ كە حەقت نەبىت ئەى كى حەقى ھەيە؟

خوای گه وره یه ک به یه ک لیپرسینه وه مان له گه ل ده کات، که واته تۆش و منیش به رپر سین، به رپر سیاری تی ته نها له به ندایه تی کردنی دروشمه کاندای نییه، به لکو به رپر سیاری تی له بانگه واز و گه یاندنی ئایینی خواجه و هیتانه وهی حوکمرانی خوای گه وره یه.

ژیانی حه زره تی موسا عَیْهَ السَّامِ پره له وانه و ئاموژگاری و ئه زموون بو خه لکی خاوه ن ئه قَل و هۆش و بیر، ههروه ها په یوه ندیه کی گه وره له نیتوان پیغه مبه ری خوا و پیغه مبه ر موسادا هه یه، نه و که له که بوونه ی ئه زموونی موسا ۵۰ فهرز له نوێژ کردن له سه رمان که م کراوه به ۵ فهرز، پیغه مبه ری خوا عَیْهَ السَّامِ بۆ رزگار بوونی گه لی ئیسراییل چۆن له عاشورادا به رۆژوو ده بوون و سوپاسگوزاری خوای گه وره بوون بۆ رزگار بوونیان له دهستی فیرعه ون، ماوه ی یه ک سال رۆژوو عاشورا له سه ر موسلمانان فهرز بوو، پاشان بوو به سوننه ت که گه لی ئیسراییل له سه ر دهستی موسا رزگاریان بووه له فیرعه ون.

دووباره بوونه وهی ژیا نی فیرعه ون و موسا عَیْهَ السَّامِ

له ژیا نی هه موو موسلمانیکدا و هه موو کافر یکدا ئه م سیناریۆ و پرو دوا وانه دووباره ده بیته وه یان ده چیته شوینکه وتنی پیغه مبه ران یان ده چیته خانه ی شوینکه وتووانی فیرعه ون و طاغوته کان.

ئه گه ر مروف له سه ره تاوه به باشی هیتای له ناو خانه واده و خیزانی خواناسه وه سه ری هه لدا، ئه وا که سیکی باش و خواناسی لی ده رده چیت، به لام ده شیت له خانه واده ی خراپه کار و بیدین سه ر ده ربه یتیت، ئه وا خراپی لی ده رده چیت، خوای گه وره به حه می که سیکی بۆ ده نیریت که بانگه وازی بکات، جا له رینگای کتیب یان بیزاو و بیستراو بیت، یان هه ر هۆکار یکی تری بانگه وازه وه بیت، سه ره تا وه کو جاهیل له قه له م ده دریت تا به لگه کانت بۆ پروون ده بیته وه، دوا ی ئه وه وه کو فیرعه ون خۆت رینگای هیدایه ت یان ئینکاری هه لده بژیریت، فیرعه ون ئه وه هه موو به لگه یه ی بینی خۆی داوا ی ده کرد له موسا، یه که م جار له وانه یه بو تری ت فیرعه ون جاهیل بووه و نه یزانی، به لام موسا وتی: من پیغه مبه رم هه یج په یوه ندیم به سیحر و جادو بازیه وه نییه، لای خوا وه ها تووم پاشان ساحیره کان موسلمان بوون و وازیان له جادو و بازی هیتا، که چی فیرعه ون که وته ئینکاری که پتی ده و تری ت (جحد)، زۆر جار له م سه رده مه دا زۆر مروف ده بینین که راستی بۆ پروون ده بیته وه، به لام ئینکاره و شوین به رژه وه ندی ده که ویت، هه رچی راستی هه یه خۆی لی ون ده کات و شوین خراپ و خراپه کاری ده که ویت.

ئه م قوناغه که مروف به رده وام بوو له سه ری ده بیاته ناو قوناغیکی تر که زۆر سامناکه ئه ویش قوناغی کو تری بوونی ئه قَل و چاوه و پاشان که ر بوونی گو تیه له ئاستی راستی و حه ق و چاکه دا، که له قورئان دا به (طمس) ناوی ها تووه، وه کو ئه وه وایه میتشکی مروف به دیواری

كۆنكرىتى هه لچنرابييت و چاويشى عهينهك و چاويلكهى ئاسنى كرابييته چاو هيچ نابيينيت تا له كۆتاييدا نغرو دهبيت، لهو نمووانه زۆرن له فيرعهونهوه تا دهگاته طاغوت و فيرعهونهكانى سهدهى ۲۱.

كۆتايى كۆي گشتى ئەم باسه

ويستگهكانى ژيانى مووسا عَلَيْهِ السَّلَام زۆرن، تا ئيتستا باسى دوو ويستگهى ژيانيمان كردوو، كه يهكهه ويستگهى مندالييهتى بۆ قوناغى لاوتى و پهروهده بوونى له مالى فيرعهون و لهناو نازونيعمهت دا، كه دهگورپت بۆ شوانى و دهربهدهرى و ئاوارهبوون.

ويستگهى دووهه: قوناغى بوون به پيغههمبهه و وهستانهوه لهبههراهبه زالمترين مرووف كه فيرعهون بووه، پاشان كه لهكه بوونى ئەزموونى سياسهتى بهرهههستكارى و بوون به ئۆپۆزسيۆن كه دهسهلات چاوهروانى پرۆژهى ئۆپۆزسيۆن بووه بۆ چاكسازى، تا واى ليهاهت متمانهى ههموو خهلكى بهدهست هينا. ئەم قوناغه زۆر گرنگه پيداكيشان و ململاني زۆرى بهخۆوه بينيووه تا لهكۆتاييدا ههق سهركهوت بهسهه باطلدا و راستى و پرووناكى خۆى دهرخست و تاريكى و درۆش كۆتايى هات به نهمانى فيرعهون.

قاروون كييه؟

قاروون له گهل و هوژى ئيسرائيله، كهسيكى خراپهكار و سههرهپۆ بووه، ههنديك له زانايان دهليين كوپى مامى مووسا بووه، قاروون كوپى يسهه كوپى قاههت-ه، مووسا كوپى عيمرانى كوپى قاههت-ه، سى جار ناوى له قورئان دا هاتوووه، بهم وتهيهى ئيين جهريرى طهبرى بيت ناموزاى يهكن لهگهه مووسادا، بهلام پيدهچيت له دهسهلات و فههمانهوايى فيرعهون دا پلهى وهريزى دارايى ههبوويت.

خوای گهوره دهستنيشاني كاتهكه و سهردهمهكهى نهكردوو له قورئان دا كه كهى لهناو دهچيت، ئايا له دواى نغرو بوونى فيرعهونه ياخود پيش نغرو بوونيهتى، بهلام به بۆچوونى نووسهه دواى نغرو بوونى فيرعهون خوای گهوره لهناوى بردوووه، به بهلگهى ئەوهى له ميژوودا هاتوووه كه قاروون ويستووويهتى به ئافرهتتيكى داوين پيس مووسا عَلَيْهِ السَّلَام له خشته بهريت،

حه زره تی مووساش دوعای لی کردووه که خوئی و مال و سهروهت و سامانی نغروی زهوی بییت، ههروه کو چۆن فیرعهون نغروی ده ریا بوو، ئه ویش له سالی تیهه دا له ناوچوو.

ههروه ها به به لگهی ئه وهی که زانایانی گهلی ئیسرائیل ئامۆزگاری خه لکیان کردووه که ئاواته خواز نه بن به سهروهت و سامان و دهوله مهندی قاروون، دیاره مه وکیب و داروده ستهی زۆر بووه له سهرده می فیرعهون دا بووه له ناو گهلی ئیسرائیل نه بووه له دوی ده رچوونیان و په رینه وه یان بو سینا، به لگه یه کی تریش هه میشه له داروده ستهی فیرعهون باسکراوه، که واته له ناو گهلی ئیسرائیل دا نه بووه، به لکو دژی گهلی ئیسرائیل بووه جاکه دژی گهلی ئیسرائیل بوو بییت، به دنیاییه وه له گه لیاندا ده رنه چوو، به پیی ئه م به لگانه پی ده چیت دوی له ناوچوونی فیرعهون خوی گه وه قاروونی له ناو بردوو هاما و فیرعه ونیش له ئاودا نغرو بوون.

خوی گه وه ره وودای ژیا نیاما ن بو ده گپ رته وه له قورنان دا به سی دیمه ن.

دیمه نی یه که م: ده وله مهندی و بوغرا بوونی و سهروهت و سامانی زۆری.

دیمه نی دووه م: خه لکانیک که ئاواته خواز بوون به ژیا ن و داروده سته و کاروانی ریگا برینی.

دیمه نی سییه م: له ناوچوون و نغرو بوونی به ناخی زهوی دا، خوی گه وه ده فره مویت:

﴿وَأَتَّبِعْ فِيمَا أَمَرَكَ اللَّهُ أَلَا جَزَاءُ لِمَنْ أَفْسَدَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٨﴾ قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلِيتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُورُونَ إِنَّهُ لَدُوٌّ حَظِيظٌ ﴿٨٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الْصَّادِقُونَ ﴿٨١﴾ فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿٨٢﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَتَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَسْتَطِعُ السَّرِقُ لِمَنْ يَسْأَلُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَسْأَلُ عَنْهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْآخِرَةِ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٤﴾ الْقَصَص

واته: به دنیایی (قارون) له قهومی مووسا عیبه الکلام بووه و ئامۆزای بووه گوێرایه لی مووسای نه نه کردو سنووری به زاند به سه ر خه لکیدا و لووتبه رزی نه نواند، ئه وه ندهش که نزو زیرو مالما ن پیی به خشیبوو که هه لیگرتبوو یه ک کومه ل پیاوی به هیز نه یان نه توانی ته نها کیلی خه زیته کانی

ھەلېگىرن ئەۋەندە خەزىنەكانى زۆر بوۋە، كاتىك كە پىاۋچاكانى قەۋمەكەى ئامۇڭگارىيان كىردو پىيان وت: ئەى (قاروون) بەم مائە دلخۆش مەبەو بەھۆيەۋە فەخرو شانازى بەسەر خەلکىدا مەكە و لووتبەرزى مەكە لەبەر ئەۋەى بە دلنپايى خۋاى گەۋرە ئەو كەسانەى خۆش ناۋىت كە لووتبەرزى و فەخرو شانازى بەسەر خەلکىدا ئەكەن ﴿٦٦﴾ تۆ بەم مائە و سەرۋەت و سامانەى خۋاى گەۋرە پىي بەخشيۋىت ھەۋل بده بۆ قىامەتت و بە ھۆيەۋە خۋاى گەۋرە لە خۆت پازى بکە بەشى خۆتیش لە دونيا لەبىر مەكە لە خواردن و خواردنەۋەو پۆشاك بەلام لە ھەلەلدا تۆ چاكەكار بە بۆ بەندەكانى خوا چۆن خۋاى گەۋرە چاكەى لەگەل تۆدا كىردوۋە تۆ ئاشووب لە زەۋىدا مەنېرەۋەو خراپەكارى مەكە بە دلنپايى خۋاى گەۋرە ئەو كەسانەى خۆش ناۋى كە ئاشووبگىرن ﴿٦٧﴾ (قاروون) وتى: ئەم مائە من بە زانىارى و لىھاتوۋىي خۆم پەيدام كىردوۋە، يان خۋاى گەۋرە ئەيزانى كە من شاينى ئەم مائەم بۆيە پىي داوم و فەزلى من ئەزانىت ئايا نازانى خۋاى گەۋرە لە پىش ئەمدا لە ئوممەتانى تر چەندەھا كەسى لەناو بىردوۋە كە زۆر لەم بەھىتر بوۋنەو مائە و سەرۋەت و سامانىشان لەم زۆرتر بوۋە؟ فرىشتەكان پىسار لە تاۋانباران ناكەن دەربارەى تاۋانپان لەبەر زۆرى تاۋانپان، دەيانناسنەۋە ﴿٦٨﴾ رۆژىك (قاروون) دەرچوو بۆ ناو قەۋمەكەى بە جوانى و پازاۋەيى ئەۋانەى كە مەبەستيان ژيانى دونيا بوو ژيانى دونپايان ئەۋىست وتيان: خۆزگە ئەۋەى بە (قاروون) بەخشاۋە خۋاى گەۋرە ئەۋەيشى بە ئىمە بەخشيپايە بەپاستى ئەو زۆر بەختەۋەرە، يان بەشىكى يەكجار گەۋرەى ھەيە لە دونپادا ﴿٦٩﴾ بەلام ئەۋانەى زانست و زانىارى شەرىعيان ھەبوو زانپان وتيان: ھاۋار بۆ خۆتان، پاداشتى خۋاى گەۋرە لە بەھەشتدا باشتە لەۋەى ئىۋە دەيىنن بۆ كەساتىك كە ئىماندار بن و كىردەۋەى چاكپان كىرد بىت، بەلام كەس ئەم وتەيە ۋەرنەگى و كارى پى ناكات تەنھا مەگەر كەساتىك زۆر ئارامگر بن لەسەر جوانى و پازاۋەيى دونپاۋ پىي ھەلنەخەلەتتىن ﴿٧٠﴾ خۋاى گەۋرە ئەفەرموۋى: خۆى و مائەكەيشىمان بە ناخى زەۋىدا بىردە خۋارەۋەو پۆچوو بە ناخى زەۋىدا ھىچ كۆمەللىكى نەبوو كە بتوانن پىزگارى بکەن لە سزاي خۋاى گەۋرە خۆيشى نەيتۋانى خۆى سەربىخات و تپاچوو لەناۋچوو ﴿٧١﴾ ئەۋانەى كە پىش ئىستا ئاۋاتەخۋاز بوون خۋاى گەۋرە ۋەكو ئەۋى بەمانىش بەخشيپايە (ۋىكائ) بە ماناي ھاۋار بۆ خۆت و ئايا نازانى دىت، ئەيانووت: ھاۋار بۆ خۆت بزانە، يان ئايا نابىنى كە خۋاى گەۋرە پىزى خۆى فراۋان ئەكات بۆ ھەر كەسپىك كە وىستى لى بىت لە بەندەكانى، وىستىشى لى بىت كەمى ئەكاتەۋە، ئەگەر خۋاى گەۋرە نىعمەتى خۆى نەپزاندایە بەسەرمانداۋ پەحمى پى نەكىردىنايە ئەۋە ئىمەيشى لەگەل (قاروون) دا ئەبىردە ناخى زەۋى، چونكە ئىمە ئاۋاتمان بەو خواست ھاۋار بۆ خۆت بزانە، يان ئايا نابىنى كە خۋاى گەۋرە كافران سەرفرازو سەركەۋتوۋ ناكات ﴿٧٢﴾ خۋاى گەۋرە ئەفەرموۋى: بەھەشتمان بۆ كەساتىك داناوە

که خوځيان به گه وره نازانن له سهر پرووی زه ویداو لووتبه رز نین و ئاشووب ناگيرن و مالی خه لکی به ناحق ناخون سهره نجاميش هه ر بۆ ئه و که سانه یه که ته قوای خوای گه وره ئه که ن ۱۰۰.

غوونه ی قاروون له م رۆژگارهدا هاوشیوه ی سیسته می سه رمایه داریه، خه لکی چا و چنۆک ده کات وایان لیده کات هه زیان ته نها له سهر خو شیه کانی ژیان بیت، خه لکی پروو ده کاته وه له ره وشت و ئاکاری جوان، هیز و توانای خه لکی بۆ خو ی ده بات له ر یگای بانقه کانیه وه خه لکی قه رزار ده کات و سوو و سه له میان ل و ه رده گریت و به خو ینی خه لکی ده ژی، له سهر ژیانی خه لکی خو ین ده و له مه ند ده که ن وه کو وتمان له ر یگای بانقه ریا ویه کانی و کو مپانیا زه به لاهه کانیه وه.

ئافره تان به کار ده هینن بۆ ریکلامی کالاکانیا ن، ره وشت ه یچ به هاو نرخ ی نییه، هه رچی هه زی مرو ڤ بیت و پاره ی لیوه سه رچاوه بگری ت گرنکی به وه ده دات، مه به ست ته نها کو کړدنه وه ی سامانه، قاروون خوای گه وره که نازناوی (بغرا) ی پی به خشیووه واتا له سنووری خو ی تپه یی کړدووه، جا که ده ست نیشانی ده و له مه ندیشی له گه ل دا کړدووه هو کاري پاره و سهروه ت و سامانه که یه تی که له سنووری خو ی ده ر کړدووه، ده ست در یژی کړدو ته سهر مولک و سامانی خه لکی و بۆ خو ی کو کړدو ته وه، خاوه نی پاره و سامانی ئه وه ند زور بووه که به خه لکی به هیز هه لگپراوه، شانازی به خو یه وه کړدووه، وای زانیووه زانستی زوره، بویه توانیویه تی ئه و سهروه ت و سامانه کو بکاته وه مرو ڤیش که زور ده و له مه ند بوو ئیمانی له گه ل نه بوو وه کو قاروون ره فتار ده کات، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿كَأَنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِٖٓ اَنَٔ رَّءَاۥٓهُ اَسْتَعْتٰۙ﴾ ﴿العلق

واته: نه خیر به دنیایی مرو ڤ سنوور ئه به زینن و خراپه کاری ئه کات و له خو ی بایی ئه بن ۱۰۱ کاتیک که خو ی ئه بینن ده و له مه ند وه سهروه ت و سامانی زوره و پیوستی به که س نییه له خو ی بایی ئه بن ۱۰۲

شانازی به خو یه وه ده کات دل خو شه به وه ی که هه یه تی وا ده زانیت له ده ستی نادات یاخود به جیی نا هیلیت، پی شتر چه ندین گه ل و خاوه ن هیز که زور له قاروون به هیز تر بوون له ناو چوون، وا قاروون و فیرعه ونی ده سه لاتدار خو ی و هاما ن و سه ربازه کانیشی له ناو چوون که زولم و زور و دزی کړدن له سامان و قووتی خه لکی کو تاییه کی وه کو قاروونه و زه وی هه لی ده لوشیت بۆ خو ی له گه ل خاوه نه که یدا، ته نها ئه وه ی ده مینیته وه چاکه و خاواناسیه، کو تایی مرو ڤ و هه موو دروستکراوه کان ئا و بوون و گه پانه وه یه بۆلای په روه ردگار، که خه لکی ئه مانه به چاوی خو ین ده بینن ئینجا به سه رسامیه وه تیده گن که کو تایی هه موو که سیک خا که و کاتیک

سهرگوزه شته یان ده خوینیتیه سوپاسی خوا ده که ین که وه کو ئه وانمان لینه هاتوو، ههروه کو چۆن سهره تا خه لکی به سهرسامی و ههز و ئاواتیان ده خواست بۆ سهرهوت و سامان و ژیا نی قاروون که خوای گه و ره له ناوی برد به هه مانشیوه به سهرسامیه وه سوپاسی خویان ده کرد که وه کو ئه و نه بوون، ئه مه ش هه و آل و چیرۆکیک نییه کۆتایی پیهاتبیت، قاروونه کان و فیرعه و نه کان دووباره ده بنه وه بۆ خه لکی، به لām خه لکی خواناس و باوه ر پاک و خاوه ن ئه قل ههستی پیده کات، نموونه زۆره له وانه (جهنگیزخان، هۆلاکو، ئه تاتورک، هیتلر، پهزا شای ئیران، سه دام، حوسنی موباره ک، بوعلی و... هتد) هه زارانی تر که له سهر خوین و مآلوسامانی خه لکی ره شو پرووت ده ژیان کوان کۆتایان چی بوو؟

خوای گه و ره هه می شه به خراپ و زه مکرای باسیان ده کات ئه وانه ی وه کو قاروون و فیرعه ون و هامان یان وه کو گهلانی خراپه کار و گهنده لَن، ده فهرمویت: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٣٦﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهٰمٰنَ وَقُرُوْنَ فَقَالُوْا سِحْرٌ كَذٰبٌ ﴿٣٧﴾﴾ غافر

واته: به دنیایی ئیمه به کۆمه لیک موعجیزه و به لگه ی پروون و ئاشکراوه مووسامان نارد ﴿٣٦﴾ بۆ لای فیرعه ون و (هامان) که وه زیری فیرعه ون بوو، بۆ لای (قاروون) که ده و له مه ندرین که سی سهرده می خو ی بوو، وه ئامۆزای مووسا بوو ئه مان وتیان: مووسا جادووگه ره و زۆر درۆزنه ﴿٣٧﴾.

ههروه ها خوای موته عال ده فهرمویت: ﴿وَقُرُوْنَ وَفِرْعَوْنَ وَهٰمٰنَ وَلَقَدْ جَآءَهُم مُّوسٰی بِالْبَيِّنٰتِ فَاسْتَكْبَرُوْا فِی الْاَرْضِ وَمَا کَانُوْا سٰبِقِیْنَ ﴿٣٨﴾ فَاَخَذْنَا بِذُنُبِهِمْ فَمِنْهُمْ مَّنْ اَرْسَلْنَا عَلَیْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ اَخَذَتْهُ الصَّیْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ حَسَفْنَا بِهٖ الْاَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّنْ اَغْرَقْنٰ وَمَا کَانَ اللّٰهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَٰكِنْ کَانُوْا اَنْفُسَهُمْ یُظْلِمُوْنَ ﴿٣٩﴾﴾ العنکبوت

واته: (قاروون) به و هه موو سهرهوت و سامانه زۆره یه وه و فیرعه ون به و هه موو ده سه لات و سه ربازه زۆره یه وه و (هامان) یش که وه زیر و پاویژکاری فیرعه ون بوو، خوای گه و ره هه مووی له ناو بردن به دنیایی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام به به لگه ی پروون و ئاشکراو موعجیزه وه هات بۆ ناویان، به لām ئه وان خو یان به گه و ره زانی له سهر زه ویداو عیباده تی خویان نه کرد ئه مانیش پیش ئیمه نه که و تن و پرگاریان نه بوو له سزای خوای گه و ره ﴿٣٨﴾ هه موو ئه مانه به هو ی تاوانی خو یانه وه خوای گه و ره بر دیا نیه وه وه له ناوی بردن و سزاکه یان گونجاو بوو له گه ل تاوانه که یانداو سزای جو راو جو ری دان بۆ ده رکه و تنی تواناو ده سه لاتی خوای گه و ره، هه یانبوو به رد بارا مان کردوون وه کو قهومی لوط عَلَيْهِ السَّلَام هه بووه ده نکیک له ئاسمانه وه هاتوو وه به ده نگ له ناوی بردوون

وه کو قهومی (ثمود) چونکه دهنگیان به کارهینا بۆ سه ربړینی و شتره که خوی گهوره دهنگیان بړی، ههیشبووه خوی گهوره به ناخی زهویدا بردۆنتیه خوارهوه وه کو (قاروون)، چونکه به شانازیوه به سه ر زهویدا ده گه را ههیشبووه خوی گهوره به ناو غه رقی کردوون وه کو قهومی نوح عَلَيْهِ السَّلَام و فیرعه ون خوی گهوره زولم و سته می له که سیان نه کردووه به لکو نه وان خویان زولم و سته میان له خویان نه کردو ئیمانان نه نه هیئا ۵

پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم له فهرمووده به کیدا ده فهرمویت: هه رکه س پارێزگاری له نوێژ کردن و زیکره کان بکات، نه وا نووره و به لگه به بۆ رزگار بوونی له رۆژی قیامت دا، نه وان هشی که نوێژ و زیکره کان ناکه ن نه نووریان هه به و نه به لگه ی رزگار بوونیان هه به له رۆژی قیامت دا، له و رۆژه دا له گه ل قاروون و فیرعه ون و هامان و توبه ی کوری خه له ف حه شر ده کرین و وه کو نه وانن. (۱۹)

خوی گهوره په نامان بدات له پاره ی حه رام و مالۆسه روه تی خه لکی په شوپووت، پاشان له گه ل پیاوچاکان و پیغه مبه راندا له رۆژی قیامت کۆمان بکاته وه.

په رینه وه له ده ریای سوور

له دوا ی له ناوچوونی فیرعه ون ولاتی میسر تووشی قهیرانکی زۆر گهوره بووه، ماوه ی سالانکی زۆر له پارچه پارچه یی دا ده ژیان تا سه رله نوێ سیستمی فیرعه ونی بۆ گه رابه وه.

نه وه ی سه رنجی نووسه ری پاکیشاوه له م باسه دا له دوا ی له ناوچوونی فیرعه ون و سوپا گه و ره که ی گه لی ئیسرا ئیل بیران له گه رانه وه نه ده کرده وه بۆ ولاتی میسر، نه مه ش له قورئان دا یان له کتیبی پیروژ دا ئاماژه ی پێ نه کراوه، به بۆچوونی نووسه ر له دوو حاله ت به ده ر نییه، واقعی به که م: نه وه به که مووسا عَلَيْهِ السَّلَام له رېگای ئیمانداره کانی بنه مالهی فیرعه ونه وه زانیویه تی که نه وان ده سه لاتی ولاتی میسر یان گرتۆته وه ده ست، بۆیه لای گرنک بووه بۆ ناوچه ی شام و میزبۆتامیا زیاتر بانگه واز بکات، چونکه به گوێره ی قۆناغه کانی میژوو شارسنیه ته کان له میزبۆتامیا و فینیقییه کان و ولاتی پارسیا به ره و به هیژ بوون و گه و ره بوون ده رۆشتن تا کو ولاتی میسر و شارسنیه ته که ی، بۆیه جه نابیان هه موو پیغه مبه رانی گه لی ئیسرا ئیل زیاتر چاویان له سه ر نه و سێ جێگایه دا بوو، له گه ل مانه وه یان بۆ ماوه ی ۴۰ سال

(۱۹) عبدالله بن عمرو عب النبي صلى الله عليه وسلم: أَنَّهُ : ذَكَرَ الصَّلَاةَ يَوْمًا فَقَالَ : مَنْ حَافِظٌ عَلَيْهَا كَانَتْ لَهُ نُورًا وَبِرْهَانًا وَنَجَاةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، وَمَنْ لَمْ يَحَافِظْ عَلَيْهَا لَمْ يَكُنْ لَهُ نُورٌ ، وَلَا بِرْهَانٌ ، وَلَا نَجَاةٌ ، وَكَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ قَارُونَ ، وَفِرْعَوْنَ ، وَهَامَانَ ، وَأَبِي بَنِي خَلْفٍ / رواه أحمد في المسند رقم (٦٥٧٧)، كما رواه وابن حبان (١٤٦٧) و الطبراني (١٤١٢٧).

له‌خاکی (سیناء) دا که له ئیستادا سهر به ولاتی میسر، به‌لام له‌سهردهمی موسا عَیْه‌الْکَلَم جوگرافیاکهی له‌سهر هیچ ولاتیک نه‌بووه و خاکیکی بیابانی بووه و له‌هه‌ندیک ناوچه‌شدا شاخاوی، دوی ئه‌وه به‌ره‌و ناوچه‌ی (جلعاد) له ئه‌رده‌ن رۆشتوو و پاشان موسا پیغه‌مبه‌ر عَیْه‌الْکَلَم له‌و ناوچه‌یه‌دا ماوه‌ته‌وه تا کوچی دوا‌ی کردوو، که دواتر به‌ درێژی باسی ده‌که‌ین.

له‌دوی وه‌فاتی موسا عَیْه‌الْکَلَم گه‌لی ئیسرائیل چوونه‌ته‌ خاکی قودس و دوی ئه‌وه به‌ره‌و ناوچه‌ی شام به‌ گشتی و میزوپۆتامیا و خاکی پارسیا و هندستان رۆشتوون، هه‌ندیک له‌و ولاتانه‌یان خستۆته‌وه ژێر رکیفی خۆیان هه‌ندیکیان ته‌نها بانگه‌وازیان تیدا کردوو و هه‌ندیکی تریش له‌ ولاته‌کان وه‌زیریان تیدا هه‌بووه، نموونه‌ی حوکم کردنی شام له‌ ئه‌رده‌نی ئیستاه‌و تا فه‌له‌ستین و (سیناء)، ئه‌و جیگایانه‌ی وه‌زیریان تیدا هه‌بووه وه‌کو بابل و ئاشور، نه‌ینه‌وا و ...هتد، بۆ بانگه‌وازیش چوونه‌ته‌ ولاتی پارسیا و هندستانه‌وه.

ئهم سه‌رچاوه‌ میژوویه له‌ میژووی دیرینی کۆن و میژووی میزوپۆتامیا و کتییی پیرۆزه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوو، نه‌ک له‌ قورئان و سوننه‌ته‌وه!

واقیعی دووه‌م: فه‌رمانی خوایی بووه که موسا عَیْه‌الْکَلَم جیبه‌جیی کردوو و حیکمه‌تیک تیدا بووه که نه‌گه‌رینه‌وه خاکی میسر و به‌ره‌و شام و ولاتی رافیده‌ین و پارسیا برۆن، حیکمه‌ته‌که‌ش له‌وه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوو که خوای گه‌وره پیغه‌مبه‌ری تری بۆ ئه‌و ناوچه‌یه ناردبێت، بێجگه‌ پیغه‌مبه‌رانیکی تر که ناوه‌کانیان بۆ ئیمه‌ ئاشکرا نه‌بووه. له‌دوی زرگاربوونیان له‌ ده‌ستی فیرعه‌ون، قورئان رووداوه‌کان بۆ ئیمه‌ روون ده‌کاته‌وه و تارا‌ده‌یه‌کی زۆر ئه‌و بۆچوونه‌ی نووسه‌ر ۵۰٪ پشت راست ده‌کاته‌وه، به‌لام ۵۰٪‌که‌ی تری هه‌ر بۆچوونی نووسه‌ره، به‌لام له‌به‌ر رۆشنایی میژووی کۆن و کتییی پیرۆز، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿٣٦﴾ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَتَمَثَّلْتَ لَكِ رِبِّكَ الْأَخْسَنَى عَلَى بُنَى إِسْرَءِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿٣٧﴾ وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُمُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَمُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٣٨﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ مَتَّبِعُوا مَا هُمْ فِيهِ وَبَطِلُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٠﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتَلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾﴾ الأعراف

واته: کاتیک که به لَین و په یمانه که یان شکاند تۆله مان لَی سهندن و له ناو دهریا که نغرومان کردن له بهر نه وهی ثایه ته کانی تیمه یان به درۆ زانی و بیتا گابوون لَی^(۲۰) به نی ئیسرا ئیل که پیشت نه چه وسینرانه وه و کرابوون به خزمه تکاری فیرعه ون له پۆژه لاتی زهوی و له پۆژئاو ادا که به ره که تمان تیی کرد مه به ست (بیت المقدس) ه له فه لستین، فیرعه ون و نه و امان له ناو بردو نه و امان کرد به جینشین، وشه ی خوی گه و ره جیبه جی بووه به سه ر به نی ئیسرا ئیلدا که خوی گه و ره فه رمووی: نه بی لاوازه کان بکه ی نه جینشین، به هو ی ئارام گرتیانه وه که ئارامیان گرت له سه ر نه و شتانه نه وهی که فیرعه ون و داروده سته و شوینکه و تووانی نه یان کرد و نه و خانوو باخ و باخاتانه ی که دروستیان نه کرد هه موویمان تیکدا^(۲۱) به نی ئیسرا ئیلمان له دهریا که په رانده وه دوی نه وهی که مووسا عَیْهَ السَّام گۆچانه که ی دا به ناو ناوه که دا دوانزه ریگای وشکی لَی کرایه وه به نیزنی خوی گه و ره، له وی تیپه رین به سه ر که سانی کدا که بتیان هه بوو که په یکه ر بوو له سه ر شیوه ی مانگاو گویره که بوو نه یان په رستن و له سه ر یان نه مانه وه، نه مانه ی که نه م موعجیزه گه و ره یان بینی که خوی گه و ره دهریا که ی بو له ت کردن وتیان: نه ی مووسا عَیْهَ السَّام تۆیش خوی که بو تیمه بریار بده و بتیکمان بو دابنی له سه ر شیوه ی گویره که یه ک هه روه کو چۆن نه و قه ومه بتیان هه یه و نه یه رستن، با تیمه ش بیپه رستن، مووسا عَیْهَ السَّام فه رمووی: به راستی ئیوه قه ومیکی زۆر نه زان و نه فامن له دوی نه و هه موو موعجیزه گه و رانه داوی نه وه نه که ن که گویره که یه ک بیپه رستن^(۲۲) نه م که سانه که نه و بتانه نه په رستن نه مانه هه موویان تووشی له ناو چوون نه بن و تیا نه چن به هو ی نه و کرده وه خراپه ی که نه یکه ن که په رستن ته^(۲۳) مووسا فه رمووی: نایا جگه له خوی گه و ره ئیوه داوی خوی که تر نه که ن که بیپه رستن له کاتیک نه و هه موو موعجیزه گه و ره تان بینی خوی گه و ره فه زلی ئیوه داوه به سه ر هه موو جیهاندا له کاتی خو یاندا و دوژمنه که تانی له ناو برد^(۲۴) خوی گه و ره نه فه رمووی: ئیوه مان پرگار کرد له دهستی فیرعه ون که سه خترین سزایان به ئیوه نه چه شت، تا له گه ل سزاکاندا راهاتبوون که کورانتانیا ن به خراپترین شیوا نه کوشت ئافره تانیا ن نه هیشته وه بو خزمه تکاری، نه م پرگار کردنه که خوا پرگاری کردن تاقیرکردنه وه یه کی گه و ره یه خوی گه و ره ئیوه ی پنی تاقی نه کاته وه تا چه ندی شوکرانه بژی ری خوی گه و ره نه که ن^(۲۵)

.....
^(۲۰) پیغه مبه ری خواش صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم له غزای (حونه ین) دا به لای هه ندیک داردا تپه ری که موشریکان داریان هه بوو شمشره کانیا ن پیدا هه لئه واسی، نه مانیش وتیان: نه ی پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم تۆیش داریک بو تیمه دابنی و بریار بده که شمشری پیدا هه لئاسین بو نه وهی له جه نگه کاند سهر بکه وین، پیغه مبه ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم الله اکبری کردو فه رمووی: سوئند به و خوی به گیانی منی به دهسته به نو ئیسرا ئیل چییا ن به موسا علیه السلام ی وت: ئیوه ش واتان به من وت، پاشان نه و نایه ته ی بو خوئنده وه.

خوای پهروهردگار دوو بهراووردمان بۆ دهکات لهنیوان پابردووی گهلی ئیسرائیل و داهاتووویان له دوای نغرو بوونی فیرعهون له دهريای سووردا، پاشان دهسهلاتی پنده بهخشین لهو جیگایانهی پیتشر لاواز و بیدهسهلات بوون، ئەم بهراورده بۆ ژيانی گهلی ئیسرائیله که له (۳۵) ئایهتی سورهتی (الأعراف) دا کۆکراوه تهوه، واتا له ئایهتی (۱۳۶-۱۷۱)، ئەوهی سهرنجی من (نووسەر) راکیشام لهم باسهدا که تهماشای کتیبی پیروژ بهشی تهوراتم کرد ههر ههمان باسه، بهلام قورئان زۆر به درێژی له (۳۵) ئایهت دا باسی کردووه، بهلام له تهورات دا سێ بهشی تایبەت که (خروج) هوه دهست پندهکات بۆ (لاوین) و (تثنیه) و (یشوع) کۆتایی دیت! پاراوی قورئان که ۱۰۰٪ وهحییە و دهستی مروڤی تیدا نییه بهکه مترین وشه زۆرتین میژووی گهلی ئیسرائیلی باس کردووه، بهلام له تهورات که کتیبی ئاسمانییه و دهستکاری کراوه رۆحی وهحییە که تیک دراوه، زیاتر له (۱۵۰) لاپههه بۆ تهرخان کراوه ئەو سێ بهشه، لیڤه دا باسه که دهگه پێنینهوه بۆ ناو قوولایی میژوو له ژێر پۆشنایی قورئانی پیروژدا وهکو سهراچاوهی سههرهکی ههلبهت وابهسته به سوننهتی پیغه مبه رهوه و سهراچاوه کانی تر له میژوو.

له دوای بهراوردی ژيانی گهلی ئیسرائیل، بهلام مووسا و هاروون تووشی قورستر له ململانیی فیرعهون بوونهوه، ئەویش نهفسی و سایکۆلۆژی گهلی ئیسرائیله.

چاره سههرکردنی سرووشتی گهلی ئیسرائیل قورستین کار بوو که پرووبه پرووی هه زهره تی مووسا بوویهوه، چونکه ماوهیهکی زۆر دوور و درێژه گهلی ئیسرائیل له میسر ده ژیان، ئەم حاله تهش وای کردبوو له گهلی ئیسرائیل که له تاو ترس و زۆرداری فیرعهون و لاوازی خوڤان و گهردن که چییان بۆ زولم و زۆرداری فیرعهون و دارودهسته کهی و گهلی قبیطی و له سایه ی ترس و تۆقاندن دا جیل له دوای جیل پهروه رده بووون، ماوهیهکی زۆر درێژخایه ن لهو سرووشتی ترس و تۆقاندن و زولم و زۆرداریدا ژیاون. له سهروو هه موویانه وه ماوهیهکی یه کجار دوور و درێژ له ناو بته رستی فیرعهون په رستی خودی فیرعهونه کاندا ژیاون، گهلی ئیسرائیل ترسنۆکی له ناو میشک و دلۆده روونیاندا په گی داکوتی بوو، له کاتیکدا دوو پیغه مبه ر له ناویاندا خه ریکی چاکسازی دلۆده روونیان بوون. گهلی ئیسرائیل له ژێرده سه لاتی فیرعهون دا پیاوانیان کوژراوه و ئافره تانیا ن براوه و وای کردووه ئەو گه له زۆر زه لیل بن له سایه ی سیسته می فیرعهونیدا گالته یان پیکراوه و ترسو تۆقاندن پروویداوه ئەمه ش وایکردووه که جه بان و ترسنۆک بن، که ئەم حاله تانه پروویدا له نه فسی مروڤ دا سرووشتی وا هه لده که ویت که پزگار بوو ترسنۆک و په ق و دل پر کینه و ئیره یی به ره و ئەوه ی ده بات که بروای بۆ دروست نه بیّت و هه ز به شته مادییه کان بکات تا په نهانییه کان، به گشتی گهلی ئیسرائیل بووونه گه لیکی ماده ده په رست هه زیان به بیئرا و بیسترا و شته هه سه ته کان ده کرد تا دلنیا یان بکاته وه له حق و راستی.

ئهمهش بۆ چه زهره تی مووسا و هاروون زۆر قورس بوو که له سه ر حاله تی نه فسی گه لی ئیسرا ئیل کاریان ده کرد، ئه و پرسه گرنگه خرا بووه ئه ستۆیان له لایه ن خوای پهروه ردگار هوه.

به پراستی شیتیه و کالفامیه چه زهره تی مووسا عَیْبَالَتَم ده ریای بۆ کردوون به دوو بهش، ئاوی ده ریاکه وه کو شاخ بهرز بۆته وه وشکانی بۆ دروست کردوون به سه لامه تی و هیمنی و ئارامی په ریونه ته وه که ده چنه ناو دێهک یان ئاوه دانیه که وه ده بینن ئه و خه لکه پت په رسته و سوجه و به ندایه تی بۆ بت و په یکه ر ده که ن، داوای خوایه ک له مووسا عَیْبَالَتَم ده که ن که وه کو ئه و خه لکه بیپه رستن، ئه مهش ئه وه پهری جه هل و نه فامی ئه و گه له ده رده خات له کاتیکدا پیغه مبه ر و سه روکه که یان چه زهره تی مووسا لێیان توپه ده بیت و توپه یی له پێناوی خوا دا پێیان ده لێت به پراستی ئیوه جاهیلن، جا لێره دا جه هاله ت له سه ر زمانی پیغه مبه ره که یان به و واتایه دیت که دژی زانی و زانستن، جاهیلن به واتای گه مژه ییه ک که دژی ئه قل و وریایه، چونکه جه هاله تیان زۆر له سنوور ده رچوو له گه ل دوو پیغه مبه ر لانی که م، چونکه ده شیت پیغه مبه ری تریشیان له گه ل بووبیت وه کو نمونه ی یوشه عی کوپی نون... هتد.

لێره دا ئینحراف و ده رچوون نییه له بیروباوه ر، به لکو نه زانی و گه مژه یی زۆر سه خته بۆ ئه و گه له، چونکه ئه گه ر خاوه ن زانست و ئه قل ئه گه ر پێن به دوا ی یاسا کانی ئه م گه ردوونه و نه وایسه کانی ئه دۆزنه وه و دلنیا یی ئه داته خاوه نه که ی له به ریوه بردنی ئه م گه ردوونه له لایه ن خوای پهروه دگاری دروستکاری بوون.

چه زهره تی مووسا عَیْبَالَتَم بۆیان شیده کاته وه و ئامۆژگاریان ده کات و ده فه رمویت: که ئه و هۆزه کاریکی قیزه ون ده که ن که هاوبهش بۆ خوای گه و ره ئه نه جام ئه دهن له پرووی په رسته وه ئه وان پۆچوون و گه نده لێن که چی ئه تانه ویت چاو له وان بکه ن، ئه وه ی ئه و گه له ئه نه جامی ئه دهن باطل و نادروسته و نا په سه نده کو تاییه که ی به هه لاکه ت چوونه.

چه زهره تی مووسا به سه ر سوپمانه وه پێیان ده لێت توپه یه له ده ستیان بیریان ده خاته وه که خوای گه و ره ئه و هه موو نیعمه ته ی پێبه خشیون داوای هاوبهش ده که ن، هه لپێژاردوون له م جیهانه دا که گه یه نه ری په یامی خوای گه و ره بن، ئه ویش یه کتا په رستییه، هه لپێژاردوون به واتای ئه وه ی که فه زلی چاکه ی خوای گه و ره به سه ر تانه وه یه و منه تی ئه وه تان به سه ره وه یه خوای گه و ره رزگاری کردوون و پیغه مبه ری بۆ ناردوون، که چی داوا له پیغه مبه ره که تان ده که ن خوایه کی تر تان بۆ دا بتا شیت له په یکه ر و بت، له کاتیکدا ئیوه له و فه زل و چاکه یه دان که خوا پێی به خشیون ئه و فه زله بۆ هه ر که سیکه که شوینکه وتوو ی یه کتا په رستی بیت جا گه لی ئیسرا ئیل بیت یان هه ر گه لیک ی تر بیت، بێجگه ئه وان و اتا فه زله که له گه ل منه ته که نا گه ر پێته وه بۆ گه له که، به لکو ده گه ر پێته وه بۆ په یامه که.

ئینجا بیرین ده خاتوه بهوهی خوای گهوره پرزگاری کردن له سزاو ئهشکه نهجهی فیرعهون و دارودهسته که ی، ئهویش کوشتنی پیاوانیان و بردنی ئافرهتهکانیان بوو، پئشتر ئیبتلا بوبوون به ئهشکه نهجه، بهلام ئیستا به خووشی و پرزگاری که ههموو ده گهریتهوه بو جه هاله تی گهلی ئیسرائیل.^(۲۱)

بینینی خوا له سهر داوای موسا عَلَيْهِ السَّلَام

قوناغی دوا پرزگار بوونی گهلی ئیسرائیل له دهستی فیرعهون قوناغیکی زور سهخته بو هه زه ته موسا، مامه له کردن له گه له ئه و گه له پرینمای خوایی دهویت، ههروه ها مانه وهیان له و سه حرا و بیابانه دا پئویستی به پرینمای خوای موتهعاله. ئه مه ش کاری شه و و پرۆژیک نییه، خوای گهوره ده توانیت له (کن فیکون) نیکدا هه موو شتیک چاره سهر بکات، به لام خوای گهوره گهلی ئیسرائیلی به مرووف دروست کردوو نه یکردونه ته (پرۆبوت) تا پرۆگرامی ره ی بکات، به لکو ئه م گهردوو نه به یاسا و پرئسای خوای گهوره ده پروات به پرئگاوه، که واته مروفیش به دهر نییه له م دروستکراوانه ی ئه م گهردوو نه پئویستی به بهرنامه و پرۆگرام هه یه، بینیمان چون گهلی ئیسرائیل له کاتی په رستنی بتیکدا له ناوچه یه کدا چوونه لای پیغه مبه ره که یان و داوای بت و خوای داتاشراویان لئی کرد، بویه ئه م گه له جار ی ئامادده نییه بو هه لگرتنی کۆله قورسه که که په یامی خوابه و ته وحیده، پاشان دامه زراندنی خیلافه ته له سهر زه ویدا، هه ر بویه خوای موتهعاله موسا عَلَيْهِ السَّلَام ی ئاگادار ده کاته وه که بو په یوه ندی ئاسمانی خو ی ئامادده بکات که ماوه ی ۳۰ شه وه، ئه گه ر کۆتایی نه هات په یوه ندی و په یامه که بو گهلی ئیسرائیل، ئه و ده شه و ی تری ده چیتته سهر که هه مووی چل شه و ده کات، خوای موتهعاله ده فهرمویت:

﴿وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْنٍ مِّمَّنْ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَنِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَنِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَنَكَ ثُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ يَمُوسَى إِنِّي أَصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَأَلَمِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٤﴾﴾

(۲۱) له میژووی پیغه مبه رانی ئین که ئیردا هاتوو که به ره و شام رۆشتن، ئه و ئاوه دانیه یان بین ی چوونه ناوی بته په رست بوون، بته که یان له شیوه ی مانگادا بوو، بویه جاهیه لهکانیان چوون داوای ئه و بته یان کرد له هه زه ته موسا علیه السلام، ئه ویش به سه رسامیه وه فهرمووی: خوای گهوره هه لپێژاردوو و فه زلی داوون به سه ر جیهاندا، هه لبه ت له و سه رده مه دا. ئه مه ش له کتیی ژیا نی پیغه مبه ران به ته حقیقی عه بدولقادر ئه رنه ئوطی دا هاتوو:

وَكُنْتُمْ لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٥﴾ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أُعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ ﴿الاعراف﴾

واته: خوی گه وره به لئینی به مووسا دا که سی شهو بیتته سهر کیوی (طور) لهوئی قسه ی له گه لدا ده کات، پاشان خوی گه وره ده پوژی تری زیاد کرد بوو به چل، مهو عیدی خوی گه وره بوو به چل شهوی ته و او مووسا به هاروونی برای فهرموو ببه جینشینی من له ناو به نی ئیسرا ئیلدا له ناو نهو قه ومه دا و چاکسازی بکه له ناو یانداو کاروباریان به پرتوه به ره، به لام شوینی ریبازو پتچکه ی ناشووبگتیران و خراپه کاران نه که وی ﴿١٥﴾ کاتیک که مووسا هات بو مهو عیدی دیاریکراوی له گه ل خوی گه وره بو نهو ی خوی گه وره قسه ی له گه ل بکات، په روه ردگار قسه ی له گه ل مووسادا کرد به بن واسیته، مووسا قسه ی خوی گه وره ی بیست، کاتیک که مووسا گوئی له قسه ی خوی گه وره بوو نه مجا تامه زرۆی بینینی خوی گه وره بوو، بو به فهرمووی: نه ی په روه ردگار پیکام بده با بتینیم خوی گه وره فهرمووی: نه ی مووسا له دنیا دا تو ناتوانی من بینینی خوی گه وره فهرمووی: به لام ته ماشای نهو شاخه بکه نه گهر له جتی خویدا مایه وه نهو تویش نه توانی من بینینی، کاتیک که په روه ردگار خو ی دهرخست بو شاخه که، شاخه که وردو خاش بوو، بوو به خو ل مووسا له هوش خو ی چوو، کاتیک هاته وه هوش خو ی وتی: نه ی په روه ردگار پاک و مونه ززه ی بو تو لهو ی که داوا بکه م له دنیا دا تو بینیم من تهو به نه که م و بو لای تو نه گه پرتمه وه و جار یکی تر داوای بینینی تو ناکه م له دنیا دا، من یه که م باوه پردارم له به نی ئیسرا ئیلدا، یان من یه که م باوه پردارم له سهر نهو ی که که س تا پوژی قیامت له دنیا دا ناتبینیت ﴿١٦﴾ خوی گه وره فهرمووی: نه ی مووسا عَیْهِ السَّلَام من تو م هه لبراردوو به سهر خه لکی سهرده می خو تدا بهو ی که په یامی خو م بو ت ناردوو، راسته وخو قسم له گه لدا کردوو به بن واسیته، نهو ی که پیم به خشیویت به جوانی وهری بگره، لهو که سانه به که شوکرانه بژی ری خوی گه وره نه که ن له سهر نه م نیعمه تانه ﴿١٧﴾ لهو لهو حانده له تهوراتدا هه موو شتی که مان بو نووسیوه لهو ی که پیوستی بن له گه ل به نی ئیسرا ئیل بو دین و دنیا یان که پر بووه له په ندو ناموژگاری و به درژی نه حکامه کانی تیا باسکراوه بو هه موو شتی به هیرو به جوانی و به جددی وهری بگره و کاری پت بکه فهران بکه به نه ته وه که ت کامه ی که نه جرو پاداشتی زیاترو چاکتره نه وانه له پیشت وهر بگرن شوینی کافرانیشتان پت نشان نه ده م که چون خوی گه وره له ناوی بردوون به هو ی کوفریانه وه ﴿١٨﴾ نهو که سانه ی که له سهر زه ویدا به ناحق خو یان به گه وره زانیوه

مهمله كه تى سيا نزههم: گهلى ئيسرائيل

قه دهغه ئه وهيان لى ئه كه م كه له ئايه ته كانى من تيبگهن، ئه گهر هه موو ئايه ت و نيشانه به ك به پروونى و ئاشكراش بيبين ئيمانى پى ناهينن ئه گهر پىگاي راست و پرگارش بيبين نايجر نه به رو نايجر نه پىگاي خويان، ئه گهر پىگاي چهوت و خراپه بيبين ئه وه ئه كه ن به پىگاي خويان و ئه يجر نه بهر چونكه ئه وان ئايه ته كانى ئيمه يان به دروژانى و ئه وان بى ئاگابوون لىي ﴿٢١﴾ ئه و كه سانه ئى كه ئايه ته كانى ئيمه و پرووبه پرووبوونه وهى پوژى قيامه تيان به دروژانى و باوه ريان پىي نه كرد ئا ئه مانه كرده وه كانيان به تال ئه بيتته وه ئايا چاوه پىي چ شتيكن و چ سزايه كيان ئه دري ته وه ته نها كرده وهى خويان نه بى واته: خواى گه وره سته ميان لى ناكات ﴿٢٢﴾

پيشتر ئاماژه مان به وه دا كه هاروون پىغه مبه ره له پىگاي مووساوه وهى بو دىت، مووساش راسته خو وهى له خواى موته عال وه رده گرئى، بويه هاروونى دانا به سهر گه له كه به وه تا ئاگاداريان بيت له ههر هه له و په له به كى نه خوازراو كه تووشيان بيت، هاروون سرووشى وا دهرده كه وىت كه سىكى زور ئارام و له سه رخو بووه سوژ و نه ستى بو گهلى ئيسرائيل له راده به دهر بوو، چه زى زورى يه كه خستن و سه ركه وتنى گه له كهى كردووه، چونكه به دريژايى ميژوو فيرعه ون ئه م گه له له ژير زولم و زورى ئه و ده سه لاته درنده به بووه.

مه به ستى ميقات ئه و كاته به كه خواى گه وره بو مووسا عليه السلام -ى دانابوو كه هه موو مانگى (ذوالقعدة) و ده پوژى مانگى (ذوالحجة) به كه پوژى قوربانى و چه جه له ژيانى ئيستاي موسلما نندا.

حه زره تى مووسا عليه السلام راسته خو له گه ل خواى موته عال دا گفتوگوى ده كرد، ئه و ده نگه چونه و چيه و له كوئوه هاتوو گومانى تيدانييه قسه كردن له سه رى زياده پوئيه، ئيمه ئى مروف هيجى لى نازانين ئه وه نده ئى كه زانايانى ئه هلى سوننه ت و جه ماعه پييان راگه ياندووين ته نها لايه قه به خواى موته عال و ئه و ده نگه په يوه سته به خواوه.

مه به ست له م پوشتنه ش بو ئه و ژوانه خوايه كه مووسا عليه السلام -ى بو بانگيشت كرا بوو، فهرز بوونى به نديابه تى و دروشمه كانيان و چوئيه تى به پوئيه بردنى گهلى ئيسرائيل بوو، جه ژن و بوئنه و كامل كردنى ئايينه كه يان بوو، ئه م ميقاته پيناچييت جارى تر پروويداييت ^(٢٣)

بو زياتر شاره زا بوون له م باسه ده كرئى به راورد بكرئى به ئيسراو ميعراجى پىغه مبه رى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم، زانايانى ته فسير ده لئىن: ئه م ژوانه له نزيك دارىك پروويداوو ياخود ناو نيشانى جيكا كه دارىك بووه، مووسا عليه السلام له گه ل خواى موته عال وتوويزى كرد بى بى هيج

-----
(٢٣) - (يه كه م جارو كوئا جاره له گه ل موسا عليه السلام روونه دات)، مه به ست له يه كه م جار واتا بو ماوه ئى چل شهو، ده نا موسا راسته خو له گه ل خواى په روه ردگارى گفتوگوى كردووه.

نیوه ندگیریک، به لکو راسته وخو له گهل خوی خالق و بارئو فاطری ئەم گەردوونه دا ئاخافت و ئەو پله و پایه و شەرفه ی پێ به خشر او ناسرا به (کلیم الله)، ههروهکو ئاماژەمان پێدا له چۆنیەتی ئەدائو چەندیتی و جووری دەنگ، تۆنی دەنگ... هتد بکوڵینهوه هیچی لێ دەست ناخریت، چونکه ئیمه ی مروّف له سەر دید و بوچوونی خۆمان بریار ئەدەین، بیروبوچوونی ئیمه ش درک به هیچ شتیکی خوایه تی ناکات و قسه کردن له سەری هه له یه کی زۆر گهوره و پێ پاکیشانە بو کافر بوون و مولحیدی ئەسماء و سیفاتی خوی گهوره کهواته لێره دا ده وهستین.

له راستیدا چرکه ساتیکی زۆر گهوره و عهظیمه موسا ﷺ خوی موتهعال راسته خو بێ نیوه ندگیر واتا فریشته ئاخافتنی له گهلدا ده کات، به لام له پشتی په رده وه واتا نادیار.

موسا ﷺ له کاتی وتووێژی له گهل خوادا خو ی له بیر چووه که کتیه واتا مه به ستم که له جنسی مروّفه، خو شێ ئەو ده نگه له بیري کرد که مروّفیکه له سەر زه ویدا، مروّفیش سرووشتی وایه که ده نگیکي بیست هه زده کات خاوه نه که ی بینیت!

ئەم شەوق و موشتاق بوونه ی بو خوی پهروه ردگار پالنانی په جاو داواکردنه له بینینی خوا، له خو شه ویستی و هه ز و شاهید بوونی خو یه وه ده رچوو، نه ک له گومان به لکو موشتاقی بینینی خوی پهروه ردگار، موسا ﷺ فه رمووی خوی پهروه ردگار خو تم نیشان ئەدهیت تا زاتی بهرز و پیرو زت بینم؟! و

خوی موتهعال فه رمووی: ناتوانیت بم بینیت، خوی موتهعال سۆز و بهزه یی بو موسا ﷺ ده جو لیت له خودی پرسیاره که ی بو یه به شیوه ی (لن ترانی)... ده فه رمویت، چونکه چاوی موسا و ئەم کیانی مرو ییه له توانایدا نییه، هه ربو یه خوی موتهعال له پروی کرداره وه بو ی ده سه لمینیت له توانای مه خلوقدا نییه به م سیسته مه ی ئیستا و یاسا و نه وامیسه کانی، فه رمووی موسا ﷺ ته ماشای ئەو شاخه بکه ئەگەر توانی خو ی بگری ت له به رده رکه وتنی زاتی مندا ئەوا ده مبینیت، خوی موتهعال له گهل لادانی په رده ی ده رکه وتنی شاخه که بوو به خو ل و تو ز له گهل زه ویدا ته خت بوو، موسا ﷺ که ئەو دیمه نه ی بیني له ترسان دا و پاشان لاوازی خو ی و مرو فێ بو ده رکه وت و له هو ش خو ی چوو له ترسی ئەو دیمه نه بورایه وه.

کاتیک هو ش هاته وه به خویدا زانی توانا و هیزی چهنده و ههستی به لاوازی تهواوی خو ی کرد، فه رمووی پاکوبیگه ردی بو خوی پهروه ردگارم تو به ی کرد و گه رایه وه بو لای خوا و ئیمانی کامل بوو، له ئیماندارانی راسته قینه بوو، بووه یه که م ئیماندار له سه رده می خویدا. هه لبرادنی موسا ﷺ بو ئەو کاره له سه رده می موسا ده گه رپته وه له ناو خه لکه کهیدا، ئەمه ش هه مووی په حمه تی خوی موتهعاله به سه ر هه زره تی موسا وه.

ئەو نووسراوانە ی که دراوه به حەزرەتی موسا عَیْیَاسَکَ له ئیستادا نەماوه، بەلام به دنیاییهوه بریتی بووه له دروشم و بەندایهتییهکان، ئیتر ئەوهی باس دەکریت له کتییی پیروژ و تەورات دا که بریتییه له دامەزراندنی خیمه کۆبوونهوه و جلوبەرگ و پاشان مناره و قوربانی کردن بۆ ئیمه هیچی جیگای بایهخ و برۆا نییه، لهبەر ئەوه یههوه دەستکاری کتییەکانیان کردووه، شیکاری قورئان بۆ ئیمه گرنگه لهگهڵ سوننهت له بواری بیروباوه، بهلام له بواری میژوویدا ئاساییه له ئیسرایلیات وهربگرین.

به دنیاییهوه نووسراوهکان هه موو ئاراسته ی گرنگ و پهروه رده ی جوانی گه لی ئیسرائیل بوون، بۆیه خوای پهروه رداگار فه رمانی پیکرد که بهه یز و توانا و ئیراده ی بهه یزه و به سه رگه له کهیدا بلای بکاتهوه پیاده ی بکه ن. خوای گه و ره هه رگیز شتی سه خت و به ندایه تی قورس نادات به سه ر به نده کانی ئه مه ش سرووشتی ئایینی خواجه، پرسیک ده نیری ت که سرووشتی مرو ف توانای پیاده کردنی هه بی ت.

خوای پهروه رداگار له کاتی په رینه وه ی ئه گه ر له خواردنی ئاماده کراوی بۆ ده سه ته به ر کردن که برسیان نه بی ت، ئه ویش جو ریک له گوشتی بالنده که ناسراوه به (سلوی) و به جو ریک له شیرینی و وزه ی زۆر به سوود که خوراکیکی تره له سه ر گه لای دار پییه خشین، کورد پیی ده لیت (گه زۆ) له قورئان دا به (المن) ناوی هاتووه، لهبەر ئەوه خوای گه و ره له هه موو پرویه که وه به رانه به به به نده کانی به زه یی و میهره بانی هه یه، چۆن بۆ ناردنی ئایین قورسی ده کات له سه ریان؟!

خوای پهروه رداگار له بیابانی (سیناء) له نزیک کتوی (طور) گه لی ئیسرایلی کۆکرده وه، موسا عَیْیَاسَکَ بۆ مونا جات له گه ل خوای خو ی سه رکه و تبه ووه سه ر شاخه که، پرووداو یک پروونه دات بن ئەوه ی موسا عَیْیَاسَکَ بزانی ت.

په رستنی گو یزه که له لایه ن گه لی ئیسرائیل

موسا عَیْیَاسَکَ له حزوری خوای موته عالدایه خوشحاله له و په ری ژبانی خوشی فریشتهیدا ده ژی، له پر خوای گه و ره ئاگاداری ده کاته وه به سه رلیشیاوی گه له که ی که تووشی هاو به ش دانان بوون له دوا ی ئەو هه موو نیعمه ته خوای موته عال پیی به خشین، خوای گه و ره ده فه رمو ی ت: ﴿يَبْنَیْ اِسْرَآءِیْلَ قَدْ اُنْجِیْنٰکُمْ مِّنْ عَذٰوِبِکُمْ وَوَعَدْتُکُمْ جَانِبَ الْطُّوْرِ الْاَیْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَیْکُمْ اَلْمَنَّ وَالسَّلٰوِیَّ ۝۵۱ کُلُوْا مِنْ طَیِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰکُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِیْهِ فِیْجَلَّ عَلَیْکُمْ غَضَبِیْ ۝۵۲ یَحِلَّلْ عَلَیْهِ غَضَبِیْ فَقَدْ هَوٰی ۝۵۳ وَاِنِیْ لَعَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صٰلِحًا ثُمَّ اٰهْتَدٰی ۝۵۴﴾ وَمَا اَعْجَلَکَ عَنْ قَوْمِکَ یٰمُوسٰی ۝۵۵ قَالَ هُمْ اُوْلَآءِ عَلٰی اَثَرِیْ وَعَجِلْتُ اِلَیْکَ رَبِّ لِتَرْضٰی ۝۵۶ قَالَ فَاِنَا قَدْ فتنَّا

قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَصْلَهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿٥٠﴾ فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِي ﴿٥١﴾ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا أُوزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٥٢﴾ فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى فَنَسِيَ ﴿٥٣﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٥٤﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِن قَبْلُ يَقَوْمُ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿٥٥﴾ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى ﴿٥٦﴾ قَالَ يَهْرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ﴿٥٧﴾ أَأَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿٥٨﴾ قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِلِحَيَّتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿٥٩﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَاسَمِيرِيُّ ﴿٦٠﴾ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٦١﴾ قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تَخْلَفَنَّهُ وَنَنْظُرَ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلَّمَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٦٢﴾ إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٦٣﴾ طه

واته: نهی به بنی ئیسرائیل ئیوه مان پرگار کرد له دوژمنه که تان که فیرعه ون بوو به ئینیمان پیدان له لای کتوی (طور) که کوومه لیک له که ل خویدا هه لېژیژی و بیانات بو ئه وی، له وی خوی که و ره قسه ی له که ل مووسادا کردو ته و راتی پی به خشی (الْمَن) واته: که زوی شیرینمان له ئاسمانه وه بو دابه زاندن، وه (السَّالْوَى) سوئسکه، یاخود هه نگوینمان پی به خشین ﴿٥٠﴾ بخون له و خواردنه به تام و چیژو هه لآلهی که پیمان به خشیون به لام سنوور مه به زینن، یاخود کوفرانه بژیژی نیعمه تی خوی که و ره نه که ن له بهر ئه وه ی سزای من داته به زینه سهرتان هه ر که سیکیش تووره بوون و سزای منی بو جیه جی بی ئه وه به هیلک نه چیت و فری ئه دریته شوینی نرم که قوولایی دۆزه خه ﴿٥١﴾ من زور لیخو شبووم بو که سیک که ته و به بکات له تاوانه کانی ئیمان بینیت و کرده وه ی چاک بکات پاشان هی دایه ت وه ربگری، واته: له سه ر نه و ریگا راسته که ئیسلام و سوننه ته دامه ززاو بیت تا مردن ﴿٥٢﴾ مووسا عَلَيْهِ السَّلَام پیش کاتی دیاریکراو رویش تاقسه له که ل خوی که و ره دا بکات و هاروونی برای به جیه پیت له ناو به نی ئیسرائیل، خوی که و ره فه رمووی: نه ی مووسا چی وای لیکردیت که په له بکهیت پیش کاتی دیاریکراو بیت و قه ومه که ت جی بیت و له که ل خوئدا نه یان هیتی ﴿٥٣﴾ وتی: نه ی په ره ر دگار نه و انیش له من نزیکن و به شوین پی من و به دوا ی مندا دین، خوايه من په له م کردو هاتم بو لای تو تا زیاتر

لېم پارى بېت^(۸۱) خۇاى گەورە فەرموۋى: لە دۇاى تۆ ئىمە قەومەكەھمان تاقىكرەدەو و تووشى تاقىكرەدەو بوون (سامىرى) گومراى كىردن كە گۆللىكىكى بۆ دروست كىردن لە ئالتوون و واى لى كىردن كە ئەم گۆللىكە بېرستىن^(۸۲) مووسا ﷺ گەپرايەو بۆ لاي قەومەكەى زۆر تووپە بوو خەفەتى خوارد كە قەومەكەى لە دۇاى ئەم گۆللىكىان پەرسى (أَسْقًا) واتە: تووپە بوونىكى زۆر سەخت و سەختەر لە غەزەب فەرموۋى: ئەى قەومەكەم ئايا پەروەردگارتان بەللىنىكى باشى پىنەداون بەدەستخستنى چاكەى دونىاو قىامەت و بە بەھەشت كە ئەگەر بەردەوام بن لەسەر عىبادەت و گۆپرايەلى خۇاى گەورە ئايا ماو و سەردەمەكە زۆرى خايندو لەبىرتان كىرد؟ بەلكو ئىو بەم كارەتان وىستان سزاو تووپە بوونى خۇاى گەورە دابەزىتە سەرتان، بۆيە ئىو وەعدە خىلافتان كىردو لە بەللىنەكەى خۇتان پاشكەز بوونەو كە بەللىنى لى وەرگرتبوون بەردەوام بن لەسەر گۆپرايەلى خوا، ياخود بەللىنەكە ئەو بوو كە بەدۇاى مووسادا بىن بۆ كىوى (طور)^(۸۳) وتيان: ئەى مووسا ئىمە وەعدە خىلاف نەبوۋىنە و بەللىنى خۇمان نەشكاندوۋە بە تواناو ھەلپزاردنى خۇمان بەلكو ناچار بوۋىنە كە ئەو ھەلەيە بكەين^(۸۴) (سامىرى) گۆللىكىكى بۆ دروست كىردن لەو ئالتوونە كە ناۋى بۆش كىردبوو كە ھەواۋ بايەكە لىي ئەدا دەنگى لى دەرئەچوو وەكو دەنگى گۆللىك چۆنە بەو شىۋازە ئەيۋپاندا، (سامىرى) و ئەوانەى لەگەلدا بوون وتيان: ئەمە خۇاى ئىو وە خۇاى مووسايشە بەلام مووسا گومرا بوو، يان نەيزانىو كە ئەمە خۇاى ئىو، يان لە بىرى كىرد بە ئىو بلىت ئەمە خۇاى ئىو، ئەوانىش زۆر خۇشيان وىست و دەستيان كىرد بەپەرسىتىن^(۸۵) خۇاى گەورە كەم عەقلىيان دەرەخات و دەفەرموۋىت: ئايا ئەوان بۆ پەندو غىرەت وەرناگرن نابىن كە ئەم گۆللىكە ھىچ وەلامىكىان ناداتەو و قسەيان لەگەلدا ناكات ئىتەر ئەمە چۆن دەبى خوا بىت ھىچ زيان و سوودىكى ئەوانى بەدەست نىيە نە لە دونىا نە لە قىامەت، بەلكو سوودو زيان تەنھا بەدەست خۇاى گەورەيە^(۸۶) پىش ئەوۋى كە مووسا بگەرپتەو ھاروونىش ﷺ پىي وتن ئەى قەومەكەى خۇم ئەمە تاقىكرەدەو ھەيەكەو كەوتوونەتە ناو تاقىكرەدەو و گومرا بوونەو لە پىي راست لاتان داو ئەم گۆللىكە خۇاى ئىو نىيەو بەدلىيى پەروەردگارى ئىو اللە يە پەھمانە، ئىو شوۋىن مەن بكەون و گۆپرايەلى فەرمانى مەن بكەن و عىبادەتى خوا بكەن نەك عىبادەتى ئەو گۆللىكە^(۸۷) وتيان: نەخىر ئىمە بەردەوام لەلاى ئەمىننەو تا ئەو كاتەى كە مووسا ئەگەرپتەو بزانىن ئايا مووسا پارزى بەمە ياخود نا ئەو كاتە وازى لى دىنن^(۸۸) كاتىك كە مووسا ﷺ گەپرايەو بىنى گۆللىك دەپەرسىن زۆر توپە بوو ئەو لەوھانەى كە تەوراتى تيا نوسرابوو داي بە زەويەكەداو قزو پىشى ھاروونى پاكىشاو فەرموۋى: ئەى ھاروون چى پىگىرى لىكرىدەت كە بەرھەلستيان بكەى كاتىك كە ئەبىنى ئەوان گومرا بوونەو دەستيان كىردوۋە بە پەرسىتىن ئەو گۆللىكە^(۸۹) بۆچى شوۋىنى مەن نەكەوتىت و خىرا

پیت نه وتم؟ ئایا تۆ سه رپیچی فه رمانی منت کرد و لای ئەمان مایته وه که گوێلک ئە په رستن ﴿١٣﴾ هاروون فه رمووی: ئە ی کو ری دایکم ریش و سه رم پامه کیشه من له وه ترسام که ئە گهر جییان بێلم هه ندیکیان له گه ل مندا بێن و هه ندیکیان لێره بمێنه وه تۆ بلیی ته فره قه و جیاوازی و پارچه پارچه یت خسته ناو به نی ئیسرا ئیله وه بلیت تۆ به قسه ی منت نه کرد ﴿١٤﴾ پاشان مووسا پرووی کرده (سامیری) و پپی وت: ئە ی (سامیری) چی وای لیکردیت که ئەم ئیشه بکه ی گوێلکیک دروست بکه ی له ئالتوون و بانگی خه لکی بکه ی بۆ په رستن ﴿١٥﴾ (سامیری) وتی: ئە وه ی من بینومه ئە وان نه یان بینویه که جبریلی بینویه له سه ر ئە سه په که ی مشتیک له شوێنه واری شوێن پپی ئە سه په که ی جبریلی هه لگرتووه، فریم دایه سه ر ئە و ئالتوونه که تاوا بووه له سه ر شیوه ی گوێلککه بیوتایه ببه به هه ر شتیک ده بووه ئە و شته، یا خود و تراوه هه لی داوه ته سه ر هه ر شتیک بێ گیان وای لێ هاتووه تا گیان و رۆح ئە چووه به ری و زیندوو ئە بووه، نه فسیشم ئەم شته ی بۆ پارازنده وه ﴿١٦﴾ مووسا فه رمووی: ده ی برۆ ئیره به جیهیلله و دوور بکه وه لیره، چونکه ده ست بۆ شتیک برد که بۆت نه بوو ده ستی بۆ به ریت، تا له ژياندا بی ئە بی که س لیت نزیک نه بێته وه و تیکه لی خه لکی نه بیت، نه فی کردو دووری خسته وه و فه رمانی کرد به به نی ئیسرا ئیل که جاریکی تر لپی نزیک نه بنه وه و که س قسه ی له گه ل نه کات وه کو سزایه ک بۆی، به دلنایایی تۆ مه وعیدیکیشته هه یه که خوای گه وره ئە و مه وعیده له کاتی خو ی جیه جی نه کات که پڕۆزی قیامه ته له و ی خوای گه وره سزات ئە دات، سه یری خوا به که ت بکه که به رده وام مایته وه له سه ری و عیباده تیت ده کرد ئە بێ بیسووتینین به ئاگر، پاشانیش خو له میشه که ی فری ئە ده ی نه ناو ده ریا وه و بلای ئە که ی نه وه تا با بیبات ﴿١٧﴾ به دلنایایی ته نها په رستراوی حه قی ئیوه الله یه که هیه چ په رستراویک به حه ق نییه شایه نی په رستن بیت جگه له زاتی پیرۆزی الله نه بی ئە مه خوا و په روه ردگارو په رستراوی ئیوه یه نه ک ئەم گوێلکه که زانست و زانیاری خوای گه وره زۆر فراوانه و هه موو شتیک گرتۆته وه ﴿١٨﴾.

له دوا ی ژوانی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام له گه ل خوای گه وره دا ئاگاداری کرده وه که گه له که ت تووشی سه ر لیشی وای بوون له لایه ن که سیک که ناوی سامریه به م شیوه یه کتوپره خوای گه وره مووسای لێ ئاگادار کرد له کاتیکدا مووسا هاتوو بۆ ئە وه ی ژیانیک نو ی و سه ره به رزی بۆ گه لی ئیسرا ئیل دابین بکات، به لām ئە وان نه بوونه ئە و گه له ی که هه لگری په یامی خوایی بن و جیه جیکاری فه رمانی خودا بن.

هۆکاره که شی ده گه رپته وه بۆ کۆیلا یه تی کردنی گه لی ئیسرا ئیل له لایه ن فیرعه ونه وه که ما وه ی سالانیک زۆر درێزخایه ن بوو، توانای ئارامگرتنیان نه ما بوو هیه چ فه رمانیکیان بۆ

جێبه جێ نه ده کرا و پاره ستاو نه بوون، کيانيان زۆر به ئاسانی تێکهڵ بوو بوو به لاسایی کردنه وهی گهلانی تر و هه رچی ئاسان بوايه بۆ لاسایی کردنه وه خێرا وه ريانده گرت و پياده يان ده کرد.

ئه مجاره خۆيان تووشی تاوان و ئیبتیلائیکی زۆر گه و ره کرد به دروست کردنی گوێره که یه ک له ئالتون بۆ په رستن و کردیانه خوای خۆیان، ئه و که سه ی ئه م کاره ی ئه نجام دا ناوی (سامری) بوو، مووسا عَلَيْهِ السَّلَام هه یچ ئاگایه کی له مه نه بوو، ده ست به جێ نوو سراوه کانی هه لگرت که له ناویدا شه ریه عت و یاسا و پرسیای خوای بوو بۆ گه لی ئیسرائیل، مووسا عَلَيْهِ السَّلَام به تو په ییه وه گه رایه وه بۆ ناو گه له که ی، به لām به تو په بوونی زۆر و پاشان خه م و په ژاره وه، تو په بوونه که ی له وه بوو که چۆن ئه وه نده نه گبه تن، گوێره که دروست ده که ن به ده ستی خۆیان ده یه رستن، خه م و په ژاره که ی بۆ ئه وه بوو که له دوا ی ئه و هه موو نیعه مه ته خوای گه و ره پێیبه خشون سه ره پۆ ده بن. له وه ده ترسا داخۆ تۆله ی خوای په روه ردگار چی بێت له گه لی ئیسرائیل، له و فیتنه یه ده ترسا که تووشی گه له که ی بووه، گه رایه وه ناو خه لکه که و سه ره تا یه که م که س ئیخه ی جێگره که ی گرت که هاروونی برای بوو، سه یر له وه دا بوو کاتیک که گه رایه وه گه له که ی سو جده یان بۆ گوێره که یه ک ده برد که خۆیان دروستیان کردبوو له ئالتون، ئینجا مووسا عَلَيْهِ السَّلَام فه رمووی: ئه ی گه لی ئیسرائیل خوای په روه ردگار په یمانی باش و چاکی نه ئه دا به ئیوه، لێره دا مه به ستی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام له لایه ن بته رستانه که وه خوای گه و ره له قورئان دا له و سه رده مه دا قودس به جیگا و مالی فاسقه کان باس ده کات و ده فه رموێت (دار الفاسقین)، هه روه ها سه رکه وتوو ده بن به هۆکاری ته وحید و خواناسی که چی وا گوێره که ده یه رستن، به رده وامه له وته کانی ده فه رموێت: ده تانه وێت تو په یی خوا به سه رتاندا بێت ئه و ا بریار نه بوو که له سه ر په یمانی خواناسی و مه نه ه جی راستی میننه وه تا ده گه رپیمه وه له موناجاتی خوای په روه ردگار، هه یچ گۆرانکاریتان به سه ردا نه یه ت، شوین هه یچ مه نه ه ج و شه ریه عتیکی تر نه که ون!

پاشان هه نجه تیکی زۆر بێ مانا ده هیننه وه بۆ مووسا، بۆ خۆده رباز کردن ده لێن: ببوره هه ر ویستمان پزگارمان بێت له و ئالتونانه ی که له سوپای فیره ونه وه ده ستمان که وتوو، وتمان با بیکه ینه ئه م گوێره که یه! چونکه ئه و ده سته که وته حه رامه بۆ ئیمه ئیتر سامری بردی و ئه م گوێره که ی بۆ دروست کردین.^{۲۳}

شیوه ی گوێره که که ناوسکی بۆش بوو له ده مییه وه تا کۆمی کونی تیکردبوو که هه وای تیدا ده چوو ده نگیکی لێوه ده هات شیوه ته کنیکیک بوو به کاری هینابوو تیدا، نه هه یچ ژیا نی تیدا بوو به لکو ته نها لێزانی و ته کنیکی شیوه دروستکردنه که بوو که جارو بار ده نگی هه واکه ی له ده مییه وه بۆ کونی دوا وه یان له کونی دوا وه ی بۆ کونی پێشه وه ی ده می ئه و ده نگه خوره خوری

-----
(۲۳) - (سامری که سێکی خه لکی (سامه را) یه ئه و له قه به یان پێ به خشیوه له ته فسیری سه ید قوطب دا هاتوو، فی ظلال القرآن، ل. ۲۳۴۷، به رگی ۴)

دروست ده کرد له زمانی عه ره بیدا وشه (الجسد) بۆ شتی بڼ گيانه (الجسم) بۆ لاشه ی گيانداره.

وتیان مووسا عَلَيْهِ السَّلَام له بیرى چۆته وه خواکه ی لیره یه که چی ده روا ت بۆ سه ر شاخ بۆ موناجات له گه ل پهروه ردگاردا ئەمه ش وته یه کی به تال و بڼ مانا بوو بۆ سه ر لیشیوانی خه لکه که، سامری ئەم قسه یه ی ده کرد بۆ هه ل خه تاندنی خه لکی. ئینجا هه زره تی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام چه مکه خواره کانیا ن بۆ راست ده کاته وه و پاشان میشکیان ده جولینیت و ده فهرمویت: باشه خو ئەمه گیانی تیدا نییه، تاوه کو گویره که ی تر بتوانن مامه له ی له گه ل بکه ن، ئەم زۆر له ئاستی هه یوانی تر که مته، گویره که یه ک که ژیا نی تیدا بوا یه هیچ نه بوو گو یی لیتان بوو، هیچ زهره ر و زیانیکی نه بوو، خو ئەگه ر گویره که ی زیندوو بوا یه ئەوا سه رتان ده بری و سوودتان له گوشته که ی وه رده گرت یان به ردی ئاشتان پڼ با ئەدا، که واته ئەوان زۆر له ئاستیکی تری بیر کردنه وه شدا بوون.

پیش ئەوه ی کاره که ئەنجام به دن هه زره تی هاروون ئامۆزگاری کردن کاره که ی به چه په ل و تاوان و کوفر له قه لآم دا، ئاگاداری کردنه وه شوین په کتاپه رستی بکه ون، له کاتیکدا ئیوه په یمانتان داوه به مووسا، هاروون فهرمووی خو مووسا لیتان ون نه بووه چووه بۆ گفتوگو و موناجات له گه ل پهروه ردگاریدا که چی له وه لآمدا وتیان ئیمه سوچه و به ندایه تی بۆ ئەم گویره که یه ده که ی تا مووسا ده گه ریته وه بۆ لامان.

له کاتی توپه بوونی زۆری مووسا عَلَيْهِ السَّلَام پرووده کاته هاروون و ده فهرمویت چی وای لیکردیت پڼگرییان لڼ نه که ی که تووشی گومپایی بوون، تۆش فهرمانی منت جیبه جڼ نه کرد و سه رپڼچیت کرد له فهرمانه که م؟

هاروون سه رو پیشی به ده ست مووسا وه بوو با ی ئەدا له توپه یدا، هاروونیش له هه ولی هتور کردنه وه یه تی، هاروونیش به سرووشتی خو ی پیاویکی زۆر هیمن و له سه ر خو یه، ئینجا ده یه ویت به وه ته ری برایه تی له دایک و باوک مووسا هتور بکاته وه، پاشان دید و بۆچوونه که ی خو ی ده خاته روو که درێغی نه کردوه، به لآم ترسا وه له ترسان و تۆقاندن و ره قی به رانبه ر به گه لی ئیسرا ئیل به ینیت و جیا بینه وه و بینه دووبه ش، ئەمه ش له راستیدا زۆر سامناکه و ده شیت ئەو کۆمه له ی شوین سامری و گویره که که که وتوون و برۆن به شی خو یان جیا بکه نه وه بکه ونه جه نگ و ململانی له گه ل به شه که ی تر دا، ئەمه ش له به رژه وه ندی ئەو گه له داروخواه نییه له پرووی بیروباوه ر و پاشان په وش و ئاکاره ئایینه کان، بۆیه نه یو یستوه پارچه پارچه بڼ، مووسا عَلَيْهِ السَّلَام که زانی بۆچوونه که ی ته وا وه و خودی گه له که شی ده ناسی بۆیه وازی له هاروون هینا و که وته قسه کردن له گه ل سامری به رق و توپه بوونی له پڼناوی ئایینی خوا دا پرووی کرده سامری خاوه ن فیتنه که هه ر بۆیه یه که م جار پرووی کرده هاروون، چونکه سامری به زۆر و هیز گه لی

ئیسرائیلی نه کرده گویره که په رست، به لکو هاروون بهرپرسی به که مه له نه هیشتن، چونکه سرکرده ی باوه پیکراوه و جیگری مووسایه و برایه تی و پیغمبره و وهزیری مووسایه.

که واته گه له که تاوانبار پاشان گوئیان نه گرتووه بۆ مووسا پیغمبره ی به که م گوئیان نه گرتووه بۆ هاروون جیگر و پیغمبره ی دووهم، ئیستا تاوانبار کییه؟ بۆ گومان سامری به، له بهر نه وه ی سامریش کاره که ی به زۆر پینه کردون و گه له که خویان هاوکار بوون، سه روکی فیتنه که و به شیکی تر له خه لکی فیتنه چی مووسا ده ریکردن له ناو خویاندا و به هیچ شیوه یه ک په یوه ندیان له گه لدا ناکریت، به لام پیش ده رکردنی مووسا وه کو حاکمیک لپی پیچینه وه ی له گه لدا ده کات تا نه ویش بهرگی له خوی بکات، مووسا فهرمووی سامری چی وای لیکردی که ئه م کاره نه نجام بدهیت؟

سامری که وته درۆ و ده له سه و وته ی بیمانا، گوايه نیردراوکی بینووه که نه سه ری نه بینراوه ئه م گویره که ی دروست کردووه، جا ئه م نیردراوه چییه که س نازانیت! هیچ په یوه ندی به گویره که ئالتونیه که وه نییه، نه وانه شی که ده لئین گوايه له قورپی ژیر پتی جوبریلی هه لگرتوته وه و کردویه تی به گویره که یه، هیچ واتایه کی نییه، جا ئه و قوره چ په یوه ندی به گویره که په رسته وه هه یه، ته نها بیانوووه که ی سامری ده هیتنه وه هیچ په یوه ندی به جوبره ئیل و شتی تره وه نییه.

ئه و سزایه له شه ریه تی مووسادا هه بوو ده رکردن بۆ نازاردان و تا کو تایی ژیا نی ئه و که سه ده بیت بروهاته جیگایه کی تر و هیچ په یوه ندی به گه لی ئیسرائیله وه نه میتیت.

پاشان مووسا عَیْمَانُکُمْ خوا که یانی سوتاند و گویره که که ی خسته ناو ناگر و کو تایی به م ناژاوه گتیریه هات و گه لی ئیسرائیل و پیاوچاک و خواناسه کانی خویان ئامادده ده که ن بۆ داوای لیخو شبوون و ته و به کردن له و کاره ناپه سه نده ی گه لی ئیسرائیل کردی، مووسا دوا ی دامه زرانندی بنه ما کانی ئایینه که بۆ گه له که ی له ریگای وه حی خوای موته عاله وه پاشان (۷۰) که س له خه لکی خواناس و چاکه خوازه کانی ئاماده کرد بۆ چوون بۆ حزوری خوای پهروه ردگار.

باسه کانی گه لی ئیسرائیل و هه زره تی مووسا له کتیبی سییه م دا درێژه ی پێ ده دریت!

مەملەكەتتى چواردەيەم:

پرووداۋەكانى ژيانى پىڭخەمبەرەن، داۋود و سەردەمى سولەيمان سەلامى
خوایان لى بىت

پرووداۋەكانى ژيانى پىڭخەمبەر داۋود ﷺ

داۋود ناۋى ۱۶ جار ھاتوۋە لە قورئان دا، يەككە لە پىڭخەمبەرەننى گەلى ئىسرائىل، ناۋو
نەسەبى برىتىيە لە : (داۋود كۆرى ئەيشا كۆرى عوھىد كۆرى عابر كۆرى سەلمون كۆرى نەحشون
كۆرى عوھىنادىب كۆرى ئىرەم كۆرى فەرىس كۆرى يەھوزا كۆرى يەعقوب كۆرى ئىسحاق كۆرى
ئىبراھىم) ھ.

بەم شىۋەيە لە ئەھلى لە ئەھلى كىتئە ئاسمانىيەكانەۋە ھاتوۋە.

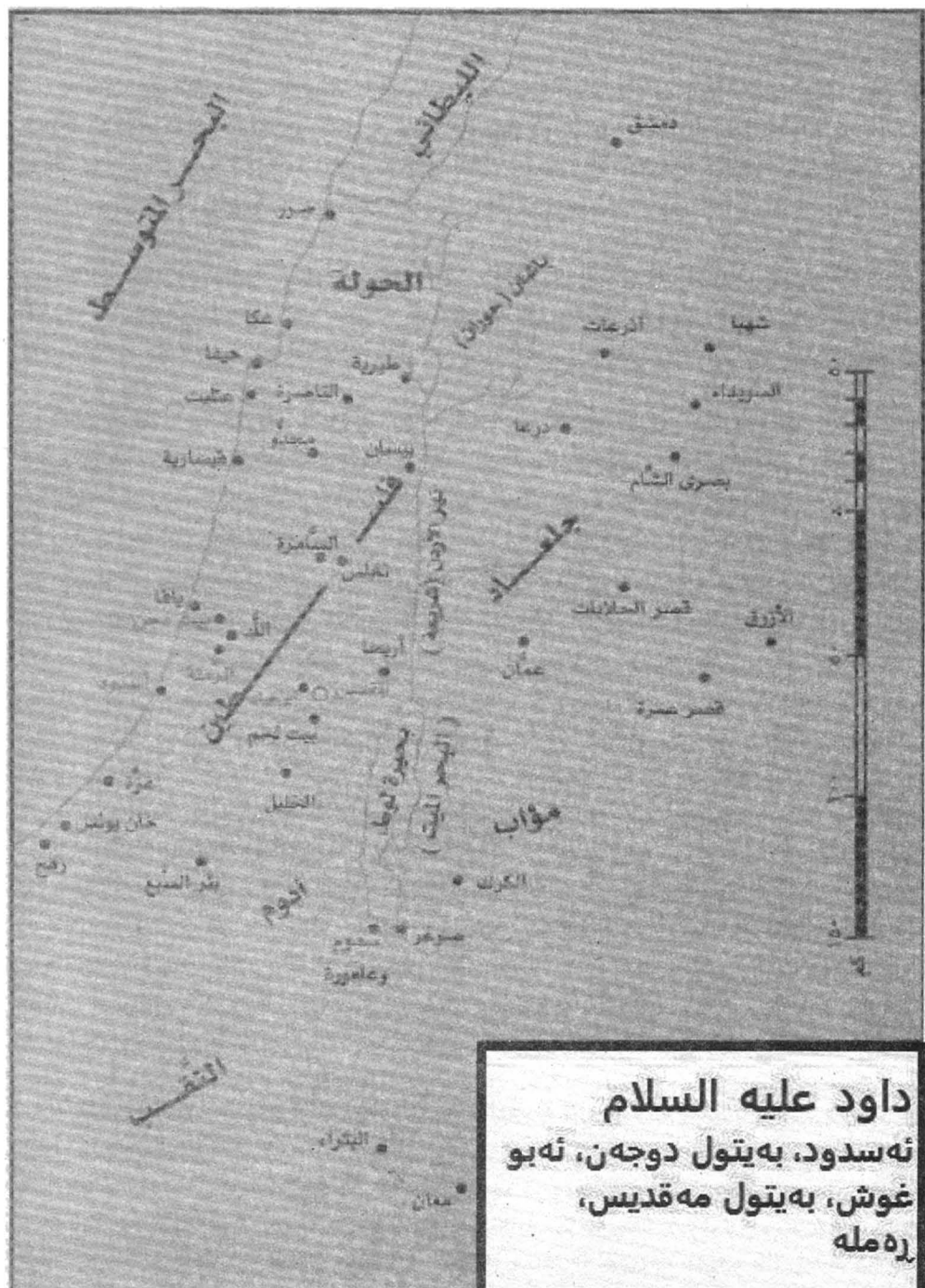
خاۋەنى كىتئە ئاسمانى زەبور بوۋە، خاۋى گەۋرە دەفەرەموت: ﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زُبُرًا﴾ (الإسراء)

ۋاتە: پەرۋەردگارت زانائە بە ھالى ئەۋ كەسانەى كە لە ئاسمانەكان و زەۋىدا ھەن كاميان
گوپرايەل و كاميان سەرپىچىكارن بە دۇنيايى ئىمە فەزلى ھەندىك پىڭخەمبەرەنمان داۋە بەسەر
ھەندىكى تريان ۋەكو ئىبراھىم و موسى و عيسى و نوح و محمد (سەلات و سەلامى خوایان
لەسەر بىت) كە گەۋرەترینيان پىڭخەمبەرى خوايە - ﷺ زەبورىشمان بە داۋود
پىڭخەمبەر ﷺ بەخشيۋە.

كىتئە زەبور دەربارەى پەند و ئامۇژگارى بەندايەتى و سوپاسگوزارى خاۋى پەرۋەردگارە
لەگەل پەيمانى كۇندا تىكەل دانراۋە بوۋە بە بەشىك لە كىتئە پىرۇز، خودى كىتئە پىرۇز
برىتئە لە چەند كىتئەك ياخود ناۋنراۋە بە چەند سەرىك كە قورئان بە (الاولاح) باسى كىرۋە،
كە كۆكرۋەى كىتئە پىڭخەمبەرەنە لە ھەزرىتى موسا ۋە تا ھەزرىتى عىسا، پەيمانى كۇن ۋاتا
تەۋرات و زەبور سەرى پىڭخەمبەرەننى تر، ۋەكو ھەزرىتى، ئەرميا و سامۇئىل (شەمۇئىل)،
پادشاكانى گەلى ئىسرائىل. ئەمانە برىتئە لە پەيمانى كۇن (العهد القديم) پەيمانى نوئى ئىنجىل -

ه که پیک هاتوو له به شه کانی یه حیا، مارکوس، مه تا، یوحنا، لوکا و پولس به مانه ش ده و تریت
په یمانی نوی (العهد الجديد).

مهمله كه تي چوارده يه م: گه لي نيسرا ئيل

چۆنیتی ده رکه و تنی داوود پیغه مبه ر عَیْهَ التَّحَم

خانه واده ی چه زه رته ی داوود له شاری (بیت لحم) ده ژیان، باوکی داوود سی کوری چوو بو جهنگ له گه ل طالوت دا، زور خه می کوره کانی بوو کوری چواره می نارد بو هه و آل پرسی که مندالترین بوو له سی کوره که ی که سه ربازی طالوت بوون (له په یمانی کۆن) دا نو ی طالوت به (شاو ل) هاتوو هه روه ها ناوی جالوت به (جولیات) هاتوو ه.

سو پای هه ردوولا له یه کتر نزیک بوونه ته وه، ته نها پروو باریک له نیوانیان به ربه سته، دوای نه وه ی سه نگه ر لیدرا و هه ردوو سو پای که به رانه ر یه کتری وه ستان سو پای طالوت له چاو سو پای فه له ستین و جه بارین و عه مالیه کان زور که م بوو، هه رسی هۆزه که دژی گه لی ئیسرا ئیل بوون.

جالوت پیاویکی زور زلی زه به لاج بوو له هونه ری جهنگ شاره زا بوو، پادشای عه مالیه و سه رۆکی هه موو گه ل و هۆزه کان بوو، سو پای طالوت سه نگه ریان له ناو شاخه کان دا لیدابوو به هۆکاری نه وه ی سو پای که م بوو، سو پای جالوتیش له بنار و دامینی شاخه کاندای بوون، ماوه ی ۴۰ رۆژ جالوت ده رده چوو بو جهنگ و له مه یدان ی جهنگ دا هاواری ده کرد ئازا و چاونه ترس و جوامیره که تان بیته جهنگ که س نه یده ویرا پروو به پرووی بیته وه، نه وه حالوگوزهرانی سو پای گه لی ئیسرا ئیل بوو له به رانه ر سو پای جالوت دا که له میژوودا به (جولیات) هاتوو ه. چه زه رته ی داوود گه نجیکی تازه پیگه یشتوو ده بیت زور شاره زایه له هه لدان ی (قۆچه قانی)، نه م چه که به رد ده خاته نیوانی پیسته یاخود په رۆ وه کو تیره اویشتن بو دوژمن زور کاریگه ری هه یه و مرو ف باش بریندار ده کات نه گه ر نه یکوژی ت، داوودیش زور شاره زا بوو له هه لدان ی به رد به (قۆچه قانی).^{۲۳}

نه م جالوته زه به لاجه ماوه ی ۴۰ رۆژ و ۴۰ شه و نه مه پیسه ی بووه بو شکست پیخواردن و وره دابه زاندنی سو پای ئیمانداران، داوای زۆران بازی و یم بازی و شمشیر بازی ده کات، بیجگه قسه و جنیوی ناشرین به سو پای طالوت، داوودیش گه نجیکه هاتوو ته نها هه و آل بو باوکی به ریته وه ده رباره ی براکانی، به لām که ده گاته نه و جیگایه گو ی له قسه کانی جالوت ده بیت داوا ده کات له طالوت که ریکای بدات بو ی پرواته ده روه له مه یداندا جهنگی له گه لدا بکات تا زۆران بازی له گه لدا بکات.

له کتییی پیروژدا هاتوو ه گوايه (شاوول) که طالوت-ه تیره یی و به خیلی به داوود ده بات بو ئازایی و چاونه ترسی!

^{۲۴} له زمانی کوردیدا پیتی ده و تری ت قۆچه قانی له زمانی عه ره بیدا پیتی ده و تری ت (قلاع).

مەملەكەتى چواردەيەم: گەلى ئىسرائىل.

طالوت قەلغانىكى زنجىرى دەكاته بەرى داوود ئەويش لەو جۆرە جلانەى نەپۇشيوو ھەرگىز بۆيە نازائىت پىئوھى بروت، دايدەكەئىت و دەچىتە مەيدان بەخۆى و قۆچەقانى و پىنچ خپە بەردى ساف و لوس!

جالوت كە دەبىئىت پىئى دەلئىت تۆ زۆر مندالى وەرە با خىرا بتكوژم و كۆتايىت بىت، لەم مشتومرەدا دەبن جالوت دەيەويىت بە رەمەكەى بىكوژىت، بەلام داوود زۆر خىرا دەبىت و بە قۆچەقانىكەى بەردىك دەكىشىت بەسەرىدا و جالوت لە زەويدا بېھۆش دەكات و خىرا ھەلدەكوتىتە سەرى بە شمشىرەكەى مىلى دەپەرئىت، كەللەى سەرى بە قۇەكەى ھەلدەگرىت نىشانى ھەردوو سوپاكەى ئەدات، فەلەستىنى و گەلەكانى تر ھەموو رادەكەن و ناوبانگى داوود ھەويو ھەردەكەويىت و ھەكو گەنجىك دىتە ناو شانۆ و گۆرەپانى پروداوھەكان.^{۳۰}

لە رابردوودا جالوت وتبووى ھەركەس دەرېچىتە دەرەو ھە بۆ كوشتنى طالوت ئەوا دەيكەمە شەرىك و ھاوبەش لە پادشايتەكەمدا و كچىكى خۆمى ئەدەمى، بەم پاپوئەندە داوود بوو جىگرى طالوت و لەھەمانكاتدا زاواى طالوت، ھەموو خەلگى ئىسرائىل داووديان خۆش دەويست و ھەزيان دەكرد ئەو بىتتە پادشا، يەكەم ھۆكار ئەو ھەبوو لە بنەمالەى يەھوزا بوو، دووھم كورپىكى ئازا و خۆشەويست بوو، چونكە ھۆكارى سەركەوتن بوو لەناو سوپاى طالوت، ھەرچەندە طالوت رەھمەتى خۆى لى بىت لە جەنگىكدا لەگەل فەلەستىنەكاندا دەپىكرىت بە تىر و شەھىد دەبىت لەدواى شەھىد بوونى طالوت داوود دەبىتە جىنشىن و خەلىفە لە سەر زەوى.

داوود لەدواى ئەوھى پىاوانى كەھەنە كە ناسراون بە پىاوانى (يەھوزا) كەردىانە پادشاى خۆيان لە شارى (ھېرون ياخود خەلىل)ى ئەمرو، ھەرچەندە لە كىتئى پىروژدا ھاتوو ھەگوايە كورپىكى طالوت جەنگى لەگەل داوود كەردو ھە لە كۆتايىدا داوود سەركەوتوو بەسەرىدا و كورپەكەى طالوت ناوى (ئىشبوئ/جۇناتان) بوو، ماوھى خەلىفەيتى و پادشايتەى ۴۰ سالى بوو لەشارى (ئۆرشەلىم) ھەروھە دەلئىن: لەسەردەمى طالوت ھەوت سالى و شەش مانگ جىگرى

-----

^{۳۰} ھەرچەندە پىشترىش ئامازەمان پىداو، بەلام بۆ بىرخستەنەوھى خۆتەر كە دەلئىن فەلەستىن بەواتاى ھەرەبى فەلەستىنى ئىستا نىيە، فەلەستىن ھۆزىك بوون ھاتبوونە شام و بەرەچەلەك خەلگى (قوبروس) بوون، ئەم دوو ھۆزە دوو قسەى لەسەر دەكرىت كە گوايە بە ھۆكارى زەمىن لەرزە ھاتبوونە خاكى شام يان طاعون، ياخود دوزمنايتەى لەگەل ھۆزى گرىكەكان دا.

كاتىك ئىستىعمار ھاتە ناو خاكى موسلمان و پارچە پارچەيان كەرد و خىلافەتى ئىسلامى پروخاند، ناوى جىگاكانى لەسەر مېزووى كۆن ناوئراوھەتەو، بۆ ھەموونە عىراق و لاتىكى نوئى يە بەناوى (ئىرەك) ھاتوو ھاتە خاكى تەخت يان سوريە بەناوى ئاشورىيەكان، فەلەستىن بەناوى خەلگى قوبرص، ئىسرائىل بەناوى گەلەكەى، سەئۇدىيە بەناوى (آل سەئود)، ھەروھە ئەردەن و بەھرەين و كۇەيت، ھەموو ئەم ناوانە ئىنگلىز، فەرەنسا، ئىتالىا و پروسىا بۆيان دوزىونەتەو، موسولمانان خاوەنى نىن.

طالوت بووه، له شاری حبرون پادشا و کاربه دهست بووه، ۳۳ سال و شەش مانگ پادشای هه موو گه لی ئیسرائیل بووه، خوای پهروه ردگار دهفه رمویت: ﴿فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ البقرة

واته: به ئیزنی خوای گه وره سه رکه و تن به سه ر (جالوت) و سه ر بازه کانیاں داوودیش عَلَيْهِ السَّلَام (جالوتی) کوشت و خوای گه وره کردی به پیغه مبه ر، خوای گه وره مو لک و پیغه مبه رایه تی پڼ به خشی نه وهی که خوای گه وره ویستی لڼ بڼ فیتری کرد، و تراوه: فیتری قه لغان دروست کردنی کردووه نه گه ر خوای گه وره نه خشه و پیلانی کافرانی په رته کردایه ته وه به هه ندی خه لکی که کوشتار ده که ن له پیناو خوای گه وره دا نه وا زه وی تووشی ئاشووب نه بوو به وهی که کافران ده ستیاں به سه ردا ده گرت و دروشمه کانی کوفریان تیدا به رپا ده کردو قه ده غه ی په رستنی خوای گه وره یان ده کرد، به لام خوای گه وره فه زلی په کجار ژوره به سه ر هه موو جیهاندا ﴿۱۵﴾.

له ناو نه هلی نه سارا دا داوود ته نها وه کو پادشایه ک ته ماشا ده کریت نه ک وه کو پیغه مبه ری ک، هه ووه ها له کتیه میژووییه ئیسلامیه کاندا هاتووه که پوژه کانی دابه ش کردبوو به سه ر ۴ پوژدا به م شیویه، پوژیک بو به ندایه تی پوژیک بو دادوهری پوژیکیش بو بانگه واز و ناموژگاری و ریڼمونی خه لکی، پوژی چواره میش بو کاروباری تاییه تی خو ی.

له پوژانی پشووی خویدا له ژووره که ی خویدا که به (میحراب) له قورثان دا ناوی هاتووه دوو که س هه موو ده رگا و په نجه ره و دیواری مالی داوود ده به زینن و ده چنه لای حه زره تی داوود، نه ویش سه رقاله به کاری خویه وه نه م دوو که سه ش له پر پهیدا ده بن و هه موو پاسه وان و ده رگا و په نجه ره و دیواری مالی داوودی به زاندووه، حه زره تی داوود عَلَيْهِ السَّلَام ده ترسیت له وهی پیاوخراب بن یان له به رانه ریدا تیرور یان کاریکی خراب بکه ن.

پاشان دوو که سه که ده لڼن: ئیمه کیشه یه ک له نیتوانم اندایه، به لکو تو بومان دادوهری بکه یت، باسه که له نیوانی ۹۹ سه ر بز و یه ک بز نه. نه وهی قسه ده کات ده لڼت: من خاوه نی بزنیکم نه م هاوړی و دوسته م ده یه ویت بز نه که ی منیش بخاته سه ر بز نه کانی خو ی حه زره تی داوود خیرا داوهری ده کات بڼ نه وهی بگه ریته وه بو که سی سکا لا لیکراو، پاشان ده زانیت هه له بووه ده سته جڼ ته و به ده کات، ده گه ریته وه بولای خوای پهروه ردگاری نه مه ش وه کو تاقیکردنه وه یه ک بووه.

خوای گه وره پووداوه که مان بو باس ده کات له قورثان دا دهفه رمویت:

﴿وَهَلْ أَتَاكَ نَبُؤُا الْخُضُمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ﴾ ۵۱ إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصِمَانِ يَئِي بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَأَخَظَمُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۵۲ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعَجَةً وَإِنِّي نَعَجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ۵۳ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجَتِكَ إِلَى تِسْعَةٍ وَإِن كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ۵۴ ﴿۵۱﴾ فَقَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِن لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ﴿۵۲﴾ ص

واته: نهی محمد صلی الله علیه و آله و سلم ثایا هه والی نهو دوو که سهت بو هاتوو کاتیک که دژ به یهک بوون و له میحراب و دیواره که په رینه وهو هاتنه نه م دیو و هاتنه ژووره وه به بی نه وهی له ده رگا بدهن ﴿۵۱﴾ کاتیک خو یان کرده ژووره وه بو لای داوود پیغه مبه ر عیبه السلام داوود پیغه مبه ر لیان ترسا له بهر نه وهی له ده رگا وه نه هاتنه ژووره وه وتیان: مه ترسی، تیمه دوو که سین دژ به یه کین کیشه مان هه یه و یه کی کمان سته می له وهی تر کردوو، تو به حق و داد په روهی بریار له نیواغاندا بده سته م مه که له بریار دانتدا رینماییمان بکه بو ریگی راست ﴿۵۲﴾ نه مه برامه نه وه دو نو مه ری هه یه، منیش ته نها یه ک مه رم هه یه داوای نهو مه رهیش له من ده کات و نه لی: بیده به من زال بوو به سه رمدا له قسه کردندا ﴿۵۳﴾ داوود پیغه مبه ر عیبه السلام یه کسه ر بریاری داو فهرمووی: به راستی سته می لی کردوویت که داوای مه ره که ی تو نه کات و ده یه ویت بی کاته لای نه وانه ی خو ی و لی ت به سه نیت زوری کیش له وانه ی که شهر یکن هه ندیکان سته م له هه ندیکان ده که ن ته نها نه وانه نه بیت که ئیمان یان هی ناوه و کرده وهی چاکیان کردوو که نه وانیش که من داوود پیغه مبه ر دنیا بوو و زانی که تیمه تا قیمان کرده وه بو یه داوای لیخو شبوونی له خوای گه وره کرد، چوو ره کو و سجود و کرنوشی بو خوای گه وره بردو گه راپه وه بو لای و داوای لیخو شبوونی لیکرد، پیغه مبه ری خواص صلی الله علیه و آله و سلم له سه ر مینه ر سوره قی (ص) ی خویند گه یشته نه م نایه ته دابه زی و سوجه دی بردو هاوه لانیش سوجه دیان له گه لدا برد، به لام نهو چیرۆکه ی که باسکراوه که گوا یه داوود پیغه مبه ر وه زیر یکی هه بووه خیزانه که ی به پروتی بینووه حه زی لی کردوو و پاشان وه زیره که ی ناردوو بو جه نگ و کوژراوه و خیزانه که ی ماره کردوو، خوای گه وره نهو دوو مه لانی که ته ی ناردوو و داوود پیغه مبه ری تا قیکردو ته وه و دواتر زانیویتی و ته وه ی کردوو، نه مه (نیرانیلیاته) و هیچ بنچینه و بنه مایه کی نه و صه حی و راست نییه، نه ک پیغه مبه رانی خوای گه وره به لکو باوه رداری کی راسته قینه کاری وای لی ناوه شیته وه چ جای پیغه مبه ریک له پیغه مبه ران، به لکو هه ر دوو که س بوونه و نهو کیشه یان هه بووه، هه له که ی داوود پیغه مبه ر نه وه بووه که به بی نه وهی گوئی له وهی تر بگری ت یه کسه ر وتی: زولم و سته می لی کردوویت، با نهو نه وه دو نو مه ره یی هه بیت و نه م یه ک مه ری هه بیت

له وانه یه ئه وهی یه یک مه ره که ی هه یه زولمی کرد بیت و زولم و سته م به زور و که می نیه، نه ئه بویه بریاری بدایه تا گوئی له وهی تریش ده گرت، له شه ریع هق خویشمان هه روایه ناییت قازی و دادوهر بریار بدات تا گوئی له هه ردوو لا ده گریت، ئه مه ته فسیری راست و دروسته بو ئایه ته که ﴿١٩﴾ ئیمه ش لئی خوش بووین له و بریاره په له یه ی که دای له پوژی قیامهت داوود پیغه مبه ر ع لیه السلام له لای ئیمه نزیک و ریزو لیخو شبوونی بو هه یه، که پرانه وهی باشیشی بو هه یه که پله به رزه کانی به هه شته ﴿٢٠﴾.

هه ندیک له زانایان ده لێن: هوکاری تاقیکردنه وه که ده گه ریته وه بو ئه وهی که داوود ناییت خاوه نی پوژی تاییهت به خو ی بیت، چونکه پادشا و پیغه مبه ره ده بیت هه می شه بو کاری دادوهری ئاماده بیت له نتوان خو ی و خه لکیدا هیچ جو ره به ره ست و دیوار و په نجه ره یه ک نه بیت، هه ر بویه دوو که سه که هه موو شتیکیان به زاند و که یشتنه لای هه زره تی داوود، چونکه داوود خوا ی گه و ره ئاماده ی ده کات بو خه لیفایه تی، خوا ی گه و ره ده فه رمو ی: ﴿بِئَاوْرُدُ اِنَّا جَعَلْنٰكَ خَلِیْفَةً فِی الْاَرْضِ فَاَحْكُم بَیْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰی فِیْضِلْكَ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ اِنَّ الَّذِیْنَ یَضِلُّوْنَ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِیْدٌ بِمَا نَسُوا یَوْمَ الْحِسَابِ﴾ ﴿٢١﴾ ص

واته: ئه ی داوود پیغه مبه ر ئیمه تو مان کردوو به جێنشین له سه ر زه ویدا تو بریار له نتوان خه لکیدا بده به دادپهروه ری شوین هه وا و ئاره زوو نه که و ی له بریار دان له نتوان خه لکیدا چونکه گومرات ئه که ن و له رێگای راستی خوا ی گه و ره لات ئه دهن، یان له رێگای به هه شت لات ئه دهن ئه و که سانه ی له رێگای راستی خوا ی گه و ره لائه دهن به دلنایای ئه وانه سزایه کی زور به ئیش و نازاریان بو هه یه له به ر ئه وه ی پوژی لێ پرسینه وه یان له بیر کردوو ﴿٢٢﴾

بویه هه زره تی داوود ع لیه السلام تاقیکرا وه ته وه بو ئه وه ی جاریکی تر گو ی ته نها بو یه ک طه ره ف نه گریت و قسه ی هه ردوو طه ره ف به هه ند وه بگریت. هه لسه نگاندنی جدی بو با سه کان بکات چونکه پادشا و دادوهر و پیغه مبه ره، خوا ی گه و ره که سابه ته کی قیادی و پرانه وه ی هه موو جو ره نا کوکیه ک و کیشه یه کی هه بوو، ده یتوانی چاره سه ری بکات، خوا ی گه و ره ده فه رمو ی: ﴿وَشَدَدْنَا مُلْكُهُ، وَءَاتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَضَّلْنَا الْخِطَابَ﴾ ﴿٢٣﴾

واته: مو لکه که یشیمان زور به هیز کردو مو لکیکی ته واومان پێ به خشی ئه وه ی که پاشاکان پێویستیان بیت، سه رمان خست به سه ر دوژمن دا حیکمهت و دانایی و کار به جیتی و تیگه یشتن و دادپهروه ری و پیغه مبه ر یه تیمان پێ به خشی یه کلا کردنه وه مان پێ به خشی له قسه کردن و

مەملەكەتى چواردەبەم: گەلى نىسرائىل

بىر ياردان و قەزادا كە بە جوانى يەكلاى ئەكرەدەو بە بوونى دوو شايەت لەسەر تۆمەتبار، كە نەبوو ئەوا بە سویند خواردنى تۆمەتبارەكە، وەكو شەرىعەتى خۆمان(ﷺ).

ئەم پىغەمبەرە بەرپزە خاوەنى ھىز و بازووى تەواوەتى خۆى بوو خەرىكى پىشەى ئاسنگەرى بوو، بەلام دەكرىت بلىين ئەندازىارى ئاسن بوو لەگەل دەست پەنگىنى و پىشەى جوانى خواناس و دەنگ خۆش بوو، كاتىك زەبورى دەخویند، شاخ و بالندەكان لەگەلیدا تەسبیحاتیان دەكرد، خواى گەورە دەفەرمویت: ﴿إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعُتْبَىٰ وَالْأَشْرَاقِ ۖ وَالظُّمَيْرَ مُحْشِرَةً كُلُّ لَهُ أَوَّابٌ﴾ ﴿ص

واتە: ئیمە شاخەكانمان ژىربار كەردبوو لەگەلیدا تەسبیحاتى خواى گەورەیان ئەكرد بە ئیواران و بەیانیان(ﷺ) كە زەبورى بخویندایە ئەوەندە دەنگى خۆش بوو بالندەكانیش لە ئاسمان ھەر ھەموویان كۆ ئەبوونەووە لەگەلیدا تەسبیحاتى خواى گەورەیان ئەكردو ھەموویان ئەگەرانەووە بۆ لای خواى گەورەو گوپرايەلى دەبوون(ﷺ).

مولك و دەسەلاتى ھەزەرەتى داوود عَلَيْهِ السَّلَام

لەرابردوودا باسى ئەو كرا كە چواركەس دەسەلاتى ھەموو جیھانیان ھەبوو، دوانیان موسلمان بوون زولقەرنەین، داوود و سولەیمان كە ئەم كۆر و باوكە بەیەك دەسەلات ھەژمار كران، دوو كافرىش كە نەمروود و ھەروەھا بەنوختنصر بوو كە لە راستیدا ئەمە وتەبەكى مێژوویە و لە زانایانى مێژووى ئىسلامیەو ھاتوو لە كىبى مێژووى تەبەرى لەلایەن (موجاھید، موقاتیل و سەدى) ئەم وتە مێژوویە ئەگەر بلىين حوكمرانى ھەموو جیھانیان كەردو، وتەكە زۆر دەقیق نییە و دەچیتە بواری خورافە، بەلام ئەگەر بە دیویكى تردا لىكەدریتەو بەواتای بەھێزترین دەسەلاتى سەردەمى خۆى، چونكە لەكاتى حوكمرانى ھەزەرەتى داوود دا دەیان دەولەت و ھیزی تر ھەبوو، لەوانە مێژووتامیا، میدەكان، ھیندەكان، مىسرىيەكان، توبایەكان كە ناوچەى ئاسیای پۆژھەلاتە...ھتد.

بەلام دەكرىت بلىين ھەزەرەتى داوود لە دەسەلاتەكەیدا فەرمانرەوایی بەھیز بوو و ھىچ ھیزیك لەو ھیزانەى چواردەورى توانای بەرەنگار بوونەو ھى دەولەت و سوپای ھەزەرەتى داوودیان نەبوو. ئەمەش زیادە پۆیى نییە، بەلكو راستى حاشا ھەلنەگرە ئەگەر ئوموونەى ھەزەرەتى سولەیمان و ھەربگرین لە داھاتوودا باسى دەكەین، بەو ھەموو ھیز و دەسەلاتەبەو (ھودھود) ھەوالى ناوچەى سەبەئى بۆ دەھىتیت كە ئاگایی لە دەسەلات و حوكم و سوپا و ھیزیان نەبوو، بەلام لەوان بەھیزتر بوو و كە داواى كەردووە چوونەتە ژىر پكیفى ھەروەھا

مىسر و ناوچەكانى ترى مىزۆپۆتاميا لىي ترساون به فەرمانى جەنابى سولهيمان عَلَيْهِ السَّلَام جوولاًونه تەوہ.

ئەگەر غمۈونەى دوو دەسەلاتە كافرەكەيش وەرېگرين نەمرود و بنوختنضر ئەوانىش ھەروابوون ياخود دەكرىت بلىين لە خاك و سنورى خۆيدا ھىچ ھىزىك تواناى بەرەنگار بوونەوہى نەبووہ ئەمەش تا رادەيەكى زۆر مەعقول و لۆزىكە.

كەواتە مولكى ھەزرىتى داوود عَلَيْهِ السَّلَام لە شام و ناوچەكانى دەوروبەريدا بووہ وەكو سينا و بەشىكى سوريا و مىزۆپۆتاميا و ناوچەكانى ئەنادۆل دەكرىت بلىين تاكە ھىزى بەھىزى سەردەمى خۆى بووہ.

تا ئەم ساتەوہختەش كيانى زايۇنيزم لە ولاتى فەلەستين كە ئەستىرەى داوودى كردۆتە لۆگۆ و پەمى ئالاكەى و دوو ھىلى شين لە خوار و سەرەوہ ھەيە، مەبەست پىي مولكى داوود و سولەيمانە لە فوراتەوہ بۆ نىل خودى ئەستىرەكەش ولاتى فەلەستينە ياخود مزگەوتى قودسە كە ئەوان پىي دەلّين ھەيكەل.

تايبەتمەندىيەكانى ھەزرىتى داوود عَلَيْهِ السَّلَام

ھەزرىتى داوود لە بەندايەتيدا چىزى تايبەتى وەرگرتووہ ئەم يىغەمبەرە عەزىزە پۆزىك بە پۆزۇ بووہ و پۆزىك ئاسايى واتا ھەموو پۆزناپۆزىك بە پۆزۇ بووہ، ئەم پۆزۇە خواى گەورە زۆر پى خۆشە، ھەروەھا شەونۆيىزى بەردەوام بووہ (ئەو جۆرە نوپۆزەش خواى گەورە زۆر پىي خۆشە) تا نيوہى شەو خەوتووہ سى يەكى شەونۆيىز و سوجدەى بۆ خواى پەرورەردگار بردووہ، ئەم باسانە نارواتە بوارى مېژووى ژيانى بەلكو بووہ بۆ شەرىعەت بۆ ئومەتى يىغەمبەرى خوا صَلَّيَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئەم زانياريانە يىغەمبەرى خوا صَلَّيَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بۆى باس كردووین كە راستگۆترين مرقۇفە.^{۳۱}

خواى پەرورەردگار لە قورئان دا وەكو ئاماژەمان پىداوہ كە ناردووہىتى بۆ ھەزرىتى داوود و ناوى زەبور بووہ ﴿وَأَتَيْنَا دَاوُدَ رُبُّرًا ۖ﴾، لای ئەھلى كىتاب بەناوى (مزامير) ناودەبرىت، ئەمەش بەچەند قەسىدە و موناجاتىك دەوترىت كە لە ھاوشۆھى شيعر و ھۆنراوہى ئاينى ھۆنراوہتەوہو ئاوازی بۆ دانراوہ بە مۆسىقا و پيانۆ سرود و بەستەى پۆحى بۆ دەبىژن و خواى خۆيان بە بەرز رادەگرن، ھەموو كلىسا و جىگاكانى يەھود ھەر ئەو مەزاميرانەى داوود بەكار

^{۳۱} ففي الصحيحين واللفظ للبخاري أن رسول الله صَلَّيَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال: أحب الصلاة إلى الله صلاة داود، وأحب الصيام إلى الله صيام داود، وكان ينام نصف الليل ويقوم ثلثه وينام سدسه، ويصوم يوماً ويفطر يوماً.

مهمله که تی جواره دهیم: گهلی نیسرائیل

دههینن که بریتیه (همان، نهتهان، سولهیمان، نهساف، جدوتهن، موسا و کورانی قورج) نهمانه لای یههود و نهسارا بهو شیویهیه، بهلام لای نههلی ئیسلام جوړیکی تر باس دهکړیت پیغهمبهری خوا دهنگی حهزهرتی داوودی با ئامیری موسیقا ناوزده کردوه که نیشانهی دهنگ خوشیهتی، هاوهلانی خوئی بهدهنگی داوود و خانهوادهکهی چواندووه.

پیغهمبهری خوا ﷺ گوئی له دهنگی نهبو موسای نهشعهری بوو قورنانی دهخویند فهرمووی دهنگت له هاوشیوهی خوئی دهنگی داوود خانهوادهکهیهتی.^{۲۷}

ههروهها لهکاتی دوعا کردنیدا فهرموویهتی:

پهروهردگارا داوات لی دهکه م و خوشم دهوئیت داوای خوشهویستی نهوهی خوئی دهوئیت و نهوهی بهکاری جوان و خوشهویستی لیت نزیک دهبیتهوه خوشهویستی من بو نهوان و خوشهویستی نهوانیش بو من داوات لی دهکه م، پهروهردگارا خوشهویستی زاتی بهرزت لام خوشهویست بکه له خویم و مالومندال و کهسوکار و له ئاوی ساردیش لهکاتی تینویهتیدا!

ههلبهت مروؤف کاتیک که زور تینوی دهبیت له حالهتی مهرگدایه و ئاوی سازگار و ساردی دهست دهکهوئیت بو خواردنهوه خوشترین حالهته، نه م فهرموودانه پیغهمبهری خوا ﷺ بوی گیراوینهتهوه.^{۲۸}

ههروهها زانایانی میژووی ئیسلامی ههندیک وتهی جوانی و پر حیکمهتی داوودیان بو یاداشت کردوین و ئین کهئیر له ژبانی پیغهمبهران دا تۆماری کردووه لهوانه:

ئین عهساکیر دهئیت: داوود فهرموویهتی بو ههتیوان باوکیکی به بهزهیی به، چونکه نهوهی نهیچیتیت هه ر نهوه دروینه دهکهیت.

ههروهها دهئیت: داوود فهرموویهتی وتار بیژی نهزان و جاهیل وهکو نهوه وایه گۆرانی لهسه ر سه ری مردوو بلئیت.

.....
^{۲۷} عن أبي موسى الأشعري رضى الله عنه أنه كان جالسا في المسجد الرسول ليلا يقرأ القرآن وكان جميل الصوت، فقال له النبي ﷺ (يا أبا موسى لقد أوتيت مزمرا من مزامير آل داود) صحيح البخاري، رقم (۵۰۴۸)، مسلم (۷۹۳).

^{۲۸} يقول النبي ﷺ كان من دعاء داود يقول: اللهم إني أسألك حبك وحب من يحبك، والعمل الذي يبلغني حبك، اللهم اجعل حبك أحب إلي من نفسي وأهلي، ومن الماء البارد. الترمذي، رقم (۳۴۹۰).

ههروه ها چه زه تی داوود عَلَيْهِ السَّلَام ده فهرموویت: خراپترین هه ژاری نه وه یه که له رابردوودا ده و له مه ند بووبیت، ههروه ها خراپترین گومرای و سه ر لیشیواوی نه وه یه که هیدایه ت و رینمویت وه رگرتیبت و پاشان گومرا بووبیته وه.

ههروه ها گوايه له کاتی مردنیدا داوای کردووه که له سوچه مه له ک و مه وت گیانی بکیشیت یان ده لێن له پر وه فاتی کردووه له پوژی شه ممه دا.

رووداوی ژیانی چه زه تی سوله یمان عَلَيْهِ السَّلَام

ئهم پیغه مبه ره به پریزه ١٦ جار ناوی له قورئان دا ها تووه، کوری چه زه تی داووده سه لامی خویان لی ببت، خوی گه وه ده فهرموویت سوله یمان بووه جینشینی باوکی و اتا به ویراسی پیغه مبه رایه تی له باوکییه وه بو ماوه ته وه، ههروه ک چوون باوکی زانستی نه وه ی هه بووه که ئاخافتن له گه ل بالنده بکات، نه وه ی بو به جی ماوه ههروه ها پادشایه تی له باوکییه وه بو ماوه ته وه.

﴿وَوَرَّثَ سُلَيْمٰنُ دَاوُدَ وَقَالَ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ عَلِمْنَا مَنَظِقَ الطَّيْرِ ۚ وَأَوْتَيْنَا مِّنْ كُلِّ شَيْءٍ ۚ إِنَّ هٰذَا لَهٗوَ الْفَضْلُ ۙ اَلْمُبِيْنُ ﴿٥١﴾﴾ النمل

واته: سوله یمان عَلَيْهِ السَّلَام بوو به میراتگری داوودی باوکی عَلَيْهِ السَّلَام، واته: له زانیاری و پیغه مبه رایه تیدا نه ک له مالدئا له بهر نه وه ی پیغه مبه ران که س نابج به میراتگری مالیان، نه گه ر مال بوایه سوله یمان عَلَيْهِ السَّلَام تاییه ت نه کرا چونکه داوود عَلَيْهِ السَّلَام مندالی تریشی هه بووه و خیزانیشی زور بووه. سوله یمان عَلَيْهِ السَّلَام فهرمووی: نه ی خه لکینه خوی گه وه نه وه ی به ئیمه به خشیوه که له زمانی بالنده تی بگه ین کاتیک که قسه ده که ن هه ر شتیکیش که پیویستمان بن خوی گه وه پتی به خشیوین له زانست و زانیاری و پیغه مبه رایه تی و حیکمه ت و ژیربار کردنی جن و مروؤ و بالنده و با و زانین و تیگه یشتن له زمانی بالنده و گیانله به ران و نه و شتانه به دلنیاپی نه مه فه زلیکی زور ئاشکرای خوی گه وه ره به سه ر ئیمه وه ﴿٥١﴾

نه سه بی بریتییه: سوله یمان کوری داوود کوری نه یشا کوری عه وید... هه تا کو ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام که له رابردوودا ئاماژه مان پێداوه.

پیغه مبه ران ویراسه تی مالوسامان ناگرن، چه زه تی سوله یمان عَلَيْهِ السَّلَام سه روته و سامانی نه گرتووه له چه زه تی داوود عَلَيْهِ السَّلَام ویراسه ته که هه موو بریتییه له زانست و پیغه مبه رایه تی و ده سه لاتی قیادی وه کو پادشا، نه ک موئک و سامانی ولآت بوپیته خاوه نی، به لکو هه ردوو

مهمله که تی چوارده یه م: گه لی ئیسرائیل |

پێغه مبه ره که داوود و سوله یمان سه لامی خویان لی بیت کاریان کردوو و ئاسنگه ر بوون.
له دوا ی مردنیان هیچ مالو سامان و ئالتون و پاره یه کیان لی به جی نه ماوه.

هه ر ئه مه ش وای کردوو له گه لی ئیسرائیل له دوا ی مردنی موسا و هارون زۆرتین
کاریگه ری و ناره حه تی و خه م و خواردنیان بۆ هه زره تی داوود بووه که وه فاتی کردوو.

دهرکه وتنی سوله یمان عَیَّهَ اَللّٰهْ له گۆره پانی پرووداوه کاند

حه زره تی داوود کوپی زۆر بووه، کوپه کانی دابهش بوو بوون به سهر بهرپر سیار یتیدا ههریه که وه له سیکته ریگدا، به لّام یه کیک له کوپه کانی ناوی سوله یمان-ه و لهو خیزانه یه تی که ناوی (ئوریا)یه، هه میسه له مه جلیسه که یدا بوونی هه بووه، واتا سوله یمان هه میسه له مه جلیسی داوودی باوکیا بووه.

شه ویک پانه مه ریک ده که ونه ناو کیلگه یه که وه شوانه که یان ئاگای لّی نابیت و به ته و اوه تی ئه و کیلگه یه و یران ده که ن و هه موو به رهه می جوتیاره که له ناو ده چیت، خاوه نی کیلگه که سکالا بۆلای هه زره تی داوود، پتی ده لیت ئه ی پیغه مبه ری خوا خاکی خۆمان کیلگه که هه رچیمان هه بووه له ناو زه ویدا چاندوو مانه، ئه وه ی له توانا ماندا بوو بۆ چاکسازی کیلگه که ئه نجامداوه تا ئه و رۆژه ی واده و کاتی دروینه ی بووه، به لّام پانه مه ری ئه و عه شیرته که وتۆته ناوی هه موو کیلگه و به روو بوومه که ی خراپ کردوو و بّلاو بوونه ته وه به شی زۆری خوراوه، هیچ بۆ ئیمه نه ماوه ته وه.

حه زره تی داوود خاوه ن مه ره کان بانگ ده کات بۆ لپیچینه وه، ئه وه ی جوتیاره کان ده یلّین رووبه پرووی خاوه ن مه ره کانی ده کاته وه، ئه وانیش هه موو ده لّین وایه و راسته.

پاشان هه زره تی داوود ده پرسیت نرخی کیلگه که تان چه نده له جوتیاره کان؟

جوتیاره کان به روو بوومه که یان مه زه نده ده که ن به نرخی که به داوود نرخی که ی ده لّین.

هه روه ها به خاوه نی مه ره کان ده لیت مه ره کانتان به چه ند مه زه نده ده که ن؟ به هه مان شیوه خاوه ن مه ره کانیش نرخی که ئه دن به هه زره تی داوود. نرخی هه ردوولا له یه ک نزیک ده بیت، هه زره تی داوود و داوه ری ده کات که ده بیت مه ره کان بدریته خاوه نی کیلگه کان بۆ قه ره بوو کردنه وه ی زیانه کانیا ن له کیلگه که دا، واتا کورت و پوخت پانه مه ره کان هه موو بۆ جوتیاره کان بیت.

له وکاته دا هه زره تی سوله یمان له ناو مه جلیسی داوه ری که ی باوکییدا یه و باوکی ئاگادار ده کاته وه که پیشناریکی تری هه یه، پیشناریه که ده خاته به رده می باوکی، هه زره تی سوله یمان ده لیت: ئه گه ر ئاژه لّداره کان پانه مه ره که بده نه ده ست جوتیاره کان، جوتیاره کان له به روو بوومی پانه مه ره که بخۆن چ شیرمه نی و چ خوریه که ی خاوه ن و مه ره کانیش بکه ونه ناو کیلگه که و بیکیلّین و تۆوی تیدا پروینن و خزمه تی بکه ن تا کاتی دروینه، که کاتی دروینه هات به پیچه وانه وه ئه وانیش پانه مه ره که بگه ریننه وه بۆ خاوه نه کانی، هیچ لا زه ره رمه ند نابن و

هه موولاکان سه ره به سه ر لئی دهرده چن، هه موو لاکان به مه رازی بوون، تیکرا بریاری رازی بوون درا.

داوودیش رازی بوو به پیشنیاری سوله یمان و فه رمووی باش پیکاوته، خوای موته عال ده فه رموویت: ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٣٨﴾ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٣٩﴾﴾ الأنبياء

واته: داوود و سوله یمان پیغه مبه ر سه لامی خوای گه وره یان لی بیت کاتیک بریاراندا سه بارهت به کشتوکال و کینگه یه ک کاتیک که به شهو مه ری که ساتیک چووو ناو کینگه و زهرعاتی که ساتیکی تره وه و خواردیان و له ناویان برد تیمه ش ناگاداری بریاردانی نه وان بووین ﴿٣٨﴾ به لام تیمه نه م حوکم و بریاره مان له سوله یمان عَلَيْهِ السَّلَام تیکه یاندا، داوود وتی: با مه ره کان هه مووی بو خاوهن کشتوکاله که بی له بهر نه وهی زهرعاته که یانی خواردووو، به لام سوله یمان عَلَيْهِ السَّلَام فه رمووی: نه خیر با مه ره کان لای خاوهن زهرعاته که بی نه وانیش زهرعاته که یان بو چاک نه کهن تا نه و کاتهی زهرعاته که پی نه گاته وه نه مان له به روو بوومی مه ره کان بخون ذوایی زهرعاته که یان پی گه یاندا مه ره کان یان بده نه وه و زهرعاته که ییش بو خاوه نه که ی ده گه رپته وه به چاکرایی، خوای گه وره ش نه فه رمووی: به م شیوازه تیمه سوله یمان عَلَيْهِ السَّلَام فیر کردو تیکه یاندا (جاریکی تر دوو ژن دوو کورپان پی بوو گورگ یه کیکانی برد هاتنه لای داوود عَلَيْهِ السَّلَام منداله که ی دا به ژنه گه وره که، سوله یمان فه رمووی چه قویه کم بو بینن له نیوانتانداندا نه م منداله ده که مه دوو به شهوه یه کی به شیکی بهرن، ژنه بچوکه که وتی بیده به و مندالی نه وه، به مه دا بوی ده رکه وت مندالی ژنه بچوکه که یه و دای به و) هه ر یه کیک له وان هه ش پیغه مبه رابه تی و زانست و زانیاریمان پی به خشین کاتیک داوود زه بوری بخویندایه و ته سببحات و زیکری خوای گه وره ی بگردایه نه وه نده دهنگی خوش بوو شاخه کان و بالنده کانیش له گه لیدا زیکری خوای گه وره یان نه کرد نه وهی که مانه وی تیمه نه نجامی نه ده دین ﴿٣٩﴾

لیره دا سوله یمان ده رکه وت له پرووداو و گووانکاریه کانی ناو گه لی ئیسرائیل دا دیاره باوکی به ریزی چه زهره تی داوود زانیویه تی شیاوه بو نه و جیگایه، به دنلیاییه وه هه لبراده ی خوای پهروه ردگاره له سه رو هه موویه وه.

چوار موعجیزه که ی سوله یمان عَلَيْهِ السَّلَام

گه لی نیسرائیل گه لیکی زور ماددی و گه مژه بوون، ماددی بوون چه زیان به بهرجه سته ی هه موو شتیک ده کرد له ئاینه که دا، پاشان گه مژه بوون به وه ی که داوای موعجیزه یان ده کرد، نه و هه موو موعجیزه یان ده بینی که چی داوای زیاتر و زیاتریان ده کرد له موعجیزه له پیغه مبه ره کانیا ن به گشتی خوای پهروه ردگار چوار موعجیزه ی به خشیووه به چه زهره تی سوله یمان.

۱. ئاخافتن و گفتوگو له گه ل ئاژه ل و خشوک و بالنده دا، خوای پهروه ردگار ده فهرمویت: ﴿وَوَرِثَ سُلَيْمَنُ دَاوُودَ وَقَالَ يَتَىٰئَهَا النَّاسُ عَلِمْنَا مِنْطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْأَمِينُ﴾ النمل

واته: سوله یمان عَلَيْهِ السَّلَام بوو به میراتگری داوودی باوکی عَلَيْهِ السَّلَام ، واته: له زانیاری و پیغه مبه رایه تیدا نه که له مالدا له بهر نه وه ی پیغه مبه ره ان که س نابج به میراتگری مالیان، نه گهر مال بوا به سوله یمان عَلَيْهِ السَّلَام تابیه ت ناکرا چونکه داوود عَلَيْهِ السَّلَام مندالی تریشی هه بووه و خیزانیشی زور بووه سوله یمان عَلَيْهِ السَّلَام فهرمووی: نه ی خه لکی خوای گه وه نه وه ی به ئیمه به خشیوه که له زمانی بالنده تی بگه ی ن کاتیک که قسه ده که نه هر شتیکیش که پیویستمان بئ خوای گه وه پیی به خشیوین له زانست و زانیاری و پیغه مبه رایه تی و حکمه ت و ژربار کردنی جن و مروژ و بالنده و با و زانین و تیگه یشتن له زمانی بالنده و گیانله به ره ان و نه و شتانه به دلنیا یی نه مه فه زلیکی زور ئاشکرای خوای گه وه یه به سه ر ئیمه وه ﴿۵۷﴾

بیجگه له وه ی که وتووژی له گه ل ده کردن له هه مانکاتدا له به رده سته دا خوای گه وه رهامی کردبوو بوی راهیتابوو، واتا موسه خه ری کردبوو.

۲. رامکردن و موسه خه ر کردنی جنوکه (په ری) له به رده ستیدا به کافرو موسلمانیا نه وه، کافره کانی شه ی تانه کان بوون خه لکی له وانه یه بلین نه ی نه و پیغه مبه ره بووه بوچی شه ی تانه کانی موسلمان نه کردووه و بروای پی به یتن؟

له وه لameda ده لیتن: مروژ که له سه رده می پیغه مبه ره که یاندا ژیاون موسلمان نه بوون، به لام پیکه وه ژیا ن هه ره هه بووه له نیوان مروژی کافر و دینداردا، جنوکه کانیش به گشتی له بن ده ستیدا رام هاتبوون، نه وه ی بروای هیناوه جنوکه ی پیده و تریت نه وه ی کافره له جنوکه پیده و تریت شه ی تان، جا وه رگرتنی ئیمان به زور نییه.

۳. خوی گه وره ره شه بای بۆ رامه یتنا بوو، واتا نه ویش موسه خهر (رام) بوو له بهرده ستیدا خوی گه وره له قورئان دا باسی جنوکه و ره شه با که مان بۆ ده کات ده فره رموت: ﴿وَلَسَلَيْمَنَّ الرِّيحُ غُدُوَهَا شَهْرٌ وَرَوَّاحُهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ ﴿يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِن مَّحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ وَجَعَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَتٍ أَعْمَلُوا ءَالَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُونَ﴾ ﴿سَبَأُ

واته: سوله یمان پیغه مبه ریش عَیَالَتَا که کوری داوود پیغه مبه ر عَیَالَتَا بوو خوی گه وره بای بۆ ژیربار کردبوو له ژیر ده سه لاتیدا بوو به به یانیان ماوه ی مانگیک پتی ده پری و نه پری، به یتوارانیش ماوه ی مانگیک پتی ده پری و نه پری، واته له پۆژیکدا ماوه ی دوو مانگ پتی ده پری و به ولاتاندا ده گه را و بایه که هه لیده گرت و ده یرد مسیشمان بۆی نه رم کردبوو چون ئاسنمان بۆ داوود پیغه مبه ر عَیَالَتَا نه رم کردبوو، جنیه کانیشمان ژیربار کردبوو خستبوو مانه ژیر ده سه لاتیه وه که ئیشیان بۆی نه کرد به ئیزی خوی گه وره، ههر که سیک له و جنیه به ئی نه مری سوله یمان پیغه مبه ر عَیَالَتَا بکات، نه وه له دونیادا سزای نه ده ین و له قیامه تیشدا نه یخه ینه ناو ناگریکی سووتینه ره وه ﴿ثَو جَنِيَانَهُ ثِشِيَانِ بُو سُولِهِ يمان پیغه مبه ر نه کردو نه وه ی که ویستی لی بویه بویان دروست ده کرد له کۆشکی گه وره، یاخود مزگه وت، یاخود میحرابی مزگه وت، په یکه ریشیان بۆی دروست نه کرد که له شه ریعه تی نه وان دروست بووه و له شه ریعه تی تیمه دا حهرام کراوه و زۆر فره مووده ی له سه ر هاتووه قاپ و مه نجه لی زۆر گه وره شیان بۆ دروست نه کرد وه کو هه وزی حوشر چه ندیک گه وره یه ئاوا گه وره بویان دروست نه کرد تا خه لکیکی زۆر خواردنی له سه ر بخواتقاپی زۆر گه وره یان دروست نه کرد که له به ر گه وره یی هه لنه نه گیراو جیگیر بوو له سه ر زهویه که دانرا بوو نه ی ئالی داوود زۆر سوپاسگوزارو شوکرانه بژییری خوی گه وره بکه ن له سه ر نه وه هه موو نیعه ته ی که پیتی به خشیوون، داوود پیغه مبه ر شه ونوژی ده کردو پۆژنار پۆژیک به پۆژوو ده بوو، له پووبه پووبوونه وه ی دوژمندا هه رگیز هه لناهات و راینه کرد، به لام که میک هه ن له به نده کانی من که شوکرانه بژییری من نه که ن ﴿﴾.

۴. نه رمکردنی ئاسن له بهرده ستی و نه ندازیاری دروستکردنی چه ک که له ئایه تی ۱۲ ی سوره تی سبأدا ئاماژه ی بۆ کردووه خوی پهروه ردگار.

له گه ل نه م هه موو موعجیزه دا خوی گه وره زانستی به خشیبوو به سوله یمان و باوکی، جوړی زانسته که چییه و چۆنه له قورئان دا ئاماژه ی بۆ نه کراوه، واتا مه به ست بیجکه موعجیزه و کاری پیشه ی پیغه مبه رایه تی لی ره دا که وه کو پیشه ناوی ده به ین به واتای فره مانیک خوی پهروه ردگار.

خوی پهروه ردگار ده فره رموت: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا﴾ ﴿وَالنَّحْلَ

مەملەكەتى چواردەيەم: گەلى ئىسرائىل

واتە: بە دۇنيايى ئىمە زانىارى و پىغەمبەرايەتى و پەياممان بە داودو سولەيمانى كورى بەخشى كە ھەردووكيان پىغەمبەرى خوا بوون.

ھەزرەتى سولەيمان ﷺ لەدواى ئەو ھەموو بەخشىنە لەناو گەلى ئىسرائىل دا بۆ ھەموو جىھانى ئە وکاتە كە لە رووبارى نىل تا رووبارى فورات لە بەردەستىدا بوو، ويستى مانۆرىكى سەربازى بەھەموو سەربازەكانى بکات لە جنۆكە و بالندە و پەشە با كە ھەموو ئەمانە لە ژىرفەزمانى سولەيمان دا بوون، بە ويست و ئىرادەى خواى پەرورەدگار، بىجگە زانستى ئىدارە و رىكخستى و بەرپەرەدنى حوكم، پىدەچىت خۆى پەرورەدگار زانستى دىناى پىبەخشىپ، وەكو ئەندازىارى لەبوارى بىناسازى و ئەندازىارى لە بوارى چەك دروستکردنى جوړى چەكى ھىرش بەر و خوڤاريزەر، باوكى خواھەنى سى خەسلەتى گىرنگ بوو كە ھەمووى بەجىھىشت بۆ سولەيمان بە زمانى بالندە و ئازەلەكان ھەمووى ئەدوا، خواى گەورە دەفەرەمويىت: وَأَوْتِنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ۝ النمل

واتە: ھەر شتىكىش كە پىويستمان بى خواى گەورە پىي بەخشيويىن لە زانست و زانىارى و پىغەمبەرايەتى و حىكمەت و ژىربار كردنى جن و مروڤ و بالندەو با و زانين و تىگەيشتن لە زمانى بالندەو گيانلەبەرەن و ئەو شتانە.

پاشان بەلگەى زياتر لەسەر ئەوھى تواناي ئاخافتنى ھەموو ئازەل ياخود گياندارىكى ھەبوو، لە وتەى مېرولە تىگەيشتووه كە لە خشكوۈكەكانە، كاتى رىكخستى و مانۆرى سەربازى دىت و مانۆرىك بە ھەموو سوپاكەى دەكات سولەيمان.

مانۆرى سەربازى سوپاكەى سولەيمان ﷺ

سولەيمان ﷺ برياريدا مانۆرىكى سەربازى بە ھەموو سەربازەكانى بکات، پىش چوونە ناوباسى ئەم سەربازانە پىويستە ئەوھ روونبەكەينەوھ كە سولەيمان ﷺ ھەموو ئازەل و گياندار و بالندەى لەژىر دەستدا نەبووه، ياخود ھەموو شەيتان و جنۆكە، لەو جوړە مەخلوقانە بەشىك ھۆزىك لە طائىفەبەكى لەژىر فەرماندا بووه، لەناو ئەو بەش و ھۆز و طائىفانەدا جا چ گيانداران بن يان پەلەوھەر و بالندە ياخود جنۆكە يان مروڤ، سولەيمان نوخبەى ھەبژاردوھ لىيان ھەرۆھكو (ھودھود) كە بەكوردى پىي دەلئين (پەپوو) كە ناوى سولەيمان ھات لەگەلیدا واتا ھودھودەكەى سولەيمان، ياخود وەكو كورد دەلئت پەپوو سلىمان كە قسەى لەگەل دا كىردووه لەگەل سولەيمان دا.

كەواتە لەناو مليۆنەھا پەپووسلىمانكە ياخود ھەموو گياندارانى تر لە ژىر رىكىفى سولەيمان دا نەبوون، ھەرۆھكو چۆن خواى گەورە واى كرد لە سولەيمان گوتى لەو تەنھا مېرولەيە بىت،

خۆی گوئی له هه موو میرو له یه ک نه بووه یا خود جنۆکه ته نها کۆمه لیک له هۆز و طائفه جنۆکه و شه یانه کان له بن پکیفی و فه رمانی دابوون و پامی کردبوون.

که واته ههروه کو جه نابی سه ید قوطب ده لیت: ده لین خوی پهروه ردار بو چه زه رتی سوله یمان کۆمه لیک له جنۆکه و بالنده و مروقی بو موسه خه ر (پام) کردووه، نه ک هه موو گیاندار و جنۆکه و بالنده ی جیهان.^{۳۹}

خوی پهروه ردار ده فه رمویت: ﴿وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾ النمل

واته: هه رچی سه ربازی سوله یمان عَیْهَآلَکَ بوو هه ر هه موویان کۆ کرانه وه له جنی و مروقی و بالنده ش له بان سه ربانه وه ئه پویشت ئه وان به یه ک پۆل ئه پویشتن که س پێش و دوا نه ئه که وت و پۆل و سه فه کانیا ن هه مووی پێک بوو وه کو مانۆری سه ربازی.

وشه ی ﴿يُوزَعُونَ﴾ به واتای هه موو به تالیوون و به ش و تیپی سه ربازه کانی لای خۆی ده هیشه وه تا هه موو ئاماده ده بوون، واتا توانا و هیزی کۆنترۆل کردنی هه بوو به سه ر سوپاکه یدا پاشان له سه رقالی به مانۆره که وه له پر گوئی له ده نگیکه ده لیت برۆنه ناو مالۆکونه کانتان تا وه کو سوپای سوله یمان ئه تان شکینن و له ناو بچن!

دهنگی میرو له یه ک و دل شادبوونی سوله یمان عَیْهَآلَکَ

سوله یمان له سه رگه رمی پێکخستن و خۆپیشاندا نی سوپاکه یدا له دۆلێکدا به ناوی دۆلی میرو له وه ناو راوه، یا خود له دوا ی ئه و پرو داوه ئه و ناوه ی وه رگرتووه یا خود به جیگا و شوینی خودی میرو له کان ده وتریت دۆلی میرو له، چه زه رتی سوله یمان عَیْهَآلَکَ گوئی له قیاده ی میرو له کانه ئه وانیش خاوه ن سیسته م و پێکخستن و شارنی پوره کانی خویان، به هه مان شیه وه میرو له ش هه مان سیسته م و پێکخستنیان هه یه.

^{۳۹} قال شهید سید القطب (رحمة الله): نقول إن الله سخر سليمان طائفة من الجن و طائفة من الطير كما سخر له طائفة من الإنس. في ظلال القرآن، تفسير سورة النمل، ص. ۲۶۳۵، ج. ۵

حه زره تی سوله یمان عَیْهَ الْکَلَمِ دلشاد بوو زهرده خه نه گرتی که خوی په روره دگار نهو نیعمه ته ی پیه خشیووه، مروفتیک له وپه پری سهرقالی دهنگی نازه ل و مروفت و نهسپ و قیزه وچریکه ی بالنده... هتد دوا ی گوئی له بچوکرین مه خلوقه و دهنگی ده بیستیت، له راستیدا جیگای دلخوشیه خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسْكِنَكُم لَّا يَحْطِطَنَّكُمْ سُلَيْمَنُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَادِيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿٣١﴾ النمل

واته: تا به لای شویتیکدا تپه پرین شاره میرووله یه کی لی بوو یه کیک له میرووله کان وتی: نه ی میرووله کان خیرا که ن برونه ناو ماله کان خوتانه وه تا سوله یمان و سهربازه کان نه تانشیلن و له ناوتان نه بن، له کاتیکدا که نه وان هه ست ناکه ن و ناگایان له خویان نییه و ئیوه نابین ﴿٣١﴾ سوله یمان زهرده خه نه گرتی و پیکه نی له قسه ی نه م میرووله یه له بهر نه وه ی لی تیکه یشت فهرمووی: نه ی په روره دگار ئیلهامم پن ببه خشه تا بتوانم شوکرانه بژی ری تو بکه م له سهر نه م نیعمه ته و سهرجه م نیعمه ته کانی تر که به م ن و دایک و باو کمت به خشیوه تا کرده وه ی چاک بکه م و تو لیم رازی بیت به پرهمه تی خوت بمخهره ناو کوئی بنده چاکه کانت و له گه ل نه واندا هه شرم بکه و له گه ل نه وان بمخهره به هه شته وه ﴿٣١﴾

لیره دا نه گه ز مروفت به چاوی ئیمان وخواناسی ته ماشای پروداوه کان بکات نه ک به سهرسامییه که وه له بیرکردنه وه ی له گه لدا نه بیت، توانا و عه زمه ته خوی په روره دگار که سوله یمانی وا لیکرد له سهرقالی خویدا ناگای له میرووله و شاره میرووله یه ک بیت و سهرکرده ی میرووله کان بلیت خوتان هه شار بدن نه کو سوپای سوله یمان بتانشیلن و له ناو بچن، خوایه ک نهو که مه ده سه لاتهی له م گه ردوونه ی داوه ته مروفتیکی خوئی ناگای له خسته ی مارومیترووه (سبحان الله) هه موو پاک و بیگهردی و توانا و هیژیک شایسته یه به خوی په روره دگار.

چیروکی میرووله که کوئی هات و بگه رینه وه بوئاو پروداوه کان مانوره سهربازییه که، له راستیدا ته نها بو دهرخستنی گه وریه یی و عه زمه ته خوی موته عاله که سهرنجمانی پن پراکتشا.

سوله یمان به رده واهه له مانوره که ی ته ماشا ده کات یه کیک له سهربازه کان دیار نییه نه مه ش له بواری سهربازیدا جیگای نابیته وه چون ده بیت نه م سهربازه له جیگای خویدا نه بیت، له کاتیکدا خودی پادشا و پیغه مبه ریک سهرپهرشتی مانوره سهربازییه که ده کات.

په پووو که و سوله یمان عَیْبَانَتَکَم

سوله یمان ته ماشا ده کات په کتیک له سهربازه کانی ناو سهربازگه ی دیار نییه، نه و که سایه تیه بو خوی ده زگایه کی تاییه ته وه کو ده زگای زانیاری سهربازی هه ژمار ده کریت که له داهاتوودا بومان دهره که ویت بوچی ناماده ی ناو مانوره سهربازیه که نه بووه؟

سوله یمان عَیْبَانَتَکَم هه والی په پووو که ی ده پرسیت، به لام دیار نییه خوی گه وره ده فهرمویت: وَتَقْعَدُ الظَّيْرَ فَقَالَ مَالِي لَا أَرَى الْهَذْهَدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٥﴾ لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِي بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٦﴾ النمل

واته: سوله یمان عَیْبَانَتَکَم به دوا ی بالنده ی هودهود دا (په پو سوله یمان) گه را نه یدوژیه وه فهرمووی: نه وه چیه بوچی هودهود نابینم یا خود نه و له ناماده نه بوانه ﴿٥﴾

به دلنایایی ده بیت سزایه کی زور سه ختی بدهم (په ره کانی هه لکیشم) یان نه وه تا سه ری نه برم یان نه بې به لگه یه کی ناشکراو عوزر یکم بو بینئ له سهر نه وه ی که بو دیار نه بووه ﴿٦﴾

لیره دا په پووو که گرنگی خوی هه یه، بویه فهرمانی ملهه لکیشان سهر برینی نه دات، چونکه له کاری سهربازیدا نه مزانی و نه متوانی و ناگام لی نه بوو له بوا ری سهربازی جیگای بیانوو هه نه جت نییه، هه روه ها سوله یمان عَیْبَانَتَکَم خاوهن هه زم و جدیه له بوا ری سهربازیدا بویه به دوا ی به لگه دا ده گه ریت بو و ن بوونه که ی نه گهر به لگه ی باشی پ ن نه بیت نه و توشی سزای مردن و له ناو چوون ده بیتته وه، له وانه یه به هوکاری دیار نه مان ی که سایه تیه کی ناو مانوره که زانیاری دزه بکاته لای دوژمن و مانور و ئوپه راسیونی مانوره که تیک بچیت نه مهش کاره ساتی زور گه وره دروست ده کات.

به رده وام له گه ل دیمه نه کانی مانوره سهربازیه که ده بین و له گه ل کومه لیک نه سپی جوان که هه زره تی سوله یمان زوری خوش دهون و ریز و ته قدیری نه و به تالیونه ده گریت.

چونکه له ناو ئاژه لاندانه سپ جوانترینه، له کانزا کاندانا لالتون جوانترینه له مه خلوقاتدا وه کو مروف و جنوکه و فریشته مروف جوانترینه.

خوی گه وره نه و دیمه نه مان بو باس ده کات که سوله یمان له گه ل نه سپه کانیدا چون بهر خوردی کردووه، چ جوړه مامه له یه کی له ته کدا کردوون، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَرَوَّحْنٰ

مهمله که تی چوارده بهم: گهلی نیرائیل

لِدَاوُدَ سُلَيْمَنُ نَعَمْ أَلْعَبُدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٥٠﴾ إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّغِيرَتُ الْجُنَادُ ﴿٥١﴾ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٥٢﴾ رُدُّوَهَا عَلَيَّ قَطْفِقْ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٥٣﴾ ص

واته: ئیمه سولهیمان پیغهمبه رمان به داوود پیغهمبه ر به خشی که سولهیمان پیغهمبه ر
عَلَيْهِ السَّلَامَ باشترین بهنده بووه، زور بۆ لای خوای گهوره نه گه پرایه وه ﴿٥٠﴾ کاتیک که سولهیمان
پیغهمبه ر عَلَیْهِ السَّلَامَ نه سپی به کجار زوری هه بوو که بالیان هه بووه، (صافیات) واته: نه وانهی
له سهر سی پین پائه وه ستن و پییه کیان بهرز کردوته وه، که نه سپه کانی وا بوونه، (جیاد) یش واته:
نه سپه کانی زور خیرا بوون له پیشیه وه نه پویشتن بۆ جیهاد کردن وه کو مانوری سهربازی ﴿٥١﴾ نه م
نه سپانه که له پیشیه وه نه پویشتن زور خووشی ده ویستن، وتی: سهرقالیان کردم له زیگیری خوا،
وتراوه: له نوژی عصر تا خوهره که ناوابوو خوړ دیار نه ما، یاخود تا نه سپه کان دیار نه مان و
دووړه که وتنه وه ههر نه م ته ماشای ده کردن ﴿٥٢﴾ وتی: نه سپه کانم بۆ بگه پرننه وه، وتراوه: به شمشیر
نهیدا له قاچ و گهرده نیان له بهر نه وهی نه وه سپانه سهرقالی کرد له زیگیری خوای گه وره وه له
نوژی کردن، به لام نه وه بوجوونه ش ته واو نییه، له بهر نه وهی نه سپه کان تاوانیان نه بووه وه نه وه
سته مه و سته میس له پیغهمبه ران ناوه شیتته وه، به لکو (مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ) له
خوشه ویستیان دهستی نه هیئا به قاچ و مل و سهریاندانه ک بیانکوژیّت و سزایان بدات نه وان
چ تاوانتیکیان هه بووه ﴿٥٣﴾.

حه زره تی سولهیمان عَلَیْهِ السَّلَامَ بایه خی ته واوی نه دا به نه سپه کان، چونکه بهر به سستیکی زور
گرنگ بوون له بهرانبهر دوژمندا پاریزه ری سولهیمان بوون له کاتی جهنگ دا، هه موو نه مانه ش
به لایه ک به لکو فیری هاوړیه تیمان ده کات له گه ل هه موو جوړه کانی گیاندارانه.

له گه ل نه سپه کانیدایه و ده ست به سهر و یالوقزیاندا ده هیئت له پر په پوو دهرده که وت و
خوی ده که به نیته وه لای سوپاکهی و خوی نیشانی هه زره تی سولهیمان نه دات، دنیا به ک هه والی
گرنگی پییه بۆ سولهیمان خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿فَمَكَتْ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ نَحِظْ
بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنْتًا يَفِينِ ﴿٥٤﴾ إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٥٥﴾
وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٥٦﴾ أَلَا يَسْجُدُونَ لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا
تُعْلِنُونَ ﴿٥٧﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٥٨﴾﴾ النمل

واته: هودوده که (په پو سوله یمانی) کاتیک زوری نه خایاندو هاته وه وئ: ئه ی سوله یمان
 عَلَيْهِ السَّلَام زانیاریه کم ده ست که وتوو که تو پیت نییه و نایزانی، من له (سه بهه) هوه که شاریکه
 له (یه مهن) له وئ هه والیک دلیا کارم بو هیناویت، یاخود هه والیک ترسناک و مه ترسیدارم بو
 هیناویت ئه ویش ئه وه یه که ﴿﴾ من بینیم له شاری (سه بهه) ئافره تیک پاشایانه که وتراوه: ناوی
 (به لقیسی کچی شه راحیل) بووه له هه موو شتیک سهرده می خوئی ئه وه ی که پاشا پیویستی
 بیت له مولک و ده سه لات پیی به خشراوه عهرش و ته ختیک شاهانه ی یه کجار گه وری هه یه
 که به ئالتوون و دوررو مرواری و ئاوریشم پازیتراوه ته وه هه شتا گز دریزه و چل گز پانه ﴿﴾
 بینیم خوئی و قه ومه که ی کرنوش بو خوئ نه بن و عیاده ت بو خوئ نه کن و جگه له خوای
 گه وری ده په رستن (کوشکیکی به رزو پته وی هه بووه که سی سه دو شه ست تاقی تادا بووه له
 رۆژه لات و رۆژئاوایه وه وا دروستکراوه که هه موو رۆژیک خوئ له تاقیکه وه هه لبت و له
 تاقیک به رامبه ریه وه ئاوا بیت بو ئه وه ی به یانیان و ئیواران کوپنوش و سوجه دی بو به رن)
 شه یان ئه م کوفری بو رازاندنه وه که عیاده ت بو خوئ بکه ن هه ر شه یانه ریکری کردوون له
 ریکری راستی خوای گه وری که ئیمان به خوای گه وری بیتن، ئه وانیش ئیستا ریکری حه ق
 نادۆزنه وه ﴿﴾ شه یان وای بو رازاندنه ته وه که کرنوش نه بن بو ئه و خوایه ی که هه موو شتیک
 نه ینی و شاراوه له ئاسمانه کان وه کو باران و له زه ویدا وه کو دانه وێله ده رئه کات، هه ر شتیک
 که ئیوه شارد بیتانه وه ده ری نه پرن له ناخی خوتاندا یان ئه وه ی ده ری نه پرن خوای گه وری
 زانیاری به هه ر هه مووی هه یه ﴿﴾ خوای گه وری ئه و خوایه یه که هیچ په رستراویک به حه ق نییه
 شایه نی په رستی بیت ته نها زاتی پیروزی الله نه بن ئه و خوایه ی که خاوه ن و په روه ردگاری
 عهرشی گه وریه (نه ی کراوه له کوشتنی هودوده، چونکه بانگه وازی کرد بو یه کخواپه رستی
 و نه ی کرد له په رستی جگه له خوای گه وری) ﴿﴾

پیش لیت پیچینه وه ی سوله یمان ده ست به جی په پوو (هودوده) هه موو زانیاریه کانی خوئی
 ئاشکرا ده کات، هه والی گرنگ و بواری ئینی و بواری ئابووری بو سوله یمان ئاشکرا ده کات.

سوله یمانیش گوئی بو وته کانی (په پوو) شل ده کات بریار نادات تا راستی و دروستی
 هه واله که ی بو ئاشکرا ده بیت، خوای گه وری ده فهرمویت: ﴿﴾ قَالَ سَتَنْظُرُ أَصَدَقْتُ أَمْ كُنْتُ مِنْ
 الْكَذِبِينَ ﴿٧٧﴾ النمل

واته: سوله یمان عَلَيْهِ السَّلَام به هودوده که ی فهرموو: ته ماشا ئه که ی و لئی ئه کوئینه وه ئایا له م
 هه والی تو به ئیمه ت وت راست کردوو یان تو له درۆزانی و هه واله که ت راست نه بووه و
 بو ئه وه ته خوت له هه ره شه و سزای من بپاریزیت ﴿﴾

خاتوو بهلقیس و دارودهسته که ی له ولاتی (سه بهه) دا

مهمله که تی شانینی (سه بهه) خاکیکه له ولاتی یه مهن، پایته ختی ئه و مهمله که ته ناوی (مه ئه رب) بووه، له شاری سه نعه ته وه ماوه ی چهن د شه و و پوژیک به پین دوور بووه.

ئه و خاک و ده سه لات ه بویه ناو نراوه به سه بهه، له بهر ئه وه ی سه به ئی کوری یه شجونی کوری یه عروبی کوری قه حطان دایمه زران دووه، ئه م خانه واده یه له بنه رته دا عه رهن و یه که م ده سه لات دارانی عه رب بوون که شانینیان دامه زران دووه خاوه نی ژیار و شارستانییه ت بوون.^{۳۰}

باوکی بهلقیس خاوه نی کوپ و کچیک بووه، ئه ویش ده سه لات ی له برا که یه وه بو ماوه ته وه کوری برا که ی زور خوین پیزو مه ی خوړ بوو، به که لکی ده سه لات کردن نه هاتووه، بو ماوه یه کی زور زیندانی کردووه. کوپه که ی خو شی به که لکی ده سه لات به پتیه بردنی ئه و شانینه نه هاتووه که سکی لاواز و کاریگه ری ئافره تانی له سه ر بووه، له و دوو که سه با شتر کچه که ی خو ی بووه، به ناوی بهلقیس بوته شازنی ئه و مهمله که ته و به پتیه بردووه و لای خه لکی شاری مه ئه رب زور خو شه ویست بووه و گو یی بو گیراو بووه.

ئه م خاتوونه به ریزه شوی نه کردووه چهن د جار کوپه مامه که ی پيش ده ستگیرکردنی له لایه ن باوکییه وه داوای کردووه باوکی بهلقیس په تیان کردو ته وه، ناوی بهلقیس له میژوودا هاتووه کو مه لیک له راقه کارانی قورئان ناوه که یان به کاره پتاوه. ئه م مهمله که ت و شانینه کاریگه ری ولاتی فارسیان له سه ر بووه، پوژیان په رستووه له گه ل دیارده سروشتیه کان به گشتی.^{۳۱}

له هه مان سه رچاوه دا هاتووه هه ندیکی تر له میژوونووسان ئاماژه یان پیداه، ئه م خاتوونه توانویه تی (به نداوی مه ئه رب) دروست بکات، به هوکاری لافاو به نداوه که پوخاوه، خه لکی عه رب بلا بوونه ته وه به خاکی نیوه دوورگه ی عه ره بیدا.^{۳۲}

ههروه ها له کتییی پیروژدا له به شی هه زقیال دا هاتووه واتا په یمانی کو ن که ئه و جیگایه سه نته ریکی بازرگانی گه وره بووه له نیوان ولاتانی ئه فه ریکا و ئاسیادا، خاوه نی سامانیکی کانزایی ئالتونی زور بوو له ویتیه ئالتون بو ولاتان چووه، ههروه ها ناوی (سه بهه/شه بهه) هاتووه.

^{۳۰} ئه م زانیارییه له میژووی معجم البلدان-ی یاقوتی حه مه دی دا هاتووه

^{۳۱} ئه م باسانه له کتییی "تاریخ الحرب قبل الإسلام" دا هاتووه نووسه ره که ی "د. جواد علی" یه.

^{۳۲} معجم البلدان، یاقوتی

به شی سفری ملوک سییه م: زۆر یک له میژوونوسانی عه ره ب، خاتوو به لقیس به (ماقده) ناوده به ن، ده لێن گوايه به لقیس ناویکی عیبری بووه، جوله که ده یه ویت نه و خه لکه به عیبرانی بکه ن.^{۳۳}

هه رچه نده نه گه ر ناوی (ماقده) ش بویت نه و خاتوونه بوته خیزانی هه زره تی سوله یمان عێه لک، ده شیت ناوی گوپییت بو به لقیس، جا عه ره به یاخود عیبرانی بو ره گه ز به رسته کان گرنگه، بو خواناسان گرنگ نییه له هه ر هۆز و ره گه ز و عه شیره تیک یان گرنگ نییه له هه ر هۆز و ره گه ز و عه شیره تیک بیت.

داوی نه وه ی په پوووه که زانیاریه کانی دا به هه زره تی سوله یمان عێه لک نه ویش بو پشت راستکردنه وه ی زانیاریه کانی په پوو، نامه یه کی نارد به خودی په پوووه که دا بو شانی شانشینی سه به، چاوه روانی وه لای نه وان ده کات، ناوه که ی سوله یمان داخو چی بویت و چی تیدا نوسرا بیت؟

نامه یه ک له هه زره تی سوله یمان عێه لک-ه وه بو به لقیس

سوله یمان عێه لک نامه یه کی نارد به (په پوو) دا و ئاگاداری کرده وه که له و ده ور و به ره دا مینیتته وه بو نه وه ی بزائیت چی ده لیت، داوی کرد به زانیاری نوێ و ره برگه ئاخو چی ده لێن و پلانیان چی ده بیت.

بو به جیه تانی فه رمانی هه زره تی سوله یمان عێه لک په پوو فری به ره و ولاتی یه مه ن و نامه که ی هه لدا به به رده ستی به لقیس و نه ویش که نامه که ی خوینده وه له داوی داوی کو بوونه وه ی نا ئاسایی کرد و هه موو دارو ده سته که ی شانشین و راویژکار و پیاوماقولا نی کو کرده وه و وتی: نامه یه کم له لایه ن شا سوله یمانه وه بو ها تووه، نامه که یه کجار پر پز و بانگه وازه بو خواناسی، وشه ی (که ریم) نه و مانایه ئه دات به ده سته وه.

به لقیس نامه که ی بو خوینده وه نامه یه کی زۆر کورت و پوخت له نیوان ترس و بیم و ره غبه ت و بانگکردنیان بو ئیمان و ته سلیم بونیان به ئاینی خوی په زوه ردگار موسلمان بوونیان داوا ده کات.

خوای گه وره دیمه نه که مان بو باس ده کات و ده فه رمویت: ﴿أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَأَنْظَرُوا مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾ قَالَتْ يَتَأْتِيهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ

مهمله که تی چوارده‌یم: گلی نیسرائیل

وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأُتُوْنِي مُسْلِمِينَ ﴿٢﴾ قَالَتْ يَتَايَاهَا أَلَمْ لَوْ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ ﴿٣﴾ قَالُوا نَحْنُ أَوْلَوُا قُوَّةً وَأُولُوا بَأْسَ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٤﴾ النمل

واته: سوله‌یمان عَلَيْهِ السَّلَام نامه‌یه کی نووسی و فهرمووی: ئەم نامه‌یه‌م به‌ره بۆ لای ئەو ئافەرته‌ی پاشای (سه‌به‌ء) بۆیان هه‌لده، پاشان لێیان دوورکه‌وه له‌لایه‌ک راپوه‌سته‌و گوێ بگره‌ بزانه چی نه‌لێن، بزانه وه‌لامیان چی ئەبێت که له‌ناو خۆیاندا گفتوگو ئەکه‌ن، ئەمیش رۆیشت نامه‌که‌ی بۆ بردن و بۆ ئافەرته‌که‌ی هه‌لدا که به‌ ته‌نها بوو، چوو له‌ دووره‌وه راپوه‌ستاو گوێی لێ گرتن ﴿١﴾ ئافەرته‌ پاشاکه نامه‌که‌ی هه‌لگرت و زۆر سه‌رسام بوو پێی و وتی: ئە‌ی ده‌سه‌لاتداران و پیاو ماقولان، من کتاب و نامه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌و به‌رێزم پێ گه‌یشته‌وه له‌به‌ر ئەوه‌ی قسه‌ی جوانی تیا به‌ ﴿٢﴾ که ئەو نامه‌یه له‌ سوله‌یمان پێغه‌مبه‌ره‌وه عَلَيْهِ السَّلَام هاتوو به‌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ده‌ستی پێ کردوو ﴿٣﴾ پاشان تیایدا نووسیویه‌تی و ده‌فه‌رمووت: ئێوه خۆتان به‌ گه‌وره مه‌زانن و لووتبه‌رزێ مه‌که‌ن وه‌کو پاشاکانی تر که عیبادت بۆ خوا ناکه‌ن ملکه‌چ بن بۆ دینی خوای گه‌وره‌و موسلمان و یه‌کخواپه‌رست و گوێرا به‌ ل بن ﴿٤﴾ ئافەرته‌ پاشاکه نامه‌که‌ی سوله‌یمان پێغه‌مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَام-ی خۆینده‌وه‌و راوێژێ پێ کردن و وتی: ئە‌ی پیاو ماقولان و راوێژکاران بریارێک بده‌ن له‌م کاره‌دا و وه‌لامان چی بێت و چی بریارێک بده‌ین رێگام نیشان بده‌ن ئێوه خۆتان ئەزانن من هیچ بریارێکم نه‌داوه تا ئێوه ئاماده نه‌بن و راوێژتان پێ نه‌که‌م ﴿٥﴾ راوێژکاران و پیاوماقولاتیش له‌ وه‌لامدا وتیان: ئێمه زۆر به‌هێزین له‌ ژماره‌و که ره‌سته‌کانی جه‌نگدا له‌ جه‌نگ و پروو به‌ پروو بوونه‌وه‌دا زۆر ئازا و به‌هێزین ئەتوانین به‌رگری له‌ خۆمان بکه‌ین، به‌لام دوا بریاریش بۆ لای تو ئەگه‌ر پێته‌وه، خۆت بزانه چ بریارێک ئەده‌یت و چ فه‌رمانێک ئەده‌ی ئێمه گوێ ئەگرین و گوێرا به‌ لێنین ﴿٦﴾

کاتێک که باسی نامه‌که ده‌کات به‌ وه‌سفیکێ نادیار ده‌یکات، نه‌زانراوه له‌لایه‌ن کێوه به‌ده‌ستیان گه‌یشته‌وه، زمانی نووسینه‌که زۆر به‌رزه و باسی یه‌کته‌په‌رستی په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی خوای په‌روه‌ردگاره.

دوای پرس و راوێژکردن هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ شازنی سه‌به‌ء بریاری ئەوه‌ی داوه که هیچ پروو به‌ پروو بوونه‌وه‌یه‌ک ئەنجام نه‌دات، چونکه به‌ نه‌رمونیانی پرس و رای زۆری

سوله‌یمان پێغه‌مبه‌ر علیه السلام یه‌که‌م که‌س بووه که نامه‌ی به‌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ده‌ست پێ کردوو

دەستەوستافەكەى زانىيان بىرىرى داوۋە لەسەر ئەوان وتىان ئىمە گەلى جەنگىن و ئازا و دلېر و بە جەربەزەين لە پرووبە پرووبوونەوۋە دا و كۆتا بىرىرىش لای شازنە.

شازنىش واقىقەكەيان بۆ پرووندىكەتەوۋە و دەئىت ھەركات پادشاو دەسەلاتدارەكان دەچنە جىگايەك ياخود شار و ولاتىك خراپى دەكەن و سەربەرزى و عىزەتى خەلكەكەى سەرشۆر دەكەن بۆ ئەوۋى بىرسن و پىاو و ژن، مندال، كوپو كچ يان دەكوژن و بەخزمەتكار و ئەسىر دەيانەردن، ئەم جوړە وتانە دىوېكى وتەكانىەتى بۆ ئەوۋى بزائىت سولەيمان ﷺ پادشاىەكى دىناى ئاسايىە، ياخود پىتەمبەرە.

بۆيە داوا دەكات كە سولەيمان تاقىبكەنەوۋە بە پارەو سامانى زۆر تا بزنان دىنا ويستە ياخود پادشاىەكى خواناس و پىتەمبەرە وەكو بانگەوازى خواناسى كىردوۋە.

وہ لامي نامه كہى بہ لقيس بۆ حەزرەتى سولەيمان ﷺ

لەدواى پرس و راوېژى بەلقيس لەگەل سەرانى شاننىنەكەى گەلەكەى وەكو مەلىكى جەنگيان ھەبوو، بەلام بەلقيس بە سىروشتى كە ئافرەتە و ئارەزووى جەنگى نىيە، لەھەمانكاتدا كەسىكى وريا و خاڭىكى ئاقل و چاوكراوۋە، زىانەكانى جەنگى پروون كىردەوۋە بۆ ھۆزەكەى لە گرېمانى سەركەوتنى حەزرەتى سولەيمان دا، قسەى بۆ لەشكر و پىاو مەعقولە سالارەكانى ولاتەكەى كىرد، كە راووبۆچوونى ئەويان زانى ھەموو بىرىارەكە درايەوۋە دەستى شازن.

خوئىندەوۋەى دووھى بەلقيس ئەوۋەبوو كە ئەگەر پىتەمبەر بىت ئەوا بەدنىيەوۋە دىنا و قىامەتەمان دەپروات و دۆراوين، چونكە خەلكى يەمەن و عەرەب بەگشتى زۆر رېزى ئاينيان گىرتوۋە.

ئەم گەلە كە سوجدەيان دەبرد بۆ (خۆر) يان ئاگريان بە پىروژ دەزانى ئەمە سەرەتاي دەستپىكى ئاينى مەجوس بوو كە دەستكردى كاھىن و ساحىر بازەكانى ھىندستان و ئىرانە، كە ئەوكات بە ھىند و پارىسا ناسراو بوو، سەبەئىيەكان خواوۋەندەكانيان زۆر بوون لەوانە (عەشتار، ئىلمىقە، ھىبسىس، ذات حمىم و ذات بوعدان) بوو.

ھەرچەندە لە مېژوۋەكاندا ھاتوۋە كە عشتار لای ئەوان كوپى خۆر بوو، خۆرىش بەدايكى عەشتار ناسراو بوو زۆرى تر لەباسى خواكانيان لە كىتبى (تارىخ قبل الإسلام) دا ھاتوۋە.

جا بۆيە پىشنىارى بۆ كىردن بۆ ئەوۋى بزائىت پادشاىە بە دىارى و پارە و ئالتون پازى دەبىت، ئەگەر پىتەمبەرىش بىت بە پارە و ئالتون پازى نايىت بە بىروباوەر پازى دەبىت.

مهمله که تی چوارده یه: گهلی نیسرائیل

خوای گه وره ئه و دیمه نانه مان نشان ده دات له قورئان دا و ده فره رمویت: ﴿قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَءَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ (٢٥) وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٢٦﴾ النمل

واته: ئا فره ته پاشاکه وتی: ئه وهی من بزانی به دنیایی مهلیک و پاشاکان ئه گهر بچنه هه ر شارو دنییه که وه و به زۆر داگیری بکه ن کاول و ویرانی ئه که ن که سانی به عیززه ت و ده سه لانداران بپریزو زه لیل ئه که ن به کوشتن و دیل گرتن به رده وامیش ئه مه پیشه یانه، واته: ئه گهر ئه مه مه لیک بیت و بیهوی داگیری بکات ئاوامان به سه ر دیت ﴿٢٥﴾ من دیاریه کی بۆ ئه نیرم ئه گهر وه ریرگرت ئه و پاشابه و شه ری له گه ل ئه که یه، وه ئه گهر وه رینه گریت ئه و پێغه مبه ره و شوینی ئه که وین، پاشان چاوه ری ئه که م بزانی نیردراوه که له لای سوله یمانه وه چی وه لاممان بۆ دینیته وه ﴿٢٦﴾

نوینهر و وه فدی ریکخست له پیاومه عقولان و پاره و ئالتونی زۆر زۆر.

وه فده که گه یشتنه لای هه زره تی سوله یمان عَلَيْهِ السَّلَام دیاره دوا ی پێشوازی لیکردن به لام چاوه پروانی وه لامه هه زره تی سوله یمان عَلَيْهِ السَّلَام که دیارییه زۆره که هاته به رده ستی سوله یمان و راسته خو ره تی کرده وه پیایدا ناردنه وه بۆ شاژنی سه به، هه زره تی سوله یمان فره مووی من داوا ی مال و سامانی نه کردوه، خوای گه وره زۆری به من به خشیوو، ئیوه به سه روته و سامان و دیارییه کانتان دلخۆشن، به هیچ شیویه که نامه ویت یان واز هیئان له بته رستی و گه رانه وه بۆ ئایینی خوای پهروه رداگار و موسلمان بووتان یان سوپایه که ده که مه سه رتان هیچ وزه و توانا و به ربه ستیک ریکای پی نه گریت، پاشان زه لیل و ملکه چتان ده که م که کافر و بی دین بن.

لیره دا ئیر بوا ری وه فد نه ماوه، ده بیت شاژن خو ی هه لسیته به کاره که و یان چوونی بۆلای سوله یمان عَلَيْهِ السَّلَام یان جهنگ کردن.

خوای گه وره ده فره رمویت: ﴿فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنَ قَالَ أُمِدُّونِي بِمَالٍ فَمَا آتَنِئَ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَاكُم بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ﴾ (٢٧) أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٢٨﴾ النمل

واته: کاتیک که به که سیکدا دیاریه کی زۆری بۆ سوله یمان عَلَيْهِ السَّلَام نارد له ئالتوون و خشل سوله یمان پێغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام توو په ربوو فره مووی: ئایا ئیوه پاره بۆ من ئه نیرن تا وازتان لیبینم له سه ر هاوبه ش بریاردانان بمیننه وه، ئه وهی خوای گه وره پیتی به خشیوو له پێغه مبه رایه تی و

مولك و پاره باشترە لەوەى ئىوھ بۆ منتان ناردوو، بەلكو ئىوھن كە دلخۆش بە ديارى و شتى دونياىى من پىويستم بە شتى دونياىى نيه ئەمەوى موسلمان بن و بە تاك و تەنھا خوابەرستن ﴿٣٥﴾

بە نىردراوھە كەى وت: بە ديارىيە كەيانەوھ بەگەرپرەوھ بۆ لايان پىيان بلى: ئەبى بە ئەوھەندە سەربازەوھ بۆيان بىين كە تواناى شەرو بەرگرى كردنيان نەبىت لە خويان ئەبى بە زەلىلى شار بەدەريان بكەين ئەبى ئەوان ملكەچ و زەليل و پيسوا بكەين و بيانكەين بە دىل ﴿٣٦﴾

ناچار وەفدە كە گەرانەوھ و هىچ ئاكام و ئەنجامىكى نەبوو، ھەرەكو چۆن لەنامە كەدا داواى كردووھ گۆرانكارى بەسەر داواكەى ھەزەرەتى سەلەيمان ﷺ دا نەھات، داواى سەرەتا و كۆتايى موسلمان بوونە.

وھەفدە كە ھەوالى تەواوى داھەوھ خاتوو بەلقيس بۆى دەر كەوت كە ئەم كەسايەتییە پادشا نىيە، بەلكو پىغەمبەرە مالى و سامانى ناويت، كەسىكى راستگو و فرستادەى خواى مۆتەعالە، ھەربۆيە دەيزانى سولەيمان زۆر راستگو يە لەجىبە جى كردنى ھەرەشەكەى، ئىتر چارەنەما كە دەبىت خۆى و ستافى شانشىنەكەى برۆن بۆلاى سولەيمان. سولەيمانىش ھەوالى پىدەگات لە پىگاي سەربازە بالندە و جنۆكەكانى لەماوھەكى زۆر كەمدا، بۆيە زانى كە كوتوونەتە پى بۆلاى بۆيە دەيوست زياتر بيانترسىنيت و ھەولتيكىش بىت بۆ زوو موسلمان بوونيان.

جنۆكە و پۆلى لە پروداوھەكان و ھىنانى عەرشى بەلقيس

سولەيمان ﷺ لای خۆيەوھ زانى كە بەلقيس بە پىگاوەيە بۆلاى بۆ شارى ئورشەليم، خەلكى بەسروشتى كە واز لە ئاينىك بەھىنيت برۆاتە ناو ئاينىكى تر، پىويستە ئەو ئاينە لە ئاينەكەى خويان بەھىز تر بىت، جا چ لە پرووى موعجىزەوھ بىت يان دەقەكانى.

بۆيە ھەزەرەتى سولەيمان ﷺ بىرىكردەوھ كە يەككە لەو موعجىزانەى يان زياتر نىشانى شارن و وھەفدەكەى بدات.

بۆ ئەم مەبەستە داواى كرد كى دەتوانيت تەخت و تاراجى پادشاى بەلقيسم بۆ بەھىنيت.

جنۆكەيەك لە طائفە عەشیرەتى (عيفريت) وتى: من بۆت دەھىنم پيش ئەوھى لە كارەكەت تەواو بىت، واتا كەبەيانى ھاتى بۆناو بالەخانەى ھوكمرانى پيش ئەوھى ھەلبسىت لەكاتى نيوەرۆدا من دەتوانم ئەو ھىرشت بۆ بەھىنم.

ھەلبەت ھەزەرەتى سولەيمان ﷺ بۆ بەرپۆتەبردنى كاروبارى خەلكى ھەموو بەيانىيەك تا نيوەرۆ خەلكى سەردانى دەكرد بۆ چارەسەرى كىشەكان. بۆيە عيفريتەكە مەبەستى ئەوھ بوو

که پیش ته‌واو بوونی کاره‌که‌ی، هه‌له‌ت واش ته‌فسیر کراوه که هه‌تنده‌ی هه‌لسان و دانیشتیکی له چه‌ند چرکه ساتیکدا عه‌رشه‌که‌ی ده‌گه‌یه‌نیتته لای سوله‌یمان.

گوايه که‌سیک لای سوله‌یمان عَیْبَانَكَمْ دانیشتوو و ئو‌فه‌ریکی تری داوه که له چاو‌تروکانیکدا بۆی ده‌هیتیت، نه‌مه‌ش هه‌موو تواناو هیزی خوی گه‌وره نیشان ده‌دات که یاسای گه‌ردوون ده‌وه‌ستیتیت بۆ به‌نده چاکه‌کانی.

له‌چاو‌تروکانیکدا له‌به‌رده‌م هه‌زهرتی سوله‌یماندا ئاماده بوو هه‌موو ته‌خت و تاراجی به‌لقیس.

جا هه‌ندیکی له‌راهه‌کاران ده‌لین: نه‌و که‌سه جوهره‌ئیل بووه یان ده‌لین هه‌زهرتی سوله‌یمان خوی بووه، هیچ به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نییه و نازانیت کییه و نادیاره و له‌غه‌ییاتی خوی موته‌عالدایه.

هه‌زهرتی سوله‌یمان که عه‌رشه‌که‌ی بینی خیرا سوپاس و ستایشی خوی موته‌عالی کردوو له چه‌مانه‌وه و گه‌ردن که‌چیدا بووه بۆ په‌روه‌ردگاری، خوی موته‌عال ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوا أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ﴾ ۳۸ قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْحَيِّ ائِنَّا ءَاتِيكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ وَاِنِّي عَلَيَّهٖ لَقَوِيْ اٰمِيْنٌ ۝۳۹ قَالَ الَّذِي عِنْدَهٗ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتٰبِ ائِنَّا ءَاتِيكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ يَّرْتَدَّ اِلَيْكَ ظَرْفُكَ فَلَمَّا رَءَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهٗ قَالَ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّيْ لِيَبْلُوَنِيْ ؕ اَشْكُرْ اَمْ اَكْفُرْ ۚ وَمَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ رَبِّيْ غَنِيٌّ كَرِيْمٌ ۝۴۰ النمل

واته: نێردراوه‌که به‌دیارییه‌که‌وه گه‌رایه‌وه‌وه وه‌لامه‌که‌ی بۆ بردنه‌وه‌وه ئه‌وانیش زانیان نه‌مه‌پاشا نیه‌و داوای پاره‌و مولک ناکات، به‌لکو پی‌غه‌مبه‌ره، بۆیه ئافه‌ته‌هه‌ پاشاکه به‌خوی و سه‌ربازه‌کانیه‌وه به‌ریکه‌وتن بۆ لای سوله‌یمان پی‌غه‌مبه‌ر عَیْبَانَكَمْ بۆ ئه‌وه‌ی موسلمان بن، خوی گه‌وره به‌وه‌حی سوله‌یمانی ئاگادار کرده‌وه که ئه‌وان ئیتستا به‌ری‌وه‌ن و دین موسلمان نه‌بن، سوله‌یمان پی‌غه‌مبه‌ر زۆر خوش‌حال بوو، ویستی شتیکیان نیشان بدا که خوی گه‌وره چ تواناو ده‌سه‌لاتیکی به‌م به‌خشیوه، بۆیه فه‌رمووی: ئه‌ی پیاوما‌قول و ده‌سه‌لاتدارانی ده‌ورپشتم کن له‌ئیه‌و ئه‌توانی عه‌رشه‌که‌ی ئه‌و ئافه‌ته‌هه‌ پاشایه‌م بۆ بیتی پیش ئه‌وه‌ی ئه‌وان بین و موسلمان بن؟ ۳۸ له‌ناو جنه‌کاندا عفریت که جنیکی زۆر گه‌وره بوو وه‌کو شاخ وابوو، وتی: من ئه‌و عه‌رشه‌گه‌وره‌یه‌ت بۆ دینم و له‌به‌ر ده‌ستدا دای ئه‌نیم پیش ئه‌وه‌ی که تۆ دانیشتوویتته له‌جیی خۆت هه‌ستیه‌ پی‌وه‌من بۆ هینانی ئه‌و عه‌رشه‌ زۆر به‌هیزو ئه‌مینم و ده‌ستکاری هیچ شتیکی ناکه‌م ۳۹ به‌لام که‌سیکی تر که وتراوه وه‌زیریکی بووه، یان نوسه‌ریکی بووه، که زانیاری له‌کتا‌بدا هه‌بووه ئه‌و وتووێه‌تی: من عه‌رشه‌ی ئه‌و ئافه‌ته‌هه‌ت بۆ دینم پیش ئه‌وه‌ی که پیلوی چاو‌ت بجوولیتته‌وه،

واتە: پېش ئەۋەي چاۋ بىرۈككىنى، بىنوقىنىت و چاۋ بىكەتەۋە لە ماۋەيەكى ئەۋەندەدا
 عەرشەكەيت بۇ دىنمەھەر ئەۋەندە چاۋى تروكاند يەكسەر عەرشەكەي ئەۋ ئافرەتە پاشايەي
 ھىناۋ لەبەر دەستى سولەيماندا دايىناۋ جىگىرى كرد سولەيمان فەرموۋى: ئەمە فەزلى خۋاي
 گەۋرەيە بەسەر منەۋە تا تاقىم بىكەتەۋە ئايا شوكرانە بژىرى خۋاي گەۋرە ئەكەم يان كوفرى
 نىعمەتەكانى خۋاي گەۋرە ئەكەمەھەر كەسېك شوكرانەبژىرى خۋاي گەۋرە بىكات ئەۋا شوكرى
 خۋى كىرۋوۋە بۇ خۋى باشەۋ سوۋدەكەي بۇ خۋى ئەگەرپتەۋە {وَمَنْ كَفَرَ} و ھەر كەسېكىش
 شوكرانەبژىرى خوا نەكات و كوفرانەي نىعمەتى خۋاي گەۋرە بىكات ئەۋا بە دىنيائى پەرۋەردگارم
 زۆر دەۋلەمەندەۋ بى پىۋىستە و پىۋىستى بەۋە نىيە كە كەس شوكرانەبژىرى بىكات و
 بىپەرستىت، زۆر بەرپزە ⑤

سولەيمان داۋاي كرد كە دەستكارىيەكى كەمى عەرشەكەي بىكەن بۇ ئەۋەي گۆرانكارىيەكى
 لاۋەكى پىۋە ديار بىت، بۇ ئەۋەي كە بەلقىس ھات و بىنى ھەستى يەكسەر وانەبىت ئەۋەي
 خۋىتەي، بۇ ئەۋەي بىناسىتەۋە پىۋىستى بە تۆزىك وردبۋونەۋە ھەيە كاتىك بىنى ھەلۋىستەي
 لەسەر كرد تۆ بلىت ئەۋە عەرشەكەي خۋم بىت؟

لەۋ واقىمانەيدا پىرسارى لى دەكات لەۋخامە شاژن ئەرى بەپاست لە عەرشەكەي تۆ
 دەچىت؟

ئەۋىش ۋەلامىكى زۆر سىياسانەي داۋەۋى لەۋ دەچىت ۋەكەۋ عەرشى من ۋايە، ۋاتا نەيۋت
 ئەۋە، ۋەلامەكەي ھەردوۋ بۋارەكە ۋەردەگىرت.

ھەزەرەتى سولەيمان عَلَيْهِ السَّلَام فەرموۋى: ئەۋە عەرشى خۋتە ئىتەر بۆي دەركەۋت كە ئەمە
 كارىكى ئاسايى نىيە، سولەيمان بتوانىت لەۋلاتى خۋىدا و لەناۋ كۆشك و تەلارى شانشىنى دا
 لەناۋ ھەموۋ پاسەۋانەكانىدا ئەم عەرشە بىگەيەنئىتە ئۆرشەلىم، كەۋاتە بەدلىيائىيەۋە پىغەمبەرە.

ئىتەر ئەۋىش بارى دەروۋنى خۋى خستە بەردەم سولەيمان كە بۆيە ئىمانى نەھىناۋە پىشتەر
 كەبەر ئەۋەي لەناۋ گەل و ھۆزى كافردا بوۋە، ھىچ بەياميان بۇ نەھاتوۋە.

خۋاي گەۋرە دەفەرموۋىت: ﴿قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا
 يَهْتَدُونَ﴾ ⑥ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشِي قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ⑦
 وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ⑧ النمل

واتە: سولەيمان پىغەمبەر عَلَيْهِ السَّلَام فەرموۋى: عەرشەكەي ۋا لى بىكەن كە نەبىناسىتەۋەۋە
 ھەندىك شتى لى دەربىكەن، يان ھەندىك شتى بۇ زىاد بىكەن، يان ھەندىك لە ئالتوۋنەكانى

لَی بکه نه وه و پهنه که ی بگۆرن، پاشان ته ماشا نه که یں ئایا ئه ینا سیته وه یاخود ناینا سیته وه، یان ئایا هیدایهت وهرئه گریټ و موسلمان ئه بی یان نا ﴿٥٥﴾ کاتیک که ئه و ئافره ته پاشایه هات بو لای سوله یمان پیغه مبه ر علیه السلام نیشانی دراو و ترا: ئایا عهرشه که ی تۆش وه ک ئه مه وابوو ئایا ئه مه له عهرشه که ی تۆ ئه چی؟ ئه ویش وتی: له و ئه چیټ و لئی نزیکه، نه یووت ئه وه نه وه ک دوایی بکه ویتته درۆوه چونکه ماوه ی نتوانیان زۆر دوور بوو سوله یمان ﷺ فهرمووی: پیش ئه مه ش خوای گه وره زانیاری به ئیمه به خشیوووه که چی ریگری لیئه کرد له موسلمان بوونی، یان زانیمان که موسلمان ئه بی و خوای گه وره پیشتر پیی وتبوو که دیت موسلمان ئه بیټ ئیمه ش موسلمانین و خویمان ته سلیمی خوای گه وره کردووہ ﴿٥٦﴾ ئه وه ی ریگری له م ئافره ته و قه ومه که ی نه کرد که عیاده تی خوای گه وره بکه ن ئه وه بوو له قه ومیکی کافر بوون و عیاده تیان بو خۆر نه کرد ﴿٥٧﴾.

دروست کردنی کۆشکی تایبهت بو خاتوو به لقیس

سوله یمان خۆی یه کیک بووه له ئه ندازیاره ناوازه کان که توانای نه خشه سازی بونیاد و پلانی هه بووه، ئه وه هه موو جوړه موعجیزه یه شی له به رده ستدا بووه بۆیه له دوای موسلمان بوونی به لقیس وه کو له میژوووه کاندایا هاتوووه خاتوو به لقیس ده بیته خیزانی هه زهره تی سوله یمان، ئه ویش کۆشکیکی بو دروست ده کات به دیزاینیکی نوټ که خاک و زهوی کۆشکه که هاوشیوه ی شوشه بووه له بنی شوشه که ئاو ده روات، شیوه دیزاینه که که مروټ به سه ریدا ده روات وا هه ست ده کات به ناو ئاودا ده روات، بۆیه که بانگیشتی کرد بو ئه و کۆشکه خاتوو به لقیس وای زانی ئاوه دامینی کراسه که ی هه لکرد، به لام سوله یمان ﷺ خیرا دلنای کرده وه که ئه وه جوړیکه له دیکۆر و دیزاینی نوټ پیده چیټ له ماوه یه کی که مدا و له ریگیای جنۆکه کاندایا ئه و کۆشکه ی بونیاد نابیټ، خوای گه وره ده فهرموټ: ﴿قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا قَالَتْ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿٥٨﴾ النمل

واته: سوله یمان به ئافره ته که ی وت: وهره ناو کۆشکه که وه، جنی و شه ی تانه کان کۆشکیکی به رزیان بو دروست کردبوو که زهوییه که ی له شووشه بوو، ژیر شووشه که بيش ئاو و ماسی تیابوو بو ئه وه ی تواناو ده سه لاتی خوای گه وره نیشان ئه و ئافره ته پاشایه بدات، کاتیک ئافره ته که ئه و زهوییه ی بینی وایزانی ئه مه ده ریابه و ئاوه، قاچی ده رخست بو ئه وه ی که جل و پۆشاکه که ی ته ر نه بیټ بو ئه وه ی به ناو ئاوه که دا پروات، وایزانی ئاوه، سوله یمان ﷺ فهرمووی: ئه مه له شووشه دروستکراوه به لام شووشه یه کی لووس دیاره و ئه ستورو پته وه هیه مه ترسیه کی نییه،

لهوئی ئافره ته که وتی: ئه ی پهره وردگار من زولمم له نه فسی خۆم کردوو که چه ندیکه عبادت بو تو ناکهم و عبادته تی خۆر ئه کهم، له گه ل سوله یماندا هه ردوو کمان خۆمان ته سلیم الله کرد که پهره وردگاری هه موو جیهانه، یه کسه ر له ویدا موسلمان بوو باوه ری هینا ﴿١١﴾

هه روه ها چه زره تی سوله یمان داوای کرد له خوای پهره وردگار ئه م ده سه لات و توانایه ی که داویه تیه چه زره تی سوله یمان نه یدایه ده ستی هیچ که سیکی تر، دیاره چه زی کردوو ئه و موعجیزانه تاییه ت بن به خوئی، خوای گه وره ش داواکه ی قبول کردوو، خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ ﴿١٢﴾ ص

واته: وتی: ئه ی خوای گه وره لیم خۆشه و مولکینکم پێ بیه خشه که تاییه ت بیت به من و له دوا ی من بو هیچ که سیکی نه بیت، ئه وه بوو که خوای گه وره جنی و شه ی تانه کانی موسه خه رو ژێربار کردبوو له ژێر ده ستیدا بوون، هه ر تو خوایه کی که ئه به خشیت و زۆر به خشه ری ﴿١٣﴾

جنۆکه و کاریان بو چه زره تی سوله یمان عَلَيْهِ السَّلَام

له سه رده می چه زره تی سوله یمان دا هه موو ساحیره کانی میسوو شام و ناوچه کانی بن ده ستی هه موو رایان کرد، خۆیان گه یانده شاری بابل له و کاته دا له ژێر فه رمانی ئێراندا بووه، هه موو جنۆکه و شه ی تان و عفريت و جان و مه رجان و مارد، ئیبلیسه کانی ناوچه ی شام و فه له ستین و میسر و عیراق تا کو یه مه ن هه موو له ژێر فه رمانی چه زره تی سوله یماندا بوون، که س نه یده وێرا سیحر بکات، فه رمانی کوشتن و ده ربه ده رکردنی ئه درا، جا چی له پێگای مرۆفه وه بیت یا خود جنۆکه، خودی جه نابیان جنۆکه کاری خزمه تگوزاری به کار ده هینا، خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَالشَّيَاطِينُ كُلُّ بَنَاءٍ وَعَوَاصٍ﴾ ﴿١٤﴾ وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿١٥﴾ ص

واته: شه ی تانه کانیش له ژێر ده ستیدا بوون و به فه رمانی ئه و ئیشیان ئه کرد هه یان بووه خاڤو و بیناو میحراب و قاپ و مه نجه لی گه وره و ئه و شتانه ی دروست ئه کرد که له توانای

﴿١٤﴾ (ئهو ده ردا) ده فه رمیت: پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم نوێژی ده کرد بیستمان سی جار فه رمووی: په نا ده گرم به خوا لیت، پاشان فه رمووی: نه فره تی خوات لیبیت، ده ستی درێژ کرد وه کو ئه وه ی شتیک بگریت، که نوێژه که ی ته واو کرد وتمان ئه ی پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم شتی کمان لیت بیست که پێشتر نه مان بیستبوو، ده ست درێژ کرد، فه رمووی: ئیبلیس دوژمنی خوا پشکو یه ک ناگری هینا به ره و رووم، منیش سی جار وتم: په نا ده گرم به خوای گه وره لیت، پاشان سی جار وتم: نه فره تی خوای گه وره ت لیبیت، هه ر نه که رایه وه، پاشان ویستم بیخه نکینم تا هه ستم به ته ری لیک ی ده می کرد له سه ر ده ستم، سوێند به خوای گه وره ئه گه ر له به ر دو عاکه ی سوله یمان پیغه مبه ری علیه السلام برام نه بوایه ده بوایه به کو له گه کانی مزگه وته وه مبه ستایه ته وه و مندالی مه دینه یاریان پێ بکر دایه.

مهمله که تی چوارده بهم: گه لی نیرائیل

مرؤفدا نه بووه، هه شیان بووه ده ریاوان بووه نه چوونه ناو ده ریاوه خشل و زیرو زیو و نهو
شتانه ی له ده ریا بووه ده ریان کردووه و بۆ سوله یمان پیغه مبه ریان عَلَيْهِ السَّلَام - یان هیناوه ﷺ
هه ندیکیش له شه یتان و جنیه کان کووت و زنجیر کرابوون نه وانه ی که به قسه یان نه کردایه و
کاریان نه کردایه، یان ئیشه کانیا ن به جوانی جیبه جی نه کردایه ﷻ

هه روه ها خوی په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿وَلَسْلَمْنَا مِنَ الْرَّيْحِ غُدُوها شَهْرٌ وَرَوَّاحُها شَهْرٌ وَأَسَلْنَا
لَهُ عَيْنَ الْقَظْرِ وَمِنَ الْجَنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهٖ وَمَنْ يَنْزِعْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُدْفِعْهُ مِنْ عَذَابِ
السَّعِيرِ ﷻ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحْرِبٍ وَتَمَثِيلٌ إِجْفَانٍ كَأَلْجُوبٍ وَقُدُورٍ رَاسِيَتٍ أَعْمَلُوا ءَالَ
دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرِينَ ﷻ﴾ سبأ

واته: سوله یمان پیغه مبه ریش عَلَيْهِ السَّلَام که کوپی داود پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام بوو خوی گه وره بای
بۆ ژیربار کردبوو له ژیر ده سه لاتیدا بوو به به یانیا ن ماوه ی مانگیک پیی ده بری و نه پرۆی، به
ئیوارانیش ماوه ی مانگیک پیی ده بری و نه پرۆی، واته له پرۆژیکدا ماوه ی دوو مانگ پیی ده بری
و به ولاتاندا ده گه را و بایه که هه لیده گرت و ده یرد مسیشمان بو ی نه رم کردبوو چۆن ئاسنمان
بۆ داود پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام نه رم کردبوو، جنیه کانیشمان ژیربار کردبوو خستبو ومانه ژیر
ده سه لاتیه وه که ئیشیا ن بو ی نه کرد به ئیزنی خوی گه وره، هه ر که سیک له و جیانه بئ نه مری
سوله یمان پیغه مبه ر بکات، نه وه له دونیادا سزای نه ده ین و له قیامه تیشدا نه یخه ینه ناو
ئاگریکی سووتینه ره وه ﷻ نه و جیانه ئیشیا ن بۆ سوله یمان پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام نه کردو نه وه ی که
ویستی لئ بوايه بۆیا ن دروست ده کرد له کو شکی گه وره، یاخود مزگه وت، یاخود میحرابی
مزگه وت، په یکه ریشیا ن بو ی دروست نه کرد که له شه ریه تی نه وان دروست بووه و له
شه ریه تی ئیمه دا حه رام کراوه و زۆر فه رمووده ی له سه ر هاتوو ه قاپ و مه نجه لی زۆر
گه وره شیا ن بۆ دروست نه کرد وه کو هه وزی حو شتر چه ندیک گه وره یه ئاوا گه وره بۆیا ن دروست
نه کرد تا خه لکیکی زۆر خواردنی له سه ر بخوات، قاپی زۆر گه وره یان دروست نه کرد که له به ر
گه وره یی هه لته نه گیراو جیگیر بوو له سه ر زه ویه که دانرابوو، نه ی ئالی داوود زۆر سوپاسگوزارو
شوکرانه بژیری خوی گه وره بکه ن له سه ر نه و هه موو نیعمه ته ی که پیی به خشیوون، به لام
که مێک هه ن له به نده کانی من که شوکرانه بژیری من نه که ن ﷻ.

جنۆکه کان زۆر له حه زره تی سوله یمان عَلَيْهِ السَّلَام ده ترسان به هه موو جو ره کانیه وه، هه میشه
له خزمه تی نه و پیغه مبه ره به یرزه دا بوون.

له کۆتایی ته مه نیدا خوای پهروه ردگار توشی نه خوشیه کی کرد که به لآو موصیه تیک بوو به سهر حه زره تی سوله یمان دا هات، به لآم ناوه خنه که شی حیکمه تی زۆر گه وره ی تیدایه.

جۆری نه خوشیه که شی وابوو که له سهر کورسی دابنیش تابه وه کو جهسته یه کی بیگیان وابوو جوله ی نه ده ما، به لآم پاش ماوه یه ک چاک ده بووه وه دیاره نه خوشیه که ی سوله یمان نازانیت هۆکاری لاشه ی و ماندوو بونی خۆی بووه که زیاد له پیویست نازاری لاشه ی خۆی داوه یان مو عجب بوون بووه به ده سه لاتی و پادشایه تی هیز و توانای، بۆ ئه وه ی توشی ئه و نه خوشیه ی کردوو خوای گه وره تا ته وبه بکات و بگه ریته وه بۆلای زاتی به رزی.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ۖ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝﴾ ص

واته: به دنیایی ئیمه سوله یمان عَزَّوَجَلَّ تاقیکرده وه لاشه یه کمان فری دایه سهر کورسیه که ی پاشان گه راپه وه بۆ لای خوای گه وره و ته وبه ی کرد، لیره ش دیسان (ئیسرائیلیات) هه یه که دوورو دریز نامانه وی باسی بکه ی، به لآم گوايه شه ی تانیک هه بووه هاتوو وه مستیله که ی سوله یمان پیغه مبه ری بردوو وه خۆی کردۆته سهر شیه ی سوله یمان پیغه مبه رو چۆته جیی ئه و له کاتی سوپی مانگانه ی شدا چۆته لای خیزانه کانی، ئه وانه هه مووی (ئیسرائیلیات) هه ئه سلای نییه و شه ی تان له خه ویشدا ناتوانیت خۆی بخاته سهر شیه ی پیغه مبه ران چ جای له حه قیقه ت و زیاندا، ئه گه ر وا بیت ئه و پیغه مبه راپه تی و وه حی و په یام و دین هیچ مانایه کی نامیتیت، به لکو ئه وه ی که صه حیحه ئه وه یه که وتی: ئه مشه و ئه بن بچمه لای نه وه د خیزان هه ر یه کیکیان مندالیک بیتیت و له پیناو خوای گه وره دا جیهاد بکات، نه یووت: (إِنْ شَاءَ اللَّهُ)، له هه ر نه وه دیاندا یه ک ئافره تیکیان مندالی بوو که نیو مندالی بوو ئه وه جه سه ده که یه (جَسَدًا) ئه و نیو مندالیه، پاشان گه راپه وه بۆ لای خوای گه وره و ته وبه ی کرد له و شته ۝ وتی: ئه ی خوای گه وره لیم خوشبه و مولکیتکم پی ببه خشه که تاییه ت بیت به من و له دوا ی من بۆ هیچ که سیک نه بیت، ئه وه بوو که خوای گه وره جنی و شه ی تانه کانی موسه خه رو ژیربار کردبوو له ژیر ده ستیدا بوون. هه ر تۆ خوایه کی که ئه به خشیت و زۆر به خشه ری ۝

حه زره تی سوله یمان خاوه نی خیزانی زۆر و مندالی زۆر بووه له فهرمووده ی پیغه مبه ری خوادا هاتوو خاوه نی ۱۰۰ خیزان یان جاریه بووه، جا چه نده خیزانی بووه له شه ریعه ته که یدا ریکا پیدراو بووه، زانیاری له سهر نییه به لآم زۆرینه ی جاریه ی بووه.

کوپه کانیشی زۆرن له وانهی که ناویان له میژوودا هاتووو بوونه ته پادشا دواي خوئی بریتی بوون له (رحبه عم) دواي ئەم کوپه ی کوپه زاکه ی به ناوی (ئه فیای کوپری رحبه عم کوپری سوله یمان) کووتا پادشا بووه.

وه فاتی سوله یمان عَیْبَةُالْاَلَم

حه زه رته ی سوله یمان ده شپت به هوکاری نه خوشیه که ی وه فاتی کردبیت، ئە گهر ته ماشای جوۆری مهرگ و وه فاتی بکه ین هاوشیوه ی نه خوشیه که یه تی که بو ماوه یه که هه موو لاشه ی وه ستاوه پاشان که س به مردنه که ی نه زانیوو، تا کو ئەو کاته ی که خشوکه کان جا کرمه، ماره یان ههر جوۆری که نازانین به لام دیاره له و سه رده مه دا هه موو پادشا و گه وره پیاوان خاوه نی گوچان بوون، وه کو لاسای کردنه وه ی حه زه رته ی موسا و کلتوریک به کاریان هیناوه، پاشان حه زه رته ی سوله یمان وه فاتی ده کات له دواي ماوه یه کی زۆر که هیچ که سوکار و جنۆکه و ناژه له کان پیتی نازانن تا ئەو کاته ی که دارگوچانه که ی ده که ویتته و حه زه رته ی سوله یمان یان خوئی ده که ویت یاخود به که وتنی گوچانه که ی پیتی ده زانن له و ماوه یه شدا جنۆکه و شه یتانه کان ته نها بو جه نابیان موسه خه ر بوون، ئە گهر بیان دیاره ی وه فاتی کردوو ده ست به جی وازیان ده هینا و کاریان نه ده کرد، ئە مه ش به لگه یه بو ئەو که سانه ی که له ناو قوره ی شدا ده یانوت جنۆکه غه یب ده زانی، ئە گهر بیان زانیاره یه ئەو هه موو کاته که حه زه رته ی سوله یمان وه فاتی کردوو، بوچی له و نا په حه تی کارکردن و ترس و بیمه دا ده مانه وه، که واته جنۆکه ش وه کو هه موو مه خلوقه کانی خواي گه وره موته عال توانای غه یب و په نهانی نییه، خواي گه وره ده فه رمویت: ﴿فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْحِجْ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ الْغَيْبِ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٥١﴾ سبأ

واته: کاتیک که بریاری مردمان به سه ر سوله یمان پیغه مبه ردا دا که خوئی دابوو به سه ر گوچانه که یدا جیه کان هه موویان ئیشیان ئە کرد که سیان نه یانزانی که سوله یمان پیغه مبه ر مردوو ته نها (مۆرانه) نه بی کاتیک که گوچانه که ی خوارد ئەو کاته سوله یمان پیغه مبه ر عَیْبَةُالْاَلَم که وته سه رزه وی کاتیک که گوچانه که ی نه ما سوله یمان پیغه مبه ر که وته سه ر زه وی، ئەو کاته جن بویان ده رکه وت که ئە گهر ئیمه غه ییمان بزانیاره ئە مانزانی چه ندیکه مردوو وه له و ئیشه قورسانه دا نه ئە ماینه وه که سوله یمان پیغه مبه ر پیتی ده کردین، دواي ئە وه ی که مرد ئیتر رویشتن وازیان له ئیش کردن هینا (ابن عباس و مجاهدو قتاده و حسن) ئە لێن: نزیکه ی سالتیک بووه مردوو ئینجا جیه کان زانیویه ﴿٥١﴾

رووداوی دواى وهفاتی سوله یمان عَیْمَالَسْکَم له لایهن جنۆکه و شهیتانه کانه وه

حه زهره تی سوله یمان له دواى ئه وهى خواى پهروه ردگار جنۆکه ی له هه موو جوړى عه شیره ته کان له بهرده ستدا بوو له ژیر فه رمانیدا بوو کارى پښ ده کردن، پاشان هه زهره تی سوله یمان داواى کرد له خواى پهروه ردگار ئه وه هیز و موعجیزانه ی پتیدراوه له دواى جه نابیان نهیدا به که سی تر خواى گه وره داواکه ی گیراو قبول کردوو، خواى گه وره ده فه رمویت: ﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ ﴿٢٥﴾ ص

واته: وتی: ئه ی خواى گه وره لیم خو شبه و مولکیتکم پښ بیه خشه که تاییه ت بیت به من و له دواى من بو هیچ که سیک نه بیت، ئه وه بوو که خواى گه وره جنی و شهیتانه کانی موسه خه ر (رام) و ژیر بار کردبوو له ژیر ده ستیدا بوون هه ر تو خوایه کی که ئه به خشیت و زور به خشه ری ﴿٢٥﴾.

ههروه ها فه رمووده ی پیغه مبه ریشمان هه یه که ده فه رمویت: ئه وه جنۆکانه ته نها له بهرده ستی سوله یماندا موسه خه ر بوون، فه رمووده که دوورو دریزه به لام فه رمووی ئه گه ر له بهر خاتری دوریه که ی سوله یمانی برام نه بیت ئه وه جنۆکه و شهیتانه ی که وه سوه سه ی ناگر هه لدانی بو ده موجاوی پیغه مبه ر به وه سوه سه هه لئه دا ده یگرت و ده یخسته بهرده ست مندالانی مه دینه یاری پیکهن.^{٢٣}

له دواى وهفاتی هه زهره تی سوله یمان عَیْمَالَسْکَم که واته هیچ که س ناتوانیت کاریان پښ بکات و فه رمان و ئه رک بدات به سه ریاندا، به لام شهیتانه کانی جنۆکه هه لسان به نوسینی (طه لیسیم) خستیان ه ژیر به ردوو جیگای ئه شکه وت و ناو سه ردابه کان، گوایه وا بِلَویان کرده وه که سوله یمان پیغه مبه ر نه بووه، به لکو ساحیر بووه زیاتر ئه م رووداوانه ش له ناوچه ی بابل پروویداوه، به م هوکاره سیحربازی زور بِلَویویه وه له ناو خه لکیدا به تاییه ت له ناوچه کانی میزوپوتامیا، پارسیا و هیندستان، هه ر ئه مه ش وایکرد خواى پهروه ردگار دوو فریشته بنیریت که جیاوازی بکه ن خه لکی له تیانوی سیحیر و موعجیزه و خواى پهروه ردگار بو راستکردنه وه ی ئه م چه مکه

.....
^{٢٣} عن أبي الدرداء قال: قام رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فسمعناه يقول: "أعوذ بالله منك" ثم قال: "ألعنك بلعنة الله" ثلاثاً، وبسط يده كأنه يتناول شيئاً، فلما فرغ من الصلاة قلنا: يا رسول الله، قد سمعناك تقول في الصلاة شيئاً لم نسمعك تقوله قبل ذلك، ورأيناك بسطت يدك، قال: إن عدو الله إبليس جاء بشهاب من نار ليحمله في وجهي، فقلت: أعوذ بالله منك، ثلاث مرات، ثم قلت: ألعنك بلعنة الله التامة، فلم يستأخر، ثلاث مرات، ثم أردت أخذه، والله لولا دعوة أخينا سليمان لأصبح موثقاً يلعب به ولدان أهل المدينة. مسلم والنسائي

مهمله که تی چوارده‌یم: گه‌لی ئیسرائیل

شیوئراوانه‌ی شه‌یتانه‌کان دوو فریشته‌ی نارده سهر زه‌وی به‌ناوی هاروت و ماروت له‌ناوچه‌کانی بابل تا بۆ خه‌لکی پروون بکه‌نه‌وه جادوو‌بازی و کاری موعجیزه‌ی پیغه‌مبه‌ران.

هاروت و ماروت له بابل

له‌دوای مردنی چه‌زهرتی سوله‌یمان کوره‌زاکه‌ی به‌ناوی ئه‌فیا خه‌ریکی په‌رستنی بت بوو، له‌ناو یه‌هود دا وابلآو بوویه‌وه که سوله‌یمان پیغه‌مبه‌ر نه‌بووه هه‌لبه‌ت له‌ناو جیلی دوای ئه‌سای کورێ ئه‌فیا یه‌هود دیسان په‌رته‌وازه بوون، به‌لام گوایه له‌ میژوودا هاتوو به‌کتیک له‌ نه‌وه‌کانی که ئه‌سایه جه‌نگی کردوو له‌گه‌ل پادشای هیند، به‌ناوی (رزح هندی) له‌دوای ئه‌وه‌ی له‌ ده‌ریاوه هیرشی هیناوه گوایه ده‌ریای سوره، گه‌لی ئیسرائیل که‌وتونه‌ته‌وه بت په‌رستی به‌ ته‌واوه‌تی له‌دوای ئه‌سا گه‌لی ئیسرائیل زۆر خراپه‌کار بوون، ههر له‌وده‌مه‌وه به‌شیکێ زۆری ئه‌و گه‌له که پێیان وایه سوله‌یمان ساحیر بووه نه‌ک پیغه‌مبه‌ر، هه‌روه‌ها له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری نازداردا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم یه‌هودی شاری مه‌دینه ئه‌م تانه‌یان ئه‌دا له‌ پیغه‌مبه‌ر محمد صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم گوایه جه‌نابی پیغه‌مبه‌ر محمد صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم ساحیریکێ گه‌لی ئیسرائیل به‌ پیغه‌مبه‌ر ده‌زانیت، خوای گه‌وره‌ش بۆ به‌رپه‌رچ دانه‌وه‌ی یه‌هود ئایه‌تی دابه‌زاند و باسه‌که‌ی پروون کرده‌وه چیت یه‌هود توانای دهم درێژی نه‌ما، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ ۖ هَرُوتَ وَمَرْوْتَ ۚ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا غَنُ فِتْنَةً فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۚ وَمَا هُم بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ۚ وَلَبِئْسَ مَا شَرُّوا بِهِ ۚ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝٣٦ وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝٣٧﴾ البقرة

واته: ئه‌وان شوینی ئه‌و شتانه که‌وتن که شه‌یتانه‌کان ئه‌یانخوینده‌وه له‌سه‌رده‌می سوله‌یمان علیه‌السلام که وایان ئه‌زانی ئه‌مه زانستیکه‌و سوله‌یمان علیه‌السلام به‌جی هیشتوو له‌ کاتیکدا که سوله‌یمان کوفری نه‌کردو سیحری نه‌کرد ئه‌و پیغه‌مبه‌ری خوا بوو به‌لکو شه‌یتانه‌کان کافر بوون به‌هوێ سیحر کردنیانه‌وه، که جووله‌که ئه‌یانووت سوله‌یمان کوفری کردوو سیحرو جادووی کردوو و سوچه‌ی بۆ بت بردوو، به‌لام خوای گه‌وره سوله‌یمان به‌ری ئه‌کات له‌و شتانه که شه‌یتانه‌کان خه‌لکیان فیری سیحرو جادوو ئه‌کرد ئه‌وه‌ی که دابه‌زی بۆ سهر هه‌ردوو مه‌لائیکه‌ته‌که له‌ بابل که ناویان (هاروت و ماروت) بوو که دوو مه‌لائیکه‌ت بوون داوایان کردوو خوای گه‌وره دا‌یانه‌زی‌تیه‌ سهر زه‌وی وه‌کو تاقیکردنه‌وه خوای گه‌وره دا‌یبه‌زاندن، ئه‌و کاته شه‌هوه‌تیان تیچوو و تووشی تاوان بوونه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خوایان داوایان کردوو که

دایان به زینتیه سهر زهوی نه وه تهفسیریک، یاخود و تراوه: خوی گه وره بۆ تاقیکردنه وه دایانی به زاندووه، یاخود و تراوه قیرائه تیکی تر (وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ) دوو مهلیک بوونه له بابل که ناویان (هاروت و ماروت (بووه، یاخود (ما) نافیه وهاته نه سوله یمان کوفری کردووه، نه خوی گه وره سیحرو جادووی دابه زاندووته سهر ههردوو مهلائیکه ته که هیچ کهسیکیان فیری سیحرو جادوو نه نه کرد ههتا پیمان نهوتنایه که ئیمه تاقیکردنه وهین خوی گه وره ئیوه تاقی نه کاته وه بهووی ئیمه وه، ئیوه کوفر مه کهن و خوتان فیره سیحرو جادوو مه کهن له بهر نه وهی سیحرو جادوو کوفره ههر کهسیک فیری بیت کافر نه بیت، نه وهی که له سیحر فیری نه بوون نه وه بوو که جیاوازیان نه خسته نیوان ژن و پیاوه وه کو چۆن ئیستاش سیحرو جادوو ههیه که ژن له بهر چاوپاوه پهاش نه کات یان به پیچه وانه وه، نه وان نه یانته توانی زیان به هیچ کهسیک بگهیه نن به بن ئیزنی خوی گه وره، چونکه به بن ئیزنی خوی گه وره هیچ شتیک ته ئیسیرو کاریگه ری نابیت فیری شتیک نه بوون له سیحرو جادوو که زانی پیمان نه گه یاندو هیچ سوودنکی بۆیان نه بوو له بهر نه وهی سیحرو جادوو هیچ سوودنکی تیا نه و نه شیانزانی که ههر کهسیک نهو سیحره فیریبت و وهی بگریبت و بیگورپته وه به کتابی خوی گه وره له پوژی قیامه تدا هیچ به شیکی نییه له نه جرو پاداشت، کرده وه کانی به تال نه بیتته وه به راستی نه میش خرابترین شت بوو که بۆ نه فسی خویان وهریان گرت که کتابی خوی گه وره یان فروشت و سحریان پیی وه رگرت نه گهر بیانزانیاه ﴿﴾ به لام نه گهر بهاتایه ئیمانان به پیغه مبه ری خوی گه وره ﴿حَلَّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ﴾ بهو قورئانه پیروزه به ئینایه، ته قوای خوی گه وره یان بکردایه و خویان له تاوان و سیحرو جادوو پاراستبایه نه وه خوی گه وره نه جرو پاداشتی به کجار زوری نه دانه وه نه میان بۆیان باشر بوو له دنیاو قیامه تدا نه گهر بیانزانیاه ﴿﴾.

لیره دا باسی جوړیکی سیحری کردووه، خوی په روه ردگار نهویش جادووی رهشیه له نیوانی ژن و میرد، یاخود ههر خو شه ویستیکی تر بیت له خانه واده یاخود له ریگای خوین وهک و برا له براو خوشک له خوشک و خوشک و برا به گشتی که سوکار، نه مهش جوړیکه له جادوو بازی که له و سه رده مه دا باو بووه، هه روه کو ئاماژه مان پیدا چه زره تی سوله یمان ساحیره کانی هه موو له ناوبردوو پراوه دوو نران بۆ ناوچه ی بابل بویه نهو دوو فریشته یه که خوی گه وره وهک په یامبه ریک ناردنی تا خه لکی جیاوازی له نیوان سیحر و موعجیزه دا بکهن که سحریان نیشانی خه لک نه دا و خه لکه که فیرده بوون، به لام فریشته کان راسته خو ده یانوت نه مه کوفر و فیتنه و خراپه کارییه بۆ نه وهی که ده لپن به فه رمانی خوایه ئازاری خه لکی نه دات، سه ید قوطب ده لپت: ئاگر وجوودی هه یه ههر به فه رمانی خوی موته عال سوتینه ره هه رچۆن خوی گه وره فه رمانه که ی وه ستان بۆ سوتاندنی چه زره تی ئیبراهیم بۆ جادوو سیحریش هه مان توانا و هیزی هه یه، بویه هه موو شته کان مه خلوقی خوی په روه ردگارن.

جا لەو ساتەووختەو جىنۇكەو شەيتانەكان ناچنە ژىر فەرمانى ھىچ مەلۇمىك، بەلكو بە پىچەوانەو جىنۇكەو شەيتان مەلۇمەكان دەخەنە ژىر پەقەت خۇيان و كوفر و سىحر و كارى خراپە دژى مەلۇم دەكەن، چونكە خۇشيان لە مەلۇم نايەت، بۇ ئەم باسە دەرژە و تىگەيشتن لە بواری سىحر و جادووبازى و دنایى جىنۇكەو شەيتانەكان سەرنجتان پادەكىشىن بۇ كىتەبى مەملەكەتى شەيتان لە ویدا بە دوورو دەرژى باسى ھەموو جۆر و چۆنەتى كارى ساحىر و جىنۇكەكان كراوہ.

كۆى گشتى باس

گەلى ئىسرائىل لەبەر ئەوہى پاسىدرا بوون و ھەلبۇزىرا و بوون بۇ بانگەوازی دىنى خواى گەورە، خواى پەرورەدگار ھەمىشە پىغەمبەر لەدواى پىغەمبەر بۆى دەناردن، تاوہكو بانگەوازەكە بە جىھان دا بگەيەنن و خۇشيان چاكەخواز بن، پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمویت لە راستیدا لەناو ئەوہكانى ئىسرائىل بە سىياسەت و كاروفەرمان و بەرپەوہبردنى پىغەمبەرانىان بەرپەوہ دەچوون، ھەرگات پىغەمبەرىكىيان وەفاتى بىكردايە، خواى گەورە پىغەمبەرىكى تری بۇ دەناردن.^{۳۰}

خواى پەرورەدگار پىغەمبەر لەدواى پىغەمبەر بۆى دەناردن بۇ پاراستنى مالى خۆى كە (مەزگەوتى قودس) ھەر ئەوہندەى پىغەمبەرىك وەفاتى بىكردايە خىرا لەدەستيان ئەدا و ھىزى شەپەنگىزەكانى دونيا داگىريان دەكرد، ئەوانىش لە جىاتى ئەوہى پەشوىنى پىغەمبەران شەرىعەتەكەيان بگرن، كەچى رىك پىچەوانە بوو، خىرا دواى دوژمن لە ھەمانكاتا دژى گەلەكانيان بوون.

خاكى قودس دەبىت خەلكانىك رىزگارى بگەن سىفاتى داووديان ھەبىت، ھەرچارەو كە ئەو خاكە داگىر دەكرا بە ھۆكارى خواناسى پىغەمبەران ياخود جوانتر بلىين پاكى پىغەمبەران و چاكى شوينكەوتوانى رىزگار دەبوو، بە تەنھا پىغەمبەرانىش ھىچيان پى نەدەكرا ئەگەر گەلەكەيان خواناس و مواھىد نەبوونايە، ئەوہ نموونەى دوو پىغەمبەرى عەزىز وەكو موسا و ھارون سەلامى خوايان لى بىت، بەلام ئەوان ئەوہستان لە پەرورەدەكردن بەردەوام لە پەرورەدەى جىلى نوئى دابوون، خۇشيان چاوەپروانى ئەنجاميان نەكرد، بەلكو تەنھا كاريان ئەنجام ئەدا ھەرچەندە ئامانجەكە چوونە ناو خاكى قودس بوو، بەلام لەسەردەمى موسا و

۳۰ عن أبي حازم قال: قَاعَدْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ خَمْسَ سِنِينَ فَمَسَعَتْهُ يَحْدُثُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ، كُلُّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ، وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، وَتَكُونُ خُلَفَاءُ فَتَكْفُرُ، قَالُوا: فَمَا تَأْمُرُنَا؟ قَالَ: قُوا بَيْعَةَ الْأَوَّلِ، قَالُوا: وَاعْطَوْهُمْ حَقَّهُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ سَائِلُهُمْ عَمَّا اسْتَرَعَاهُمْ/البخاري، مسلم و ابن ماجه.

هارون دا پرووی نه‌دا، به‌لکو چه‌زره‌تی یوشه‌عی کوری نون به‌ره‌مه‌که‌ی چنیه‌وه. که‌واته کاری پیغه‌مبه‌ران و شوین که‌وتوو پیغه‌مبه‌ران دروستکردنی جیلی نوئی چاکه‌خوازه، هه‌ر له سه‌رده‌می موسا عَلَيْهِ السَّلَام -هوه تا سه‌رده‌می سه‌لاحه‌دینی ئه‌یوبی هه‌مان یاسا و پِیسا بووه تا پوژی قیامه‌تیش بۆ رزگار کردنی قودس، پیویسته هه‌مان یاسا و پِیسای عومه‌ری کوری خه‌تاب و هاوه‌لان و پیاوچاکانی وه‌کو سه‌لاحه‌دین رزگاری کرد، شیعه‌ی فاطمی له‌گه‌ل خاچه‌رستان داگیریان کرده‌وه دوا‌ی چه‌ند سالتیک، پاشان نه‌جمه‌دین ئه‌یوبی ئاموزای جاریکی تر ئازادی کرده‌وه، هه‌روه‌ها پادشای خاچه‌رستانی به‌دیل گرت و بۆ راستکردنه‌وه‌ی یه‌ک ملیۆن دیناری ئالتونی وه‌رگرت له‌ خاچه‌رستان و ئیتر بۆ ماوه‌ی ۷۰۰ سال ئازادی کرد تا سه‌رده‌می ئیستعمار و داگیرکری ئینگلیز، پاشان له‌ سالانی ۱۹۴۰ به‌دواوه ته‌سلیم و راده‌ستی یه‌هود کرا، تا ئه‌م ساته وه‌خته‌ش داگیر کراوه.

بۆ زانیاری ئه‌هلی ئیسلام ئه‌گه‌ر گه‌لیک هاوشیوه‌ی گه‌لی ئیسرائیل بیت که له سه‌رده‌می موسا و هارون دا سه‌لامی خویان لئ بیت، ته‌نها چه‌زیان به‌لاسای کردنه‌وه‌ی دوژمنه‌کانیان بوو، پاشان وازیان له‌ جیهاد و کۆشش هیتا و به‌دوا‌ی خۆشی ژیا‌نه‌وه‌ بوون، خوای گه‌وره سالاتیکی هیتا به‌سه‌ریاندا که ناونرا به‌ سالی (التیة) خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووت: ﴿قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ المائدة

واته: خوای گه‌وره فه‌رموو: ئه‌م زه‌ویه پیرۆزه که قودسه ئه‌وه چل سال حه‌رامی ئه‌که‌م له‌سه‌ریان بچه‌ ناوی به‌هۆی ئه‌وه‌ی که نه‌چوون کوشتاری ئه‌و قه‌ومه بکه‌ن له‌ناو قودسدا، سه‌ریان لئ ئه‌شیوئ له‌سه‌ر پرووی زه‌ویداو دین و ئه‌رو و سه‌رگه‌ردان ده‌بن، که له‌زه‌وی (سیناء) به‌بن ئه‌وه‌ی شاری قودس بدۆزنه‌وه، وه‌کو (ابن عباس) یش ده‌فه‌رموو: چل سال سه‌ریان لیشیواو پِیگایان لئ ون بوو موسا و هارونیشیان له‌گه‌لدا بوو ئه‌هاتن و ئه‌پویشتن ئه‌و شاره‌یان ئه‌ئه‌دۆزیه‌وه، له‌م چل ساله‌دا بوو کۆمه‌لیک موعجیزه بۆ موسا روویدا له‌ دابه‌زینی گه‌زۆ و سویتسکه‌و سیه‌ر کردنی هه‌ور بۆیان و ده‌رکردنی ئاو له‌ به‌ردی ره‌ق، پاشان هارون کۆچی دوا‌یی کردو موسایش سئ سال دوا‌ی ئه‌و کۆچی دوا‌یی کرد، زۆربه‌ی به‌نی ئیسرائیل له‌م ماوه‌ی چل ساله‌دا مردن، تا دوا‌ی چل ساله‌که خوای گه‌وره (یوشه‌عی کوری نون) ی کرد به‌ پیغه‌مبه‌رو ناردی و ئه‌وان چوون فه‌تحی (بیت المقدس) یان کرد له‌ پوژی هه‌ینی پاش عه‌صر، خوای گه‌وره فه‌رمانی به‌ (یوشه‌ع) کرد پِییان بلئ که چوونه (به‌یتوله‌قدیس) به‌ کورنوشه‌وه بچن و داوا‌ی لیخۆش بوون بکه‌ن، به‌لام ئه‌وان گۆریان، ئه‌ی موسا خه‌فه‌ت مه‌خۆ له‌و که‌سه فاسق و له‌پِی ده‌رچووانه هه‌ر سزایه‌کیان بده‌م شایه‌نین ﴿﴾

مهمله که تی جوارده یم: گه لی ئیسرائیل

له ئیستاشدا ههروایه پۆله کانی موسلمانان لهو خاکه دا ده کوژرین و ههیا و ناموسیان به ههدهر دهروات، عه ره ب ده ئیت: هیزی ئیسرائیل به توانا و جهبارن له تواناماندا نییه!

هه ره هه مان کاتی سه رده می موسا و هارون-ه سه لامی خوایان لئ بیت دووباره ده بیته وه، به لام به پێچه وانه وه خوای گه وه ده فره مویت: ﴿يَقَوْمُ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾ ❶ قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنَنْدَحُلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ﴾ ❷ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ عَلَيْهِمُ غَلِيْبُونَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ ❸ قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّا لَنَنْدَحُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ﴾ ❹ قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافَرَّقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ ❺ الماشده

واته: ئه ی قهومی خۆم برۆنه ناو ئه و زهویه پاک و پیروژه که قودسه که خوای گه وه له سه رتانی نووسیوه که بچه ناویه وه ئه گه ر ئیوه پیاوچاک بن ئه چنه ناویه وه و تیایدا جیگیرو نیشته جی ئه بن، یان خوای گه وه به ئینی پیداون به لام هه لمه گه پێنه وه واز له گوپرایه لی من و جیهاد کردن مه هیئن ئه و کاته خه ساره ته مندو زه ره رمه ندی دونیاو قیامهت ئه بن ❶ و تیان: ئه ی موسا له ناو قودسدا قه ومیکی تیا به که زۆر به هیزو زۆر گه وه رن که تا ئه وان ده رنه چن ئیمه ناچینه ناویه وه، ئه گه ر ئه وان ده رچوون ئه و کاته ئیمه ئه چینه ژووره وه، به لام کوشتاری ئه وان ناکه ین ❷ دوو پیاو له وانه ی که له خوای گه وه ئه ترسان و خوای گه وه نیعمه تی خۆی پژاند بوو به سه ریان به ئیمان و به یه قین، خه لکی ریزی لئ ده گرتن که (یوشه ع بن نون) و (کاله ب بن یوقنا) بوون که له دوانزه نه قیبه که بوون، و تیان: برۆن له ده رگاوه بچه ژووره وه بۆ لای ئه و قه ومه ته نها برۆنه ژووره وه سه رده که ون و متمانه تان به به ئینی خوای گه وه هه بی خوای گه وه وه عدی داوه ئیوه سه ره ته خات ئیوه ته نها پشت به خوای گه وه به سه تن ئه گه ر ئیوه ئیماندارن ❸ و تیان: ئه ی موسا عَلَيْهِ السَّلَام ئیمه هه رگیز ناچینه ناو قودسه وه تا ئه وان له و شاره دا بن، تۆ خۆت و خواکهت برۆن کوشتار بکه ن ئیمه ش لیره دا نه نیشین و ئه م جیگایه به جی نا هتلین و شه پرو کوشتاری ئه وان به ئیمه ناکری، ئه مه له ترس و تیکشکاندن و سه ره پێچی و عینادیدا وایان وت، به لام هاوه لآن له غه زای (به در) و تیان ئه ی پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم ئیمه وه ک به نی ئیسرائیل نا ئیین تۆ خۆت و خواکهت برۆن کوشتار بکه ن و ئیمه لیره دا ده نیشین به لکو ئه گه ر پێشمان بکه ویت بۆ ناو ده ریا شویت ده که وین و به دواتدا دیین و له پیش و پاش و لای راست و چه پت کوشتار ده که ین، پێغه مبه ری خوایش صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم پرووی پیروزی گه شایه وه و پیتی خۆش بوو ❹ موسا عَلَيْهِ السَّلَام فره مووی: ئه ی په روهر دگار من ته نها خۆم و هارونی برامم که سی تر

گوپړایه لیم ناکات جیاوازی بخه ره نیتوان ئیمه و ئهم قه ومه فاسقه وه و ئه گهر سزای ئه وان ئه دهی سزای ئیمه مه ده، خوت پریار بده له نیتوانماندا^(۱۵).

له سهرده می دواى پیغه مبه ر موسا و هارون سهلامی خوايان لى بیت، خواى گه وره یوشه ع عَلَيْهِ السَّلَام ی نارد چونکه راستگو بوو خواى موته عال سه رکه وتنى بو نارد بوو یاسای گه ردوونى بو وه ستاند پړو له ئاسمان دا وه ستا فه تحى کرد، خواى گه وره یاسای گه ردوونى بو سه لاهه دین و مواهیدانى ئهم ئیسلامه گوړیووه، له کاتى جه نگدا له گه ل خاچیه رستان دا دیوارى شارى ئورشه لیمی بو شه ق کرد له پړگای زه مین له رزه وه ئهمه ته نها بو سه لاهه دین پرووى نه داوه، به لکو بو محمد فاتح-یش پرویداوه که له به رده م دیواره کانی قوسته نته نییه دا بووه.

بو طارقی کورى زیاد پرویداوه به ۱۳ هزار که س توانى سوپای فونسو له وادى. برباط له ناو به ریت که سوپاکه ی له سهر و ۶۰ هزار که سه وه بوو خودى فونسوش بکوژن.

بو محمد قاسم پرویداوه که هه موو ناوچه کانی هیندستان و پاکستان که ئه و ده مه پتی وتراوه نیتوانى پرووبارى سه یحون و جه یحون. بو سولطان سه لیم و سولطان سه لمانى کورى پرویداوه که جزیه ی له هه موو ئه وروپا وه رده گرت، بو محمد مالى پرویداوه که توانى گه وره ترین ئیمپراتورى ئیسلامی له کیشوه رى ئه فه ریکا دا مه زریتیت.

که واته خاکی قودس په یوه ست نییه به گه لی ئیسرائیل یان ههر گه لیکی تر که به ناوی عه ره بایه تی و یه هو دایه تی کارى بو بکات، خواى په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْنِكُمْ اَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مِّنْ ضَلَّ اِذَا اِهْتَدَيْتُمْ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ المائدة

واته: به دلنیایی له زه بوریشدا که کتابی داوود پیغه مبه ر بوو له ویشدا نووسیو ومانه له پاش نووسینمان له (لوح المحفوظ) که به دلنیایی به نده چاکه کانی من ئه بن به میراتگری زه وی و به فه رمان پره واو ده سه لاتدار له سهر زه وید^(۱۶)

که واته له زه بورى هه زه رته ی داوود دا نوسراوه و له قورئان دا بو ئومه تی ئیسلام چه سپیتراوه که خاکی فه له ستین ته نها به نده چاکه کان خاوه نى ده بن ده ستى به سه را ده گرن، که واته له خاکی میعادى یه هو د ده رچوووه.

مهمله که تی چواره دهیم: گهلی ئیسرائیل

که واته ئه وه درۆی نوئی به هوده که ناویان ناوه به خاکی میعاد، له سفردا داوود له کتیبی پیروژ که ناسراوه به مهزامیری داوود و له قورئانی موسلماناندا نوسراوه، ئه وه خاکه خاکی چاکه خوازانه.

پرسیار ئه وهیه کێ چاکه خوازه دهوله تی میسر یاخود سعود یان ئێران یان تورکیا...هتد، وه لاهمه که به جێ دههێلین بۆ خه لکی ئاقل و خواناس که تیبگه ن له ئیستادا تیمه ی ئه هلی ئیسلام له سالانی (التیة) گهلی ئیسرائیل.

لێره دا که باسی میژوو ژبانی ئه وه هه موو پیغه مبه ر و گه له ده که یه ن، هه روا بۆ کات به سه ربردن نییه، به لکو ئه م میژووانه دووباره ده بنه وه بۆ ئه وه یه که من و تۆ ئه زموونی لێ وه ربگرین.

له کاتیکدا که ئیلیاس هات هه مان کاری پیغه مبه رانی تری ئه نجام دا له گه ل حه زقیال و یه سه ع دا، ده بیته بانگه واز به رده وام بیته له گه لیدا، جیل دوا ی جیل په روه رده ده بن بۆ جیهاد و خه بات، به دوایدا که بانگه واز کرا طالوت و داوود هاتن جیهادیان کرد شوڕشیان کرد خه باتیان کرد، ده ستو ئه ژنۆ دانه نیشتن بانگه واز بێ جیهاد و کۆشش کردن نابیت و به ره مه ی نابیت.

ته ماشای جیاوازی ئه م دوو سه رده مه بکه و خۆت بپیار بده له کام سه رده مدایت و پۆلی خۆت له کام سه رده مدا ده بینیت؟

سه رده مه ی موسا عَلَيْهِ السَّلَام خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى آلِمَلَا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءَنَا قُلْنَا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿١٥٦﴾ البقرة

واته: ئایا نابینی کۆمه لێک له خانه دان و ده سه لاتدارانی به نی ئیسرائیل له دوا ی وه فاتی موسا کاتیک که به یه کێک له پیغه مبه ره کانی خو یان وت (که شمویل یان شه معون بوو): پاشایه کمان بۆ بنیره تا له ژیر ئالای ئه وه پاشایه دا له پیناوی خوای گه وره کوشتا ر بکه یه نه فره مووی: ئایا له بیرتان کرد که ئیوه کوشتا رتان له سه ر فه رز کرا به لاه نه تان کرد، یان له وانه یه کوشتا رتان له سه ر فه رز بکریته و نه یکه ن وتیان: باشه ئیمه چیمانه بۆ کوشتا ر نه که یه ن له پیناوی خوای گه وره کاتیک که ئیمه له مال و حا لی خو مان ده رکراوین و مندالمان لێ سه ندراوه، به لاه کاتیک که کوشتا ریان له سه ر فه رز کرا زۆربه ی هه ره زۆریان پشتیان هه لکرد ته نها که میکیان نه بن له به ر ئه وه ی نه یه تیان باش نه بوو عه زیمه تیان نه بوو خوای گه وره خو ی زۆر زانا یه به سه مکاران ﴿١٥٦﴾

گەيشت بە جىلەي كە ناوى نراوه بە جىلى سەرکەوتوو پىئويستە چەند خالىك لەخوئا
كوپكەيتەوه، ئەگەر گەيشتتە ئەم خەسلەت و پىئاسانە دلىياتان دەكەمەوه سەرکەوتن دىت بە
فەرمانى خواي پەرورەدگار.

۱. بىرووباوهري پاك و دوور لە شيرك و خورافيات شوين كەوتوو قورئان و سوننەت مەرجه
بو سەرکەوتنى جىلەكان.

۲. راستگووى لە وتە و كردار و نيهتدا خاوهن وەفا بىت و دلسوز بىت لەبەرانبەر دىنى خواي
موتەعال.

۳. وازهينان لە خووشەويستى دنيا و پرکردنەوهي ئەو خووشەويستىيە بە خووشەويستى خوا و
پىغەمبەر و بانگەواز و جيهاد.

۴. هەولدان بو پاكردنهوهي دل و دەروون و تەزكىيەي نەفسى خوٲ بكە جا بە خویندنهوهي
كتيب، يان خویندن لە خزمەت مامۆستايەكدا

۵. بەفەرۆ نەدانی كات، لە پىئاوى دىنى ئىسلامدا چركەو خولەك و كاتژمير و پوژ و شەو و
هەفتە و مانگ و سال لە كارکردندا بە بو ئىسلام.

۶. ئازا بەو چاونهترس بەو جوامير بە بەرەوشتى بەرزى ئىسلامەتى پىچەوانەكەي سەرەرپو
مەبە زوو هەلمەچو حىكمەت بەكار بهينه، بەلام دووربە لە ترسنوكى!

۷. وابەستە بە نوپوژ و پوژ و زەكات و مزگەوت و قورئان خویندن و زىكر و فىكرى خواي
پەرورەدگار و هەميشە لە بەندايەتى دا وەكو عابيدىكە بە لە ئازايەتى و جواميريدا موجهيد
بەو لە پاك كردنهوهي دل و دەرونتا صوفى بەو لەبىرووباوهرتدا، سەلەفى بە.

۸. هەميشە تا پوژى مردنت هەولى وەرگرنتى زانست بەدە، وەربرگەر و فىرى خەلكى تىرى
بكە، جا زانستى شەرىي بىت يان زانستى مروىي.

۹. هاوپرپىيەتى خەلكى باش بكە، پىچەوانەكەي دووركەوه لە هاوپرپى خراپ و نەگەت.

۱۰. كۆمەلايەتى بە و دامەپرپى لەناو كۆمەلگەكەتدا و سىلەي پرەحم بەكاربهينه و سەردانى
دوست و خزم و كەسوكارت بكە بەردەوام.

۱۱. دانەپرپىت لە بژپوى پوژانەت جا كارو كەسابەت و بازىرگاني و فەرمانبەرى و هەر
ئىشيكە، هەولبەدە باشتىر بىت لەچاو كەسانى تردا.

مەملەكەتى چواردەيەم: گەلى ئىسرائىل

۱۲. وەرزشەوان و پىكخەرى ژيان و كاتت بە، كەسپكى بى بەرنامەو بى ھودە و بى پلان مەبە، ھەمىشە خاوەنى پرۆژەى تايبەت بەو ھەولبەدە لاسايى كەس مەكەرەو، بىجگە پىغەمبەرى خوا ﷺ، واتا لە كەس مەچۆ، وزە و ئىنەرژى خۆت بەكار بەيئە.

بەم دوانزە خەسلەتە گرەنتى سەرکەوتن ھەيە و مسۆگەرە زۆرىكمەن زۆرىنەى ئەم خەسلەتەنەمان تىدایە با زیادى بکەين لە خویماندا.

بە پىچەوانەو ھەموو سىفاتەکانى يەھود گەلى ئىسرائىل وەلا بنين و وازى لى بەيئەن، چونکە خواى گەرە مەروڤى پى زەليل دەکات بەو خەسلەتەنە ئەوانەش برىتين لە:

۱. ھەمىشە جولەكە پەيمان دەشکينيت، کەواتە تۆ پەيمانى خۆت بەرە سەر وەکو ئيماندار و موسلمان.

خواى گەرە دەفەرمويت: ﴿أَوَلَمْآ عَٰهَدُواْ عَٰهَدًا نَّبَّاهُ فَرِيْقٌ مِّنْهُم بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ﴾^(۱۳)
البقرة

واتە: جوولەكە ھەر كاتىك كە عەھدو بەئىن و پەيمانىك ئەدەن كۆمەلىك لەوان ھەر زوو بە زووبى ھەلىئەو ھەشەنەو ھەو فرى ئەدەن، بەلكو زۆربەيان ئيمان ناھيئەن^(۱۳)

۲. خايانەت كار مەبە، يەھود ھەمىشە خيانەت دەكات كەواتە پىچەوانەى خيانەت كردن، راستگووى و بەو ھەفابى و جوامىرى و پياو ھەتيە.

خواى گەرە دەفەرمويت: ﴿وَلَا تَزَالُ تَطْلُعُ عَلَىٰ خَائِنَةٍ مِّنْهُمْ﴾^(۱۴)

۳. ھەلگەرە ھەو ھەوتەى خواى پەرورەدگار لەبەر خاترى خۆت ھەلآل و ھەرام مەكە و يان ھەرام ھەلآل بکەيت، يەھود پىشەى ئەو ھەبە بۆ بەرژەو ھەندى خۆى و تە و فەرموودەى خواى مۆتەعال دەگوڤيت، خواى گەرە دەفەرمويت: ﴿أَفَتَطْمَعُونَ أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِن بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾^(۱۵) البقرة

واتە: ئايا ئىو ھەماحى ئەو ھەتان ھەيەو چاوەرپى ئەو ھەن كە جولەكە ئىو بەپراست بزەنن و ئيماننان پى بىنن، كاتىك كۆمەلىك لەوان گوڤيان لە فەرمايشتى خواى گەرە ئەبوو لە تەوراتدا، لە دواى ئەو ھەى كە لى تى ئەگەيشتن دەستکاریان ئەکردو شتيان لى زيادو كەم ئەکردو ئەيانگوڤى بە گوڤرەى ھەواو ئارەزووى خوڤان و ئەيشيانزانى كە دەستکاری كردنى ھەرامە^(۱۵)

۴. کوشتنی پیغه مبه ران له م سهرده مه دا تو که پیچه وانه ی یه هود کاربکه یت له کوشتنی پیغه مبه ران دا زیندو کرده وه سوننه تی پیغه مبه ر و ناگا بوونه له ژيانی پیغه مبه ران به گشتی، یه هود گوئیان به کوشتنی پیغه مبه ره کانیا ن نه ئه دا و ده یانکوشتن، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قُلْنَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ﴾ المائدة

واته: ئیمه به دلنایای عهده و به لئین و په یماغان له به نی ئیسرا ئیل وه رگرت که ئیمان بئین، کومه لیک پیغه مبه رانمان بو ناردن هر کاتیک که پیغه مبه ریکیان بو رویشته بی که به گویره ی هه واو ئاره زوو چه زی نه وان نه بوو، بیکومه لیکیان پیغه مبه رانیا ن به درو ئه زانی و ئیمانیا ن پتی نه ئه هینا. کومه لیکیان پیغه مبه رانیا ن ئه کوشت وه کو جووله که باوه ریا ن به عیسا نه کردو وتیا ن: ئه مه منالی زینایه و زوله، یه حیا و زه که ریا شیا ن کوشت، هه ولی کوشتنی عیسا و محمدیشیا ن دا خوی گه وره پاراستنی ﴿۵﴾

له هه مان کاتدا له گه ل پیغه مبه راندا پیاوچا کانی شیا ن ده کوشت که فهرمانیا ن به چاکه و نه هییا ن له خرابه ده کرد، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّاتِ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَيَّرْتَهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ آل عمران

واته: ئه و که سانه ی که کوفر ئه که ن به ئایه ته کانی خوی گه وره و پیغه مبه رانی خوی گه وره ئه کوژن به ناحق که مه به ست پتی جووله که یه که چه نده ها پیغه مبه ری خوی گه وره یان کوشتوو، ئه و که سانه ی ش ئه کوژن که فهرمان به دادپه روه ری و چاکه ئه که ن له ناو خه لکیدا واته: موسلمانان موژده ی سزایه کی زور به تیش و نازار بده به و جووله کانه ﴿۵﴾

۵. بن ئه دهب بوون به رانبه ر به خواو پیغه مبه ران، تانه و ته شه ریا ن ئه دا له خوا و پیغه مبه ره کانیا ن تو ش به پیچه وانه وه ده بیت زور ریز و ئه ده به وه مامه له یان له گه ل بکه یت، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعْنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ المائدة

واته: جووله که نه فره تی خوی گه وره یان لی بن وتیا ن: ده ستی خوی گه وره به سترا وه، واته: خوی گه وره په زیله و ده ستی کرا وه نیه و نابه خشی که ئه مه قسه ی یه کیک بوو له جووله که کان

که ناوی (فناص) بوو له پښتیش له سووره تی (آل عمران) باسماں کرد که وتیان: خوا فه قیره و ئیمه دهوله مه نندین، خوای گه ورهش فهرمووی: دهی دهستی خوایان به ستر او بیت و کراوه نه بی، واته: پهریل بن، یا خود له حه قیقه تدا ده ستیان به ستر ته وه و ئه سیر و دیل بکریڼ و له جه نکه کاند ا تیکبشکیندرین نه فره تی خوای گه وره یان لی بی به هوئی ئه و قسه خراپانه ی که به رامبه ر به خوای گه وره کردیان به لکو هه ردوو دهستی خوای گه وره کراوه یه، چون ویستی لی بیت ئاوا ئه بیه خشی به گویره ی مه شیته و ویست و حیکمه تی خوئی، که له و پوژهی ئاسمانه کان و زهوی دروست کردوو به شه و به پوژ به رده وام ده به خشی و هیچ له مولکی خوای گه وره که می نه کردوو، پیی خو شه به رده وام به نده کان داوای لی بکه ن تا پییان به خشیته ئه و قورئانه پیروژه که بو تو دابه زیوه که ئه م حوکه جوانانه ی له خو گرتوو زوریک له جووله که و گاوره کان له جیاتی ئیمانی پی بینن ئه وان زیاتر تووشی توغیان و کوفر ئه بن پیی له بهر حه سوودییان تا پوژی قیامه تیش دزابه تی و رق و کینه مان خستو ته نیوانیانه وه نیوان جووله که کان خوایان یان نیوان جووله که و گاوره وه هه ر کاتیک که ئه وان کوینه وه بو جه نگیان ناگری جه نگی داکیرسین خوای گه وره ئه یکوژیتته وه، واته: ئه مه پیشه ی ئه وانه جووله که کان به به رده وامی خه ریکی هه لگیرساندن شپرو ئاژاوه و خراپه کارین، زوربه ی ئه و شپرو ئاژاوه و خوینرپژانه ی که له جیهان پروده دات دهستی جووله که ی تیدابه به به رده وام کو شش ئه که ن له سه ر زه ویدا که ئاشووب و گنده لی و خراپه کاری بنینه وه، خوای گه وره ئه و که سانه ی خو ش ناوی که ئاشووبگیرن و گنده لن و ئاژاوه ئه بنینه وه له سه ر پروی زه ویدا ۱۵۱

﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَكَتُ مَا قَالُوا وَقَتْلُهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلُ دُفْعُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ آل عمران

واته: به دلنیا یی خوای گه وره وته ی ئه و جووله کانه ی بیست که وتیان: خوای گه وره فه قیره و ئیمه دهوله مه نندین، که خوای گه وره ئه و ئابه ته ی دابه زاندکی هه یه قه رزکی باش به خوای گه وره بدات؟ واته: پاره به خشی له پیناو خوای گه وره دا خوای گه وره به باشر پیی ئه به خشیته، ئه وه ی که وتیان مه لائیکه ته کان ئه ینووسنه وه ئه یپاریزن تا پوژی قیامه ت، ئه وه ش ئه نووسین که ئه مانه پیغه مبه رانی خوای گه وره یان به ناحق ئه کوشت پییان ئه لین: دهی بجیژن سزای ناگریک که زور سووتینه ره ۱۵۲

﴿قَالُوا يَمْوَسَّىٰ إِنَّا لَن نَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ﴾

المائدة

واته: وتیان: ئه ی موسا علیه السلام ئیمه هه رگیز ناجینه ناو قودسه وه تا ئه وان له و شارهدا بن، تۆ خوۆت و خواکەت برۆن کوشتار بکه ن ئیمه ش لیره دانه نیشین و ئه م جینگایه به جی ناهیلین و شهرو کوشتاری ئه وان به ئیمه ناکری، ئه مه له ترس و تیکشکاندن و سه ریچی و عینادیدا وایان وت، به لام هاوه لان له غه زای (به در) وتیان ئه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ داده نیشین ئیمه وه ک به نی ئیسرا ئیل نالین تۆ خوۆت و خواکەت برۆن کوشتار بکه ن و ئیمه لیره دانه نیشین به لکو ئه گهر پیتشان بکه ویت بۆ ناو ده ریا شوینت ده که وین و به دواتدا دین و له پیش و پاش و لای راست و چه پت کوشتار ده که ی، پیغه مبه ری خواش ﷺ پرووی پیروزی که شایه وه و پتی خوۆش بوو ﴿۱۱﴾

۶. پرسیاری زۆرو نامه عقول و ده مه ده می زۆر و بیمان و پیچه وانه که ی مروقی ئیماندار ته نها به دوا ی حکمه ت ده که ری ت بن ده مه ده می له دینه که دا.

پاشان ئه وان له سه ر خوۆشان و پیغه مبه ره که شان سه خت ده کرد نموونه ی پرو دوا ی مانگا و پیاوه پیره که برازا که ی کوشتبوی که ناسراوه به (سورة البقرة).

۷. ترسنۆک له هه موو شتیک سل ده که نه وه، هه رگیز پرو به پروو نابنه وه به لکو ترسنۆکیان ئه وه نده یه که له جینگای خوۆیان دایانده نیشینیت، به پیچه وانه ی یه هود، مروقی موسلمان پیویسته ئازا و چاونه ترس و جوامیر بیت.

خوای گه وه له به رانه بر ترسی یه هود ده فه رمویت: ﴿لَا يُغْنِيكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَىٰ مُّحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ الحشر

واته: ئه وان ناتوان کوشتاری ئیوه بکه ن هه موویان به یه که وه کۆبینه وه بۆ کوشتاری ئیوه چونکه ترسنۆکن، مه گهر له ناو خانوو و مالی دینه کدا که شوراو قه لای پته وی هه بی یان له پشت دیواره کانه وه خوۆیان به ارانه وه له ترسدا مه گهر ئاوا کوشتاری ئیوه بکه ن ئه گهرنا پرو به پروو ناتوان، به لام جووله که و مونا فیکان رق و کینه یان له ناو یه کدا زۆر سه خته و دلایان جیاوازه، تۆ وا ئه زانی ئه وانه هه موویان یه کن، به لام دلایان لیک جیاوازه و دلایان له که ل یه کدا نیه و یه ک دل نین له به ر ئه وه ی ئه مانه که سانیکی ناحالی و نا تیکه یشتوو ﴿۱۲﴾

﴿وَلَعَجِدَهُمْ أَخْرَصَ الْأَبْصَارِ عَلَىٰ حَيَوةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ البقرة

مهمله که تی جواره یه‌م: گه‌لی نیسرائیل

واته: نه‌ک هه‌ر ئاوات ناخوازن به‌رن به‌لکو ئه‌یانینی له‌هه‌موو که‌سیک سوورترن له‌سه‌ر ژیان که له‌ژياندا به‌پینه‌وه، ته‌نانه‌ت ئه‌مان له‌موشریکانیش زیاتر ئاواته‌خوازن به‌مانه‌وه له‌دونیا‌دا هه‌ر یه‌کیک له‌و جووله‌کانه ئاواته‌خوازه که هه‌زار ساڵ بژی، هه‌رچه‌نده چه‌ندیک ته‌مه‌نیشیان درێژ بێت که ئیمان نه‌هێنن ئه‌و ته‌مه‌نه درێژه له‌ئاگری دۆزه‌خ و له‌سزای خوای گه‌وره‌دووریان ناخاته‌وه خوای گه‌وره‌زۆر بینایه به‌کرده‌وه‌کانی ئه‌وان و ئاگای لێیه‌

۸. دل‌ه‌قن به‌رانبه‌ر به‌هه‌موو مروّقیک به‌تایه‌ت موسلمانان، پێچه‌وانه تو دڵ نه‌رم به‌هه‌رانبه‌ر هه‌موو مروّقیک و برایه‌تی نتوان موسلمانان به‌پارێزه، خوای گه‌وره له‌باره‌ی دڵ په‌قی و پاشان دژی موسلمانان ده‌فه‌رمووت: ﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدَّ قَسْوَةً وَإِنْ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَشَقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ البقرة

واته: له‌دوای ئه‌م هه‌موو موعجیزانه دیسانه‌وه ئیوه له‌جیاتى ئه‌وه‌ی به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر تا‌عه‌ت و عیاده‌تی خوای گه‌وره دلتان په‌ق بوو، دلتان وه‌کو به‌رد په‌ق بووه یاخود دلتان له‌به‌رد په‌قتر بووه له‌ناو به‌رده‌کانیشدا هه‌یه ته‌ته‌قی و کانی ئاوی لێ ده‌رئه‌چیت هه‌یشه له‌ت ئه‌بێت و ئاوی لێ ده‌رئه‌چیت، هه‌یه له‌سه‌ر شاخه‌کان به‌ر ئه‌بێته‌خواره‌وه له‌ترسی خوای گه‌وره‌

﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي ذَلِكَ بِأَنْ مِنْهُمْ قَسِيصِينَ وَرُهَبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ المائدة

واته: ئیوه‌ی موسلمان ئه‌بینن سه‌خت‌ترین که‌سیک که دژایه‌تی ئیوه‌ی باوه‌ردار بکات جووله‌که‌و هاوبه‌شبه‌ریارده‌رانی ئه‌مانه سه‌خت‌ترین دژایه‌تی موسلمانان ئه‌که‌ن، چونکه کوفری جوله‌که کوفری عینادی و نکولی و په‌تکرده‌وه‌ی حه‌ق و سوکایه‌تی کردنه به‌زانا‌یان هه‌ربۆیه زۆریک له‌پێغه‌مبه‌رانیان کوشتوووه چه‌ند جارێک هه‌ولی کوشتنی پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم-یان داوه‌و سیه‌ریان لێ کردوووه ئه‌بینن له‌هه‌موویان نزیکتر خۆشه‌ویستیان هه‌بێ بۆ باوه‌رداران ئه‌و که‌سانه‌ن که ئه‌یانووت: ئیمه نه‌ساراین گاورین له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌مانه

مواجهه‌ ده‌فه‌رمووت: هه‌ر به‌ردێک له‌سه‌ر شاخ به‌ربۆوه ئه‌وه له‌ترسی خوای گه‌وره‌یه، هه‌ر به‌ردێ شه‌قی بردو ئاوی لێ ده‌رچوو له‌ترسی خوای گه‌وره‌یه به‌راستی خوای گه‌وره بیتاگا نییه له‌و کرده‌وانه‌ی که ئیوه ئه‌نجامی ئه‌ده‌ن

زاناو وتاریژو خواپه رستیان تیا به و ته که بوریان نه بووه له وتنی حه قدا، به لکو خو به کهم زان بوونه به پیچه وانه ی جووله که وه ﴿۸۳﴾

﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿البقرة

واته: وتیان: ئیمه دلمان په رده ی به سه ره وه به هیچ له قسه حال ی نابین و لپی تی ناگهین و ناگاته دلمان تا ئیمان بینین، به (غُلْف) ده خو یندریته وه واته: دلمان پره له زانست و پیو یستمان به قورئانی ئیوه نیه به لکو ئه مه خوی گه وره له عنه تی لیان کردوو و ده ریانی کردوو و دووریانی خستوته وه له ره حمه تی خوی به هو ی نه وه ی که ئیمان یان نه هینا به پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ که میکیان هه ن که ئیمان بینن و زور عینادیان کردوو ﴿۸۴﴾

۹. کارکردن به سحر و شوین کهوتنی جن و شهیتان له پیشه یانه، به پیچه وانه وه هه موو نه و کارانه موسلمان ده بات به ره و کوفر و کافریان ده کات.

۱۰. ئاواتیان نانه وه ی ئاژاوه و جهنگ و فساد و خراپه کارانه، مرو فی خواناس ده بیت ئاواتی چاکه و چاکه خوازی بیت و حه ز به خراپه ی کهس نه کات، خوی موته عال ده فه رمو یت: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا ۚ بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم مَّا أَتَزَلْ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَيْنًا وَكُفْرًا ۚ وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ۚ كُلَّمَا أَوقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ۚ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ ﴿المائدة

واته: جووله که نه فره تی خوی گه وره یان لی بی وتیان: دهستی خوی گه وره به ستراوه، واته: خوی گه وره په زله و دهستی کراوه نیه و نابه خشی که نه مه قسه ی به کیک بوو له جووله که کان که ناوی (فخاص) بوو له پیشتیش له سووره تی (آل عمران) باسما ن کرد که وتیان: خوا فه قیره و ئیمه ده وله مه نندین، خوی گه وره ش فه رمو ی: دهی دهستی خو یان به ستراو بیت و کراوه نه بن، واته: په زیل بن، یاخود له حه قیقه تدا ده ستیان به ستیته وه و نه سیر و دیل بکری ن و له جه نکه کاند ا تیکبشکیندرین نه فره تی خوی گه وره یان لی بی به هو ی نه و قسه خراپانه ی که به رامبه ر به خوی گه وره کردیان به لکو هه رده و دهستی خوی گه وره کراوه یه، چو ن ویستی لی بیت ئاوا نه یه خشی به گویره ی مه شیته ت و ویست و حیکمه تی خوی، که له و پرو ژهی ئاسمانه کان و زهوی دروست کردوو به شه و و به پرو ژ به رده وام ده به خشی ت و هیچ له مولکی خوی گه وره که می نه کردوو، پی خۆشه به رده وام به نده کان داوای لی بکه ن تا پیان به خشی ت، نه و قورئانه پیروژه که بو تو دابه زیوه که نه م حوکه مه جوانانه ی له خو گرتوو زوری ک له جووله که و گا وره کان له جیاتی ئیمانی پی بینن نه وان زیاتر تووشی توغیان و کوفر نه بن پی

مهمله که تی چواره دهیم: گه لی نیرانیل

له بهر چه سوودی یان تا پوژی قیامه تیش دژایه تی و رق و کینه مان خستۆته نئوانیانه وه نئوان جووله که کان خوئیان یان نئوان جووله که و گاوره وه هر کاتیک که نه وان کوینه وه بو جهنگ یان ناگری جهنگ داگیرستن خوی گه وره نه یکوژنیتته وه، واته: نه مه پیشه ی نه وانه جووله که کان به بهرده وامی خه ریکی هه لگیرساندن شپرو ئاژاوه و خراپه کارین، زۆربه ی نه و شپرو ئاژاوه و خوینپژانه ی که له جیهان پرووده دات دهستی جووله که ی تپدایه، به بهرده وام کۆشش نه که ن له سهر زه ویدا که ئاشووب و گهنده لی و خراپه کاری بنینه وه، خوی گه وره نه و که سانه ی خوش ناوی که ئاشووبگپرن و گهنده لن و ئاژاوه نه نینه وه له سهر پرووی زه ویدا ﴿٦١﴾

له راستیدا گه لی جووله که سیفاتیان زۆره، به لام نه وهنده بو تپگه یشتن لییان به سه تا مروّف بیاناسیت له رپگای فهرمووده ی خوی موته عال، کاتیک مروّف باسی په یوه ندی به ندایه تی حه زره تی داوود ده که یین له گه ل شاخ و بالنده دا، نه مه واتای نه وه نیبه وه کو چپروکی مندالان بیتته به رچاوی خوینهر، به لکو به واتای هه موو نه م گه ردوونه له ته سبیحات و به ندایه تی خوی په روه ردگار، بو په مروّف کاتیک به ندایه تی ده کات وانا گونجاوه له گه ل نه م گه ردوونی خوی په روه ردگارده دا و ده رنه چووه له یاساکانی گه ردوونی خوی.

به لام مروّف که ده رچوو له گه ردوونی خوی په روه ردگار، خوی له بیرده کات و پاشان خوی گه وره ش له بیرده کات، به واتای نه وه ی له م گه ردوونه ده رچووه، جیگای له گه ل خراپه کاراندایه، نه ویش ناگری دۆزه خه، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعُتَّى وَالْإِشْرَاقِ ۝ وَالظَّيْرِ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ۝﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَءَاتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَضَّلْنَا الْخِطَابَ ﴿٦٢﴾ ص

واته: ئیمه شاخه کاغمان ژیربار کردبوو له گه لیدا ته سبیحاتی خوی گه وره یان نه کرد به ئیواران و به یانیان ﴿٦٣﴾ که زه بوری بخویندایه نه وهنده دهنگی خوش بوو بالنده کانیش له ئاسمان ههر هه موویان کو نه بوونه وه له گه لیدا ته سبیحاتی خوی گه وره یان نه کردو هه موویان نه گه رانه وه بو لای خوی گه وره و گوپرایه لی ده بوون ﴿٦٤﴾ مولکه که یشیمان زۆر به هیز کردو مولکیکی ته واومان پپه خشی نه وه ی که پاشاکان پئویستیان بیت، سه رمان خست به سهر دوژمندا، حیکمه ت و دانایی و کاربه جیی و تپگه یشتن و دادپه روه ری و پیغه مبه رایه تیمان پی به خشی یه کلا کردنه وه مان پی به خشی له قسه کردن و بریاردان و قه زادا که به جوانی یه کلا ی نه کرده وه به بوونی دوو شایه ت له سهر تۆمه تبار، که نه بوو نه وا به سویند خواردنی تۆمه تباره که، وه کو شه ریه تی خویمان ﴿٦٥﴾

خوی په روه ردگار که جنۆکه ی به فهرمانی خوی خسته به رده ست حه زره تی سوله یمان و به هوکاری جنۆکه کان شه یتانه کانی ده گرت و ده یبه ستنه وه و پاشان کاری پی ده کردن،

شه‌یتانه‌کانی ملکه‌چ کردبوو بۆ فه‌رمانی، نه‌وه‌ی گرنکه‌ قورئان به‌ ده‌قیقی هیناویه‌تی دوعاکه‌یه‌تی، خو‌ نه‌گه‌ر نه‌و دوعایه‌ له‌ قورئان دا بۆ خه‌لکی یاداشت نه‌کرایه‌ خوای په‌روه‌ردگار به‌ جوانترین شیوه‌ بۆی پروون نه‌کردینایه‌ته‌وه‌ که‌ سوله‌یمان فه‌رمووی نه‌و دوو ده‌سه‌لآته‌ داوای من مه‌یده‌ هیچ که‌سی تر و خوای په‌روه‌ردگار دوعاکه‌ی قبول‌ کرد، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئیت:

﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ ص

وتی: نه‌ی خوای گه‌وره‌ لیم خو‌شبه‌ و مولکیکم پێ ببه‌خشه‌ که‌ تاییه‌ت بیت به‌ من و له‌ دوا‌ی من بۆ هیچ که‌سێک نه‌بیت، نه‌وه‌ بوو که‌ خوای گه‌وره‌ جنی و شه‌یتانه‌کانی موسه‌خه‌رو ژێربار کردبوو له‌ ژێر ده‌ستیدا بوون، هه‌ر تۆ خوایه‌کی که‌ نه‌به‌خشیت و زۆر به‌خشه‌ری ﴿ص﴾

نه‌گه‌ر نه‌م ئایه‌ته‌ نه‌بوایه‌ تیتستا هه‌موو که‌س ده‌یوت جنۆکه‌م هه‌یه‌ و کارم بۆ ده‌کات، له‌کاتێک دا به‌شیک له‌ جنۆکه‌ و شه‌یتانه‌کان موسه‌خه‌ر (پام) نه‌بوون، به‌لکو ملکه‌چی بوون و نه‌یگرتن و ده‌یبه‌ستنه‌وه‌ و کاری پێ ده‌کردن، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئیت: ﴿وَالشَّيْطَانُ كُلُّ بَنَاءٍ وَغَوَّاصٍ﴾ ﴿٧٧﴾ وَءَاخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٧٨﴾ ص

واته‌: شه‌یتانه‌کانیش له‌ ژێر ده‌ستیدا بوون و به‌ فه‌رمانی نه‌و ئیشیان نه‌کرد هه‌یان بووه‌ خانوو و بیناو میحراب و قاپ و مه‌نجه‌لی گه‌وره‌و نه‌و شتانه‌ی دروست نه‌کرد که‌ له‌ توانای مرؤفدا نه‌بووه‌، هه‌شیان بووه‌ ده‌ریاوان بووه‌ نه‌چوونه‌ ناو ده‌ریاوه‌ خشل و زێرو زیو و نه‌و شتانه‌ی له‌ ده‌ریا بووه‌ ده‌ریان کردووه‌و بۆ سوله‌یمان پیغه‌مبه‌ریان هیناوه‌ ﴿٧٧﴾ هه‌ندیکیش له‌ شه‌یتان و جنه‌یه‌کان کو‌ت و زنجیر کرابوون نه‌وانه‌ی که‌ به‌ قسه‌یان نه‌کردایه‌و کاریان نه‌کردایا، یان ئیشه‌کانیان به‌ جوانی جێبه‌جێ نه‌کردایه‌ ﴿٧٨﴾

له‌دوا‌ی وه‌فاتی چه‌زهره‌تی سوله‌یمان عَلَيْهِ السَّلَام به‌داخه‌وه‌ کو‌ر و کو‌ره‌زاکانی نه‌یانتوانی مولکه‌که‌ی بپاریزن و گه‌لی ئیسرائیل سالانیک به‌بێ پادشا و پیغه‌مبه‌ر مانه‌وه‌.

پیرست

پتسه کییه کی کورت له م بهرگه دا..... ۷.....

مهمله که تی نۆیه م: پرووداوه کانی ژیا نی هه زه تی لوط پیغه مبه ر عَیْیَا لَکَ ۹.....

کۆی گشتی با سی لوط عَیْیَا لَکَ ..... ۱۶.....

مهمله که تی ده یه م: پرووداوی ژیا نی هه زه تی نیسحاق و یه عقوب پیغه مبه ر عَیْیَا لَکَ ..... ۱۹.....

کۆی گشتی با س..... ۲۶.....

مهمله که تی یانزه یه م: پرووداوه کانی ژیا نی یوسف پیغه مبه ر عَیْیَا لَکَ ..... ۲۹.....

قوناغی کی تری ژیا نی یوسف عَیْیَا لَکَ له مندا لیوه بو لاویه تی و پیگه یشتوی بوون له قوناغی پیاوانه ..... ۴۳.....

شیکاریه ک له سه ر خه ون و لیکنده وهی ..... ۹۲.....

حوکمی نه و که سانه ی که ته فسیری خه ون ده که ن..... ۹۷.....

کۆی گشتی با س..... ۱۰۱.....

وینا به کی گشتی له سه ر پرۆزه چاک سازیه که ی پیغه مبه ر یوسف - عَیْیَا لَکَ ..... ۱۰۳.....

مهمله که تی دوانزه یه م: پرووداوه کانی ژیا نی هه زه تی شوعه یب، نه یوب و ذولکیفل ..... ۱۱۵.....

اصحاب الایکه خه لکی دارستانه چره که قوناغی دوا ی هۆزی مه دیه ن ..... ۱۲۶.....

پرووداوه کانی ژیا نی هه زه تی نه یوب عَیْیَا لَکَ ..... ۱۲۸.....

قوول بوونه وه له به شیک له پرووداوه کانی ژیا نی ..... ۱۳۳.....

خیزانی نه یوب و ۱۰۰ قامچییه که ..... ۱۳۶.....

پرووداوی ژیا نی ذولکفل ..... ۱۳۷.....

خوینده وه به کی نو ئی بو ذولکفل ..... ۱۳۹.....

درووستبوونی گه لی ئیسرا ئیل ..... ۱۴۳.....

مهمله که تی سیانزه هم گه لی ئیسرا ئیل و چه ند پیغه مبه ریک ..... ۱۴۵.....

گه لی ئیسرا ئیل ..... ۱۴۶.....

جیاوازی تیوان گه ل و نه وه ی ئیسرا ئیل ..... ۱۴۷.....

ده سه لاتی فیرعه ونه کان به سه ر گه لی ئیسرا ئیل دا ..... ۱۴۷.....

پروودا و ژیا نی هه زه تی مووسا عَیْیَا لَکَ ..... ۱۴۸.....

سه ره تای پرووداوه کان به سیحربازی ..... ۱۵۰.....

له دا یکیوونی مووسا عَیْیَا لَکَ ..... ۱۵۲.....

کۆی گشتی با س پتس پیغه مبه رایه تی مووسا عَیْیَا لَکَ ..... ۱۷۱.....

قوناغی ژیا ن و پیغه مبه رایه تی مووسا عَیْیَا لَکَ ..... ۱۷۳.....

پیغه مبه رایه تی هاروون عَیْیَا لَکَ و هاوکاری بو مووسا عَیْیَا لَکَ ..... ۱۷۸.....

چوون بۆلای فیرعه ون ..... ۱۸۲.....

خۆ تاماده کردن بو ده رچوون و خنکانی فیرعه ون ..... ۱۹۶.....

کۆتایی سه رده می فیرعه ون و سه ره تایه کی نو ئی بو گه لی ئیسرا ئیل ..... ۲۰۵.....

۲۱۱.....	کۆی گشتی باس.....
۲۱۲.....	دووباره بوبونهوی ژيانی فيرعهون و موسا عَیْهَالسَّكَم.....
۲۱۳.....	کۆتایی کۆی گشتی ئەم باسە.....
۲۱۳.....	قاروون کێه؟.....
۲۱۸.....	په پینهوه له دهريای سوور.....
۲۲۳.....	بينی خوا له سەر داوای موسا عَیْهَالسَّكَم.....
۲۲۷.....	په رستنی گوێره که له لایه ن گه لی ئیسرائیل.....

مهمله که تهی چواره ده یه م: رووداوه کانی ژيانی پێغه مبه ران، داوود و سه رده می سوله یمان سه لامی خویان لی

۲۳۵.....	بیت.....
۲۳۵.....	رووداوه کانی ژيانی پێغه مبه ر داوود عَیْهَالسَّكَم.....
۲۳۸.....	چۆنیتی ده رکه وتنی داوود پێغه مبه ر عَیْهَالسَّكَم.....
۲۴۳.....	مولک و ده سه لاتی هه زره تی داوود عَیْهَالسَّكَم.....
۲۴۴.....	تایبه ته ندیه کانی هه زره تی داوود عَیْهَالسَّكَم.....
۲۴۶.....	رووداوی ژيانی هه زره تی سوله یمان عَیْهَالسَّكَم.....
۲۴۹.....	ده رکه وتنی سوله یمان عَیْهَالسَّكَم له گوێره پانی رووداوه کاندای.....
۲۵۱.....	چوار موعجیزه که ی سوله یمان عَیْهَالسَّكَم.....
۲۵۳.....	مانۆپی سه ربازی سوپاکه ی سوله یمان عَیْهَالسَّكَم.....
۲۵۴.....	ده نگی میرو له یه ک و دل شادبوونی سوله یمان عَیْهَالسَّكَم.....
۲۵۶.....	په پوه که و سوله یمان عَیْهَالسَّكَم.....
۲۵۹.....	خاتوو به لقیس و داروده سه ته که ی له ولاتی (سه به ء) دا.....
۲۶۰.....	نامه یه ک له هه زره تی سوله یمان عَیْهَالسَّكَم-هوه بۆ به لقیس.....
۲۶۲.....	وه لامي نامه که ی به لقیس بۆ هه زره تی سوله یمان عَیْهَالسَّكَم.....
۲۶۴.....	جنۆکه و رۆلی له رووداوه کان و هینانی عه رشى به لقیس.....
۲۶۷.....	دروست کردنی کۆشکی تایبه ت بۆ خاتوو به لقیس.....
۲۶۸.....	جنۆکه و کاریان بۆ هه زره تی سوله یمان عَیْهَالسَّكَم.....
۲۷۱.....	وه فاتى سوله یمان عَیْهَالسَّكَم.....
۲۷۲.....	رووداوی دواى وه فاتى سوله یمان عَیْهَالسَّكَم له لایه ن جنۆکه و شه ی تانه کانه وه.....
۲۷۳.....	هاروت و ماروت له بابل.....
۲۷۵.....	کۆی گشتی باس.....

MAKWAN KERÎM

MEMILEKETÎ PÊXEMBERAN - BERGÎ DUWEM

پێغه مبه‌ران

خاکی قودس ده‌ییت خه‌لکانیک پرگاری بکه‌ن سیفات
داوودیان هه‌ییت، هه‌رجاره‌و که ئه‌و خاکه‌ داگیر ده‌کرا
به‌ هوکاري خواناسی پێغه‌مبه‌ران یاخود جوانتر بلیین
پاکی پێغه‌مبه‌ران و چاکی شوێنکه‌وتوانی پرگار ده‌بوو، به
ته‌نها پێغه‌مبه‌رانیش هه‌یچیان پێ نه‌ده‌کرا ته‌گه‌ر
گه‌له‌که‌یان خواناس و موچه‌هه‌ید نه‌بوونایه، ئه‌وه
نموونه‌ی دوو پێغه‌مبه‌ری عه‌زیز وه‌کو موسا و هارون
سه‌لامی خوایان لێ ییت، به‌لام ئه‌وان نه‌وه‌ستان له
په‌روه‌رده‌کردن به‌رده‌وام له‌ په‌روه‌رده‌ی جیلی نوێ
دابوون، خویشان چاره‌روانی ته‌نجامیان نه‌کرد، به‌لکه‌
ته‌نها کاریان ته‌نجام نه‌دا هه‌رچه‌نده‌ ئامانجه‌که‌ چوونه
ناو خاکی قودس بوو.

کتیبه‌خانه‌ی حاجی قادری کوینی

لقی یه‌که‌م: هه‌ولێر - به‌رانبه‌ر ده‌رگای قه‌لا - بازاری رۆشنییری
لقی دووهم: چوارپانی شیخ مه‌حمود - به‌رانبه‌ر مزگه‌وتی مه‌حمود عه‌للاف

نرخ: ١٧٠٠٠

  M.Ktebana

٠٧٥٠٤٦٧١٣٩٤ - ٠٧٨٢٤٦٧١٣٩٤

حاجی قادری کوینی

Cover Design: Braw Al-Najjar